

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

E89
.Ydi

SCHOLIA GRAECA

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS II.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO,

MDCCCLXIII.

5724
30/9/60
6

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.

I.

ὈΡΕΣΤΗΣ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεΐλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν. μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἔμμανῆς γενόμενος. Τυνδάρω δὲ, τοῦ 5 πατρὸς τῆς ἀνηρημένης, κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἔμελλον κοινὴν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ πλάνης ὑποστρέψας ἐκ τῆς νυκτὸς μὲν Ἐλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δ' αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ ἀντιλέγοντα Τυνδάρω μᾶλλον 10

I. Ὑπόθεσιν Orestis recensui ad codices antiquiores, A. (Vaticanum 909.), B. (Parisinum 2713.), M. (Venetum 471.), D. (Parisinum 2712.), C. Monacensem (olim Augustanum) 560. Ex recentioribus adhibui Gu. (Guelferbytanum). Alios nonnullos memoravi ubi operae pretium erat. Plura enim in his vel negligentia librariorum corrupta sunt, quae enumerare nihil attinet, vel trajecta, velut in Veneto 468., libro recentis chartaceo, qui incipit ab Argumento Aristophanis (Ὀρέστης — ἡ μυθοποιία). Tum sequuntur verba τὸ δὲ δράμα καμικωτέραν — τῆς τοιαύτης διαθέσεως. Post haec Argumentum anonymi Ὀρέστης τὸν φόνον — τοῦ φόνον Ἄργους ἄρχειν. Tum illa ἡ μὲν σκηνή — προλογίζει δὲ Ἡλέκτρα. Denique, τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς — φαῦλοι ἦσαν.

3. μεταπορευόμενος] Vindicans: qua significatione frequentius dicitur

μετιέναι. Illo sic usi sunt Lysias, Polybius aliique, quorum exempla allata sunt in Thesaurο. In Ven. 468. et Mosquensi quodam additum est καὶ ἐδικῶν, in C aliisque recentioribus pro μεταπορευόμενος positum ἐκδικησάμενος, ut in ed. Aldina, in εισδικησάμενος corruptum in libro uno.

6. κατ'] κ' M.

7. Ἀργεῖοι] ἀργείων Gu.

ib. ψῆφον] γνώμην Ven. 468.

ib. τοῦ] τοῦτου C. Ald.

ib. τί δεῖ om. A. B. M. Gu., habent D. C. aliique recentiores et Ald.

ib. τὸν ἀσεβήσαντα] τοὺς ἀσεβήσαντας M.

9. εἰσαπέστειλε] ἀπέστειλε A.

ib. μεθ' ἡμέραν δ' (δὲ M.) αὐτὸς] αὐτὸς δὲ μεθ' ἡμέραν B. et Ven. 468.

ib. ἦλθε (ἦλθεν M.)] ἀνῆλθε A. εἰσῆλθε B. Ven. 468.

10. Ὀρέστου] τοῦ Ὀρέστου A.

ἠλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην..... ἐπαγγειλάμενος αὐτὸν εἰς τὸν βίον προΐεσθαι. συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης, ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἐλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ 5 μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἐλένην ἀρπασάντων Ἡλέκτρα δὲ Ἐρμιόνη ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς, οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενελάος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπὸ αὐτῶν ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορβεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψαιεν 10 ἠπέιλησαν. ἐπιφανεῖς δὲ ὁ Ἀπόλλων Ἐλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστην δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἡλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

II.

Ἄριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις.

- 15 Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἐρινύων
1. ἠλαβήθη] εὐλαβήθη M. Gu. Ven. 468.	ib. ταύτην] τὴν Ἐρμιόνην addit C.
2. ἀποκτείνειν] ἀποκτείνειν C.	8. γυναικὸς καὶ τέκνου (τέκνων Ald.)] γυναικὶ καὶ τέκνῳ C.
ib. Lacunam post Ὀρέστην indicavit Porsonus.	ib. στερούμενον] ἐστερημένον C. Ald. ἰστερούμενον in Mosq. uno.
ib. ἐπαγγειλάμενος—προΐεσθαι om. C. et Ald. In cod. Dorvilliano interpolatum ὃ καὶ ἐπαγγελλόμενος αὐτὸς ποιῆσαι, ἐκ τοῦ βίου προΐεσθαι.	9. αὐτῶν] αὐτοῦ Gu.
ib. εἰς τὸν βίον M. aliique. In Gu. corrector ex ἐπαγγειλάμενος αὐτὸν εἰς τὸν βίον fecit, quod etiam in B. legitur, ἐπαγγειλάμενος ἑαυτὸν ἐκ τοῦ βίου, qui haec praecedenti accusativo Ὀρέστην accommodare voluit non animadversa lacuna.	ib. ἐπεβάλετο] ἐπεβάλλετο M. ἐπέβαλε A.
ib. εἰς τὸν βίον] ἐκ τοῦ βίου A. et pars recentiorum.	10. ἠπέιλησαν] ἠπέιλαν C. Ald.
3. ὁ φίλος] ὁ om. B.C.M. Gu.	11. Ὀρέστη Brunckius. Libri Ὀρέστην.
ib. αὐτοῦ] αὐτῷ A. et Ven. 468.	ib. Πυλάδην] πυλάδην A.
6. Ἡλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν] Sic A.B.D.M. Gu. aliique. τὴν δὲ Ἐρμιόνην δείξας ὁ ἀπόλλων ἔδωκεν C. Ald.	ib. Ἡλέκτραν] ἠλέκτρα A.M. Gu.
7. αὐτοῖς] αὐτῶν A.	12. συνοικίσαι Brunckius pro συνοικῆσαι.
	ib. καθαρθέντι] καὶ καθαρθέντι A. καθαρθέντα Ald. et codices nonnulli.
	ib. τοῦ φόνου] τὸν φόνον M. τῶν φόνων B.
	14. Ἄριστοφάνους—ὑπόθεσις] Haec inscriptio est in B. ὑπόθεσις Ὀρέστου Ἄριστοφάνους γραμματικοῦ in Ven. 468. ἄλλως in M.C. Ald., nulla in A. aliisque.
	15. Ἐρινύων] Ἐρινύων A.C.

δειματούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεῦν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην, ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησεν, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδετέρῳ δὲ κεῖται ἡ μυθοποιία. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων ἡλικιωτῶν Ἠλέκτρας, αἱ καὶ 5 παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν.

Ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη· πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ

1. κατακριθεὶς θανάτῳ om. B. et Ven. 468.

2. Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην] ἐρμιόνην καὶ ἑλένην B. Ven. 468.

3. διεκωλύθη] ἐκωλύθη C. Ald.

ib. Ἀπόλλωνος] τοῦ ἀπόλλωνος B.

ib. οὐδετέρῳ scripsi pro οὐδενί. παρ' οὐδετέρῳ est neque apud Aeschylum neque apud Sophoclem. Sic in Argumento Alcestidis et Medeae παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ib. μυθοποιία B. Ven. 468. μυθολογία A.M.C. Ald. Illud est in Argumento Alcestidis et Medeae modo memorato et in Phoenissarum, ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τοῖς ἐπιτά ἐπὶ Θήβας.

ib. Post μυθοποιία, aut inferius, excidit haud dubie anni quo fabula acta est notatio, quod ἐπὶ ἄρχοντος Διοκλέους (i.e. Ol. 92, 4.) factum esse novimus ex annotatione scholiastae ad v. 371. Servata anni nota est in Argumento Alcestidis et Phoenissarum.

4. ἡ μὲν σκηνή—] ἄλλως prae fixum in C.

5. ἡλικιωτῶν] συνηλικιωτῶν Ven. 468.

ib. Ἠλέκτρας om. C. et Ald.

6. τῆς om. C., τοῦ om. M.

ib. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα om. Ald., sed infra post indicem personarum addit, προλογίζει δὲ ἡ Ἠλέκτρα, ὡς ἀδελφῇ Ὀρέστου, ἐλεεινολογοῦσα διὰ τὸν Τάνταλον.

ib. προλογίζει δὲ] δὲ om. M.D. προλογίζει δὲ est in Argumento Medeae et Andromachae, προλογίζει sine δὲ in Argumento Alcestidis in libris melioribus.

7. Post Ἠλέκτρα in C. signum positum est quo scholia finiri solent (·). Tum sequitur post aliquot literarum spatium τὸ δράμα κωμικωτέραν etc., omisso δὲ, quo etiam A. M. Gu. carent. Idem illud signum est in B, etsi hic τὸ δράμα δὲ habet.

ib. κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν] Idem de Alcestide dixit Aristophanes Byzantius in Argumento fabulae, τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν, et explicatius excerpiti alius auctor, τὸ δὲ δράμα ἐστὶ σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐκβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς πεινήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἀλκηστis, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν καταλήξαντα, ἃ ἐστὶ μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

ib. καταστροφὴν] κατασκευὴν Ven. 468. Sic in Arg. Alcestidis in A. est κατασκευὴν, sed superscripto καταστροφὴν. Verbis ἔχει τὴν καταστροφὴν Aristophanis ὑπόθεσις finiri videtur. Sequentia Ἡ διασκευὴ— haud dubie alius sunt grammatici.

8. διασκευὴ] διασκευῆ C.

ib. τοῦ δράματος] αὐτοῦ B. et Ven. 468.

9. καὶ κείμενος] καὶ om. Ven. 468.

μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται. οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερον οὕτω προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι. διηγέρθη γὰρ 5 ἂν Ὀρέστης ἄρτι καὶ μόλις καταδαρθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ “ σίγα σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης.” πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

Τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χερίστον δὲ τοῖς ἤθεσι.
10 πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

III.

Ἐνταῦθα ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τῆς μέσης ὑποθέσεως ἄρχεται· παρέ-

1. κλινιδίου] κλινιδίῳ Ven. 468.	ib. πλησιαίτερον M. D. Gu. aliique.
ib. προσκαθέζεται πρὸς] προκαθέζεται πρὸ M.	πλησιέστερον B. Ven. 468. ἐγγὺς A. C. Ald.
2. καθέζεται om. Gu.	ib. τῶν κατὰ τὸν χορὸν] τῶν τοῦ χοροῦ superscr. in Gu.
ib. οὕτω δὲ] οὕτως δὲ M. Ven. 468.	7. Ἠλέκτρα] ἡ Ἠλέκτρα A. τῷ χορῷ addunt libri, exceptis A.M.
οὕτω γὰρ Kirchhoffius.	ib. σίγα σίγα] σίγα σίγα libri, excepto Gu.
3. ἐδόκει] ἐδόκει ἂν Nauckius.	ib. λεπτὸν] λευκόν B. Gu. Ven. 468.
ib. τὸν ἀδελφὸν] τοῦ ἀδελφοῦ C. Ald.	ib. ἀρβύλης] τιθεῖσα addit Ven. 468.
ib. πλησιαίτερον οὕτως προκαθεζομένη	8. πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν M. D. Gu. aliique. πιθανὴν οὖν εἶναι φασὶ ταύτην τὴν A. πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην (φασὶ addit Ald. quod est etiam in cod. Mosquensi) τὴν C. Ald. In Gu. a m. secunda superscr. πιθανὴν οὖν συμβαίνει.
M. πλησιαίτερον οὕτως παρακαθεζομένη	ib. διαθέσεως] ὑποθέσεως Ven. 468.
A. πλησιέστερον οὕτ' προκαθεζομένη	9. σκηνῆς] τῆς σκηνῆς B. Gu. et alii codices recentiores.
B. οὕτω παρακαθεζομένη πλησιαίτερον	10. πάντες φαῦλοι] φαῦλοι πάντες Ven. 468.
Ald. et (qui πλησιέστερον) C. πλησιαίτερον παρακαθεζομένη D. πλησιαίτερον προκαθεζομένη Gu. πλησιέστερον οὕτω προκαθεζομένη Ven. 468.	12.—p. 7. l. 1. 1. Recentis grammatici excerptum, quod ex cod. Flor. 59. edidit Matthiae.
ib. οὕτω] τοῦτω Porsonus.	
4. οὖν om. Ven. 468.	
ib. χορὸν] χρόνον Gu. aliique nonnulli, sed χορὸν superscriptum in Gu.	
ib. γὰρ ἂν] δὲ A., omisso ἂν, quo etiam Ven. 468 caret.	
5. Ὀρέστης] ὁ Ὀρέστης A. Ald.	
ib. μόγις] μόλις C. Ven. 468.	
Ald. Gu.	
ib. καταδαρθεὶς C. Gu. Ald. καταδαρθεὶς ceteri.	

λίπε γὰρ τὴν τοῦ Ὀρέστου ἀνατροφήν, ὅπως ἀνετρέφετο παρὰ τοῦ παιδαγωγῶ εἰς τὸν Στροφίου οἶκον, τοῦ πατρὸς τοῦ Πυλάδου· φίλος γὰρ ἦν τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁ Στρόφιος· καὶ ὅπως μηχανήσαντες ἀπήλθον εἰς τὴν Κλυταιμνήστραν ὅ τε Ὀρέστης καὶ Πυλάδης καὶ παιδαγωγὸς φέροντες ταύτη καὶ κιβώτιον πεπληρωμένον τῆς κούεως τοῦ Ὀρέστου. μέμνηται δὲ τούτου ὁ Σοφοκλῆς καὶ οὗτος ἐν ἐτέρῳ δράματι.

Ἔθος τοῖς τραγικοῖς τὸ ἐν προοιμίῳ ὡς ἐν ὀλίγῳ παραηλοῦν τοῦ ὅλου δράματος τὴν ἔννοιαν, ὡς καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ ὁ Εὐριπίδης καὶ πανταχοῦ. τὸ δὲ δράμα τῆς Ἑκάβης καὶ τοῦ παρόντος δράματος τὸ τέλος ἀπὸ πένθους ἄρχονται καὶ λήγουσιν εἰς χαράν.

IV.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἢ Ἑλλὰς ὤρμησεν, Ἀγαμέμνων στρατηγὸς ἠρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε προέχειν τῶν ἄλλων δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συν-15 τέλειαν εἰσέφερε. καὶ ὃς μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην Αἴγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦνυετο χρόνος καὶ Ἀγαμέμνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλθεν ἀθέσμως Αἴγισθος Κλυταιμνήστρα τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος τὴν τε Τροίαν 20 ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα μετὰ τῶν ἄλλων οἴκαδε πλέοντα, βουλευόνται τοῦτου τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδοθεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν. καὶ ἐπανελθόντα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι· χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδιδύ-25 σκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτου φονεύουσι. μεταξὺ γούν τοῦ Ἀγαμεμνονείου φόνου Ἠλέκτρα τὸν ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθείη, κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῶ εἰς Φωκίδα παρὰ

4. ὅ τε Ὀρέστης καὶ Πυλάδης Matth. pro ὅτε Ὀρέστης ὁ πυλάδης.

5. ταύτη scripsi pro ταύτην. ib. κιβώτιον Matth. pro κιβωτίου.

6. ἐν ἐτέρῳ δράματι.] In Electra.

13. Hanc recentis grammatici ὑπόθεσιν habet Gu. ab manu secunda, ex quo edidit Matthiae.

14. προέχειν τῶν ἄλλων.] Sic codex, non τῶν ἄλλων προέχειν ut Matth.

Στράφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τυγχάνοντα.
 Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦκεν, παραλαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στρο-
 φίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐτοῦ Ἀγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσασαι,
 καταλαμβάνει λάβρα τὸ Ἄργος· καὶ χρῆσμον παρὰ τοῦ Πυθίου
 5 δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον
 καὶ θύει, εἰτά τι μηχανάται τοῖνδε· τὸν γὰρ παιδαγωγόν, ᾧ παρὰ
 τῆς Ἥλέκτρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὡς ἔφημεν, εἰς τὴν Φακίδα,
 τοῦτον προπέμπει εἰς Ἀγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν λέγοντα ὡς
 Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄλλοις ἀνηρέθη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τοῦτου ὄστα
 10 ἐν κιβωτίῳ κομίζουσιν, ἵνα πατράων γούν τάφων τύχη. ὑπαχθέντες
 δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Ἀγισθος, ἵνα μὴ μακρι-
 λογῶ, ἀναίρουσται ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυται-
 μνήστρα, ὕστερος δὲ Ἀγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης
 Ἐρινύσι παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείας. Μενέλαος δὲ ἐκ
 15 Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπαυῆκε, καὶ τῷ Ναυπλίῳ
 λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσπέμπει πρὸς Μυκῆνας, μεθ'
 ἡμέραν δὲ αὐτὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμηνῶτα εὖρων, παρακα-
 λεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἥλέκτρας σῶσαι αὐτούς. ὁ γὰρ τῆς
 Κλυταιμνήστρας πατὴρ Τυδάρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν
 20 ἐκίνησεν, ἵνα τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν. ὡς δὲ τὸν Τυδάρεων
 ἀντιλέγοντα εὔρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπελογιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης
 ἀναιρεθείη, βασιλεὺς αὐτὸς ἔσται τοῦ Ἄργους, οὐκ ἤθελεν Ὀρέστη
 τε καὶ τῇ ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος ἔλεγον
 εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ Τυδάρεως διελέχθησαν
 25 πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν ὡς οὐ δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δει-
 κνύς, Ὀρέστης δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει
 τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηρῶν γενομένης καὶ
 συνούτων τῶν προύχόντων ἐν Ἄργει, Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φερόδην
 ἐκέῖσε κομίζεται. λόγῳ δὲ πολλῶν γινόμενων, καὶ τῶν μὲν βοηθού-
 30 των Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ κακοί. καὶ
 κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ ἀδελφὴ λίθις βληθέντες ἀπι-
 θακεῖν. Ὀρέστης δὲ ἐπηγγείλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν
 καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάζει. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ παρὰ τὴν
 συμφερόν φίλος ἔμεινε καὶ κοιωνεῖν αὐτῷ τῆς τελευτῆς ἤξιωσε

προθυμότατα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τούτο παθεῖν προὔκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης Μενέλεω πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἴσω τῶν βασιλείων, Ἐλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιῖδη σφᾶς ὄλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεων καὶ ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φονεύ- 5 ειν ἔμελλον, ταύτης μὲν ἤμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρπασθείσης κελεύσει Διὸς, Ἐρμιόνην δὲ συλλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανήκουσαν· πρῶν γὰρ αὐτὴν Ἐλένη πεπόμεφι τῇ ἀδελφῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἐρμιόνην καὶ ἔνδοθεν τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας ἀνήλθον ἐν μετεώρῳ τῶν βασιλείων 10 ἔχοντες τε τὴν Ἐρμιόνην καὶ ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς, καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν ταύτης διαχειρίσιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τούτων Ἐλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κὰν σώσῃ τὴν παιῖδα ἐλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασιλεία, ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἐλένην μὲν εἰς 15 οὐρανοὺς φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἐτέραν λαβεῖν κελεύσας γυναῖκα, Ὁρέστη δὲ Ἐρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε, μετὰ Ἐρινύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικασθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηναῖ ψῆφον βαλοῦσα νικῆσαι ταῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὁρέστης ὕστερον Ἐρμιόνην 20 γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσπισμα, καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ Ἥλέκτραν δίδωσι, τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγγυηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμφωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δράμᾶ ἐστὶν ἐκ τραγικοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' 25 Ἀπόλλωνος διαλλαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηχητικός· ἡ δὲ κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφονται.

3. εἰσελθόντες Matth. pro εἰσελ-
θόντων.

12. διαχειρίσιν Matth. pro διαχεί-
ρησιν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΟΥ.

1.—139. Ἡ ΕΙΣΘΕΣΙΣ τοῦ δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστὶ περιόδου, οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλή.
 5 ὧν τελευταῖος “ τὸνδ’ ἐξεγείραι συμφερά γενήσεται.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

140.—165. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιούστροφα· εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχέσιν. τῆς παρουσίας οὖν στροφῆς τὰ κῶλα γ', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. ἐφεξῆς γὰρ κεῖται ἠνωμένη, καὶ οὐκ ἐκ
 10 διαστήματος. τὸ α' ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ καὶ ἰαμβικῆς βάσεως, ἐχούσης τὸν α' πίδα ἀνάπαιστον. τὸ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ' καὶ δ' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ ε' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ς' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτίτου α' καὶ
 15 παίωνος γ' καὶ συλλαβῆς. ἐν τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλῳ ἀντίσπαστον ἔχει καὶ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος. τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ, διάμβου καὶ μολοττοῦ, ἢ κρητικοῦ. τὸ δέ γε τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον πεντασύλλαβον ἔχει διάμβου. τὸ ἠ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ'
 20 καὶ ἰωνικοῦ καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν. τὸ ι' ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ ια' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιβ' ὅμοιον δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιγ' ἰωνικὸν τρίμετρον κατα-

4. ρλή] Immo ρλθ'.

11. ἰαμβικὸν Matth. pro ἰαμβον.

14. τὸ ς'—ὑπερκατάληκτον addita ex Bar. 74.

16. ἐλάττονος] τὸ ς' διάμβον addit

I., om. Bar. 74.

18. ἔχει διάμβον addidit King. haud dubie ex Bar. 74.

ληκτικὸν ἐκ παίωνος δ', διαμβου καὶ κρητικοῦ, ἢ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος.

154. Ἰαμβος χρῆ εἶναι οὗτος ὁ στίχος, ὡς καὶ ὁ τῆς στροφῆς, διὸ οὕτως ἐγράφη παρ' ἡμῶν "ποῖαν τύχαν, ποῖαν δὲ συμφοράν." καὶ ἔστι τὸ ποι τὸ δεύτερον κοινὴ συλλαβή, διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν 5 ἐπινοηθὲν ἐπὶ ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς ἐπετέθη σημεῖον, ὡς καὶ ἐ τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιοῦτοις.

166.—173. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆς μὲν τῷ πρὸς τὰς στροφάς, ὁμοιομερῆς δὲ τῷ μετὰ τὴν ἐξῆς κειμένην στροφὴν συστήματι, οὗ ἡ ἀρχὴ "θροεῖ τίς κακῶν." ἔστι δὲ κώλων ἡ. 10 τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβου. τὸ β' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, Φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κρητικὸν ἔχει τετρασύλλαβον. τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, ὅμοιον τῷ β'. τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκ- 15 τον. τὸ ς' ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α'. τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' καὶ κρητικοῦ. τὸ η' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

174.—186. Ἡ δευτέρα αὕτη στροφή κώλων ἐστὶ ἰγ'. τὸ α' τροχαϊκὸν πενθημιμερές ἐκ δύο χορείων· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικόν. τὸ 20 β' καὶ γ' παιωνικὰ ἡμιόλια, ἐκ παιώνων δ' καὶ ἰάμβων. τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ χορείων· εἰ δὲ βούλει, ὅμοιον τῷ α', καὶ τῆς ἐκεῖ μακρᾶς διαλελυμένης ἐν τούτῳ. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ς' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παιώνων πρώτων β', τοῦ β' πενταβράχους, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ ζ' καὶ τὸ η' 25 ὅμοια τῷ β' καὶ γ'. τὸ θ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' καὶ α'. τὸ ι' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β' ἀναπαιστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' καὶ διαμβου. τὸ ια' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ' τροχαϊκόν, ἢ ἰαμβικόν ἐκ τριῶν χορείων καὶ συλλαβῆς. τὸ ιγ' ἰωνι- 30

8. τῷ πρὸς King. τῷ μετὰ τὴν πρὸς I.

12. τὸ γ'—τὸ ε' Kingius. τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβου. τὸ γ' ἰαμβικὸν ἐφθημι-

μερές τὸ δ' ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β'. τὸ ε' I.

25. κοῦ β' πενταβράχους Matth. pro τοῦ α' πενταβράχους. Πεντάβραχυν syllabas dicit—νόμιον ἐπὶ (v. 179.)

26. τῷ β' καὶ γ' addidit King.

κὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίανος ἂ ἀντὶ ἰωνικοῦ, διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ ἰωνικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω καὶ ἔξω νενεκυῖα, ἣ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἣ δὲ κατὰ τὸ τέλος, δηλοῦσα ἔχειν ἀναποδοσιν.

5 182. οὐχί: οὐ μὲνον χρὴ γράφειν ἐνταῦθα, ἢ οὐδαμῶς ἀρμόζει γὰρ ἀμφότερα τῷ μέτρῳ, τὸ δὲ οὐχί ἔλλιπές ἐστιν.

187.—194. Τὸ παρὸν σύστημα ὁμοίον ἐστὶ τῷ τῆς προειρημένης στροφῆς συστήματι, οὗ ἡ ἀρχὴ “ὄρᾳ ἐν πέπλοις.” καὶ τούτῳ γὰρ κῶλα ὁμοίως ἐστὶν ἡ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

10 189. 190. οὐδὲ γὰρ πόνον ἔχει βωρᾶς. πρόδηλος ἄρ' ὁ πόντος: ἴσχει πόνον, χρὴ γράφειν, οὐ πόνον ἔχει· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον οἰκείως. καὶ τὸ ἄρα δὲ ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικόν ἐστιν, ἀλλ' οὖν ἀντὶ μακροῦ λαμβάνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὡς καὶ τὸ ἀπορηματικὸν ἐνίστε ἀντὶ βραχέος. διὸ τοῦτο

15 μὲν περισπᾶται ἀντιστρόφως, ἐκεῖνο δὲ ὀξύνεται.

194. Δίκα ἐνταῦθα γράφε, μὴ δίκαια· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς.

195.—207. Ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς β' στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ “πότνια πότνια νύξ” καὶ αὕτη κῶλων ἐστὶν ὁμοίον ἐκείνη καὶ ἰσομέ-
20 τρων 17', ἐν μέντοι τῷ 5' κῶλῳ πεντασυλλάβους ἔχει τοὺς δύο παίανας· ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἣ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου, ἣ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι μὲν ἔξω νενεκυῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀποδιδόμενα, ἦτοι τὰ ἀναποδιδόμενα, ἐν τῷ 13' κῶλῳ.

25 208.—315. Αἱ ἐξῆς αὗται ἀμοιβαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ρή, ὧν τελευταῖος “κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται.” μετὰ μέντοι τὸν 25' στίχον καὶ τὸν 26' κῶλα δύο μονόμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

30 316.—331. Τὰ τριαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἶρηται. ἐστὶ δὲ τὸ ἄσμα μιᾶς στροφῆς, εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς 15', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τσαῦτα. τὸ ἂ ἰαμβικόν

1. ἐκ παίανος—διτροχαίου King.

καὶ παίανος ἂ ἀντὶ ἰωνικοῦ ὁ προχαίου I.

3. διπλῆ Barnes. διπλῆς I.

8. τούτῳ—κῶλα ὁμοίως ἐστὶν] King.

τούτο—τὸ κῶλον ὁμοίον ἐστὶ τῷ I.

14. διδ] διὰ I.

19. καὶ αὐτῇ] καὶ αὕτη I.

26. ρή scripsi pro ρκή.

μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἦτοι κώλου τριῆμα. τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο. τὸ γ' ὅμοιον ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, παιώνος α' καὶ κρητικῷ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε' καὶ τὸ γ' κατὰ πάντα ὅμοια. τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ'. τὸ ζ' χοριαμβι- 5 κὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α' καὶ κρητικῷ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δὲ κῶλον πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριτον. τὸ η' ἀσυνάρτητον ἐκ παιωνικῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον. ἕκαστον δὲ ἐκ παιώνος ἐστὶ δ' καὶ ἰάμβου. τὸ θ' καὶ ι' κατὰ πάντα ὅμοια. τὸ ια' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον 10 ἐξ ἐπιτρίτου α', παιώνος α' καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἀκατάληκτον. τὸ ιβ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ μολοσσοῦ. τὸ δέ γε τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἐπίτριτον ἔχει γ' ἀντὶ χοριάμβου. τὸ ιγ' ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ α' καὶ συλλαβῆς. τὸ ιδ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τῶν β' πρώτων ποδῶν 15 χορειῶν. τὸ ιε' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο, τοῦ β' ἐνταῦθα μὲν πεντασυλλάβου, ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλῳ ἕξασυλλάβου, καὶ κρητικῷ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ις' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττουος τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παιώνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, διάμβου καὶ κρητικῷ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς 20 δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

323. Τινύμεναι διὰ τὸ μέτρον ἐν ἡ' ὀφείλεις γράφειν. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως.

348.—355. Τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐπὶ ὁδός, ὡς ἂν τις ἴσως οἰηθείη διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν στροφὴν καὶ ἀντιστροφὴν, ἀλλὰ καλεῖται 25 σύστημα ἐπιφθεγματικόν, ὡς προσφθεγγόμενον τὸν Μενέλαον προσ-ἰόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδοὶ οὐκ εἰσὶ μονοειδοῦς μέτρον, ἀλλὰ διάφοροι, τοῦτο δὲ μονοειδοῦς· κῶλων γὰρ ἐστὶν ἀναπαιστικῶν ἡ', ὧν τὸ γ' καὶ τὸ ς' μονόμετρα, ἦτοι ἀναπαιστικὴ βᾶσις, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ἡ' καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται 30 παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

356.—728. Αἱ ἐξῆς αὐται περίοδοι τριμέτρων ἀκαταλήκτων

2. παιώνων δ' Matth. παιώνων δὲ I.	13. δέ γε scripsi pro δὲ ιγ' : Conf.
3. τρίμετρον King. δίμετρον I.	p. 10, 18.
4. τὸ ε'—τῷ δ' King. τὸ ε' καὶ τὸ 5' μὲν πάντα ὅμοια I.	14. τὸ ιγ'—καὶ συλλαβῆς addidit Matth.

εἰσὶν τὰ, ὧν τελευταῖος “ κρείσσω γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.”
ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

523. ἀμυνῶ: οὐ γὰρ γράφειν ἀμύνω ἐπὶ ἐνεστώτος, μακρὰ γάρ
ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος τὰ διὰ νυν ῥήματα· ἀλλ’ ἀμυνῶ ἐπὶ μέλ-
15 λυτος. οὕτω γὰρ ἀρμόζεται τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλων τῆς ἐ’ συζυ-
γίας τῶν βαρυτόνων τὰ ἀμετάβιλα, φησὶ, τηρεῖ μετὰ συστολῆς
τῆς παραηγούσης, καὶ περισπωμένου τοῦ τόνου.

729.—806. Ἀρμυδίως ἐνταῦθα τῷ τροχαϊκῷ ἐχρήσατο μέτρῳ
πρὸς σπουδῆν τοῦ ἱπικριτοῦ· εἰσὶ γὰρ οἱ ἐντεῦθεν στίχοι τροχαϊκοὶ
10 τετράμετροι καταληκτικοὶ οἳ, ὧν τελευταῖος “ μυρίων κρείσσω
ὀμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.” ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

807.—830. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπφδικὰ, ὡς
εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπφδικῆ, καὶ εἰσὶ τῆς στριφῆς
τὰ κῶλα ιβ’, καὶ τὰ τῆς ἀντιστριφῆς τισαῦτα. τὸ ἀ’ χοριαμβικὸν
15 δῆμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου·
εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἢ παιωνικὸν δῆμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώ-
νων δύο ἀ’ καὶ β’ καὶ συλλαβῆς. τὸ β’ καὶ τὸ γ’ ὅμοια κατὰ πάντα.
τὸ δὲ δ’ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ’, ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος καὶ ἐπιτρίτου β’. τὸ ε’ ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατά-
20 ληκτον, καλούμενον Εὐπόλιδειον, ἐκατέρωθεν ἔχον ἰαμβικὰς συζυγίας,
μέσσω δὲ τὸν χοριάμβον, καὶ ἔστι τῶν πολυσχηματίστων. τὸ ς’
ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ’,
ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. ἔχει δὲ ἐνταῦθα τὸν ἰωνικὸν πεντασύλλαβον.
τὸ ζ’ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν
25 ἀ’ πόδα. τὸ η’ ὅμοιον ἐφθημιμερές. εἰ δὲ ἐν ταῖς κώλις ἀναρμόστως
οἱ πόδες κεῖνται, οὐ θαῦμα· τοῦ αὐτοῦ γὰρ μέτρου εἰσὶν ἀμφότεροι,
ὅ τε δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ θ’ προσεδιακὸν δῆμετρον ἀκατά-
ληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττους καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.
ἐνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν. τὸ ι’ ἰωνικὸν ἀπ’ ἐλάτ-

15. διτροχαίου King. διτρέχου I.

16. ἐκ παίωνων δύο ἀ’ καὶ β’ καὶ
συλλαβῆς] ἐκ παίωνων δ’, ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος καὶ ἐπιτρίτου δευτέρου I. Cor-
rectum et Bar. 74.

23. ἐνταῦθα—] King. haec trans-
posuit: — πενθημιμερές. εἰ δὲ ἐν ταῖς
κώλις—καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ η’ ὅμοιον

ἐφθημιμερές. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον
ἔχει τὸν ἀ’ πόδα. Mihi ultima spuria
esse videntur: scripsisset, puto,
metricus: ἔχει δὲ καὶ ἐνταῦθα δάκτ.
τὸν ἀ’ π. MATTH.

27. ἀκατάληκτοι Matth. καταλη-
κτικὸν I.

τονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ σπονδαίου. τὸ ια' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' καὶ ἐπιτρίτου β'. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος. 5

823. ἀσέβεια μεγάλη: ἀσέβεια παικίλη γράφε, μὴ μεγάλη, ἵν' οἰκείως ἔχη τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ οὐ καλὸν διὰ μέσου ρηθέντος. Bar. 74.

829. τιμῶν χάριν: τίνων χάριν γράφειν δεῖ καὶ μὴ τιμῶν. τοῦτο μὲν γὰρ μακρὸν ἔχει τὸ ι', ἐκεῖνο δὲ βραχύ. καὶ μὴ ἔσαιε, ἀλλ' 10 ἔσαιε· οὕτω γὰρ ἔχει τὰ κῶλα οἰκείως πρὸς τὰ τῆς στροφῆς. Bar. 74.

832.—844. Τῆς ἐπεὶ τοῦ ταύτης τὰ κῶλά ἐστι γ'. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο δακτύλων καὶ δύο ἀναπαίστων, τοῦ β' διαλελυμένου καὶ γεγονότος προκελευσματικοῦ, ἦτοι 15 τετραβράχους. τὸ β' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ἦτοι μονόμετρον. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ γ' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῶν διμέτρων καὶ τροχαϊκῶν ἰθυφαλλικῶν. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, διὰ μβου καὶ βακχείου. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ 20 γ' ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἦτοι ἐπιτρίτου β' καὶ ἀναπαίστου. καὶ ἔστιν ἐφθημιμερές. τὸ ε' ὅμοιον ἰωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ ἀναπαίστου. τὸ σ' παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνων πρώτων δύο καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ η' ἰαμβικὸν 25 δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωνος ἐφθημιμερές ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ μολοσσοῦ. τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ι' ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β' πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου, τὸ ια' προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκα- 30 τάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τῶν πρώτων δύο ποδῶν χορείων. τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διὰ μβου καὶ

συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος· ταῦτα γὰρ ἐστὶ σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπιφύου.

844.—959. Αὗται αἱ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ριγ'. ὡς τελευταῖος “ὡς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

960—970. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἴρηται, καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης στρεφῆς τὰ κῶλα ιά', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἰαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος καθαρός:
 10 τὸ β' ὅμοιον, ἐπιμεμιγμένον χορείαις. τὸ γ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ε' ἀσυνάρτητον, ἐκ β' τροχαϊκῶν πενθημιμερῶν. τὸ ς' ἰαμβος τρίμετρος. τὸ ζ' ὅμοιον, ἐπιμεμιγμένον καὶ ἐτέροις ποσί. τὸ η' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς χορείου, τοῦ β' ἀναπαίστου. τὸ
 15 ι' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθειον. τὸ ιά' ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος.

973. οὕτω χρῆ γράφειν καὶ τὰ παρόντα κῶλα, ἵν' εἴη πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά· καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ τὰς εὐδαιμονίας ζηλωτὸς ὡς
 20 βέβηκε καὶ εἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον στίχον “πολύστονά τε δὴ καὶ πολύπονα,” ἵν' εἴη ἰαμβος, ὡς ὁ τῆς στρεφῆς. ἐλλιπὴς γὰρ ἦν, διὸ καὶ διαρῥώθη παρ' ἡμῶν, καὶ οἶμαι ὡς καλῶς.

982.—1012. Μετὰ τὴν κατὰ σχέσιν στρεφῆν ἑτέραν τίθησιν ἀπολελυμένην στρεφῆν· εἰσὶ γὰρ τὰ παρόντα εἶδη μονόστρεφα καὶ
 25 συστηματικὰ κατὰ περιρισμοὺς ἀνίστους, καὶ μετρικὰ ἄτακτα. τὰ κῶλα πάντα λζ'. τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ γ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον. τὸ δ' ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος κατὰ συνίξισιν καὶ ἰαμβου.
 30 τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ς' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτ-

10. τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν] ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές King. Et recte, si Triclinius in stropha (962.) τὰν αἵματηρὸν ἄταν, in antistropha (973.) ζηλωτὸς ὡς ποτ' οἶκος legit, pro vera scriptura αἵματηρὸν ἄταν et ζῆλος ὡς ποτ' οἶκος.

12. ἐτέροις ποσί King. ἕτερος ποὺς I.

24. εἰσὶ—εἶδη add. Bar. 74., om. I.

30. ἰαμβικὸν King. ἰωνικὸν I. ib. τὸ ς'—ὑπερκατάληκτον add. Bar. 74., om. I.

τους δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α', παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ η' ὅμοιον ἐκ χορείου δι' ὅλου. τὸ θ' ἰαμβικὴ βᾶσις. τὸ ι' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ια' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βᾶσεως καὶ ἰαμβικοῦ δίμετρον βραχυκατάληκτον· εἰ δὲ βούλει, χωριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατά-5 ληκτον, ἐκ σπονδαίου, διαμβου καὶ σπονδαίου αὔθις. τὸ ιβ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ιγ' ὅμοιον ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς χορείου. τὸ ιδ' ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διαμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ ιε' ὅμοιον τῷ ιγ', καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ις' ἀσυνάρτητον ἐκ δύο τροχαϊκῶν ἐφθημιμερῶν· εἰ δὲ 10 βούλει, ἐξ ἰθυφαλλικῶν καὶ ἰαμβικῆς βᾶσεως. τὸ ιζ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ ιη' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος α', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτου β'· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ α' ποδὸς δακτύλου. τὸ ιθ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ κ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ κά' ἰαμβος τρίμετρος. τὸ 15 κβ' ὅμοιον τῷ ιε'. τὸ κγ' ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ η'. τὸ κδ' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ κέ' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς χορείου, ὃ καλεῖται Στησιχόρειον, ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθος, ἰαμβον δηλονότι τὸν τελευταῖον πόδα. τὸ κς' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς χορείου. τὸ κζ' ὅμοιον καθαρὸν 20 ἰαμβικόν. τὸ κη' ὅμοιον τῷ κδ'. τὸ κθ' δακτυλικὸν τετράμετρον κατὰ γὰρ μονοποδῖαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, ὡς εἴρηται. τὸ λ' ὅμοιον. τὸ λά' ἀναπαιστικὴ βᾶσις· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λβ' ὅμοιον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές. τὸ λγ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ λα', εἰ καὶ ἀναπαιστικὴ βᾶσις ἐγράφη, ἀλλ' 25 οὐκ ἔστιν· ἔστι γὰρ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὡσαύτως καὶ τὸ λγ' δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λδ' ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἔχοντος συνίζησιν τῶν δύο βραχέων εἰς βραχὺν, ἵνα ἀνάπαιστος γένηται. τὸ λε' ὅμοιον καθαρόν. τὸ λς' ὅμοιον τῷ γ' Εὐριπίδειον. τὸ λζ' ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ιε', οἷον βούλει μέτρον. 30 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

16. τῷ ιε' King. τῷ ε' I.

ib. τὸ κδ' King. τὸ κδ' ὅμοιον I.

21. κδ'. τὸ additid King.

ib. δακτυλικὸν τρίμετρον] ἀναπαι-

στικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον King.

26. ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον King. ἀναπαιστικὴ δίμετρος

ἀκατάληκτος I.

1013—1017. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κώλων ἀναπαιστικῶν ἕξ. ὧν τὸ δ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δ' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ε' καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

5 1018—1245. Καὶ αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων σκῆ, ὧν τελευταῖος “ ἡ ζῆν ἅπασιν ἡ θανεῖν ὀφείλεται.” μετὰ δὲ τὸν λδ' καὶ τὸν ρλζ' τμήμα κώλου τὸ φευ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

10 1248—1250. Τὰ ἐξῆς ταῦτα εἶδη καλεῖται καὶ, ὡς εἴρηται, ἀλλειόστροφα· εἰσὶ δὲ κατὰ σχέσιν. τῆς παρουσίας οὖν στρεφῆς τὰ κῶλα εἰσὶ ε'. τὸ α' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικόν ἐκ παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ κρητικοῦ. τὸ β' ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β', ἰωνικοῦ πεντασυλλάβου καὶ ἐπιτρίτου α'. τὸ
15 γ' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διὰμβου καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ δ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δύο παιῶνων δ'. τὸ ε' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διὰμβου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ δύο διπλαῖ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, ἡ
20 μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Bar. 74.

1251. 1252. Σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν β'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1248. 1249. τίνα θροεῖς λόγον, σὺ πότνια : οὕτω χρῆ γράφειν τόδε τὸ κῶλον οὕτω γὰρ ἔχει οἰκείως πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς· εἰ δὲ ἄλλως γράφεις, οὐχ ἀρμόσει τῷ μέτρῳ. Bar. 74.
25 φῆς·

1253.—1257. Ἡ β' αὕτη στρεφὴ κώλων ἐστὶ ε'. τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν δύο πρῶτων ποδῶν χορείων. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ γ' ἰωνικὸν ἀκατάληκτον τρίμετρον ἐκ παίωνου β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δι-
30 ἀμβου διὰ τὴν ἀδιαφοροῦ. τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' καὶ γ' ποδὸς ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος β', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε' ὅμοιον ἀντεστραμμένον πρῶτον ἔχον τὸν χορί-

29. ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος delevit β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος.

King. Sed sic paullo post παίωνος 31. δίμετρον King. τρίμετρον I.

αμβον· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμέρες. εἶτα παράγραφος καὶ β' διπλαῖ.

1258. 1259. Σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τριῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1261.—1265. Ἡ γ' αὕτη στροφή κώλων ἐστὶν ε'. τὸ α' καὶ 5 β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ γ' ἰαμβικὸν καθαρὸν ἐφθημιμέρες. τὸ δ' ἀναπαιστικὴ βάσις, εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ α'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἐκτὸς νενευκυῖα, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἐντὸς νενευκυῖα. 10

1266.—1270. Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς α' ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ “Μυκηνίδες ᾧ φίλοι.” κώλων γάρ ἐστι καὶ αὕτη ε' ἰσομέτρων ἐκείνοις. τὸ μέντοι α' κῶλον τετρασύλλαβον ἔχει τὸν κρητικόν. τὸ δὲ β' οὐ καλῶς εἶχε· διὸ καὶ ἀντιγέγραπται παρ' ἐμοῦ, καὶ ἔχει νῦν ὀρθῶς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. 15

1271. 1272. Κατὰ περικοπὴν ἰάμβοι β' τρίμετροι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

1273.—1277. Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς β' ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ “τί δέ με τόδε χρέος.” κώλων γάρ ἐστι καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνη ε'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. 20

1278.—1280. Κατὰ περικοπὴν ἰάμβοι τρίμετροι γ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

1281.—1285. Ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ “δόχμια νῦν κόρας.” καὶ αὕτη γάρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνη ε', ἐν μέντοι τῷ ε' κώλῳ ἀντὶ ἰάμβου ἔχει σπονδεῖον· ἀδιάφο- 25 ροὶ γάρ εἰσιν αἱ καταλήξεις τῶν κώλων καὶ ὁ παρατέλευτος πύς· ἔνθα γάρ ἰαμβικὴ κεῖται συζυγία, ἐναλλάττουσι τοὺς χρόνους, καὶ ἀντὶ διαμβου ἐπιτιθέασιν ἐπίτριτον, ὃς σύγκειται ἐκ σπονδείου καὶ ἰάμβου, ἢ ἐξ ἰάμβου καὶ σπονδείου. ἔστι δὲ ὅτε κεῖται καὶ δισπόνδειον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρούσης ἀντιστροφῆς παράγραφος. 30

1288.—1290. Τὰ ἐξῆς ταῦτα εἶδη καλεῖται κυρίως ἀνομοιό- στροφα, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης

9. δύο addidi.

10. ἐντὸς Barnes. ἐκτὸς I.

11. ἧς ἡ ἀρχὴ addidit King.

16. περικοπὴν scripsi pro ἀποκοπὴν.

28. σύγκειται Matth. pro κεῖται.

29. κεῖται Matth. pro σύγκειται.

στροφῆς τὰ κῶλα δ'. τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ' καὶ σπονδείου. τὸ β' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιου ἐξ ἰωνικοῦ καὶ σπονδείου. τὸ γ' καὶ δ' ὅμοια τῷ πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

5 1291. 1292. Κατὰ περικοπὴν στίχῳ β' ἰαμβικῷ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Var. 74.

1295. a. b. Ἡ στροφή αὕτη κώλων ἐστὶ β'. τὸ α' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀντισπάστου καὶ τροχαίου. τὸ β' ἰαμβικὸν καθαρὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

10 1296.—1298. Κατὰ περικοπὴν στίχῳ ἰαμβικῷ γ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1299.—1300. Ἡ στροφή αὕτη κώλων ἐστὶ β'. τὸ α' δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ β' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

15 1302.—1310. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων ἡ'. τὸ α' δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρὸν. τὸ β' καὶ γ' καὶ τὸ δ' καὶ ε' ἀναπαιστικά διμετρα ἀκατάληκτα ἔχει δὲ τὸ γ' τὸν β' πόδα προκελευσματικὸν, ἦτοι τετράβραχυν, τὸ δὲ ε' τὸν β' πόδα χορείου. τὸ σ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές ἐκ χορείου. τὸ ζ' ὅμοιον. τὸ η' τρο-
20 χαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενε-
κυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

1311.—1360. Αἱ ἐξῆς αἵται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τρι-
μέτρων ἀκατάληκτων μῆ, ἃν τελευταῖος “ τὰς μὲν γὰρ εἶδα συμφυράς,
τὰς δ' οὐ σαφῶς.” μετὰ δὲ τὸν μβ' κῶλα τρία. τὸ α' ἰωνικὸν ἀπὸ μεί-
25 ζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ παιώνων β'
ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ β' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον
καθαρὸν. τὸ γ' ἰωνικὸν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ ἐλάττονος, διαμβου καὶ
δακτύλου. ἐπὶ ταῖς ἀπιθέσεσι παράγραφος καὶ ἐπὶ τῷ τέλει
κορωνίς.

30 1361.—1368. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές κώλων
καὶ στίχων θ'. τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιώνος δ' καὶ ἰάμβου.
τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώνων β' δύο καὶ συλ-
λαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς χορείου,

31. παιώνος δ' King. παιώνος α' I.

32. δὺς addidit King.

τοῦ δὲ γ' δακτύλου. τὸ γ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δ' ἰαμβικὸν ἰδίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τριῶν χορείων καὶ πυρριχίου, ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε' τροχαϊκὸν πενθημιμέρες· εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἕξ ἐπιτρίτου δ' καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ', η', θ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ 5 τῷ τέλει παράγραφος.

1369.—1379. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικὰ καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόστροφα· οὐ γὰρ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἐξῆς. τὰ δὲ κῶλα τῆς παρουσίας στροφῆς εἰσὶν ἰα'. τὸ α' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτου 10 δ', παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ διτροχαίου. τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμέρες Εὐριπίδειον. τὸ ε' δακτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων. τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ζ' ὅμοιον ἐφθημιμέρες. τὸ η' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς 15 χορείου, τοῦ δὲ τελευταίου ἀδιαφόρου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' καὶ β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμέρες, τοῦ γ' ποδὸς χορείου. τὸ ι' τροχαϊκὸν ἐφθημιμέρες. τὸ ια' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἕξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐν εἰσθέσει 20 στίχος ἰάμβος τρίμετρος.

1381.—1392. Καὶ ἡ παροῦσα στροφή μονόστροφός ἐστι κώλων ἰε'. τὸ α' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμέρες. τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς χορείου. τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικὸν ἕξ ἰωνικοῦ καὶ χορείου, ἢ ἀναπαιστικοῦ διὰ τὴν 25 ἀδιάφορον. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμέρες Εὐριπίδειον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β', τροχαϊκὸν καθαρὸν. τὸ ς' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἕξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ δ', ἰάμβου ἀρχομένου. τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ', ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβραχέος, ἢ βακχείου 30 διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η' ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ θ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμέρες, τοῦ γ' ποδὸς χορείου· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἕξ ἐπιτρίτου γ',

4. δ' King. α' I.

delevit King.

14. τροχαϊκόν] ἐφθημιμέρες add. I.,

18. τὸ ι'—τὸ ια' addidit King.

καὶ παίωνος δ'. τὸ ι' παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος ὅ καὶ σπονδείου.
 τὸ ια' τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε'. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατά-
 ληκτον. τὸ ιγ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνων ὅ δύο.
 τὸ ιδ' δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρὸν. τὸ ιε' ὅμοιον ἐφθήμερες, ὅ
 5 καλεῖται λογασιδικόν, διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει τροχαϊκὴν συζυγίαν.
 ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, ἐν εἰσθέσει δὲ στίχῳ ἰαμβι τριμέτρου
 β', εἶτα παράγραφος.

1395.—1424. Καὶ ἡ παροῦσα στριφὴ μινόςτροφός ἐστι κώ-
 λων λβ'. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον εἰ δὲ βούλει,
 10 ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β' τρο-
 χαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές, τοῦ α'
 ποδὸς χορείου. τὸ δ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον συν-
 ἴζησιν κατὰ τὸν α' πόδα. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ
 α' ποδὸς χορείου, τοῦ δ' ἀναπαίστου. τὸ ς' τροχαϊκὸν τρίμετρον
 15 ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ
 ἠ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον κατὰ τὸν ε' πόδα συνῆζη-
 σιν. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες. τὸ ι' ὅμοιον δίμετρον ἀκατά-
 ληκτον, τοῦ δ' ποδὸς χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ
 ια ὅμοιον καθαρὸν. τὸ ιβ' ὅμοιον. τὸ ιγ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαι-
 20 στικῆς βάσεως, ἢ δακτυλικῆς (δύο γὰρ εἰσι σπονδεῖαι) καὶ ἰαμβικῶ
 πενθημιμεροῦς. τὸ ιδ' ἰαμβικὴ βάσις, ἦτοι μονόμετρον. τὸ ιε' τρο-
 χαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τὸ ις' ὅμοιον δίμετρον ὑπερ-
 κατάληκτον. τὸ ιζ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη' ὅμοιον,
 δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες. τὸ ιθ' ὅμοιον τρίμετρον
 25 καταληκτικόν, τοῦ δ' ποδὸς χορείου ἰαμβος γὰρ ἐστι τρίμετρος
 ἑλλειπῆς μιᾷ συλλαβῇ. τὸ κ' ὅμοιον τῷ ις'. τὸ κά' ἰαμβικὸν δίμε-
 τρον ἀκατάληκτον ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰαμβου. τὸ κβ' ὅμοιον ἐκ
 δύο χορείων καὶ ἀναπαίστου καὶ ἰαμβου, ἢ πυργιχίου διὰ τὴν ἀδιά-
 φορον. τὸ κγ' ὅμοιον ἐκ δ' χορείων. τὸ κδ' δακτυλικὸν δίμετρον εἰ
 30 δὲ βούλει, χωριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χωριάμβου καὶ δύο συλλαβῶν
 ἀδιάφορων. τὸ κέ' ὅμοιον τῷ ιη'. τὸ κς' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον
 ὑπερκατάληκτον καθαρὸν. τὸ κζ', τὸ κή, τὸ κθ, τὸ λ', τὸ λά, καὶ

1. καὶ παίωνος δ' King. καὶ παί-
 ωνος α I.

5. ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει τροχαϊκὴν συζυ-
 γίαν] ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει κατακλιῖδα King.

19. τὸ ιγ' om. I. sed habet τὸ ιγ'
 ὅμοιον ante τὸ ιδ'.

25. τοῦ δ' Matth. τῷ β' I.

31. τῷ ιη' Matth. τῷ ιε' I.

τὸ λβ' ὁμοιά εἰσι κατὰ πάντα, καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτου β', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ ἰάμβου, πλὴν τὸ μὲν κζ' κῶλον ἀντὶ ἰάμβου ἔχει πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον, τὸ δὲ λά' χορεῖον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰσθεσει στίχος ἰάμβος τρίμετρος. 5

1426.—1451. Καὶ ἡ παρούσα στροφή μονόστροφός ἐστι κῶλων λά'. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὅμοια δίμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθήμερη. τὸ ε' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ς' προσδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος α', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου. τὸ ζ' ὅμοιον 10 τῷ ε' ἰθυφαλλικόν. τὸ η' προσδιακὸν, ἐναντίον τῷ προρρηθέντι, ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος δ', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος. εὔρηται γὰρ καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ προσδιακὸν καὶ ἀπ' ἐλάττονος συγκεῖμενον, καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μείζονος. τὸ θ' ὅμοιον τῷ β'· εἰ δὲ βούλει, προσδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου 15 καὶ συλλαβῆς. τὸ ι' ὅμοιον τῷ ς' ἐκ παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χοριάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ ια' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ ιβ' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δ' καὶ χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν πενθήμερη 20 ἐκ τροχαίου καὶ δύο βραχέων ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ' δακτυλικὸν πενθήμερη· εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ' ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος β', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ σπονδαίου. εἴη ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθήμερη, τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ιε' ἀντισπαστικὸν δί- 25 μετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων. τὸ ις' ὅμοιον. τὸ ιζ', ιη', ιθ' ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ ἰάμβου. τὸ κ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. τὸ κά' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν. τὸ κβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ κγ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν 30

19. καταληκτικὸν Matth. ὑπερκατάληκτον I.

25. τὸ ιε'—ἐπιτρίτου α' καὶ ἰάμβου] τὸ ιε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ις' ὅμοιον, [βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ σπονδαίου.] τὸ ιζ' [ὅμοιον. τὸ ιη' ἰαμβικὸν δίμετρον

ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου. τὸ ιθ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον] ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ ἰάμβου King.

28. ὑπερκατάληκτον] καταληκτικὸν King.

Εὐριπίδων, τοῦ α' ποδὸς χρείου. τὸ κ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. οὕτω γὰρ μοι δοκεῖ ταῦτα βέλτιον εἶναι γράφειν. τὸ γὰρ κακὸς Φωκεύς μόνον ἀδιάγνωστόν ἐστι τίνος ἂν εἴη μέτρον, εἰ καὶ δοκεῖ ἀντισπαστικόν. τὸ κ' Ἰαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος.
 5 τὸ κς' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, συνίζησιν ἔχον ἐν τῷ α' ποδί· εἰ δὲ βούλει, ἔστω ὁ β' ἀναπαιστος. τὸ κς' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ κή καὶ τὸ κθ' τροχαϊκὰ καὶ ἰθυφαλλικά. τὸ λ' τροχαϊκὸν πενθήμερες. τὸ λά ἰαμβικόν, ὅμοιον τῷ κς'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰσθέσει Ἰαμβος τρί-
 10 μετρος.

1453.—1471. Καὶ ἡ παρούσα στρεφὴ μονόστροφός ἐστιν, κώλων δὲ κς'. τὸ α' δακτυλικὸν ἢ ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες, ἐπεὶ ἐκ σπονδαίων ἐστὶ. τὸ β' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' ἀναπαιστικόν, ὅμοιον τῷ
 15 δευτέρῳ. τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν. τὸ ς' τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν, συνίζησιν ἔχον ἐν τῷ γ' ποδί. τὸ ζ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ η' τροχαϊκὸν πενθήμερες. τὸ θ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον κατάληκτον, ἐκ διαίμβου, ἀντισπαστου καὶ κρητικοῦ. τὸ αὐτὸ εἴη ἂν καὶ ἀσυνάρ-
 20 τητον ἐξ ἰαμβικοῦ δίμετρον βραχυκατάληκτον καὶ τροχαϊκοῦ πενήμμεροῦς. τὸ ι' τροχαϊκὸν ἐφθήμερες καθαρὸν. τὸ ια' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, Στησιχόρειον καλούμενον, ἔχον τὸ Πινδαρικόν ἔθος, Ἰαμβον θηλονότι τὸν τελευταῖον πόδα. εἰ δὲ μή ἐστιν ἀκατάληκτον,—τοιού-
 25 τιν γὰρ ἐστὶ τὸ Στησιχόρειον,—οὐδὲν θαυμαστόν. τὸ ιγ' ὅμοιον τῷ ζ', ἰαμβικόν. τὸ ιδ' τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ι. τὸ ιε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπαστου καὶ δαυτύλου. τὸ ις' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς χρείου. εἰ δὲ τὸ ἴαχεν ἐκτεταμένον βούλει εἶναι, ὡς ἠῶξημένης τῆς ἀρχούσης τοῦ
 30 παρατατικοῦ, εἴη ἂν τὸ κώλων τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ β' καὶ τοῦ γ' ποδὸς δακτύλου. εἴη δὲ καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίου, παίωνος β' καὶ μελοσσού. τὸ ις' τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως, ἢ δακτυ-

λικῆς. τὸ ιγ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαι-
 στικῆς βασέως. τὸ ιθ' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ
 β' ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ δ' ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν
 τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β', ἀντισπάστου καὶ διάμβου
 διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, τοῦ β' ποδὸς καὶ 5
 τοῦ γ' χορείου. τὸ κά' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές Εὐριπίδειον. τὸ κβ'
 ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ κγ' ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ ζ'. τὸ κδ' ἰαμ-
 βικὸν τρίμετρον. τὸ κέ' δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς
 δισύλλαβον. τὸ κς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ
 τέλει παράγραφος, καὶ ἐν εἰσθέσει ἴαμβος. Bar. 74. 10

1472. Κατὰ περικοπὴν ἴαμβος. Bar. 74.

1473.—1503. Καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστρεφός ἐστιν, ὡς
 καὶ αἱ προρρηθεῖσαι, κώλων δὲ λή. τὸ α' ἰαμβικὸν τρίμετρον βρα-
 χυκατάληκτον, τοῦ α' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ β' ἴαμβος τρίμετρος
 ἀκατάληκτος καθαρὸς. τὸ γ' ὅμοιον. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατά- 15
 ληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ. τὸ σ' ἀσυνάρτητον ἐξ
 ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. τὸ ζ' τροχαϊκὸν
 ἰθυφαλλικόν. τὸ η' παιωνικὸν τρίμετρον κατάληκτον ἐκ παίωνων α'
 δύο καὶ βακχείου. τὸ θ' ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β', τοῦ ε' ποδὸς χορείου.
 τὸ ι' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ ια' ἀναπαιστι- 20
 κὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς χορείου. τὸ ιβ' ὅμοιον
 δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς δακτύλου. τὸ ιγ' δακτυλικὸν
 τετράμετρον, τοῦ ιγ' ποδὸς προκελευσματικοῦ τετραβραχέως. τὸ ιδ'
 ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ' ποδὸς προκελευσματικοῦ.
 τὸ ιε' ὅμοιον καθαρὸν ἀναπαιστικόν. τὸ ις' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ 25
 ιζ' ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ δ'. τὸ ιη' ἴαμβος ὅμοιος τῷ β'. τὸ ιθ' τρο-
 χαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, τοῦ α' ποδὸς χορείου. τὸ κ' χοριαμβικὸν ἡμιό-
 λιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἴαμβου. εἴη δὲ καὶ τροχαϊκὸν πενθημιμερές,
 δακτύλου ἀρχομένον. τὸ κά' ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ
 παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διάμβου καὶ τροχαίου. τὸ 30
 κβ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς χορείου. τὸ κγ' ἀντισπα-
 στικὸν τρίμετρον κατάληκτον ἐξ ἐπιτίτου α', διάμβου καὶ βακ-
 χείου. τὸ κδ' ἴαμβος ὅμοιος τῷ β', τοῦ δ' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κέ'

18. κατάληκτον (quae forma etiam infra ad κγ') Matth. pro ἀκατά-
 ληκτον.

ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ δ'. τὸ κς' ὅμοιον ἐφθήμερες. τὸ κζ' ἀναπαι-
 στικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ' καὶ δ' ποδὸς χορείου· εἰ δὲ
 βούλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον κατὰληκτον ἐξ ἰωνικοῦ, παί-
 ωνος α' καὶ χορείου, ἢ ἀναπαισίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κη' ἰαμ-
 5 βικὸν ὅμοιον τῷ κς'. τὸ κθ' δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον
 εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον· τέσσαρες γὰρ εἰσι σπονδαί. τὸ
 λ', τὸ λά' καὶ τὸ λβ' τροχαϊκὰ πενθήμερη. τὸ λγ' ἰαμβικόν,
 ὅμοιον τῷ κς'. τὸ λδ' ἰαμβος ὅμοιος τῷ β', τὸν α' πόδα ἔχων ἀνά-
 παιστον. τὸ λε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δ' χορείου. τὸ
 10 λς' καὶ λζ' ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ λη' τροχαϊ-
 κὸν ἐφθήμερες Εὐριπίδειον, τοῦ α' καὶ β' ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ
 τέλει δύο διπλαῖ, ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος,
 δηλοῦσθαι ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνομοιόστροφα, ἀμφότεραι μέντοι ἔξω
 νενεκυῖαι. ἐν εἰσθέσει δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιμερές
 15 στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων γ'. ἐπὶ τῷ τέλει παρά-
 γραφος. Bar. 74.

1488. προβολάν κάλλιον γράφειν ἢ προβολήν· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς
 τὸ μέτρον ὀρθῶς καὶ ἔν τισι τῶν παλαιῶν βιβλίων οὕτως εὔρηται.
 Bar. 74.

20 1506.—1536. Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περιστροφή, ἣτοι περίοδος,
 στίχων ἐστὶ τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λά', ὧν τελευταῖος
 “παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.” εἰκότως δὲ τῷ
 τροχαϊκῷ κέχρηται μέτρῳ πρὸς τὸν τοῦ Ὀρέστου δρόμον. ἐπὶ τῷ
 τέλει κορωνίς. Bar. 74.

25 1537. 1538. Ταῦτα εἶδη καλεῖται, ὡς εἴρηται, ἀνομοιό-
 στροφα κυρίως, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν. εἰσὶν οὖν τῆς παριύ-
 σσης στρεφῆς κῶλα δ'. τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β'
 τροχαϊκὸν ἐφθήμερες, τοῦ α' ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ γ' δακτύλου.
 τὸ γ' τροχαϊκὸν ὅμοιον πενθήμερες, τοῦ β' ποδὸς δακτύλου· εἰ δὲ
 30 βούλει, ἔστω καὶ τὰ δύο ἰωνικά, τὸ ἐν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ
 παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττωνος καὶ δευτέρου καὶ συλλαβῆς, τὸ
 δὲ ἄλλο ἐκ διτροχαίου καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἀκατά-
 ληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

1537. Ἰὼ ἰὼ τύχα τύχα: οὕτω βέλτιον γράφειν τὸ α' τοῦ

11. καὶ β' addidit King.

31. ἀντὶ—ἐλάττωνος addidit King.

χοροῦ κᾶλον, διὰ τὴν χασμωδίαν· εὔρηται γὰρ ἔν τισι τῶν βιβλίων οὐ μόνον “ἰὼ ἰὼ τύχα” ἀλλὰ καὶ “ἰὼ ἰὼ τύχα τύχα,” δι’ ὃ καὶ οὕτως ἐγράφη παρ’ ἡμῶν διὰ τὴν χασμωδίαν. Bar. 74.

1539. 1540. Κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι δύο. Bar. 74.

1541. Ἡ β’ αὕτη στροφὴ κῶλων ἐστὶ δ’. τὸ α’ καὶ β’ ἴαμβικὰ 5 δίμετρα βραχυκατάληκτα· εἰ δὲ βούλει, παιωνικὰ ἡμιόλια, διὰ τὸ κοινὴν ἔχειν ἐν τῷ πρώτῳ ποδὶ συλλαβὴν, τὸ μὲν α’ ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἴαμβου, τὸ δὲ β’ ἐκ τοιούτου παίωνος καὶ σπουδαίου. τὸ γ’ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἔξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον. τὸ δ’ ἴαμβικὴ βάσις ἦτοι μονόμετρον¹⁰ εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον. ἐπὶ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

1543. 1544. Κατὰ περικοπὴν ἴαμβοι β’, εἶτα παράγραφος. Bar. 74.

1545.—1549. Ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κῶλων ἐστὶ ζ’. τὸ α’¹⁵ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α’ ποδὸς χορείου. τὸ β’ ὅμοιον πενθημιμερὲς, τοῦ ὠ’ ποδὸς χορείου. τὸ γ’ ἴαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἔξ ἀναπαίστων καὶ ἴαμβων· εἰ δὲ βούλει, προσοδιακὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος γ’ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττονος, χοριάμβου, παίωνος γ’ αὔθις καὶ συλλαβῆς. τὸ δ’ περίοδος ἔξ²⁰ ἴαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ ε’ καὶ τὸ σ’ παιωνικὰ ἡμιόλια ἐκ παίωνος δ’ καὶ ἴαμβου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ, τοῦ α’ ποδὸς χορείου. τὸ ζ’ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἔξ ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κῶλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἔξω νενευκίαι. Bar. 74. ²⁵

1549.—1553. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἐν ἐκθέσει τῶν ἀνομοιοστροφῶν εἰδῶν στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε’. ἐχρήσατο δὲ κἀνταῦθα τῷ τροχαϊκῷ μέτρῳ διὰ τὸν τάχυν δρόμον τοῦ Μενελάου, καὶ διὰ τὸ μετὰ σπουδῆς δραμεῖν τὴν Ἡλέκτραν καὶ βοῆσαι τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ οὔσι καὶ τὸν φόνον ἐργαζομένους. ἐπὶ τῷ³⁰ τέλει παράγραφος. Bar. 74.

1554.—1681. Λί συστηματικαὶ αὔται περίοδοι στίχων εἰσὶν

18. προσοδιακὸν] προσωδιακὸν apud Kingium contra codicis fidem, ut videtur: quemadmodum supra quo-

que constanter προσωδιακὸν scripsit pro προσοδιακὸν, quod est in I.

24. Addidi δύο, ut p. 19, 9.

ιαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ρκή, ὧν τελευταῖος “Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λαξία, θεσπίσμασιν.” ἐχρήσατο δὲ ἐνταῦθα ἰαμβικῶν διὰ τὸ λῆξαι Μενέλαον τοῦ δρόμου καὶ ἰστάμενον ποιῆσθαι τοὺς λόγους. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Bar. 74.

- 5 1682.—1693. Ὁ ἐπίλογος οὗτος τοῦ δράματος ἐκ δύο συστημάτων σύγκειται. καὶ εἰς τὸ μὲν πρῶτον συστήματος τὰ κῶλα ἀναπαιστικά θ', ὧν τὰ μὲν ἢ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ' καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερὲς παρμιμακόν, τοῦ δευτέρου δὲ συστήματος τὰ κῶλα γ'. τὸ α' ὅμοιον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ β' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, τὸ δὲ τρίτον ὅμοιον ἐφθημιμερὲς. ἐπὶ τῷ τέλει
10 τοῦ πρώτου παράγραφος, τοῦ δὲ δευτέρου κορωνίς, ἢ περατοῦσα τὸ δράμα.

8. τοῦ δευτέρου—ἀκατάληκτον ex Bar. 74. addidit King.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗΝ.

1. ΟΥΚ ἔστιν οὐδὲν δεινόν: ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς δυστυχία ὑπερῆρεν ἀπάσας, διὰ τοῦτο αὕτη γνωματευομένη ταῦτά φησι καθ' αὐτήν. δείξει δὲ ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γένος αὐτῆς συμφοραῖς ὑπέκειτο. 5
 Gu. I. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον ἀπαριθμῆται τὰ συμβαίοντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, περιλαμβάνει διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος τοῦ δεινοῦ, διαιρουμένου εἰς πάθη καὶ συμφοράς. καὶ πάθη μὲν ἔστι τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα, συμφοραὶ δὲ αἱ ἐπερχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις θλίψεις. καὶ τὸ ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος διὰ τοῦτ' ἔφη, διότι καθολι- 10
 κῶς ἐξήνεγκεν. ἐπεὶ δὲ πάθος καὶ συμφορὰν εἴρηκε, προτιμᾷ τὸ θηλυκὸν τοῦ οὐδετέρου, ἀποδίδους τὸ ἧς πρὸς τὸ συμφορὰ. γίνωσκε δὲ ὅτι, ὅταν εὐρεθῶσι δύο ὀνόματα, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, μάλιστα μὲν τὸ ἀρσενικὸν προτιμᾶται τοῦ θηλυκοῦ, συμβαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων. 15
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο πολλάκις γίνεται. κειμένου γὰρ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου ὀνόματος, ἀποδίδεται ἡ σύνταξις πρὸς τὸ οὐδέτερον, ὡς εἰς πρᾶγμα. Gu. I.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν: τὸ δεινὸν ὄνομα γενικόν ἔστι, διαιρεῖται δὲ εἰς πάθος καὶ συμφορὰν. καὶ πάθος μὲν λέγεται τὰ νοσήματα, συμ- 20
 φορὰ δὲ αἱ δυστυχίαι καὶ περιπέτειαι. A. I.

4. αὕτη] αὕτη ἡ Ἥλέκτρα I. αὕτη delevit King.

6. ἵνα μὴ] ἵνα δὲ μὴ I. In Gu. hoc scholion antecedenti praepositum est.

11. ἐξήνεγκεν] ἦγον εἴρηκεν add. I. ib. πάθος] πάθη I.

13. ὅταν εὐρεθῶσι δύο ὀνόματα] ἐὰν εὐρεθῶσιν ὀνόματα I.

16. ἀλλὰ—γίνεται om. I.

ib. γὰρ om. I.

19. τὸ δεινὸν—λέγεται τὰ A. τὸ δεινὸν ὄνομά ἐστι γενικὸν καὶ διαιρεῖται—καὶ πάθος μὲν τὰ I.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν: οὔτε ἀκοή οὔτε θέαμα ἔστιν οὕτω δεινὸν ὅπερ οὐχ ἰφίσταται ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις. τοῦτο δὲ φησι παρ' ὅσων ἔκτεπον καὶ ἀλλόκοτον ἐπέστη τιμωρίαν ὁ Τάνταλος, ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφορὰς, ἢ δι' ἑαυτὴν, ὡς γε τλημόνας συνυποφέρει τῶν ἀδελφῶν τὴν τύχην, ἢ διὰ τὸν Ὀρέστην. A. B. M. I. "Ἄλλως. ὡδ' εἰπεῖν ἔπος: ἤγουν ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστι τι δεινόν, οὔτε πάθος οὔτε συμφορὰ. ἧς οὐκ ἂν τὸ βῆρος ἢ τῶν βροτῶν φύσις ἀπεπέγκοιτο. εἰς θηλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν, ἐπειδὴ προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκόν. A. B. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν: 10 ὡς ἐπέρχεται δηλονότι εἰπεῖν ἔπος οὕτως, ἦται ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν χαλεπὸν, οὐδὲ πάθος καὶ κάκωσις, οὐδὲ συμφορὰ ἀπὸ θεῶν πεμφθεῖσα, ἧς οὐκ ἂν βαστάσει βῆρος ἢ φύσις ἀνθρώπου. I. ἔπος: λόγον. περισσόν, Ἰταλικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.

15 2. οὐδὲ πάθος: πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα καὶ ἢ πληγὴ, ἢν ξίφει τις ἐπλήγη ἢ τοιούτῳ τινί, ὃ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιῶντος λέγεται πρᾶγμα καὶ πρᾶξις, ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος πάθος, ὡσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος δῶρον, ἀπὸ τούτου πάθος καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἢ ἦττα, ἢν ἠττήθη τις ὑπὸ ἀδικίας, 20 ἢ ἀκολασίας, ἢ τοιούτου τινός. λέγεται πάθος καὶ αὐτὴ ἢ ἀδικία καὶ ἢ ἀκολασία καὶ ἢ δειλία καὶ ὅσα τοιαῦτα προσβάλλει ἡμῖν, ὡσπερ λέγεται βέλος καὶ τὸ πεμπόμενον καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τοῦ βέλους. τούτων δὴ τῶν παθῶν τῶν προσβαλλούτων, ἤγουν τῆς ἀδικίας, τῆς ἀκολασίας, καὶ τῶν τοιούτων, ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς 25 δύναται, εὐ καταλύει αὐτὰ, ἀλλ' ὑπέικων αὐτοῖς. τὰ δὲ ἕτερα, ἤγουν

1. οὐκ ἔστιν] "Ἄλλως praefixum in I.

ib. οὔτε ἀκοή—δεινόν addidi ex A. B. M., quorum in A. B. θέα scriptum pro θέαμα et in B. M. οὔτε pro οὔτω, quod restitui ex scholio brevior Flor. 10. 33. οὐκ ἔστι δεινόν οὔτε ἀκοή οὔτε θέα ἔστι οὕτω δεινόν, ὅπερ οὐχ ἰφίσταται τῶν ἀνθρώπων φύσις. In A. οὔτε θέα οὔτ' ἄλλο τι ὅπερ οὐχ etc.

2. ἢ τ. ἀ. M. τῶν ἀ. ἢ A. B. I.

3. τὰς τοῦ γένους συμφορὰς—ὡς γε] τὴν τοῦ γένους τούτου συμφορὰς—ὅτι A.

6. ἤγουν et λόγῳ om. B. I.

ib. τι om. B. I.

7. πάθος] βῆρος I.

8. ἀπεπέγκοιτο] ἀπεπέγκοιτο I. ἀπεπέγκοιτο Matth. Proxima εἰς θηλυκόν—τὸ θηλυκόν om. A.

20. πάθος] πάθη Gr.

ib. ἀδικία—ἀκολασία] ἀκολασία—ἀδικία I.

23. δὴ] δὲ I.

24. ἀδικίας—ἀκολασίας] Invertit Gr.

25. ἀλλ' ὑπέικων] ἀλλ' οὐχ ὑπέικων Gr.

αἱ πληγαὶ καὶ αἱ ἤτται αἱ ὑπὸ τούτων, ἀφανίζεται ἰατρευόμενα, ὡς μὴδὲ οὐλὴν καὶ ἴχνος τι αὐτῶν καταλείπεται. ἐνταῦθα δὲ πάθος λέγει σώματος ἤγον πληγῆν καὶ κάκωσιν. Gr. I.

οὐδὲ πάθος: πάθος λέγεται σωματικὸν νόσημα, οἷον λώβη καὶ ἔτερα, ὅσα ἀπὸ τοῦ σώματος ἀναδίδονται· συμφορὰ δὲ θεήλατος ἢ 5 ἀπὸ θεοῦ πεμπομένη, οἷον λοιμικὸν νόσημα, λιμὸς καὶ ἐπιδρομὴ ἕτοι. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν καὶ χαλεπὸν πρᾶγμα, οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος καὶ ἐκ θεοῦ ἐλθοῦσα, ὅπερ οὐχ ὑφίσταται ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις. Fl. 59. θεήλατος: θεόθεν ἐπερχομένη. A. ἀπὸ θεοῦ πεμπομένη. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gr. ἐκ θεοῦ πα- 10 ραγενομένη. Gu.

οὐδὲ συμφορὰν θεήλατον: γράφουσὶ τινες οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος, ἀγνοοῦντες δέ' ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ ἔστιν εἰπεῖν. M.

3. ἤς: διὰ τί εἰρηκῶς ἔπος καὶ πάθος πρὸς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐξῆς συνέταξε, φάσκων “ἤς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος.” φαμέν οὖν ὅτι προτι- 15 μᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκὸν καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐποίησε τὴν σύνταξιν. A. M. Fl. 33.

ἄχθος: ἄχθος ἐπὶ σώματος, ἄχος ἐπὶ ψυχῆς. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gr. βάρος. καὶ Ὅμηρος φησὶ “τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.” Gu. 20

4.—14. ὁ γὰρ μακάριος: προδιόρθωσις. Gu. ὁ γὰρ μακάριος Τάνταλος,—καὶ οὐκ οὐνειδίζω τὰς τύχας,—γεννηθεὶς, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Διὸς, φοβούμενος τὴν πέτραν τὴν ὑπερκειμένην τῆς κεφαλῆς,

2. πάθος λέγει σώματος ἤγον] πάθη λέγει σώματος τὴν I.

12. συμφορὰν θεήλατον] Sic A. M. in textu, correctum tamen in συμφορὰ θεήλατος in M., superscriptum α et os in A.

13. ἔστιν εἰπεῖν correxi pro οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. Brevius scholion in B. (qui in textu συμφορὰ θεήλατος habet, etsi a manu recentiore ita rescriptum ut scriptura vetus dignosci nequeat) γρ. καὶ οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστι:—Fragmentum scholii est in Fl. 33. ἀγνοοῦντες δέ' ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ληπτέον τὸ οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.

14. ἤς] In M. lemma οὐδὲ πάθος

οὐδὲ συμφορὰν, in Fl. 33. nullum.

ib. διὰ τί] διὰ τοῦτο Fl. 33. In C. est, εἰπεῖν ἔπος: καὶ ἔπος καὶ πάθος. διὰ τί πρὸς θηλυκὸν συνέταξε; διότι τὸ θηλυκὸν προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐποίησε τὴν σύνταξιν.

ib. τὰ ἐξῆς σ.] σ. τὰ ἐξῆς Fl. 33.

15. οὖν om. Fl. 33. Usitatissimum in λύσεισι ἀποριῶν est φαμέν οὖν. Margini hujus scholii adscriptum in A. ἀπορία et λύσις.

ib. π. τοῦ οὐδετέρου τὸ θ.] τὸ θ. προτιμᾶται τοῦ (τοῦ om. Fl.) οὐδετέρου A. Fl. 33.

19. Ὅμηρος] Pl. 24, 49.

κρέματα ἐν τῷ ἀέρι, καὶ δίδωσι ταύτην τὴν τιμωρίαν, ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον, νόσον αἰσχίστην καὶ χαλεπωτάτην. οὗτος ὁ Τάνταλος ἐγέννησε Πέλοπα, καὶ ἀπὸ τοῦδε ἔφυ ὁ Ἄτρεϋς, 5 ᾧ Ἄτρεϊ ἢ Μοῖρα ἢ Κλωθὴ ξήρασα καὶ κατασκευάσασα, ἣτι παρασχούσα, τὰ στέμματα καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπέκλωσε, καὶ εἰμαρμένον ἐποίησε, θέσθαι καὶ ποιῆσαι ἔριν πόλεμόν τε τῷ Θυέστη, ὄντι συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ. I.

ὁ γὰρ μακάριος: κατασκευῆν ποιούμενος ὁ ποιητὴς τῆς ἰδίας 10 προτάσεως τῆς ὅτι πάντα φέρει τὰ θειὰ ἢ ἀνθρωπότης ἐπιφέρει ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μακάριοι καὶ ὄλβιοι δόξαντες ἀνθρώποι οὐκ ἄμειροι συμφορῶν καὶ παθῶν γεγόνασιν. ἐξ ἑνὸς δὲ τοῦ Ταντάλου καὶ ἄλλους παραδηλοῖ. τὸν Τάνταλον δὲ καὶ οὐκ ἄλλον τῆ ὑποθέσει προείληφε διὰ τὸ ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους καὶ τὸν Ὀρέστην κατάγεσθαι. A. 15 μακάριον γὰρ αὐτὸν καλῶ, φησὶ, καὶ οὐ δυστυχῆ, ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτῷ. Ἄλλως. ὁ ποτὲ μακάριος. οὐ γὰρ ὀνειδίζουσά φησιν, ἀλλὰ βουλομένη παραστῆσαι ὅτι πάντα τὰ θειὰ ὑφίστανται ἀνθρώποι· καὶ Ὀμηρος “τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι.” καλῶς δὲ τὸ “ὡς λέγουσι” προσέθηκεν· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν Δία 20 τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι. A. B. M. I.

ὁ γὰρ μακάριος: ἐπαινεῖται τις ἐφ' οἷς ποιῆ καλοῖς καὶ ψέγεται ἐφ' οἷς ποιῆ κακοῖς· μακαρίζεται δὲ ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς. ἢ ἀπολαύει. ἀφ' οὗ μακάριος ὁ μακαρισμοῦ ἄξιός ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. καὶ μακάριον τέλος οὗ ὁ τυχὼν μακαρίζεται. καὶ μακά- 25 ριον ἔργον ἐφ' ᾧ ὁ ἐργασάμενος μακαρίζεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ μακά-

15. γὰρ om. A.B.I.

ib. φησὶ om. B.M.I.

16. αὐτῷ] αὐτὸν B. I. Prima scholii verba μακάριον γὰρ — ἵνα (omisso μὴ) ὀνειδίσω αὐτόν habet C.

17. ἀνθρώποι] οἱ ἀνθρώποι B. I.

18. καὶ (καὶ M. ὡς B. I. ὡς καὶ A.) Ὀμηρος (φησὶ addit A.) II. 24, 49.

ib. θυμὸν] θνητὸν I. In C. hoc scholion, Ταντάλου δίψαν διψῶμεν, φόβον φοβούμεθα, λῶνα (ἀμπελῶνα?) τρυγῶμεν. τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι. Quorum priora ad dei-

μάνων similibus verbis adscripta illic in alio codice.

19. τὸν Δία τοὺς ἰδίους] φησὶ τὸν Δία τοὺς αἰετοὺς A. In eodem infra et in M. C. separatum scholion est (v. 5.) ὡς λέγουσιν; καλῶς τὰ ὡ; λέγουσιν· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν Δία τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι.

20. αἰκίζεσθαι] Sequitur in A.B. I. ἄλλως. τὸ ὡς λέγουσιν etc. quae vide ad v. 5.

21. ἐπαινεῖται] Ἄλλως praefixum in I.

ριος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται· οὐ γὰρ ἀπέλαυσε ὁ Τάνταλος καλῶν, ἵνα διὰ ταῦτα μακαρίζηται, ἀλλὰ κακώσεων μᾶλλον καὶ κολάσεων.

Gr. I. μακάριος: εὐδαίμων διὰ τὴν τῶν θεῶν συνήθειαν. Gu. “κούκ ὀνειδίζω τύχας” ἢ Ἡλέκτρα προσέθετο, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐχὶ ὀνειδεῖ τῷ πάππῳ προφέρουσα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἵνα τῆς ἀνθρω- 5 πείας φύσεως ἐκ τῆς ἐνδοξότητος τούτου ἀποδείξῃ τὸ εὐτελές, καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος πάθει καὶ συμφοραῖς ὑπόκειται. A. καὶ οὐ λέγω ἄθλιος καὶ ταλάντατος, εἰς ὀνειδισμὸν προφέρουσα τὰς τύχας· ἀπὸ γὰρ τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ ἄθλιος μᾶλλον ἦν καὶ ταλάντατος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. 10

5. Διὸς πεφυκός: Τμῶλου καὶ Πλουτοῦς υἱὸς ὁ Τάνταλος, Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυναάσσης Πέλοψ, Βροτιάς, Νιόβη· Πέλοπος δὲ καὶ Ἴπποδαμείας Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἴππαλμος, Ἴππασος, Κλέων, Ἀργεῖος, Ἀλκάθους, Ἐλειος, Πιθνεὺς, Τροί- 15 ζην, Νικίππη, Λυσιδίκη, καὶ ἐκ τινος Ἀξιόχης νόθος Χρῦσιππος. τούτῳ φθονοῦντες οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι, ὡς προκρινομένῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀναπειθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ τοὺς πρεσβυτάτους Ἀτρέα καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐπέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρα- 20 σάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλη ἤκησαν, Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατέκησαν ἐν Μακέστῳ. καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλεόλαν τὴν Διάντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλεισθένη τὸ σῶμα ἀσθενῆ, ὃς Ἐριφύλην γήμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον καὶ Ἀναξιβίαν. νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας.

1. ἀ. ὁ T. καλῶν] καλῶν ἀ. ὁ τ. I.

5. ὀνειδεῖ] ὀνειδ A. cum compendio post δ.

ib. προφέρουσα] προσφέρουσα A.

12. Εὐρυναάσσης] Conf. p. 36, 14.

13. Ἴππαλμος] ἴππαλμος C.

14. Ἀργεῖος, Ἀλκάθους] ἀργείων ἀλκαθῶς C.

ib. Ἐλειος] ἔλιος M. ἐλεῖος C. ἐλεῖος αἴλιος A. αἴλιος B. I., omisso ἐλεῖος.

ib. Τροίζην] τροίζην C.

15. τούτῳ—προκρινομένῳ παρὰ] τοῦτον—προκεκριμένου περὶ C.

16. φθονοῦντες] φθονήσαντες A.B.I.

ib. λοιποὶ add. C.

ib. τοῦ πατρὸς] τῷ πατρὶ B.I.

17. πρεσβυτάτους] πρεσβυτεροὺς A.

18. ἐπέβαλον—ἐκβάλλει] ἐπέβαλλον—ἐκβάλλει A.

19. ἐπαρασάμενος—ἤκισαν—ἐν] ἐπαρασάμενος τούτους· ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλη ἤκισαν—ἐλθόντες ἐν C.

21. κατέκησαν] ἤκησαν A. ἤκισαν C.

ib. Μακέστῳ] μακέστοις M. μηκέστῳ C.

22. ἔσχε] ἔσχεν υἱὸν A.

ib. τὸ σῶμα] τῷ σώματι M.

Θυέστης δὲ λαβὼν Λαιδάμην ἔσχευ' Ὀρχομένω, Ἀγαυήν, Κάλλαιον.
τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων τὴν Πελοπόννησον ἔχρησεν ὁ θεὸς
αὐτοὺς μὲν ἀποστῆναι Λακεδαιμόνους, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι.
A.B.C.M.I.

- 5 Διὸς πεφυκῶς: Ζεὺς, Τάνταλος, Πέλιψ, οὗ Ἀτρεὺς καὶ Θυ-
έστης· ἐκ τοῦ Ἀτρεὺς Ἀγαμέμνων καὶ Μελέαος· ἐκ τοῦ Θυέστου
Ἀγλαῖς, Ὀρχομένως, Κάλλαος· ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνους Ἠλέκτρα,
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένεια, Ὀρέστης· ἐκ τοῦ Μελεάου μόνῃ ἢ Ἐρ-
μιόνη. Gu. ὡς λέγουσι: οὐκ ἐνδοιάζουσα φησιν εἰ παῖς ἦν τοῦ
10 Διὸς ὁ Τάνταλος, ἀλλ' ἐνδοιάζουσα τῷ δαίμονι ὅτι τοὺς ἰδίους
ἐκγόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς δυσδαιμονίαις παρορῶ. A.B.C.M.I.
Τάνταλος: ἀπὸ τοῦ τάλας Τάνταλος ἠνόμασται, οἷον ἐταλάντα-
τος· ἀθλιώτατα γὰρ πέπονθεν. Fl. 21.

6. κορυφῆς—πέτρον: ἄνω κείμενον. B. τὸν ὑπεράνω τῆς κορυ-
15 φῆς δεδωκῶς πέτρον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὑπερκεί-
μενον. M. ὑπερκεμαμένον, ἀναφαινόμενον. Gu. δειμαίνων:
φοβούμενος. B. ἐκ τούτου παροιμία Ταντάλου φόβον φοβούμαι,
ἔτι τε πρὸς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν Ταντάλου δίψαν διψῶ. Gu.

7. ἀέρι ποτᾶται: τινὲς μὲν φασιν, ὧν ἔστι καὶ Εὐριπίδης, ἐν
20 ἀέρι τὸν Τάνταλον κρέμασθαι, κἀνταῦθα τὴν δίκην ὑπέχειν ὧν ἐξ-
ἤμαρτεν, ἐξεῖπῶν τοῖς βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ἀπάρρητα (τούτω γὰρ
ἔστι τὸ ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαι) καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδούς.

1. Λαιδάμην] λαοδάμειαν C.

ib. ἔσχευ' Ὀρχομένω om. I.

ib. Ἀγαυήν] ἀγάμην C. Ἀγλαῖς
est lin. 7. et ad v. 812.

ib. Κάλλαιον] κάλλειον M. κάλαιον I.
κάλλε C., altero λ alteri subscripto,
Κάλλαος est lin. 7. Καλαῖς Phryx
Pausan. 7, 17, 9.

2. τὴν additum ex C.

3. αὐτοῖς] ταύταις C.

ib. Λακεδαιμόνος om. C.

9. ἐνδοιάζουσα] ἐνδοιάξουσα M. In
A. (ad v. 4. post αἰκίζεσθαι. Ἄλλως)
est τὸ ὡς λέγουσι προσέθηκεν αὐ γὰρ
πεῖθωμαι. αὐ γὰρ ἐνδοιάξουσα φησὶν etc.
verbis προσέθηκεν αὐ γὰρ πείθωμαι, quae
ex scholio ad v. 4. praecedente
per errorem repetita sunt, punctis

notatis. In C. est ὡς λέγουσι. κα-
λῶς τὸ ὡς λέγουσιν. αὐ γὰρ πείθωμαι τὸν
διὰ τοὺς ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι.
ἀλλὰ τὸ ὡς λέγουσι οὐκ ἐνδοιάξουσα φη-
σιν ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ διὸς ὁ τ. etc. In
B.I. (ad v. 4.) τὸ ὡς λέγουσιν οὐκ—
παρορῶ. Cum C. partim consentit
A. ad v. 8. ὡς μὲν λέγουσι: καλῶς—
αἰκίζεσθαι. . . . οὕτων ἐν ταῖς δυσδαι-
μονίαις παρορῶ:—

10. ἔτι] ὡς C.

11. δυσδαιμονίαις] δυστηχίαις I.

15. δεδωκῶς] δεδωῶς Gu.

17. ἐκ τούτου—] Similia ex C.
vide in annot. ad v. 4.

22. γλῶσσαι—μεταδούς] γλῶτται—
μεταδιδούς I.

ἔτεροι δὲ λέγουσιν ἐν "Αἰδου τοῦτον κολάζεσθαι, ἰστάμενον μέσου ὕδατος ἄχρι τοῦ πώγωνος καὶ διψῶντα. ἠνίκα δὲ ἐπιχειρήσει πιεῖν, ἀθρόον τό τε ὕδωρ ἀφίσταται, καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρος κάτεισιν, ὡς δῆθεν πατάξω αὐτόν. οὐ μόνον δὲ οὗτος ἐν "Αἰδου κολάζεται, ἀλλὰ καὶ Σίσυφος καὶ Τιτυὸς καὶ Ἰξίων καὶ αἱ Δαναοῦ παῖδες. Gu. I. 5

ἀέρι ποτᾶται: ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἤμαρτεν ὁ Τάνταλος, σιωπῇ αὐτὸν κολάζει ὁ Ζεὺς θεός. οὔτε γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ συνδιαλέγηται θεοῖς, ἢ λαλούντων ἀκοῦη, οὔτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξεῖποι τοῖς ἀνθρώποις ἄτινα εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε καθ' "Αἰδου, ὡς μὴ καὶ ἄλλους ὄρων κολαζομένους ἀμαρτωλοὺς παραμυ- 10
θοῖτο, ἀλλ' ἐν ἀέρι μετέωρον, ὅπως μηδενὶ φθεγγόμενος μᾶλλον ἀνι-
ῶτο. A.B.C.M.I.

ἀέρι ποτᾶται: κατὰ τὸν ἀέρα κρέματα. Gr. ἐξήπλωται, με-
τεωρίζεται, φέρεται ὡσπερ πτηνός. Gu. τίνει: δίδωσι. Gr. ἀντα-
ποδίδωσι. Gu. 15

8.—10. ὡς μὲν λέγουσιν: οὐκ ἀπέδωκε τῷ μὲν τὸν δέ. M. ὅτι
ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε
γλῶσσαν ἀκράτητον, λέγω νόσον αἰσχίστην καὶ χαλεπωτάτην. I.

9. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον: παρὰ τὸ "δαιτὸς εἴσης."
M. κοινῆς τραπέζης ἀξιούμενος ὤφειλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ κοινὴ 20
τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσι, διὰ
τοῦτο εἶπεν ἀξίωμ' ἔχων ἴσον. Gr. I. ἴσον: ὅρα ἐνταῦθα ὅπως
χρῆται ὁ ποιητὴς τὸ ἴσον τὸ ἰ ὡς βραχύ. οὐ γὰρ ποτε ἐν τέλει στί-
χου ποὺς εὐρίσκεται συγκείμενος ἐκ μακροῦ καὶ βραχείος, ἀλλὰ τού-
ναντίον. Gu. 25

10. ἀκόλαστον: ἐπεὶ ἀκολάστῳ τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολά-

2. τοῦ π.] τοῦ om. I.

ib. διψῶντα] διψῶν I.

ib. ἐπιχειρήσει] ἐπιχειρήσῃ I.

6. ἐπεὶ] ἐπειδὴ C.

ib. γλωσσαλγίας] γλωσσαργίας B.

7. κολάζει ὁ Ζεὺς] ἐκόλασεν ὁ θεός
B.I. ἐκόλωσεν A., ἐκόλασεν C., sed
uterque omisso ὁ θεός vel ὁ Ζεὺς.

ib. τῷ add. C.

8. θεοῖς] τοῖς θεοῖς I. πάλιν θεοῖς A.

ib. ἀκοῦη] ἀκούσι M.

ib. ἐπὶ γῆς] ἐν τῇ γῆ C.

9. ὅπως μὴ ἐξεῖποί] ὅπως μὴ ἐξεῖπη

C. ἵνα μὴ ἐξεῖπη A.

ib. ἄτινα] ἅπερ C.

ib. τῷ οὐρανῷ] τῷ om. B.

10. ὡς] ἵνα A.B.I. In C. οὔτε ἐν
ᾧδη (η in ἱ mutato) εν. (sic) εἰ μὴ καὶ
ἄλλους ὄρων ἀμαρτωλοὺς κολαζομένους. In
A. ἐν αἴδου.

11. μετέωρον] μετεώρῳ I.

21. μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς] κατα-
λαμβάνουσιν αὐτὴν I.

26. ἐπεὶ] ἐπὶ I. In M. prior tan-

ζεσθαι. εἰ γὰρ μετέωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν Πίνδαρον τοῖς
 Βριτοῖς, μᾶλλον ἂν τῆς φιλανθρωπίας παρὰ θεῶν ἰθαυμάζετο. αἰσχί-
 στην δὲ νόσον τὴν γλωσσαλγίαν φησὶν, ὅτι πορνεία μὲν καὶ γαστρι-
 μαργία καὶ τὰ λοιπὰ πάθη σὺν τῇ βλάβῃ ἔχουσί τι καὶ τερπνόν, ἢ
 5 δὲ γλωσσαλγία καὶ τούτου ἐστέρηται, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη
 τὸν χρώμενον βλάπτει, αὕτη δὲ κατὰ τοῦ θεοῦ ὀπλιζέται. A. B. M. I.
 ἀπαίδευτον. Gr. ἄσημον, ὑβριστικόν, ἄτιμον, ἀνουβέτητον. κο-
 λάζω κατὰ Ἀττικὸν τὸ νοθεῶ. Gu. ἐξέδωκεν τὰ μυστήρια. Fl.
 21. ἄσημον. M. αἰσχίστην: κακίστην. οὐδὲν γὰρ ἀθυρογλώσσου
 10 φαυλότερον. Gu.

11. οὗτος φυτεῖει Πέλοπα: ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου, ἢ
 Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης δὲ ἱστορεῖ
 ἐξ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. B. M. ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάν-
 15 θου, ἢ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάν-
 τάλος ἐγέννησε τὸν Πέλοπα. I. ἀντὶ νοῦ γενεᾶ. μεταφορικῶς ἀπὸ
 τῶν ἐνῦδρων. M. γενεᾶ. ἀντὶ τοῦ ἐγέννησε. Gr. Fl. 59. 76.

12. ᾧ στέμματα ξήνασα: τοῦτό φησιν ὅτι ἡ Μοῖρα βασιλείαν
 μελετήσασα τῷ Ἀτρεΐ οὐ καθαρὰν ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ἀλλὰ
 διὰ τῆς ἀδελφικῆς συμφυρᾶς. οὗο γὰρ οὗτοι ἀδελφῶν Πελοπίδαι,
 20 Θυέστου καὶ Ἀτρείως, τῆς βασιλείας ὀφειλομένης τῷ Θυέστῃ ὡς

tum pars scholii usque ad γαστρι-
 μαργία legi potest, reliqua prope
 tota oblitterata. In A. in duo est
 divisum, ἀκόλαστον δὲ γλώσσα τὴν
 γλωσσαλγίαν φησὶ αἰσχίστην νόσον, ὅτι
 πορνεία καὶ γαστριμαργία καὶ τὰ λοιπὰ
 πάθη σὺν τῇ βλάβῃ ἔχουσί τι καὶ τερ-
 πνόν, ἢ δὲ γλωσσαλγία καὶ βλάβην
 φέρε καὶ τοῦ τερπνοῦ ἀπεστέρηται, καὶ
 ὅτι τὰ μὲν πάθη καὶ τὸν—ὀπλιζέται.
 ἄλλως. ἐπεὶ ἀκόλαστον—παρὰ θεῶν
 ἰθαυμάζετο.

1. Πίνδαρον] Ol. 1, 98.

2. τῆς om. A. I.

ib. θεῶν] τῶν θεῶν I.

ib. αἰσχίστην] Simile scholion in
 C. ἀκόλαστον γλωσσαλγίαν αἰσχίστην
 νόσον φησὶν ὅτι ὑπορνεία (corrige ἢ
 πορνεία) καὶ ἡ γαστριμαργία καὶ τὰ
 λοιπὰ πάθη σὺν τῇ βλάβῃ ἔχει τὸ τερ-
 πνόν, αὕτη δὲ καὶ τούτου ἐστέρηται καὶ

κατὰ τοῦ θεοῦ πολλὰκις ὀπλιζέται.

4. σὺν τῇ βλάβῃ addidi ex A.

5. καὶ τούτου ἐστέρηται] καὶ βλάβην
 φέρε καὶ τοῦ τερπνοῦ ἀποστέρηται (sic) A.

12. Post Φερεκύδης in B. quin-
 que vel sex literarum lacuna est,
 in M. ultima post Φερεκύδης verba
 scholii, quae dimidiam expleverunt
 versus partem, oblitterata sunt, ita
 tamen ut post Φερεκύδης literae ἐν
 agnosci possint. Itaque non dubi-
 tandum videtur quin post Φερεκύδης
 ἐν nota numeri 1 (ad quem librum
 haec rettulit Muelleraus vol. 1. p.
 93.) et nomen exciderit Ἑλλάνικος,
 quem de Pelope in Argolicis dixisse
 novimus ex schol. Hom. Il. 2, 105.
 Εὐρυάνασσα Pelopis mater nomina-
 tur in scholio v. 5.

13. Εὐρυθεμίστης] εὐρυθεμίστης I.

16. ἐγέννησε] ἐφύτευσε Fl. 17.

πρωτοτόκῳ, ταύτην ἢ Μοῖρα τῷ δευτέρῳ Ἀτρεΐ προσποιήσατο. ἐκεῖ-
 νον μὲν γὰρ ἢ φύσις ἐκάλει πρὸς τὴν ἀρχὴν, τοῦτον δὲ ἢ πονηρία καὶ
 ἐπιτέχνησις εἰς τὸ κράτος ἀνήγαγε. ταύτην γὰρ τὴν πονηρίαν καὶ
 ἐπιτέχνησιν Μοῖραν ἐμυθεύσαντο οἱ σοφοί· μόρος γὰρ λέγεται ἢ κακο-
 πάθεια καὶ μορεῖν τὸ κακοπαθεῖν· ὅθεν προσλήψει τοῦ ἰῶτα μοῖρα· ἢ 5
 γὰρ πονηρία μετὰ πλείστης κακοπαθείας καὶ μόχθου νικᾷ τὴν εὐθύ-
 τητα. διὰ τοῦτο καὶ λέγεται ἢ Μοῖρα κλώθουσα καὶ ξαίνουσα. Α.
 ᾧ στέμματα: τὸν τῆς ἀρχῆς στέφανον. Αἰσχίνης γὰρ στέμματα
 τὰ ἑρία φησιν ἀπὸ τοῦ στέφειν τὰς ἡλακάτας· ἐξ ᾧ γίνονται οἱ
 στέφανοι τῶν βασιλέων. ξήνασα δὲ ἀντὶ τοῦ προξενήσασα καὶ παρα- 10
 σχομένη, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐριουργήσασα, κατασκευάσασα. ὁ δὲ νοῦς, ἢ τῷ
 Ἀτρεΐ περιποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεὰ πόλεμον καὶ ἔριν πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται δὲ καὶ Ἔρις, ἵνα ἦ, ἢ θεὰ Ἔρις τὸν
 πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέστη καὶ Ἀτρεΐ. οὐ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον
 θεὸν ἐπικλώθειν, ὡς καὶ τὰς Μοῖρας. Ὅμηρος γὰρ φησι “ τῷ οἱ 15
 ἐπέκλωσαντο θεοὶ οἴκονδε νέεσθαι.” A.B.M.I.

Τρεῖς εἰσι Μοῖραι, Κλωθῶ, Λαχεσις καὶ Ἀτροπος. τούτων ἢ μὲν
 Κλωθῶ τὰ ἐνὶ ἐκάστῳ μέλλοντα συμβήσεσθαι κλώθει καὶ κατασκευ-
 ἀζει, ἢ δὲ Λάχεσις λαγχάνει καὶ κληροῖ καὶ ἐπικυροῖ ταῦτα καὶ οἶον
 ἐπισφραγίζει, ἢ δὲ Ἀτροπος ἀτρεπτα καὶ ἀμετακίνητα καὶ ὡς οὐκ 20
 ἂν ἄλλως γενησόμενα τίθησιν. Gu. I. στέμματα: βασιλείαν. Gr.
 ἀπὸ συμβόλου τὸ κύριον. Gu. ξήνασα: κατασκευάσασα. Gr. προ-
 ξενήσασα, ἐριουργήσασα. Gu. τὸ δὲ ξήνασα διὰ τοῦτο προσέθηκε,
 διότι ἐπέκλωσεν εἶπε· ξαίνουσι γὰρ πρῶτον τὸ ἔριον αἱ βουλόμεναι νῆμα
 κατασκευάσαι γυναῖκες. Bar. Gu. ἐπέκλωσεν: εἰμαρμένον ἐποίησε. 25
 Gr. κατεσκεύασε. Gu. θεά: ἢ Μοῖρα, ἢ Κλωθῶ. Gr. ἢ τύχη. Gu.

1. προσποιήσατο] Praestat περι-
 ποιήσατο.

8. τὸν τῆς ἄ. τ.] τῆς ἄ. τὸν I.

10. προξενήσασα καὶ] ξενήσασα M.
 omisso καὶ, omissisque illis ἀντὶ τοῦ
 —κατασκευάσασι. In C. ξείνασα
 ἀντὶ τοῦ ξενήσασα καὶ παρασχόμενη. ὁ δὲ
 νοῦς ὁ τῷ Ἀτρεΐ τὰ βασιλεία ποιησαμένη
 ἢ θεὰ ὁμοῦ καὶ ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν
 ἐπέκλωσεν. Idem vero in gl. interl.
 καὶ προσεξένησα (i. e. προξενήσασα) τὸν
 Ἀτρεῖ ἐπέθηκε, κατεσκεύασεν ἢ ἦρα καὶ

πόλεμον ἐριστικόν. In A. ξήνασα δὲ
 ἀντὶ τοῦ ἐριουργήσασα καὶ κατασκευά-
 σασα, ἢ ἀντὶ τοῦ προξενήσασα καὶ πα-
 ρασχομένη, ὡς εἶναι διὰ διφθόγγου τὸ ξει.
 ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἢ τῷ—

13. γράφεται] γράψον A. ut saepe.
 ib. θεὰ om. A.

14. Ἀτρεΐ] τῷ Ἀτρεΐ A.

15. Ὅμηρος] Od. I, 17.

16. ἐπεκλώσαντο] ὑπεκλώσαντο A.

17. εἰσι] δέ εἰσι I.

13. ἔριν Θυέστη πόλεμον: πολέμιον, ἐριστικόν. C. ἀρσενικόν, τὸν ἐριστικόν, ὡς τὸ Ἡσιόδειον “ μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτήρα καὶ ἔβριον ἀέρα τιμήσουσιν.” C. Θυέστη: ἀπὸ τοῦ Θυέστην ὄντα σύγγονον θέσθαι. M.

5 14. θέσθαι: ἀπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν τῆς φιλονεικίας αὐτῶν. M. ὥστε ποιῆσαι. Gr. ποιήσασθαι. G.

τί τάρρητα: ἐπειδὴ ἡ ἔρις τοῖς ἀδελφεοῖς γέγονε διὰ τὴν μοιχειάν τῆς Ἀερόπης, ἣν γυναῖκα οὔσαν Ἀτρέως ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θυέστης ἐμοίχευσε. καὶ ἄφειλεν ἐνταῦθα λαληθῆναι τὸ τῆς ἔριδος
10 αἴτιον, διὰ δὲ τὸ ἄρρητον καὶ ἄφραστον τῆς ὑποθέσεως καὶ μὴδὲ πρέπου διὰ κόρης τῆς Ἡλεκτρας ἐκλαληθῆναι φησὶν ὁ ποιητὴς δι’ αὐτῆς “ τί τάρρητ’ ἀναμετρήσασθαί με δεῖ,” ἡγοῦν τί με δεῖ τὰ μὴ εἰρημένα λαλεῖσθαι τιμὴ καὶ μάλιστα ἐμοὶ ὡς παρθένῳ ἀναμετρήσασθαι καὶ ἀπαριθμῆσαι χρεῶν, ἢ τὸ ἀπαριθμῆσαι ἐν τῷ ἀριθμῷ
15 τῶν λεγομένων ἐκθεῖναι. A. ἀπὸ τοῦ εἰς μέτρον θεῖναι ἐμὲ παρθένου οὔσαν τὰ ἄρρητα, ἥτις τὰ μὴ πρέποντα λέγεσθαι ὡς αἰσχρά. I. ἀναμετρήσασθαι: “ ἀνεμέτρει τὸ χωρίον” παρ’ Ἀριστοφάνει ἀπὸ τοῦ διεμέτρει ἀναμετρήσασθαι δὲ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ διηγήσασθαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ μετρηθέντα ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμ-
20 βανόντων καὶ μετρούντων. καθὼ λέγεται καὶ τὸ ἀνακοινωσόμεθα τὸν λόγον παρὰ Πλάτῳ ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες κοινωσόμεθα. τὸ ἐξῆς, ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυσεν ἐκ μιᾶς μητρὸς ἀνοσιωτάτης, ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Ἰφιγένεια καὶ ἐγὼ ἡ Ἡλέκτρα καὶ ἄρρητον ὁ Ὀρέστης. Gr. I.

25 ἀναμετρήσασθαι: διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμανεν. ἢ οὖν ὡς πολλὰ, ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται, ἢ ὡς παρθένοις παραιτεῖται λέγειν, διὰ τὴν μοιχειάν Θυέστου, ἢ τὸν ἄθεσμον Αἰγίσθου γάμον. οὗτος γὰρ ἦν παῖς Πελοπείας τῆς θυ-

1. ἀρσενικόν, τὸν ἐριστικόν] ἀρσενικόν τ’ ἐριστικόν C.

2. Ἡσιόδειον] Or. 191.

ib. ἔβριον] ἔβριστὴν C.

17. Ἀριστοφάνει] Nub. 152.

19. ἀρχῆς] ἀρχῶν I.

26. ἐσήμανεν] ἐσήμανε C., quod ἐσήμανε esse potest. ἐσήμανεν A.

27. διὰ om. M.

ib. Θυέστου] αἰγίσθου I. Conf. schol. v. 16.

ib. ἄθεσμον] ἄνομον I. In C. ἢ τὴν ἄθεσμον αἰγίστου (sic) γονὴν σιωπῆ. ἐκ γὰρ τῆς ἐπελοπίας (sic) τῆς θυγατρὸς στερεπίδος ἐποίησεν αὐτὸν θυέστης.

27. Πελοπείας] πελοπίας A. B. I. frequenti in libris vitio, quod convellit

γατρός, ἢ Στερόπιδος, δι' ἧς ἐποίησεν αὐτὸν Θυέστης. A.B. C.M.I.

τάρρητα: τὰ μὴ πρόποντα λέγεσθαι, ὡς αἰσχρά. λέγει δὲ τὰ τῆς μοιχείας τοῦ Θυέστου. Gr. μὴ δυνάμενα ῥηθῆναι διὰ τὸ πληθός, ἢ διὰ τὸ εἶναι δύσφημα. Gu. ἀναμετρήσασθαι: ἐξαριθμῆσαι, 5 καταλέξαι, εἰπεῖν. Gu. ἀναλαβεῖν καὶ διηγῆσασθαι. Gu.

15.—27. ἔδαισε δ' οὖν νιν: εὐώχησεν αὐτὸν τὸν Θυέστην ὁ Ἄτρεὺς, τὰ τέκνα αὐτοῦ δηλονότι ἀποκτείνας. ἀπὸ τοῦ Ἄτρεύς δὲ —τὰς γὰρ ἐν μέσῳ δυστυχίας σιγῶ,—ἔφθ ὁ κλεινὸς Ἀγαμέμνων, κλεινὸς μὲν, ὡς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τροίαν στρατεύσας· εἰ δὲ ἡ 10 κλεινός, ὡς ἀθλίως ἀποθανὼν καὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὑποστάς μοιχείαν, ὁ Μενέλαιός τε ἀπὸ μητρὸς Κρητικῆς τῆς Ἀερόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν Μενέλαος τὴν Ἑλένην, τὴν μισουμένην ὑπὸ τῶν θεῶν, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ὁ ἀναξ τὸ λέχος τῆς Κλυταιμνήστρας (περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν Κλυταιμνήστραν) τὸ ἐπίσημον καὶ διάδηλον, διὰ 15 τὸν φόνον δηλονότι, εἰς Ἑλλάδας· ἧ Ἀγαμέμνονι παρθένου μὲν τρεῖς ἐγενήθημεν ἐκ μιᾶς ἀνοσιωτάτης μητρὸς, Χρυσόθεμις, Ἴφιγένεια, καὶ ἐγὼ ἢ Ἡλέκτρα, ἄρσην τε Ὀρέστης· ἥτις Κλυταιμνήστρα περιβαλοῦσα καὶ περικρύψασα τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ κυκλοτερεῖ, μὴ ἔχοντι διέξοδον, ἔκτεινεν· ὧν δὲ χάριν, ἔκτεινε δηλονότι, οὐ καλόν 20 ἔστι παρθένῳ λέγειν, τούτέστιν ἐμοὶ τῇ παρθένῳ· ἀφίημι τοῦτο ἀσαφές καὶ ἄρρητον σκοπεῖσθαι ἐν τῷ δῆμῳ. I.

15. ἔδαισε: ἐδείπνησεν. C.M. ἐπειδὴ μετὰ τὸ ψωμισθῆναι τὰ τέκνα τὸν Θυέστην ἐχρήσθη ἐν τῇ Πυθίᾳ ἐρωτῶν πῶς τιμωρήσαιο τὸν ἀδελφὸν μιγῆναι τῇ θυγατρὶ Πελοπείᾳ καὶ τὸν ἐκ ταύτης τεχθ- 25 σόμενον δεινὰ κατεργάσασθαι τοὺς Ἀτρεΐδας. οὗτος δ' ἦν Αἴγισθος.

Apollon. Rh. 1, 326. Recte scriptum etiam in scholio v. 15. 16.

1. δι' ἧς om. B.C.M. Omittit etiam A. qui ἀπὸ ante Στερόπιδος addit. Praestat ἐξ ἧς.

3. ὡς αἰσχρά] ἢ ὡς ἄπειρα superscripsit Gu. “ἢ ὡς ἄπειρα et μὴ δυνάμενα—διηγῆσασθαι etiam ex Bar. enotavit King. Reliqua habent etiam Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.” MATTH.

10. Verba ὡς ὑπὲρ—στρατεύσας

super v. κλεινός, ὡς ἀθλ.—μοιχείαν super ei δὲ κλεινός in Gu. scripta sunt.

23. ἐπειδὴ addidi ex B.

24. τὸν om. A. Mox τῇ om. Fl. 10. 33. In C. est ὁ θυέστης ἐν τῷ πυθίῳ—ἀδελφὸν ἥτοι τὸν ἀτρεά etc.

25. Πελοπεία] πελοπία A.B.C.

ib. τεχθισόμενον] γενόμενον Fl. 10.

33. γινόμενον C.

26. τοὺς Ἀ.] τοὺς ἀτρεΐδαις A.

ib. οὗτος δ' ἦν Αἴγισθος A. αἴγισθον B.C. Fl. 10. 33.

A.B.C. Fl. 10. 33. καὶ ἔθρεψεν αὐτὸν, ἐδείπνισε τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν Θυέστην. ἔδωκεν αὐτῷ ἐστίασαι τὰ ἑαυτοῦ τέκνα καὶ ἐστίασιν. Fl. 21.

16. τὰς γὰρ ἐν μέσῳ: ἐπεὶ κακῆς πράξεως ὑπεμνήσθη, διὰ 5 τοῦτο οὐκ εἶπεν ὁ πάππος ὁ ἑμὸς, ἀλλ' Ἀτρείδ. C.M. ἤγρου τὰ συμβάντα πρὸς ἀλλήλους κακὰ, καὶ τὴν τῆς γυναίκος αὐτοῦ πρὸς Θυέστην μοιχείαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο κατὰ θαλάσσης ταύτην ἀφῆκεν. Bar. Gu. ἐν μέσῳ τύχας λέγει τὴν μίξιν τοῦ Θυέστου τὴν μετὰ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Πελοπίδας, ἀφ' ἧς ἔτεκε τὸν Λίγισθον τὸν μοι- 10 χὸν τῆς Κλυταίμνηςστρας. Fl. 59. τὴν μοιχείαν Ἀερόπης αἰνίττεται, ἢ τὴν γυναῖκα Πλεισθένης, ὃν ἀνεῖλεν Θυέστης. Fl. 10.

18. Κρήσης: οὐ γὰρ ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ τοιαῦτα ἔπραξε. τοῦτο οὖν προσέθηκεν ἐλευθερῶν μὲν τὰς Ἑλληνίδας, κωμωδῶν δὲ τὰς Κρήσ- 15 σας. A.C.M. τὸ ἀρσευικὸν Κρής, καὶ κλίνεται Κρητός: τὰ γὰρ εἰς ἧς βέλτονα μονοσύλλαβα περιττοσυλλάβως κλιόμενα διὰ τοῦ τος, οἷον Κρής Κρητός, βλής βλητός, σῆς σητός. Fl. 21.

Ἀερόπης ἄπι: πάλιν τὴν μοιχείαν Ἀερόπης αἰνίττεται ἢ τὴν γονὴν Πλεισθένης, ὃν ἀνεῖλε Θυέστης. C.M. ὁ μὲν Ἀτρείδς ἐφύ- 20 νευσε τοὺς παῖδας τοῦ Θυέστου, εἰθ' οὕτως παρέβαλε τῷ Θυέστη, καὶ ἔφαγεν αὐτούς. ὁ δὲ Θυέστης ἔγημε τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀτρείδς, ἣτις ἦν Ἀερόπη. C.

θεοῖς στυγούμενοι: οὐχ ὡς μισούμενην παρὰ θεῶν προφανῆς ἢ Ἡλέκτρα εἶπεν, ἀλλ' ὡς ἐν εὐχῆς τρόπῳ καὶ ὡς ἐὰν οὕτως εἶπεν, ἦν 25 μισήσειαν οἱ θεοί. A. τὴν θεομίσητον. Gr. διὰ τὸ πολλῶν κακῶν αἰτίαν γενέσθαι. Gu.

21. ἐπίσημον: τὸ ἐπίσημον ἐπὶ σωφροσύνη εἶφη, ὡς καὶ Ὅμηρος

4. ὑπεμνήσθη] ἐμνήσθη C.

5. ἤγρου om. Gu.

6. συμβάντα om. Bar.

12. οὐ γὰρ ἂν (ἂν om. M.)—] Hoc scholion in M. etiam supra legitur ad v. 9. post verba δαιτὸς εἶσης. In A.C. est οὐ γὰρ ἂν ἑλληνικὴ γυνή etc.

13. οἷον om. C. Idem δὲ τὰς κρήτας.

18. γονὴν] γυναῖκα lin. 11.

26. τὸ ἐπίσημον—] Hoc scholion negligenter excerptum in Fl. 33.

ἐπίσημον ἐπὶ σωφροσύνη. Ὅμηρος, δὴ τὸ πρὶν ἀναίητο ἔργον ἀεικίς: φρεσὶ γὰρ κέχηρτ' ἀγαθαῖσι. ἢ οὖν τὸ πρὸ τοῦ ἐπίσημον, ἢ οὖν διὰ τὴν μοιχείαν φανερόν. In A. incipit ἐπίσημον εἰς ἑλλήνας: ἐπὶ σωφροσύνη εἶφησεν ἐπίσημον ὡς ὄμηρος ἢ δ' ἦτοι etc. Postrema ἢ οὖν—φανερόν sic scripta in A. ἢ οὖν πρὸ τούτου κρητέον ἐπὶ σωφροσύνη ἐπίσημον ἢ οὖν ἐπὶ μοιχείᾳ ἐπίσημον ἦτοι φανερόν καὶ διαδήλων καὶ περίφημον ἐπὶ μοιχείᾳ. ib. Ὅμηρος] Od. 3, 265.

“ἢ δὴ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίετο ἔργον αἰετικὸς διὰ Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ’ ἀγαθῆσιν.” ἢ οὖν πρὸ τούτου ἐπίσημον, ἢ νῦν ἐπὶ μοιχείᾳ ἐπίσημον. A.B.M.

ἐπίσημον: διάδηλον διὰ τὸν φόνον. Gr. ἔνδοξον, περιβόητον διὰ τὴν ἀνυπέβλητον ὕστερον αὐτῆς κακίαν. ἐπίσημον καὶ ἐπὶ καλῶ 5 καὶ ἐπὶ κακῶ, ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ κακῶ. Gu.

23. Χρυσόθεμις: καὶ Ὅμηρος “Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα.” καὶ οὗτος Ἰφιγένειαν μὲν τὴν Ἰφιάνασσαν καλεῖ, Ἡλέκτραν δὲ τὴν Λαοδίκην διὰ τὸ πολυχρόνιον ἴσως τῆς παρθενίας, οἰονεὶ ἄλεκτρος τις οὔσα, ὡς αὐτὸς καὶ οὕτως φησὶν “ὦ παρθένε 10 μακρὸν δὴ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνου.” A.B.C.M. Fl. 10. 33. 59.

Χρυσόθεμις: οὗτος ὁ ποιητῆς τρεῖς λέγει θυγατέρας γεννηθῆναι τῷ Ἀγαμέμνονι· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ δευτέρῳ δράματι τέσσαρας μετὰ τῆς Ἰφιάνασσης. Gu. ἱστοροῦσί τινες ὡς ἡ Ἡλέκτρα πρῶτον μὲν ἐκαλεῖτο Ἰφιάνασσα, διὰ δὲ τὸ παραταθῆναι εἰς μακρὸν τὸν 15 τῆς παρθενίας αὐτῆς καιρὸν καὶ ἀνάνδρον μεῖναι μέχρι πολλοῦ, οὕτως ἐκλήθη, ὡς ἔστι συμβαλεῖν τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λέκτρον ἢ κοίτη. Gu.

24. ἀνοσιωτάτης: ἀδικωτάτης, μιαρωτάτης. Fl. 6. 9. 17. 21. 20 56. 59. 76.

25. ἀπίρῳ: κυκλωτερεῖ. Gr. ἀδιεξοδούτῳ, μὴ διεξόδους ἔχοντι κεφαλῆς καὶ χειρῶν. Gu. ἄπειρον, ὃ οὐκ ἦν διαπερᾶσαι χερσὶν ἢ κεφαλῇ. Fl. 33. περιβαλοῦσα: περικαλύψασα, ἐνδύσασα, ὡς τὸ “περιέβαλε τὸν ἅγιον τοῖς δεσμοῖς.” Gu. ὑφάσματι: ἱματίῳ. Gr. 25

7. καὶ (καὶ ὁ I., utrumque om. M.) Ὅμηρος] II. 9, 145. In A. ὡς ὁ Ὅμηρος λέγει.

8. καὶ οὗτος—Ἰφιάνασσαν] καὶ οὕτως Ἰφιάνασσαν μὲν τὴν Ἰφιγένειαν Fl. 10. 33. 59. In C. est Ἰφιγένειαν μὲν οὖν φησὶ τὴν Ἰφιάνασσαν παρ’ ὀμήρῳ λεγομένην, Ἡλέκτραν δὲ τὴν λαοδίκην ὑπὸ ὀμήρου λεχθεῖσαν διὰ τὸ πολυχρόνιον etc.

10. οἰονεὶ] οἶον A., om. C.

ib. ἄλεκτρος] ἀλέκτρα C.

ib. αὐτὸς om. M. In A. est ὡς

καὶ αὐτὸς φησὶν. Verba ὡς αὐτὸς—χρόνου om. C. Post hoc scholion in C. excidit folium unum, versus complexum 55.—106. Proximum vero scholion est ad v. 85. a quo incipit folium 11^a. Nam scholia saepe non respondent versibus paginae cui adscripta sunt.

ib. οὕτως] οὗτος B. Est v. 72.

11. μακρὸν] μακρὰν A.

15. τῷ δευτέρῳ] I. e. Electrae v. 158. ubi vide quae annotavi.

χιτῶνι. Gu. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ἴφανεन οὔτε ταῖς χερσίν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα. ὅπως μὴ Ἀγαμέμνων ἀμύνασθαι δύνηται τοὺς φονεύοντας. Καὶ ἄλλως. ἀντὶ τοῦ χιτῶνι. ἄπειρον ὃ οὐκ ἦν περᾶν χερσίν ἢ κεφαλῇ, ὥσπερ ἄπειρον δίκτυόν 5 φαμεν. καλῶς δὲ εἶπεν, ἢ πόσιν· εἰ γὰρ εἶπε τὸν ἐμὸν πατέρα, δι' ἐαυτὴν ἐδόκει κατηγορεῖν τῆς μητρός. Λισχύλος δὲ φησιν “ἀμήχανον τεύχημα καὶ δυσέκλυτον.” A.B.M.

27. οὐ καλόν· οὐ γὰρ προσήκει παρθένου μοιχείας καὶ μιασμάτων ἀνόμων μεμνηῖσθαι. Gu. ἀσαφές· ἀόηλον. Gr. σκυτεινόν, 10 ἄρρητον. Gu.

28.—33. Φοῖβον δ' ἀδικίαν· τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος κατὰ τί πρέπει κατηγορεῖν ἀδικίαν; πείθει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔπεισε, τὸν Ὀρέστην κτεῖναι τὴν μητέρα, ἣτις ἐγέννησεν αὐτὸν, πρᾶγμα δηλονότι προστάξας, οὐ φέρων πρὸς ἅπαντας εὐκλείαν καὶ καλὴν φήμην. ὅμως δὲ ἀπέκτεινε 15 πεισθεῖς τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετέσχεον τοῦ φόνου, καθὰ γυνή, τούτέστι συνβούλευσα, ὁ Πυλάδης τε, μετέσχε τοῦ φόνου δηλονότι, ὅς συνέπραξεν ἡμῖν ταῦτε. I.

28. Φοῖβον δ' ἀδικίαν· ἐν ἧθει ταῦτα· φησὶ μὲν γὰρ οὐ κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ, ὅμως γε μὴν ὕστερον ὑπερπαθήσασα καταβοᾷ τοῦ 20 Ἀπόλλωνος, καὶ δι' ὧν ἐδόκει μὴ κατ' αὐτοῦ λέγειν, διὰ τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ κατηγοροῦσα. τὸ δὲ ἀκόλουθον ἦν· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ

I. ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα—] Hoc scholion primus edidit Matth., omissis notis codicum Florentinorum. In A. sic est conformatum, ἢ πόσιν ἀπίρρ· ἡ γὰρ κλυταιμνήστρα χιτῶνα τὸν ἀγαμέμνονα ἐνέδυσε αὐτε ταῖς—ἐκδυσιν ἔχοντα, ὅπως ἀγαμέμνων μὴ ἀμύνασθαι δύνητο (sic) τοὺς φονεύοντας. καὶ αἰσχύλος δὲ φησιν—δυσέκλυτον. καλῶς δὲ εἶπει—πατέρα ἐδοξεν ἂν δι' ἐαυτὴν κατηγορεῖν τῆς μητρός.

2. ἔκδυσιν] ἐνδυσιν apud Matth.

3. δύνηται] δύναται M.

ib. καὶ ἄλλως—φαμεν] Haec in solo exstant M.

4. ὃ οὐκ ἦν περᾶν] In M. literis partim oblitteratis . . κην περι. Correxī ex scholio superiore Flor. 33.

5. φαμεν] φ M. ἄπειρον ἀμφίβληστον ὥσπερ ἰχθύων dixit Aeschylus Ag. 1382. et ἀπέραντον δίκτυον Prom. 1078.

ib. εἶπεν ἢ] τὸ, omisso εἶπεν, M.

6. Λισχύλος] καὶ αἰσχύλος A. qui haec post τοὺς φονεύοντας collocat.

7. τεύχημα—δυσέκλυτον] Fortasse τέχημα legendum, nec δυσέκλυτον sanum puto. NAUCK. Fragm. Trag. p. 87. Fort. δυσέκλυτον.

18. ταῦτα] τοῦτο M. In A. ταῦτα νεητέον. φησὶ μὲν γὰρ ὡς οὐ δεῖ κατηγορήσειν etc.

19. τοῦ om. B.I. Proxima καὶ δι'—κατ' αὐτοῦ om. M.

21. τὸ δὲ ἀκόλουθον] δὲ om. M. in quo novum ab his verbis scholion

ἄδικος μὲν, ὅμως πείθει Ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. πρὸς οὐχ ἅπαντας δὲ τὴν εὐκλείαν φέρειν εἶρηκεν, ἐπειδὴ οἱ μὲν ἐπήνουν αὐτὸν, οἱ δὲ οὐ. A.B.M.I.

Φοῖβου δ' ἀδικίαν : οὐ γὰρ πρέπει θεοῖς ἀδικία· ἀγαθῶν γὰρ δοτήρές εἰσι. τοῦτο δὲ λέγει ὡσπερ δυσχεραίνουσα διὰ τὴν τοῦ 5 ἀδελφοῦ μανίαν· δοκεῖ γὰρ τοῦτο λογιζομένη, ὥς, εἰ δικαίως παρὰ τοῦ Φοῖβου ὁ τῆς μητρὸς φόνος ἐθεσπίσθη Ὀρέστη, οὐκ ἔδει τοῦτον μανῆναι θεῶ ὑπακούσαντα. Gu. τί δεῖ : κατὰ τί ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Gr. πρέπει. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κατηγορεῖν : κατηγορεῖ τὸ σκυλάκιον τὸ προελθὸν πρῶτον τῆς μητρὸς τὸν πατέρα 10 ἀντὶ τοῦ δεικνύει ἐν ἑαυτῷ. κατηγορεῖν καὶ τὸ κατὰ τινος ἀγορεύειν, καὶ ἔχει τὴν σύνταξιν ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον κατηγορῶ σου φόνον, κατηγορῶ σου ἀδικίαν. καὶ ἔστι μὲν ἡ τετελεσμένη σύνταξις αὐτοῦ αὕτη. ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ γενικῆς μόνης λέγεται. τὸ τοιοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις συμβαίνει πλείστοις, οἷον τὸ προσέχω ἐντελῶς μὲν 15 λεγόμενον ἐν τῷ λόγῳ ἔχει καὶ τὸν νοῦν, οἷον προσέχω τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· λέγεται δὲ καὶ προσέχω τοῖς λεγομένοις χωρὶς ἐκείνου. καὶ τὸ φθονῶ ἐντελῶς μὲν ἔχον τῆς συντάξεως ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν συντάσσεται, οἷον φθονῶ σοι τοῦδε. λέγεται δὲ καὶ φθονῶ σοι μόνον, καὶ ἔτι φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 20 34. 56. 59. 76.

29. σφ' : σφίν καὶ νίν καὶ μίν ἐπὶ ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν οὐχ εὐρίσκεται. Fl. 21.

30. πρὸς οὐχ — φέρον : οἱ μὲν γὰρ ἐπήνουν αὐτόν· διὸ τὸ πρὸς οὐχ ἅπαντας εἶπεν. M. πρᾶγμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 25 οὐ γὰρ ἅπαντες ἀποδέχονται τοῦτο, ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ δ' οὐ. Gu. εὐκλείαν φέρον : ἐκτέταται τὸ αὐτὸ τοῦ εὐκλεία Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ εὐκλείαν φέροντος Ἀττικῶς, τοῦ κτεῖναι δηλονότι. M. εὐκλείαν : καλὴν φήμην. Gr. τιμὴν, δόξαν. Gu.

31. οὐκ ἀπειθήσας : οὐκ ἀπειθῆς γενόμενος, παρακούσας τῷ 30 Ἀπόλλωνι. Fl. 59.

incipit cum lemme τί δεῖ κατηγορεῖν, finitur verbis τὴν μητέρα, reliquis omissis.

1. μητέρα] αὐτοῦ addit A.

2. δὲ τὴν εὐκλείαν φέρει] δὲ εὐκλείαν

φέρων A.

4. πρέπει Matth. παρὰ, usitato compendio expressum, Gu. Verba οὐ γὰρ—εἰσι om. King., qui reliqua primus edidit, haud dubie e Bar.

32. οἷα δὴ γυνή: ὡς περ ἀδύνατος ἢ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου· οὐ γὰρ κεκινώθηκε τοῦ φόνου ἢ Ἥλέκτρα, ὡς καὶ Ὀρέστis φησὶν “οὐ μὲν γὰρ ἐπένευσας τὰδ’, εἴργασται δ’ ἐμοί.” Ἄλλως. ζητεῖται τί δήποτε ἀνωτέρω παρθένου ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου 5 φησὶν “ἦν δ’ ἕκατι, παρθένη λέγειν οὐ καλόν,” ἐνταῦθα γυναῖκα ἑαυτὴν λέγει. λεκτέου δὲ ὅτι οἷα δὴ γυνή πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπιμένη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν γυνή τις ἐργάσαιτο. Ἄλλως. ὡς γυνή, συμβουλευσασα, παραθαρρύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρός. οὐ γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ 10 λόγοις παρῶρμησε κατ’ αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τάχα δὲ διὰ τοῦ “οἷα δὴ γυνή” παρονειδίξει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐ κατὰ γυναῖκα. A.B.M.I.

οἷα δὴ γυνή: ὅσον δὲ δύνανται αἱ γυναῖκες εἰς φόνου πράξαι ὡς περ ἀδύνατος ἢ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου. τοσοῦτον 15 ἔπραξα, ὅσον ἂν γυνή τις ἐργάσῃται συμβουλευσασα, παραθαρρύνασα, ὑπομνήσασα τοῦ πατρός· οὐ γὰρ αὐτόχειρ γέγονε κακείνῃ εἰς τὸν φόνου τῆς μητρὸς, ἀλλὰ λόγοις παρῶρμησεν ἰσταμένη ἔξωθεν καὶ περισκοποῦσα. Fl. 59. ἐκοινώησα καθὰ ἂν μετὰ σχοι γυνή. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

20 33. Πυλάδης: Φώκου παῖδες Κρίσος καὶ Πανοπεύς. τούτων ὁ Κρίσος ἔκτισε τὴν νῦν Κίρραν, τότε Κρίσαν καλουμένην, καὶ

1. ὡς περ ἀδύνατος] ταῦτα φησὶν ὅτι ἀδύνατος A.

ib. μεταλαβεῖν] μεταβαλεῖν M.

2. κεκινώηκε] ἐκοινώησε A.

3. τὰδ’, εἴργασται δ’ ἐμοί] τὰ δ’ ἐργασταί μοι I.

4. Ἄλλως. ζητεῖται] ζητεῖται δὲ B. I., omisso Ἄλλως.

ib. ἀνωτέρω—ἐνταῦθα] εἰρηκυῖα ἀνωτέρω παρθένου, ἦν δ’ ἕκατι παρθένη λέγειν, ἐνταῦθα M.

ib. ὅπου] ἔνθα A.

6. ὅτι] ὅτι τὸ A. ὡς I.

ib. γένος om. M.

ib. σκοπιμένη—ἔπραξεν] σκόπουμένη—ἔπραξεν πλέον A.

7. τοσοῦτον] τὸ τοῦτον M.

8. ἐργάσαιτο] ἐργάσαιτο A. φρά-

σοιτο I.

ib. Ἄλλως om. I., sed habet lemma οἷα δὴ γυνή.

ib. παραθαρρύνασα] παραθαρρύνουσα M.

9. τοῦ πατρός] τῶν τοῦ πατρός ἀγαθῶν A.

ib. οὐ γὰρ] οὐχί I.

ib. αὐτόχειρ] αὐτῆ addit A.

10. λόγοις παρῶρμησε] λόγος παρῶρμησεν M.

11. γέγονε τοῦ Ἀ.] γέγονεν ἂ. A.

12. γυναῖκα] γυναικας M.

20. Κρίσος—Κρίσος] κρίσος M. κρίσος B.I.

ib. τούτων] τούτοις B. τούτων M.I.

22. Κρίσαν scripsi pro Κρίσσαν.

παῖς αὐτῷ ἐξ Ἀντιφατείας τῆς Ναυβόλου Στρόφιος ἐγένετο. οὗ Ἀστυδάμεια καὶ Πυλάδης ἐκ Κυδραγόρας τῆς ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος. A.B.M.I.

34.—45. ἐντεῦθεν : ἦτοι ἐξ ἐκείνου συντακεῖς καὶ συμμιγεῖς ὁ τλήμων Ὀρέστης νόσφ ἀγρία, ἦτοι μανία, νοσεῖ ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὅς 5 δῆ, πεσὼν ἐν κοίτῃ κεῖται. ὁ φόνος γὰρ τῆς μητρὸς ἐλαύνει καὶ ταρασσει αὐτὸν μανίαισιν, ὑπὸ μανιῶν, τῶν Ἐριννύων δηλονότι. αἰδοῦμαι γὰρ ὀνομάζειν καὶ λέγειν θεὰς Ἐυμενίδας, τὰς Ἐριννύας δηλονότι, αἱ ταρασσοῦσι τόνδε διὰ φόβου. ἔκτον δὲ ἡμᾶρ τῷδε, ἐστὶ δηλονότι, ἐξότου σφαγαῖς καὶ διὰ σφαγῆς θανοῦσα ἡ μήτηρ 10 ἐκαθάρθη τὸ δέμας διὰ τοῦ πυρός· δι' ὧν ἡμερῶν οὔτε τροφήν ἐδέξατο διὰ τοῦ λαιμοῦ, οὐ λουτρὰ ἔδωκε τῷ σώματι, ἦτοι οὐκ ἐνίψατο· κρυφθεῖς δὲ ἔσω τῶν ἱματίων, ὅταν μὲν κουφισθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἔμφρων γενόμενος δηλονότι, δακρύει, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς κοίτης πηδᾷ, καθὰ πῶλος ἀπὸ ζυγοῦ δρομαῖος καὶ 15 ταχύς. I.

34. ἐντεῦθεν : μετὰ τὴν ματροκτονίαν. Fl. 59. ἐξ ἐκείνου. Gr. ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης. ἐκ τούτου, μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν φόνον. Gu. ἀγρία : ἀγριότητος ποιητικῇ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀφορήτῳ. μεγάλη. Gu. συντακεῖς : συγκολληθεῖς. M. Fl. 10. 20 συμφθαρεῖς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. συμπλακεῖς. Fl. 2.

35. τλήμων : παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τλήμων ὁ ὑπομονητικὸς, παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς τλήμων ὁ δυστυχής. A.M. Fl. 10. ὁ δέ : ὅς. Gu.

36. δέ : γάρ. Gu. τροχηλατεῖ : κατεπείγει, οἷον μετὰ τρόχου 25 καὶ ἀρμάτων ἐλαύνει. τρόχος γὰρ ὁ δρόμος. A.B.M.I. ταχέως

1. Ἀντιφατείας] ἀφαντείας M. ἀντίφα Α.

ib. Στρόφιος] στρόφιός B., duplici accentu. Frequens in libris accensus Στροφίος.

8. Ἐριννύας duplici v scriptum hic et alibi reliqui in recentissimo- rum scholiastarum annotationibus.

22. παρὰ — δυστυχής] ὁ δυστυχής παρὰ τοῖς τ., παρὰ δὲ τῷ π. ὁ ὅ. Fl. 10. παρὰ μὲν A. μὲν om. ceteri.

ib. τλήμων A., om. ceteri.

25. τροχηλατεῖ] δὲ addunt A.B. in quibus haec post p. 46, 6. Pergit A. ἀντὶ τοῦ κατεπείγει, οἷον μετὰ etc.

ib. οἷον om. I.

ib. τρόχου] τροχοῦ A. τοῦ τροχοῦ I.

26. τρόχος γὰρ ὁ δρόμος (λέγεται add. A.) om. I. In Fl. 10. est κατεπείγει' τρόχος γὰρ ὁ δρόμος.

κινεῖσθαι ποιεῖ ἄδε κάκεῖσε δίκην τροχοῦ. B. Fl. 21. ταρασσει, ἐλαύνει. Gr. κινεῖ δίκην τροχοῦ. Gu.

37. μανίαισιν : νόσοις μανικαῖς. Gu.

ὀνομάζειν : ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς τὰς Ἐρινῦς. οὐκ ὀνομάζουσι δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι σεμνὰς θεὰς ἢ Εὐμενίδας καλοῦσιν. ὀνόματα δὲ τῶν Ἐρινύων, Τισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀλληκτώ. A. B. M. I. ὄνομα ἢ λέξις καὶ ὀνομάζειν τὸ λέγειν. Gu.

ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας : τουτέστιν εὐλαβοῦμαι λέγειν ὅτι αἱ Εὐμενίδες, ἤγουν αἱ Ἐρινῦδες, ποιῶσιν αὐτῶν μαινέσθαι, 10 αἱ τοῦτου ἐξαμιλλῶνται καὶ ἐλαύνουσιν ἐν φόβῳ. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατὰ παράλειψιν ὃ γὰρ ἠύλαβεῖτο λέγειν εἴρηκεν. οἱ δὲ πολλοὶ οὕτω νοοῦσιν αἰδοῦμαι τὰς Εὐμενίδας λέγειν θεὰς, ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι λέγειν αὐτὰς εἶναι τοῦ θείου γένους, ὡς κακῶν παρεκτικὰς. τὸ δὲ ἐξαμιλλῶνται εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν 15 γυμνασίοις ἄνω καὶ κάτω στρέφονται τοῖς ἀγωνίσμασιν. Gu. I.

38. Εὐμενίδας : Εὐμενίδας φησὶν αὐτὰς κατ' ἀντίφρασιν. μᾶλλον γὰρ εἰσι δυσμενίδες ἢ εὐμενίδες· τὴν γὰρ τῆς μανίας νόσον αὐταὶ τοῖς ἀνθρώποις προσάγουσιν ἐπεκδικοῦσαι. Fl. 21. ἐξαμιλλῶνται : ἐκ τοῦ καθεστηκότος ἐλαύνουσι. B. ταρασσοῦσιν, εἰς 20 ἀγῶνα ἐμβάλλουσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. δίκην τῶν ἀμιλλωμένων κινεῖσθαι ποιῶσιν. Gu. συνεχῶς φοβοῦνται. Fl. 10.

39. ἐξ ὅτου σφαγαῖς : καὶ Ὅμηρος “ἦτοι ὃ τὸν κτείνας δαῖνυ τάφον Ἀργείοισιν· αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἦλθε.” A. B. M. I.

40. καθήγισται δέμας : καθωσίωται, κέκαυται. ἀγνείαν γὰρ 25 ἐκάλεσε τὴν διὰ πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος. Ἄλλως. κεκάβηται·

1. ταχέως κ. π.—κάκεῖσε—τροχοῦ]

ἤγουν π. κ.—καὶ ἐκέῖσε—τρόχου Fl. 21.

4. Ἐρινῦς] ἐρινύς I. et mox ἐρινύων.

5. δὲ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι] γὰρ ταύτας, ἀλλ' εὐφημοῦντες A.

ib. σεμνὰς om. B. I.

6. καὶ om. A. M.

ib. Ἀλληκτώ] ἀλληκτώ I.

8. ὀνομάζειν] Ἄλλως praefixum in I.

9. αἱ Εὐμενίδες] αἱ om. Gu.

11. παράλειψιν] παράληψιν I.

ib. οἱ δὲ—νοοῦσιν om. I.

12. αἰδοῦμαι] Ἄλλως praefigit I.

14. τὸ δὲ ἐ. εἶπεν] εἶπε δὲ τὸ ἐ. I.

22. καὶ] φησὶν M., om. A. Est Od. 3, 309.

ib. ἦτοι] φα A. i. e. φασίν, vi-tiose pro φησίν.

24. δέμας om. I., δὲ est in B.

In A. καθήγισται δὲ ἀντὶ τοῦ καθωσίωται καὶ κέκαυται.

25. Ἄλλως om. B. Pro eo καθήγισται I. In A. εἰς τὸ αὐτὸ ἄλλως.

πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ, καὶ ἀγνὰ δοκεῖ εἶναι τὰ καιόμενα, τὰ δὲ ἄταφα μεμιασμένα. A.B.M.I. ὑπὸ Πυρὸς ἐκαθάρθη. Gr.

41. ὦν οὔτε σῖτα: ἀφ' ὦν, ἢ δι' ὦν ἐξ ἡμερῶν οὐκ ἔφαγεν. ἐμφαίνει δὲ ὡς προσηρέχθη μὲν τῷ στόματι αὐτοῦ τροφή, ἀλλὰ καταπιεῖν οὐκ ἠδύνατο. A.B.M.I. διὰ δέρης: τοῦ λαιμοῦ. Gr. φά-5
ρυγγος. Gu. τράχηλος καὶ αὐχὴν τὸ ὀπισθεν, δέρη καὶ δειρὴ τὸ ἔμπροσθεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

42. οὐ λούτρ' ἔδωκε: οὐκ ἐκαθαρίσθη τῷ προσώπῳ, οὐκ ἐνίψατο, ἢ οὐκ ἐλούσατο· οἱ γὰρ Ἕλληνες συνεχῶς καὶ σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἐλούοντο. Fl. 59. χλανδίων: τῶν ἀπαλῶν σκεπασμάτων τῶν ἐπὶ 10
τῆς κοίτης. ἱματίων. Gu.

43.—45. ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆ νόσου: ἀκόλουθον τῷ “ἄραιτ' ἄχθος” τὸ κουφισθῆ νόσου. M. ἔταν μὲν κουφισθῆ τῆς μανίας, εἶσω τῶν στρωμάτων κρυβεῖς λυπεῖται, ἐξ οἴων ἄρα εἰς οἷα ἐμπέ-
πτωκε λογιζόμενος, ὅταν δὲ τῇ μανίᾳ κάτοχος ᾖ, ἄνω καὶ κάτω φέρε- 15
ται ἀλλόμενος καὶ οὐκ ἐν δεμνίοις κεῖται, ἀλλ' ἀποπηδᾷ μὲν δρομαῖος, ὡσπερ πῶλος ἀπαλλαγεῖς τοῦ ζυγοῦ. Gu.

43. σῶμα: κατὰ τό. Fl. 59. κουφισθῆ: ραῖισθῆ καὶ ἀπαλλαγῆ. Gu. ἐλαφρωθῆ. Fl. 59. ἀπὸ τῆς μανίας. Gr. Fl. 59.

44. ἔμφρων δακρύει: ἀντὶ τοῦ ἔμφρων γενόμενος. ἄμεινον δὲ 20
ὑφὲν ἔμφρων δακρύει. M. ἔμφρων: γενόμενος. B. Gr. δέον ἐμφρόνως εἰπεῖν, πρὸς τὸ Ὀρέστης ἔμφρων εἶπεν. Gu. σώας ἔχων τὰς φρένας. Fl. 59.

45. ἀπὸ ζυγοῦ: ὁ ἀποθεν τοῦ ζυγοῦ, ὁ ἐστὶν ἀδάμαστος. M.

46.—70. Ἐκურῶθη δὲ ταῖς Ἀργείοις (τὸ περιέχον ἀντὶ τοῦ 25
περιεχομένου) μήτε ἐν οἴκοις μήτε ἐν θυσίαις δέχεσθαι ἡμᾶς τιὰ μνητροκτονήσαντας, μήτε προσαγορεύειν· κυρία δὲ, ἥτοι ἄρισμένη καὶ κεκυρωμένη, ἥδε ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἔξοίσει ἡ πόλις τῶν Ἀργείων τὴν ἀπό-

1. καὶ ἀγνὰ] ἀλλ' ἀγνὰ γὰρ M.

ib. δοκεῖ εἶναι] εἶναι δοκεῖ A.

2. ἄταφα] ἄκαυστα Fl. 59. In eo utrumque scholion conjunctum est: καθαρσιν ἀγνεῖαν ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ σώματος τὴν διὰ πυρὸς καῦσιν καὶ φθορὰν τούτου· πάντα γὰρ etc. MATTH.

3. δι'] ἐξ I.

4. τῷ σ. αὐτοῦ] αὐτοῦ τῷ σ. ἢ I.

ib. ἡ τροφή] ἢ om. A.

5. ἠδύνατο M. ἐδύνατο A. ἐδυνήθη B.I.

12. ἄραιτ' ἄχθος] V. 3.

16. ἀλλόμενος] ἀλλώμενος Gu. quod etiam ἀλώμενος esse potest.

φασιν, εἰ πρέπει θανεῖν ἡμᾶς ἐν πετρώματι λιθοβολήσιμῳ, ἢ ξίφος ἀκουήσαντά τινα βαλεῖν ἐπὶ τοῦ αἰχμῆος ἡμῶν δηλονότι. ἔχμεν δὲ δὴ τινα ἐλπίδα ὥστε μὴ θανεῖν ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς Τροίας ὁ Μεγέ-
 5 δὲ τὸν Ναύπλιον, τὸν ἀπὸ τινος Ναυπλίου οὕτω λεγόμενον, διανύσας κώπη, ἐνελημένησε τῷ αἰγιαλῷ, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ τῆς Τροίας πλαυθεῖς· τὴν δὲ πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν Ἑλένη προέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τὸν ἡμέτερον, ἐπιτηρήσας νύκτα, ἵνα μή τις ἰδὼν πορευομένη κατὰ τὴν ἡμέραν ᾧν οἱ παῖδες ἀπέθανον ἐν τῇ Τροίᾳ λιθοβολήσῃ
 10 αὐτήν· ἔστι δὲ ἔσω κλαίουσα τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν δωματίων. ἔχει δὲ δὴ τινα παραμυθίαν τῶν θλίψεων· ἦν γὰρ ὁ Μεγέλαος ἀπὸ τῆς Σπάρτης ἀγαγὼν ἔλιπε κατὰ τοὺς οἴκους, ὅτε ἔπλει εἰς τὴν Τροίαν, τῇ ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν ἀνατρέφειν, τὴν παρθένου λέγω τὴν Ἑρμιόνην, ἐπὶ ταύτῃ χαίρει καὶ ἐπιλήθεται τῶν δυστυχῶν.
 15 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσέλευσιν, πότε ἴψμαι τὸν Μεγέλαον ἦκοντα, ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ἐπ' ἀσθενοῦς βόμης δαχούμεθα καὶ φερόμεθα, εἰ μὴ σωθῶμεν κατὰ τι παρ' ἐκείνου. ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει δηλονότι ὁ δόμος ὁ δυστυχῶν. I.

46. ἔδοξε δ' Ἄργει : φανερόν ὅτι ἐν Ἄργει ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος 20 τοῦ ὑπόκειται. A.B.M.I. Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶν εἶναι τὰ βασίλεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ. A.B.I.

μὴ πυρὶ δέχεσθαι : τὸ ἐξῆς, ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήτ' ἡμᾶς στέγαις δέχεσθαι. πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἀνταπέδωκεν· ἔξωθεν οὖν προσ-
 25 ὑπακουστέον τὸ ἐναίειν. καὶ ἔστι σχῆμα Ἀττικόν, μὴ πυρὶ ἐναίειν, ἀντὶ τοῦ μήτε πυρὸς ἐναίειν. οὐ γὰρ τὸ δέχεσθαι πρὸς τὸ πῦρ ληπτέον. A.B.M.I.

ἔδοξε δ' Ἄργει : ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιέχομενον. B. ἔδοξε δὲ τῷ Ἄργει, ἡγοῦν τῷ λαῷ, μήτε δέχεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς στέγαις

19. ὑπόκειται ante ἡ σκηνὴ I., lemmate μὴ πυρὶ δέχεσθαι. om. M.

ib. Μυκῆναις] μυκῆνη A.

ib. φησὶν εἶναι τὰ β. τοῦ α. A.

φησὶ τὰ β. α. B.I.

22. τὸ ἐξῆς] τὸ δὲ ἐξῆς B.I., omisso

24. οὖν] γὰρ A.

ib. προσυπακουστέον A. ὑπακουστέον ceteri.

25. ἀντὶ—ἐναίειν om. A.

καὶ ἐν τοῖς οἴκοις μητροκτονούντας καὶ φονεύσαντας τὴν μητέρα, μήτε δέχεσθαι ἐν πυρὶ, ἤγουν ἐν ταῖς θυσίαις, μήτε προσλαλεῖν ἡμᾶς τινά. Fl. 59.

ἔδοξε: ἐκρῶθη. Gr. ἐκρίθη, ἐτυπώθη, ἀρεστόν, ἐφάνη. Gu.

47. προσφωνεῖν: χαιρετίζειν. Gr. προσλαλεῖν ἡμᾶς. Gu. 5
Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

48. μητροκτονούντας: ἀντὶ τοῦ μητροκτονήσαντας. Gr. τὴν μητέρα φονεύσαντας, κατ' ἀντιχρονισμόν. Gu. κυρία δ' ἡδ' ἡμέρα: ἐν ταύτῃ ἐστὶ τὸ κῦρος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κυρωθεῖσα, ὠρισμένη, τετυπωμένη. Gu. ἡμέρα: ἤγουν ἢ σήμερον. 10
Fl. 59.

49. ἐν ἣ διοίσει: ἀντὶ τοῦ ἐξοίσει. Gr. ἐξενέγκη, κομίσει. Gu. ἢ διὰ ἀντὶ τῆς ἐξ, ὡς τὸ “διεγράψατέ με τῆς πολιτείας,” ἤγουν ἔξω ἐβάλετε. Gu. τῆς ψήφου γὰρ ἀποφηναμένης θανεῖν αὐτοὺς διὰ ξίφους, οἱ δὲ αὐτόχειρα μᾶλλον τὸν φόνον αὐτῶν ποιήσασθαι εἴ-
λοντο. Gu.

50. χρῆ: πεπρωμένον ὑπάρχει. Gu.

νώ: δυϊκῶς νώ ἡμεῖς οἱ δύο. M. ἡμᾶς. M. Gr.

λευσίμφ: βολαῖς πέτρων. B. λιθολεύσφ. Gu. λιθοβολη-
σίμφ. Gr. 20

πετρώματι: λιθάσματι. M. Gu.

51. ἢ φάσγανον θήξαντ': δυϊκῶς τὸ φάσγανον θήξαντε. κέκριται δὲ, φησὶν, ἡμᾶς τελευτήσαι· πότερον δὲ λίθοις βληθέντας ἢ ξίφει, τήμερον κρινοῦσιν. A.B.M.I. θήξαντ': ἀκονήσαντα τινά. Gr. ἡμᾶς. Gu. 25

54. λιμένα δὲ Ναυπλίου: Ναύπλιος γὰρ Ἀργεῖος ἀνὴρ, ναυτικῆς ἔμπειρος, λιμένα κατασκευάσας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε Ναυπλίειον. ἦν δὲ οὗτος υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμμωνῆς. ἢ ὅτι ἐν λιμένι διέτριβεν, ἐκ τούτου ὀμῶνυμος αὐτῷ ὁ λιμῆν. A.B.M.I.

22. δυϊκῶς—θήξαντε om. B.I.

23. δὲ om. A.B.I.

ib. πότερον δὲ] δὲ om. M.

ib. λ. β. ἢ ξίφει] ξίφει ἢ λ. β. I.

In A. ἢ λ. β. ἢ ξίφει.

24. τήμερον] σήμερον B.I.

ib. κρινοῦσιν] κρινοῦμεν M.

26. Ναυπλίειον] ναύπλιον B.M. in
lemmate ut in textu.

ib. γὰρ om. B.I.

27. ναυπλίου A. ναύπλιον ceteri.

28. οὗτος add. A.

ib. λιμένι pro λειμῶνι A. ut Len-
ner. ad Phalar. p. 57.

Ναυπλίειον: Ναύπλιος λιμὴν ἐκλήθη ἀπὸ Ναυπλίου, ἀνδρὸς Ἀργείου, υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, εὐρότος πρώτου τὰ ναυτικά. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀνὴρ Ναύπλιος, πατὴρ Παλαμῆδους, ὃς ἀμυνόμενος τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸν ἐν Τροίᾳ τοῦ παιδὸς φόνον, ἐπιτη-
5 ρήσας ὅτε ἀνέστρεφον ἐκεῖθεν, οὓς ἂν εὔρε χειμαζομένους ἀπ' αὐτῶν τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ παραδίδου· ἔστι δὲ οὗτος ὁ λιμὴν ἐν Ἀργεῖ.
Bar. Gu.

ἐκκληρῶν πλάτη: ἦτοι τὴν ὁδὸν διαπεπερακῶς ταῖς κόπαις τὸν λιμένα προσορμίζεται ταῖς ἀκταῖς. ἀπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς ση-
10 μαίνει. πλάτη δὲ τὸ πλατὺ τῆς κόπης, ὃ καθίεται εἰς τὴν θάλασσαν. A.B.M.I. ἀντὶ τοῦ διανύσας κόπη. Gr. ἐκτελῶν, διαπερῶν. Gu.

55. γράφεται ἡ λέξις παρ' Ἀριστείδῃ. Gu.

ἀκταῖσιν ὀρμῆι: αἰγιαλοῖς ἐλλιμενίζει. Gu. ἀντὶ τοῦ τῷ αἰ-
15 γιαλῷ ἐνελιμένισεν. Gr.

δαρὸν—χρόνον: ἐπὶ πολὺν χρόνον. Gr. πολύν. M.

56. ἄλαισι: πλάνας. M. Gr. πλαγχθεῖς: πλανηθεῖς. M. Gr. πολύστονον: τὴν αἰτίαν πολλοῦ στόνου. B. τὴν πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν. Gr. ἢ τὴν ἀξίαν. Gu. Bar.

20 57. εἰσιδῶν: περισσὴ ἢ εἰς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

58. μεθ' ἡμέραν: οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιῶσιν αὐτὴν τῶν ὑποκριτῶν πρεισπορευομένην καὶ τὰ λάφυρα πρεισπορευόμενα μεθ' ἡμέραν· ῥητῶς γὰρ αὐτὴν νυκτὸς ἀπεστάλθαι φησί. τὰ δὲ κατὰ τὸ δρᾶμα ἡμέρα συντελεῖται. A.B.M.I. μεθ' ἡμέραν Ἀττικῶς καθ' ἡμέραν
25 καὶ εἰς ἡμέραν κοινῶς. Gu.

ὑπ' Ἰλίῳ: ἢ ὑπὸ ὅταν σημαίνει τὴν ὑποκάτω, κατὰ κοινούς γενικῆ, κατὰ δὲ Ἀττικὸς δοτικῆ. Gu.

5. εὔρε χ. ἀπ' αὐτῶν τῷ τῆς (τῆς om. Gu.) αὐτῶν εὔρε χ. τῷ τῆς Bar.

8. ἐκκληρῶν] δὲ add. A.B.

ib. ἦτοι om. M.

ib. διαπεπερακῶς ταῖς] διαπεπερακό-
τες M.

ib. τὸν λιμένα om. B.I.

9. ἀπὸ] ὑπὸ I.

ib. σημαίνει. πλάτη] ἐσήμαινε. πλά-
την A.

10. καθίεται] μεθίεται I.

21. οὐκ — λάφυρα] οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιῶσι τινὲς τῶν ὑποκριτῶν πρεισπορευομένην τὴν ἐλένην καὶ τὰ λάφυρα Fl. 33.

22. πρεισπορευόμενα om. Fl. 33.
μεθ' ἡμέραν om. A.B.M.

ib. ῥητῶς] ἀρῆτως A.B.M.I. Cor-
rexī ex Fl. 33.

23. συντελεῖται] ἐκτελεῖται I. συν-
τελεῖται est etiam in Fl. 33.

59. ἐς πέτρων ἔλθη βολάς: λιθοβολήση. ἡ εὐθεΐα ὁ πέτρος. Gr.
Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

60. προὔπεμψεν: ἔμπροσθεν ἔπεμψεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56.
59. 76. προαπέστειλεν. Gu.

61. συμφοράς τε δωμάτων: συμφορὰ οὐ μόνον ἡ δυστυχία, ἀλλὰ 5
καὶ ἡ συνέλευσις, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους “κάπὶ συμφορᾷ
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.” Gu.

62. παραψυχὴν: παραμυθίαν. Gr. παρηγορίαν. Gu.

64. ἔλιψ' ὄτ' ἐς Τροίαν ἔπλει: ὁ Μενέλαος δηλονότι, ὄνπερ ἐξῆς
ἐπάγει. ἐδεδίει γὰρ ἡ Ἑλένη ἡμέρας ἐπιπολούσης εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ 10
ὑπὸ τῶν πατέρων, ὧν κατὰ Ἴλιον οἱ παῖδες ἔπεσον, ἀναιρεθῆ. αὕτη
γὰρ τούτου αἰτία καὶ ἐτέρων πολλῶν. διὰ τοῦτο νυκτὸς ἐπικαταλα-
βούσης εἰσῆμι μὴ τινα ἔχουσα κατ' ὄψιν. A.

67. εἴσοδον: διέλευσιν, δίοδον, ὁδόν. Gu.

68. τά γ' ἄλλα: ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀσθενοῦς δυνάμειος φερόμεθα. B. 15
κατὰ τὰ ἄλλα γὰρ ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης κρεμώμεθα, ἡγουν οὐδεὶς ἔτε-
ρος ἔστιν ὁ βοηθήσων ἡμᾶς, ἐὰν μὴ παρὰ τοῦ Μενελάου σωθῶμεν.
Fl. 59.

70. ἄπορον χρῆμα: ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει ὁ δόμος τῶν δυστυ-
χῶν, ἡγουν τοὺς δυστυχεῖντας οὐδεὶς ἔστιν ὁ βοηθῶν αὐτούς. Fl. 59. 20
ἡγουν οἱ δυστυχοῦντες ἀποροῦσιν ὅτι καὶ δράσουσιν. Gu.

71.—80. ᾧ παῖ Κλυταιμνήστρας: ᾧ θυγατερ τῆς Κλυταιμνή-
στρας καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, παρθένε ἐπὶ μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου,
πῶς σύ τε, ᾧ τάλαινα, ἔφυς δηλονότι κατὰ κοινῶν, ὁ σὸς τε κασίγνη-
τος Ὀρέστης οὗτος ἔφου καὶ ἐγένετο φονεὺς τῆς μητρός; τοῖς προσ- 25
φθέγμασι γὰρ σου, ἡγουν τῇ πρὸς σὲ ὀμιλίᾳ, οὐ μιαινομαι, ἀνατιθεῖσα
τὸν φόνον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. καίτοι θρηῶ τὸν θάνατον τῆς Κλυται-
μνήστρας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν, ἀφ' οὗ ἔπλευσα πρὸς τὴν Ἴλιον,
(ὅπως δὲ καὶ πῶς ἔπλευσα, ἀπὸ μήμιδος θείας,) οὐκ εἶδον, στερη-
θεῖσα δὲ τῆς ἀδελφῆς θρηῶ τὰς τύχας καὶ τὰς δυστυχίας. ἰστέον 30
δὲ ὅτι ἡ αὕτη Ἡλέκτρα παρ' Ὀμήρῳ Λαοδίκη εἴρηται, ἡ κατὰ
τρόπον διωνυμίας Ἡλέκτρα ἐκλήθη, διὰ τὸ κατ' ὄψιν ἠλεκτρῶδες καὶ
χρυσοειδές, ἡ κατὰ λόγον τινὰ σκώμματος, διὰ τὸ πολὺν χρόνον

6. Σοφοκλέους] El. 1230.

ἐπέγει:—

9. ὄνπερ] ᾧπερ A. In M. τίς ἔλι-
πεν ὄηλον ἢ ὁ μενέλαος ὅπως τὸ ἐξῆς

31. εἴρηται King. εὔρηται I.

ἄλεκτρον μείναι χρόνῳ Κλυταιμνήστρας, ὃ δὴ καὶ Εὐριπίδης νῦν παρ-
ίστησιν ἐν τῷ παρθένη δὴ μῆκος. I.

ὃ παῖ Κλυταιμνήστρας: τοῦ προσήκουτος ἤθους ἐξέπεσεν ὁ Εὐρι-
πίδης· νῦν γὰρ πρῶτον ἀλλήλας ἀποβλέπουσι, καὶ ἀήθως πάνυ οὔτε
5 ἀσπάζονται ἀλλήλας οὔτε προσφωνοῦσιν, ἅμα δὲ δυσωπεῖ τὴν Ἥλέ-
τραν, καὶ λυπεῖ ὑπομιμνήσκουσα τοῦ οὐμάτος Κλυταιμνήστρας
καὶ προστάττουσα. A.B.M.I. ἀκολούθως δὲ καὶ τόδε διὰ μέσου.
ἢ μὲν Ἐλένη ἔξεισιν ἔχουσα χάος καὶ τὸν βόστρυχον ἀποτε-
τημένον. τὸ δὲ ἐξῆς, μακρὸν δὴ μῆκος χρόνον παρθένη, Ἥλέτρα,
10 ἀντὶ τοῦ, ὃ πολυχρόνιε παρθένη, ἦται πολλῷ χρόνῳ παρθενευομένη.
τοῦτο δὲ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησιν, ὡς αἰτίαν ἔχουσαν καὶ διὰ τοῦτο
μὴ γαμουμένην. παρεμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι εὐμοιρίας νομίζει
τέλος τὸν γάμον. B.M.I. ἐξιοῦσα τῶν δόμων ἢ Ἐλένη κατέχει
χάος καὶ βόστρυχον τῶν οἰκείων τριχῶν ἀποτετημένον. Gu.

15 72. μακρὸν δὴ μῆκος: ὅ ἐστι πολὺν χρόνον παρθενεύουσα. τοῦτο
δὲ καὶ ὑβρίζουσα φησιν ὡς αἰτίαν ἐχούση καὶ διὰ τοῦτο μὴ γαμου-
μένη. A. ἔστιν δηλονότι, ἐξ ὅτου οὐκ οἶδα ὑμᾶς. παρασιώπησις.
Fl. 21. ἦτις ἦσθα παρθένης ἐπὶ πολὺν χρόνον· διὰ γὰρ τοῦτο ἐκλή-
θης πολὺν χρόνον οὔσα παρθένης. Fl. 6.

20 73. πῶς, ὃ τάλαινα: διὰ τοῦτο ἀνείδισεν αὐτὴν ὡς μητροφόνου
ἀδελφῆν. οἱ δὲ τοῖς ἐναγέσι προσφθεγγόμενοι αὐτοὶ δοκοῦσι μιαινε-
σθαι, ὡς καὶ ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἰξίονι δέδεικται. A. ἔχετε δηλονότι.
Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

74. φονεὺς ἔφφ: δέον ἔφφτε εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἀμφότεροι τὸν

3. ὁ Εὐριπίδης] ὁ om. A.

4. ἀποβλέπουσιν M. βλέπουσι B.I.
ib. ἀήθως] εὐήθους A.

5. οὔτε προσφωνοῦσιν om. I. Simi-
lia habet Flor. 59. θέλουσα ἵνα λυ-
πήσῃ τὸν Ἥλέτραν ἢ Ἐλένη ὑπομιμνή-
σκει αὐτὴν τοῦ τῆς μητρὸς πρότερον οὐ-
μάτος. ἀήθως δὲ πάνυ πρὸς ἀλλήλας
βλέπουσι, καὶ οὔτε ἀσπάζονται ἀλλήλας,
οὔτε προσφωνοῦσιν. ἀνείδίζουσα αὐτὴν
λέγει ὡς μητροφόνου.

6. λυπεῖ ὑπομιμνήσκουσα] εὐπομι-
μνήσκουσα A.

ib. τοῦ ὁ. K.] τοῦ τῆς κ. ὁ. I.

7. προστάττουσα] προστάσσεισα M.

ib. διὰ μέσου—ἀποτετημένον] δια-
τετημένον I., librario vel tyoptheta
ab διὰ ad τετημένον aberrante,
omissis μέσου—ἀπο.

10. ἦται] ἄλλως. παρθένη μακρὸν δὴ
μῆκος, ἦται M.

11. ὑβρίζουσα] καὶ ὑβρίζουσα I.
ib. ἔχουσαν—γαμουμένην] ἔχουσα—
γαμουμένη I.

12. π. δὲ διὰ τοῦτου] καὶ διὰ τοῦτου π. M.

13. ἐξιοῦσα—] Hoc scholion re-
petitur in Gu. ad v. 96. ubi δαμά-
ταν et ἀποτετημένων legitur.

22. Ἡρακλεῖ] 12 19. Quod de Ixione
dicit aliunde nondum cognitum.

φόνον εἰργάσαντο, ἢ μὲν βουλευσαμένη, ὁ δὲ πράξας, ὁ δὲ εἰπὼν “ σύ τε κασίγνητός τε σός” πρὸς τὸν Ὀρέστην ἀπέδωκε, διὰ μὲν τοῦ συμπααραλαβεῖν ἀμφοτέρους δεικνύων βουλευσαμένους τὸν φόνον, διὰ δὲ τοῦ ἔφω μόνον τὸν Ὀρέστην εἰργασμένον. ἢ οὕτω, δέον εἰπεῖν, πῶς ἔχετε, ὦ τάλαινα σύ τε κασίγνητός τε σός, τλήμων Ὀρέστης, ὁ δὲ 5 τὴν ὄρμην τῆς προτάσεως, ἦτοι τὸ ἔχετε, ἐάσας, ἐπειδὴ Ὀρέστης ἐφόνευσε τὴν μητέρα, πρὸς τοῦτον τὴν ἀπόδοσιν ἐποίησατο. ἀγνοοῦντες δὲ τινες τὸ ὅδε ἀντὶ τοῦ ὅστις φασίν. ἔστι δὲ τὸ ὅδε διὰ μέσου δεικτικόν. Gu. I.

75. προσφθέγμασιν: προσφωνήμασι· κατὰ γὰρ τὴν πρὸς σὲ 10 ὁμιλίαν οὐ μαινομαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὁμιλίας, προσλαλιαῖς. Gu. σέθεν: ἀπὸ σοῦ. συνάπτεται δὲ πρὸς τὸ μαινομαι. Gu.

76. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν: καὶ τοῦτο πανούργως ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον. ἐμφαίνεται οὖν ὡς καταψευδομένων αὐτῶν 15 τοῦ Ἀπόλλωνος. A.B.M.I. εἰς Φοῖβον κρύπτει τὴν μοιχείαν αὐτῆς καὶ εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρει τοῦτο. Fl. 59.

77. καίτοι; σημείωσαι ὅτι τὸ καίτοι μετὰ μετοχῆς συντάσσεται, εἰ μὴ κατὰ στιγμὴν ᾗ. Gu.

78. ἦν ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσα: ἦν οὐκ εἶδον ἀφ’ οὔ εἰς τὴν 20 Ἴλιον ἔπλευσα· διὰ μέσου γὰρ τὸ “ ὅπως ἔπλευσα,” εἶτα, ὡς περ αἰτίαν λέγουσα τοῦ πλοῦ, “ θεομανεῖ πότμῳ” φησὶν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ εἰμαρμένης μανεῖσα, ἢ μοῖρα θεοῦ μανεῖσα. Ἄλλως. ἦν οὐκ εἶδον ἀφ’ οὔ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσα· εἰ δὲ θέλεις γινῶναι πῶς ἔπλευσα, γίνωσκε ὅτι θεομανεῖ πότμῳ. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν, καὶ ὑπὸ βίας δαί- 25 μονός τινος ἦχθαι εἰς Τροίαν φησίν. A.B.M.I.

79. ὅπως δ’ ἔπλευσα: διὰ μέσου ταῦτα, ἤγουν ὁ τρόπος τοῦ ἐμοῦ ἀπόπλου ὑπὸ δυστυχίας ἦν θεομανῆς. Gr. I.

1. σύ τε] σύ γε I.

6. ὁ Ὀρέστης] ὁ om. I.

8. τὸ ὅδε] τὸ om. I.

15. θεῖον — καταψευδομένων] θεῖον ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ὡς καταψευδομένων B.I. Mutavi ex M. qui ἐμφαίνει (sic) et καὶ ψευδομένων. In A. est ἐμφαίνει οὖν ὡς καταψευδομένων αὐτῶν τοῦ ἡλίου.

21. ὅπως] ὅπως δ’ A.

22. τοῦ πλοῦ om. A. qui post λέγουσα pergit θεομανεῖ πότμῳ τὴν εἰμαρμένην φησί. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν καὶ ὑπὸ δαίμονός τινος ἦχθαι εἰς τὴν τροίαν φησίν:—

24. πᾶς] ὅπως I.

25. βίας δαίμονός τινος] δαίμονός τινος καὶ βίας M.

26. φησίν om. M.

θευμανεῖ πότμω φησὶν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ εἰμαρμένης ἐλαβεῖσα. κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν, ἀδηλον τίνος ἀπολειφθεῖσα θρηγεῖ, τοῦ μὴ εἰδέναι τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ τοῦ γνῶναι τὴν αἰτίαν τῆς μοιχείας ἢ τοῦ φόνου. Fl. 33. ἀπὸ μῆνιδος θείας δυστυχία. Gr.

5 80. ἀπολειφθεῖσα ὃ αἰάξω τύχας: ἀδηλον τίνος ἀπολειφθεῖσα θρηγεῖ, τοῦ μὴ εἰδέναι τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ τοῦ γνῶναι τῆς πορρείας τὴν αἰτίαν. A.B.M. ἢ τὸ καταλαβεῖν ζῶσαν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀπολειφθεῖσα τοῦ γνῶναι τὸν τρόπον τῆς ἐμῆς φυγῆς. A.

τύχας: τὰς δυστυχίας. Gr. ἡ τύχη μέση λέξις ἐστὶ καὶ ἐπὶ 10 δυστυχίας λαμβανομένη καὶ ἐπὶ εὐτυχίας, ὡς καὶ ἡ ὄσμῃ καὶ ἐπὶ εὐωδίας λαμβάνεται καὶ ἐπὶ δυσωδίας. Fl. 59.

81.—87. Ἐλένη: ᾧ Ἐλένη, τί λέγοιμι ἄν σοι, ἄγε, ἥτις σὺ παρούσα ὄρᾳς τὸν γόνου, ἥτοι τοὺς παῖδας τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐν συμφοραῖς; ἐγὼ μὲν αὔπνου πάρεδρος θάσσω, ἀντὶ τοῦ παρακάθημαι, 15 ἀθλίῳ νεκρῷ· νεκρὸς γὰρ οὗτος χάριν μικρᾶς ἀναπνοῆς, τουτέστιν ἐγγύς ἐστι νεκροῦ, διότι σμικρὰν ἔχει πνοήν· τὰς τούτου δὲ δυστυχίας οὐκ ὀνειδίζω· σὺ δὲ εἴ μακαρία, μακάριός τε ὁ σὸς πόσις Μενέλαος, ἦκετε εἰς ἡμᾶς ἀθλίως δυστυχῆσαντας. I.

81. Ἐλένη, τί σοι λέγοιμι ἄν: πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις ἀντέθηκε 20 τὸ Ἐλένη, ὅθεν καὶ χιάζεται ὁ στίχος. σεσημειῖται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς Ἐλένης. αἰνίττεται δὲ ὅτι πονήρως κερτομεῖ περὶ τούτων πυνθανομένη περὶ ἄν παρούσα ὄρᾳ. A.B.M.I. Ἄλλως. τὸ Ἐλένη, τί σοι λέγοιμι ἄν, βαρυνομένου ἦθος δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ γὰρ τοῦ κυρίου ὀνόματος χρῆσις ποτὲ μὲν βαρύτητός ἐστιν, ὡς ἐνταῦθα, 25 ποτὲ δὲ ἀφελείας, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῇ ζ' βαιβωδία, ὡς ἀπὸ τῆς Ἀνδρομάχης, “Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.” I.

τί σοι λέγοιμι ἄν: τίς χρεῖα διηγῆσασθαί σοι ἄτινα ὄρᾳς; τί δὲ ὄρᾳς; ἐν συμφοραῖς τὸν Ἀγαμέμνονος γόνου. δηλον δὲ ὅτι οὐ τὸν 30 Ὀρέστην μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν Ἀγαμέμνονος γόνου· περὶ

6. εἰδέναι] ἰδεῖν A.

19. ἀντέθηκε] ἀντίκειται I. ἀνατέθεικε Δ.

20. χιάζεται] In σχίζεται corruptum in Fl. 33.

21. πονήρως] Hoc accentu B.I.,

non πονήρως, ut editores posteriores. πονήρου M.

ib. περὶ τούτων om. I.

22. ὄρᾳ] ὄρᾳς M.

25. Ὀμήρῳ] Il. 6, 429.

28. τίς] τί I.

τῶν δύο γὰρ καὶ ἡ Ἐλένη ἐπέθετο λέγουσα “ πῶς, ᾧ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σός” εἰκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἄπυνον δυσδαιμονίαν καὶ τὴν Ὀρέστου νόσον. B.I.

82. ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον: τὴν ἀπολογίαν δι' ἐνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος· καὶ Ὀρέστης γὰρ κρινόμενος εἰς τὴν τοῦ 5 πατρὸς κατέφυγε φιλοτιμίαν A.B.M.I.

ἄ γε: ἥτις ἢ ἄτινα. Gu. παροῦσ' : ἐπιδημοῦσα ἐνταῦθα. Fl. 59. ὄρᾳς: ἀντὶ τοῦ ὀράσεις. ἀντιχρονία. Fl. 21.

83. ἐγὼ μὲν ἄπυνος: ἐγὼ μὲν μὴ καθεύδουσα παρεδρεύω ἕνεκα τοῦ μικρὸν ἐμπνεῖν τοῦτον, εἶτα δυσχεραίνουσα φησι τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ, 10 εἴ ἢ νεκρῷ ὄντι ἀθλίῳ καὶ βεβαίωσις τούτου, νεκρὸς γὰρ οὗτος. B.M. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν ἄπυνος θάσσω παρεδρεύουσα τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς, ὅ ἐστιν ὅπως μὴ ἀποψύξας λάθῃ με, φυλάττω. A.B.C.M. Fl. 33.

νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς: ἕνεκα τοῦ πνεύματος 15 νεκρὸς ἐστι. νεκρὸν γάρ τι ἔχει πνεῦμα καὶ μόλις ἀναπνεῖ. ἢ οὕτως, αὐτὸ μὲν, φησὶ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νεκρὸν ἐστι. A.B.M.

οὐνεκα: τὸ οὐνεκα λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ χάριν καὶ ἀντὶ τοῦ διότι. ἔνθα οὖν ἐν ἀναγκαῖον πεσεῖν τὸ ἕνεκα, γράφεται καὶ τὸ οὐ-

2. αὐτῇ] αὐτῇ B.

4. ἐν—γόνον] In M. lemma ἐν συμφοραῖσι, in B.I. nullum.

ib. ἀπολογίαν] ἀπολογίαν δὲ B. et Fl. 33. ἀπάλειαν δὲ I. “Significare videtur uno nomine Agamemnonis Electram factum excusare, cui amor patris causam dederit.” MATTH.

5. εἰς] ἐπὶ B.I.

6. φιλοτιμίαν] φιλότητι I. In A. scholion totum sic conformatum τὴν ἀπολογίαν δι' ἐνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος. καὶ ὀρέστην γὰρ κρινόμενον εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν κατέφυγεν. ὁ δὲ νοῦς, τί ἔχων εἰπεῖν ἂ ὄρᾳς. τί δὲ ὄρᾳς ἐν συμφοραῖσι τὸν ἀγαμέμνωνος γόνον, δηλονότι ἐμὲ καὶ ὀρέστην. περὶ τῶν β ἐπέθετο λέγουσα πῶς ᾧ τάλαινα σύ τε κασίγνητε. εἰκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπιφέρει τὴν ἑαυτῆς ἄπυνον κηδεμονίαν καὶ τὴν νόσον ὀρέστου.

9. παρεδρεύω] μὴ παρεδρεύω Fl. 33.

11. εἴ ἢ νεκρῷ—οὗτος om. M.

12. παρεδρεύουσα] καὶ παρεδρεύουσα Fl. 33.

12. 13. Ἄλλως et ὅ ἐστιν om. A.C.

ib. φυλάττω] φυλάσσω B. φυλάττων C.

16. νεκρὸς ἐστι om. A.

ib. ἢ οὕτως om. M., sed lemma repetit νεκρὸς γὰρ οὗτος. In A. est ὁ δὲ λόγος, ἐγὼ μὲν μὴ καθεύδουσα παρεδρεύω ἕνεκα τοῦ μικρὸν ἐμπνεῖν τοῦτον. εἶτα δυσχεραίνουσα φησὶ τῷ ἀθλίῳ νεκρῷ:— In C. σμικρᾶς πνοῆς. αὐτὸ γὰρ φησι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ νεκρὸν ἐστιν. νεκρὸς γὰρ οὗτος ἕνεκα σμικρᾶς πνοῆς. μικρὸν γὰρ τι ἔχει πνεῦμα καὶ μόλις ἀναπνεῖ.

17. μὲν om. B.

19. οὐνεκα Matth. ἕνεκα Fl. 59.

νεκα, οὐ μὴν ἀνάπαλιον, ἔνθα γράφεται τὸ οὔνεκα. ἵνα γραφῆ καὶ τὸ ἔνεκα. πῶς γὰρ μέλλει γράφειν εἰς τὸν Ὀμηρικὸν στίχον ἀντὶ τοῦ οὔνεκα τὸ ἔνεκα, τὸν λέγοντα “οὔνεκα τὸν Χρῆστυν ἠτίμησεν;” οὐ γὰρ λαμβάνεται καὶ τὸ ἔνεκα διπλῶς ἀντὶ τοῦ διότι καὶ ἀντὶ τοῦ οὔνεκα. Fl. 59. διότι μικρὰν εἶχε πνοήν, ἐγγύς ἐστι νεκροῦ. Gu.

85. τὰ τούτου δ' οὐκ οὐνειδίζω κακά: σιωπῶ τὰ κατὰ ταῦτον. ἵνα μὴ δόξω αὐτῷ οὐνειδίζειν τὴν μητρικονίαν, καὶ διὰ μὲν τῆς σιωπῆς τὸ πλῆθος τῶν κακῶν αὐτοῦ ἐσήμανεν, ἐμφαίνει δὲ ὅτι σὺ μὲν ἀνείδισας αὐτῷ εἰπούσα ὅτι μητρὸς ὄδε φονεὺς ἔφυ, ἐγὼ δὲ οὐ. A.B.C.
10 M. Fl. 33. 59.

86. σὺ δ' εἶ μακαρία: πλεονάζει τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ἢ ᾗ, σὺ δὲ εἶ μακαρία καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ σὸς μακάριος. εἰς τὸ πόσις τελεία στιγμή, τὸ δὲ ἐξῆς ἀπολύτως. B.M.

σὺ δ' εἶ μακαρία: τινὲς στίζοντες εἰς τὸ πόσις τὸ ἐξῆς κομματικὸν ἐκφέρουσιν, ἀπατηθέντες ἐκ τοῦ ὑπαρκτικῷ ῥήματος τοῦ σὺ δ' εἶ μακαρία, κἀναυθὰ ἕτερον προσλαμβάνοντες. φασὶ γὰρ οὕτω σὺ δ' εἶ, ὧ Ἐλένη, μακαρία, καὶ ὁ σὸς πόσις μακάριός ἐστιν, εἶτα λέγουσι τὸ “ἤκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραχότας” κομματικόν. τὸ δὲ οὐκ ἐστι τοιούτου, ἀλλ' εἰπούσα ἢ Ἡλέκτρα, σὺ δὲ, ὧ Ἐλένη, μακαρία εἶ, ὧφειλεν εἰπεῖν, καὶ ὁ σὸς πόσις μακάριός ἐστι· νῦν δὲ οὕτως, ἀλλὰ καινοπρεπῶς ἐξήνεγκε, πρὸς μὲν τὴν Ἐλένην ὑπαρκτικῷ ῥήματι χρῆσάμενος ἐνικῷ τῷ εἶ, πρὸς δὲ τὸν Μενέλαον ἀντὶ τοῦ ἐστι τὸ ἤκετον εἰπούσα, συμπεριλαμβάνουσα ἀμφιτέρους, Ἐλένην τε καὶ Μενέλαον. Gu.

25 87. ἤκετον: ἤλθετε πρὸς ἡμᾶς. τῇ προσθήκῃ δὲ τοῦ ἐφ' ἡμᾶς

6. κατὰ τοῦτον] κατὰ τούτου A.C.
Fl. 33. 59.

7. δόξω] δόξη A.
ib. αὐτῷ] αὐτὸν C.
ib. διὰ μὲν τῆς σ. (τὴν σιωπὴν C.)
τὸ π.] διὰ τῆς σ. μὲν τὸ π. B. διὰ τῆς
σιωπῆς τὸ μὲν πλῆθος A. Fl. 33. 59.

8. αὐτοῦ om. A.C.
9. αὐτῷ] αὐτὸν C. Fl. 33. 59. αὐ-
τὴν B.

ib. εἰπούσα (εἰπὼν A.) ὅτι] ὅτι om.
B.C. Fl. 33. 59.
ib. ὄδε] δὲ B.C.M. Vid. v. 74.
ib. ἔφυ om. B.C.M.

11. πλεονάζει] δὲ add. B., omisso
lemmate.

13. ἀπολύτως] Pergit B. τὸ δὲ
ἤκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀπολύτως ἤλθετε etc.
(schol. v. 87.)

14. 18. κομματικὸν" (i.e. κομματικὸν)
Gu. κομματικῶς Matth.

25. ἤκετον—ἤλθετε] τὸ δὲ ἤκετον
ἐφ' ἡμᾶς ἀπολύτως ἤλθετε B. ἀπολύ-
τως ex scholio v. 86. illatum. Idem
error in Fl. 33. in quo totum scholion
sic est depravatam, ἤκετον:
ἀπολύτως ἤλθετε πρὸς ἡμᾶς. τὸ ἐφ'
ἡμᾶς ταχύτερον αὐτὸν ἐποίησεν. ἀρπα-

τραχύτερον αὐτὸ ἐποίησεν ἄρπασόμενοι γὰρ ἤλθετε ἡμᾶς, φησίν. ἔοικε δὲ τῷ ἐπτά ἐπὶ Θήβας. A.B.M. Fl. 33.

88. πόσον χρόνον: ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον πεπτωκῶς κεῖται ὅδε ἐν τοῖς δεμνίοις; I. πόσον χρόνον δέ: πάντως δέδοικε μὴ ὀλίγον χρόνον δυστυχοῦσι, διὸ οὐδὲ τὸν χρόνον εἶπεν ἡ Ἥλέκτρα. A.B.M. 5

89. ἐξ οὐ̄περ αἶμα: ἀφ' οὗ̄ καιροῦ διεπράξατο τὸν τῆς μητρὸς φόνον. I. οὐ̄ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνατο ἡ μὲν γὰρ ἤρετο ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ, ἡ δὲ εἶπεν ἀφ' οὗ̄ τὴν μητέρα ἀνεῖλε. τοῦτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἀδηλόν ἐστι τῇ Ἑλένῃ. A.B.M.I.

αἶμα γενέθλιον: γενέθλια πληθυντικῶς ἡ ἐν γεννήσει τιὸς τελοῦ-10 μένη ἑορτῇ, ὡσπερ γαμήλια ἡ ἐν γάμῳ, καὶ ἐγκαίνια ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ Κρόνια ἡ ἑορτῇ τοῦ Κρόνου, καὶ Διάσια ἡ τοῦ Διὸς, καὶ Τιτάνια ἡ τῶν Τιτάνων, καὶ ἕτερα. ἐνταῦθα δὲ γενέθλιον αἶμα λέγει ἀντὶ τοῦ μητρῷου, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μετα-15 γων τὸν λόγον ἐπὶ τὴν αἰτίαν τῆς γεννήσεως, ἡγουν τὴν μητέρα. I5 Gu. I.

90. ὦ μέλεος: καὶ οὗτος, ὅτι μητέρα ἀνεῖλε, μέλεος, κἀκεῖνη, ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνηρέθη, μελέα τυγχάνει. A.B.C.M.I. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ πῶς, ἢ ὅπως. I.

91. ἔχει τάδ': διάκειται. Gr. ἀ λέγεις. Gu. ἀπείρηκ': ἐξ-20 ητόνησα. Gr. ἀπείρηκα, ἀπηγόρευσα, ἀπεῖπον, ἡγουν οὐ δύναμαι βαστάζειν ταῦτα. Gu. κακοῖς: ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gr. οὕτως ἔχει ὁ Ὀρέστης ὡς μηδὲν ἰσχύειν ὑπὸ τῶν κακῶν. Fl. 21.

σόμενοι γὰρ ἤλθετε εἰς ἡμᾶς, φησίν. ἔοικε δὲ τὸ ἐπ' αὐταῖς θήβαις.

ib. τῇ προσθήκῃ δὲ τοῦ A.B. ἡ προσθήκη τοῦ M.

1. τραχύτερον αὐτὸ B. ταχύτερον αὐτὸν A.M. Tum A. ἄρπασόμενοι γὰρ ἡμᾶς ἤλθετε, reliquis omissis. In M. ἄρπασόμενοι γάρ φησιν (verbis ἤλθετε ἡμᾶς supra versum scriptis) ἔοικε δὲ τὸ etc.

2. ἔοικε] εἶρηκε B.: sed ἔοικε in marg. ab eadem manu.

ib. τῷ B. τὸ M.

ib. Θήβας] θήβαις M.

4. πάντως om. B.

5. οὐδὲ] οὔτε B.M.

6. ἀφ' οὗ̄—μητρὸς φόνον om. A.

7. τὴν πεῦσιν] πεῦσιν om. M.

ib. ἤρετο] εἶρετο M.

ib. ἀπὸ ποίου χρόνου] κατὰ ποῖον χρόνον A.

8. ἀφ'] ἐξ B.I.

9. ἐστι om. M.

10. πληθυντικῶς] πᾶσι I.

15. ἡγουν] ἦται I.

17. καὶ οὗτος (αὐτὸς A.)—μέλεος (μενέλεος M.)] ἄθλιος οὗτος ὅτι τὴν μητέρα ἀνεῖλε I. In C. ὦ μέλεος, ἐστὶν δὲ αὐτὸς ὅτι τὴν μητέρα ἀνεῖλεν μέλεος κἀκεῖνη ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνηρέθη μελαία τῇ ἐλένῃ τυγχάνει:—

ib. κἀκεῖνη] καὶ αὕτη A.

18. τυγχάνει om. M. et qui τε ἡ ἐλένη addit A.

92. πρὸς θεῶν: ἔνεκα τῶν θεῶν, καταπεισθείης ἂν ἐμοὶ κατὰ τι, ὡς παρθένο; I. πείθοι' ἂν: ὡς τὸ "ἤ ρά τι πείθοιο, ὅτι κεν εἴπω; Gu.

93. ὡς ἄσυχλός γε: λίαν εἰμὶ ἄσυχλος, ἤγουν σχολῆς ἔστερη-
5 μένη, τούτέστι λίαν ἀσυχλοῦμαι, ἤτοι περισπᾶμαι ἐν τῇ προσεδρεία
τοῦ ἀδελφοῦ. Gr. I. προεδρία ἢ προτίμησις καὶ ἡ πρωτοκαθεδρία·
προσεδρεία δὲ ἢ ἐπίμονος καὶ διηνεκῆς ἀσυχλία διίφθογγον. Gu. I. ὡς
ἄσυχλός γε συγγόνου προσεδρία: οὐ σοὶ πείσομαι ὡς ἀσυχλουμένη
περὶ τὴν προσεδρίαν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀντὶ τοῦ, εἰ μὲν τὸ κελευόμενον
10 παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι ὡς ἀσυχλουμένη· εἰ
δὲ οὐ χωρίζει, πείσομαι. A.C.M. "Ἄλλως. τοῦτό σοι, φησὶ, πει-
σθεῖν ὃ μὴ ἀπασχολήσει με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ παντε-
λῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑπόρηγσιν, τούτέστιν οὐ πείθομαι σοι, ὅτι ἄσυχ-
λός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ ἡ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἐνιοι
15 δὲ λείπειν φασὶ τὸ μὴ, ἢ ἡ εἰρωνεία, πείθομαι σοι, ὅτι μὴ ἄσυχ-
λός εἰμι τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προσεδρίᾳ· ἄσυχλος γὰρ ἐστίν. ἐνιοι,
πῶς οὖν, φησὶ, φησὶ, πεισθῶ ἀσυχλουμένη τῇ νοσσοκαμίᾳ τοῦ ἀδελ-
φοῦ, ἢ ὡς σχολὴν ἄγουσα; ἢ ἡ ἐν ἐρωτήσει. B.M.I. ἀντὶ τοῦ
μέγα ἐστὶ τὸ πρᾶγμα· ἢ βραχὺ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε, ἢ ἡ ἀντὶ τοῦ
20 ὅτε μὴ ἄσυχλος. λείπει γὰρ τὸ μὴ. M.

2. ὡς τὸ] Hom. Il. 14, 190. ubi legitur ἢ ρά τί μοι τι πείθοιο.

4. λίαν—ἀσυχλία] λίαν ἄσυχλος εἰμὶ σχολῆς ἔστερημένη, ἀσυχλοῦμαι, ἤτοι περισπᾶμαι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. προεδρία ἢ προτίμησις καὶ ἡ πρώτη καθέδρα, προσεδρία δὲ ἢ ἐπίμονος καὶ διηνεκῆς ἀσυχλία I.

7. διίφθογγον, quod om. I., Gu. διφ' scriptum. Ab eadem manu scholion adscriptum est, τοῦ ὀρέστου αὐτοῦ που γὰρ ἦν καθημένη ἐγγὺς καὶ προσβλή (sic in fine lineae, omissis literis πούσα) τὸν ὀρέστην.

8. οὐ σοὶ A.C. οὕτως σοὶ M.

ib. ὡς ἀσυχλουμένη] ὡς ἀσυχλοῦσα A. ὅτι ἀσυχλοῦμαι C.

9. προσεδρίαν] προσεδρείαν A.

ib. ἀντὶ τοῦ om. A.C.

10. ὡς ἀσυχλουμένη om. A.C.

ib. εἰ δὲ—πέισομαι om. A.

11. πείσομαι] ποιήσω C.

ib. "Ἄλλως om. B., lemmate praefixo ὡς ἄσυχλός γε.

ib. τοῦτό σοι—παντελῶς] τοῦτό σοι, φησὶ, πεισθεῖν ὃ μὴ ἀπασχολήσει με τῆς προσεδρίας (προσεδρείας B. rec.) τοῦ ἀδελφοῦ, τούτέστιν εἰ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι, εἰ δὲ (οὐδὲ B.) οὐ χωρίζει πείσομαι. ἢ ὅτι παντελῶς B.I.

12. ἀπασχολήσει με] ἀσυχλόηση M. sine με.

14. προσεδρία] προσεδρεία B.

15. πείθομαι] ἢ ἡ πείθομαι I.

16. τῇ τοῦ ἀ. προσεδρία (προσεδρεία B.I.)] τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ M.

ib. γὰρ—φησὶ] γὰρ ἦν. πῶς σοι, φησὶ B.I.

18. ἢ ὡς] ἢ ἡ ὡς I.

ib. ἐν ἐρωτήσει] ἐρωτηματικόν B.I.

ὡς ἄσυχλος: οὐ πεισθήσομαι, παρακαθημένη τὰδελφῶ, κἀναῦθα οὐκ ἔχουσα ἄδειαν. ἐμμέριμνός εἰμι μὴ ἄδειαν ἔχουσα. Gu. τὸ προσεδρία Ἰωνικὸν διὰ τὸ μέτρον τὸ γὰρ ὄρι δίφθογγον γράφεται. Gu. ἄσυχλος: σχολὴ λέγεται ἢ ἄδεια καὶ ἢ ἀργία· ἀσυχλία δὲ τάχα ἢ οὐκ ἔχουσα σχολὴν καὶ ἄδειαν, ἀλλὰ ἔχουσα ἔργον τι. 5 Fl. 59.

94. βούλει: θέλεις. Gu. πρὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς ἐμοῦ ἀπελθεῖν; Gr. I. ἀπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μέλλει δεῖσθαι αὐτῆς. ἐναῦθα δὲ παραφυλάττεται καὶ μητρός εἰπεῖν σῆς, ἵνα μὴ δόξη ὀνειδίξειν αὐτῇ. δεῖ γὰρ εἶναι κολακευτικὸν τὸν δεόμενός τινος. A.B.M.I. 10

95. μητρός: κελεύεις τῆς ἐμῆς μητρός τίνος χάριν; νῦν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε, δεικνύσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο. ἢ ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρός παραιτεῖται τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἢ μὲν κολακεύουσα συγγενικῶ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἢ δὲ παραιτουμένη τὴν κολακείαν εἶπε μητρός τῆς ἐμῆς. B.M.I. 15

96. κόμης ἀπαρχάς: φέρουσα ἀπαρχάς τῆς κόμης καὶ χῶας καὶ θυσίας ἐμάς. ἀπαρχὴ ἐλέγετο οὐ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ. ὅθεν καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοὶ καὶ ὀνόμαζον τὰ κρείττονα ἐκλεγόμενοι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰς θυσίας ἐτέλουν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ ἀπαρχὰς 20 ἐκάλουν. I. χῶας: χῶαι αἱ χεόμεναι τοῖς νεκροῖς σπονδαί. M. Fl. 21. τάξεις ἦν, ὅτε τις γυνὴ ἐλθοῦσα εὔρε συγγενῆ τινα ἕδριον τεθηγκότα, ἀπικόψαι τὰ ἄκρα τῆς κόμης καὶ πέμψαι ὡς θυσίας εἰς τὸ σῆμα τοῦ νεκροῦ. ταύτας οὖν ὁ Εὐριπίδης ἀπαρχὰς ὀνομάζει. Fl. 21.

97. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτόν: σοὶ δὲ οὐχὶ θεμιτόν, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατόν, 25 ἔρχεσθαι πρὸς τὸν φιλούμενον τάφον. I. οὐκ ἐν καιρῶ παρρησιάζεται

8. αὐτῇ διαλέγεται] μὲν αὐτῇ λέγεται A.

ib. μέλλει δεῖσθαι] μᾶλλον δεῖται B.I.

ib. ἐναῦθα δὲ] ἐν τούτῳ δὲ B. ἐν ταύτῃ δὲ καὶ A.

9. παραφυλάττεται] παραφυλάττεσθαι A.

ib. σῆς om. A.M.

ib. αὐτῇ] αὐτὴν M.

10. τὸν] τὸ I. Post δεόμενον ex A. addidi τινος. M. addit οὐ διὰ τοῦτο

οὖν συγγονιάσατ (?) :—

11. κελεύεις τῆς ἐ. μ.] τῆς ἐ. μ. κελεύεις I.

ib. τίνος χάριν om. B.M.

12. δεικνύσα] δεικνύουσα M.

ib. πρώτην] πρώην B.

ib. ἢ ὅτι:] ἢ τάχα B. καὶ τάχα I.

13. τοῦ ὀνόματος] τὸ ὄνομα M.

ib. μητρός] τῆς μητρός M.

14. συγγενικῶ] συγγενικῶς B.

15. τῆς ἐμῆς om. M.

17. ἐμάς Barnes. ἡμᾶς I.

ἢ Ἡλέκτρα, καίτοι πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς τὸν Με-
νέλαον. καὶ ἐὰν μὲν ἐν ἐρωτήσῃ ἢ ὁ λόγος, μετριώτερός ἐστιν· ἐὰν
δὲ ἐτέρως, ἄντικρυς ἐναγῆ καὶ μὴ ἀξίαν ὕδσαν προσπελάζειν τῷ τάφῳ
ἀποδεικνύει τὴν Ἑλένην διὰ τῶν πεπραγμένων αὐτῇ τοῖς φίλοις. A.
5 B.M.I. ἢ ἄλλως πως πικρῶς θέλει αὐτὴν ὁμολογῆσαι δι' ὃ φυλάσ-
σεται προσελεθεῖν τῷ τάφῳ. M.

98. δεῖξαι γάρ: οὐ θεμιτὸν δηλοῦντι· αἰσχύνουμαι γὰρ δεῖξαι τὸ
σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὴν, τοῖς Ἀργείοις. I. τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀλλά.

Fl. 59. περισσὸν τὸ γάρ. Fl. 33. αἰσχύνουμαι: πανύργως τὸν
10 φόβον αἰσχύνην (Fl. αἰδῶ) ἐκάλεσεν. Gu. Fl. 59.

99. ὀφέ γε: ὀφέ τοῦ χρόνου, ἀντὶ τοῦ μόλις, ταυῦν φρονεῖς εἶ.
τότε ἀφεῖσα τοὺς δόμους αἰσχυρῶς. I. τότε λιπῶσ': μὴ φρονούσα
τότε καλῶς, ὅτε ὑπῆρχες τοὺς οἴκους λιπῶσα, ὅτε ἠκολούθησας τῷ
Πάριδι. Gu. οὐδαμῶς ἀνώμαλον τὸ τῆς Ἡλέκτρας ἦθος. A. M.

15 Fl. 21. 59. ταῦτα, φησὶν, ἀπῆλλες, ταῦτα οὐκ ἂν ἐγίνοντο· σὺ
τοῦτων ἀρχηγός. δακρύουσα δὲ τοῦτο φησιν. M.

100. ὀρθῶς ἔλεξας: ἀληθῶς εἶπας, οὐ μέντοι προσφιλῶς ἐμοί.
A.M.I.

101. αἰδῶς δέ: τίς δὲ δὴ αἰδῶς ἔχει σε εἰς τοὺς Μυκηναίους;
20 ἀντὶ τοῦ, τίνα δὲ αἰδῶ ἔχεις εἰς τοὺς Μυκηναίους; τουτέστι, τίς ἐστίν
ἡ αἰδῶς, ἣν αἰδῆς τοὺς Μυκηναίους; Gr. Fl. 59. 76. I. ἐντροπή. Fl.
59. ἐς Μυκηναίους: Ἀργείοις· ἐν γὰρ τῷ Ἀργεῖ αἰ Μυκῆναι·
μέσον τῶν Μυκηναίων φανῆναι, εἰς Μυκηναίους ἐλθεῖν. Gu.

102. δέδοικα: τοὺς πατέρας τῶν νεκρῶν τῶν πεσόντων ὑπὸ τῇ
25 Τροίᾳ. I. μόλις ἐλεγχομένη τὸ ἀληθές εἶπε. M. Fl. 59.

103. δεινὸν γὰρ Ἀργεῖ: δεινὸν γὰρ, ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς, ἀναβοᾷ

1. καίτοι] καὶ ταῦτα A.

ib. ἔχειν om. M.

ib. εἰς τὸν om. A.

2. καὶ ἐὰν—ἢ A. εἰ μὲν οὖν ἐν
ἐρωτήσῃ B.M.I.

4. ἀποδεικνύει τὴν Ἑλένην] τὴν ἐλέ-
νην ἀποδεικνύει B. τὴν ἐλένην ἀποδεί-
κνυσι I. In A. est ἄντικρυ. ἐναγῆ γὰρ
καὶ μεμιασμένην ὕδσαν καὶ μὴ ἀξίαν
εἶναι προσπελάζειν τῷ τάφῳ διὰ τὰ
πεπραγμένα (sic) αὐτῇ τοῖς φίλοις:—

ib. τῶν πεπραγμένων] τὰ πεπραγ-
μένα I.

ib. αὐτῇ] αὐτοῖς I.

15. τοῦτο] Sensus postulat εἰ μὴ
τότε.

17. ἀληθῶς—προσφιλῶς] ἀληθῆ—
προσφιλή A.

ib. οὐ μέντοι] οὐ λέγεις δὲ I.

19. τίς—ἔχει σε εἰς τ. M. om. Gr.

20. τουτέστι—Μυκηναίους; om. I.

25. εἶπε] λέγει Fl. 59.

καὶ ἀνακηρύττη τῷ Ἄργει, ἀντὶ τοῦ τοῖς Ἀργείοις, διὰ στόμα, ἦτοι διὰ τῶν στομάτων ἀπάντων. I.

ἀναβοᾷ διὰ στόμα: διὰ τοῦ στόματος, ὡς τὸ “διὰ τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.” A. τὸ δὲ ἀναβοᾷ δευτέρου προσώπου ἐστὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ σύ. ὁ δὲ νοῦς, δεινῶς γὰρ διὰ στόμα-5 τος τοῦ Ἄργους ἀναβοᾷ σύ. A.B.C.M.I.

δεινὸν γὰρ: εἰς φόβον ἄγει τὴν Ἑλένην ἢ Ἡλέκτρα πλείονα. Fl. 59. ἀναβοᾷ: φημίξῃ καὶ κατὰ γλῶσσαν στρέφῃ. Gu.

104. σύ νυν χάριν: σὺ δὴ λύσασα τὸν φόβον δὸς ἐμοὶ χάριν. I. τὸν φόβον λύσασα: διὰ τὸ τὸν φόβον λύσαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 10 56. 59. 76.

105. οὐκ ἂν δυναίμην: βλέψαι εἰς τὸν τάφον τῆς μητρός. I. ἐσχηματισμένον. Gu.

106. αἰσχρόν γε: ὅμως ἀπρεπὲς καὶ ἄσχημον τὰς δουλίδας φέρειν τᾶδε. I. προσπόλους: κυρίως δὲ πρόσπολοι λέγονται αἱ δοῦλαι. 15 M. πρόσπολος ὁ δοῦλος, πρόπολος δὲ χωρὶς τοῦ σ ὁ νεωκόρος· ἀμφίπολος δὲ ἢ κατὰ κύκλον περιστροφή. προπαρᾶξύνονται δὲ ταῦτα πάντα, ὡς μετὰ προθέσεως συντιθέμενα· τὸ δὲ δικασπόλος διὰ τὸ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθεῖσθαι παρᾶξύνεται. Fl. 21.

107. τί δ’ οὐχὶ θυγατρός: διὰ τί οὐ πέμπεις τὸ δέμας τῆς Ἐρ-20 μίονης, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν Ἑρμιόνην. I.

108. εἰς ὄχλου ἔρπειν: οὐ καλὸν, ἔστι δηλονότι, ταῖς παρθένοις βαδίζειν εἰς τὸ πλήθος. I. εἶποι τις, τί οὖν; ταῖς τελείαις τοῦτο

3. διὰ τ’ ἔντεα—] Hom. II. 10, 298. quo exemplo saepius utuntur scholiastae.

4. τὸ δὲ A. δὲ om. ceteri.

ib. δευτέρου (β M.) προσώπου ἐστὶ] προσώπου ἐστὶ δευτέρου B.I.

5. καταβοᾷ σύ] σύ om. M.I. καταβοᾷσαι (quae est recentior secundae personae forma, nisi pro καταβοᾷ σύ scriptum est) Fl. 21. 59. in quibus simile scholion.

ib. στόματος] τοῦ στόματος B.I.

6. τοῦ Ἄργους] τῶν Ἄργείων I.

ib. σύ om. B.I. Post σύ in M. sequitur ἄλλως, διὰ τοῦ στόματος ὡς τὸ διὰ τ’ ἔντεα καὶ διὰ μέλαν αἷμα. τοῦτο δὲ ἀπολογίας ἔχεται ὡς ὅτι συμπάσχουσά σοι εἶρηκας. πλεονάζει δὲ τὸ τέ. In A.

τὸ δὲ ἀναβοᾷ προσώπου δευτέρου ἐστὶ τῶν παθητικῶν, ἀναβοᾷ σὺ, ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ. ὁ δὲ νοῦς διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἄργους ἀναβοᾷ σύ:—In C. ἀναβοᾷ βον πρόσωπον παθητικόν. καὶ τὸ διὰ στόματος ὡς τὸ διὰ τ’ ἔντεα μέλαν (sic, omisso καὶ) αἷμα. ἀναβοᾷ σὺ ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ· νοῦς διὰ στόματος τοῦ ἔργου (sic pro ἄργου) ἀναβοᾷ σύ:—

16. πρόσπολος — νεωκόρος] Haec sunt etiam in Bar. et Gr. sed in hoc supra v. δοῦλος Gu. scripsit: ἀλλὰ καὶ ἡ δοῦλη. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἀμφίπολος. MATTH.

23. εἶποι τις—] Hoc scholion, praefixio ἄλλως, in M. legitur post scholion proximum.

ib. τοῦτο] τὸ M., om. A.

καλόν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰώθασι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ παρθένοι· ὥστε δέδοται μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον ἔρπειν, οὐ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ ὠρισμένοις πράγμασιν, οἷον κληρονομήσασαι, ἢ γυμναζομένοις, οὐ μὴν ἄλλο τι πραγματευομένοις. A.B.M.I.

5 παρθένοις: ταῖς νεάνισιν, οὐ γὰρ ταῖς ἀγάμεις. ἄγαμεις γὰρ καὶ ἡ Ἥλέκτρα. παρθένος τέ ἐστιν ἢ τε ἀμιγῆς καὶ ἡ ἄρτι ἠβῶσα. ἢ πάλιν κακονόως οὐ παρθένον βούλεται δεῖξαι τὴν Ἥλέκτραν, ὅτι οὐκ ἐπέισθη αὐτῇ. A.B.M.I. ἔρπειν κυρίως ἐπὶ ὄψεως. Fl. 21.

109. καὶ μὴν: ἀναποδοίῃ τὰς ἀνατροφὰς τῇ τεθνηκυῖα. I.

10 τροφάς: ἀντὶ τοῦ χάριν ἕνεκα τῆς ἀνατροφῆς ἧς ἀνέθρεψεν αὐτήν. Gr. ὑπ' ἐκείνης γὰρ ἀνετρέφη. Gu. Bar. ἀντὶ τοῦ τροφεία. A. M. ἀνθ' ὧν ἀνετρέφη ὑπ' αὐτῆς ἀμιβὴν διδοῦσα. A.M. Fl. 59. καὶ μὴν οὐ μέλλει ἀπελθεῖν ἀλλαχόσε, καὶ ἔνι μεμπτόν εἰς τὰς παρθένας, εἰ μὴ ἵνα δώσει τὰ τροφεία τῇ ἀναθρεψάσῃ αὐτήν.

15 Fl. 59.

110.—125. Ὁρθῶς ἔλεξας, πείθομαι τε, ᾧ κόρη, σοὶ, καὶ πέμψω τὴν θυγατέρα· εὖ γὰρ καὶ καλῶς λέγεις. ᾧ τέκνον Ἐρμιόνη, ἔξελθε ἔμπροσθεν τῶν δόμων, καὶ λάβε ἐν ταῖς χερσὶ τάσδε τὰς χροῖας καὶ τὰς ἐμὰς κόμας· ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας
20 ἄφες τὰ μελίκρατα τοῦ γάλακτος, ἦτοι τὰ ἀπὸ μέλιτος καὶ γάλακτος κεκραμένα, τὴν ἄχνην τε καὶ τὸν οἰνωπὸν, ἦτοι τὸν λεπτότατον, τόνδε οἶνον, καὶ στᾶσα ἐπὶ τοῦ ἄκρου χύματος, ἦτοι ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ τάφου, λέξον τάδε· ἡ ἀδελφὴ ἢ Ἐλένη δεξιούται σε ταῖσδε ταῖς χροαῖς, φόβῳ, ὑπὸ τοῦ φόβου, τοῦ προσελθεῖν εἰς τὸ σὸν μῆμα. φο-
25 βουμένη τὸν ὄχλον τῶν Ἀργείων. παρακάλει δὲ αὐτὴν ἔχειν γνώμην εὐμενῆ καὶ πραεῖαν ἐμοὶ τε καὶ σοὶ καὶ τῷ πόσει τῷ ἐμῷ, τοῖν τε ἀθλίωιν τοῖνδε, ἡγουν τῷ Ὁρέστῃ καὶ τῇ Ἥλέκτρῃ, οὓς ἀπώλεσεν ὁ θεός, ἦτοι ὁ Ἀπόλλων. ἃ δὲ καιρὸς, ἀρμόδιος δηλοῦστί, ἐνεργεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δωρήματα τῶν νεκρῶν, ἅπαντα ὑπισχυῖ. ἀπίθι,
30 ᾧ τέκνον μου, σπεῦθε, καὶ δοῦσα χροῖας τῷ τάφῳ λίαν τάχιστα μέμνησο τῆς εἰς τούπίσω ὁδοῦ. I.

2. δέδοται] δίδοται A.

3. κληρονομήσασαι] κληρονομήσασαι A.

5. παρθένοις] ἄλλως I., quod in marg. habet B., om. A.M.

ib. γὰρ καὶ] καὶ om. M. γὰρ ἢ

παρθένοις A., omisso καί.

7. κακονόως] κακῶθως A.

ib. βούλεται δ.] δ. βούλεται I.

11. ἀντὶ τοῦ om. A.

ib. τροφεία] τρέφια M.

115. γάλακτος: λείπει ἢ μετά, ἢ ἢ μετά γάλακτος. A.C.M. οἰνωπόν τ' ἄχνην: τὸν λεπτότατον οἶνον ἢ ἄχνην λέγει, οἶνοι κορυφήν. ὅταν γὰρ ἐπιχέηται οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος καὶ γάλακτος κράματι, ἐπιπολαίως κείται. Gu. I.

οἰνωπόν τ' ἄχνην: ἐμφαντικῶς τὴν δασιλῆ τῷ οἶνου ῥύσιν διὰ τῆς 5 ἄχνης ἐσήμανε. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται, “ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην.” οἱ δὲ κυρίως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασί. λάχνη γὰρ ἢ θριξί, ἀλλ' ἄχνη τὸ λεπτὸν μέρος, ὃ κατέχειν τις οὐ δύναται, οἶνοι ἀέχνη τὶς οὔσα. A.B.C.M.I.

οἰνωπόν: τὴν οἰνάθην. Gr. τὴν λευκὴν τρίχωσιν. τὸ καθαρὸν 10 τοῦ οἶνου καὶ λαμπρόν. Gu. εἰς τρία διαιρεῖται ὁ οἶνος, εἰς τὸ ἄνω, εἰς αὐτὸν τὸν οἶνον καὶ εἰς τὸν τρυγίαν. καὶ ἄνω μὲν τὸ ἐπάνω τοῦ πίθου, ἡγουν τὸ πρῶτον, οἶνος δὲ τὸ μέσον τρυγίας δὲ ἢ ὕλη ἡγουν τὸ κάτω. ὡσαύτως καὶ τὸ αἷμα εἰς τρία καὶ τὸ γάλα. καὶ τὸ μὲν καθαρώτερον τοῦ αἵματος ἀποτελεῖται εἰς τὸ ἦπαρ εἰς τὸ 15 δεξιὸν μέρος, τὸ δὲ χροωδέστατον εἰς τὴν χοληδόκον κύστιν, εἰς τὸν σπλῆνα δὲ ὁ τρυγίας. ὡσαύτως καὶ τὸ γάλα· τὸ μὲν καθαρώτερον καὶ λιπαδέστατον τὸ ἐπάνω, ὅπερ γίνεται βούτυρος, τὸ δὲ μέσον ὁ ὄρρος, τὸ δὲ κάτωθεν ὡς τρυγίας, ὅπερ ποιεῖ τὸν τυρόν. Fl. 59.

116. ἐπ' ἄκρου χῶματος: ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρον χῶμα. M. ἀντὶ 20 τοῦ εἰπεῖν τὸ ἄκρον τοῦ χῶματος τὸ ἄκρον χῶμα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ “καὶ γλώτταν ἄκραν ῥίπτει θερίσας,” ἡγουν τὸ ἄκρον τῆς γλώττης. Gu.

117. ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς: δωροῦμαι, τὸ παρέχω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ δωροῦμαί σοι χρήματα. 25 δωροῦμαι δὲ τὸ δεξιοῦμαι καὶ φιλοφρονῶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν,

2. Vulgo τὸν λεπτότατον οἶνον λέγει, ἢ ἄχνην λέγει. Quod dedi, est in Gu. qui etiam post λεπτότατον addit τόνδε. Sed ἢ delendum videtur. MATTH.

3. οἶνος] ὁ οἶνος I.

5. ἐμφαντικῶς] Ἄλλως praefixum in I., omisso lemmate.

ib. τὴν δ. τοῦ οἶνου A C. τὴν τοῦ οἶνου δ. ceteri.

ib. ῥύσιν διὰ] ῥύσιν. διὰ γὰρ A.C.

M. addito in C. τοῦτο post ἄχνης.

6. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται] ὕμνος γὰρ ἐπὶ κυμάτων A.

ib. ἀποπτύει—] Hom. II. 4, 426.

7. ἄχνην] ἄχνη A.

ib. κυρίως] ἀκύτως A.

ib. φασί] φησί C.

8. ἀλλ' ἄχνη] ἄχνη δὲ I.

ib. λεπτὸν μέρος] λεπτόμερον A.

16. χοληδόκον] χολιδόκον Fl. 59.

22. Σοφοκλεῖ] Aj. 238.

ὡς τὸ δωροῦμαι τὸν φίλον χάρισι λογικαῖς. I. τὸ δωρεῖσθαι εἰ μὲν σημαίνει τὸ χαρίζεσθαι καὶ δίδουαι ἀπλῶς, συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον δοτικῆ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα αἰτιατικῆ, ὡς δωροῦμαί σοι τότε ὅτε δὲ τὸ φιλοφρονεῖσθαι καὶ δεξιῶσθαι, ὡς ἐνταῦθα, ἐναλλάξ πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῆ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῆ, ὡς δωροῦμαί σε τότε. Gu. τιμᾶ σε. Fl. 59.

118. ταρβοῦσά τε: περιττὸς ὁ τε. βούλεται δὲ λέγειν φόβῳ ταρβοῦσα. M.

119. εὐμενῆ: γρ. πρευμενῆ, ὃ ἔστι πραῦμένη καὶ προσφιλή. M.
10 ἄνωγε: κέλευε. Gr. παρακάλει, λέγε αὐτήν. ἀνώγω κυρίως τὸ προστᾶσσω. Gu.

121. τῶν τ' ἀθλίῳν τοῖνδε: καὶ αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξη παντελῶς λιθικάρδιος εἶναι, ὅμως μετὰ ἀρᾶς· τὸ γὰρ "οὓς ἀπώλεσεν θεός" δοκεῖ μὲν συναχθιμένη λέγειν, πανούργως δὲ ἐμφαίνει ὅτι καὶ 15 θεοῖς ἀπηχθημένοι εἰσίν· οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν, ἀλλὰ ἀπώλεσεν, ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας. A.B.M.I.

122. ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν: ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα καμὲ ὑπισχυοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν. A.B.C.M.I. *Ἄλλως. ἅπαντα δὲ δωρήματα τὰ τῶν νεκρῶν δωρήματα, ἃ εὐκαίρως εἰς ἀδελ- 20 φὴν ἐμὴν ἐκπονεῖν ὑπισχυοῦ. B.M.I. *Ἄλλως. ἃ δὲ δωρήματα τῶν κάτω, ταυτέστι προσήκοντα τοῖς κάτω, καιρὸς ἔστι, δηλονότι ἀρμόδιος, ἐνεργεῖν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, ἅπαντα ὑπισχυοῦ. Gr. I. ἃ δὲ δωρήματα τῶν νετέρων καιρὸς ὑπάρχει ἐκπονεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, ἅπαντα ὑπισχυοῦ. διὰ δὲ τοῦ ἐκπονεῖν ἐδήλωσεν ὅτι μεγα- 25 λοιπρηπὴ τινα, πέπλους, ἐμελλε κατασκευάσαι. ἦθος γὰρ εἶχον ταῦτο ἐπὶ τοῖς τάφοις πέπλους ἐκτίθεσθαι, ὡς καὶ ἡ τοῦ Ὀδυσσεως

12. δόξη] λέξη B.

13. μετὰ ἀρᾶς—θεῶν δυσμενείας] μαρῶς καλεῖ. οὓς γὰρ φησι ἀπώλεσεν θεός δοκεῖ μὲν συναχθιμένη, πανούργως δὲ ἐμφαίνει ὅτι καὶ θεοῖς ἀπηχθημένοι εἰσίν. οὐ γὰρ ἀπολλύει (sic), ἀλλὰ ἀπώλεσεν:— A.

15. ἀπηχθημένοι] ἀπηχθομένοι (sic) B. ἀπεχθόμενοι I.

17. ἃ δὲ—ἐκπονεῖν ὑπισχυοῦ] ἃ δὲ εὐκαιρον εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖ νεκρῶν δωρή-

ματα ἄτ' ὑπισχυοῦμαι. ἄλλως. ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν ἀναθήματα στέμματα. ἅπαντα δὲ τὰ τῶν νεκρῶν δωρήματα ἃ εὐκαιρον εἰς ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ἐκπονεῖν ὑπισχυοῦ A.

18. *Ἄλλως om. M.

19. ἅπαντα—νεκρῶν] ἅπαντα δὲ τὰ τῶν νεκρῶν B. ἅπανθ' ὑπισχυοῦ τὰ νεκρῶν I.

ib, εὐκαίρως] εὐκαιρα M.

20. ἐμὴν ἐκπονεῖν] ἐκπονεῖν ἐμὴν B.I.

Πηγελοπή τὸν ἰστὸν, ὃν ὕφαινε θέλυσα τοὺς μνηστῆρας ἐκφυγεῖν, ἐπὶ τὸν τοῦ Ὀδυσσεὺς ἔμελλε θεῖναι τάφον. Fl. 59.

123. νερέρων: τῶν κάτω, ἤγουν τῶν νεκρῶν. Gr. ἃ δωροῦνται οἱ ζῶντες τοῖς νεκροῖς. Gu.

126.—135. ὦ φύσις καὶ κάλλος, λίαν εἶ μέγα κακὸν ἐν τοῖς 5 ἀνθρώποις καὶ σωτηριῶδες τοῖς καλῶς κεκτημένοις καὶ ἔχουσιν. ἐθεάσασθε, πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας, σώζουσα καὶ φυλάττουσα τὸ κάλλος* ἔστι δὲ ἡ πάλαι γυνή, ἣτοι κακῆ, τουτέστιν οὐ μετεβλήθη. εἶθε σε μισήσειαν οἱ θεοί, ὅτι ἀπόλεσας ἐμέ καὶ τόνδε, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. φεῦ, τάλαινά 10 εἰμι ἐγώ. αὔται παραγίνονται αἱ προσφιλεῖς θρηγήτριαι τοῖς ἐμοῖς θρηγήμασιν ἴσως μετακινήσουσι τοῦ ὕπνου τόνδε ἡρεμοῦντα, τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκτακῆναι ποιήσουσι διὰ δακρῶν, ὅταν ὄρω τὸν ἀδελφὸν μαινόμενον. I.

ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν: ἰδοῦσα ἡ Ἡλέκτρα τὴν Ἑλένην τεμοῦ- 15 σαν μὲν ἄκρας τὰς τρίχας, σώζουσαν δὲ τὸ πρόσθεν κάλλος, ἀποτείνεται πρὸς τὴν φύσιν, καὶ λέγει ταύτην εἶναι σωτήριόν τε τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτὴν καὶ βλαπτικὸν τοῖς μὴ οὕτως. καὶ ἡ Ἑλένη φυσικῶς οὔσα κακῆ, εἰ καὶ ἔδοξε ποσῶς τὴν ἀδελφὴν θρηγεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκεκοφέναι τὰς τρίχας, ἀλλὰ πανούργως τοῦτο 20 πεποίηκεν, ἐξ ὧν ἄκρας αὐτὰς ἔεμε τοῦτο πιστωσαμένη. εἰ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν ἐθρήνει, πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμεῖν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ λέγοντες φύσιν τὸ κάλλος οὐ μοι δοκοῦσι λέγειν εὐλόγως. τὸ δὲ “ἔστιν ἡ πάλαι γυνή” ἢ κατὰ μορφὴν νοητέον, ἤγουν ἡ αὐτὴ ἐστὶ καὶ νῦν ἣτις καὶ πρὸ τοῦ τὰς τρίχας ἀποκόψαι, 25 καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἠλάττωται τὸ κάλλος αὐτῆς, ἢ κατὰ προαίρεσιν, ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ καὶ νῦν ἣτις καὶ πρῶν, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῶν κακῶν σεσωφρόνισται. Gu. I. παρυπογράφεται τὴν τε ἀναχώρησιν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν Ἑρμιόνην ἀπερχομένην ἐν τῷ τάφῳ καὶ λέγει, ὦ φύσις. ἡ φύσις διχῶς λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ φαύλου 30 ἔχει τις φύσιν καλὴν ὅστις ἐστὶν ἀγαθὸς, ἡμερος, πρᾶος, δίκαιος. ἔχει ἕτερος φύσιν κακὴν, ὁ κλέπτης, ὁ μοιχὸς, ὁ πόρνος, ὁ ἄδικος.

2. τάφον Matth. αὐτόν Fl.

21. πεποίηκεν] πεποιηκένας λέγει I.

25. ἤγουν ἡ αὐτὴ ἐστὶ] ἢ αὐτὴ ἐστὶ I.

27. ἡ αὐτὴ] ἢ om. I.

ib. καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῶν κακῶν] ἣτοι οὐ I.

τοῦτο ἢ Ἡλέκτρα λέγει ἐνταῦθα. ὃ φύσις, ὡς καὶ λίαν μέγα κακὸν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς γε κακῶς τὴν φύσιν χρωμένους ἀνθρώποις μέγα κακὸν ὑπάρχει, σωτήριόν τε πρᾶγμα ὑπάρχει τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτήν. Fl. 59.

- 5 ὃ φύσις, ἐν ἀνθρώποις: οἱ μὲν φασὶ συνουμῆν τῇ μορφῇ καὶ τῇ δομῇ, οἱ δὲ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ σώματος καὶ τὸ κάλλος, οἱ δὲ τὸν τρόπον καὶ τὴν φύσιν ἐκάστου ὡς μέγα κακὸν ὁ φαῦλος τρόπος καὶ ἐπιβλαβής ἐστιν τοῖς κεκτημένοις καὶ ὁ ἀγαθὸς πάλιν ἐπωφελής ἐστιν τοῖς καλῶς κεκτημένοις. πολλοὶ γὰρ διὰ τὸ κάλλος εὐεργέτησαν τὰς πατρίδας. A.B.C.M.

127. σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις: πολλοὶ γὰρ τὸ κάλλος ἐπὶ σωτηρίᾳ ἑαυτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἐκτήσαντο, ἃν ἐστὶν εἷς ὁ Γανυμήδης παρὰ θεοῖς εἶναι ἀξιωθείς καὶ ἵππῳ ἀθανάτῳ κοσμήσας τὴν θρησκείαν. καὶ ἡ Ἀμυμώνη δὲ διὰ τὸ ἴδιον κάλλος τὸ ἀνδρῶν 15 Ἄργος πολυύδρου ἐποίησε διὰ τῆς ἐπιμιξίας τοῦ Ποσειδῶνος. A.B.M. Fl. 21.

128. εἶδτε παρ' ἄκρας: τὸ εἶδτε ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἂν, ὡς τὸ "φαίης κε ζῆακτόν τιν' ἔμμεναι" καὶ τὸ "ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις." ἐνὶ δὲ φασὶ ταῖς δμωσὶ ταῦτα λέγειν, οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ

5. οἱ μὲν— In A.C. τὸν τρόπον λέγει καὶ τὴν ἐκάστου γνώμην ἢ φύσιν καὶ εὐμορφίαν. (Hic lemma ὃ φύσις repetitum in C.) οἱ μὲν φασὶ συνουμῆν τῇ μορφῇ καὶ τῇ δομῇ (δοκιμῇ C.), οἱ δὲ τῇ εὐπρέπειᾳ (τὴν εὐπρέπειαν C.) τοῦ σώματος καὶ τὸ κάλλος, οἱ δὲ τὸν τρόπον καὶ τὴν φύσιν ἐκάστου ὡς μέγ' εἶ κακόν. καὶ τοῖς μὲν κακῶς χρωμένοις ταύτῃ (ταύτῃ om. A.) ἐπιβλαβής ἐστι, τοῖς δὲ καλῶς κεκτημένοις (κεκτημένοις om. C.) ἐπωφελής:—

6. δομῇ A.M. δοκιμῇ C., ὄρμῃ B., utrumque ex conjectura correctoris, cui ignotus erat vocabuli δομῆ usus, de quo dictum in Thesaurο.

8. ἐστὶν post κακόν collocat B.

9. πολλοὶ γὰρ—τὰς πατρίδας om. B.

11. In B. lemma brevius σωτήριόν τε, praefixo ἄλλως.

12. σωτηρίᾳ A. σωτηρίαν ceteri.

ib. ἐκτήσαντο] ἐχρήσαντο Fl. 21.

ib. ἐστὶν εἷς] εἷς ἐστὶ καὶ B.

13. θεοῖς] θεῶ Fl. 21.

ib. εἶναι et (l. 14.) ἢ addidi ex A.

ib. ἵππῳ ἀθανάτῳ] ἵπποις ἀθανάτοις A.B.

15. ἐπιμιξίας] ἐπιμίξεως Fl. 21.

17. τὸ εἶδτε om. A.I. In A. huic scholio ἄλλως praefixum, quia proximo scholio est postpositum.

ib. ὡς τὸ] Hom. Il. 3. 220.

18. κε om. I. καὶ C.

ib. τιν' ἔμμεναι (ἔμμεναι B.I.) om. A.C.M.

ib. καὶ τὸ] τὸ om. M. καὶ τὸ— ἴδοις om. C. In A. est καὶ βρίζοντα ἴδοις. Est Hom. Il. 4. 223.

19. δμωσὶ (δμωῆσι A. δμωῆσι C.) —ἐφελκυστικός] δμωῆσι—ἐφελκυστικόν M.

ib. οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ] οἱ δὲ φησὶ τὸ θέατρον ὅτι καὶ A.

ἄμεινον. ἐφελκυστικὸς γάρ ἐστιν αἰὲ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητής, οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων. A.B.C.M.I. ὡς ἀπέθρισεν: ὡς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως μὴδὲν ἀπολείπειν τοῦ ἡγιῶς, μὴδὲ τῷ κάλλει λυμήνασθαι. A.B.M.I. εἶδετε: ἐθέασασθε πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοιψε τὰς τρίχας, φυλάσσουσα τὸ κάλλος. οὐ κατ' 5 ἐρώτησιν δὲ, ἀλλ' ἀποφαινομένη ταῦτα λέγει. Gr. τὸ παρά τοῦ "παρ' ἄκρας" καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπέθριξε ταυτόν ἐστι: τὸ γὰρ ἄκρας αἰτιατικὴ ἐστίν, ἢ γενικὴν νοητέον, ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ ἄκρου αὐτὰς ἔτεμε. Gu.

129. ἡ πάλαι γυνή: ἦτοι πονηρὰ, ἢ τὰ αὐτὰ φρονούσα ἅ καὶ 10 πρότερον. τοῦ γὰρ εἶναι εὐμορφος ἐπιμελεῖται. ἐλέγχει δὲ αὐτὴν ὅτι οὐδὲ τοῖς ἀμαρτήμασι σεσωφρόνισται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθεσι μεμένηκεν. A.B.C.M.I. ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν μορφήν, ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. I. οὐκ ἠλλάχθη. Gr.

130. θεοί σε μισήσειαν: λάθρα τοῦτο εἶπεν. Gu. 15

131. πᾶσάν θ' Ἑλλάδα: τὰ κατὰ μέρος εἰπούσα ἐπήνεγκε τὸ καθόλου, ὡς καὶ Ὁμηρος "ἢ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες." A.B.M.I.

131.—135. Ἰδοῦσα ἡ Ἥλέκτρα τὸν χορὸν τῶν Ἀργείων γυναικῶν ἐλθόντα ἐπισκέψασθαι τὸν Ὀρέστην, καὶ φοβηθεῖσα μή πως 20 ἐγεροῦσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕπνου, διακόψασα τὸν λόγον, ὃν περὶ τῆς Ἑλένης ἔλεγε, μετὰ λύπης λέγει "ὦ τάλαιν' ἐγώ." αἱ φίλαι ξυμφυτοὶ, ἤγουν αἱ συνθηροῦσαι μετ' ἐμοῦ, αὖ καὶ πάλιν πάρεσι καὶ προσέρχονται, ὡς φαίνεται, ὅτι καὶ πρῶτον ἐκεῖ ὑπῆρχον. ἴσως ἠρεμοῦντα τὸν Ὀρέστην μεταστήσουσι καὶ διεγεροῦσιν ἀπὸ τοῦ ὕπνου 25 ἀπὸ τε τῆς ὀμιλίας καὶ τοῦ κτύπου τῶν ποδῶν αὐτῶν· ἐπεὶ γὰρ πλῆθος ἦν, θόρυβον ἔμελλε ποιῆσαι εἰσερχόμενον· καὶ εἰ ἐγεροῦσιν αὐτὸν, ἐκτῆξουσιν τὸ ἐμὸν ὄμμα ἐν τοῖς δακρύοις. ἐπεὶ γὰρ ἔβλεπεν

1. αἰὲ μᾶλλον] μᾶλλον αἰὲ A. καὶ μᾶλλον C.

ib. ὁ ποιητής post γάρ ἐστιν C.

3. μὴδὲν ἀπολείπειν] μὴδὲ ἀπολίπειν το A.

ib. μὴδὲ τῷ κ. λ. om. A.M.

5. οὐ κατ' — λέγει] Haec sunt etiam in Fl. 6. 9. 17. 11. 56. 59. 76. MATTH.

10. ἢ] ἤγουν I.

11. τοῦ] τοῦτο I.

13. ἢ κατὰ] ἤγουν ἢ κατὰ I.

16. τὰ κατὰ A. τὸ κατὰ B.M.I.

17. ὡς καὶ (ὡς ὁ M.) Ὁμηρος] Π.

1, 255.

ib. γηθήσαι] γηθήση B.

25. διεγεροῦσιν scripsi pro διεγερούσιν.

αὐτὸν δαιμιζόμενον καὶ πάσχοντα, κλαίειν ἤμελλον ὡς ἀδελφῆ.
Fl. 59.

132.—139. αἰδ' αὖ πάρεσι : κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔρχονται αἱ
γυναῖκες ἰδεῖν τὸν Ὀρέστην πῶς ἔχει, καὶ ἐθεάσατο αὐτάς. B.M.I.
5 καὶ ἰδοῦσα αὐτάς φησιν, ᾧ φίλταται γυναῖκες, δι' ἡσυχῶν ποδῶν καὶ
πορείας ἔρχεσθε, καὶ μὴ κτυπεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος. ἡ σὴ μὲν γὰρ
φιλία πραεῖα καὶ εὐμενής, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξεργεῖραι τούτων γενήσεται
συμφορά. I.

135. δακρύσις ἀδελφόν : προσεκτικῶς μετὰ ἤθους προσεκτίου
10 τὸν λόγον. A.

138. πρευμενής : ἀπὸ τοῦ πραεῖα, προσφιλῆς, πραῦμένη. M.

140. σῖγα σῖγα : ἡρέμα, ἀψοφητὶ καὶ μετὰ ἡσυχίας. πρόσφορος
δὲ τῷ πάθει καὶ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγή δογματίζουσα. A.B.C.M.I.
λεπτὸν δὲ ἴχνος ἀρβύλλης ἀπὸ τοῦ κούφως καὶ ἐλαφρῶς τιθεῖτε τὸν
15 πίδα μετὰ τῆς ἀρβύλλης. εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἴχνος, ἀπὸ μέρους
τὸ ἔλον, ὡς τὸ “ἀργυρόπεζα Θέτις.” ἴχνος δὲ λέγει τὸν πίδα, καὶ
ἀρβύλλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κόλλου καὶ βαθέως. B.I.
Ἄλλως. εἰ μὲν λευκόν, συναπτται τῷ σῖγα σῖγα, καὶ λέγεται κατὰ
ἀντίπτωσιν οὕτως μετὰ σιγῆς, μετὰ σιγῆς τιθεῖτε τὴν ἀρβύλλην
20 τοῦ λευκοῦ ἴχνους, ἤτοι τοῦ λευκοῦ ποδός. εἰ δὲ λεπτὸν, στίζεται
μετὰ τὸ σῖγα σῖγα, καὶ ἔχει τὸ πᾶν οὕτως μετὰ σιγῆς, μετὰ
σιγῆς, ἔρχεσθε δηλονότι, εἶτα λεπτὸν τιθεῖτε, ἀπὸ τοῦ ἡσυχῶν, τὸ
ἴχνος, ἀπὸ τοῦ τὴν βάσιν τῆς ἀρβύλλης. ἐστὶ δὲ ἀρβύλλη εἶδος
γυναικείου ὑποδήματος. Gr. I. Ἄλλως. μετὰ σιγῆς τιθεῖτε τὸ
25 λευκὸν ἴχνος τῆς ἀρβύλλης, ἀντιστρέφως, ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρβύλλην τοῦ
λευκοῦ ἴχνους, ἤτοι τοῦ λευκοῦ ποδός. εἰ δὲ λευκὸν γράφεται,
σύνναπτε οὕτως, μετὰ σιγῆς. ἔρχεσθε δηλονότι, τιθεῖτε τὸ ἴχνος τῆς
ἀρβύλλης ἐλαφρὸν, μὴ κτυπεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος. I. ἀρβύλλης

4. καὶ ἐθεάσατο αὐτάς] καὶ θεασα-
μένη ταῦτα φησί B., om. I.

11. πραῦμένη] Immo πραῦμενής.
Accusativus πραῦμένη est in scholio
M. ad v. 119. ubi pariter πραῦμενῆ
scribendum videtur.

12. ἀψοφητὶ om. I.

ib. πρόσφορος δὲ τῷ] πρόσφορος τῷ

M. πρόσφορος τῷ A.C.

13. δογματίζουσα] δογματίζουσα C.

16. ἀρβύλλη ἐστὶν—βαθέως] Haec
etiam in M.

18. συναπτται τῷ σῖγα σῖγα] σύν-
ναπτε τῷ σῖγα σῖγα I.

19. Alterum μετὰ σιγῆς om. I.

24. γυναικείου om. Gr.

εἶδος ὑποδήματος γυναικείου ἀπὸ τοῦ ἀρμόζειν καὶ βύειν τοὺς πόδας. Gu.

141. τιθεῖτε: ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ τιθῶμεν. εἰσελήλυθε δὲ ὁ χορὸς κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσω. A.I.

142.—145. ἀποπρὸ βᾶτε: ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι καὶ χωρὶς τῆς 5 κείτης γίνεσθε. τὸ δὲ ὀλόκληρόν φασί τινες ἀπόπρωθι. διαθέσεως δὲ ἐμφαντικὸν τὸ μοι, ὡς τὸ “Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον.” A.C.M. Ἄλλως. ἀποπρὸ μοι: τὸ ὀλόκληρον τούτου τινές φασιν ἀπόπρωθι. καὶ τὸ παρ’ Ὀμήρῳ οὕτως ἐκδέχονται “τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν.” A.B.M.I.

10

ἰδοῦ, πείθομαι: ταῦτο εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τὸν χορὸν διὸ καὶ ἡ Ἠλέκτρα περιδεῆς γενομένη εἶπεν ᾧ ᾧ. φυσικῶς δὲ τὸ ᾧ ᾧ εἶπε πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ αὕτη πρώτη ὑπὸ τῆς φύσεως φωνὴ εὔρηται. ἀμέλει γοῦν, ἐπειδὴ πλῆθός τι θεάσεται τις παραδόξων, εὐθὺς οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ ἢ τὸ ᾧ ᾧ, τῆς φύσεως ἀγούσης ἐπὶ τοῦτο. εἰτά φησι 15 πρὸς τὸν χορὸν, ταιαύτην πέμπε μοι φωνὴν οἷός ἐστιν ἤχος σύριγγος καλάμων λεπτῶν ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀποτελούμενος· οὐ γὰρ τὸ ὄργανον τῆς σύριγγός φησι. τοῦτο γὰρ πολύφωνον ὃν καὶ τὸν Ἐνδυμίωνα ἐγεῖραι δύναιτ’ ἄν. A.B.C.M.I.

3. ὁ χορὸς κατὰ τὴν ὑ. ἔσω A. ἤχος κατὰ ὑ. ἔσθον I.

5. ἀντὶ τοῦ om. A.C., πόρρω μοι om. M.

6. γίνεσθε] γίνεσθαι C.M.

ib. φασί om. A.

ib. ἀπόπρωθι] ἀπόπρωθι A.C.

7. ὡς τὸ] Hom. II. 19, 287.

ib. δειλὸν A. δειλοῖ M. δηλοῖ C. δειλῆ est in B.I., de quibus v. annot. ad v. 145.

8. Ἄλλως. ἀποπρὸ μοι addidi ex A.

ib. τούτου τινές] τινές τούτου B.

9. ἀπόπρωθι] τὸ ἀπόπρωθι M.

ib. καὶ τὸ παρ’ Ὀμήρῳ A. καὶ τὸ παρὰ τῷ Ἐμήρῳ B.I. καὶ πτ^{αο} Ὀμηρικόν M. Est II. 7, 334. Proximum οὕτως om. A. et habet ἐξεδέχοντο.

ib. ἀποπρὸ (ἀπόπρω B.) νεῶν] ἀποπρὸ νομῆς I.

11. ἰδοῦ πείθομαι: τοῦτε] τὸ δὲ ἰδοῦ πείθομαι I.

ib. τὸν χορὸν] τοῦ χοροῦ I. τὸν χρόνον C.

12. ἡ Ἠλέκτρα A. ἡ om. ceteri.

ib. γενομένη] γινομένη M.

ib. εἶπεν] φησὶν I.

ib. φυσικῶς—εἶπε om. C.

ib. τὸ ᾧ ᾧ εἶπε πρῶτον] τὸ ᾧ ᾧ πρῶτον εἶπεν A. τοῦτο πρῶτον εἶπεν B.I.

13. ἐπειδὴ (ἐπεὶ C.) καὶ] καὶ om. I.

ib. αὕτη] αὕτη C.

ib. πρῶτον (πρώτη recte C.) hic A.C. post τῆς φύσεως B.M.I.

ib. εὔρηται] εἴρηται C.

14. γοῦν—οὐδὲν] γοῦν (οὔν A.) ἐπειδὴ πλῆθος τεθέεται παραδόξως εὐθὺς A.C.

ib. πλῆθος om. B.I.

ib. παραδόξων] παραδόξων B.I.

ib. εὐθὺς om. B.I.

15. ἐπὶ] πρὸς I.

16. πέμπε μοι A. μοι om. B.M.I. In C. est χορὸν, οὕτω φάναι μοι οἷός.—

17. ἔλεσιν] τέλεσιν M.

18. τῆς σύριγγος] σύριγγα B.I.

ib. φησι om. C.

ib. ὃν (ὄν om. A.B.M.) καὶ τὸν—δυνάμενον (δύναιτ’ ἄν A.C.) om. I. Conf. p. 70, 14.

ἀποπρὸ βᾶτε: μακρὰν τῆς κοίτης πορεύθητε ἐκεῖσε. ἀποπρὸ, ἦτοι ἄγαν μακρὰν. I. ἀποπρό: ἰδοῦσα ταύτας ἢ Ἡλέκτρα ἐρχομένας πρὸς τὴν στρωμνὴν τοῦ Ὁρέστου λέγει πρὸς αὐτάς· ἄπο καὶ μακρὰν πρόβατε καὶ ἐξέλθετε ἐκεῖσε καὶ ἀπεκεῖ, ἤγουν ἀπὸ τῆς 5 στρωμνῆς μακρὰν καθίσατε. Fl. 59. ἄπωθεν τῆς κοίτης ἐπιτεῖνατε εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν, ἄπωθεν κατ' ἐπίτασιν τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορείας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. πόρρω μοι καὶ χωρὶς τῆς κοίτης. B. μοι: χάριν ἐμοῦ. I.

144. ἰδού: ἢ θέασαι, ἢ νῦν. Gu.

10 145. ᾗ ᾗ: ἐπίρρημα ἐφεκτικόν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 76. φώνει μοι, ᾧ φίλα, καθὰ πνοῇ ἀπὸ λευκοῦ δόνακος. I.

σύριγγος ὅπως πνοά: ἀπήχησις. M. ἀθούρβως φώνει μοι, ὡς πνοῇ συρίγγεως δόνακος. οὐ γὰρ φησι σύριγγος τοῦ αὐλοῦ· οὗτος γὰρ καὶ Ἐνδυμίωνα ἀνεγειραὶ δύναται. A.B.M.I.

15 146. δόνακος: δόναξ κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἔλεσι φυόμενος. τινὲς δὲ φασι τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον βραγάξιον, οὐ καλῶς λέγοντες· οὐ γὰρ ἀπὸ τούτου σύριγγε γίνεται. Gu. I.

147. Ἴδ' ἀτρεμαίαν: ἰδού, φέρω βοῆν ἀτρεμαίαν καὶ ἀθούρβον καὶ λίαν ὑπόρροφον καὶ λεπτήν, ἤγουν ἥσυχον. I. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ 20 ἰδού. ἀθούρβον, οὐ παραχρῆν ἐμποιοῦσαν, λεπτήν. Gr.

Ἴδ' ἀτρεμαίαν: μικρὸν σὺ, φησὶ, κελεύεις με φωνεῖν, ὡς ψιθυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου κινήσει κάλαμος· ἔγω δὲ ἔλαττον αὐτοῦ φέρω βοῆν, ὡς ὑπ' ὀρόφου γινόμενῃ. ἔ δὲ ὀρόφος κάλαμός ἐστιν ἀσθενής τε καὶ 25 λεπτὸς καὶ παπυράδης, οὗ μέμνηται καὶ Ὀμηρος, “λαχρήεντ' ὀροφον λειμωνῶθεν ἀμήσαντες.” ἐκ τούτου δὲ εἰσι καὶ αἱ γλωσσίδες

1. ἀποπρὸ βᾶτε] ἀποπρόβατε I.

12. ἀθούρβως] ἀθούρβως φησὶ B.I. Ἄλλως huic scholio praefixum in B.

13. πνοῇ] φανῆ A.

14. ἀνεγειραὶ δύναται M. ἤγειρεν A. ἀνεγειρεῖ B. ἐγειρεῖ I. Post haec in B.I. sequuntur illa διαθέσεως ἐμφαντικόν etc. quae v. ad v. 142.

16. δέ om. Gu.

ib. βραγάξιον] Ex hoc uno loco memoravit Ducangius, qui interpretatur ramus abscissus.

21. ἀτρεμαίαν—κ.] ἀτρεμαίαν ὡς οὐ κ. C.

ib. με] μοι A.B.C.I.

22. κινήσει] πνοῇ M.

ib. τῇ τοῦ ἀνέμου κινήσει] ὑπὸ ἀνέμου A.C.

ib. ἔλαττον—φέρω] καὶ ἔλαττον—φέρω σοι (μοι I.) B.I. καὶ ἔλάττονα τούτου φέρω σοι βοῆν (βοῶν C.) A.C.

23. γινόμενῃ] γενομένην A.

ib. ἐστιν om. M.

ib. καὶ λεπτὸς om. B.M.I.

24. παπυράδης] πυράδης M.

ib. Ὀμηρος] Il. 24, 451.

25. ἐκ τούτου δὲ εἰσι] εἰς (sic) ταῦταν δὲ εἰσὶν M. ἐκ τούτων δὲ γίνονται B.I.

τῶν αὐλῶν. ὡς ἀσθενὴς δὲ καὶ ἀσθενῆ ποιεῖται τὴν ἀπήχησιν τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βίᾳ τοῦ πνεύματος. A.B.C.M.I.

ὡς ὑπόροφον φέρω βοᾶν: τινὲς φασι βοῆν ὑπόροφον τὴν μὴ δυναμένην ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἐξακοῦεσθαι, ἄλλοι δὲ ὄροφον λέγουσι λεπτόν τινα κάλαμον παπυρῶδη, πιστούμενοι τοῦτο ἐκ τοῦ ἄνωθεν τῆς 5 Ἡλέκτρας λόγου. εἰπούσης γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸν χορὸν, ᾧ φίλη, φώνει ὡσπερ πνοὴ καὶ ἀπήχησις σύριγγος λεπτοῦ δόνακος, ἀπολογούμενος ὁ χορὸς φησι, θέασαι ὅτι φέρω βοῆν ἤσυχον, ὑπόροφον, τουτέστι τὴν γινομένην ὑπὸ ὀρόφου. μέμνηται δὲ καὶ Ὅμηρος τοῦ ὀρόφου λέγων “λαχνηέντ’ ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες.” ἐκ τούτου δὲ 10 τοῦ ὀρόφου ποιούσιν οἱ παῖδες αὐλοὺς λεπτόν ἤχοῦντας καὶ μὴ δυνάμενον ἐξακοῦεσθαι διὰ τὴν ἀσθένειαν. Gu. I. ὑπόροφον: ὄροφος λεπτὸς κάλαμος εἰς ὄροφὰς ἐπιτήδειος. ὑπόροφον οὖν τὴν μὴ διουκνυμένην ἔξω τοῦ ὀρόφου, ὅ ἐστι βραχεῖαν. B.M.I.

148.—151. ναὶ οὕτως: ναὶ οὕτω, φώνει δηλονότι, κατάγε 15 κατάγε, ἤγουν ταπεινὸν τὴν σὴν φωνήν, πρόσελθε ἡσύχως, ἡσύχως ἔλθέ. ἀποκρίναι δὲ δι’ ἣν αἰτίαν ἦλθετε καὶ χρειάν. χρόνια γὰρ, ἀντὶ τοῦ χρονίως, ἤτοι βραδέως, πεσῶν ὅδε ὁ Ὀρέστης εὐνάζεται καὶ ἀναπαύεται. I.

149. κατάγε κατάγε: τῇ ἐπαναλήψει μεμῖμηται τὴν ἡρεμαίαν 20

1. ἀσθενῆς] ἀσθενεῖς A.M.
ib. καὶ ἀσθενῆ] καὶ om. B.M.I.
ib. τὴν ἀπήχησιν τῷ] ἀπήχησιν τὸ C. sine τῆν.

2. βίᾳ A. βοῆ ceteri.

3. τινὲς—] In Gu. praeter longius hoc scholion etiam brevius legitur ab eadem manu scriptum, μὴ δυναμένην ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἀκοῦεσθαι ἢ καὶ τὴν ὑπὸ ὀρόφου καὶ λεπτοῦ καλῶ-μου γινομένην, ἧ χρωῶνται εἰς ὄροφὰς ἀνθρώποι. Prima longioris scholii verba τινὲς—πιστούμενοι in I. sic sunt conformata τινὲς φασίν—οἴκου ἀκοῦεσθαι, ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ ὀρόφου καλῶμου γινομένην. ὄροφον γὰρ λέγουσιν λεπτόν τινα κάλαμον παπυρῶδη, ἧ χρωῶνται εἰς ὄροφὰς οἱ ἄνθρωποι. πιστούμενοι—.

7. ἀπολογούμενος] ἀποκρινόμενος I.

9. μέμνηται δὲ et τοῦ ὀρόφου λέγων om. I.

10. ἀμήσαντες] ἀμήσαντα Gu.
ib. δὲ om. I.

13. ὑπόροφον (ὑπόροφον I.) οὖν om. M.

20. κατάγε—] In A. κατάγε κατάγε: πρόσελθε πρόσελθε. ἀφ’ οὗ καταγωγαί. τῇ δὲ τῶν λέξεων ἐπαναλήψει μέμνηται τὴν ἡρεμαίαν προτέμενον φωνήν. ἄτε γὰρ οὐκ ἐξακουομένην δεύτερον τοιαύταις κέχρηται λέξεσι. τὸ ἐξῆς, πρόσθι ἀτρέμας. ἄλλως, ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει. σημαίνει δὲ τὸ πρόσελθε. ἀφ’ οὗ καὶ καταγωγῶ οἱ λιμένες. χρόνια γὰρ πεσῶν ὅδ’ εὐνάζεται. χρόνια δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ—νοῦς χρονίως ὅτι διὰ χρόνον ἐκοιμήθη:—In C. τὸ κατάγε ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει καὶ τὸ πρόσελθε, ἀφ’ οὗ καὶ καταγωγαί οἱ λιμένες:—χρόνια γὰρ ἀντὶ τοῦ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ—νοῦς χρονίως ὅ ἐστι—ἐκοιμήθη:—

ib. τῇ om. M. in quo lemma est ἀτρέμας ἴθι.

πριέμενον φωνήν' ἄτε γὰρ οὐκ ἐξακουμένης, δεύτερον ταῖς αὐταῖς κέχρηται λέξεσι. B.M.I.

κάταγε κάταγε : τὸ κάταγε ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει τῆς βουῆς. σημαίνει δὲ τὸ κάταγε τὸ πρόσελθε, ἀφ' οὗ καὶ καταγωγαὶ οἱ λιμέ-
5 νες. χρόνια δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τούτο δὲ ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὸ "πρόσιθι ἀτρέμας." ὁ δὲ νῦς, χρονίως, ὅ ἐστι διὰ χρόνου, ἐκκειμήθη. A.B.C.M.I.

κάταγε : ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καταγομένων νεῶν εἰς τοὺς λιμέ-
νας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. κάτελθε καὶ σεαυτὴν
10 φέρε. Gu.

150. λόγον ἀπόδος : ἀντὶ τοῦ ἀπόκριαι. Gr. ἀπολογίαν. Gu.

151. χρόνια : χρονίως, βραδέως. Gr. μόλις. καὶ διὰ τούτο οὐ
βούλομαι ὑμᾶς ὄχλον αὐτῷ παρασχούσας ἐξαναστῆσαι. Gu.

152. πῶς ἔχει : πῶς διάκειται ὁ Ὀρέστης; μεταβῶς ἡμῖν λόγου,
15 ὧ φίλη. I.

154. τίνα τύχην εἶπω : τὴν περὶ αὐτοῦ τύχην, πότερον ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ ἐπὶ τὸ ἄμεινον νένευκεν. B.C.M. τίνα δυστυχίαν αὐτοῦ εἶπω, τίνα δὲ συμφεράν; ἔτι μὲν ἀναπνεῖ, βραχὺ δὲ καὶ ὀλίγον ἀναστένει. I.

156. τί φῆς, ὧ τάλας : ὁ Ὀρέστης δηλονότι. I. ὧ τάλας :
20 οὐκ οἰκούμενος τὰς συμφοράς ὁ χορὸς καὶ συναχθόμενος γεγωνότερος ἀνέκραγε τὸ ὧ τάλας. διό φησιν "ὄλοις, εἰ βλέφαρα κινήσεις." A. B.C.M.I. θεῖ δὲ νεῖν στεναγμὸν τίνα γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὧ τάλας ὑπὸ τοῦ χοροῦ, ἵνα εὐλογον ᾗ τὸ παρὰ τῆς Ἥλέκτρας εἰρημένον "σὺ γάρ νιν, ὧ τάλαινα, θωύξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου." B.M.I. τί φῆς,
25 πρὸς τὴν Ἥλέκτραν, ὧ τάλας, πρὸς τὸν Ὀρέστην. I.

157. ὄλοις : εἰ τοῦ ὕπνου ἀλλοτριώσεις ἢ μεταστήσεις. B.M. ἀπολοις ἐμέ, εἰ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνου, φέρουτος ἠδὸν ὕπνου γλυκυτάτην. I. ὄλοις : ἀπολοις ἐμέ. Gr. ἢ αὐτόν. Gu. εἰ βλέ-

P. 71. l. 20. μεμίμηται] μέμνη-
ται A.M.

2. κ. λέξεσι κ.] λέξεσι κ. I. λέξεσι
om. M.

3. ἀνατάσει] ἀναστάσει C.M.

ib. τῆς—κάταγε om. C. quicāi τόπ.

4. πρόσελθε duplicat M.

ib. καταγωγῆ] καταγωγῆ B.M.I.
quod correxi ex A.C. λιμένας κατα-
γωγῆς dixit schol. Hom. II. 2, 494.

5. ct 22. δὲ om. M.

5. ἀντὶ τοῦ om. I. In C. χρονίως
γὰρ ἄ. τ.

6. χρονίως] χρόνιος I.

16. τίνα τύχην εἶπω om. B.

ib. περὶ] παρ' B.

17. τίνα δ. (καὶ δ. I.) αὐτοῦ εἶπω,

ἀπρηματικῶς Gr.

21. διό—κινήσεις om. C.

23. παρὰ om. M.

φαρα κινήσεις: ἤγουν ἐὰν διϋπνίσῃς αὐτὸν, ἐὰν ἐξεγείρῃς τοῦ ὕπνου.

Fl. 33. 59.

158. ὕπνου χαρὰν τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, ὃ ἐν τοῖς ἐξῆς ὕπνου θέληγτρὸν φησι. A.B.M. ἀντὶ τοῦ φερόμενον ἐν χαρᾷ Fl. 21. ἀντὶ τοῦ φέροντος τὴν ἡδονὴν τὴν γλυκυτάτου τοῦ ὕπνου. Gr. καρ-5 πουμένω. Gu.

159. μέλεος: τάλας διὰ τὰς ἐκ θεῶν πράξεις. ἡρέμα δέ πως ἀρνεῖται τὴν πρᾶξιν Ὀρέστου εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν. A.B.M. μετὰ στεναγμοῦ δὲ ταῦτα λέγει, ὡς φησιν Ἡλέκτρα, σὺ γάρ νιν, ὧ τάλαινα, θωῦξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου. A. πρῶτον γὰρ 10 εἶχεν ἡ Γῆ τὸν τρίποδα, εἶτα δεύτερον ἡ Θέμις, εἶτα Ἀπόλλων παρὰ Θέμιδος λαβών. B.M. ὧ ἄθλιος, ἔνεκα τῶν πράξεων τῶν θεοστυγεστάτων. ὧ τάλας, φεῦ ἔνεκα τῶν μόχθων. I.

162.—165. ᾄ ᾄ: ἄδικος ὢν ὁ Λοξίας ἄδικα ἄρα τότε εἶπεν, ὅτε ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἐδίκασεν, ἤγουν ἔκρινε, τὸν ἀπόφονον 15 φόνον τῆς ἐμῆς μητρὸς, ἤγουν τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον ὄντα γενέσθαι. Gr. I.

ἄδικος: ἀντὶ τοῦ οὐ δικαίως ἔδοξεν εἰρηκέναι. B. τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀλλαχοῦ εἰρηκέναι "πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτῆμεθα." ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς τῷ Ὀρέστη πεπτωκέναι τῆς μητρὸς ὁ 20 φόνος, ἄδικος ὁ Λοξίας νενόμισται ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν ἐμφαίνει ὅτι δικαίως μὲν ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἀδικεῖ δὲ τῷ

7. τάλας] αὐτὰς B.M. αὐτὸς A. ib. ἐκ θεῶν] εἰς θεὸν M.

8. εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρουσα (ἀναφερῶν M.)] ὅς θεοῖς ἀναφέρει B.

10. πρῶτον γὰρ (δὲ B.)—λαβών] Haec B. habet post εἰρηκέναι, quo scholion proximum finitur.

14. ἄδικα—τὸν μισητὸν] ἄδικα τότε εἶπεν ὅτε ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μισητὸν I.

19. ἀλλαχοῦ] Eurip. Hipp. 701.

20. ἐπειδὴ] ἐπεὶ M.

21. ἄδικος ὁ Λοξίας—ἔλακεν ὁ Λοξίας] Haec etiam in C., sic scripta, ἔκδικος (literis ἐκ ab rubricatore positis pro ᾄ) ὁ Λοξίας νενόμισται ὅτι τὰ ἄδικα ἠδίκησεν (hoc ex conjectura correctoris pro ἐδίκησεν positum,

quod non viderat ex ἐδίκασεν esse corruptum). ἐμφαίνει γὰρ ὅτι δικαίως μὲν ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρὸς, ἀδικεῖ δὲ τῷ δράσαντι ἐπικουρῶν. τὸ ἐξῆς αὐτός (corrigere αὐτῶς) ὁ ἄδικος Λοξίας ἄδικα τότε ἐδίκασεν ὅτι (corrigere ὅτε) ἐπὶ τρίποδος Θέμιδος τὸν φόνον τῆς μητρὸς ἐμαντεύσατο:—In A. haec tantum leguntur, ἄδικος ἄδικα: ἄδικος ὁ Λοξίας ἔδοξεν ἄδικα δικάσας ἢ δικαίως ἐψηφίσαστο τὸν φόνον. ἀδικῶς δὲ οὐ βεηθεῖ:—τὸ δὲ ἐξῆς ἄδικος Λοξίας. ἄδικα γὰρ τότε ἐδίκασεν ὅτε ἐπὶ τρίποδος Θέμιδος τὸν ἀπόφονον φόνον ἔλακεν τῆς μητρὸς. ἀπόφονον: τινὲς τὸν ἀποφονὸν φόνον, τινὲς δὲ τὴν ἀπό εἰς τὸ ἔλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγγαστο:—

22. μὲν om. B.I.

δράσαντι μὴ ἐπικουρῶν. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ὁ ἄδικος Λοξίας ἄδικα τότε ἐδίκασεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδος Θέμιδος τὸν ἀπόφονον ἔλακεν ἐμῆς μητρὸς (καὶ Ἀριστοφάνης “ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων” τραγικῇ λέξει χρῆσάμενος) ὅτε τὸν ἀπόφονον τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπὶ τρίποδι
 5 Θέμιδος ἔλακεν ὁ Λοξίας. A. B. C. M. I. τὸ ἀπόφονον Ἀπόλλωνι, οὐκ Ὀρέστη ἐγκαλοῦσά φησιν. ἔνι δὲ ἀπόφονον ἐδέξαντο τὸν ἄτοπον φόνον, τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς τὸ ἔλακεν, ἀπέλακεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγγεσθαι.
 A. B. M. I.

ἄδικος: οἱ λαμβάνοντες εἰς τὸ ἄδικος ἔξωθεν τὸ ὑπάρχει καὶ
 10 στίζοντες ἐνταῦθα οὐ καλῶς ποιῶσι. τὸ δ' οὕτως ἔχει· δέν γὰρ οὕτως εἰπεῖν, ἄδικως ἔλακε τότε ὁ Λοξίας ἄδικα, ὁ δὲ ἄδικος εἶπε πρὸς τὸ Λοξίας. ἀπατῶνται δὲ ἐκ τοῦ ἄδικα, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ ἄδικος καὶ τὸ ἄδικα ταυτοδυναμοῦσιν, ὥστε εἰ καὶ ἐν τούτων ἀπὴν, ἄρτιος ἂν ἦν ὁ λόγος. Gu. I. ἄδικος ὡν ὁ Λοξίας ἄδικα ἄρα τότε
 15 εἶπεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἐδίκασεν, ἤγουν ἔκρινε, τὸν ἀπόφονον φόνον τῆς ἐμῆς μητρὸς, ἤγουν τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον γενέσθαι. τὸ δὲ ἔλακεν οὐ παρακείμενός ἐστιν, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἀόριστος β', διὸ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ α. λέλακα γὰρ ἐστὶν ὁ παρακείμενος, ὡς καὶ Ἡσιόδου τὸ λέληκας. I.

20 163. ἀπόφονον: κακὸφονον, ὡς αἴτιον ἡμῶν συμφορῶν, τὸν μισητὸν καὶ μὴ ἄξιον ὄντα γενέσθαι. Gu. ἄτοπον. Gu. ὡς λέγομεν γάμος ἄγαμος, ἔταν τις οὐκ ἀγάγηται γυναῖκα ξένην, ἀλλὰ συγγένειαν ἔχευσαν μετ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ φόνος ἀπόφονος. ἤγουν μισητός· οὐ γὰρ ἦν ὁ φόνος εἰς ἕτερον ἀλλότριον, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτοῦ μητέρα.
 25 καὶ ἄλλα δέ· ὅτι ὁ φόνος τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐπὶ κακῷ ἐγένετο αὐτῷ· παράφρων γὰρ ἐγένετο ὁ Ὀρέστης καὶ εἰς ψῆφον ἦσαν θανάτου. καὶ κατὰ τοῦτο ἀπόφονος, ἤγουν μισητός κακὸς φόνος. Fl. 59.

163. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος: οὕτω κητέον, ἢ ἐν τῇ τρίποδι τῆς

2. ἐδίκασεν] ἐδίκησεν I.

ib. ἀπόφονου] φόνου I.

3. καὶ (om. M.) Ἀριστοφάνης] Pluti v. 39.

5. ἔλακεν ὁ λοξίας M. ἐδίκασεν ὁ λοξίας B. ὁ λοξίας ἀπέλακεν ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγγεσθαι I., quae aptius infra leguntur.

ib. τὸ] τὸ δὲ B.

10. οὐ καλῶς ποιῶσι] ἀμαθεῖς I.

11. οὕτως om. et ὁ δὲ I.

14. ἂν om. I.

16. μὴ addidit King. ut est in scholio proximo.

19. Ἡσιόδου] Op. 207.

28. οὕτω] In Gu. praecedunt verba τῇ τρίποδι καὶ θέμιδος.

Θέμιδος, ἤγουν τῆς δικαιοσύνης, ἐν ᾧ καθημένη ἢ Πυθία καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατεχομένη τὰ δίκαια πᾶσιν ἐθέσπιζεν, ἢ, ὡς φασί τινες, ὅτι ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς Γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος, (ἢ δὲ Θέμις θεὰ παρ' Ἑλλησιν ἔφορος δικαιοσύνης,) εἶτα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγένετο, παρὰ Θέμιδος λαβόντος. Gu. 5

165. Λοξίας: λοξίας ὁ Ἀπόλλων καλεῖται, ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νοούμενα ἐμαντεύετο. καὶ γὰρ τῷ Κροίσῳ, ὅτε στρατεύσειν κατὰ Κύρου ἔμελλεν, ἐρωτήσαντι εἰ τοῦ ἐχθροῦ περίεσται εἶπε “Κροῖσος Ἄλυν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.” τοῦτο δὲ ἦν παντάπασιν ἄγνωστον, εἴτε τὴν οἰκείαν, εἴτε τὴν τοῦ Κύρου. ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ Κροῖ- 10 σος, καὶ μεγάλην ἀρχὴν τὴν τοῦ ἀντιδίκου ὑπολαβὼν, ἐλθὼν καταλέλυκε τὴν οἰκείαν τοσοῦτον ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐαλωκῶς εἰς πῦρ ἐμβεβλήσθαι, ὃν εἰ μὴ ὁ Ζεὺς οἰκτείρας ἀφήκεν ὕδωρ ἐπὶ τὴν φλόγα, τάχ' ἂν ἀπωλώλει, ἔργον πυρὸς γενόμενος. ἦν δὲ ὁ Κροῖσος Λυδῶν βασιλεύς. Gu. I. 15

Λοξίας: Ἱστορία. τὸ μὲν παλαιὸν βοσκὸς τις ἔβοσκε πρόβατα εἰς ὄρος καὶ ἀναμεταξὺ τοῦ ὄρους ἐκείνου ἦν χάος, ὃ εὗρεθη πρῶτον ὑπὸ ἐνὸς τῶν προβάτων. ἰδὼν δὲ τοῦτο ὁ βοσκὸς ὅτι παραφυλάττει λαβὼν τὸ πρόβατον καὶ παρακύψας καὶ αὐτὸς ἐκείσε ἤρξατο λαλεῖν στίχων πλοκάς καὶ ἕτερα ἐξαίσια. ἰδόντες δὲ τοῦτον τινὲς τῶν ἀνθρώ- 20 πων στίχων πλοκάς λέγοντα ἠρώτων αὐτὸν πῶς ἄρα τοιαῦτα λαλεῖ. ὁ δὲ εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ὄρος ἐν ᾧ ἔβοσκον τὰ πρόβατα ἐκείσε μεμάθηκα ἀπὸ χάους τινός. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐγχώριοι ἔκτισαν ἐκείσε ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ἐν ᾧ καὶ τρίποδον χαλκὸν ἔστησαν διὰ τὸ χρᾶσθαι αὐτῷ τῇ μαντείᾳ, στήσαντες ἀνωθεν τοῦ χαλκοῦ γυναῖκα παρ- 25 θένον, ἵνα ἀνακρούει αὐτὸν, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς χρησμούς δέχονται. Λοξίαν δὲ λέγουσι τὸν Ἀπόλλωνα διὰ τὸ ποιεῖσθαι ἔξεστραμμένους τοὺς χρησμούς. C.

166. ὄρᾳς: κινεῖ τὸ δέμας ἐν τοῖς πέπλοις. I.

1. ἤγουν] τουτέστι I.
8. Κροῖσος Ἄλυν διαβάς] κροῖσος βασιλεὺς ἄλιν ποταμὸν διαβάς Gu.
9. τοῦτο δὲ ἦν] τοῦτο εἶπε Gu.
10. τοῦ om. I.
11. ἀντιδίκου] ἀδίκου Gu.
12. τοσοῦτον et καὶ om. I.
ib. ἐαλωκῶς—ἐμβεβλήσθαι] ἐαλωκέναι καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι I.

13. et 14. ὁ om. I.
18. ὑπὸ] ἀπὸ C.
ib. παραφυλάττει] Codex sic fere παραφα^{τε} cum accentu super φά et littera φ cum lineola compendii signo.
21. ἄρα] ἄρα C.
24. τρίποδον χαλκὸν] Corrige τρίποδα χαλκοῦν.

107. σὺ γὰρ νιν, ᾧ τάλαινα, θαύξασ' : σὺ γὰρ ἀγρίως βιήσασα ἐξέβαλες τοῦ ὕπνου αὐτοῦ. τὸ γὰρ ᾧ τάλας γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορὸς. B.I. θαύξασ' : θηριώδει βοῇ χρησαμένη. καὶ ἴσως εἴρηται παρὰ τοὺς θῶας. τινὲς δὲ φασιν ὅτι φωνῇ θηριώδει ἐχρήσατο ὁ χορὸς γράσσειν μὴ δυναμένη, ἰγμῶ ἢ καὶ ἰγμοῦ τραχυτέρᾳ, ὅπερ εἰάσασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς· ἃ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦνται· οὗν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἑτερός φησιν “ἀκούεις, ὡς στένει;” B.M.I.

10 θαύξασ' : ἀγρίως (μεγάλως Gu.) βιήσασα. Gr. ἔβαλες : ἤγειν ἐξύπνισας αὐτὸν, εἰπούσα τὸ “ᾧ τάλας.” Fl. 59. ἐλάσασα. M. φωνήσασα. C. ἀπὸ τοῦ “σὺ γὰρ νιν” ἕως τοῦ “θαύξασα” ἢ Ἡλέκτρα. B.M. τὸ γὰρ “ᾧ τάλας” γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορὸς θηριώδει φωνῇ καὶ ἀσήμεφ χρησάμενος. A. ἔβαλες ἐξ ὕπνου : ἢ ἐξ πρόθεσις
15 πρὸς τὸ ἔβαλες. ἐξέβαλες δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξήγειρας. M.

169. εὐδεν μὲν οὖν ἔδοξα : ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθησυχάσουςα δὲ τὴν Ἡλέκτραν φησὶν ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω· διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσσει ὀριστικόν. λέγει οὖν ὡς ἀμφίβολον εἰπούσαν οὐκ ἔπεισε· μὴ ταράσσει, φησὶν ὁ χορὸς, κοιμᾶται γάρ. τὰ γὰρ δύο στ ἐνεστώ-
20 τος ποιῶσι τὸ ῥῆμα. B.M.I. ἐνόμισα αὐτὸν ἐν βάθει κοιμᾶσθαι· Ἄλλως, τὸ ἔδοξα ἀντὶ τοῦ δοκῶ, ἐξ οὗ ἐπάγει τὸ ὑπνώσσει ὀριστικόν, ἐπεὶ πρόωγ ἀμφίβολον εἶπε καὶ οὐκ ἔπεισε. A.

170. οὐκ ἀφ' ἡμῶν : οὐκ ἀφ' ἡμῶν. ἀποστήσῃ δηλονότι, οὐκ ἀπὸ τῶν οἴκων πάλιν ἀναστρέψεις τὸν σὸν πόδα, μεθεμένα καὶ ἀφεῖσα τοῦ
25 κτύπου; I. μακράν. Fl. 59.

171. πάλιν : εἰς τούπισω. Gu. ἀνά : σύναπτε τὸ ἀνά πρὸς τὸ ἐλίξεις. Gu. πάλιν—ἐλίξεις : ἀναστρέψεις τὸν σὸν πόδα. ἐκ παραλλήλου τὸ πάλιν καὶ τὸ ἀνά. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1. σὺ γὰρ om. B.

ib. βιήσασα] φωνήσασα I.

2. τάλας] τάλαινα I.

3. θαύξασ'] θαύξασα δὲ B. Hanc scholii partem usque ad τοὺς θῶας (θῶας B.) om. I. In sequentibus usque ad προσώπων δηλοῦνται pleraque in M. obliterated.

5. ἢ καὶ om. I.

8. φησὶν post ἀκούεις M.

12. ἢ Ἡλέκτρα] τὸ κῶλον B.

14. χρησάμενος] χρησαμένη A.

16. καθησυχάσουςα] καθησυχάζουσα B.

18. λέγει—ἔπεισε delevit King. Nec ego quid illa sibi velint assequor. MATTH. Sed conf. l. 21.

19. κοιμᾶται] ὑπνώσσει I.

20. ποιῶσι τὸ ῥῆμα] ῥῆμα ποιῶσι τὸ ὑπνώσσω B.I.

172. μεθεμένα: ἀποστᾶσα. Gr. ἀπολειφθεῖσα. Gu. ἀφεῖσα, ἀποστᾶσα τοῦ κτύπου οὗ ποιεῖς. Fl. 59.

173. λέγεις εὖ: ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δὲ φησι σκοπήσασα ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου. B.M.I. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις. ὡς καὶ αὐτὴ θεωρήσασα αὐτὸν κοιμώμενόν φησιν. A.C. 5

174. πότνια πότνια: ᾧ νύξ σεβασμία, ἢ τοὺς ὕπνους παρεχομένη τοῖς πολυπόνοις ἀνθρώποις. (δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἢ νύξ ἐξαιρέτως διὰ τὸ ὑγρὰ εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα.) ἔλθε ἀπὸ τοῦ ἐρέβους, μόλε ταχεῖα ἐπὶ τὸν δόμον τὸν Ἀγαμεμνόνειον· ὑπὸ γὰρ ὀδυνῶν καὶ συμφορᾶς φθειρόμεθα. I. 10

νύξ ὑπνοδότειρα: ἐπικαλεῖται τὴν νύκτα πρὸς τὸ κοιμίσει τὸν Ὀρέστην. ὁ γὰρ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρότητος γίνεταί. ὑγρὰ δὲ οὖσα ἢ νύξ, ἀφισταμένου τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα, ἐπάγει τὸν ἐξ ὑγρότητος γινόμενον ὕπνον. ὁ τοίνυν Ὀρέστης ἐξηραμμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσιτίας, ὑγρανθεὶς τῷ νυκτερινῷ¹⁵ καταστήματι, μᾶλλον κοιμηθήσεται, ἄλλως τε καὶ τῶν αἰσθήσεων ἡρεμουσῶν ἐν σκότει ἐπεται ὕπνος ἡσυχία αἰσθήσεων καὶ κινήσεων. ἔδει δὲ ἐκ χάους εἰπεῖν, ὡς Ἡσίοδος “ἐκ χάους ἐρεβός τε μέλαινά τε νύξ ἐγένοντο.” A.B.C.M.I. Ἄλλως. τοῦτο τὸ μέλος ἐπὶ ταῖς λεγομέναις νήταις ἄδεται, καὶ ἔστιν ὄξύτατον ἀπίθανον οὖν τὴν²⁰ Ἠλέκτραν ὀξεῖα φωνῇ κεκρηῆσθαι, καὶ ταῦτα ἐπιπλήσουσας τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μὲν τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως, οἰκείον γὰρ τῶν θρηγνύτων, λεπτότερον δὲ ὡς ἐνὶ μάλιστα. B.I.

175. ὑπνοδότειρα: ἢ τοὺς ὕπνους δωρουμένη ταῖς πολυπόνοις βρο-

4. ὡς om. C. qui αὐτὸν ante θ.

7. ἢ νύξ et mox ὑγρὰ I. infra ubi haec repetuntur, hic ἢ γῆ et ὑγρὰν.

11. ἐπικαλεῖται—Ὀρέστην] Separatum scholion in B. quo carent M.I.

ib. πρὸς τὸ κοιμίσει] εἰς τὸ προσκοιμῆσαι C.

12. ὁ γὰρ] γὰρ om. B.M.I.

13. οὖσα om. B.M.I.

ib. καὶ θερμαίνοντος om. C.M.

14. ἐπάγει—γινόμενον ὕπνον addidi ex A.C.

15. ἐξηραμμένος] ἐξηραμένος C.I.

16. καταστήματι] διαστήματι I.

ib. ἄλλως τε om. M.

17. σκότει A.C. σκότῳ B.M.I.

ib. ἡσυχία] ἡσυχίαν M. ἡσυχία—κινήσεων om. A.C.M. in quibus post ὕπνος novum incipit scholion, ἐρεβόθεν ἔθι: ἔδει ἐκ χάους εἰπεῖν etc.

18. ὡς (ὡς καὶ A.) Ἡσίοδος] Theog.

123.

ib. χάους] χάους C.

19. ἐγένοντο A. ἐγένετο B.I., om.

M. ἐγένετο C.

20. νήταις] νηταῖς B.I.

22. οἰκείον γὰρ τῶν θρηγνύτων om. I.

τοῖς. δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνου ἢ νύξ ἔξαιρέτως, διὰ τὸ ὑγρά εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα. I.

176. ἐρεβόθεν: ἐρεβόθεν ἔλθειν τὴν νύκτα καλεῖ, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ χάους* κατερχομένου γὰρ τοῦ ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆς ἡμισφαίριον σκότος ἐπάνω τῆς γῆς γίνεται, ὡς περ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀνέιναι δοκοῦν, οὐχ ὡς ὃν ἐν τοῖς κάτω καὶ ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ φωτὸς τοῦτο ὑφίσταται, οὐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόστασιν. ἔλθειν δὲ λέγει τὴν νύκτα, οὐχ ἵνα γένηται νύξ, — πῶς γὰρ οἶον τε ἡμέρας οὔσης; — ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ ὑπνώττουσιν ἄνθρωποι, 10 διὰ τοῦτο τοῦτό φησιν* ἄλλως τε καὶ οἱ κοιμώμενοι ὡς περ νύκτα ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ὄραν. Gu. I. κατάπτερος: ταχεῖα. M. ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως. Gr.

181. διειχόμεθα: ἐφθάρμεθα. Gr.

182. κτύπον ἡγάγετ': ἀντὶ τοῦ ἐποιήσατε. I. καὶ τοῦτο κατὰ 15 ἀναφώνησιν λέγει ἢ Ἡλέκτρα. M.

183. σῖγα σῖγα: μετὰ σιγῆς, διαλέγου μοι δηλονότι, φυλασσομένη καὶ ἐκφεύγουσα τὸν εἰς ὕψος τοῦ στόματος κέλαδον παρέξεις, ᾧ φίλη, ἡδονὴν ὕπνου ἤσυχον, εἰ τοῦτο ποιήσεις. I.

σῖγα σῖγα φυλασσομένα: οὐ σιωπήσεις, φησιν, ἀπὸ τοῦ στόματος 20 τος φυλασσομένη τὸ ἀνακελαδεῖν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης τοῦ ὕπνου χάριν ἤσυχον αὐτᾶ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους ποιουμένη; οἶον, οὐ σιγήσεις καὶ μετὰ ἤσυχίας αὐτὸν ἑάσεις κοιμηθῆναι; A.B.C.M.I. φυλασσομένα: ἡγουν ἀφεῖσα μεγάλην βοήην πλησίον τῆς αὐτοῦ κοίτης, καὶ πόρρω γενομένη, ὀνήσεις αὐτὸν ὡς 25 ὑπνώσονται. I.

184. ἀνακέλαδον: τὴν εἰς ὕψος φωνήν. Gr. μέγαν ἤχον. Gu.

187. θρόει, τίς κακῶν. λέγε ποῖον τέλος ἐκδέχεται, πότερον δύναται ραῖσαι, ἢ οὐ; εἰπὲ ποῖον ἔσται τὸ πέρασ, ποῖον τέλος αὐτὸν μένει. ἄρα γε ραῖσει τῆς νόσου ἢ οὐ; B.M.I.

4. τοῦ χάους] τοῦ om. I.
ib. γῆς] γῆν I.
9. ἐν νυκτὶ] ἐν om. I.
10. τοῦτο alterum om. I.
19. οὐ] ἄλλως praeifixum in I.
sine lemmate.
20. φυλασσομένη] φυλαττομένη I.

φυλασσομένη C.
ib. τοῦ ὕπνου] τοῦ om. B.M.I.
22. οἶον] ἡγουν C.
ib. αὐτὸν] ἑαυτὸν M.
27. ἐκδέχεται] εἰσδέχεται M.
ib. πότερον] ἄρα B.I.
28. ἔσται—ἢ οὐ] ἔσται τὸ τέλος,

188. τί δ' ἄλλο: εἶπας. Gr.

189. οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς: ἴσχει πόθον χρὴ γράφειν, οὐ πόθον ἔχει· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον οἰκειῶς. καὶ τὸ ἄρα δὲ ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικὸν ἔστιν, ἀλλ' οὖν ἀντὶ μακροῦ λαμβάνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ὡς καὶ τὸ 5 ἀπορηματικὸν ἐνίστε ἀντὶ βραχέως. διὸ τοῦτο μὲν περισπᾶται ἀντιστρόφως, ἐκεῖνο δὲ ὀξύνεται. I.

πόθον: ὄρεξιν. Fl. 59. βορᾶς: τροφῆς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

190. πρόδηλος: εἰ μὴ γὰρ ἐσθίει, τεθνήξεται. B.M. προφανής. 10 Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φανερός. Gu. ἄρ': εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu. ὁ πότμος: ἡ τύχη τοῦ θανάτου δηλονότι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

191. ἐξέθυσεν. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ Ἀπόλλων, πατροφόνου μητρὸς αἷμα δούς, οἷον ἐνδοῦς ἡμῖν καὶ κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς 15 φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἐξῆς, μέλειν ἀποδοῦς αἷμα, φόνον πατροκτόνου μητρὸς. A.B.C.M.I. Ἄλλως. ἡ ἐξ πρὸς τὸ πατροφόνου, τουτέστι δούς ἡμῖν τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μητρὸς, οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς τιμωρῆσαι καὶ τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδοῦς. A.B. 20 M.I. ἡ ἐξ εἰς τὸ δούς, ἐκδοῦς. B. ἐξέθυσ': ἐφόνευσεν. Gr. ἀπώλεσεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

192. ἀπόφονον: οὐκ ἄξιον ὄντα γενέσθαι. ἀπὸ φυγῆς ἄξιον φόνον. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. δούς: ἀντὶ τοῦ συγχωρήσας καὶ κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι, τὸν φόνον τῆς μητρὸς 25 τὸν μέλειν, τὸν ἀπόφονον καὶ τὸν μισητὸν, τὸν ἐπὶ κακῷ γεγυῖντα. Fl. 59.

193. πατροφόνου, τῆς τὸν ἐμὸν πατέρα φονευσάσης. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

ποῖον πέρας αὐτὸν μένει; B. I. reliquis
omissis.

ib. αὐτὸν] εαυτὸν M.

2.—7. Scholion Triclinii.

14. ἀντὶ τοῦ om. I.

15. καὶ om. B.I.

16. ἐργάσασθαι] ἐργάσεσθαι C.

ib. αἷμα, φόνον] φόνον αἷμα A.

αἷμα φόνου C.

ib. πατροκτόνου] πατροφόνου C.I.

17. Ἄλλως om. M.

ib. Ἄλλως—τουτέστι] μέλειν ἀπόφονον: τουτέστι A.

20. καὶ τῷ A. καὶ om. ceteri.

ib. δὲ] γὰρ A.

194. δίκη μὲν: ἀφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι, οὐ μόντοι παρὰ τοῦ παιδός. B.M.I. δίκη μὲν, καλῶς δ' οὐ: ἀπὸ τοῦ δίκαιου μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα, οὐ μόντοι εὐκλεῆς οὐδὲ προπεῶδες ἦν ὑπὸ τοῦ παιδός εὐθύναι δοῦναι αὐτὴν τοῦ φόνου. B.M.I.
5 ἐν τούτῳ ὑπομιμνήσκειται καὶ τῆς Ἡλέκτρας. M.

Δίκα ἐνταῦθα γράφει, μὴ δίκαια. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. I. δίκαια: τὰ κατὰ τὸν φόνον. Gr. δικαίως διὸς τὸν φόνον, τὸ αἷμα. Gu. καλῶς: εὐπροπεῶς. δ' οὐ: διότι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Gr. οὐδὲ γὰρ ὑπὸ παιδός ἔδει θανεῖν αὐτήν. Gu.

10 ἔκανες, ἔθανες: ἐφόνευσας: ὅθεν τὸ κανοῦν λέγεται, εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα. Ἄλλως. φονεύσασα ἀνηρέθης, τουτέστιν ὁ κατὰ σοῦ πρᾶχθεις φόνος ἄμυνα ἐγένετο, καὶ οὐκ ἀδικία· σὺ γὰρ πρώτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα, καὶ ἀνηρέθης. A.B.M.I. ἔκανες: ἐφόνευσας. Gr. τὸν πατέρα. Gu. ἔθανες: ἀπὸ τοῦ θανά-
15 τωσας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὑπὸ τῶν τέκνων ἐθανάτω-
θης. Gu.

196. ἀπὸ δ' ἄλεσας: ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ γάρ, ἢ ἢ ὁ νῦς ἐπεξήγησις, ἔθανες: ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα, καὶ θανούσα τὰ τέκνα διὰ τοῦ αἵματος. A.B.M.I. ἀφ' αἵματος: ἀπὸ αἰτίας τοῦ φόνου τοῦ
20 σοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

199. τέκνα τε τὰδε: δεικτικῶς φησιν ἑαυτὴν καὶ Ὀρέστην. I. ἔθανες—αἵματος: εἰπούσα ἢ Ἡλέκτρα πρὸς τὴν μητέρα τὸ ἐφόνευσας τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ἐφονεύθης ὑπὸ τῶν τέκνων, πάλιν φησίν, ὁμοίον μὲν τῇ προτέρα ἐνοία, ἔχει δὲ τι καὶ πλεον τὸ γὰρ ἀπώλεσας

1. αὐτὴ] αὐτὴν M.

2. παρὰ] ἀπὸ M. Debebat ὑπό.

ib. ἀπὸ τοῦ una cum lemmate om. I. In A. sine lemmate ἀφείλετο μὲν καὶ αὐτῇ ἀναιρεθῆναι, οὐ μόντοι ἀπὸ τοῦ παιδός:— (Proxima etiam in C.) δίκαια μὲν: δίκαιον μὲν (δίκαιον μὲν om. C.) οὖν ἀναιρεθῆναι αὐτὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα, οὐ μόντοι εὐκλεῆς οὐδὲ πρέπον ἦν ὑπὸ (ἄνδρα, ἀλλ' οὐκ ἔδει ὑπὸ C.) τοῦ παιδός αὐτὴν (αὐτὴν om. C.) εὐθύναι δοῦναι τοῦ φόνου:—

3. οὐ μόντοι—ἦν] οὐ μόντοι πρέπον ἦν I.

4. αὐτὴν om. I.

6. Δίκα—] Annotation Triclinii.

12. πρᾶχθεις] προσταγαίς M.

13. ἀνηρέθης] αὐτόν addit M. In A. totum scholion sic confirmatum, ἔκανες ἔθανες: ἐφόνευσας καὶ ἀνηρέθης τουτέστιν—τὸν πατέρα. ἔκανες: ὅθεν τὸ—μάχαιρα:—

17. ἢ ἢ ὁ νῦς ἐπεξήγησις (ἐξήγησις A.) om. I.

24. δέ τι] τι e Gu. addidi, ut paulo post σθένει καὶ ante σοῦ, et τῆς ante μητροκοίνας. Idem codex in fine habet καὶ μηκέτ' εἶναι καθεκτόν. MATTH.

πατέρα καὶ πρόσθεν εἰρήκει, τὸ δὲ καὶ τὰ τέκνα τὰδ' ἀπόλεσας νῦν φησι. πῶς δὲ ἀπόλεσας καὶ τὰ τέκνα; ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φόνου σέθεν καὶ σοῦ· ὁ γὰρ σὸς παῖς Ὀρέστης ἀποκτείνας σε δίκην ἔδωκε τῆς μητροκτονίας μανεῖς, ἧς καὶ αὐτὴ μετέχειν φησὶν, ἐν στοναχαῖς καὶ γόοις διάγουσα· ἀνθ' ὧν ὄρᾳ τὸν ἀδελφὸν μεμνηότα καὶ 5 μηκέτ' ὄντα καθ' ἑαυτόν. Gu. I.

200. ἰσονέκυες: ἐπειδὴ εἶπεν ἰσονέκυες, κατασκευάζει πῶς εἰσιν ἰσονέκυες, λέγουσα πρὸς τὸν Ὀρέστην, σὺ γὰρ, Ὀρέστα, ἐν νεκροῖς τό τε πλεῖον μέρος τῆς ἐμῆς ζωῆς οἴχεται ἐν δάκρυσι συνεχέσι καὶ στεναγμοῖς. τὸ δὲ ἄγαμος, ἐπὶ δ' ἄτεκνος, οὕτως συντακτέον· τὸ ἐπὶ εἰς 10 τὸ ἔλκω καταβιβαστέον, ἢ ἢ οὕτως, ἐπιέλκω δὲ, ἥτις ἐφέλκω, εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ἢ μέλεος τὸν βίσιον καὶ τὴν ζωὴν μου ἄτεκνος, ἄγαμος, ἄτε, ἀντὶ τοῦ καθά, ἄγαμος. A. ἰσονέκυες: ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν σὸν φόνον καὶ ἡμεῖς ἀπολώλαμεν. A.B.I. ἴσοι νεκροῖς ἐσμὲν, ἀντὶ τοῦ ὅμοιοι νεκροῖς, τουτέστι νεκροῖς εἰόικαμεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 15 59. 76.

201. οἴχεται: ἐφθάρη, ἐφθάρται. Gu.

202. βίου τὸ πλεόν μέρος: ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ πλεόν μέρος τοῦ ἐμοῦ βίου, ἤγουν τῆς ἐμῆς ζωῆς, ἐφθάρται. Gr.

203. στοναχαῖσι: λάμβανε τὸ ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοις ἢ 20 πρὸς τὸ οἴχεται, ἢ πρὸς τὸ ἔλκω. Gu.

205. ἄγαμος: ἀντὶ τοῦ ἄτεκνος, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἄγαμος. Gr. δέον ἀγάμωσ καὶ ἀτέκνωσ εἰπεῖν, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἥτις εὐθεῖαν ἐξήνεγκεν. Gu.

ἄτεκνος: περισσὸν τὸ ἄτεκνος· ἢ γὰρ ἄγαμος καὶ ἄτεκνος. ἢ 25 ἀναστρεπτέον τὴν σύνταξιν, ἄτεκνος, ἐπειδὴ ἄγαμος· ἐνεδέχετο γὰρ τὴν γήμασαν εἶναι ἄτεκνον. διὸ προσέθηκεν ἄγαμος. A.B.C.M.I. ἐπειδὴ ἐγὼ ἢ ἀθλία ἄγω χρόνον εἰς τὴν διηνεκῆ μου ζωὴν ἀτεκνίας. C.

7. ἰσονέκυες] ἴσον νέκυες A. hic et infra.

13. ἰσονέκυες] δὲ addit B. ἄλλωσ praefixum in A. sine lemmate.

14. καὶ om. B.I.

25. περισσὸν post ἄτεκνος B.I.

ib. ἢ (ei C.) γὰρ—ἄτεκνος om. M.

ib. ἢ ἀναστρεπτέον (ἀναστρεπτέον C.)

ἀναστρεπτέον οἶν B.I.

26. ἐνεδέχετο A. δυνατὸν B.C.I.

δύναται M.

27. γήμασαν] μὴ γήμασαν B. γαμείσαν C. γαμήσασαν A.

ib. εἶναι om. I.

ib. διὸ—ἄγαμος addidi ex A,C.

ἄτε: ἀντὶ τοῦ καθά ὀφείλει νοεῖσθαι, ἢ ἢ βραχὺ τὸ α. οὔτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῆς στριφῆς κῶλον ἑρῶς· τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἥτις οὐκ ἔχει καλῶς. I.

ἄτε βίотον: ἥτις ἢ μελέα εἰς τὸν αἰὶ χρόνον ἔλκω τὸν βίотον, ἤγγουν τὴν ζωὴν, τρυτέστιν ἀκούσιον ζωὴν ἔχω· διὰ γὰρ τοῦ ἔλκω τὸ ἀκούσιον παριστᾶ, ὡσπερ φαμὲν ὅτι ἔλκουσιν οἱ βόες τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ ἄροτρον· οὐ γὰρ ἐκουσία γνώμη ταῦτα σύρουσιν, ἀλλ' ἐπ' ἀνάγκης. τοῦτ' ὀφείλει ἢ Ἡλέκτρα τὸν θάνατον αἰρετώτερον ἤγγουμένη τῆς ζωῆς. Gr. I.

10 208. ὄρα παρούσα: ὦ παρθένη Ἡλέκτρα, παραγενομένη πλησίον σκόπει, ἵνα μὴ ἀποθανῶν ὄδε ὁ ἀδελφὸς λαυθάνει σέ· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ, ἥτις κατὰ τὸ λίαν παρειμένον καὶ ἐκλελυμένον, τῷ ἀκινήτῳ, τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ τῶν σῶν μαυιῶν. νῦν οὐ τραγυδεῖ, ἀλλ' ἐν τῇ μαυιά. I.

15 210. οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει: Ἀπτικὸν τὸ σχῆμα· Ἀριστοφάνης “σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;” A. ὅτι οὐχί μοι ἀρέσκει ἀγνώστως παρακαθῆζεσθαι ἐπὶ τῷ λίαν παρειμένῳ καὶ διαλελυμένῳ Ὀρέστη καὶ μὴ εἰδέναι εἴτε ζῆ ἢ εἴτε οὔ. C. παρειμένῳ: τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ τῷ σώματι. M.

20 211. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον: ὦ προσφιλεῖς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις, βοηθὸν κατὰ τῆς νόσου, λίαν προσήλθες ἐμοὶ ἡδὺ καὶ εὐφραντικὸν, ἐν προσήκουτι καιρῷ. ὦ λήθη τῶν κακῶν σεβασμία, λίαν ὑπάρχεις σοφῆ καὶ τοῖς δυστυχοῦσι θεὸς, ἀξία εὐχῆς· ἀπὸ ποίου τόπου, πότε, ἦλθον ὦδε; πῶς δὲ καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀφικέμεν; 25 ἐπιλαυθάνομαι γὰρ στερηθεῖς τῶν πρὶν φρενῶν, τῶν ἐν τῇ μαυιά δηλονότι. I.

ὕπνου θέλγητρον: τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου, τὸ μάλιστα θέλγειν δυνάμενον τοὺς ἀσθενούντας· ὁ γὰρ ἐλαφρὸς ὕπνος φαντασίαις ἀναμέμικται. A.B.C.M.I. Ἄλλως. τὸ θέλγειν, ἡδύνον, τὸ προσφιλέ-

30 στατον καὶ βαθύτατον καὶ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. A. ἐπικούρου:

1. ἄτε—] Annotatio Triclinii.

4. ἥτις] ἄτε I.

6. ὅτι om. I.

13. τῷ πάνυ—μαυιά] Haec etiam in B.

15. Ἀριστοφάνης] Ran. 103.

17. παρειμένῳ] παρακειμένῳ C.

29. τὸ θέλγειν] τ... τὸ θέλγειν A.

24. πότε edidit King. quod confirmatur scholio Flor. ad v. 213.

ΜΑΥΙΑ.

27. μάλιστα] μάλιστα C.

28. ὕπνος add. A.C.

φυσικῶς δὲ τὸν ὕπνον οἶδεν ἐπίκουρον τῶν κακῶν. B.I. τοῖς γὰρ νοσοῦσιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὕπνος ἐστὶ τῆς νόσου φάρμακον. Gu. I. ᾧ προσφιλέως τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις, βοηθὸν κατὰ τῆς νόσου. Gr. I.

213. ᾧ πότνια λήθη: οἱ γὰρ δυστυχοῦντες εὐχονται τῶν κακῶν 5 οἷς σύνεισιν ἀπηλλάχθαι καὶ εἰς λήθην ἐλθεῖν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ὀρέστης ἐν τῷ καθεστηκότι γενόμενος καὶ τῆς μανίας ἐπ' ὀλίγον ἀπαλλαγείς τὴν τῶν κακῶν λήθην πότνιαν καλεῖ καὶ εὐκταίαν τοῖς δυστυχοῦσι θεόν. Gu. I.

πότνιαν εἶπε τὴν λήθην τῶν κακῶν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς 10 παραμυθουμένους. A.B.C.M.I. Ἄλλως. ἔοικε τὴν Λητῶν καλεῖν οὗτος· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς πάντων ἐπιλανθάνομεθα. τὸ δὲ πότνια λέγει, ὅτι οἱ σεβόμενοι προσπίπτουσι τοῖς θεοῖς. ποτιῶσθαι δὲ ἐστὶ τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν μετὰ δακρύων. I.

τὸ δὲ ὡς εἰ σοφὴ ἀντὶ τοῦ λίσαν σοφῶς ἐπενοήθης ὑπὸ τῆς φύ- 15 σεως. τὸ δὲ τῶν κακῶν οἰκείως προσέθηκεν, ἐπειδὴ καλὸν τι χρῆμα τῶν κακῶν ἢ λήθη. A.B.C.M.I.

ᾧ πότνια λήθη: λήθη, ἡγουν τῶν κακῶν, ὁ ὕπνος ὑπάρχει ὅσας γὰρ ἂν λύπας ἔχη ἄνθρωπος, ὑπνώσας λανθάνεται αὐτῶν. οὕτω καὶ ὁ Ὀρέστης ὑπνώσας ἐπελάβετο τῶν κακῶν ὧν εἶχεν, ἡγουν τῆς μανίας 20 καὶ τοῦ φόνου τῆς μητρός. ὡς ἔοικε δὲ, κατεκλίθη ἐν οἴῳ τρόπῳ ἔφρασε δαιμονιζόμενος, εἶτα ἐλθὼν ἐν φρονήσει καὶ ἐξυπνίσας λέγει· ἀπὸ ποίου τόπου καὶ πότε ἦλθον ἐνταῦθα· ἀμνημονῶ γὰρ ἀπολειφθεὶς τῶν πρὶν φρενῶν, ἡγουν στερηθεὶς τῶν μανιωδῶν καὶ ἐφθαρμένων φρενῶν, καὶ εἰς νοῦν ἐλθὼν ἀρτίως τῶν ὑγιῶν φρενῶν ἐγνώρισα ποῦ εἰμί. 25 ἢ ἄλλως· ἀπολειφθεὶς τῶν πρότερον σώων φρενῶν καὶ μαινόμενος γεγωνῶς ἀμνημονῶ ποῦ ἦλθον καὶ ποῦ εἰμί. Fl. 59. κακῶν: τῶν ἀλγεινῶν, τῶν δυστυχιῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

I. φυσικῶς — κακῶν] In A. est ἐπίκουρον νόσου | εἶπεν. παραμύθιον γὰρ τῶν κακῶν οἶδε τὸν ὕπνον:—

3. βοηθὸν κατὰ τῆς] βοηθὸς τῆς I.

5. γὰρ om. I.

6. καὶ ὁ et l. 9. θεὸν om. I.

10. πότνια] πότνια δὲ B.

ib. εἶπε τὴν λ. τῶν κ.] εἶπεν αὐτὴν M. αὐτὴν εἶπεν C.

II. Λητῶν καλεῖν οὗτος] Debebat Arsenius scribere λήθην τῶν κακῶν καλεῖν οὗτος.

15. σοφῶς] σοφὴ A.

ib. ἐπενοήθης] ἐπενοήθης M.

ib. φύσεως] ἢ λήθη addit C.

16. ἐπειδὴ—κακῶν A.C. ἐπεὶ καλὴ τῶν κακῶν ἐστὶν B.M.I.

17. ἢ λήθη] ἢ ἐπειδὴ καλὴ τῶν κακῶν ἢ λήθη addit A.

215. πόθεν: ἀπὸ ποίου τόπου. Gr. ποτ': ἄρα ἤ. Gu. περισσόν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤλθον: ἐμπερίβολος. Fl. 33.

216. ἀμνημονῶ: ἐπιλανθάνομαι τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ τῆς ματίας. Gu. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν: τῶν πρὶν φρενῶν ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ ματίᾳ, οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν ἀμνημονῶ, ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ τὸ γὰρ ὄργανον, δι' οὗ ἀναφέρομεν τὰ πραττόμενα, συνοσοῖ τῷ σώματι. ἀμνημονῶ τί πέπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ, τῶν προτέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ ματίαις. A.B.C.M.I. "Ἄλλως. πέπουθα ἀπολειφθεὶς τῶν πρὸ τῆς ματίας φρενῶν. "Ἄλλως. τῶν πρὶν: 10 ἕως τούτου ὑφείλει στίξιν, εἴτα, ἀπολειφθεὶς φρενῶν. δεῖ δὲ νοεῖν οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν, ἀλλὰ τότε· νῦν γὰρ φρονίμως διαλέγεται. A. στερηθεὶς. Gr. πόρρω γενόμενος ὑπὸ τῆς ματίας. Gu.

217. ὦ φίλταθ', ὡς μὴ ἠΰφρανας: ὦ φίλτατε, λίαν εὐφρανας ἐμὲ κοιμηθεὶς. βούλει ἵνα θίγω καὶ ἄλωμαί σου καὶ ἵνα ἀναβαστάσω 15 σου τὸ σῶμα; I.

218. βούλει θίγω σου: φιλαδέλφου κόρης τὸ ἦθος καὶ λόγους ἐμιμήσατο. B.M. διότι μὲν ἤρξατο θίγειν, θίγω ἐνεστῶτα καὶ οὐ θίξω εἶπε: διότι δὲ ἔμελλε κουφιεῖν, κουφίσω ἐπὶ μέλλοντος καὶ οὐ κουφίζω εἶπε. διὰ τοῦτο καὶ τὸ βούλει ποσῶς μὲν πρὸς τὸ θίγω 20 νοεῖται, τὸ δὲ ὅλον πρὸς τὸ ἀνακουφίσω. ἢ καὶ τὸ θίγω ὑποτακτικὸν νοεῖ. Gu. I. ὁμοίον ἐστι τῷ "τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω," ὃ φησι Σοφοκλῆς. Gu.

219. λαβοῦ λαβοῦ: σφόδρα δευμένου ἢ φωνῆ, διὸ καὶ τῇ ἐπαυαλήψει κέχρηται. A.B.C.M. ἔκ τ' ὁμορφον: καὶ αὐχμῶδη κόμηνη 25 ἄφελε προσώπου. A.C. ἤτοι ἄψαι, ἀποσπόγγισον δὲ ἐκ τοῦ ἀθλίου σώματος καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων τὸν πεπηγότα ρύπον. I.

220. ἀφρώδη πέλανοι: τὸν πεπηγότα ρύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ. A.

4. τῶν πρὶν φρενῶν om. I., et cum proximo ἀπολειφθεὶς om. C.

5. ἐν τῇ—ἀπολειφθεὶς om. M.
ib. νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν] νῦν (νῦν B.) ἀπολειφθεὶς τῶν (τῶν om. C.) φρενῶν νῦν A.B.C.

6. ἀλλ' ἐν] ἢ ἀμνημονῶ ἃ πέπρακταί μοι ἐν A.

ib. τὸ γὰρ—καὶ ματίαις om. C.

ib. οἷ] ὦν I.

7. ἀμνημονῶ—ἐν τῇ νόσῳ om. A.

8. προτέρων φρενῶν] φρενῶν πρότερον A.M.

17. καὶ οὐ θίξω εἶπε] εἶπε καὶ οὐ θίξω I.

18. καὶ οὐ κουφίζω om. I.

22. Σοφοκλῆς] Oed. T. 651.

23. σφόδρα] τοῦ σφόδρα A.C.

27. ἀφρώδη πέλανοι] πέλανοι δὲ B. ἀφρώδη δὲ πέλανοι C.

ib. ὑπὸ] ἀπὸ C. ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ om. A. Conf. p. 85, 12.

B.C.M. κυρίως πέλανος τὸ λεπτὸν πέμμα ᾧ χρώνται πρὸς τὰς
 θυσίας, παρὰ τὸ πεπλατύνθαι. οἱ δὲ φασὶ καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπη-
 γός. ἔνιοι δὲ παρὰ τὴν παιπάλην. ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
 στον γίνεταί. ἢ παρὰ τὸ παλῦναι, ὃ ἔστι λευκᾶναι. "Ὀμηρος "ἐπά-
 λυνεν ἀρούρας." λευκὸν γὰρ τὸ πέμμα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ 5
 ἰκετεῦναι τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν. A.B.M. καλῶς μὲν εἶπεν ἀφρῶδη
 πέλανον ἐπὶ τοῦ στόματος, ἐπὶ δὲ τῶν ὀμμάτων οὐ δεῖ προσλαμβά-
 νειν τὸ ἀφρῶδη πέλανον, ἀλλ'..... μόνον πέλανον. ἐπὶ γὰρ τῶν ὀμ-
 μάτων ῥύπος γίνεταί, ἀφρῶδες δ' οὔ. A.

πέλανον: κυρίως πέλανος τὸ λεπτὸν πέμμα, ᾧ χρώνται πρὸς τὰς 10
 θυσίας. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπηγμένον παρὰ τὸ παλῦ-
 ναι, ὃ ἔστι λευκᾶναι. πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥύπου ὑπὸ τοῦ
 ἀφροῦ. Gr. I. πέλανος σημαίνει δύο, τὸν σίελον, ὡς ἐνταῦθα, καὶ
 εἶδος θύματος, ἦτοι τὸν πλακοῦντα, ὡς Αἰσχύλος ἐν τρίτῳ φησίν.
 Gu. πέλανος προσηγορικὸν ὄνομα, ὃ ἀφρός· κατὰ παντός γὰρ 15
 ἀφροῦ λέγεται ἢ λέξις ἀπὸ τοῦ πελάζειν ἄνω, ὡς κουφοτέρως· τὰ
 γὰρ κοῦφα τὰ ἄνω ζητοῦσιν, ὡς τὸ ἀσκός. ἀποσπόμενον τὸν ἀφρῶδη
 πέλανον· οἱ γὰρ δαιμονιζόμενοι καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἀφροὺς
 πέμπουσι, καὶ ἐκ τῶν ὀμμάτων δάκρυα, καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν λήμας·
 πλεονάζει γὰρ τὸ ὑγρὸν, καὶ μὴ ἔχον ἕξοδον ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ στό- 20
 ματος καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν· ἀπὸ γὰρ τῆς πλημμυλείας τοῦ στο-
 μάχου πλεονάσαν τὸ ὑγρὸν, γίνονται αἱ ἀναθυμιάσεις, καὶ μὴ ἔχον
 ἕξοδον τὸ πνεῦμα ἀνέρχεται τὰ ἄνω μέρη ζητοῦν ἕξοδον, καὶ μὴ εὐρί-
 σκον ἀθροιζόμενον ἐκεῖσε σκοτίζει τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὰ μέλη спа-
 ράσσει ζητοῦν ἕξοδον, καὶ οὕτω σκοτισθέντος τοῦ ἐγκεφάλου γίνεταί 25
 παράφρων ὁ ἄνθρωπος, ἕως οὔ ἐκφορηθῆ τὸ πνεῦμα· οὕτω γὰρ εἰσέρ-
 χεται τὸ πνεῦμα καὶ ἐν τῇ γῆ καὶ σείει αὐτήν, μὴ ἔχον τοῦ ἐξελεθῆν.
 Fl. 59.

1. κυρίως] ἄλλως praefixum in A.
 ib. κ. πέλανος] πέλανον κ. B.
 ib. ᾧ] ὃ A.M.
 2. οἱ δὲ φασιν] ὃ δὲ φησίν B.M.
 3. ἔνιοι δὲ] δὲ om. B. Verba ἔνιοι
 παρὰ τὴν—δι' αὐτῶν sunt etiam in
 I., omissis λευκὸν γὰρ τὸ πέμμα.
 4. παλῦναι A. παλύναι M. πλα-
 τύναι B., et λευκᾶναι A.B.M.
 ib. καὶ (καὶ om. B.M.) Ὀμηρος]

II. 10, 7.
 ib. ὃ ἔστι λευκᾶναι om. I.
 5. ἀπὸ] παρὰ A.
 8. Post ἀλλ' (i. e. ἀλλ' vel ἀλλὰ)
 aliquot literae evanidae in fine li-
 neae. Fortasse ἀλλ' ἀκούειν.
 14. ἐν τρίτῳ] Sic more Byzantino
 Persas vocat, ubi vide v. 204. 524.
 22. ἀναθυμιάσεις] ἀναθυμιάσεις Fl. 59.
 27. τοῦ] Fort. ποῦ.

221. ἰδοῦ: ποιῶ δηλονότι ὃ λέγεις. Gr. I. ἢ συμβουλεύεις ἐμοί, ἢ τὸ ὑπόργημα. Gu. ἰδοῦ, ποιῶ δηλονότι ὃ λέγεις τὸ ὑπόργημα τὸ εὐφραντὸν, καὶ οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ θεραπεύειν τὰ μέλη τὰ ἀδελφικά ἐν χειρὶ ἀδελφικῆ. I. οὐκ ἀναίνομαι: ἀπαρέσκομαι, ἀπαρνοῦμαι. Bar. συναινῶ τὸ συμφωνῶ καὶ ἐπινεύω, ᾧ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι παραινῶ τὸ συμβουλεύω· ἐπαινῶ τὸ εὖ λέγω. Gr. I. ἀναίνομαι: ἀπαρνοῦμαι. Gr. ἀπὸ γὰρ φρονήσεως λέγεις. Gu.

222. ἀδέλφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη: τὴν ἀπὸ τοῦ γένους ἀνάγκην προβάλλεται πρὸς τὸ μὴ δυσωπῆσαι τῇ θεραπείᾳ τὸν ἀδελφόν. A.B.M.

223. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά: ἀστείως ταῦτα πεποιήται τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἤθεσι καὶ τῇ κατὰ τὴν σκηνὴν διαθέσει. A.B.C.M. ὑπόθου τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρὰ, καὶ τὴν κόμην τὴν αὐχμῶδη καὶ κατάξηρον ἔξελε τοῦ προσώπου· ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. I. αὐχμῶδη: ἐπιμβρία, ὅταν ἐπάλληλοι ἕμβροι ᾖσιν, ᾧ ἐναντίον ἢ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ ἢ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης· ἀφ' οὗ αὐχμηρὸς καὶ αὐχμῶδης ἀπλῶς ὁ ξηρότης μετέχων. Gr. I.

224. ἄφελε προσώπου: τουτέστιν ἀποδιάστησον τὴν ἔμπροσθεν οὔσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόμην· ἀσθενῆ γὰρ λεύσω ταῖς κόραις διὰ τὸ ἐπικεῖσθαί μοι τὰς τρίχας. γράφεται καὶ, λεπτὰ γὰρ λεύσω νόσφ, ἢ ἡ, ἢ νόσος με ποιεῖ λεπτὸν λεύσειν. A.B.C.M.I.

225. ᾧ βοστρύχων: ᾧ κἀρα ἄθλιον πινῶδες τῶν βοστρύχων, ἀντιστρόφως ἀντὶ τοῦ, ᾧ βόστρυχοι κἀρας ἀθλίας πινῶδους καὶ ῥυπαρᾶς, λίαν ἠγριωμένοι ἐστὲ (πρὸς τὸ βόστρυχοι) διὰ τῆς μακρᾶς ἄλουσίας. I. πινῶδες ἄθλιον: ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν καὶ ῥυπῶδες. πίνος γὰρ ὁ ῥύπος· “ πίνω δὲ οἱ αὐαλέος χρᾶς ἐσκήκει.” B.M.I.

1. ποιῶ] ἰδοῦ ποιῶ I.

6. ἐπαινῶ] καὶ ἐπαινῶ I.

12. σκηνὴν] σὴν C.

18. τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ A.C.

ib. ἀποδιάστησον] διάστησον M.

19. κόμην A.C. κόμην M. κόιν B.I.

ib. λεύσω] λεύσω M. hic et infra.

ib. ταῖς κόραις] τὰς κόρας I.

20. καὶ λεπτὰ γὰρ om. M. Idem in margine γρ. νόσφ. In A.C. omis-

sis illis γράφεται—νόσφ, legitur δὲ ἢ νόσος—λεπτὸν λεύσειν. Tum in A. ἄλλως. ἀστείως—διαθέσει (quae v. ad v. 223.) ἢ ἡ ἢ νόσος ποιεῖ με λεπτὸν λεύσειν.

26. πίνος] πίνος B.I. In M. scholion ad πινῶδες sic scriptum, αὐχμηρὸν, ῥυπαρὸν. πίνος ὁ ῥύπος. πίνω δὲ οἱ αὐαλέος χρᾶς ἐσκήκει:—

ib. πίνω] Apoll. Rh. 2, 200.

κατὰ ἀναστροφὴν εἶπεν· οὐ γὰρ ἔστι τῶν βοστρύχων τὸ κάρα, ἀλλὰ τοῦ κάρα οἱ βόστρυχοι. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ ἢ μόνον οἱ βόστρυχοι, ἢ ᾗ, ᾧ τῶν βοστρύχων ἄθλιον κάρα. παρακαθίσασα δὲ ἔξωθεν εἰς πλευρὰν καὶ ἀψαμένη τῶν τριχῶν ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ὀρέστην. A.B.C.M.I.

5

227. κλινόν μ' ἐς εὐνήν· θες ἐμὲ πάλιν εἰς τὴν εὐνήν· ὅταν ἀφήσῃ ἐμὲ ἢ νόσος τῆς μανίας, ἀναλκίς καὶ ἀσθενής εἰμι κατὰ τὸ δέμας. I. ὅταν μ' ἀνῆ νόσος· ἢ ἢ διὰ τῆς μανίας νόσος, ἢ ἐπιθετικῶς μανίας νόσος. B.M.I. ὅταν μ' ἀνῆ· περὶ γὰρ τὸν καιρὸν τῆς μανίας εὐτονοῦσιν οἱ μαινόμενοι, ἐκτεινομένων τῶν νεύρων καὶ πνεύματος πληρουμένων· χαλωμένης δὲ τῆς μανίας καὶ τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος παριένται. ἐν δὲ ἀνέσει διαγενόμενος Ὀρέστης λέλυται. A.B.M.I. τὸ ἀνῆ ἀντὶ τοῦ ἀφήσει καταλύσασα τοῦτον. A.

228. ἀναρθρος· ἀδύναμος, μὴ δυνάμενος κεχρηῆσθαι τὰ μέλη τῶν ἄρθρων. B.M.I. κάσθενῶ μέλη· ἤγουν οὐ δύναμαι χρῆσθαι ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ πρὸς ὑπουργίαν, καταβαλοῦσης τῆς νόσου. I.

229. ἰδοῦ, φίλον τοι· τὸ κατακεῖσθαι ἐπαχθὲς μὲν ἔστι καὶ πονηρίας πλέων, ἀναγκαῖον δὲ τοῖς κάμνουσιν. C. ἰδοῦ, κλίνω σε, προσφιλέες ἔστι τῶ νοσοῦντι ἢ κοίτη, λυπηρὸν ὂν τὸ κεῖσθαι, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον. I.

230. ἀνιάρων· καίπερ. Gu. ἀλγεινόν. Gu. ἐφ' ὅσον γὰρ

1. κατὰ ἀναστροφὴν (ἀντιστροφὴν C.)] δὲ add. B.I.

ib. ἀλλὰ τοῦ κάρα (κάρατος C.) οἱ βόστρυχοι A.C. ἀλλ' οἱ βόστρυχοι τῆς κεφαλῆς B.I. τῆς κεφαλῆς om. M.

2. ὅτι] ὅταν C.

3. ᾧ om. A.C.

ib. παρακαθίσασα] παρακαθήσασα C.

4. ἔξωθεν—τὸν Ὀρέστην A. ἔξωθεν εἰς πλευρὰν εἰς πλευρὰν (sic bis) ὀρέστου καὶ ἀψαμένη τῶν βοστρύχων ταῦτα τῶ ὀρέστη λέγει C. ἔξωθεν καὶ εἰς πλευρὰν δεξαμένη τὸν ὀρέστην ταῦτα λέγει (ψησίν I.) B.M.I.

8. ἢ ἢ] ἢ ᾗ M. qui haec infra habet post λέλυται.

9. γὰρ om. A.

ib. τὸν καιρὸν] τῶν καιρῶν I.

11. πνεύματος πλ.] πλ. ὑπὸ πνεύματος A.

12. δὲ A. ἐν ᾗ ἐν (ἐν delet Matth.) B.M.I.

ib. διαγενόμενος] γενόμενος A.

15. ἀναρθρος] δὲ add. B.

ib. τὰ μέλη τῶν ἄρθρων] ταῖς ἄρθροις B.I.

20. πλέων] πλέ C. literis duabus tineae morsu absumtis.

νοσῶν ἐν τῇ κλίῃ κείται, φόβον ἑαυτῷ καὶ τοῖς ὄρωσι παρέχει. Gu.
τὸ κτῆμα: τὸ δέμνιον δηλονότι. Fl. 21.

231. αἰθίς: πάλιν στήσόν με εἰς ὄρθον καὶ στρέφε τὸ θέμας. I.
ἀνακύκλει: ἀνακίει, ἀνόρθου, ἐξέγειρε· συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον
5 κυκλωτερῇ τὴν ἀνάστασιν ποιεῖσθαι. B.C.M.I.

232. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες: οἱ γὰρ νοσοῦντες οὐκ ἀρέσκονται
τοῖς παροῦσιν, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὄρωσι. B.M.I. δυσάρεστον
πρᾶγμα εἰ νοσοῦντες ὑπὸ τῆς ἀπορίας. I. δυσκίλως ἀρεσκόμενον.

Fl. 33. ἀπορίας: καὶ ἀσθενείας. Fl. 59. ἦν αὐτοῖς ἡ νόσος ἐμ-
10 βάλλει. Gu. Fl. 59.

233. ἧ καπὶ γαίας: ἄρα θέλεις θεῖναι τοὺς πόδας ἐπάνω τῆς
γῆς, θεῖς ἕλκος χροῖον, ἦτοι βραδείαν βάσιν; ἡ μεταβολὴ πάντων
εὐφραντὸν πρᾶγμα, ὑπάρχει δηλονότι. I.

234. μεταβολὴ πάντων γλυκῦ: προσυπακουστέον τὸ κακῶν. κε-
15 κωμῳδῆται δὲ ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβάλλειν
οὐκ ἔστιν ἡδύ. φησὶ γοῦν ὁ κωμικός

ὁ πρῶτος εἰπὼν “ μεταβολὴ πάντων γλυκῦ”
οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ’ ἐκ μὲν γὰρ κόπου
γλυκεῖ ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ’ ὕδαρ,
(καὶ τὰ τοιαῦτα.) ἦν δ’ ἐκ πλουσίου

20

4. ἀνακίει] ἔγειρε C.
5. ἀνάστασιν (ἀνάπασι B.) ποιεί-
σθαι] ἀνάπαυσιν ἔχειν I.
14. προσυπακουστέον] συνυπακου-
στέον I.
ib. τὸ] τῶν M.
15. δὲ om. M.
ib. ὑγείας] ὑγείας libri.
ib. μεταβάλλειν] μεταβαλεῖν C.I.
16. φησὶ—πάντων ἐστὶ μεταβολὴ
γλυκῦ] φήσει γὰρ (μὲν γὰρ I.) τις ὡς
ἐκ μὲν κόπου γλυκῦτατον ἢ ἀνάπαυσις
καὶ ἕτερα τοιαῦτα (καὶ ἔ. τ. om. I.),
ἐκ δὲ πλουσίου πτωχὸν γενέσθαι μετα-
βολὴ μὲν, ἡδὺ δ’ οὐ, ὅστε οὐχὶ πάντων
ἢ μεταβολὴ γλυκῦ B.I.
ib. γοῦν M. γὰρ ceteri.
ib. ὁ κωμικός] Anaxandridem
Valcken. Diatr. p. 229. et Por-
sonus, Antiphanem Meinckius dici

conjecit Com. vol. 4. p. 684. (ed.
min. vol. 2. p. 1244.) propter si-
milia illorum dicta.

17. πρῶτος] πρῶτ’ (i. e. πρῶτον) A.
ib. γλυκῦ] ἡδύ A.
18. οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ’, ἐκ] οὐχ
ὑγίαινε δέσποτα εἰς (ut saepius εἰς
pro ἐκ in hoc codice) M. οὐχ ὑγιά-
ναι δὲ ποσῶς ἐκ A. οὐχ ὑγίαινε δὲ ποτε ἐκ
C. Correxit Porsonus.

19. γλυκεῖα ἀνάπαυσις A. γλυκίαι
ἀνάπαυσις C. γλυκῦται’ ἀνάπαυσις M.
20. καὶ τὰ τοιαῦτα (καὶ ἕτερα τοι-
αῦτα in verbis ex B. supra appo-
sitis) scholiastae verba sunt, qui
omissis aliquot poetæ versibus ad
extrema transit ἦν δ’ ἐκ (εἰς M. hic
quoque) πλουσίου etc. Sic καὶ τὰ
τοιαῦτα in scholio v. 255. 260. 261.
ib. ἦν δ’ ἐκ] ἦν δὲ εἰς M. αὐτὸ δὲ ἐκ C.

πτωχὸς γένηται, μεταβολὴ μὲν, ἥδὲ δ' οὐ.

ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ.—A.B.C.M.I.

μεταβολὴ πάντων γλυκύ: τὸ μεταβάλλεσθαι εἶτε ἀπὸ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον, εἶτε ἀπὸ βελτίονος πρὸς τὸ χεῖρον, ἡδύτατόν ἐστιν αὐτῷ τῷ μεταβαλλομένῳ· οὐδὲ γὰρ ἂν μετεβάλλετο, εἰ μὴ ἦδετο 5 τῇ μεταβολῇ, ὥστε οἱ λέγοντες τὸν Εὐριπίδην οὐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τοῦτο οὐ καλῶς λέγουσιν. Gu. I. μεταβολή: λείπει τὸ κακῶν, ὅταν μεταβληθῇ τι ἀπὸ τῶν κακῶν εἰς τὸ καλὸν γλυκύ. B. ἡ μεταβολὴ τῶν ἴσων. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 55. 59. 76. πάντων: πραγμάτων. Fl. 59. 10

235. μάλιστα: ἦτοι ναί· ἔχει γὰρ τῶδε, τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι, ὑπόληψιν, ἦτοι ἐλπίδα, ὑγείας. καλὸν δὲ τὸ δοκεῖν, καὶ μακρὰν ἢ τῆς ἀληθείας. I.

δόξαν γὰρ τὸδ' ὑγείας ἔχει: τὸ ἀναστῆναι. ὁπόταν γὰρ εὐθυμῇ ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, συνδιασάζεται τὸ σῶμα. καὶ 15 Σιμωνίδης “τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιάται.” A.B.M.I.

236. κρεῖσσον δέ: ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν μὲν. M. τὸ δοκεῖν: καλὸν δὲ τὸ διεγείρεσθαι τὴν ψυχὴν τῇ δόξῃ τῆς ὑγείας ἢ τοιοῦτου τινός, καὶ μὴ καταπίπτειν ἐν ταῖς νόσοις ἢ ἐτέροις τοιοῦτοις, καὶ μακρὰν ἢ τῆς ἀληθείας ἢ δόξα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 20

237. ὦ κασίγνητον κἀρα: περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὦ ἀδελφέ. B. ὦ ἀδελφέ, κατὰ περίφρασιν. Gr. ἀυτάδελφον. Gu. ὦ ἀδελφέ, ἐν ὅσῳ ἀφιάσι σε αἱ Ἐριννύες φρονεῖν καλῶς. I. διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οἱ ἐν περιστάσει ὄντες αἰεὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι δεδοίκασιν. A.C.M. ἡ παρά καὶ τὸ ἐμοῦ προσληπτέον. M. 25

239. λέξεις τι καινόν: πάντως καινότερόν τι ἐπαγγέλλεις. M.

1. πτωχὸς γένηται C. πτωχὸν γε-
έσθαι ceteri.

2. ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ] οὕτως
οὐχὶ πάντων ἐστὶ M. ὥστε οὐχὶ πάντων
ἢ A.C. Pro γλυκὺ ἐν C. γλυκεῖα.

3. τὸ] ἄλλως. τὸ I., omisso lem-
mate.

4. βελτίονος] τοῦ βελτίονος I.

7. οὐ καλῶς λέγουσιν] οὐκ ὀρθῶς οἰόν-
ται I.

14. εὐθυμῇ] ἐνθυμηθῇ M.

15. ὑπόληψιν] ὑπολήψει M.

16. Σιμωνίδης] φησὶ addit A.

ib. τὰν ἀλάθειαν] τὴν ἀλήθειαν A.
M. (ut in scholio v. 782. τὴν ἀλή-
θειαν βιάζεται scriptum est) τὰ μά-
λα θεῖα B.I. Inter τὰν ἀλάθειαν et
τὴν ἀλήθειαν variant libri Platon.

Rep. 2. p. 365 c.

17. μὲν] Fort. ἐστίν.

19. καταπίπτειν] μεταπίπτων Florr.

23. διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι om. A.M.

λέξεις τι νέον; καὶ εἰ μὲν ἐπὶ καλῶ ἡμῶν, εὐχαριστίαν ἔξεις· εἰ δὲ εἰς βλάβην τινὰ, ἀφορῶν δηλονότι, ἀρκούντως ἔχω ἕνεκα τοῦ δυστυχεῖν. Florr. I.

241. Μενέλαος ἦκει: ὁ Μενέλαος παραγέγονεν, ὁ ἀδελφὸς τοῦ
5 σοῦ πατρός· ἐν Ναυπλίῳ δὲ, λιμένι δηλονότι, καθωρμίσθησαν τὰ σέλματα, ἡγουν αἱ καθέδραι, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες. I.

σοῦ κασίγνητος πατρός: διὰ τοῦ “σοῦ κασίγνητος πατρός”
ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφόν, ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρός, καὶ ἐλπίδας
ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ θείου. περιπαθέστερον δὲ ποιεῖ τὸ δρᾶμα
10 καὶ πόρρωθεν διαβάλλουσα τὸν Μενέλαον, καθὸ ἐλπισταὶ βοήθησεν
οὐκ ἐβοήθησεν. A.B.C.M.I.

ἄρμισται: ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλλιμένισται, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλιμένισαν ὅπερ
εἰ εἴποις, αἰτιατικὴν νοήσεις τὰ σέλματα. Gu. I. ἀπὸ μέρους τὸ
πᾶν μέρος γὰρ τῶν νηῶν τὰ σέλματα. Gu.

15 243. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς; ἦται σωτηρία, ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς καὶ
σαῖς δυστυχίαις, ἀνὴρ συγγενῆς, καὶ χάριτας ἔχων, ὃς ὁ πατὴρ
ἐχαρίσατο αὐτῷ; Gr. I. Florr. ἡγουν ἔργα εὐχαριστίας ἄξια.
Gr. Florr.

245. ἦκει: δέχου τὴν πίστῳσιν τήνδε τῶν ἐμῶν λόγων, ἐπαγό-
20 μενς Ἐλένην ἐκ τῶν Τρωϊκῶν τειχέων. I. τὸ πιστόν τὸδε λόγων:
τὸ ἐξῆς οὕτως, τοῦτο πιστόν δέχου τῶν ἐμῶν λόγων. οἱ δὲ οὕτω, τὸ
πιστόν τῶν ἐμῶν λόγων δέχου τοῦτο, ἀντὶ τοῦ πιστεῦε τοῖς ἐμοῖς
λόγοις, πίστιν δέχου ταύτην βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν, τῷ

1. ἐπὶ καλῶ ἡμῶν] εὔ καὶ καλῶς I.
Gl. ἐπὶ καλῶ ἡμῶν, εὐχαριστίαν ἔξεις,
et ἀφορῶν, ἀρκούντως διάκειμαι ἕνεκα τοῦ
δυστυχεῖν in Gr.

4. Gl. ἄρτι παραγέγονεν et αἱ καθέδραι, ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες ἄρμισθησαν est in Gr.

7. διὰ τοῦ (τὸ C.) σοῦ κ. π.] διὰ τούτου B.I.

8. ψυχαγωγεῖ] ψυχαγωγεῖται A.
ib. τοῦ πατρός] τῷ πατρί M. τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ I.

9. περιπαθέστερον A.C. προσπαθέστερον B.M.I.

ib. ποιεῖ τὸ δρᾶμα] ποιεῖται τὸ (τὸ om. C.) δρᾶμα A.

10. καὶ πόρρωθεν διαβάλλουσα] καὶ τὸ πόρρωθεν διαβάλλεσθαι B.I.

ib. καθὸ] ἢ A.

ib. βοήθησεν A. βοήθησαι ceteri.

11. ἐβοήθησεν] ἐβοήθησαν (sic) C.

12. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλλιμένισται] ἢ ἀντὶ τοῦ om. Gu.

19. τήνδε addidi ex gl. Gr.

21. τὸ ἐξῆς—δέχου τοῦτο addidi ex A.C. Verba οἱ δὲ—λόγων om. A.

22. τοῖς ἐμοῖς λόγοις] ταῖς ἐμοῖς λόγους M.

23. πίστιν δέχου — καὶ Μενέλαος om. C.

ib. τῷ] τὸ M.

καὶ τὴν Ἑλένην αὐτῷ συνεπιδημῆσαι· ὅπου γὰρ Ἑλένη, πάντως που καὶ Μενελάος. A.B.C.M.I. ὡς τοῦ τὴν Ἑλένην ἀχθῆναι μολύναντος τὴν εὐπραξίαν Μενελάου. A.M.

246. Ἑλένην ἀγόμενος: ἔρχεται ἄγων τὴν Ἑλένην δέχου τὸ πιστὸν τῶν ἐμῶν λόγων. C. ἄγεται τις γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ λαμ-5 βάνει· ἐπάγεται δὲ δοῦλον ἢ ἕτερόν τις, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἄγει. καὶ ἐπάγεται τὸδε ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἕτερον, ἢ μεθ' ἕτερα ἄγεται. Gr. I.

247. εἰ μόνος ἐσώθη: μᾶλλον ἂν ἦν ζηλωτὸς καὶ μακαριστός. εἰ δὲ ἐπάγεται τὴν σύνευνον, ἦκει ἔχων μέγα κακόν. I. 10

249. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως: μέγα γὰρ αὐτὴν κακὸν τῇ Ἑλλάδι ἔτεκεν. M. Στησίχορός φησιν ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο, δι' ὃ ὄργισθεῖσα ἢ θεὸς διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἔχει δὲ ἢ χρῆσις οὕτως “οὐνέκα ποτε Τυνδάρεως ῥέζων πᾶσι θεοῖς μιᾶς 15 λάθει ἠπιόδουρον Κύπριδος. κείνα δὲ Τυνδάρεω κούραισι χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας.” καὶ Ἡσίοδος δὲ

τῆσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη

ἠγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

Τιμάνδρην μὲν ἔπειτ' ἔχεμον προλιπούσ' ἐβεβήκει,

20

2. μολύναντος] ἐπιμολύναντος A.
 6. δοῦλον—τις (τι.Ι.)] ἕτερον—τις Gr.
 12. θύων] θεοῦ M.
 13. ἐπελάθετο] ἐλάθετο A.M.
 ib. δι' ὃ ὄργισθεῖσα ἢ θεὸς] ἢ δὲ θεὸς ὄργισθεῖσα I. διὸ ὄργισθεῖσαν τὴν θεὸν A. quasi ποιῆσαι sequatur.
 15. οὕτως om. M.
 ib. ποτε om. I. Post ῥέζων recte transponit Bergkius.
 ib. πᾶσι] ἅπασιν A.B.I.
 ib. μιᾶς B.M.I. μόνας A. μούνας Bergkius.
 16. λάθει] λάθετο B.I. ἐπελάθετο M. λῆ^{θρ} A.
 ib. δὲ] δ' ἄρα Bergkius.
 ib. κούραισι Bergkius. κόραις A. κούραις B.I. κοῦρας M.
 ib. χολωσαμένα] χολωσαμένη libri.
 17. λιπεσάνορας] λιπεσάνορας A.

λιπεσιόρας (hoc accentu) M. λιπεσή-
 νορας B.I.

18. δὲ om. A.B.I.

19. τῆσιν] τῆσι B.M.I. ταῖσι A.

ib. φιλομειδῆς] φιλομειδῆς libri.

20. προσιδούσα] προιδούσα A.M.

ib. δὲ σφ' ἔμβαλε B. δὲ σφ' ἤμ-
 βαλε M. δὲ φ' ἔβαλλε A. δὲ σφιν
 ἔβαλε I. Post φήμην in I. pergitur
 καὶ Ὀμηρος ὡς δὲ κλυταίμνηστρα λιπούσ'
 etc. ubi καὶ Ὀμηρος haud dubie ab
 Arsenio est insertum lacunam co-
 dicis sui utunquē explente. In
 B. post φήμην: — novum incipit
 scholion, cujus verba prima (triginta
 circiter literarum, inter quas τε-
 χετον fuisse videntur) oblitterata,
 reliqua inde a προλιπούσ' ἐβεβήκει a
 manu recentiore sunt instaurata.
 Omnia integra in A.M. etsi partim

ἵλετο δ' ἐς Φυλῆα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.

ὡς δὲ Κλυταιμνήστρα περιπέσῃ Ἀγαμέμνονα δῖον

Λιγίσθην παρῆλετο καὶ εἶλετο χεῖρ' ἀκούτην.

ὡς δ' Ἐλένη ἤσχυνε λέχος ξαιθεῦ Μενελάου.—A.B.M.I.

- 5 ἐπίσημον: ἀντὶ τοῦ πολυθρύλητον. περισσὸν δὲ τὸ ἄρθρον. M.
ὁ Τυνδάρεως ἔτεκε γένος θυγατέρων διαδῆλον καὶ ἐξάκουστος εἰς τὸν
ψόγον. I. ὁ Τυνδάρεως ἐγέννησε γένος θυγατέρων πολυθρύλλητον
εἰς ψόγον. C. περιφανές. Gr. ἔκδηλον, ἐξάκουστος. Gu.

250. γένος θυγατέρων: τὴν Ἐλένην καὶ τοὺς ταύτης μη-
10 στήρας. B.

251. σύ νυν διάφερε: τουτέστιν, ἐπεὶ περ ἐκείνας ὡς φαύλας
κακίξεις, σκόπει μὴ καὶ αὐτὴ περιπέσῃ τοῖς ἴσοις, ἀλλ' ἀποχῆν τῶν
κακῶν ἔχε, καὶ μὴ μόνον τὰ ἄριστα λέγε, ἀλλὰ καὶ κατὰ νόον αἰεὶ
ἔχουσα πράττει. Gu. I.

- 15 διάφερε: διάφορος ἔσο. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δια-
φορὰν λάμβανε καὶ ἀποχῆν, ἔξω γενοῦ. Gu. ἀπέχου. Fl. 18.
τῶν κακῶν: γυναικῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

ἔξεστι γάρ: αὐτεξούσιος γὰρ ἡ ἀρετή. καὶ Ὅμηρος “ἐπεὶ μάθον
ἔμμεναι ἐσθλός.” A.C.M. Fl. 10. 21. ἐκδοδομένον ἐστί. Gr. Fl.
20 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἐστί σοι. Fl. 18.

253. οἴμοι, κασίγητε: ἄμοι, ὧ ἀδελφεῖ, ταρασσεται τὸ σὸν
ἄμμα, ταχέως μετεβλήθης εἰς λύσσαν καὶ μαϊνίαν, ἄρτι σώας ἔχων
τὰς φρένας. I.

- ἄμμα σὸν ταρασσεται: φυσικῶς καθόλου γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς
25 παθῶν εἰκόνας οἱ ὀφθαλμοί. αἰφνίδιοι δὲ τῶν λυσσῶδων νοσημάτων
αἱ μεταβολαὶ γίνονται. A.B.C.M.I. ὁ δεῖγμα τοῦ μεταπεσεῖν σε
αὔθις εἰς μαϊνίαν. Gu.

corrupta. Nam in M. est τίς (sic cum accentu) ἀνδρὶ μένει εἴτ' ἔχετον, in A. πεισάνδρη μὲν ἐπεῖτ' ἔχετον. Veram scripturam restituit Geelius apud Goettling. in Praefat. ad Hesiodum p. lx.

I. ἐς A. εἰς B.M.

ib. Φυλῆα B. φιαία M. φλῆα A.

ib. μακάρεσσι] μακάρεσι M. μακάρεσιν A. θεοῖσιν om. A. Tum libri ὡς δὲ κλυταιμνήστρα λιπεῖσ'. Correxerit Cobetus.

3. χεῖρ' ἀκούτην B.I. χεῖρονα κείτην A.M.

4. ὡς δ'] ὡς δ' A.B.M.I. ὧδ' M.

5. τὸ ἄρθρον] In verbis τὸν ψόγον.

13. αἰεὶ om. I.

18. αὐτεξούσιος γὰρ ἡ A.C. αὐτεξούσιον ἡ M. Fl. 10. 20.

ib. καὶ (δ add. Florr. 10. 21.)

Ὅμηρος] II. 6, 444.

24. φυσικῶς om. A.C.

25. αἰφνίδιοι δέ] αἰφνίδιοι γὰρ I. καὶ αἰφνίδιοι A.C.

254. ταχὺς δὲ μετέθου : ἀντὶ τοῦ ταχέως εἰς μαίαν μετεβλήθησ ἄρτι σώας ἔχων τὰς φρένας. A.B.M. ὁ νοῦς, μετεποιήθησ καὶ μετεβλήθησ εἰς λύσσαν. M. ἔστι καὶ τὸ ἐναντίον, μετέθετό τις λύσσαν ἀντὶ τοῦ ἀπέθετο. Gu.

255. ὦ μήτηρ : ὦ μήτηρ, ἰκετεύω σε, μὴ ἐπίφερε μοι τὰς ὕφαι-5
μον ὀρώσας ἀγρίας κόρας, ἦτοι τὰς Ἐριννύας. αὔται γὰρ, αὔται κινου-
νται καὶ ὀρωῶσι πλησίον ἐμοῦ. I. αἱματωπούς τὰς Ἐριννῦς λέγει ὡς
τοὺς μαινομένους ὕφαιμον ποιούσας βλέπειν καὶ ταραχῶδες. Gu. I.

256. τὰς αἱματωπούς : τὰ συμβαίοντα τοῖς πάσχευσι ταῦτα τοῖς
προεστῶσι τοῦ πάθους θεοῖς ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί· οἶόν τι καὶ 10
ἽΟμηρός φησι περὶ τῶν λιτῶν “χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ’
ὀφθαλμῶ” ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλοποιήσας αὐτάς. οὔτω
καὶ τὸν Πλοῦτον τυφλὸν λέγουσιν, ὅτι ἀκρίτως ποιεῖ πλουσίους, καὶ
τὸν Καιρὸν ὀπισθοφάλακρον, ὅτι τοῦ παρφηγμένου ἀδύνατον ἀντιλαμ-
βάνεσθαι. καὶ κωφὸν δὲ αὐτὸν ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὅτι μετακαλούμε- 15
νος οὐχ ὑπακούει. A.B.M. Gu. I. αἱματωπούς εἶπε τὰς Ἐριννύας ὁ
Εὐριπίδης ἐκ τοῦ τοὺς μαινομένους ὕφαιμον βλέπειν καὶ ταραχῶδες,
ὡς Φοῖβος ὁ τοῦ φοιβᾶν τοὺς μάντις, ὅ ἐστι μαίνεσθαι, αἴτιος, καὶ
πολύμοχθος Ἄρης καὶ τὰ τοιαῦτα. A.B.M. ὦ μήτηρ τὰς αἱμα-
τοποιοὺς καὶ δρακοντῶδεις κόρας ἐπ’ ἐμοὶ μὴ ἐπίσειε, ἦγουν μετακίνει. 20
M. δρακοντῶδεις δὲ λέγει τὰς ἐχούσας δράκοντος, ἦτοι ὄφεως,
ὀδόντας. Gu. I. ὦ μήτηρ : δοκεῖ τὸ εἰδῶλον τῆς μητρὸς παριστά-

1. ἀντὶ τοῦ om. A.M.

2. ἄρτι σώας ἔχων] ἀρτίως ἔχων
σῶας A.

9. συμβαίοντα] γὰρ add. Gu. I. ubi
hoc scholion cum praecedente co-
haeret.

ib. ταῦτα addidi ex A. τὰ est in
M.

10. θεοῖς ante τοῦ πάθους Gu. I.

11. ἽΟμηρος] Il. 9, 499.

ib. ἐπὶ τῶν λιτῶν A. περὶ τῶν αὐ-
τῶν B.M., om. Gu. I.

ib. ῥυσαί] ῥυσαί Gu. I. Alterum
σ a m. rec. superscr. in B.

12. ὀφθαλμῶ] ὀφθαλμῶν Gu. πα-
ραβλῶπές τ’ ὀφθαλμῶ om. A.

ib. ἀποβαινόντων] συμβαινόντων A.

ib. αὐτάς. οὔτω om. A.B.M.

13. ἀκρίτως—τὸν καιρὸν om. M.

14. ὀπισθοφάλακρον] ὅτι φαλακ...
M.

ib. παρφηγμένου] οἰχομένου I.

ib. ἀδύνατον ἀντιλαμβάνεσθαι M.

ἀδύνατον ἀντιλαβέσθαι B. λαβέσθαι

ἀδύνατον I. λαβέσθαι ἀμήχανον Gu.

Reliqua καὶ κωφὸν—οὐχ ὑπακούει sunt

in A.B.M., omissa in Gu. I.

15. καὶ κωφὸν δὲ] δὲ om. A.

16. αἱματωπούς] καὶ νῦν αἱματω-
ποὺς A.

ib. εἶπεν post ἐριννύας B.

17. βλέπειν post ταραχῶδες B.

19. πολύμοχθος (ὁ addit A.) ἽΑρης]
Phoen. 785.

ib. καὶ τὰ τοιαῦτα om. A.

21. τὰς ἐχούσας] ὡς ἐχούσας I.

μενον ὄρᾶν καὶ ἐπισείειν κατ' αὐτοῦ τὰς Ἐρινύας. A. δοκεῖ τὸ εἶδωλον Ὀρέστη παριστάμενον. Fl. 33. μὴ πίσειε: ἀπειλεί. Gr. Fl. 21. μὴ ἐπίφερε. Gu. ἐπίβαλε. Fl. 18. ἐπίπεμψον. Fl. 10.

257. αὐται γάρ: ἐκ τοῦ ἀφανῦς ὑπέθετο τὰς Ἐρινύας αὐτὸν διωκούσας, ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμηρότος ἡμῖν παραστήσῃ, ὡς εἶγε παρήγαγεν αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν ὁ Ὀρέστης, τὰ αὐτὰ πᾶσι ὄρῶν. ταῦτα δὲ νεώτερα "Ὀμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶπε περὶ Ὀρέστου. A.B.M.I.

258. μὲν, ᾧ ταλαίπωρε: μένε ἀτρέμας καὶ ἡσύχως ἔχε ἐν τοῖς 10 δεμνίοις: οὐδὲν γὰρ ὄρᾳς ἀφ' ᾧν δοκεῖς σαφῶς εἶδέναι. I.

259. ὄρᾳς γὰρ οὐδέν: τὰ γὰρ φαντασιώδη ἀνυπόστατα. A.C. "Ἄλλως. ὁ γὰρ τὸ τῶν σωφρονούντων ἔμμα διαφεύγειν συμβέβηκεν, τοῦτο κατὰ τὴν πλάνην τοῖς μαινομένοις ὄρασθαι συμβέβηκεν. A.B. M. ἔθεν καὶ οὗτος τὰς Ἐρινύας ἐνθουσιαστικῶς φαντάζεται ὄρᾶν. 15 τὸ δὲ ἱέραι προπαραξύνεται ὡς τὸ τιμῶρραι καὶ αἷται καὶ τὰ τοιαῦτα. ἱερείας δὲ αὐτὰς καλεῖ παρ' ὅσον ἐξηγητοῦνται αὐτοῖς. ἀποστέλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς. A.B.C.M.I.

σάφα: ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ σαφῶς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἶδέναι: βλέπειν εἰπεῖν ἔμελλεν' ὅτι δὲ ὁ βλέπει τις γινώσκει, οὕτως ἐξήνεγκεν. Gu.

4. ὑπέθετο A. εἶπε I., om. B., sed addit ἔθετο post διωκούσας. In M. verba τοῦ ἀφανῦς ὑπέθετο, vel εἶπε, nunc legi non possunt.

ib. Ἐρινύας] ἐρινύας I. et a m. rec. B.

ib. αὐτὸν διωκούσας] διώκειν αὐτὸν I. 6. αὐτὰς] αὐτοὺς A.

ib. ἐσωφρονεῖ (sic) M.

ib. ὁ om. A.B.

ib. τὰ αὐτὰ πᾶσι ὄρῶν addidi ex A.M. Eadem fuerunt in B., in quo nunc postremae tantum literae ῶν legi possunt.

7. ταῦτα δὲ νεώτερα] τὰ δὲ νεώτερα A.M. ταῦτα δὲ οἱ (οἱ om. B.) νεώτεροι I. Pergit A. καὶ Ὀμηρος οὐδὲν εἶπε περὶ ὄρεστου τοιοῦτον:—

12. Ἄλλως om. B.M.

ib. διαφεύγειν] διαφυγεῖν A.

14. τὰς—ὄρᾶν] Haec M. non hoc loco habet, sed adscripta versui 256. ibidemque A. αἵματι πόν (sic) δὲ τὰς ἐρινύας (ἐρινὺς M.) etc. Primam partem scholii ἔθεν—τοιαῦτα om. C.I., τὸ δὲ ἱέραι—τοιαῦτα om. A., ἱερείας—καλεῖ om. I. Verba ἱερείας—ψυχάς habet etiam Fl. 10. qui δὲ om. et ὑψηροῦσιν αὐτῶν habet. In C. ἐξηγητοῦνται αὐταῖς τὰς ψυχάς, mediis omissis.

15. προπαραξύνεται] προπαραξυῖ B. In M. haec sic scripta ἱέραι δειναὶ θεαί: τὸ ἱέραι παραξυνοῦσιν ὡς τιμῶρραι καὶ αἷται. ἱερείας δὲ etc. unde τιμῶρραι καὶ sumsi, quod deest in B. Conf. p. 95, 9.

260. ᾧ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσι : ᾧ Ἀπολλον, φονεύσουσί με αἱ ἄγριαι καὶ ἀναιδεῖς γοργώπιδες, αἱ καταπληκτικαὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, αἱ ἰέρειαι καὶ φονεύτριαι τῶν νεκρῶν, αἱ φοβεραὶ θεαί. I.

αἱ κυνώπιδες : αἱ ἄγριαι. Gr. ἀναιδεῖς. Gu.

261. γοργῶπες : γοργώπιδες. Gr. καταπληκτικαὶ τοῖς ὀφθαλ- 5
μοῖς, καταπληκτικὰ ἔχουσαι ὄμματα. Gu. ἐνέρων : νεκρῶν τῶν
ἀδίκως θνησκόντων. Gu.

τὸ ἰέρειαι ἰερίαι χρῆ γράφειν Ἰωνικῶς, ἢ ἔχη πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα προπαροξύτονα Ἰωνικῶς οἱ ποιηταὶ παροξύτονα ποιοῦντες διὰ τοῦ ἰα γράφουσι, τὸ αὐθάδεια αὐθαδία 10 λέγοντες, καὶ τὸ εὐσεβεία εὐσεβία, καὶ τὰ τριαῦτα, ὃ καὶ ἐξετάζων ἐύρησεις. I. φονεύτριαι. Gr. ὑπουργοί, ὡς θανατοῦσαι. Gu.

262. μεθήσω : ἀφήσω. Gr. ἐμπλέξασα : ἐμβαλοῦσα. Fl. 33.

263. σχήσω : ἐφέξω, κωλύσω. Gr. Fl. 6. 17. 9. 21. 56. 59.
76. κρατήσω. Fl. 33. 15

264. μέθες, μί' οὔσα : ἕασον, ἄφες, μία οὔσα τῶν ἐμῶν ἐριν-
νύων καὶ μανιῶν, μέσον με κατέχεις, ἵνα βάλῃς εἰς τὸν Τάρ-
ταρον. I. καὶ σὺ μία οὔσα τῶν κατ' ἐμοῦ Ἐρινύων ἀπόστηθι. τινές
δὲ ἐρινύων τῶν μανιῶν, ἢ ἢ ἄνες με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου.
A.B.C.M.I. 20

265. μέσον μ' ὀχμάζεις : συνέχεις, ἢ ἐπαίρεις. Ἴδιον δὲ τῶν μαι-
νομένων τὸ τοὺς κηδομένους ἀποσεῖσθαι καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλ-
λον παρ' αὐτῶν. A.B.M.I. κουφίζεις. Gr. κρατεῖς, συνέχεις,
ἐπαίρεις. Gu.

Ὀχμάζω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔξω, ἔχμα, οὐ μόνον ἢ ἐξοχή, 25
ἀλλὰ καὶ ἡ συνοχή. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν

8. τὸ ἰέρειαι —] Scholion Tri-
clinii.

10. παροξύτονα π.] προπαροξύτονα I.
contra mentem Triclinii, qui rec-
tius praecipit quam schol. supra
p. 94, 17. De quo dixi in The-
sauro vol. 4. p. 531.

18. καὶ σὺ addidi ex A.C.

ib. τῶν κατ' ἐμοῦ] τῶν ἐμῶν C.

ib. Ἐρινύων] ἐρινύων C.I. et a m.
rec. B: de quo in posterum non

monebo.

ib. ἀπόστηθι] ἀπὸστα M.

ib. τινές δὲ ἐ. τῶν A.C. ἐ. δὲ τῶν
ceteri, omisso τινές δέ.

21. μέσον—συνέχεις, ἢ] ὀχμάζεις δὲ
ἀντὶ τοῦ συνέχεις καὶ B.I.

ib. ἴδιον—μᾶλλον] ἴδια δὲ τοὺς κηδο-
μένους τῶν μαινομένων ἀποσεῖσθαι καὶ
δοκεῖν μᾶλλον βλάπτεσθαι A.

23. παρ' αὐτῶν om. A.C.M.

καὶ ἐπέχειν, καὶ ἐχμάσαι, τὸ κατασχεῖν καὶ ἐλεῖν. ὃ παρὰ τῆς Εὐριπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ο κεῖται, μέσον μ' ὀχμάσεις. I.

266. ἐπικουρίαν: βοήθειαν. Gu.

267. τὸ θεῖον: τοὺς θεούς. Gr. τὰς Ἐρινύας. Gu. δυσμενές: ἐχθρόν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

268. ὄς τόξα: ὄς μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ κεράτων σκευαζόμενα, τὰ δῶρα τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' ἧν εἶπεν ὁ Ἀπόλλων τιμωρῆσασθαι ἐμὲ τὰς Ἐρινύας, εἰ εἰς φόβον ἄγειεν ἐμὲ ἐν λυσσῆμασι καὶ μανίαις, ἐκ παραλλήλου. I.

10 ὄς τόξα μοι κερουλκά: τὰ διὰ κεράτων ἐλκόμενα ἢ τὰ κῆρα καὶ θανατηφόρον μύραν φέροντα. B. τὰ διὰ τῶν κεράτων ἔλκοντα τῆν νευράν, ἢ τὸ βέλος, ὡς τὸ κεραελκῆς ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ ἐκ κεράτων εἶναι καὶ ἔλκεσθαι, τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς τῶν Ἐρινύων ἐψαυκτιῶν αὐτοῦ. A.B.C.M. Στησιχόρφ ἐπόμενος τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ
15 Ἀπόλλωνος, ἔδει οὖν τὸν ὑποκριτὴν τόξα λαβόντα ταξεύειν. (B.M. I.) οἱ δὲ νῦν ὑποκρινόμενοι τὸν ἥρωα αἰτοῦσι μὲν τὰ τόξα, μὴ δεχόμενοι δὲ σχηματίζονται ταξεύειν. εἰ δὲ ὁ μαινόμενος ἐπ' ἐπίων ὑγαίνει μὴ θαυμάσωμεν. ἢ γὰρ νόσος ποικίλη τῶν μεμηρότων, ὡς κὰν ταῖς Τρῳάσιν ἢ Κασάνδρα “ τοσόνδε δ' ἐκτὸς στήσεται βακχευμά-
20 των. B.M.

δῶρα Λοξίου λέγει ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρισθῆναι αὐτῆ ταῦτα παρὰ Ἀπόλλωνος, ἢ διότι τοξικός ἐστὶν ὁ θεός, καὶ τὰ παρ' ἀνθρώποις τόξα ὡσπερὶ δῶρα ἐκείνου. Gu. I. κερουλκά: τὰ ἐκ κεράτων κατεσκευασμένα καὶ ἐλκόμενα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33.

12. ἢ τὸ] ἦτοι τὸ A. ἦγον τὸ C, ib. ὡς τὸ κεραελκῆς ταῦρος A. ὡς κεραλκῆς ταῦρος M. ὡς κεραελκῆς ταύρος B. ὡς τὸ κερουλκῆς ταῦρος C. κεραελκῆς βόες sunt ap. Callim. H. in Dian. 179. quod κεραλκῆς scribebat Bentlejus, cujus adjectivi exempla plura sunt.

13. εἶναι καὶ] καὶ om. C, ib. τοῦτο δὲ—ἐψαυκτιῶν (ἐψαυκτιῶν C.) αὐτοῦ om. M. neque hic habet B., sed separato scholio ad v. 269. ὡς τῶν—αὐτοῦ.

14. Στησιχόρφ δὲ B. στησίχρος ceteri, sine δέ.

16. δεχόμενοι] ἐχόμενοι M.

17. ε] καὶ B.

ib. ἐπ' Cobetus. ὑπ' B.M.

19. Τρῳάσιν] 369.

ib. Κασάνδρα] κασάνδρα B.

22. τὰ παρ'—ἐκείνου] τὰ παρ' αὐτοῦ τόξα ὡσπερὶ τόξα ἐκείνου I. Quod dedi, est in Gu. in quo, quod primo scriptum fuerat, ὡσπερὶ τόξα, ab eadem manu correctum est in margine δῶρα. MATTH.

56. 59. 76. τὰ διὰ τῶν κεράτων ἔλκοντα τὴν νευρὰν (ἢ τὸ βέλος addit Fl.) ἢ τὰ ἐκ κεράτων συντεθειμένα. Gu. Fl. 21.

269. Ἀπόλλων: Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ αἰὲ βάλλειν. C. ἔξαμύνασθαι: ἀποσιβήσασθαι. Fl. 33. τιμωρήσασθαι. Gr. μαχέσασθαι. Gu. 5

270. *μανιάσι*: πάντες τὸ *μανιάσι* πρὸς τὸ λυσσῆμασι συνάπτοντες οὕτω φασί, *μανικοῖς* λυσσῆμασιν, ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν *μανιάσι* θηλικόν ἐστι, τὸ δὲ λυσσῆμασιν οὐδέτερον. σὺ δὲ τούτους ἑάσας ἀσυνδέτως λέγε κεχωρισμένα οὕτως· εἴ με ἐκφοβοῖεν *μανιάσι* καὶ *μανιάις*, ἐν λυσσῆμασι καὶ ἐν *μανιάις*, ἴν' ὧσιν ἀμφοτέρα τὸ 10 αὐτό. Gu. I.

μανιάσι λυσσῆμασι: ταῖς *μανιάδεσι* λύσσαις. σχῆμα δὲ ἐστι περίφρασις τὸ *μανιάσι* λυσσῆμασιν, ὡς τὸ φοῖνικι λίνφ, ἀρσεικὸν μετὰ οὐδετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἢ *μανιάς* τὸ *μανιάσι*· *μανιάδεσι* λυσσῆμασιν, ἢ *μανιάις* καὶ λυσσῆμασιν. B.M.I. 15

271. *βεβλήσεται τις*: τοξευθήσεται *τις* ἀπὸ τῶν θεῶν διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης; I.

272. εἰ μὴ ἔξαμείψει: ναί, τοξευθήσεται, εἰ μὴ ἀποστήσεται *τις* τῶν Ἐρινυῶν τοῦ ἐμοῦ προσώπου, μακρὰν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐκ ἀκούετε, ὦ Ἐρινυῆς δηλονότι, οὐχ ὄρατε πτερωτὰς γλυφίδας, λέγω 20 δὲ τὰ βέλη, ἔξερχομένας ἐκ τῶν μακρὰν βαλλόντων τόξων; I.

274. *πτερωτὰς γλυφίδας*: τοὺς ἐπτερωμένους οἰστούς. Gu.

275. ᾧ ᾧ: ἐπίρρημα ἐφεκτικόν. I. τί δῆτα μέλλετ'; ἔξακρίζετ' αἰθέρα: στιγμὴ εἰς τὸ μέλλετε· τὸ δὲ ἐξῆς, εἰς τὰ ἄκρα τοῦ

7. *μανικοῖς*] *μανιάσι* I.

ib. μὲν om. I.

9. ἄ. λέγε κεχωρισμένα] κεχωρισμένας λέγε ἀσυνδέτως I.

ib. εἴ με] εἰ μὴ Gu.

10. καὶ *μανιάις*] καὶ om. I.

12. *μανιάσι*] δὲ add. B., ἄλλως praefixum in I. Verba *μανιάσι* λυσσῆμασι ταῖς μ. λ. τὸ δὲ σχῆμα περίφρασις sunt in A.

13. τὸ *μανιάσι* Matth. pro ταῖς *μανιάσι*.

14. οὐδετέρου] τοῦ οὐδετέρου I.

ib. *μανιάδεσι* λ. ἢ μ. καὶ λ. om. M.

18. εἰ μὴ—προσώπου] Haec verba etiam in A.B.C.M., addito φησὶ in C. post, in A. ante τῶν ἐρινυῶν.

23. μέλλετ', ἔξακρίζετ' αἰθέρα] μέλλετε B. μέλλετε καὶ βραδύνετε I.

24. στιγμὴ εἰς τὸ M. στιγμὴν ἔχει τὸ B I. In C. hoc scholion sic conformatum, ᾧ ᾧ. τί δῆτα μέλλεται ᾧ ἐρινυῆς. τί βραδύνετε τὰ ἄκρα καταλαμβάνετε τοῦ αἰέρος καὶ παίετε τὸν αἰθέρα:—ἔξακρίζετ' αἰθέρα. εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ ἀπόλλωνος καὶ μὴ ἐμέ. πτερωτὰς δὲ τὰς ἐρινυῆς ἐπέθετο:—In A.

αἰθέρος πέτεσθε, καὶ μέμψεσθε τὰ λόγια τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μὴ ἐμέ. πτερωτὰς δὲ καὶ οὗτος τὰς Ἐρινίας ὑποτίθεται. A.B.C.M.I. ἀκρίζω δὲ τὸ ἄκρον κόπτω. I. μέλλετ': ἀντὶ τοῦ βραβύετε. M. ἐξακρίζετ': ἀντὶ τοῦ τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος καταλαμβάνετε. M. εἰς 5 τὸν ἄκρον αἰθέρα τρέχετε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἤγουν τῶν ἄκρων τοῦ ἀέρος ἐπιλαμβάνεσθε. Gu.

276. αἰτιάσθε: αἷτια ἠγείσθε. Gu. θέσφατα: κελεύσματα καὶ γὰρ ἄνωθεν εἶπεν, ὅταν ἀπῆται τὴν Ἠλέκτραν τὰ τόξα, ὡς Ἀπόλλων αὐτῷ ἐπέταξε μάχεσθαι Ἐρινύσι ταῖς τόξοις. I.

10 277. ἔα: ἐκπληκτικὸν ἢ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα τὸ ἔα. A.C.M. ἔα, τί χρῆμ' ἀλύω: διὰ ποίαν αἰτίαν ἀδημονῶ; B.M. τί τὸ πρᾶγμα καὶ τίς ἢ νόσος αὕτη καθ' ἣν ἀδημονῶ καὶ ἠπόρημαι; παρὰ τὴν ἄλλην "ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετε." A.B.C.M.I. ἐπὶ ἐκπλήξεως τὸ ἔα. διὰ τί χρῆμα ἐν ἀμηχανίᾳ εἰμι, πνεῦμα ἀναπέμπων ἐκ τῶν πνευμῶ- 15 νων; τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ μὲν οἷ ποιεῖται ἀντὶ τοῦ δάκνεσθαι καὶ ἀπο- ρεῖσθαι λαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ "ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετε," ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γαυριᾶν καὶ χαίρειν, ὡς τὸ "ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον εὐίκτησας τὸν ἀλήτην." I.

278. ποῖ ποῖ: τὸ ποῖ τοπικόν. ποῦ, ποῦ ἐπηδήσαμεν καὶ ἐκινή- 20 θημεν ἀπὸ τῆς κοίτης; ἐκ κυμάτων γὰρ, ἦτοι ἐκ τῆς τοῦ κλυδωνος μανίας καὶ ταραχῆς, βλέπω πάλιν γαληνὰ καὶ ἥσυχα. I.

ἠλάμεσθα: ἐπηδήσαμεν. Gr. ἐκινήθημεν. ἐπλανήθημεν, ἠλαν- νόμεθα. Gu.

279. γαλήν' ὄρω: κεκωμώδηται ὁ στίχος διὰ Ἠγέλοχον τὸν 25 ὑποκριτὴν. οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλιφὴν ἐπιλείψαντος

nihil praeter haec, εἰς τὰ ἄκρα—τὰ λόγια τοῦ ἡλίου (hoc usitato compendio scriptum) καὶ μὴ ἐμέ μέμψεσθε. πτερωτὰς δὲ τὰς ἐρινίας ὑπέθετο:—

1. καὶ μὴ—ὑποτίθεται om. I.

2. οὗτος] οὗτος M.

ib. ὑποτίθεται] ὑπέθετο M.

10. ἐπίρρημα (τὸ ἐ. C.) τὸ ἔα] τὸ ἔα om. A.C.

11. τί τὸ—ἀπεβήσετε] Haec in I., praefixo ἄλλως, infra post ἀλήτην.

12. καθ' ἣν] καθὰ A.M.

ib. ἀδημονῶ καὶ ἠπόρημαι] ἠπόρημαι

καὶ ἀδημονῶ B.I.

ib. τὴν ἄλλην] τὴν ἄλλην A.M. τῶν ἄλλων C.

13. ἀπεβήσετε] ἀπεβήσατο B. Est II. 5, 352. Verba ἢ δ'—ἀπεβήσετε om. A.C.

17. ὡς τὸ] Hom. Od. 18, 333.

25. συναλιφὴν] συναλιφὴν B. Comparanda cum his verba scholiastae Aristoph. Ran. 305. Ἠγέλοχος τραγωδίας ὑποκριτῆς, ὃν καὶ ἐν τῷ Ὀρέστη Εὐριπίδου, πρεσβύτατος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ "ἐκ κυμάτων γὰρ

τοῦ πνεύματος τοῖς ἀκρωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπειξαν τῶν κωμικῶν, Ἀριστοφάνης καὶ Στράτις ἐν Ἀνθρωποραίστη

καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν,
 Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιότατον
 διέκναισ' Ὀρέστην, Ἡγέλοχον τὸν Κυντάρου
 μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν.

5

καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί

γαλῆν ὄρῳ. B. ποῖ, πρὸς θεῶν; ποῖ ποῖ, γαλῆν;
 A. γαλῆν'. B. ἐγὼ δ' ἄμην γαλῆν λέγειν σ' ὄρᾶν.

10

καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ

τί οὖν γενόμενος εἰς ὄπῃν ἐνδύσομαι;
 ζητητέον. φέρ' εἰ γενοίμην γαλῆ;

αἴθις αὐ γαλῆν' ὄρῳ" αἰφνιδίως, οὐ φθῆ-
 ναι συβέθι διεκλοντα τὴν συναλοιφήν.
 Nam sic vitiosam librorum scrip-
 turam, ab Suida s. v. Ἡγέλοχος
 repetitam, ἀφθῆναι συνεκλοντα τὴν συνα-
 λοιφήν, correxit Bernhard. ad Suidam
 vol. 1. p. 805.

2. διέπειξαν] διέπεξαν M.

ib. Ἀριστοφάνης] Excidit fortasse
 Βατράχοις. Respicit autem ad v.
 305. ἐκ κινμάτων γὰρ αἴθις αὐ γαλῆν
 ὄρῳ.

3. Ἀνθρωποραίστη] ἀνθρωποραίστη
 B.I. ἀνθρωπορέστη A.M.

4. μελῶν] μέλων M.

6. διέκναισ'] δι' αἴκνεσ A.

ib. Ὀρέστην] ὄρέστη I., consenti-
 ente B. (ὀρέστη) qui iota adscripto
 uti solet.

ib. Κυντάρου] Sic A.B.M. κιντάρου
 I. unde Bentleius Κυντάρου, nomine igno-
 noto. Probabilius est Κυντάρου, quod
 cum Κύννα nomine comparari potest.
 Proximi Strattide versus, in quibus
 interlocutorum notas addidit Mei-
 nekius Com. vol. 2. p. 788. sic
 scripti sunt in M. γαλῆν ὄρῳ. ποῖ
 ποῖ πρὸς θεῶν ποῖ ποῖ. γαλῆν' γαλῆν ἐγὼ
 δὲ ἄμην σε γαλῆν λέγειν ὄρῳ. Vitio-
 sius in A. γαλῆν ὄρῳ. ποῖ πρὸς θεῶν ποῖ
 ποῖ χρῆματιὰ θέλημα ποιεῖν γαλῆν γα-
 λῆνα ἐγὼ δὲ ἄμην σε γαλῆν λέγειν ὄρῳ,

omissa reliqua scholii parte. In
 B. γαλῆν ὄρῳ ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν. ποῖ ποῖ
 γαλῆν γαληνά. ἐγὼ δὲ ἄμην σε γαλῆν
 λέγειν ὄρῳ. In I. (omissis primis
 verbis γαλῆν ὄρῳ) ποῖ ποῖ γαλῆν ὄρῳ.
 ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, γαλῆν γαληνά, omis-
 sis reliquis. In versu priore alte-
 rum quod ante πρὸς θεῶν legebatur
 ποῖ delevi cum Cobeto. In versu
 altero non potuit ab Strattide scribi
 ἐγὼ δ' ἄμην σε γαλῆν λέγειν ὄρῳ, quum
 in promptu esset numeris meliori-
 bus scribere ἐγὼ δ' ἄμην γαλῆν λέγειν
 σ' ὄρᾶν. Hoc igitur restitui.

11. Δανάῃ] θανάῃ (sic) B.

12. τί οὖν B. τί ἂν I.

13. Ζητητέον om. I.

ib. φέρ'] φέρ' M., i. e. φέρων.

ib. φέρ' εἰ γενοίμην γαλῆ (γαλῆ M.)]

Post γενοίμην una ad versus inte-
 gritatem syllaba desideratur, quae
 non apparet qualis esse potuerit.
 Quamobrem fuit qui μυγαλῆ conjiceret,
 aptissimum praecedentibus
 verbis εἰς ὄπῃν ἐνδύσομαι nomen. Ne-
 que obstant Hegelochi verba γαλῆν
 ὄρῳ, quibus ad μυγαλῆς nomen alludi
 potuit. Versus proximos exhibeo
 correctis librorum vitiiis, quorum in
 B. legitur, ἀλλ' ἠγέλοχος με μηνύσειεν
 ὁ τραγικὸς ἀνακράγειτ' ἂν οὗτος εἰσι-
 δὰν μέγα etc., in M. ἀλλ' ἠγέλοχος

ἀλλ' Ἠγέλοχος αὐτίς με μνήσειεν ἂν
ὁ τραγικός ἀνακράγει τ' ἂν εἰσιδὼν μέγα,
" ἐκ κυμάτων γὰρ αἴθις αὖ γαλῆν ἔρω."—A.B.M.I.

280.—285. σύγγουε, τι κλαίεις: ὦ ἀδελφή, διὰ τί κλαίεις,
5 θείσα τὴν κεφαλὴν ἔσω τῶν πέλων; αἰδοῦμαι σε μεταδιδούς σοι
τῶν ἐμῶν πόνων, ἔχλησιν παρέχων σοὶ τῇ παρθένη διὰ τῶν ἐμῶν
νόσων. μὴ χάριν τῶν ἐμῶν κακῶν ἐν σεαυτῇ φθείρου· σὺ μὲν γὰρ
συνήμεσας καὶ συμβούλευσας ἐπὶ τάδε, εἴργασται δ' ὑπ' ἐμοῦ ὁ τῆς
μητρὸς φόνος. I.

10 281. αἰσχύνομαι: καὶ ἐντρέπομαι. Fl. 59. μεταδιδούς: με-
έχειν διδούς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

283. συντήκου: ἐν σεαυτῇ φθείρου, διαρρέου. Gr. διαρρέου. Fl.
6. 9. 17. 56. 59. 76. πάσχε, δαμάζου. Gu.

284. ἐπένευσας: συνήμεσας. Gr. κατένευσας, συμβούλευσας.
15 Gu. καὶ συνείργησας. Fl. 59. τάδε: τὸ κτεῖναι τὴν μητέρα.
Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἃ ἔπραξα. Gu.

σὺ μὲν γὰρ: ἐγὼ μὲν γὰρ εἴργασάμην, σὺ δὲ ἐπένευσας. θέλει δὲ
εἰπεῖν ὅτι σὺ μετέχεις τοῦ φόνου, ἐπεὶ οὐδὲ ἔπραξας· διὸ οὐδὲ ὀφεί-
λεις ἄχθεσθαι. A.B.C.M.I.

20 285. Λοξίᾳ δέ: τῷ Ἀπόλλωνι δὲ μέμφομαι, ὅστις διεγείρας καὶ
παρακινήσας ἐμὲ εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον διὰ μὲν τῶν λόγων εὐφρανε,
διὰ δὲ τῶν ἔργων οὐδαμῶς. I.

Λοξίᾳ δέ: οὐ σοὶ μέμφομαι, ἀλλὰ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτι πείσας με
φρονεῖσαι τὴν μητέρα οὐ βοήθει. A.C.M. τῷ Λοξίᾳ μέμφομαι, ἦτοι τῷ

μεμῆμεν ὁ τραγικός ἀνακράγειτ' ἂν αὐτός
εἰσιδὼν μέγα etc., in I. ἀλλ' Ἠγέλοχος
με μνήσειεν ὁ τραγικός, ἀνακράγειτ' ἂν
αὐτός εἰς ἐχθροῦς μέγα etc. ubi εἰς ἐχ-
θροῦς Arsenii inventum esse vide-
tur, obscuram vel defectam codicis
sui scripturam utcumque corrigentis.
Rectam scripturam suo in
libro habuit Musurus, qui scholiis
ad Aristoph. Ran. 305. in ed. Al-
dina haec inseruit ex scholio Eu-
ripideo excerpta, καὶ στρατίς (sic
etiam I.) " ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ
γαλῆν γαλιναῖ, ἐγὼ δὲ ἄμην σε γα-
λῆν λέγειν ἔρω." καὶ σαυυρίαν δὲ ἐν
δανάῃ " τίς ἂν γενόμενος εἰς ὄπην γενή-

σομαι; φέρ', εἰ γενόμεν γαλῆ; ἀλλ'
Ἠγέλοχος με μνήσειεν ὁ τραγικός. ἀνα-
κράγειτ' ἂν αὐτός εἰσιδὼν. ἐκ κυμάτων
γὰρ αἴθις αὖ γαλῆν ἔρω."

3. αὖ om. M.

ib. γαλῆν] γαλῆν M. γαλῆν B.I.

15. συνείργησας] Videtur συνή-
μεσας scripsisse.

17. ἐγὼ μὲν γὰρ εἴργασάμην (εἴργα-
σαι M.)] γὰρ om. A.C.M.I.

18. ἐπεὶ—ὀφείλεις (ὀφείλει C.)]
ἐπεὶ αὖ εἰς ἔπραξα, αὖ ὀφείλεις A.

23. με φρονεῖσαι (φραῖσαι C.) τὴν
μ. A.C. πείσας πατέρα φρονεῖσαι M.

24. ἦτοι—ὠχί σοὶ om. I.

Ἀπόλλωνι, καὶ οὐχὶ σοὶ, ὅτι πείσας με φονεῦσαι τὴν μητέρα οὐ βοηθεῖ. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐπάρας, ἀναπτερώσας καὶ πείσας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον. B.I. εἶπε γὰρ ὡς δεῖ ἐκδικητὴν τοῦ πατρός φόνου γενέσθαι με. I.

286. ὅστις μὲ ἐπάρας: ἀναπτερώσας καὶ διατείνας εἰς ἔργον 5 ἀνοσιώτατον. M. διεγείρας. Gr. παρακινήσας, ὑψώσας, καταπείσας. Gu. ἀναπείσας. Fl. 59. ἔργον ἀνοσιώτατον: ἀπειρηκῶς τῇ νόσῳ ὃ πρὶν εὐσεβὲς ᾤετο νῦν ἀνόσιον καλεῖ. A.B.C.M.

287. τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ: βοηθεῖ. Fl. 10. ὡς ὑποσχομένου τοῦ θεοῦ βοηθήσειν. A.C.M. Fl. 10. οὐκ ἠΰφρανε δηλονότι. Gu. 10

288. οἴμαι δέ: οἴμαι δὲ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἰ ἐξιστόρου καὶ ἠρώτων κατὰ πρόσωπον εἰ πρέπει κτεῖναι τὴν μητέρα, πολλὰς λιτὰς διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ποιῆσαι αὐτὸν, τοῦδε τοῦ γενείου δηλονότι ἀψάμενον, μήποτε ᾄσαι ξίφος εἰς σφαγὴν τῆς τεκούσης, ἐπειδὴ αὐτε ἐκεῖνος ἔμελλεν ἀναβιώσασθαι καὶ πάλιν ζῆσαι, ἐγὼ δὲ ὁ τλήμων 15 ἔμελλον (κατὰ κοινῶ) τοιαύδε κακὰ ἐκπληρώσειν καὶ ὑπομενεῖν. I. εἰ νῦν τὸν ἡμέτερον πατέρα κατ' ὄψιν ἐξιστόρου καὶ ἔδει ἵνα κτεῖνω τὴν μητέρα εἰς ἀναζώωσιν αὐτοῦ καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμῶν κακῶν, πολλὰς λιτὰς παρέσχε μοι ἂν, ἵνα ταύτην, ἐὰν μὴ ἐκεῖνος ἔμελλε ζῆναι, μὴ κτεῖνω. C. κατὰ πρόσωπον. Gr. ἐνώπιον πρὸς πρόσωπον. Gu. 20

289. ἐξιστόρου: ἠρώτων, ἐξήταζον. B.M.

νιν: τὸ νιν ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λαμβάνεται, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό. A.B.C.M.

τὸ νιν πρὸς τὸ ἐκτεῖναι σύναπτε εἰς τὴν σύνταξιν, πρὸς δὲ τὸ ἰστόρου τὸ πατέρα. Gu. 25

291. μὴ ποτε τεκούσης: μηδέποτε ἐπὶ τῇ σφαγῇ τῆς μητρὸς ὠθῆσαι τὸ ξίφος. A.B.M.

294.—300. καὶ νῦν: περιφραστικῶς, ὡς ἀδελφῇ, ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι, ἤγουν ἀνακαλύπτου, ἀπελθέ τε καὶ ἀπόστηθι ἐκ

1. φονεῦσαι] κτανεῖν I.

2. ἐπάρας—ἀνοσιώτατον] Haec etiam in A.C.

ib. πείσας] ἀναπείσας C.

7. ἀπειρηκῶς] ἀπειρηκῶτος δὲ C., in quo haec post scholion proximum leguntur, ut in A., qui tamen servat ἀπειρηκῶς.

ib. πρὶν] πρὶν μὲν M.

9. ὁ. τοῦ θεοῦ] τοῦ θεοῦ ὁ. Fl. 10.

10. βοηθήσειν] βοηθήσαι μοι A. et omisso μοι C.

24. τὸ νιν] τὸ δὲ νιν B., sine lemmate. τὸ νιν post λαμβάνεται C.

25. τὸ πατέρα] τὸν πατέρα Gu.

τῶν δακρῶν, ἦτοι μὴ δάκρυε, καὶ εἰ λίαν διακείμεθα ἀθλίως. ὅταν δὲ ἰδῆς τὰμὰ, ἦτοι ἐμὲ λειποθυμήσαντα, τούτῃσι μαινέντα, σὺ τὸ δεινὸν ἐμοῦ καὶ τὸ διαφθαρὲν τῶν φρενῶν, ἦτοι τὴν διαφθορὰν, ἔπεχε καὶ κώλυε, παραμυθοῦ τε. ὅταν δὲ στένης σὺ, πρέπει παρόντας ἡμᾶς
5 νουθετεῖν σε τὰ προσφιλῆ· αἱ ἐπικουραὶ δὲ αὐταὶ καλαὶ εἰσι τοῖς φίλοις. I.

καὶ νῦν ἀνακάλυπτε: τὴν ἄψιν δηλονότι· ἐσκέπαστο γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν δακρύοις. Ἄλλως. σεαυτὴν ἀποκάλυπτε· ἔκλαιε γὰρ “κρᾶτα θεῖς” ἔσω πέπλων.” B.M.I. ἀπὸ
10 τούτου καὶ ἀνακαλυπτῆρια, τὰ διδόμενα δῶρα τοῖς νεοῦμφουσ ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς συγγενέσιν ὀρώμεναι. I.

295. ἀπελθε: ἀντὶ τοῦ παῦσαι τῶν δακρῶν. B. Fl. 10. εἰς τὸ μὴ κλαίειν μετάβηθι. Gu.

15 298. ἰσχαίνε: λέπτυνε· παρὰ τὸ ἰσχνῶ ἰσχναῖω παράγωγον, ὅθεν καὶ ἰσχάς. γράφεται καὶ ἰσχανε, ἀντὶ τοῦ ἔπεχε, πράυνε, κούφιζε. B.M.I.

299. χρή σε νουθετεῖν φίλα: νουθετεῖν σε τὰ φίλα καὶ παραμυθεῖσθαί σε, τὰ φίλα καὶ προσῆνῃ λέγοντα. λείπει οὖν τὸ λέγοντα,
20 τὰ φίλα λέγοντα. B.C.M. παραμυθεῖσθαι. Gr. παραινεῖν. Gu. φίλα ἀντὶ τοῦ φίλως, ἢ ᾧ φίλη. Fl. 21. τὰ προσφιλῆ. Gr.

300. αἶδε: αὐταὶ αἱ παρ’ ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους ἐγκαίρως γινόμεναι. Gu. Bar.

301. ἀλλ’, ᾧ τάλαινα: περευθεῖσα ἔσω τῶν δωμάτων, ἐκταθεῖσα

2. λειποθυμήσαντα] Hoc et ἦγον μαινέντα in Gu. καὶ ὀλιγοθυχήσαντα gl. Fl. 29.

7. ἐσκέπαστο—κρᾶτα] τὸ σκέπας. τοῦτο γὰρ ἐπὶ τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει, ἐαυτὴν καλύπτουσα. ἔκλαιε γὰρ κρᾶτα I. In A. est ἐσκέπαστο γὰρ ἐπὶ τῇ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν καὶ δακρῶν σεαυτὸν ἀποκαλύπτω. ἔκλαιε γὰρ κρατηθεῖσα εἰσω πέπλων:— unde ἐσκέπαστο scripsi pro ἐσκέπαστο, quod est in B.M.I.

8. δακρύοις] τοῖς δακρύοις M.

ib. σεαυτῆν] σεαυτὴν B.

13. ἀντὶ τοῦ om. Fl. 10.

15. ἰσχαίνε] Sic B. in textu, ἰσχᾶινε, superscripto a m. pr. ν, in lemmate scholii. Totum scholion sic scriptum in A. ἰσχαίνε ἀντὶ τοῦ ἔπεχε, πράυνε, κούφιζε, ἰσχανε δὲ ἀντὶ τοῦ λέπτυνε παρὰ τὸ ἰσχνῶ ἰσχνάω παραγωγῶς, ὅθεν καὶ ἰσχάς. In C. ἰσχανε (sic) ἀντὶ τοῦ ἔπεχε, παῦε, κούφιζε, λέπτυνε, παραμυθοῦ, παρὰ τὸ ἰσχνῶ ἰσχνήσω παραγωγῶς, ὅθεν ἰσχάς:—

ib. παράγωγον] παραγωγῶς M.

16. γράφεται γὰρ ἰσχανε M. Pro his in B.I. lemma est ἰσχαίνε.

19. λείπει—φίλα λέγοντα] λειπὸν οὖν τὸ λέγοντα φίλα λέγοντα:— C.

δὸς ὕπνῳ τὸ ἄϋπνον βλέφαρον, (ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἐκταθεῖσα δὸς ὕπνον τῷ ἀϋπνῳ βλεφάρῳ,) καὶ τροφήν λάβε, λουτρά τε βάλλε ἐπὶ τῷ σώματι, τουτέστι νίψαι· εἰ γὰρ ἀφήσεις ἐμὲ, ἢ ἐν τῇ προσεδρεία καὶ τῇ προσμονῇ κτήσῃ τινὰ νόσον, ἐφθάρμεθα· σὲ γὰρ μόνην ἔχω βοηθόν, τῶν ἄλλων, ὡς ὄρας, ὧν μεμονωμένος καὶ ἔστερη-5 μένος. I.

302. ὕπνῳ: πρῶτον. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. βλέφαρον: τὸ ὄμμα. Gu. ἐκταθεῖσα: πρὸς τὴν κλίνην ἀνακλιθεῖσα. Gu.

303. σῖτόν τ' ὄρεξαι: διὰ τούτων λέγει, μὴ ἄγαν ἀγρύπνει καὶ λιμῶ διάφθειρε σεαυτὴν, ἵνα μὴ νοσήσῃς. εἰ γὰρ τῷ προσεδρεύειν 10 κτήσῃ νόσον τινὰ καὶ ἀποστῆς, κἀγὼ τῆς σῆς παρουσίας ἔστερημένος ἀπόλλυμαι. A.B.C.M. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τροφήν, ἀντὶ τοῦ ἐκτεῖνασα τὴν χεῖρα βάλε. εἰ γὰρ καταλίπη με, ἀπολιγορῆσασα τῆς νοσοκομίας, ἀπόλλυσαι. B. τροφήν λάβε. Gr. σεαυτῆ. Gu. λουτρά: καθάρσια. Gu. ἀντὶ τοῦ νίψαι. Gr. 15

βάλε: Αἰολικόν, βαλοῦ. Gu.

304. προλείψεις: ἀφήσῃς, ἤγουν ἐὰν ἀποθάνῃς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καταλείψεις με ἀπολιγορῆσασα τῆς νοσοκομίας ἐν τῷ προσεδρεύειν μοι. Fl. 10.

307.—315. οὐκ ἔστι: οὐκ ἔστι δυνατόν δηλονότι τοῦτο· σὺν σοὶ 20 θελήσω καὶ θανεῖν καὶ ζῆν· διάκειται γὰρ ὁμοίως καὶ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν δηλονότι· ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃς σὺ, γυνή, οὔσα δηλονότι, τί δράσω; πῶς μόνῃ βιώσω, ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; εἰ δὲ ἀρέσκει σοι, πρέπει δρᾶν τάδε, ἃ εἶπας δηλονότι. ἀλλὰ κλίνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην, καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν καὶ ἐκφοβοῦν, ἦτοι τὸ φοβεῖσθαι 25 ποιοῦν σε ἐκ τῶν δεμνίων καὶ τῆς κοίτης, ἄγαν ἀποδέχου, ἦτοι πίστευε ἀληθῶς εἶναι, μένε δὲ ἐπὶ τοῦ στρωτοῦ λέχους, ἦτοι ἐπὶ τοῦ σοῦ στρώματος. κἀν μὴ νοσήσῃς γὰρ, ἀλλὰ ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάματος καὶ κακοπάθεια ἀπορία τε, ἦτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας, σοὶ δηλονότι, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς. ἔστι δὲ κακόσχημον εἰς 30 ὑπερβολὴν· ἄλλως γὰρ ἤρξατο καὶ ἄλλως ἀπέδωκεν. I.

9. τούτων λέγει] τοῦτο φησὶ A.B.C.

ib. ἀγρύπνει] ἀγρυπνῖα A.

10. διάφθειρε] διαφθεῖραι M. διαθηρήσης (sic) C.

ib. σεαυτὴν] σεαυτὴν A.B. αὐτὴν C.

11. ἔστερημένος] στερούμενος M.

12. ἔκτεινον—βάλε] Haec etiam in M.

20. οὐκ ἔστι] Παράφρασις prae-

scriptum in I.

οὐκ ἔστι: ἐπειδὴ εἶπεν αὐτός, εἰ γὰρ προλείψεις με, φησὶν ὅτι οὐ προλείψω σε. A.C. οὐχ ὑπάρχει τοῦτο παρ' ἐμοί, ἤγουν οὐκ ἀποδέχμαι σὲ μόνον ἕασαι ἐνταῦθα κείσθαι, αὐτὴ δὲ τροφαῖς καὶ ὑπὸ προσέχειν. Gu. I. οὐκ ἔστι: ἀντὶ τοῦ οὐ προλείψω σε. B.

5 Fl. 10. αἰρήσομαι: βουλήσομαι. Gu. Fl. 21. προκρίνω. Gu.

308. ἔχει γὰρ ταυτόν: ὁμείως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφότερα· ὁ γὰρ σὸς θάνατος καὶ ἐμὸς θάνατός ἐστι καὶ ἡ σὴ ζωὴ ἐμὴ ζωὴ. ἥκιστα γὰρ μοι τὸ ζῆν ἠδιστον σοῦ θανάτου, μᾶλλον δὲ καὶ νέκρωσις νομισθήσεται, διὰ τὸ ἔρημον ἀπολειφθῆναί με βοηθείας. Gu. I.

10 ἔχει γὰρ ταυτόν: τὸ ζῆν με καὶ ἀποθανεῖν ταυτόν ἐστιν, ἔαν σὺ τελευτήσης. ἢ τὸ ἔχει ἀντὶ τοῦ σχήσει. ὁ δὲ λόγος, ἔαν σὺ ἀποθάνῃς, ταυτόν μοι πάθος γενήσεται, ὅ ἐστι, κἀγὼ συντεθνήξομαι σοι. A.B.C.M.I. ἔξει γὰρ ταυτόν με πάθος ὅπερ καὶ σέ. M. ἔξει ἐμὲ πάθος ὃ καὶ σέ, ἦτοι κἀγὼ συντεθνήξω. Fl. 10.

15 310. εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ: τουτέστιν, εἰ βούλει με φυγεῖν, πείθουμαι. C.M.

311. δρᾶν χρὴ τάδε: κατὰ συνεκδοχὴν καὶ πρὸς τὸ δοκεῖ καὶ πρὸς τὸ χρὴ ληπτέον. Gu. I.

313. καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν ἄγαν ἀποδέχου: μὴ ἐν ὑποψίᾳ ἔχε μὴδὲ φαντάζου τὸ ἐκφοβοῦν σε. ἀποδέχου δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποδέχου, προσδέχου. A.B.C.M. τουτέστι μὴ ἔχε τὴν ὑποψίαν κατὰ τοῦ ἀεὶ τῆς μαΐας· τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἄγαν ἀποδέχου. ταρβοῦν δὲ ἐκ δειμνίων λέγει, οὐχ ὅτι τὰ δέμνια ἐποίησε αὐτὸν μαίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι κείμενος ἐκεῖ φόβου ἐξ Ἐρινύων ἐδέχετο, κατεχόμενος τῇ μαΐᾳ. Gu. I.

314. κἂν μὴ νοσῆς: Καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ γραφῆν

1. αὐτός] αὐτὴν C.
 2. ἐμοί] ἐμοῦ Gu.
 4. προλείψω] προλείψεις Fl. 10.
 6. ὁμείως] ἤγουν ὁμείως I.
 7. καὶ ἐμὸς] καὶ ἐμοὶ Gu.
 ib. θάνατος om. I.
 9. με om. Gu.
 10. τὸ ζῆν] ἄλλως praeifixum in I. sine lemmate.
 ib. ἀποθανεῖν] με addunt B.I.
 ib. ἐστιν om. A.
 11. τελευτήσης] φθαρή: C. qui reliqua omittit.
 ib. σχήσει] σχήση M.

- ib. ἀποθάνῃς] ἀποθάνῃ M.
 12. πάθος] παθεῖν A.
 ib. συντεθνήξομαι] τεθνήξομαι I.
 17. ληπτέον om. I.
 18. μὴ ἐν ὑποψίᾳ A. ἀν (sic) ὑποψία C. (qui ἄγαν ἀ. μὴ om.) καὶ (καὶ om. M.) μὴ τὴν ὑποψίαν B.M.
 19. ἀποδέχου — προσδέχου om. C. Pro προσδέχου in A. est προσδόκα τὴν ἐκτὸς ubi τὴν ἐκτὸς ex scholio proximo illatum, etsi illic in A. non hoc, ut in aliis, sed χωρίς legitur.
 ib. δὲ om. M.

διδάσκει, κὰν μὴ νοσῆ γὰρ, ἀλλὰ δοξάζει νοσεῖν, ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ Ὀρέ-
στου εἰς τὸ κοινὸν μεταβεβηκῶς ὁ λόγος. B.M.I. δοξάζεις ἀντὶ τοῦ
δοξάζει τις, ὡς τὸ “ φαίης κε ζάκατόν τ’ ἔμμεναι.” B.M.

Τοῦτο καθολικῶς ἔδει ἐξενεγκεῖν οὕτω κὰν μὴ νοσῆ τις, ἀλλὰ
δοξάζει νοσεῖν, κάματος αὐτῷ καὶ ἀπορία γίνεται. νῦν δὲ τὸ μὲν 5
ἡμισυ τοῦ γνωμικοῦ πρὸς τὸν Ὀρέστην ἐπέφερε, τὸ δὲ ἡμισυ καθό-
λου εἶπεν. ἔστι δὲ τοῦτο καινόςχημον, εἰ καὶ ὁ Καλλίστρατος τὴν
ἐκτὸς τοῦ σ διδάσκει γραφήν. καὶ μὴν καὶ ἑτέρα καινότης ἔστιν
ἐνταῦθα ἢ γὰρ πρότασις ἐνικῶς ἐκφέρεται, ἢ δὲ ἀπόδοσις πληθυν-
τικῶς, δηλοῦντος τοῦ ποιητοῦ ὅτι εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοῦτο 10
γίνεται. Gu. I. δοξάζεις: φαίναςαι νῦν. ἐκ τούτου γὰρ τοῦ δοξά-
ζειν ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς ἀπηλλαγμένους τῆς νόσου ἀμελεῖται, καὶ
οὕτως γίνεται κάματος. Fl. 21. ἔπεται γὰρ ἐκ τῆς νόσου τοῖς
ἀνθρώποις ἄρτι ληγούσης ἢ ταιλαιπωρία. Fl. 18.

315. κάματος: σοὶ τῷ Ὀρέστη ἀσθενεῖ. Fl. 33. κακοπάθεια, 15
ἀγανάκτησις. Gu. ἀπορία: ἀσθένεια. Fl. 59. ἀδυναμία. Fl. 18.
ἀπόγνωσις. Gu.

316. αἶ αἶ: ὦ θεαὶ δρομικαὶ καὶ ταχεῖαι καὶ σεβάσμιαι, αἵτινες
ἐλάχετε ἐν δάκρυσιν καὶ ἐν γόοις χορὸν κακοβάκχευτον, ἦτοι λυπηρὸν,
εἰς ὃν οὐκ ἔστι δηλονότι βακχεύσασθαι καὶ χαρῆναι, μέλαιναί Εὐμε- 20
νίδες (κατ’ εὐφημισμὸν—δυσμενίδες γὰρ εἰσι κατὰ τὸν ὀρθὸν καὶ
ἀληθῆ λόγον.) αἵτινες κινεῖσθε ἀνὰ τὸν ἐπὶ πολὺ τεταμένον ἀέρα,
λαμβάνουσαι δίκην, παρακαλῶ, ἑάσατε τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος,
ὥστε λήθην λαβεῖν τῆς σφοδρᾶς μανίας τῆς ὀρμητικῆς. φεῦ ἔνεκα
τῆς κακοπαθείας καὶ τῶν δυστυχιῶν, οἶων κακῶν, ὦ τάλας, ἐπιθυμή- 25

1. νοσῆ] νοσήσῃ M.
ib. δοξάζει] δοξάζει M.
ib. ἢ om. M.
2. μεταβεβηκῶς] καταβεβηκῶς I.
ib. δοξάζεις—δοξάζει] δοξάζεις—δο-
ξάζει M. In B. est, ἄλλως. κὰν μὴ
νοσῆ τις, ἀλλὰ δοξάζει, ὡς τὸ “ φαίης κε
ζάκατόν τ’ :— In A. totum scholion
sic scriptum, καλλίστρατος χωρὶς τοῦ
σ γράφειν δοκιμάζει, κὰν μὴ νοσῆς,
ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν, ἢ ἢ ἐκ τοῦ ὀρέ-
στου ἐπὶ τὸ κοινὸν μεταβεβηκῶς ὁ λό-
γος :—
3. ὡς τὸ] Hom. II. 3, 220. ubi
ζάκατόν τέ τιν’ ἔμμεναι.

4. Τούτο] ἄλλως. τοῦτο I.
ib. νοσῆ] δόξῃ Gu.
7. καινόςχημον] κακόσχημον I. licet
sequatur καινότης.
ib. εἰ καὶ] ληρῶν add. I.
8. ἑτέρα] ἑτέρως I.
10. τοῦτο γ.] γ. τοῦτο I.
20. εἰς ὃν e Gu. addidi, in quo
haec explicatio, ut pleraeque aliae
hujus paraphraseos, pro glossa
scripta est. Sic mox κατ’ εὐφη-
μισμὸν in Gr. et δυσμενίδες—λόγον in
Gu., in quibus ordinem vulgatum
κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀληθῆ ex eo-
dem libro mutavi. MATTH.

σας ἔρρεις καὶ φθειρή τὴν ἀπόφασιν τοῦ τρίποδος, ἥτοι τὴν κακὴν ματειάν, ἣν ὁ Φοῖβος εἶπε κατὰ τὴν γῆν, ὅπου λέγονται εἶναι δηλονότι οἱ μεσόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς, ἥτοι αἱ καταδύσεις καὶ οἰκήσεις. I.

5 317. ὄρμαδες: πανταχοῦ περιτρέχουσαι, καὶ τιμωρούμεναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ περιτρέχειν ποιῶσαι τοὺς μεμηνότες. A.B. C.M.I.

318. Ποτνιαδες: ἀπὸ τῶν Ποτνιαδῶν ἵππων μετήνεγκεν, αἱ μα- νεῖσαι ἔφαγον τὸν Γλαῦκον. B.M. *μανιοποιί.* Πότναι γὰρ χωρίον ἐστὶ 10 Βιωτίας, ἐνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μακῆσαι διε- σπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον, τὸν Βελλεροφόντου πατέρα, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου. Πότναι δὲ πόλις Βιωτίας, ὅθεν ὁ Γλαῦ- κος γευσάμενος ἐμμανῆς γέγονε καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν ὁ Ἀν- θηδόσιος. B.C.M.I.

15 Ποτνιαδες: κακομανιοποιί. Fl. 21. *μανιοποιί.* Πότνια γὰρ χώρα ἐστὶ Βιωτίας, ἐνθα μακῆσαι αἱ Γλαύκου ἵπποι τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον διεσπάραξαν. Ἄλλως. Ποτνιαδας φησὶ τὰς Ἐρινύας ἀφ' ἱστορίας τριαύτης. Πότνιά ἐστὶ τόπος ἐν τῇ Βοι- 20 ωτίᾳ ἐφύοντο γοῦν ἐκεῖ βοτάναι μανίας ἐμποιοητικαί, εἰς ὃν, ὡς λόγος ἐρεῖ, παραγενόμενος καὶ Γλαῦκος μετὰ τῶν ἵππων αὐτοῦ γευ- σάμενος τῶν βοτανῶν καὶ ἐμμανεῖσαι διέφθειραν τὸν Γλαῦκον. ἐπειδὴ καὶ Ἐρινυῖες αἴτιαι μανιῶν εἰσι, διὰ τοῦτο ταύτας φησὶ Ποτνιαδας. Fl. 6. *σεβάσμαι* κατ' εὐφημισμὸν, *μανιοποιί.* Gu.

319. ἀβάκχευτον: ἥτοι κακοβάκχευτον, τὸν κακὴν ἔχοντα βακ-

5. πανταχοῦ—μεμηνότες] αἱ παν- ταχοῦ τρέχουσαι, ἢ αἱ πανταχοῦ τρέχου- ποιῶσαι τοὺς μανομένους Gu. Post μεμηνότες B.I. pergit, ποτνιαδες δὲ μανιοποιί etc.

ib. τιμωρούμεναι—ποιῶσαι] τιμω- ρῶσαι—ποιῶσαι καὶ C.

9. *μανιοποιί* gl. interlineare in M. ib. *χωρίον*] χώρα (sic) A.

10. *βοτάνην* A.B.C.M. *βοτάνον* I. errore typothetae αἰ om. C.

11. τὸν Βελλεροφόντου (Βελλεροφόν- του A.C.) πατέρα om. I.

12. Πελίου] ὀρπεδίου A. πέλει τὸ C. ib. Πότναι (ποτνιαδες A.C.)] ἄλλως

praeifixum in I.

ib. δὲ A.M. οὖν B. γοῦν I.

ib. πόλις om. C.

ib. ὅθεν ὁ] ὅθεν καὶ A.B. ὁ vel καὶ om. C.

13. γευσάμενος om. I. Fuit in B., in quo nunc decem fere literarum lacuna. Integrum servarunt A.M.

ib. ἤλατο] ἤλλατο B. ἤλλατο C.

ib. ὁ Ἀνθηδόσιος om. I.

15. *μανιοποιί*] *μανιοποιί* Fl. 6.

19. *μανίας*] *μανίαν* Fl. 6.

20. γευσάμενος om. Fl. 6. in la- cuna. Supplevi ex l. 13.

24. τὸν κ. ἔ. *βακχεῖαν* om. C.I.

χείαν, οὐ πρόπουσαν τῷ Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν θρήνοις καὶ γόοις ἐξεταζόμενον, ἢ παρόσον ἄοικα καὶ νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερά συντελεῖται, ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα. A.B.C.M.I. ἀβάκχευτον καὶ δυσβάκχευτον, οὐ βακχεύουσαι, ὡς ὁ Βάκχος, ἀλλὰ κακῶς. Fl. 21. θίασον: κλήρον. Fl. 21. 5

321. μελαγχρῶτες: μέλαιναι· χθόνιαι γάρ εἰσιν, ἢ μελαίνουσαι τοὺς νοσοῦντας, ὡς καὶ πρὸς τὸν Μενέλαιον ὁ Ὀρέστης φησὶν “ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.” A.B.M.I. αἱ μέλανα χρῶτα ἔχουσαι. Fl. 21. μελασώματοι. Fl. 9. τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς μαινομένους μέλανα τὸ χρῶμα ποιεῖν. Gu. 10

Εὐμενίδες: Ἐρινυῖες θεαὶ τρεῖς παρ' Ἑλλησιν, ἔφοροι φόνου καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. καλοῦνται δὲ Ἀλκτώ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη. Gu. I.

322. τὸν ταναὸν αἰθέρα: ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε πτερωταὶ οὔσαι. Ὅμηρος “ἠεροφύτις Ἐρινύς.” ταναὸν δὲ αἰθέρα τὸν λεπτομερῆ τροπικῶς· τὰ γὰρ τεινόμενα τῶν σωματῶν λεπτύνεται. τὸ δὲ ἀμπάλλεσθε, ὡς ἀνακινουσῶν αὐτῶν τὸν ἀέρα ἐμφαντικῶς, τουτέστιν ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς, κατὰ τὸν Ὅμηρικὸν Ποσειδῶνα, τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ τὴν γῆν καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος. A.B.C.M.I.

323. τὸ δὲ τινύμεναι δίκαν ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν λαμβάνουσαι 20 ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου. A.B.M.I.

Pro πρόπουσαν et ἐξεταζομένην, quod est in B.M., in A.I. est πρόπουσα et ἐξεταζόμενον. In C. est πρόπουσα τῷ Βάκχῳ ἵγουν τῷ Διονύσῳ:— reliquis omissis.

1. τῷ om. I.
2. ταύταις] ταῦτα A.
- ib. συντελεῖται] τελεῖται I.
6. ἢ] ἢ αἱ I.
7. ὡς καὶ] ὡς δὲ M.
8. κόρας om. B.
14. ἀνὰ τὸν—] In A. τὸν λεπτομερῆ—λεπτύνεται. ἐμφαντικῶς τὸν αἰθέρα ἀμπάλλεσθαι ὡς ἀνακινουσῶν αὐτῶν τὸν ἀέρα τοῖς πτεροῖς κατὰ τὸν ὅμηρον (ὀμηρικὸν C.) ποσειδῶνα τὸν εἰπόντα καὶ τῇ πορείᾳ τοῖς ποσὶ σείοντα τὸ ὄρος. ἄλλως. ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθαι

πτερωταῖς οὔσαις. καὶ ὅμηρος ἠερόφυτις ἔρινυς:— In C. τὸν ταναὸν αἰθέρα τὸν λεπτομερῆ μεταφορικῶς. τὰ γὰρ—λεπτύνεται. ἐμφαντικῶς ἀμπάλλεσθε ὡς et reliqua ut A. usque ad σείοντα τοὺς (sic) ὄρους:—

15. Ὅμηρος] Π. 9, 571. ἠεροφύτις M.
- ib. ταναὸν δὲ] δὲ om. M.
16. τροπικῶς om. I.
- ib. τὸ δὲ] δὲ om. M.
17. ἀνακινουσῶν αὐτῶν ego cor-
gexi. ἀνακινούσιν αὐτὸν B.M. ἀνακινούσαις αὐτὸν I.
19. τὴν γῆν om. M.
20. τὸ δὲ om. M. ubi haec annotatio supra versum scripta est. Neque ἀντὶ τοῦ habet.

"Αλλως. πῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει "τινύμεναι φόνον;" ἢ γὰρ ἀναποδιδοῦσιν αὐται φόνον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκδικοῦσι τοὺς φόνους. λέγομεν οὖν ὅτι ἐξ αὐ ποιῶσι τοὺς φονεῖς μαινέσθαι παραπλήσιον ποιῶσιν ὡσπερ ἂν εἰ καὶ ἐφόνεον. ἢ τὸ τινύμεναι φόνον ἀντὶ τοῦ
 5 τιμωρούμεναι κητέον τοὺς φονεῖς· τίω γὰρ ἢ μόνον τὸ ἀναποδιδοῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ καὶ τὸ τιμωρῶ· ἢ ἢ τὸ μὲν αἵματος τινύμεναι δίκην ἀντὶ τοῦ ἀναποδιδοῦσαι, τὸ δὲ τινύμεναι φόνον ἀντὶ τοῦ ἐκδικοῦσαι τὸν φόνον καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. ἢ εἰ τὸ φόνον μεγαλεγραφεῖται, λάβοις ἂν ἀπὸ κοινῷ τὸ δίκαν, καὶ τὸ
 10 τινύμεναι, ὡς καὶ τὸ πρῶτον, ἐρεῖς. Gu. αἵματος, ἤγουν λαμβάνουσαι δίκην φόνου, τούτεστι κολάζουσαι διὰ φόνου (φόνου Florr.), ἤγουν φονεύουσαι. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 57. 76.

327. φοιταλέου: ὀρηκτικῆς. Gr. τῆς ποιούσης τοὺς μαινομένους ὀρηῶν. Gu. τῆς λίσσης τῆς τοὺς μαινομένους ποιούσης φοιτᾶν,
 15 ὅ ἐστι περιμέναί. M.

μόχθων: τὸ φεῦ μόχθων καθ' ἑαυτὸν, τούτεστι δυστυχῆς ἐστι χάριν τῶν μόχθων. B.M. λίσσα καὶ μαρία καὶ φοῖτις ἔστι. B.M. πόνων λέγω τῶν τῆς μητρὸς φόνου ἔργων. Gu.

328. οἶων, ᾧ τάλας, ὀρεχθείς: ἐπιθυμήσας· ἐκτείεται γὰρ τὴν
 20 διάνοιαν ὁ ἐπιθυμῶν πρὸς τὸ ποθεινόν. τούτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφάνηκεν· ἢ τὸ φεῦ συντέτακται, ἢ ἢ. φεῦ, ἰὼ Ζεῦ, οἶων μοχθων ὁ τάλας ὀρεχθείς ἔρρεις. M. ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον οἶων πραγμάτων σὺ ὁ τάλας ἐπιθυμήσας (λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρὸς)

1. φόνον] δίκην Gu.

ib. ἀναποδιδοῦσι φόνον αὐται—ἐξ αὐ ποιῆσθαι ἢ ποιῶσι—δίκαν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδοῦσαι I.

14. φοιτᾶν—περιμέναί] Haec etiam in Fl. 21. In C. est λίσσα. τῆς λίσσης καὶ τῆς τοῦ μαινέσθαι ποιούσης καὶ φοιτᾶν ὅ ἐστι περιμέναί μαρίας:—In M. τῆς λ. καὶ τοῦ μαινέσθαι ποιῶσι etc.

17. λίσσα] λίσσα δὲ M.

19. ἐπιθυμήσας—] In M. hoc scholion sequitur post ἀναπεφάνηται, quo finitur schol. v. 332. Ad ὀρεχθείς in A.M. est etiam (M. in

altera margine) ἐπιθυμήσας. ἐκτείεται γὰρ τὴν διάνοιαν εἰ ποθεινότες. Similiter in B. ἐπιθυμήσας ὁ γὰρ ἐπιθυμῶν ἐκτείεται ὡσπερ τὴν διάνοιαν πρὸς τὸ ποθεινόν.

20. πρὸς τὸ ποθεινόν om. M. Inserui ex scholio B. modo memorato.

ib. Verba τούτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφάνηκεν (corr. ἀναπεφάνηται) in Fl. 10. ad ἰὼ Ζεῦ (v. 332.) sunt adscripta.

22. ὡς om. M.

23. σὺ om. M.

ib. ὁ τάλας B.M. ᾧ τάλας I. ὁ τάλας B. etiam in textu.

οἴχη καὶ διέφθαρσαι, ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξάμενος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος ἔλακεν. B.M.I.

οἶων: δι' οἶων, κακῶν δηλονότι, ἔρρεις ἑαυτὸν κτείνειν, φθείρεις ἑαυτόν. Fl. 21. ὀρεχθείς: ἀγαπήσας. Fl. 33.

329. ἀπόφατιν δὲ πρόσταξιν, ἀπόφασιν κατ' ἐκεῖνο τὸ πέδον. B. 5

330. δεξάμενος: ὁ οἰκῶν. Fl. 18. σύ. Gu. ἀνὰ δάπεδον: κατὰ τὴν γῆν. Gr. ἔδαφος. ἤγουν τὸ Ἀπόλλωνος οἶκημα τὸ καλούμενον Δελφούς. Gu.

331. μεσόμφαλα: ὀμφαλὸς κέκληται ἢ Πυθῶ, παρὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ χρηστηριαζομένας λέγειν, ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τὴν Πυθῶ. λέγεται γὰρ τὸν Δία μαθεῖν βουλόμενον τὸ μέσον τῆς γῆς, δύο αἰετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι, τὸν μὲν ἀπὸ δύσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς, καὶ ἐκέισε αὐτοὺς ἀπαντῆσαι, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀνακεισθαί τε χρυσοῦς αἰετοὺς φασι τῶν μυθευομένων αἰετῶν ὑπομνήματα. B.M.I. ἢ Δῆλος γὰρ μεσαιτάτη ἐστὶ τοῦ παντὸς κόσμου, ἢ τῶν Κυκλάδων νήσων. ἢ παρὰ τὰς ὀμφὰς καὶ τὰς φήμας. A.B.C.

λέγονται: καλοῦνται, ἄδονται. Gu. μυχοὶ γᾶς: καταδύσεις, οἰκήσεις. Gr. κοιλότητες. Gu. καταδύσεις, θεμέλιοι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περισσὸν ἦν τὸ γᾶς, ἤγουν μυχοὶ γῆς· διὸ καὶ 20 ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· ἀρκεῖ γὰρ τὸ δάπεδον. Bar.

332.—339. ἰὼ Ζεῦ: φεῦ, ᾧ Ζεῦ. τίς ὁ ἀγὼν οὔτος ὁ φοινικὸς

1. τοῦ om. M. Idem ἂν pro ἦν.

5. ἀπόφατιν] Sic B. etiam in textu pro ἄπο φάτιν, ubi recentior manus ἀπόφασιν superscripsit.

9. ὀμφαλὸς] δὲ add. A.B.C. In A.C. hic est ordo scholiorum, ἢ δῆλος γὰρ μεσαιτάτη ἐστὶ παντὸς τοῦ κόσμου καὶ τῶν κυκλάδων νήσων, ἢ ὀμφαλὸν τὴν πυθῶ λέγειν. λέγεται γὰρ—αἰετοὺς ἀφεῖναι ἰσοταχεῖς, τὸν μὲν—καὶ ἐκέισε αὐτοὺς ἀπαντῆσαι. ὀμφαλὸς δὲ κέκληται ἢ πυθῶ παρὰ τὸ ὀμφὰς τὰς ὑπὸ θεοῦ χρηστηριαζομένας (χρηστηριζόμενας C.) λέγειν (λέγειν om. C.):—

ib. κέκληται] λέγεται I.

10. ἐπὸ τοῦ θεοῦ] ἀπὸ θεοῦ I.

11. τὴν Πυθῶ om. B.I.

12. μέσον] τέλος I. μέσον est

etiam in Gu. in quo priora ὀμφαλὸς—οἰκουμένης desunt, sequentia autem sic leguntur: βουλόμενος ὁ Ζεὺς τὸ μέσον τῆς γῆς μαθεῖν δύο αἰετοὺς ἰσοπετεῖς εἰληφῶς ἀφῆκε τὸν μὲν ἐξ ἀνατολῆς, τὸν δὲ ἐκ δυσμῶν. συννητήθησαν οὖν εἰς Δελφούς, ἔνθα τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστὶ μαντεῖον ὅθεν καὶ εἰς ταύτους κατασκευάσαντες χρυσοῦς αἰετοὺς δύο ἀπέθεσαν ἐκεῖ εἰς ὑπόμνημα τῶν πρόσθεν αἰετῶν.

ib. ἀφεῖναι] ἀφιέναι M.

13. ἐκέισε] ἐκέει I.

ib. ἀπαντῆσαι] συναντῆσαι B.I.

15. ὑπομνήματα] ἀπομνήματα Valck. ad Theocr. Adon. p. 403.

20. περισσὸν—] Annotatio Triclinii.

ἔρχεται παρακινῶν σὲ τὸν ἄθλιον, ᾧ τινι, ἤγουν σοὶ, δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει καὶ συνάπτει τις τῶν ἐχθρῶν, κινῶν εἰς τοὺς δόμους τῶν φόνων τῆς σῆς μητρός. καταλοφύρομαι, λίαν θρηνῶ, σε δηλονότι. I.

332. ἰὼ Ζεῦ; πρὸς τὸ ἄνω σχετλιαστικὸν μετὰ ἤθους ἀνα-
5 πεφώνηται. M.

ἰὼ Ζεῦ: ᾧ ἐπὶ ἀποτροπῇ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

333. τίς ἔλεος: εἰς τὸ τίς ἔλεος στιγμῆν δεδωκότες λείπειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται καὶ τὸ τίς ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς, ἵν' ἢ ὁ νοῦς οὕτως, τίς ἔλεος γενήσεται τῷ Ὁρέστη, ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐλεήσει σε, 10 Ὁρέστα. Ἄλλως. τίς ἄρα, φησὶ, τοῦτον ἐλεήσει; τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον, ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων, τουτέστιν ἄρα θαίμων τις ἐπιπέμπει τούτῳ τὰς Ἐρινύας. Ἡ καὶ ἄλλως. τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ἔξωθεν ἀκουσόμεθα τὸ οὐδεὶς. διὰ τί; οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ὁ ἐκ τῶν 15 Ἐρινύων ἐπέρχεται φόνους, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. Ἄλλως. τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ Ὁρέστη, ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεται τίς ἀλάστωρ, πορεύων εἰς δόμους, ἀντὶ τοῦ ἔλκων αὐτὸν τῇ

6. ᾧ ἐπὶ ἀποτροπῇ] ἐπιαποτροπή, sine ᾧ Florr.

7. τίς ἔλεος—] ἰὼ Ζεῦ τίς ἔλεος. λείπει τὸ γενήσεται, ἵν' ἢ ὁ νοῦς, τίς ἐλεήσει σε, ὀρέστα, τίς δὲ ὁ κίνδυνος— ταχύνων καὶ ἐξεγείρων. τίς δὲ ἄγῶν φόνους ἔρχεται ἕως τοῦ ματέρος αἷμα σᾶς. τὸ ἐξῆς, τίς δὲ ἄγῶν φόνους ἔρχεται θανάτῳ μέλεον, ᾧ τινι ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συνιστάγει τῶν ἀλαστῶρων ματέρος αἷμα σᾶς, ὅς ἀνακινεῖ πορεύων (corrige πορεύων) καὶ μαίνεσθαι κατὰ τοὺς δόμους:—ᾧ δάκρυσιν συμμίσγει ἀλλ' ἐπάλληλα δακρύων, οἷον ἐπὶ τοῖς δάκρυσιν συνάπτει δάκρυα. ἄλλως. τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ ὀρέστη, τίς, ᾧ Ζεῦ, ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεται τίς ἀλάστωρ, πορεύων εἰς δόμους αὐτὸν, ἀντὶ τοῦ περιέλκων τῇ μανίᾳ, καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τῶν οἴκων, ὅστις ἀλάστωρ ἀνέγειρε τὸ αἷμα τῆς μητρός. τινὲς δὲ ἤκουσαν εἰς ἀλαστῶρων δόμον ἀντὶ τοῦ εἰς ἄθου, τίς πορεύεσθαι αὐτῷ ποιεῖ εἰς τοὺς καταχθονίους ἢ εἰς δόμους ἀλαστῶ-

ρων ἀντὶ τοῦ εἰς δόμουςσα ἢ σὲ τὸν ὀρέστην:— A. τίς δὲ ἄγῶν ἕως τοῦ ὅς ἀναβακχεύει. τίς φόνους οὗτος ἀγῶν ματέρος αἷμα σᾶς ὅς ἀναβακχεύει. ἔρχεται θανάτῳ σὲ τὸν μέλεον, ᾧ τινι ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τίς τῶν ἀλαστῶρων μαίνεσθαι σε ποιῶν κατὰ τοὺς οἴκους:—ἅς ἀναβακχεύει. τινὲς στίζουσιν ὅς ἀναβακχεύει ἵνα ἢ ὅπερ σε τὸ αἷμα καὶ ὅς σε ἀναβακχεύει ἀλάστωρ σε ἀνακινεῖ καὶ ποιεῖ μαίνεσθαι:— C.

ib. στιγμῆν] στιγμῆ M.

8. καὶ τὸ Matth. pro καὶ τὸ ἄλλο, quod ex καὶ τὸ πρῶτον corruptum esse potest.

ib. ὁ νοῦς om. I.

9. τῷ Ὁρέστη om. M.

ib. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς] ἀντὶ τοῦ τίς M.

12. ἄρα] ἄρα I.

13. Ἡ om. M.

14. ἀκουσόμεθα] ἀκούσομεν I.

15. ἐπέρχεται] ἔρχεται B. I.

16. Ἄλλως om. I.

μανία καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τὸν οἶκον, ὅστις ἀλάστωρ ἐγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρὸς. B.M.I.

"Ἄλλως. τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ Ὀρέστη, ᾧ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορεύεσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιοῦν. τινὲς δὲ ἤκουσαν τὸ ἀλαστόρων 5 δόμον ἀντὶ τοῦ εἰς Ἄιδου, κατὰ τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων. καὶ τίς δὲ ἢ νόσος πορεύεσθαι αὐτὸν ποιοῦσα εἰς Ἄιδου; ἢ δὲ παρακοπή, οἷον μόχθων ἐπιθυμήσας, ᾧ τάλας, διέφθαρσαι, δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίτοδος τὴν μαντείαν, ἣν ὁ Ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς Δελφούς, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ᾧ Ζεῦ; τοιοῦτος γὰρ 10 αὐτῷ ἀγὼν ὁ ἐκ τῶν Ἐρινυῶν ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μεθ' ὁρμῆς φερόμενος. μετέβαλλε δ' ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸν πρὸς αὐτόν. I. τίς ὄδ' ἀγών: τίς ὅδε ὁ κίνδυνος φόνιος ἔρχεται, παροξύνων σὲ τὸν μέλεον, ὃς δάκρυα δάκρυσι συνάπτει, τίς, λέγω, τῶν ἐχθρῶν, πορεύων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα, ἤγουν τὸν φόνον τῆς σῆς 15 μητρὸς, ὃ σὲ ἀναβακχεύει. Gr. I.

τίς ἔλεος: ἔσται σοὶ τῷ Ὀρέστη. Gu. ἀντὶ τοῦ, πόθεν ἂν γίνοιτο ἔλεος. Gr. ἀγών: κίνδυνος, νόσος, ἢ καταλαμβάνουσα σε μανία. Gu.

334. φόνιος: φονικὸς, δαιμονιώδης. Gu. ἔρχεται: ἐπέρχεται 20 κίνδυνος καὶ φόβος. B.

335. θοάζων: ἐπιδιώκων, ταχύνων, διεγείρων, ἐκμαίνων. "κῆτος θοάζων" Ἀνδρομέδα. B.M. παροξύνων. Gr. κινῶν, ἐκμαίνων. Gu. σοι. Gr. ἢ τῷ ἀγῶνι. Gu.

ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει: συνάγει καὶ συμμίσγει ἐπάλληλα 25 δάκρυα. "Ὀμηρος "συμβάλλετον ὄβριμον ὕδαρ." ἢ συνάπτει, ἢ

13. τίς ὅδε—] Hoc scholion in I. adscriptum est ad v. ὃ σ' ἀναβακχ. Idem est in Gr. sed pro ὃς δάκρυα ibi est: ᾗ τινι ἤγουν σοὶ δάκρυα δ. συνάπτει τις ἀπὸ τῶν ἐ. πορ. εἰς τοὺς δόμους etc.

ib. φ. ἔρχεται] ἔρχεται φ. I.

22. θοάζων] δὲ addit M. in quo haec leguntur inter scholia v. 333. post ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον.

ib. κῆτος—Ἀνδρομέδα] Haec obli-

terata in M. Versum integrum κῆτος θοάζων ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός ex Euripide attulit Plutarch. Mor. p. 22 e., sed omisso nomine fabulae.

25. συνάγει] ἄγει M.

26. "Ὀμηρος] II. 4, 453.

ib. συμβάλλετον] συμβάλλετον M. συμβάλλει ται B.I.

ib. ὄβριμον] Sic B. ὄβριμον M.I.

ib. ἢ] ἤγουν I.

ἢ ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινίαις ἕτερα καὶ ἐπιμηκέστερα ποιοῦντων, οἷον ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα. Ἀριστοφάνης “ὥσπερ σχοινία συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.”

B.M.I.

5 ἔ δάκρυα: ὃ γράφει ἀντὶ τοῦ ὅστις, καὶ ὄμιον, μὴ ὄμιους, λέγων οὔτως, ὅς καὶ ὅστις ἀγών, δηλονότι ὁ φόνιος, συμβάλλει καὶ συνάπτει τοῖς δάκρυσι δάκρυα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐποίει ταῦτα ὁ ἀγών, ἀλλὰ τις τῶν θεῶν, ἐπήγαγε, τίς, λέγω, τῶν ἀλαστόρων, καὶ τῶν ἐχθρῶν, πορεύων καὶ ἐπιφέρων εἰς τὸν ὄμιον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρός, ὅπερ σὲ
10 ποιεῖ μαίνεσθαι. εἰ δὲ γράφωιτες τὸ ω μέγα διὰ τὸ συμβάλλει ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. I.

338. ὃ σ' ἀναβακχεύει: τουτέστιν ὅπερ τῆς μητρός ἀναβακχεύει σε καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅστις ἀλαστόρων ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου, μὴ ἔων αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώρητον. B.I. ἔ σ' ἀνα-
15 βακχεύει. τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ ὃ σ' ἀναβακχεύει, ἢ ἢ ὅπερ σε τὸ αἷμα. γράφεται δὲ καὶ ὅς σὲ ἀναβακχεύει, ἀλάστωρ σὲ ἀνακινεῖ καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. M. διχῶς στίζουσιν. ἀποδίδεται οὖν πρὸς μὲν τὴν πρώτην στιγμὴν, τίς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγών, ἔ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει καὶ συμβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων,
20 πορεύεσθαι ποιῶν τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρός εἰς τοὺς οἴκους καὶ μὴ ἔων αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώρητον, ἢ ὃ σε, τὸ αἷμα δηλονότι, ἀναβακχεύει καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ πρὸς δὲ τὴν δευτέραν στιγμὴν, ὅτι τοσοῦτον ἔρχεται φόνιος ἀγών, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων, ὅς σε ἀναβακχεύει πορεύων καὶ περιέλκων ματέρως αἷμα σᾶς, ὃ ἔστιν
25 ἀνακινῶν τὸ αἷμα τῆς μητρός σου κατὰ τοὺς οἴκους σου, καὶ μὴ ἡρεμῶν αὐτὸ εἶναι ἀτιμώρητον. B.M.I.

1. ἢ ἢ] ἢ om. I.
ib. καὶ—οἷον ἐπὶ om. M.
3. Ἀριστοφάνης] Pac. 37.
5.—11. Annotatio Triclinii.
12. τουτέστιν om. I.
14. ὃ σ'—] ἄλλως praeifixum in I.

15. ὃ σ'] ὅς M. ὡς ἀναβακχεύει in M. legitur in scholio proximo post διχῶς στίζουσιν. Comparandum cum his scholion ex C. appositum in annotatione ad v. 333.

ib. ὅπερ] ὅπως M. Correxī ex C.
17. οἷον om. I.
19. συμμίσγει καὶ om. I.
20. π. ποιῶν—εἰς] ποιῶν π.—κατὰ B.I.
ib. σῆς om. B.I.
21. δηλονότι om. B.I.
24. ὃ ἔστιν ἀνακινῶν] ὄλως ἀνακινεῖ I.
25. οἴκους σου] σου om. B.
ib. καὶ—εἶναι] καὶ οὐκ ἔων αὐτὸ ἡρεμεῖν ἀτιμώρητον B.I. In altera margine M. haec sunt annotationes,

340.—344. ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος καὶ διηλεκτὴς ἐν τοῖς βροτοῖς· ἀνατινάξας δὲ δαίμων τις, αὐτὸν δηλονότι, καθὰ λαΐφος καὶ ἄρμενον νηὸς ταχείας, κατέκλυσε, ἤτοι βυθισθῆναι ἐποίησεν ὡς ἐν κύμασι πόντου ὀλεθρίους καὶ χαλεποῖς. τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ φεῦ, ἔνεκα τῶν δεινῶν πόνων. I.

5

ὁ μέγας ὄλβος· περισσὸν τὸ ἐν ὧς. ὁ δὲ λόγος, οὐ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος· κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τις, ὡσεὶ λαΐφος ἀκάτου θοᾶς τινάξας κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίους καὶ λάβροις κύμασι πόντου. οὕτω καὶ τὸν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσῃ, τοσοῦτον ἀνθρώπων ἢ τύχη. 10
A.B.C.M.I. Ἄλλως. ὡς ἐν πόντῳ λάβροις ὀλεθρίους ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς λαΐφος κατέκλυσε, οὕτω καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. Ἄλλως. κλύζεσθαι δαίμων τις παρεσκεύασε τὸν ὄλβον, ὑπὸ ἀστάτων ἔργων δηλονότι, ὡς λαΐφος ἀκάτου θοᾶς ἀνατινάξας κλύζεσθαι ἐποίησεν ἐν κύμασι πόντου 15
λάβροις καὶ ὀλεθρίους. Καὶ ἄλλως. ἀνατινάξας γὰρ δαίμων τις, ὅ ἐστιν ἄνωθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πέμψας δηλονότι τὸν ὄλβον οὕτως κλύζεσθαι ἐποίησεν ὑπὸ τῶν ἀστάτων ἔργων ὡς ναῦν ἐν κύμασι πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίους. τὸ γὰρ λαΐφος ἀκάτου θοᾶς περιφραστικῶς τὴν ναῦν. ἀνατινάξας δὲ τις δαίμων τὸν ὄλβον κατέκλυσε αὐτὸν καὶ 20
κατεπόντισεν ὡς ἀκάτου θοᾶς λαΐφος πόντου λάβροις ὀλεθρίους κύμασιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσῃ, τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἢ τύχη. A. τὸ δὲ δεινῶν πόνων ἐν μέσῳ

ὁ δ' ἀγὼν ἔρχεται ἕως τοῦ ματέρος αἵμα σᾶς ἀναβακχεύει. τὸ ἐξῆς, τίς φόνιος οὗτος ἀγὼν ματέρος αἵμα σᾶς, ὅ σε ἀναβακχεύει, ἔρχεται θοᾶζων σε τὸν μέλεον. φτίνι τῷ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τις τῶν ἀλαστόρων μαίνεσθαι σε ποιῶν κατὰ τοὺς οἴκους. φ δάκρυα. φ τοῖς ὀρέστω δάκρυσι δαίμων τις κακὸς ἀλλεπάλληλα συνάπτει δίκην τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ εἰσπραττόμενος. De A. C. vide annot. ad v. 333.

6. ὁ μέγας ὄλβος om. I., praefixo ἄλλως. Verba περισσὸν τὸ ἐν ὧς (in verbis ὡς τις et ὡς πόντου). ὁ δὲ λόγος addidi ex A.C.M. Corrupte in C. περισσὸν τὸ ἐν ὧς ὁ λόγος δὲ—.

ib. ὁ δὲ λόγος] καὶ ἔστιν ὁ ὄλβος M.

7. τις om. M.

8. τοῖς] ἐν τοῖς M.

ib. λάβροις] λαύροι (sic, non λαύροις) C.

ib. πόντου] τοῦ πόντου I.

9. οὕτω] οὕτως A. Verba οὕτω— ἀνθρώπων ἢ τύχη om. B.M.I.

ib. τινάξας] τεινάξας C.

10. ἢ τύχη] Pergit C. ἀνατινάξας τις δαίμων κατέκλυσε τὸν ὄλβον ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων καθὼςπερ τις ἄνεμος κατέκλυσε ἐν λαύροις ὀλεθρίους κύμασι τοῦ πόντου τὸ ἄρμενον τῆς ταχύτητος (corrigere ταχυτάτης) νηὸς:—

16. λάβροις] ἐν λάβροις A.

ἀναπιφάνηται. ἢ οὕτως ἄς δὲ πόντου λάβροις ἠλεθρίσις ἐν κύμασι
δαίμων τις ἀκάτου θεῆς λαΐφος κατέκλυσεν. οὕτω καὶ τὸν μέγαν
ἔλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. B.M.I.

341. ἀνὰ δὲ λαΐφος: ἀνατινάξας δὲ τις δαίμων τὸν ἔλβον κατέ-
5 κλυσεν αὐτὸν καὶ κατεπόντισεν, ὡς ἀκάτου θεῆς λαΐφος πόντου
λάβροις καὶ ἠλεθρίσις κύμασι. ὅσοι γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νῆος
ἐν θαλάσῃ, τοσοῦτον κατὰ τὸν βίον ἢ τύχῃ τῶν ἀνθρώπων. ἢ οὕτως
κλιζέσθαι παρεσκεύασέ τις θεὸς τὸν ἔλβον ἄστατον ὄντα ὑπὸ τῶν
δεινῶν πόνων, τουτέστιν ἔργων. "Ὀμηρος" αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο
10 πόνου." ἄς γὰρ κλιζέται καὶ ἐν θαλάσῃ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων
τύχῃ ὑπὸ ἀστάτων ἔργων. τὸ γὰρ τῆς τύχης φεῦμα μεταπίπτει
ταχύ. B.M.I.

*Ἄλλως. ἀνατινάξας δὲ τις δαίμων ἢ τις δαιμόνων αὐτὸν, δηλονότι
τὸν ἔλβον, ὥσπερ λαΐφος ἀκάτου θεῆς κατέκλυσεν ὥσπερ ἐν κύμασι
15 πόντου λάβροις ἠλεθρίσις. τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου, ἀπὸ τοῦ
φεῦ, ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Gr. I. *Ἄλλως. τὸ λάβροις ἠλε-
θρίσις ἐν κύμασι πρὸς τὸ δεινῶν πόνων σύναπτε. καὶ μὴ λάμβανε
ἐπὶ ἔξωθεν, μηδὲ ἄς πόντου μετὰ τόνου τὸ ὡς ἔκφερε, ὡς τινὲς
φασιν, οὕτω δὲ, ὁ μέγας ἔλβος καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία οὐ μόν-
20 μος καὶ διηκεῖς ἐστὶν ἐν τοῖς βριτοῖς: ἀνατινάξας δὲ καὶ ταράξας
αὐτὸν τις δαίμων, ὥσπερ λαΐφος ἀκάτου καὶ νῆος θεῆς καὶ ταχείας,
κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν λάβροις καὶ σφοδροῖς ἠλεθρίσις κύμασι
δεινῶν πόνων καὶ δυστυχιῶν, ὥσπερ πόντου κύμασι δηλονότι. ἰστέον
δὲ ὅτι. ἐπειδὴ λαΐφος εἶπε, διὰ τοῦτο καὶ κατέκλυσεν εἶπε καὶ κί-
25 μασι, θεικυῖς: ὅτι ἡ τοῦ ἔλβου ἀνατροπὴ ἀνατροπὴ λαΐφους ἔσκε
καὶ αἱ τῶν δεινῶν πόνων ἐπελεύσεις κύμασι ἠλεθρίσις. τὸ δὲ θεογύ-

2. λαΐφος om. I., post κατέκλυσε τον καὶ ἡ τύχῃ τῶν ἀ. M., omissis ὁ.
habet M., omissis proximis οὕτω κ. ἀ. ἔργων.

τ. μ. ὁ. κατέκλυσε.

13. ἢ τις δαιμόνων om. Gr.

4. ἀνὰ δὲ λαΐφος om. B.I. praefixo
αἰλιως.

15. ἀπὸ τοῦ om. I.

6. γὰρ om. M.

11. τὸ γὰρ—ταχύ om. M. Est
versus poetae τὸ τῆς τύχης γὰρ φεῦμα
μεταπίπτει ταχύ.

7. κατὰ] καὶ κατὰ B.I.

ib. ἢ τύχῃ post ἀνθρώπων B.I.

20. δὲ—αὐτὸν τις] δὲ τις αὐτὸν I.

ib. ἢ οὕτως om. M., sed habet
lemma κατέκλυσε δεινῶν. In proxi-
mis M. παρεσκεύασεν ἄστατον, o-
missis τις θεὸς τὸν ἔλβον.

21. ὥσπερ om. I.

22. κύμασι ante λάβροις I.

25. ἀνατροπὴ om. Gu.

10. οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀ. τύχῃ] τοσοῦ-

26. ἐπελεύσεις κύμασι θαλάσσης ἠλεθρίσις I.

νων γάμων λέγει, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τάνταλος υἱὸς ἦν Διός. Gu. I. ἢ οὕτω. κατέκλυσε δὲ αὐτὸν τις δαίμων, ὥσπερ ἐν λάβροις ὀλεθρίοις κύμασι δεινῶν πόνων, ὥσπερ κατακλύζει λαΐφος ἀκάτου θῆας ἐν λάβροις ὀλεθρίοις κύμασι πόντου, ἀνατινάξας καὶ ἀνατρέψας τοῦτον. Gu.

5

340. οὐ μόνιμος: οὐκ ἐν μονῇ ἐστίν, ἤγουν οὐ μένει. Gr. Fl. 17. 59. 76. στάσιμος. Gu.

345.—347. τίνα γὰρ ἔτι: ἀλγῶ οὖν, φησὶ, τὴν ψυχὴν ὡς ἐπὶ ἰδίῳις κακοῖς καὶ συναποφέρομαι τὴν ψυχὴν τίς γὰρ ἕτερος οἶκός ἐστι σέβεσθαι παρ' ἡμῶν ἄξιός ἢ οὗτος, ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν 10 καταβολήν; ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γουῆς ὁ Ζεὺς, ὅστις ἐφύτευσε Τάνταλον Πλουτοῖ συνελθῶν. A.B.C.M.I.

τίνα γάρ: πρὸς τὸ ἄνω κατολοφύρομαι τίνα γάρ ἔτι πάρος. M. πρὸς τὸ κατολοφύρομαι ἀποδίδονται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

346. ἢ τόν: καταγόμενον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. 15

348. καὶ μὴν βασιλεύς: ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν φεύγοντες τὴν μονοδίαν τοῦ λόγου. τὸ δ' ἐξῆς, καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἄναξ, τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν, πολλῇ δ' ἀβροσύνη δῆλος ὄρασθαι τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν, ὅ ἐστι, διὰ τοῦ σχήματος ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν. 20 B.M.I.

349. ἀβροσύνη: διὰ τῆς πολλῆς δὲ ἀβροσύνης, ἤγουν τρυφερότητος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. βασιλικῶ μεγέθει,

8. οὖν om. A.B.C.I.

ib. τὴν ψυχὴν om. B.I.

ib. ὡς om. A.M.I.

9. ἰδίῳις] τοῖς ἰδίῳις I.

ib. τίς γὰρ ἕτερος οἶκος] τίνα γὰρ ἕτερον οἶκον A.

10. ἐστίν om. B.I.

ib. ἡμῶν] ἡμῶν A.

ib. ἄξιός om. A.C.M.

ib. οὗτος—ἔχει] οὕτως—ἔχω A.

ib. ὅς] ὅτι A.C.M.

11. καταβολήν] καταμενίην A.

ib. γουῆς] ζωῆς C.

ib. ὅστις] ὃς B.I.

12. Πλουτοῖ συνελθῶν om. A.C.

13. πρὸς τὸ ἄνω (v. 339.) κατολο-

φύρομαι] πρὸς τὰ ἄνω καὶ κ/. κάτω τὸ ὀλοφύρομαι M. In B. est πρὸς τὰ ἄνω κακά. τοῦτέστι πρὸς τὸ ὀλοφύρομαι τίνα γὰρ ἔτι πάρος:—

17. φεύγοντες—λόγου om. M.I.

In A. est εἰώθασιν τι κατὰ τοῦ χοροῦ πλάττειν τι φεύγοντες τὴν μονοδίαν τοῦ λέγειν:—δῆλος ὄρασθαι πολὺ δ' ἀβροσύνη. ὅ ἐστίν πολὺ δ' ἀβρότατος ἰδεῖν καὶ διὰ τῆς ἕψεως ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν:—

18. βασιλεύς] ὁ βασιλεὺς I.

ib. ὅδε δὴ] ὅδε M.

19. πολλῇ δ' ἀβροσύνη] πολλῇ δ' ἀβροσύνη M. πολὺ δ' ἀβροσύνη B. Idem πολὺ in textu habuit a m. pr.

τρυφή ἱματίων καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀκολουθῶν. Gu. τῇ τρυφῇ τοῦ βαδίσματος, ἤγουν τῆς ὄψεως. M. Fl. 21. πλουσιότητι. Fl. 33.

350. δῆλος ὀρέσθαι: ὀράται δῆλος ἐν πολλῇ ἀβροσίᾳ. Fl. 21.

352. ᾧ χιλίοναυ: ἀπὸ τούτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει ἀφ' ὧν ἔμεγα-
 5 λύνετο. τῷ δὲ ἀπρητισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο: τσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ
 νῆες τῶν Ἑλλήνων, χίλιαι πρὸς ταῖς ρπς'. A.C.M.I. δι' ὧν δοκεῖ
 αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ, ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολλυμέ-
 10 μῶν ἐν τῇ Τροίᾳ. A.B.C.M.I. τὸ δὲ θεόθεν πράξας ἄπερ ἠῦχου
 προσέθηκεν, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν Ἑλένην. σὺ
 μὲν οὖν, φησὶν, εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης, ὁ δὲ Ὀρέστης δυστυχεῖ. B.
 M.I. σὺ μὲν οὐ μετέχεις, φησὶ, τῆς δυστυχίας τῶν Τανταλιδῶν.
 B.M.I. ὀρμήσας: παρορμήσας, κινήσας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21.
 56. 59. 76. ἔλλιμενίσας. Gu.

353. εἰς γῆν Ἀσίαν: ἤγουν Ἀσιανὴν, τὴν Τροίαν. Gr. Fl. 6. 9.
 15 17. 21. 56. 59. 76. νεώτερον τὸ τῆς Ἀσίας ὄνομα. B.

354. ὀμιλεῖς: συνδιάγεις. Gr. Fl. iidem.

355. θεόθεν: ἀπὸ τοῦ θεοῦ. πράξας: τελέσας. ἄπερ εὔχου: δι'
 εὐχῆς ἐποίησεν. Gr. Florr. iidem.

356. ᾧ δῶμα, τῇ μὲν, ταύτῃ τῇ μερίδι δηλονότι, ἠδέως βλέπω
 20 σε, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Τροίας, τῇ δὲ, ἤγουν ταύτῃ τῇ ἐτέρᾳ μερίδι
 δηλονότι, ἰδὼν καταστένω: κίκλω γὰρ περιληφθεῖσαν ὑπὸ ἀθλίω

2. ἤγουν] ἢ M.

4. ἔμεγαλύνετο] ἐσεμνύνετο A.
 C.

5. τῷ δὲ ἄ.] τῷ ἄ. δὲ A.C.

ib. ἀριθμῷ ἔ.] ἔ. ἀριθμῷ A.B.I.

ib. τσαῦται γὰρ ἦσαν] ἦσαν γὰρ
 A.C., omisso τσαῦται.

6. ρπς' B. ρπ I. Illud haud
 dubie fuit etiam in M. in quo num-
 erus post ἐλλήνων obliteratus est,
 sed ut appareat litera ς'. Et vo-
 luit haud dubie Gu., in quo ρπ
 (i. e. ρπῶς) scriptum est, scholio sic
 conformato δι' ὧν δ.—ἀπολλυμένω
 (sic) εἰς τροίαν. ἐχρήσατο δὲ τῷ ἄ.
 ἀριθμῷ. αἱ νῆες γὰρ τῶν ἐλλήνων χί-
 λιαι πρὸς ταῖς ρπς' ἦσαν. In A.C.
 est ἐλλήνων αρπς (αρπς C.)

ib. δι' ὧν—] In B. ἕλλως. ᾧ χιλίο-

ναυ. δι' ὧν—. In M. χιλίοναυ
 στρατὸν ὀρμήσας. δι' ὧν—. In C.
 εἰς τὴν Ἀσίαν, in A. lemma nul-
 lum.

8. τῇ om. I. In A.C. est ἀπο-
 λλυμένων (ἀπολυμένων A.) εἰς τὴν (τὴν
 om. C.) τροίαν. νεώτερον δὲ τὸ τῆς
 Ἀσίας ὄνομα. θεόθεν (θέθεν C.) πράξας.
 τὸν γὰρ πόλεμον—ἑλένην. σὺ μὲν οὖν,
 φησὶν,—ὁ δὲ ὀρέστης (ἀρέστης om. A.)
 δυστυχῶς (δυστυχεῖ C.):—Post Τροίαν
 pergit M. θεοῖθεν πράξας ἄπερ ἠῦχου:
 τὸν γὰρ πόλεμον etc.

ib. ἠῦχου] Sic B.M. εὔχου I.

10. οὖν om. B.I.

11. σὺ μὲν οὐ μ. φ. M. σὺ φ. οὐ
 μετέχεις B. οὐ μετέχεις φησὶ I.

19. Παράφρασις praefixum in I.

κακῶν οὐπόποτε εἶδον ἄλλην οἰκίαν μᾶλλον, σοῦ δηλονότι. τὰς τύχας γὰρ, ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔμαθον ὁποίῳ θανάτῳ ἄλετο παρὰ τῆς γυναικὸς, προσίσχων καὶ πλησιάζων τῷ Μαλέῳ τὴν πρῆραν· ἐκ γὰρ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης ὁ μάντις τοῖς ναυτίλοις, ἀντὶ τοῦ τῶν ναυτίλων, ὁ προφήτης τοῦ Νηρέως, ὁ 5 Γλαῦκος, ὁ ἀψευδὴς θεὸς, ἐξήγγειλεν ἔμοι, ὅς μοι παρασταθεὶς ἐμφανῶς εἶπε τάδε· ὦ Μενέλαε, κεῖται θανὼν ὁ σὸς ἀδελφός, ἐμπροσθέν λουτροῖς πανυστάτοις, τῆς ἀλόχου, ἤγουν ἂν ἡ ἄλοχος ἔλουσεν αὐτόν· ἐπλήρωσε δὲ δακρύων πολλῶν ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ναύτας. ἐπεὶ δὲ ἔψαυσα τῆς Ναυπλίας χθονός, ἥδη δάμαρτος, τῆς ἐμῆς δηλονότι, 10 ἐξορμιζομένης ἐνθάδε, νομίζων τὸν Ὀρέστην, τὸν παῖδα τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τὴν μητέρα περιβαλεῖν χερσὶ φίλαις, ὡς εὐτυχοῦσιν, ἤκουσά τινας ἀλιέως τὸν ἀνόσιον φόνον τῆς Τυνδάρεω θυγατρὸς. καὶ νῦν εἶπατε, ὦ νεάνιδες, ὅπου ἐστὶν ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος παῖς Ὀρέστης, ὅς ὑπέμεινε τὰ δεινὰ κακὰ βρέφος γὰρ τότε ἦν ἐν ταῖν 15 χεροῖν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτε κατελίμπανον τὴν οἰκίαν ἀπίων εἰς Τροίαν, ὥστε οὐκέτι ἂν γνωρίσαιμι αὐτὸν ἰδῶν. I.

ὦ δῶμα: ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὸ κακόηθες τῆς γνώμης Μενελάου· καὶ γὰρ οὐδὲ εἰς Σπάρτην ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἄργος ὡς ἐξελάσων Ὀρέστην, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δηλὸς ἐστὶ, καί-20 τοι τῶν πάλαι πολεμίων φειδόμενος. ἐν γὰρ τῇ ζ' ῥαψωδίᾳ κωμφοδεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ, συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἄδραστον δόσιν χρημάτων ἐπαγγελλούμενον. A.B.M.I. τῇ μὲν: ἀντὶ τοῦ ἐν μέρει. B.

357. καταστένω: στενάζω. Gu. θλίβομαι. Fl. 21.

358. εἰλιχθεῖσαν: περιληφθεῖσαν. Gr. κυκλωθεῖσαν, συσχε-25 θεῖσαν. Gu.

362. Μαλέα: ὄρος Λακωνικῆς ἐστὶ τὸ Μάλεον. Ὅμηρος

18. ἀπὸ πρώτης—] ἀπὸ τῆς πρώτης —καὶ γὰρ πρότερον οὐκ εἰς σπάρτην ἀνήχθη, ἀλλ' εἰς Ἄργος ὡς ἐξελάσων Ὀρέστην τῶν οἰκῶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δηλὸς ἐστὶ. καὶ παρ' ὁμήρου ἐν τῇ ζ' ῥαψωδίᾳ κωμφοδεῖται συγχωρῶν ζῆν τὸν ἄνδρα τὸν δ. χ. ε. :—A.

19. πρότερον] πρότερος I. Pars hujus scholii est in Gu. οὐ πρὸς σπάρ-

την ἀνήχθη, ἀλλὰ πρότερον εἰς Ἄργος ἐξελάσων Ὀρέστην.

20. ὡς ἐξελάσων—ὡς καὶ ἐν] ἐξελάσων (sine ὡς) Ὀρέστην ὡς ἐν M. Post δῆλός ἐστι idem pergit καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἔρις ἢ τ' πάλαι—κωμφοδεῖται συγχωρῶν τὸν Ἄδραστον etc. :

27. Ὅμηρος] Od. 3, 287.

“Μαλειάν ὄρος αἰπύ.” B. ἀκρωτήριόν ἐστὶν ὁ Μαλέας περὶ Λακεδαιμονίαν λεγόμενον παρὰ τισιν ἰδιωτικῶς ὄνου κατωμάγουλον. Gu.

363. ἐξήγγειλε: Ὀμηρικὸς ζήλος τὸ ἐξήγγειλε καὶ τὸ εἶπεν.
5 Gu.

ὁ ναυτίλοισι: τοῖς γὰρ ναύταις οὗτος ὡς φίλος καὶ θαλάσση ἐστὶ καὶ ἰχθύσι τὰ πεπρωμένα βάζει. A.C.

364. Νηρέως προφήτης: οὗτος Ἀθηδόνιος ἄλιεύς, ἑωρακῶς δὲ ἰχθὺν παρὰ τὴν ψάμμον βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναξήσαντα, φαργῶν
10 καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ’ οὐκ ἀγήραος· ἐφ’ ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν. μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ’ Ὀμήρῳ Πρωτεύς καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τρίταν τοῖς Ἀργοναύταις. A.B.C.M. Gu. I. τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασὶ τινες ἀεὶζῶον εἶναι. Gu.

365. ἐμφανῶς κατασταθεῖς: τούτεστιν οὐκ ἐντὸς θαλάσσης ἂν
15 καὶ ἀφανῶς μοι τοῦτο εἶπὼν, ἀλλ’ ἐμφανῶς καὶ ἐνώπιον στὰς καὶ διηγησάμενος. Gu. I. ὅς μοι πλησίον σταθεῖς τὰδε εἶπεν ἐμφανῶς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φανερῶς (Fl. 36.) καὶ οὐ διὰ τινος φαντάσματος. Gu. προδήλως. Fl. 21.

367. λουτροῖσιν ἀλόχου: ἂ ἢ ἄλοχος ἔλουσεν αὐτόν. Gr. του-
20 τέστιν ἐν λουτροῖς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἀνηρέθη. Gu.

περιπεσῶν: περισσὴ ἢ περί, καὶ ἔστιν ὁ νοῦς, ἀποθανῶν, πεσῶν, ἀπολωλὸς τοῖς πανυστάτοις λουτροῖς τῆς ἀλόχου· ἢ περιπεσῶν ἀντὶ τοῦ συντυχῶν τοῖς λουτροῖς τῆς ἀλόχου· λουσαμένῳ γὰρ Ἀγαμέμνονι

1. ἀκρωτήριον—] In I. hoc scholion sic scriptum, Μαλέας δὲ α. ἐστὶ περὶ λ.—κατωμάγουλον.

2. κατωμάγουλον] Addit Gu. quae partim evanuerunt vel erasa sunt, ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Veteres ὄνου γνάθον dixerunt. De utroque v. Ducang. p. 849.

8. οὗτος—ἑωρακῶς] οὗτος ὁ ἀθηδόνιος ὁ ἀπὸ ἀθηδονίας πόλεως ἦν ἄλιεύς. ἑωρακῶς C.

ib. ἄλιεύς] ἦν ἄλιεύς Gu.

9. τὴν ψάμμον] τὴν om. A.C.

10. καὶ αὐτὸς] ὁ γλαῦκος καὶ αὐ-
τὸς C.

ib. ἀλλ’ οὐκ ἀγήραος (ἀγήρατος A.) —ἑαυτόν om. Gu.: ἐφ’ ᾧ κ. ἑαυτόν om. A.C.

11. ὡς ὅ] ὁ om. A.I. ὡς καὶ C. Gu.

12. Τρίταν τοῖς] τρισσοῖς C.

15. εἰπὼν] εἰπέιν I.

21. ἀποθανῶν, πεσῶν, ἀπολωλὸς addidi ex A.C.M.

22. ἀλόχου A.C.M. ἀλόχου πεσῶν, ὅ ἐστιν ἀπολωλὸς B.I.

ib. ἢ περιπεσῶν—ἀλόχου om. A.C.

ib. γὰρ et τὸν om. M., Ἀγαμέμ-
νονι om. A.C.M.

τὸν χιτῶνα περιήγαγεν ὡς ἐν Ἐκάβῃ φησὶ “ κτεῖν, ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.” A.B.C.M.I.

369. Ναυπλίας: Ναύπλιος λιμὴν ἀπὸ τούτου καὶ Ναυπλία χθών. ἀπὸ Ναυπλίου τοῦ πατρὸς Παλαμῆδους. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 5

370. ἦδη δάμαρτος: μέμνηται τῆς γυναικὸς οὐκ ἐν δέοντι ἔρωτι, μεγίστῳ δὲ μᾶλλον. A.C.

371. δοκῶν Ὀρέστην: ἵπουλα πάντα τὰ ῥήματα Μενελάου, ἀφ' οὗ ὁ ποιητὴς τὸ ἄστατον τῆς Λακεδαιμονίου γνώμης κωμῳδεῖ, ὡς καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ “ ὧ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, Σπάρτης 10 ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.” πρὸ γὰρ Διοκλέους, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι, οὐ προσήκαντο ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπέμπτου, ὃς ἦν πρὸ Διοκλέους, ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος. A.B.C.M.I.

372. περιβαλεῖν: περιβάλλω τινὰ ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι 15 καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἀντὶ τοῦ ἐνδύει· καὶ παρὰ Φιλοστράτῳ “ περιβάλλων τοῖς τεύχεσιν ἄνδρας ὀπλισμένους” ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τιθεῖς. Gr. I. ἀντὶ τοῦ περιλαβεῖν. M. περιπτύξασθαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περιπλακῆναι. Gu. Fl. 33. 20

373. ὡς εὐτυχοῦντας: κακοήθως, ὡς ὑγιῶς ἔχοντας. A.C. Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας εὐτελεῖς λογιζέ-

1. περιήγαγεν M. προσήγαγε C. προσήνεγκεν A.B.I.

ib. ὡς (καὶ A.C.) ἐν Ἐκάβῃ (v. 1281.) φησὶ] φησὶ om. M.

ib. Ἐκάβῃ φησὶ, κτεῖν, ὡς] ἐκάβῃ (ἐκάστῳ C.) ὡς A.C.

2. λουτρά σ' ἀναμένει C. λουτρά ἀναμένει A. λουτρά solum habet M., totum hoc λ. σ' ἀ. om. B.I.

4. ἀπὸ—Παλαμῆδους] Haec etiam in B.C. om. Gr.

7. μεγίστῳ δὲ] δὲ om. A.

8. ἵπουλα] δὲ addit C. qui πάντα om. In eodem κωμῳδεῖ πᾶσιν ἐχθίστοις, mediis omissis.

ib. ἀφ' οὗ] ἀφ' ὧν I.

9. γνώμης ante Λακεδαιμονίων C.

ib. κωμῳδεῖ] ἐκωμῳδεῖ A.M.

10. Ἀνδρομάχῃ] V. 446.

ib. ὧ] ὡς M.

ib. βροτῶν A.B.M. βροτοὶ C.I.

11. δόλια—Φιλόχορος om. C.

ib. ἐφ' οὗ] ἀφ' οὗ A.

13. Ἀθηναῖοι om. A.

ib. ἐπὶ—Διοκλέους, ὡς om. A.

ib. ὃς ἦν] ὅ ἐστι M.

14. ὡς] In M. οὕτως, ut videtur.

21. κακοήθως—ἔχοντας] Brevius in M. τὸ εὐτυχοῦντας κακοήθως.

ib. Ἄλλως addidi ex A. In C. καὶ ἄλλως.

22. εἰώθασιν] μὲν add. M. εἰώθαμεν C. in quo prima pars scholii usque ad προκόπτειν legitur.

ib. τὰς τῶν] τῶν om. C.

ib. εὐτελεῖς] εὐτυχεῖς C.

σβαι. Βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν προκόπτειν. καὶ ἡ Μελέαος τούτου ἐφηδρεύων τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀρχῇ μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν ὀρίζεται. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἠπιστάμεν. καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα. ἐλπίζω δὲ περιπτώσσεσθαι
 5 τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν μητέρα, ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκουσα τῆς Κλυταιμνήστρας τὸν θάνατον· τὸ γὰρ εὐτυχούντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ἰγμεῖς. A.B.C.M.I. ἀλικτύπων: τῶν ἀλιέων, ἀπὸ τοῦ κτυπεῖν ταῖς κώπαις. ἢ τῶν ναυτῶν. B.M. ἀλιτύπων: ἀλιέων, οἱ ταῖς κώπαις τύπτουσι τὴν θάλασσαν. Laud. 89. Gr.

- 10 ἀνόσιον φόνον λέγει τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτι ὑπὸ τοῦ ταύτης υἱοῦ Ὀρέστου ἐπράχθη. δέον δὲ εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κακῶς ἀνόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας. ἔδει γὰρ αὐτὴν οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ μεριάκις ἀπολωλέναι, αὐτόχειρα, ἦται φονέα, τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς γενομένην, ἀλλ' οὖν ὑπ' ἄλλου του, καὶ
 15 οὐχ ὑπὸ Ὀρέστου τοῦτο γεγενῆσθαι. Gu. I.

374. παιδός: γρ. θυγατρός. M.

375. καὶ νῦν ὅπου: ἀντὶ τοῦ ὅπου ἐστὶν ὁ Ἀγαμέμνονος γόυος. M.

376. τὰ δεινά: κακ τούτου δηλὸς ἐστὶν ὁ Μενέλαος πονηρῶς
 20 ταῦτα λέγων. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὅς ἤμυνε τῷ πατρί, φησὶν, ὅς τὰ δεινὰ εἰργασται κακά. B.M. φοβερὰ, τὸν τῆς μητρὸς φόνον. Gu. ἔτλη: ἐτόλμησεν. Gr. ἐκαρτέρησεν. Gu. εἰργασται: ἀηλὸς ἐστὶ πονηρὸς Μενέλαος, δέον εἰπεῖν, ὅς ἤμυνε τῷ πατρί. Fl. 10.

379. ἄστ' οὐκ ἂν γνωρίσαιμι ἄν: ὅτε ἐν ἐπὶ ῥήματι δύο λέγεται
 25 ἄν, ὡς ἐνταῦθα, τὸ μὲν ἐν ἐστὶ δυνητικὸς σύνδεσμος, τὸ δὲ ἕτερον παραπληρωματικὸς ἀντὶ τοῦ δή. Bar. Gr.

1. αὐτῶν] αὐτὸν C.

ib. καὶ ἴ—καὶ ἰγμεῖς om. C.

2. ἐφηδρεύων] ἐφείδρας ἄν M.

3. τὸν Ἀγαμέμνονα] τοῦ ἀγαμέμνονος A.

4. περιπτώσσεσθαι post μητέρα A.

6. τῆς K. τὸν] τὸν κ. I. In A. est σωζομένους, καὶ ἤκουσα τῆς κλυταιμνήστρας ἀνόσιον φόνον, omissis postremis τὸ γὰρ—ἰγμεῖς.

ib. εὐτυχούντας, σώους καὶ ἰγμεῖς habet etiam Fl. 21. sed addit: ἐν ταῖς γὰρ μόναις ἀνιμίζου αὐταῖς εὐτυχῶν.

7. τῶν ἀλιέων om. B.

12. Verba δέον δέ—Κλυταιμν. om. Gu. qui seqq. sic scripta exhibet: ἔδει μὲν γὰρ—γενομένην. ἔδει δὲ ἐπ' ἄλλου του etc. Fl. 10. annotat: δέον εἰπεῖν εὐσεβῆ, nihil amplius. MATTH. Verba δέον εἰπεῖν—κλυταιμνήστρας sunt etiam in B.

15. τοῦτο γεγενῆσθαι] γεγενῆσθαι τοῦτο Gu.

19. ἄκ—Μενέλαος] καὶ ἐκ τούτου δ. ἐστὶ μενέλαος M.

380. ὄδ' εἰμ' Ὀρέστης: ὦ Μενέλαε, ὄδε, ἤγουν ἐγὼ, εἰμὶ ὁ Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς, ἦτοι περὶ οὗ ἐρωτᾶς. ἐγὼ ἐκὼν δηλώσω σοι τὰ ἐμὰ κακά. πρωτόλεια δὲ, ἦτοι πρώτως καὶ κατὰ πρώτων λόγον, θιγγάνω καὶ ἄπτομαι τῶν σῶν γονάτων ἰκέτης, ἀντὶ τοῦ ἰκετικῶς, ἀπὸ στόματος ἀφύλλου καὶ ξηροῦ ἐξάπτων καὶ ἀνατιθεὶς λιτάς· 5 σῶσόν με· παραγέγονας δὲ αὐτὸς εἰς καιρὸν, ἦτοι εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν κακῶν. I.

ἱστορεῖς: ἢ περὶ οὗ ἐρωτᾶς, ἢ ὃν ὀρᾶς. εἴρηται γὰρ ἡ ὄψις ἱστορία, ὡς ἂν εἴποιμεν ἱστορήσα τὴν πόλιν. B. ζητεῖς. Gr. ἐρευνᾶς, ὀρᾶς, λέγεις. Gu. ὀρᾶς οὐ γνωρίζων. Fl. 21. 10

381. τὰμὰ κακά: ἤγουν ἐμαυτὸν οὕτω κακῶς ἔχοντα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

382. πρωτόλεια: ἀντὶ τοῦ πρὸ πάντων σε λιτανεύω, καὶ ταύτην πρώτην ἰκεσίαν ἐπὶ σὲ ποιῶμαι, οὐδέποτε τινα ἄλλον ἰκετεύσας. πρωτόλεια δὲ κυρίως ἢ τῆς λείας ἀπαρχή· νῦν δὲ πρωτόλειά φησι 15 τῆς ἰκεσίας τὴν ἀπαρχήν. καταχρηστικῶς γὰρ πρωτόλεια πάντα τὰ πρῶτά φασι. B.M. πρωτόλεια ἀντὶ τοῦ πρώτου. σύνθετον ἀντὶ ἀπλοῦ. B.M. πρωτόλειον μὲν κυρίως λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς λείας ἐξαίρετον, τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ. ἐνταῦθα δὲ πρωτόλειον ὡς ἐπίρρημα ἐδέξατο ἀντὶ τοῦ κατὰ πρώτον λόγον ἢ πρωτοτύπως. A. σύν- 20 θετον ἀντὶ ἀπλοῦ, πρωτόλεια ἀντὶ τοῦ πρῶτα πάντων. Fl. 21. πρὸ πάντων σὲ λιτανεύω. Fl. 10. πρωτόλεια δὲ κυρίως αἰ πρώται τῆς λείας ἀπαρχαί, αἷ ἀνέφερον τοῖς θεοῖς ὡς αἰτίαις τῆς νίκης. δέον δὲ εἰπεῖν ἰκετικῶς, ἰκέτης εἶπε πρὸς τὸ θιγγάνω. Gu. I.

383. ἀφύλλου στόματος: εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἰκέτεον τοὺς 25 ὑπερέχοντας, φέρειν ἐν χερσὶ στέφανον ἐκ φύλλων ἢ δάφνης ἢ ἐλαίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· πρὶν διηγῆσομαι τὰ ἐμὰ κακά, ἄπτομαι τῶν σῶν γονάτων, ἐξάπτων καὶ φέρων παρακλήσεις ἐξ ἀφύλλου στόματος, του-

11. κακῶς] In Gr. est καλῶς, sed λ in litura scriptum est atramento, reliqua, i. e. totum scholion, rubrica. MATTH.

14. σὲ] σοῦ B.

15. πρωτόλεια (omisso δὲ) κυρίως — φασι] Habet hoc scholion I. post p. 123, 25.

16. γὰρ] δὲ M.I.

17. φασι scripsi pro φησι, quod hic habet M., post πρωτόλεια B.I.

25. τοὺς ὑπερέχοντας] τοὺς ὑπάρχοντας Gu. Idem omittit νοητέον, quod paulo post addit I. post ἀφ. στόματος. Ex eodem ordinem verborum immutavi in seqq. quum vulgo legeretur ἢ τὸ ἀφ. στόμ. ἀντὶ τοῦ καταξήρου νοητέον ὑπὸ τῆς ν. MATTH.

τέστι μόνον διὰ λόγων δέσμαι, καὶ οὐ προτείνω κλάδων, ὡς ἔθος. ἢ τὸ ἀφύλλου στόματος νοχτέον ἀντὶ τοῦ καταξήρου ὑπὸ τῆς νόσου περιαιρεθέντων γὰρ τῶν φύλλων ἐκ τῶν δένδρων ξηρὰ τὰ δένδρα τυγχάνει. διὰ τί δὲ ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας φύλλα προτείνου, καὶ οὐκ ἐξ ἄλλου φυτοῦ; φαμὶν ὡς ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀειθαλῆ τυγχάνει καὶ ἱερά· ἢ μὲν γὰρ δάφνη τῷ Ἀπίλλωνι ὡς μαντικῶ ἀνετίθετο, ἢ δὲ ἐλαία τῇ Ἀθηνῇ ὡς καταδειξάσῃ πρώτη αὐτὴν ἐν Ἀθήναις. διὰ τοῦτο ἐξιλειούτο τούτοις μόνους, καὶ οὐκ ἄλλοις τισὶ φυτοῖς. Gu. I.

ἀφύλλου στόματος: ἀντὶ τοῦ ἄνευ στεμμάτων. M. ὅτι τὴν φυλλολάδα ἱκετεύοντες προὔτεινον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ὁ Χρῦσις "στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπίλλωνος" ἢ κέκληται φυλλὰς, ἐπεὶ ἐκ φύλλων ἦτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἢ, ὡς τινες, τὸ ἐκ τούτων ἄλλως ἐστὶ καὶ ταύτην τῶν γονάτων ἐξάπτουσι τῶν ἱκετευομένων. ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐστὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλὰδα προτείνειν, τοῦτο δὲ νῦν οὐ πάρεστι, 15 διὰ τοῦτο φησὶ τὴν ἐκ στόματος καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιῆσθαι. τὸ δὲ ἐξάπτων ἔφη παρ' ὅσων οὖς ἱκέτεον, τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαῖος Ἀῤῥᾶσι "νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται θαλλοῖς τε θεῶν τε σέβας τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν, λῆξαι τῆς ἀστερόπου Ζητὸς θυσίας." τινὲς δὲ ἀφύλλου στόματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμένου 20 διὰ τὴν νόσον, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἱκετηρίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα μὴ ἔχοντα φύλλα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξηρὰ εὐρίσκεται. B.M.I.

ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς: τιμαῖς βιάξω ἐκείνου γενέσθαι αὐτῷ εἰς βοηθόν. οἱ γὰρ ποιούμενοι τὰς λιτάς πρὸς τὸ θεῖον αἰεὶ κλάδους ἐπιφέρονται νεωστὶ δρεφθέντας ἐκ δένδρων καὶ θάλλουτας 25 καὶ φύλλων κομῶντας καὶ εἰρίαις πολυχρόις ἀναδεδεμένους, εἰς καὶ

3. τὰ δ. post τυγχάνει I.

4. φύλλα π.] π. φύλλα I.

6. ἀνετίθετο Gu. ἀνατίθεται I.

8. τισὶ φυτοῖς] In Gu. hoc scholion statim sequitur: πρωτόθεια δὲ κυρίας, ut in I., quod, Kingium secutus, supra (p. 121, 22.) posui. ΜΑΤΤΗ.

9. ἀ. στόματος] ἀ. δὲ στόματος B. ib. ὅτι om. M.

10. προὔτεινον] ποσέτεινον M.

11. φυλλὰς] καὶ φυλλὰς M.

12. ἐκ φύλλων] ἐκ φύλλου I. εἰς φύλλον M.

ib. ἐστὶ καὶ ταύτην om. B.I.

14. τοῦτο pro τούτῳ scripsi ex p. 123, 7.

16. τὸ δὲ] δὲ om. M.

ib. αἶς] οἶς M.

17. Ἀχαῖος (hoc accentu B. I.) Ἀῤῥᾶσι om. M. Achaei verba quatuor constant versibus anapaesticis dimetris, quorum primus et secundus non integri sunt.

18. τε σέβας B. γέρας, sine τε, I. In M. est θαλλ' τε θεῶν τε δέμας τίθεμαι. ib. ἀστερόπου] ἀστεροπού libri.

21. τὸ πολὺ] τὸ om. M.

εἰρεσιώνας ἐκάλουν. τρόπον οὖν τινα ταῦτα λέγει ὁ Ὀρέστης πρὸς τὸν Μενέλαον ὅτι ἔδει τὰς λιτὰς ὡς θεῶ σοι προσαγαγεῖν μετὰ κλάδων, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο, ἐπειδὴ πανταχόθεν εἰλοῦμαι καὶ κωλυόμενος τοῦ ἐκ στόματος προαγομένου ταύτας προσάγω. Α. Ἄλλως. ἰκέτης ἀφύλλου στόματος: ἄνευ στέμματος. τὴν γὰρ 5 φυλλάδα ἰκετεύοντες προέτεινον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Χρύσης “στέμματ' ἔχων.” ἐπεὶ οὖν ἔθος τοῖς ἰκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τοῦτο δὲ νῦν οὐ πάρεστι, διὰ τοῦτο φησι τὴν ἐκ στόματος καὶ λόγων μόνον ἰκεσίαν ποιεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀφύλλου τοῦ κατεξηραμμένου διὰ τὴν νόσον, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἰκετηρίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα μὴ 10 ἔχοντα φύλλα ξηρὰ εὐρίσκονται. A.C.

385. ᾧ θεοί: τί βλέπω; τίνα τῶν νεκρῶν βλέπω. I. ἰδὼν ὁ Μενέλαος Ὀρέστην ταῦτα σχετλιάζων φησί. Fl. 21. τίνα δέδορκα: τίνα ἐκ τῶν νεκρῶν βλέπω; M.

386. εὔ γ' εἴπας: καλῶς με νεκρὸν ἐκάλεσας. οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ 15 τῶν κακῶν. ὅσον ἦκεν εἰς τὰ κακὰ ζῶ. B.M. καλῶς ἔφησ, ὅτι νεκρός εἰμι δηλοῦσι: οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν, ὁρῶ δὲ φῶς. I. ὅτι τίνα νεκρῶν δέδορκα. Fl. 21. οὐ γὰρ ζῶ: οὐκ ἄλλο κέκτημαι τῶν ζώντων εἰ μὴ μόνον τὸ ὄραν τὸ φάος. Fl. 21.

387. ὡς ἠγρίωσαι: λίαν ἠγριωμένος εἶ, ᾧ τάλας, κατὰ τὸν πλό- 20 καμον τὸν αὐχμηρὸν καὶ κατάξηρον. I. τὸ αὐχμηρὸν ἐρμηνεῖα ἐστὶ τοῦ ἠγρίωσαι. Gu.

388. οὐχ ἢ πρόσσιψις: οὐχ ἢ θεωρία μαστίζει ἐμὲ, ἀλλὰ τὰ ἔργα. I. τὸ οὐχ ἢ πρόσσιψις οὐ πρὸς τὸν λόγον τοῦ μέσου τὸ ἠγρίωσαι ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τίνα δέδορκα νεκρῶν; Gu. αἰκίζεται: μα- 25 στίζει. Gr. ἀφανίζει, λυπεῖ εἰς μνήμην ἰόντα. Gu. φθείρει. Fl. 21.

5. Ἄλλως om. C. qui incipit ἰκέτης ἀφύλλου (sic etiam l. 9.) ἄνευ στόματος (sic), τὴν γὰρ etc.

6. προέτεινον, ὡς παρ'] προέτεινον:— καὶ παρ' C.

ib. Χρύσης om. C.

7. φυλλάδα] φύλλων C.

ib. τοῦτο δὲ C. τὸν τῶδε A. τοῦτ' δὲ in scholio superiore.

8. πάρεστι] πα...στη C.

ib. τὴν ἐκ ex scholio superiore. τῶν ἐκ A. In C. haec ab tineis exesa.

ib. καὶ om. A.C.

ib. λόγων] ω ex o mutatum in C.

ib. μόνον] μόνον p. 122, 15.

9. κατεξηραμμένου scripsi pro κατεξηραμένου. κατὰ ξηραμένου C.

15. ἐκάλεσας] ὠνόμασας B.

ib. γὰρ om. M.

389. δεινὸν δὲ καὶ ἄγριον βλέπεις ταῖς ξηραῖς καὶ ἀγρίαις κόραις τῶν ὀμμάτων. I. δεινόν: χαλεπὸν, φοβερόν. Gu. ξηραῖς κόραις: ἀντὶ τοῦ κατεσκληκυίας, νεκραῖς. B. τῶν γὰρ αὐπνῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ξηροί. Gu.

5 390. τὸ σῶμα φροῦδον: ἀντὶ τοῦ εἰς ὄνομα μόνον λείπεται τὰ ἐμὰ καὶ εἰς ὄνομα μόνου σαλεύει τὰ κατ' ἐμὲ, ἐπεὶ τὸ σῶμα ἅπαν μοι φροῦδον γέγονεν. A.C.M. τὸ σῶμα φροῦδον: ἐστὶ δηλονότι, ἀντὶ τοῦ ἠφάνισται, ὑπερβολικῶς. Gr. I. τὸ δὲ ὄνομα, ἦτοι τὸ καλεῖσθαι με μητροκτόνον, οὐ λέλοιπέ με, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀφῆκεν
10 ἐμέ. I. ἐπεὶ ὁ Μενέλαος εἶπε πρὸς τὸν Ὀρέστην ὅτι δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις, ἀποκρινόμενος ὁ Ὀρέστης φησὶ. τί λέγεις; ἅπαν μου τὸ σῶμα ἀπολώλει, καὶ σὺ περὶ τῶν ὀμμάτων μου μόνον ποιῆ τὸν λόγον. Gu. I.

391. ᾧ παράλογόν μοι: ᾧ ἀμυρφία σῆ, ἢ φανεῖσα ἐμοὶ παρα-
15 λόγως καὶ παρ' ἐλπίδα. I.

392. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαίπυρον φονεύς: ἦτοι ὅτι ἀνεῖλεν αὐτὴν ταλαίπυρον φησιν, ἢ προσαγόμενος αὐτὸν εἰς ἔλεον διὰ τοῦ καθομολογεῖν τὴν ἀνάσιον ἑαυτοῦ πράξιν (οὐ γὰρ πρὸ πράξεως καὶ μετὰ τὴν πράξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν) ἢ ὑπομιμνήσκων ἑαυτὸν ὅτι
20 ἔκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει. A.B.C.M.I. ταλαίπυρος δὲ παρὰ τὴν πύρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος "πυρῆτιν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος" ἀντὶ τοῦ πένθος λέγει. B.M.I.

5. ἀντὶ τοῦ εἰς (εἰς τὸ C.)—] Idem scholion in B. sic scriptum, ἐν ὀνόματι μόνου λείπεται τὰ ἐμὰ, ἦτοι εἰς ὄνομα μόνου σαλεύει τὰ κατ' ἐμέ:— ἐπεὶ τὸ σῶμα ἅπαν μοι φροῦδον γέγονε.

ib. λείπεται] λείπετε M. et mox iterum pro σαλεύει. καὶ εἰς ὁ. μόνου om. C.

6. ἅπαν M. πᾶν A. πάνυ C.

7. γέγονεν] γεγονός A.

8. ὑπερβολικῶς om. I.: solum habent Florr.

12. μου alterum om. I.

13. ποιῆ τὸν λόγον Gu. λόγον ποιεῖς I.

16. ὅδ' A.B.M. etiam in textu a m. pr.) εἰμὶ—ἦτοι ὅτι] ὅδ' εἰμὶ ὁ φονεὺς τῆς ταλαίπυρον μητρὸς. ταλαίπυρον: ἢ ὅτι I.

ib. ἀνεῖλεν αὐτὴν (ἀνεῖλεν αὐτὴν τὴν C.)—διὰ τοῦ] μετανοεῖ ἀνελεῖν αὐτὴν ταλαίπυρον ἔφη (φησὶ M.) προσαγόμενος (προσαγόμενος A.) αὐτὸν (αὐτὴν M.I. Scripsi αὐτὸν) εἰς ἔλεον διὰ τὸ B.M.I.

18. ἀνάσιον A.C. ἀνεσίαν ceteri.

ib. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ C.

ib. οὐ γὰρ — τυγχάνομεν] Haec ante προσαγόμενος collocat M. addito ταλαίπυρον ἔφη ἢ post τυγχάνομεν, omittunt A.C.

19. ἢ ὑπομιμνήσκων] μιμνήσκων M.

ib. ἑαυτὸν A. αὐτὸν ceteri.

20. δὲ om. M.I.

21. πυρῆτιν] πύρητι M. πύρητι B. πύρητι I. In πυρήτιον corruptum ap. schol. Soph. Od. Col. 14. in

393. ἤκουσα : ἀκήκοα· φείδου δὲ λέγειν ἀντὶ τοῦ λέγε τὰ κακὰ ὀλιγάκις. I. φείδου δ' ὀλιγάκις : λείπει τὸ ὥστε. ἤκουσα, ὥστε φείδου λέγειν τὰ κακὰ, οἷον παραιτοῦ τὰ κακὰ πολλάκις λέγειν. ὀλιγάκις δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ὡς τὸ “ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γέινατο Τυδεύς.” διὸ λέγειν ἀναγκάζεται ὁ Ὀρέστης, πλουσίως καὶ 5 πολυτελῶς ἔχω τὰ κακὰ. B.M.I. φείδου : ἤγουν ἢ φείδω μὴ ἄλλη τις ἔστω σοι ἢ τὸ λέγειν τὰ κακὰ ὀλιγάκις. I. φείδου δὲ καὶ παραιτοῦ ὀλιγάκις ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ὡς τὸ “ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γέινατο Τυδεύς.” Gu. παραιτοῦ, ὥστε πλειστάκις, κατ' ἀντίφρα- σιν. B. ὀλιγάκις : οὐδὲ ὅλως. M. λέγειν : θέλε λέγειν, ἀντὶ τοῦ 10 λέγε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

394. φειδόμεθ' : διὸ λέγειν ἀναγκάζεται πλουσίως καὶ πολυτελῶς ἔχων τὰ κακὰ. M. ἡ τύχη δὲ εἰς ἐμὲ πλούσιος ἔνεκεν τῶν κακῶν. I. συστελλόμεθα. Fl. 21. φείδομαι τὸ ἐλεῶ, τὸ ἀκριβολογοῦμαι καὶ τὸ ὑποστέλλομαι, ὡς ἐνταῦθα. Fl. 21. 15

395. τί χρῆμα : τί ἐστὶ τὸ χρῆμα, ὃ πάσχεις ; τίς νόσος ἀπό- λυσί σε ; I. μετὰ γὰρ τὴν μανίαν ἢ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμα- ζεν. A.C.M.

396. ἡ σύνεσις : ἐγκαλοῦσί τινες· πῶς γὰρ, φασίν, αἰτιᾶται τὴν σύνεσιν, τὸ πᾶν αἴτιον τῶν Ἐρινύων ἐχουσῶν ; ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι 20 ὑπὸ δισσοῶν φησιν ἀπόλλυσθαι, περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἐν δὲ τῇ λύσσει ὑπὸ τῶν Ἐρινύων. ὃ καὶ ἐπάγει “μανίαί τε μητρὸς αἵματος,” τῆς μητρὸς ἣν ὑφίσταμαι τιμωρίαν, ταύτην διδοῦς ὑπὸ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. A.B.M.I.

πῶρον τίν' apud Suidam s. v. πῶρος et ταλαιπῶρος. παρητὴν restituit Sopin- gius collata gl. Hesychii παρητύς : ταλαιπωρία, πένθος. Post ἕκαστος ad- dendum θέντο, alterius versus ini- tium, ex Suida, ubi ἔθεντο scrip- tum.

2. τὸ ὥστε] τὸ om. M. In A. to- tum scholion sic scriptum, φείδου δ' ὀλιγάκις : ἴν' ἢ, ἤκουσα, ὥστε φείδου λέγειν κακὰ. τὸ δὲ ὀλιγάκις ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως, (hucusque etiam C.) ὡς τὸ “ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες (sic)” οὕτως ἢ σύνταξις, φείδου λέγειν τὰ κακὰ ἀντὶ τοῦ πεφεισμένως λέγε τὰ κακὰ. ὀλιγά-

κις δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ ὀλιγο..... τοῦ δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ καὶ κειμένου :—

4. ὡς τῷ] Hom. II. 5, 800.
5. Τυδεύς—τὰ κακὰ om. M.
10. οὐδὲ] οὔτε M.
17. γὰρ om. C. in quo lemma est σύνοια ex v. 396.
19. φασίν] φησὶν libri.
20. πᾶν αἴτιον] παναίτιον A.
21. ὑπὸ] ὑπὲρ A. et mox iterum (ante τῆς συνειδήσεως.)
- ib. ὑγείας] ἐγείας A.M.I.
- ib. ἐπὸ τῆς] ἐκ τῆς M.
23. μητρὸς] μητρὸς θ' B. μητρὸς —μητρὸς φόνου om. A.M. quorum A.

ἡ σύνεσις: ἀντὶ τοῦ ἢ συνειδήσεις, ὅτι σύνοιδα ἑμαυτῷ δηλονότι πεποιηκῶς δεινά. I. σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένοις, καὶ σύνοιδα ἑμαυτῷ δεινὰ εἰργασμένῳ. Gr. I.

397. πῶς φῆς: πῶς λέγεις; σοφὸν, ἦτοι συνετὸν καὶ φρόνιμον 5 τὸ σαφές καὶ εὖγνωστον, οὐ τὸ μὴ σαφές καὶ τὸ ἄγνωστον. I. τοῦτο ἔμφρασιν ἔχει ὅτι μόνον τὸ σύνεσις ἤκουσε Μενέλαος, καὶ οὐ τὸ ὅτι σύνοιδα· τοῦτο γὰρ σαφέστατόν ἐστι, τὸ δὲ σύνεσις μόνον ἔχει τὴν ἀσάφειαν. Gu. I.

σοφόν τοι τὸ σαφές: διὰ τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρι- 10 σιν, τούτου ἕνεκεν λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. A.B.C.M.I. Ἄλλως. ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ἰδέαν ἐπέθετο τῆς νόσου, ὁ δὲ τὸ συνειδὸς ἔφη· τοῦτο δὲ οὐ πάντως νόσος. τούτου χάριν φησὶν αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρη- κέναι. τίς οὖν ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος; ἡ λύπη, ὡς ἐξῆς λέγει, ὅτι σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένοις. μετὰ γὰρ τὴν μανίαν ἡ ἔννοια 15 τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν. A.B.I. οὐ τὸ μὴ σαφές λέγειν ἐστὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸ λέγειν σαφές. B.M.

398. λύπη μάλιστά ἐστὶν ἡ διαφθείρουσά με. I.

399. δεινὴ γάρ: ἰσχυρὰ γὰρ καὶ χαλεπὴ ἡ θεός, ἦτοι ἡ λύπη, 20 ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος, ἦτοι δυναμένη θεραπευθῆναι. I. θεός: θεοῦ καλεῖ τὴν λύπην· πάντα γὰρ τὰ πράγματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶχον θεούς. Fl. 21.

400. μανίαι τε: αἱ τιμωρητικαὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς, ἃς 45 ὑφίσταμαι, τιμωρίαν ταύτην διδοὺς ὑπὲρ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. A. C.M. καὶ αἱ μανίαι, διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι, καὶ αἱ τιμωρίαι 25 καὶ ἐκδικήσεις τοῦ φόνου τῆς μητρὸς. Gr. I. κατὰ κοινῷ τὸ διαφθείρουσι. M.

401. ἤρξω: ἤρξω δὲ πότε τῆς λύσεως, ἦτοι τῆς μανίας; τίς 5 ἡμέρα ἦν τότε; I.

(qui similia infra habet p. 126, 22.)
post μανίαι τε addit ὅτι σύνοιδα δεινὰ
εἰργασμένοις.

6. τὸ σύνεσις] τὸ om. I.

10. ἕνεκα] ἕνεκα A.B.I. Post
ἐνεκα A. pergit λέγειν (sic) αὐτὸν
σαφῶς (σαφῶς etiam C.) εἰρηκέναι.
σοφόν τοι τὸ ἐπεὶ—ὡς ἐξῆς λέγει:—

ib. Ἄλλως praefixum in B., om. I.

12. αὐτὸν (αὐτῷ A.) ἀσαφῶς—τίς
οὖν ἐστὶν] αὐτὸν et ἐστὶν om. I.

15. σαφές—σαφές] σαφῶς—σα-
φῶς B. qui alterum λέγειν om.

23. ὑπὲρ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου] ὑπὲρ
τοῦ τῆς μητρὸς μέρου C.

24. καὶ αἱ μ.—ἐκδικήσεις] μανίαι
τέ με φθείρουσι καὶ ἐκδικήσεις Gr.

25. τοῦ φόνου om. I.

ἤρξω δὲ λύσσης πότε: καὶ τοῦτο πονηρῶς· θέλων γὰρ ἐξελέγξαι τὸν ἀνειψὶν ὡς θεομισῆ φησιν “ἤρξω δὲ λύσσης πότε,” θέλει δὲ μαθεῖν εἰ χρόνιόν ἐστι τὸ νόσημα καὶ δυσίατον. ὁ δὲ φησιν, ἐν ἧ ἡμέρᾳ τὸ τῆς μητρὸς μνήμα ἐξώγκουν. A.B.M.I.

402. ἐν ἧ τάλαιναν: γράφεται ἐν ἧ ταλαίνης μητρὸς ἐξώγκουν 5 τάφον, ὃ ἐστι, τὸ χῶμα ὑπέβαλλον. B.M. ἀναχωματισμόν. B. ἐν ἧ, ἡμέρᾳ δηλονότι, ἐξώγκουν τὴν τάλαιναν μητέρα τάφῳ, ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἐν ἧ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς ταλαίνης μητρὸς. I.

μητέρ' ἐξώγκουν: ἐν ἧ ἡμέρᾳ ὑψηλοποιῶν τὸ τῆς μητρὸς μνήμα. A.M. κατεχώννουν, ἐκάλυπτον. Gr. ἐτίμων. M. Gu. εἰκότως 10 εἶπε τὸ ἐξώγκουν· οἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τάφοι συναγωγῇ χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος διήκουσα, βουνῶ ἑοικυῖα. Gu. I. ὅθεν καὶ μέχρι τοῦ νῦν τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν. I. τῷ χῶματι ὑπέβαλον. Fl. 10.

403. πότερα κατ' οἴκους: ἄρα κατὰ τοὺς οἴκους ἤρξω, τῆς λύσ- 15 σης δηλονότι, ἢ παρακαθήμενος τῇ πυρᾷ; I. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤρξω· τουτέστιν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἤρξω καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ; κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο. A.B.M.I. ὁ δὲ φιλαλήθως λέγει, κατὰ τὴν νύκτα πέπονθα τηρῶν τὴν ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ὀστέων, τουτέστιν ἵνα μή τις ἀφέληται ταῦτα. I. πυρᾷ: τῷ τάφῳ. Gr. τῇ τοῦ σώματος 20 αὐτῆς καύσει. Gu.

404. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν: ἤγουν πότε τὸ σῶμα ἀναλωθὲν ἡμεῖς τὰ ὀστᾶ λάβωμεν· ἢ ἀναίρεσιν ἀντὶ τοῦ φθορᾶν, ἤγουν

1. καὶ τοῦτο—] Conf. p. 120, 19. Brevius Flor. 10. κακοήθως καὶ τοῦτο ἐξετάζει, ἵνα εἴσεται εἰ χρόνιόν ἐστι καὶ ἰάσιμον τὸ νόσημα.

ib. θέλων] μὴ θέλων A.M.

ib. ἐξελέγξαι] ἐλέγξαι A.

2. τὸν ἀνειψὶν om. A.M.

ib. δὲ om. A.

ib. θέλει δὲ] ἤθελε γὰρ A.M.

3. δυσίατον] δύσψανστον A.

ib. ὁ δὲ—ἐξώγκουν om. A.M. Post ἐξώγκουν in B. additum τιμῶν καὶ τὸ χῶμα ἐπιβάλλων ὑψηλοποιῶν (sic).

6. ὃ ἐστι, τὸ χῶμα ὑπέβαλλον om. B.

11. συναγωγῇ] συναγωγοὶ Gu.

16. ἤρξω—καὶ ἐν] ἤρξω δὲ ποίαν ἡμέραν καὶ ἐν A. Idem κακοήθης δέ, omisso καὶ τοῦτο.

17. ἐν ποίᾳ] ἐμποῖα M.

18. ὁ δὲ—] Simile scholion, sed partim obliteratum est in B. ὁ δὲ φιλαλήθως λέγει κατὰ τὴν νύκτα πέπονθα φυλάσσων μήποτε τις ἀφέληται τὰ ὀστᾶ, ἢ παρατηρῶν πότε ἀφέληται τὰ ὀστᾶ:— Quae inde ab μήποτε (cum lemmate ὀστέων ἀναίρεσιν) habet etiam A. ubi postrema integra πότε σβεσθείσης τῆς φλογὸς ἀφέλωμαι ταῦτα:—

σκοπῶν μὴ τὰ ὀστᾶ φθαρή τῷ πυρί. Gu. ἤγουν ἀνακομιδὴν, ἀνάληψιν, συλλογὴν. Gu.

405. παρῆν τις ἄλλος: ὅς ἀνάρθου τὸ σὺν σῶμα, σφραλλόμενον δηλονότι ὑπὸ τῆς ματίας; I. ἄρθευεν: ἐπεμελείτο. Fl. 33. ἐνοσοκόμει. M. Fl. 10. ἐκυβέρνα. Gu.

406. Πυλάδης: ναὶ Πυλάδης, ὁ συνδρῶν, ἐμὲ δηλονότι, τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνου τῆς μητρὸς, ἐκ παραλλήλου. I.

407. φαντασμάτων: ὑπὸ ποίων δὲ φασμάτων νοσεῖς τάδε; I. ἤγουν τίς φαντασία ποιεῖ σε νοσεῖν ταῦτα ἢ νοσεῖς; Fl. 21.

10 408. ἔδοξ': νυκτι ὁμοίας, ἀντὶ τοῦ φοβεράς, ὡς ὁ ποιητῆς " νυκτὶ εἰκόως." B.M. ἐνόμισα ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας νυκτί. I. ἤγουν μελαίνας add. Gr. Florr.

409. οἶδ' ἄς ἔλεξας: οἶδα ἄς ἔλεξας, οὐ βούλομαι δὲ ὀνομάσαι καὶ εἰπεῖν. I.

15 410. σεμναὶ γάρ: ἀποτρέπου λέγειν ἀπαίδευτα, ἤγουν τοῦ μέμφεσθαι αὐτὰς ἀφίστασο· σεμναὶ γὰρ καὶ σεβάσμιαί εἰσι. I. ἀπαίδευτα: ἀπαίδευτός ἐστιν ὁ ἐνταῦθα γράφων ἀπαίδευτα καὶ τῶν μέτρων παντάπασιν ἀμαθής. σὺ δ' εἰ βούλει μὴ ἀπαίδευτος εἶναι, ἀπαίδευτον ἐνικῶς γράφε· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. I.

20 ἀπαίδευτα: ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευτῶς φυλάττου ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δὲ ἀπαιδευτῶς, καλῶν αὐτάς Ἐρινύας; A.B.C.M.I. Ἄλλως. εὐπαιδευτα κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευτῶς. ἢ οὕτως· εὐπαιδευτῶς δὲ ποιεῖς, ὀνομάζειν αὐτάς Ἐρινύας παραιτούμενος. B.M.I.

411. αὐταὶ σε βακχεύουσιν: ἦτοι ἐκμαίνουσι καὶ ταραττοῦσι 25 σε τῷ συγγενεῖ φόνῳ, ἦτοι διὰ τὸν φόνου τῆς μητρὸς. I.

Κακότηως τῷ ὀνόματι ἐχρήσατο τῆς ματίας, κακότητες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου τῆς μητρὸς. ἤρκει γὰρ τὸ

10. νυκτὶ ὁμοίας om. M. ἀντὶ τοῦ φοβεράς om. B.

20. ἀπαίδευτα] ἄλλως. ἀπαίδευτα I. ἄλλως etiam in M. qui hoc scholion proximo postponit. In C. ἀπέδευτα—ἀπεδευτῶς.

ib. ἀντὶ τοῦ om. M.

ib. ἀπαιδευτῶς φυλάττου] ἀπαιδευτα φυλάττουσι A.

22. εὐπαιδευτα] ἀπαίδευτα I.

ib. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευτῶς] ἀντὶ τοῦ εὐπαιδευτῶς M.

ib. εὐπαιδευτῶς δὲ B. et, omisso δὲ, M. ἀπαιδευτῶς δὲ I.

23. αὐτάς M. ταύτας B.I.

26. Κακότηως] δὲ add. I.

ib. ἐχρήσατο] χρήσασθαι I.

27. αὐτὸν om. A.

ib. ἤρκει γὰρ] εἰπεῖν add. I. τὸ post γὰρ addidi ex A.

“αὔται σε βακχεύουσιν” A.B.C.M.I. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ εἰπεῖν
 “οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους” γυμνὸν δείκνυται τὸ
 κακίηθες Μενελάου· κατέκρινε γὰρ αὐτοῦ χωρὶς κρίσεως. B.C.I. γυμ-
 νὸν ἐνταῦθα δείκνυται τὸ ἦθος τοῦ Μενέλεω· κέκρικε γὰρ αὐτὸν ἄνευ
 κρίσεως. M. τὸ δὲ συγγενεὶ φόνοῦ διὰ τὴν μητέρα. ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν 5
 ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Ὀρέστης εἶπεν, ὁ δὲ Μενέλαος, οὐ δεινὰ
 πάσχειν δεινὰ τοὺς πεπραγμένους. καὶ κατέκρινεν αὐτὸν, φησὶν ὁ
 Ὀρέστης, χωρὶς κρίσεως. A. συγγενῆ φόνον: λείπει ἢ διὰ, ἵνα ἤ
 διὰ τὸν συγγενῆ φόνον. B.M.

412. οἴμοι: οἴμοι ἔνεκα τῶν διωγμῶν, ὕψ’ ὧν ἐλαύνομαι ὁ 10
 τάλας. I.

413. οὐ δεινόν: ἦτοι θαυμαστὸν πάσχειν χαλεπὰ τοὺς πεποιθη-
 κότας δεινὰ. I.

414. ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ καὶ μετάθεσις τῆς ξυμφορᾶς
 καὶ τοῦ συμβεβηκότος. I. τὸ ἐξῆς οὕτως: ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ 15
 τῆς συμφορᾶς, ὁ Φυῖθος, κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς διαπράξασθαι
 φόνον. ὁ δὲ Μενέλαος διακούσας τὸν λόγον φησὶ, μὴ θάνατον εἶη,ς,
 τὸν τοῦ πατρὸς δηλονότι· ὑπελάμβανε γὰρ τοῦτον βούλεσθαι προτεί-
 νειν αὐτόν. Gr. I. ὁ μὲν Ὀρέστης διὰ τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν, ὡς κε-
 λεύσαντα τὸν φόνον, τὸ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, τουτέστιν 20
 εἰς Ἀπόλλωνα ἀναφέρομεν τὴν αἰτίαν τῶν παρόντων· ὁ δὲ Μενέλαος,
 οἰόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον, ἐκκλείων αὐτὸν τῆς
 ἀπολογίας φησὶ, μὴ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς προβαλλόμενος λέγε, ὡς
 δι’ ἐκεῖνον τὴν μητέρα ἀποκτείνεις εἰς τὰ παρόντα ἐμπέπτωκας. Gu. I.
 ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ: τῶν συμβάντων πραγμάτων. B.M. ἐπεὶ 25
 εἶπεν ὁ Μενέλαος “οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους” καὶ

1. σε βακχεύουσιν] σ’ ἐκβακχεύου-
 σιν I., ut in lemmate.

ib. καὶ τῷ] καὶ τὸ B.I.

2. δείκνυται] γίνεται I. Idem fere
 scholion in C. de quo tineae haec
 reliquerunt, τῷ δὲ συγγενεὶ φόνοῦ (in-
 cipit fol. 20^b.) διὰ τὴν μητέρα φησ...
 δεινὰ ἐνταῦθα δέικ .. τα..... τοῦ μενε^λ
 κατ...ρινε γὰρ ... χωρὶς κρίσεως.

8. ἵνα ἤ om. B.

15.—19. τὸ—αὐτόν] Haec in I.

post p. 128, 19.

17. θάνατον om. I.

18. τοῦτον scripsi pro τοῦτο.

19. αὐτὸν addunt Gr. Florr. 6. 9.

17. 21. 56. 59. 76., om. I.

ib. ὁ μὲν] ἄλλως. ὁ μὲν οὖν I.

22. ἐκκλείων] ἐκλύων Gu.

23. προβαλλόμενος om. I.

27. τοὺς εἰργασμένους (τοὺς εἰργα-
 σμένους M.)—πράγματος] τοὺς εἰργα-
 σμένους καὶ κατέκρινεν αὐτοῦ χωρὶς κρί-

κατέκρινεν αὐτὸν, ὁ Ὀρέστης φησὶν “ ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν τῆς συμβάσεως
 τύχης ἀναφορά,” ὃ ἔστι, δυνάμεθα τοῦ συμβάντος πράγματος τὴν αἰ-
 τίαν ἀναγαγεῖν εἰς τινα, ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων.
 εἶτα ὁ Μενέλαος “ μὴ θάνατον εἴπης τοῦ πατρός· οὐ γὰρ σοφόν.”
 5 εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνεῖλες τὴν μητέρα, δεινὰ πέπραχας· σὺ
 γὰρ οὐκ ἄφειλες θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρὶ, ἀλλ’ ἡ δημοσία κρί-
 σις. εἶτα Ὀρέστης λέγων ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἔκρινε, καὶ διὰ τοῦτο οὐ
 δεινὰ διεπραξάμην, εἴ γε θεὸς ὁ κρίνας καὶ κελεύσας, εἶτα ὁ Μενέ-
 λαος· τοῦτο τὸ δεινὸν ἔκρινεν ἀμαθῆς ἄν. εἶτα Ὀρέστης· εἴτε ἀμα-
 10 θεῖς εἴτε σοφοὶ οἱ θεοὶ οὐκ οἶδα, τοῦτο δὲ οἶδα, ὅτι δουλεύομεν καὶ
 πεθόμεθα αὐτοῖς, ὅποιοι ἂν εἰσὶν, εἴτε σοφοὶ εἴτε φαῦλοι. εἶτα ὁ
 Μενέλαος· εἰ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα καὶ
 μαινόμενον; εἶτα Ὀρέστης· ἴσως ἐλεήσει· αἰεὶ γὰρ βραδύνει τὸ
 θεῖον. A. B. M. I.

15 “ Ἄλλως. ὅρα τὸ εὐφυὲς τοῦ ποιητοῦ, πῶς δι’ ἀμφοτέρων τῶν προσ-
 ὄπων τούτων τοῦ Ὀρέστου καὶ τοῦ Μενελάου τὰς ἐναντίας τῶν
 ἀνθρώπων δόξας ὑποδηλοῖ. ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων λέγουσι
 τιμωρεῖν τὸ θεῖον τοῖς πάσχουσιν, οἱ δ’ ἀδιαφοροῦσι, διὰ μὲν τοῦ
 Ὀρέστου τὸ βοηθεῖσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς κάμοντας συνίστησι,
 20 διὰ δὲ τοῦ Μενελάου σοφιστικῶς ἀπαγορεύει. ἐκείθεν δὲ τὴν ὑφήν
 τοῦ λόγου προὐκατεσκεύασεν. εἰπόντος γὰρ τοῦ Μενελάου ἀπὸ τοῦ
 οἶδα μὲν αὐτὰς, ὑμᾶσαι δ’ οὐ βούλομαι καὶ καθεξῆς τοῦ Ὀρέστου
 εἰς μομφὴν τῶν Εὐμενίδων κινηθέντος ὁ Μενέλαος τρέπον τινα τοῦτου
 ἀπεστρέψατο εἰπὼν “ αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεὶ φονῶν,” δη-
 25 λόντι ἅς κατευτελίξεις καὶ οὐ θέλεις καλεῖσθαι Εὐμενίδας λέγων,

σεως, ὁ Ὀρέστης φησὶν, ἀλλ’ ἔστιν ἡμῖν
 τοῦ συμβάντος πράγματος ἀναφορά, ὅσον
 δυνάμεθα τῆς συμβάσεως τύχης I. In A.
 totum scholion sic scriptum ἀναφορά
 τῆς ξιμφορᾶς. ὃ ἔστι, δυνάμεθα τοῦ συμ-
 βάντος πράγματος τὴν αἰτίαν—ἄστε εἴ-
 ναι ἡμᾶς ἀναιτίους δεινῶν—εἴπης τὸν τοῦ
 πατρός. τοῦτο γὰρ οὐ σοφόν. εἰ γὰρ—
 εἶτα Ὀρέστης ἀντιλέγων, ὁ φοῖβος ἔκρινε—
 εἶτα Μενέλαος τοῦτο τὸ δ. ἔκρινεν ἀμαθῆς
 ἄν τοῦ καλοῦ εἶτα—σοφοὶ οἱ θεοὶ—αὐτοῖς
 εἰ θεοὶ ὅποιοι—εἴτε καὶ φαῦλοι—εἰ αὐτός
 σοι—ἐλεήσει. τὸ δὲ θεῖον αἰεὶ μικροθυ-
 μεῖ:—

1. ὁ Ὀρέστης φ.] φ. Ὀρέστης B.
4. οὐ γὰρ σοφόν M. τοῦτο γὰρ οὐ
 σοφόν B. I.
5. πέπραχας] πέπρακας M. hic et
 in gl. interl. ubi verba εἰ γὰρ—πέ-
 πρακας repetuntur.
7. Ὀρέστης—ὁ Ἀπόλλων] ὁ Ὀρέστης
 —ἀπόλλων I.
8. εἴ γε] εἰ γὰρ M.
- ib. ὁ Μενέλαος] ὁ om. I.
9. α. ἂν ante τοῦτο τὸ δεινὸν B. I.
10. οἱ θεοὶ] εἰσὶν οἱ θεοὶ I.
11. εἴτε σοφοὶ εἴτε φαῦλοι om. I.

εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπου λέγειν, ἤτοι ἀπόφευγε τὸ προστιθέμενον αὐταῖς ὄνομα τὸ Εὐμεινίδες, παρὰ τὸ εὔ πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν λέγειν, καὶ λέγε δῆπουθεν τὸ οἰκεῖον αὐταῖς ὄνομα, ἢ αἱ ἀλάστορες, αἱ Τελχῖνες, αἱ φονεύτριαι. πρὸς τὸ “βακχεύουσιν” ὁ Ὀρέστης ἐπιτακτικῶς εἶπε τὸ “οἴμοι διωγμῶν οἷς ἐλαύνομαι τάλας,” ὁ δ' 5 ἀντεῖπεν “οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους,” ἤγουν μὴ τὰς θεὰς μέμφου, ἐαυτὸν δὲ τὸν αἴτιον τοῦ πάσχειν τὰ δεινὰ ὡς δεινὰ ἐργασάμενον. εἶτα ἐκείνου φεύγοντος τὴν πρᾶξιν καὶ πρὸς τὸν Φοῖβον ταύτην ἀναφέροντος ὁ Μενέλαος ἀπεπέμψατο μὴ εἶναι λέγων τὸ θεῖον ἀμαθὲς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου, ἐκείνου δὲ ἐπιμεινάντος 10 τῇ ἐνστάσει καὶ λέξαντος ὅτι δουλεύομεν τοῖς θεοῖς, ἤτοι ποιοῦμεν ἅ παρ' αὐτῶν κελευόμεθα, κὰν μὴ λίαν ἐπιστάμεθα τί πρᾶγμα εἰσιν οἱ θεοὶ, ὁ Μενέλαος τὸν οἰκεῖον βουλόμενος συστήσαι λόγον ὅτι οὐκ ἐκ θεοῦ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκ θυμοῦ τὸ πραχθὲν, φησὶν ὅτι πάντως ἂν ἐβοήθησέ σοι ὁ θεός, εἶπερ καὶ προσέταξεν. ὡς δ' εἶπεν ἐκείνος “μέλλει τὸ 15 θεῖον,” ἤτοι βραδύνει, ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι ταῖς φαύλαις τε καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ὡς ἂν φύσει τοιοῦτον, σοφιστικῶς ἐκείνος ἐπήγαγε τὸ “ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητρὸς αἱ θεαί,” ἤτοι ἀπήτησαν. ἐκλεψε δ' αὐτὸν διὰ τῆς μέσης ἐρωτήσεως τῆς “πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί,” ἀποκριθέντος ἐκείνου τὸ πόσον τοῦ καιροῦ ἀνεῖλεν 20 ἐκεῖ τὸ “μέλλει τὸ θεῖον” διὰ τοῦ “ὡς ταχὺ μετῆλθον αἶμα μητρὸς.” Φοῖβος κελεύσας: ἀπὸ κοινοῦ οὕτως συντάξεις, ὅτι ἐκέλευσεν ἂν τοῦτο ὁ Φοῖβος καὶ ἐπιστεύθης ἀληθεύειν, ἐὰν ἦν ἀμαθέστερος καὶ πλεονοῦς ἀμαθῆς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς φαυλίσας τὴν ἀναφορὰν, ὡς τάχα ψευσαμένου τοῦ Ὀρέστου καὶ τούτῳ 25 τρόπῳ φεύγοντος τὴν μομφὴν τοῦ μητρικοῦ φόνου. κρεῖσσον γὰρ ἦν ἢ αἰτία ἐὰν ἦν αὕτη ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ.....Α.

415. μὴ θάνατον εἶπης : ὄρα ἵνα μὴ εἶπης τὸν θάνατον, τοῦ πατρὸς δηλονότι. τοῦτο γὰρ οὐ φρόνιμον. I. ὁ μὲν γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα ἠνίξατο αἴτιον τῆς μανίας, ὁ δὲ ᾤετο τὸν τοῦ πατρὸς λέγειν 30 θάνατον. ἀποκλείων οὖν αὐτῷ ἀπολογίας φησὶ, μὴ λέγε τὸν θάνατον

29. ὁ μὲν γὰρ] γὰρ om. B.I., pro- legit p. 129, 22.
ximum τὸν om. M. ib. ἀπολογίας om. M.

30. τοῦ πατρὸς] τῆς μητρὸς M.

ib. τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς] τὸν θά-

31. ἀποκλείων οὖν αὐτῷ] ἐκκλείων νατόν σοι τῆς μητρὸς ἀπὸ μανίας M.
οὖν αὐτὸν B.I., ut schol. recentior

τοῦ πατρὸς, μὴδ' αὐτὸς ἁμαρτῶν εἰς τὸν πατέρα ἀνάφερε τὴν ἁμαρτίαν. εὐηθεῖ γὰρ τὸ αὐτὸν τινα ἁμαρτάνοντα ἄλλω περιτιθέναι τὴν αἰτίαν. (B.M.I.) σὺ γὰρ, φησὶν, αὐτὸς αἴτιος τυγχάνεις. ἢ ὕτω, μὴ... τὸν παρὰ μητρὸς φόνου, μηδὲ λέγε ὅτι τοῦτον προστέταξαι 5 παρὰ τοῦ κρείττονος πράττειν. οὐ γὰρ ἀρμόζει θεῶ τὸ πρῶγμα· ἔθεν σιώπα καὶ κρύπτε τὸ ἀμαθὲς τοῦ δαίμονος, καὶ μὴ εἰς τὴν ἡμέραν τὸν θάνατον ἀνενεγκε· οὐ γὰρ σιφόν ἐστι τοῦτο· ἀλλὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς. τοῦτο γὰρ οὐ... δεῖ ἀντιφρονεῖν τὸν φονέα. M.

416. Φοῖβος κελεύσας: ὁ Ἀπόλλων κελεύσας ἐκπράξαι, ἀντὶ 10 τοῦ διαπράξασθαι, τὸν φόνου τῆς μητρὸς. I. Φοῖβος: οὐ τοῦτο βούλομαι εἰπεῖν δηλονότι, ἀλλ' ὁ Φοῖβος. FI. 21.

417. ἀμαθέστερός γ' ὢν: ἐν ἤθει ὁ λόγος. B. ἀμαθής. B. Gr. ἀντὶ τοῦ ἀμαθῆς ἐστι. M. εἰ τοῦτο ἐκέλευσεν, ἀμαθῆς ἐστίν· 15 ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου δηλώσῃ ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεός· οὐ γὰρ ἐστίν ὁ θεὸς ἀμαθής. Ἄλλως. μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο εἴρηκεν· εἰ γὰρ οὐκ ἀμαθῆς ὁ θεός, δῆλον ὅτι οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν. A.B.C. M.I. θέλει ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ Μενέλαος τῷ Ὀρέστῃ ὅτι οὐχ ὁ Ἀπόλλων προσέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνου, ἀλλ' οἴκοθεν ἐργασάμενος τοῦτον, ἐπειδὴ δυστυχεῖ, προβάλλεται τὸν Ἀπόλλωνα. ἐδήλωσε δὲ 20 τοῦτο διὰ τοῦ εἰπεῖν ἀμαθέστερος ὢν. πρὸς ὃ Ὀρέστης ἀπαντᾷ λέγων, ὑποτασσόμεθα τοῖς θεοῖς· ὅ τι περ ἄρα εἰσὶν, εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε μὴ. Gu. I. τῆς δίκης: τῆς δικαιοσύνης, εἰ τοῦτο ἐκέλευσεν. Gu.

418. δουλεύομεν: ἀπερίγνωστον γὰρ ἔχουσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν γνῶμην, ὅποιας ἄρα, φησὶν, εἰσὶ δυνάμεις, καὶ ὅμως δουλεύομεν αὐ- 25 τοῖς. A.C. δουλεύομεν θεοῖς ἀνθρώπων ἔχουσι τὴν μορφήν, ἢ ὅποιας

1. ἁμαρτῶν] ἁμαρτήσας B.I.
- ib. τὸν πατέρα] τὴν μητέρα M.
2. γὰρ τὸ] τὸ om. M.
- ib. ἄλλω (ἄλλα M.)] ἄλλοις I.
- ib. περιτιθέναι] παρατιθέναι B.I.
3. αἰτίαν] ἁμαρτίαν B.I.
4. μὴ] Post μὴ in M. est ὁ νοσ. Requiritur δεῖδιξε vel simile quid.
5. πράττειν] Obscure scriptum in M.
7. ἡμέραν] Sic M. vitiose.
8. γὰρ οὐ] Sequuntur in M. literac obscurae, similes vocabulo βέβαιον. Praecedentia quoque non integra.

14. τοῦ ἐναντίου] τῶν ἐναντίων A.C.
- ib. ἐκέλευσε] φησὶν add. B.I.
15. ὁ θεός] Pergit A. οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιῆσαι. ἄλλως. τοῦτο ἐκ συλλογισμοῦ εἴρηκεν. εἰ γὰρ οὐκ ἀμαθῆς ὁ θεός, προσέ... τοῦτο ποιῆσαι. Similiter C. θεός, δῆλον ὅτι αὐ προσέταξε τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ἄλλως. τοῦτο ἐκ συλλογισμοῦ εἴρηται. εἰ γὰρ οὐκ ἀμαθῆς ὁ θεός, αὐ προσέταξε τοῦτο:—
16. εἴρηκεν· εἰ γὰρ] ἔδειξεν ὅτι I.
17. θέλει] ἄλλως. θέλει I.
19. ἐπειδὴ] ἐπει δὲ I.
25. ἔχουσι Barnes. pro ἐχίντων.

ᾶσι δυνάμεως ἢ κρίσεως, δουλεύομεν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀμα-
θέστερός γ' ᾶν. B.M.I. ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί: ἀκαίρως τοῦτο
ἔωρακε γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἀκήκοεν αὐτὸν αἴτιον· ὡς εἴ τις ἰδὼν
ἀετὸν λέγει, τί ποτέ ἐστιν ἢ αἰετός; B.M.

419. κᾶτ' οὐκ ἀμύνει: καὶ εἶτα οὐ βοθηθεῖ ὁ Ἀπόλλων τοῖς σοῖς 5
κακοῖς. I. πανοῦργος πᾶσα ἢ ἐρώτησις· ὁ μὲν γάρ φησιν ὅτι ὁ
Ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ὁ δὲ ἀντεπάγει, καὶ
πῶς ὁ κελεύσας ἀναιρεῖν τὴν μητέρα οὐκ ἔλεεῖ σε μαινόμενον;
τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι μελλητικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενελάος
φησι, πῶς οὖν αἱ Ἐρινύες ταχέως μετῆλθον; οὐκ εἰσὶ καὶ αὗται 10
θεαί; ἐλέγχει οὖν αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον. B.M.I. ἀμύνει:
ἐκδικεῖ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. συνεργεῖ. Fl. 33.

420. μέλλει: βοηθήσαι, ἢ μέλλει ἀντὶ τοῦ βραδύνει· τὸ θεῖον
γάρ ἐστι φύσει τοιοῦτον, ἡγουν βραδὺν, τουτέστι μακρόθυμον. I.
ἡγουν μέλλει καὶ πρὸς βοήθειαν καὶ πρὸς κόλασιν· πρὸς μὲν βοή- 15
θειαν, ἵνα δικίμιον λήψηται τῆς προαιρέσεως τῶν τῆς βοηθείας αὐτοῦ
ἀπολαύσειν μελλόντων· πρὸς δὲ κόλασιν, ἵνα τῷ χρόνῳ ἐπανάξῃ αὐ-
τοὺς πρὸς ἃ δεῖ. Gu. I.

τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει: ἡγουν μέλλει αἰεὶ τὸ θεῖον, ὀκνη-
ρόν ἐστι πρὸς τὰς ἀμοιβὰς, γύμναζον ἡμῶν τὴν διάνοιαν. C. 20

421. πόσον: ἐπὶ πόσον δὲ χρόνον οἴχονται, καὶ ἐφθαρμένοι
εἰσὶν, αἱ πνοαί, ἦτοι αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις καὶ ἐνέργειαι, τῆς μητρός;
I. πόσον χρόνον δὲ μητρός: ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ. τὸ μητρός
κακοῦθως καὶ δυσωπητικῶς. καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν δὲ “ὡς ταχὺ μετῆλ-
θὸν σε” ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθεεὶ πεπραχότα τὸν φόνον, ὅπου γε αἱ μὲν 25
Ἐρινύες εὐθέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀναβάλλεται

1. et 4. ἢ om. M.

2. γ' ᾶν om. M.

3. καὶ ἀκήκοε ante τὸν Ἀπόλλωνα
B., omisso αὐτόν.

6. ὅτι om. B.I.

8. ἀναιρεῖν] ἀνελεῖν B.I.

9. τοῦ δὲ] τούτου δὲ M.

11. οὖν] δὲ B.I.

15. μὲν βοήθειαν] μὲν τὴν βοήθειαν I.

20. γυμνάζον] γυμνάζων C.

23. πόσον —δυσωπητικῶς om. A.

C.M.

ib. χρόνῳ] δὲ add. B.

24. καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν δὲ —μετῆλθὸν
σε] ὡς ταχὺ μετῆλθὸν σε (σε om.
A.): διὰ τούτων (καὶ διὰ τοῦτο A.)
A.C.M.

25. ἀθεεὶ A. ἀθέως ceteri. Pro-
xima πεπραχότα—εὐθέως om. C.

26. συνεμάχησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων
ἀναβάλλεται] συνεμάχησαν.... ὡς ἀνα-
βάλλεται C. Fuit ὁ δὲ ἥλιος ἀναβάλ-
λεται, ut est in A.

τὴν συμμαχίαν. ἡ ἀνθυπεφραῖ ἐστὶ τοῦ εἰρημένου ὑπὸ Ὀρέστου, τὸ θεῖον ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. A.B.C.M.I.

422. ἔκτου τὸν ἡμᾶρ: ἦτι ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐξ οὗ ἐφθάρησαν δηλονότι, ἔτι ἡ πυρὰ τοῦ τάφου θερμῆ, ἦτι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἕκαστὸν 5 σῶμα. I.

423. ὡς ταχύ: λίαν ταχέως ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ, διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. I. μετῆλθον: τὸ μετῆλθον εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήσαντο εἴποις, εὐθείαν τὸ αἷμα νόησεις, οὕτω λίαν ταχύ ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ καὶ τὸ αἷμα καὶ ὁ φόνος τῆς μητρός: εἰ δὲ ἀντὶ 10 τοῦ ἀπήτησαν, αἰτιατικὴν οὕτω, λίαν ταχέως ἀπήτησαν σε αἱ θεαὶ τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς μητρός. Gu. I. ὡς ταχύ: λίαν ταχέως, ἦγουν τάχιστα, ἐτιμωρήσαντό σε διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. Gr. αἷμα μητέρος: ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τοῦ αἵματος. Fl. 21.

424. οὐ σοφός: ἀντὶ τοῦ σοφιστῆς, ἦτοι ἀπατεῶν, ἀληθῆς δὲ 15 καὶ φανερός κακός, ἔφυς κατὰ κοινῶν, εἰς τοὺς φίλους. I. οὐ σοφός εἶ, διαρρήθην μοι οὐνείδίζων τῆς μητρός τὸ αἷμα, ἀληθῆς δὲ ἀληθεύει γὰρ λέγων διὰ τὸν φόνον ἀμύνεσθαι αὐτὸν τὰς Ἐρινύας. A.B.M.I. πρὸς ὃν κλαπεῖς ὁ Ὀρέστης εἰς κολακείαν αὐτοῦ προὔβητο τὸ "οὐ σοφός, ἀληθῆς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός." τοῦτο δὲ τὸ 20 ἔπος ἐναντιοφανές ἐστίν. ἐναντιοφανῆ δὲ λέγεται τὰ ῥητὰ τὰ μὴ τοῖς ἄνωθεν...τῇ ἀπάτῃ κεκμηνη φράσει συναρμυζόμενα, νόηματι δὲ ἢ συντάξει θεραπεύμενα. σκόπει γὰρ ὅτι πρὸς ἕβριν ἐστὶ τοῦ Μενελάου τὸ οὕτως εἰπεῖν "οὐ σοφός ἔφυς, ἀληθῆς δὲ καὶ τέλειος κακός εἰς τοὺς φίλους," καὶ πῶ δὲ τὸν ἰκέτην ἕβριζεν τὸν ἰκετεύ- 25 μενον. θεραπευτικὸν δὲ τὸ ἔπος τῇ συντάξει οὕτως, οὐ σοφός κακός εἰς φίλους ἔφυς, ἀληθῆς δὲ ἔφυς σοφός. τὸ δὲ νόημα τοιοῦτον, σοφός μὲν ἀληθῆς λέγεται ὁ οὕτως σοφός, σοφός δὲ κακός ὁ σοφιστῆς

1. ἦ] καὶ B. In. A. est ἡ ἀνθυπεφραῖ (sic) ἐστὶ τὰ εἰρημίνα—. Verba ἦ—φύσει om. C.

9. καὶ τὸ αἷμα] καὶ om. Gu.

10. ταχέως om. I.

15. οὐ σοφός εἶ (εἶ om. A.M.)] ἀλλως praeifixum in I. In C. οὐ σοφός ὑπάρχεις. διαρρήθην οὐνείδίζων μοι τὸ αἷμα τῆς μητρός, ἀληθεῖς (sic) δὲ φίλου ἐστὶ κῆ. ἀληθεύει διὰ τὸν φόνον ἀμύνεσθαι αὐτὸν τὰς Ἐρινύας:—

16. τὸ αἷμα ante τῆς μητρός A.

17. ἀληθεύει γὰρ λέγων] ἀληθῆ γὰρ λέγει I.

ib. τὸν φόνον] τῆς μητρός add. I.

ib. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι I.

21. ἄνωθεν] Post ἄνωθεν in A. leguntur aliquot litterae obscurae, quarum ultima est ῥ.

24. πῶ δὲ] Fortasse οὐ δεῖ.

25. θεραπευτικὸν] Immo θεραπευτικός.

καὶ ἀπατεῶν καὶ πιθανολογούμενος. λέγει τοῖνυν αὐτῷ κλακικῶς ὅτι ἐσόφιστάς με, ὧ̄ Μενέλαε, εἰπόντος βραδὺ εἶναι τὸ θεῖον πρὸς συνασπισμὸν, ἀντειπὼν ὡς ταχὺ μετῆλθον αἷμα μητρὸς θεαί, σὺ δὲ ἀληθῆς εἶ σοφός, οὐ κακὸς σοφὸς εἰς φίλους, ἤγουν διὰ τῆς σοφιστείας καὶ πιθανότητος πλανήτης τῶν φίλων. A. 5

ἽΟνειδίζοντας Μενελάου ἽΟρέστης φησὶν οὕτω πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ διαρρήδην ἡμᾶς ὀνειδίζεις, οὐ σοφὸς εἶ, ἀληθῆς δὲ κακός· ἀληθῆς μὲν, ὡς οὐδὲν ὦν κατ' ἐμοῦ λέγεις ψευδῶς λέγων, κακὸς δὲ, ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχρῆν γάρ σε χρωματίζοντα τοὺς λόγους ἐκφέρειν πρὸς παραμυθίαν, ἀλλ' οὐ πρὸς λύπην. Gu. I. οὐ σοφός: εἶ 10 δηλονότι, ἤγουν ἐπιτήδειος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πανοῦργος, ὡς σχηματίζεσθαι μὲν φιλίαν, τὰ τῶν ἐχθρῶν δὲ φρονεῖν. Gu. Fl. 6. ἔφυς κακός: ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. M.

425. πατρός: τοῦ πατρὸς δὲ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις κατὰ τί ὠφελεῖ σε; I. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ὠφελεῖ τί σε ἡ εἰς τὸν πατέρα 15 γενομένη ἐκδίκησις; ἡ οὕτως, οὐ πρόστη σου ὁ πατήρ, ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἐρινύας; B.I. τῆς ἀναίρεσεως τοῦ πατρὸς, τὸ τιμωρίαν σε λαμβάνοντα φονεῦσαι τὴν μητέρα, τίς δύναται συνάρασθία σοι πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν, ὡς φονέα; A.B.M.I. πατρός δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία: οἱ Ἀττικοὶ προπαροξύνουσι μόνον τοῦτο, τιμωρία. 20 τὸ δὲ τις ἄμεινον βαρύνειν δὴ τις. Fl. 21.

426. οὐπω: οὐπω, ὠφέλησε δηλονότι· τὸ μέλλον δὲ λέγω ἴσον ἀπραξίᾳ καὶ ἀπιτυχίᾳ. I. τὸ μέλλον: οὐ προσωφέλησε, μέλλει δὲ ὠφελήσειν δηλονότι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸν βραδυσμὸν.

6. ἽΟνειδίζοντας] ἄλλως praef. in I. ib. φησὶν οὕτω πρὸς] φησὶ πρὸς I.

7. ἀληθῆς μὲν—] Haec in Gu. sic scripta, ἀληθῆς μὲν ὡς οὐδὲν κατ' ἐμοῦ λέγων ψευδῶς (post ψευδῶς erasum est λέγων). ἀληθεύεις γὰρ διὰ τὸν φόνον λέγον ἀμύνεσθαι τὰς ἐρινύας ἐμὲ, κακὸς δὲ etc. In fine post λύπην addit, εἴπερ σοφός ἦσθα (καὶ οὐ add. Matth.) κακός.

16. γενομένη] γινομένη I.

ib. ἐκδίκησις] ἐκδικίαι (sic) B.

ib. σου] σοι I.

17. τῆς ἀναίρεσεως] ἄλλως praef. in I., ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ τῆς (τῆς om. M.) ἀναίρεσεως etc. A.M. Et M.

supra versum ἐν ἐρωτήσει ἀναγνωστέον.

ib. πατρός—φονεῦσαι] πατρός τιμωρίαν σοῦ λαμβάνοντος τὸ φονεῦσαι B.I.

18. συνάρασθαι] συνάφρασθαι A. συνερᾶσθαι M. Post ὡς φονέα ἴδιον addunt, ἡ αὐ πρόσστη (πρόσσεισι A.) σοι ὁ πατήρ ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς ἐρινύας.

20. προπαροξύνουσι] προπαροξυτονούσι Fl. 21. In B. haec sic scripta, τὸ δὲ τιμωρία οἱ Ἀττικοὶ προπαροξύνουσι τιμωρία. καὶ τὸ τις σ' (literae τις σ' obscurae) ἄμεινον βαρύνειν δὴ τις σ'.

24. τὸν (τὸ Fl.) βραδυσμὸν] Hoc voc. utitur Theod. Prodr. Rhod. I, 133, 1.

Fl. 10. τὸ βραδύνειν. Gu. ἀπραξία: ἀργία. Gr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. ἀπυτυχία. Gu. ἀργὸν τὸ θῶρον, ματαία ἢ χάρις. Fl. 59.

427. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε: ἤγουν πῶς διάκεινται οἱ πολῖται πρὸς σέ, τὸν τῆς μητρὸς ἐργασάμενον φόνον.

5 Gu. I. τὰ πρὸς πόλιν: πονηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα, εἰ μὲν εὐμενεῖς ἔχει τοὺς πολῖτας, ἀφέξῃται τοῦ ἐπιχειρήματος, εἰ δὲ ἐχθραίνοντας, ἐπιθέμενος κρατήσῃ. A.B.M.I.

428. μισούμεθ': οὕτω μισούμεθα ὥστε μὴ προσαγορεύειν ἡμᾶς τινά. I.

10 429. οὐδ' ἤγμισαι: οὐδὲ ἐκαθάρθης κατὰ τοὺς νόμους τὸ σὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῶν σῶν χειρῶν; Gr. I. νόμος γὰρ ἦν ἀπικαθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιον φόνον πεπραχότας. ὁ δὲ νοῖς, οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ἰπὸ τοῦ πεπραγμένου φόνου; ἢ σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενικὸν φόνον. A.B.M.I.

15 οὐδ' ἤγμισαι: οὐκ ἐκαθάρθης εἰς τὸν φόνον, ὃν ἐποίησας, καθὼς ἐστὶ νόμος καθαίρεσθαι τοὺς φονεῖς τὰς χεῖρας τὰς ἐργασαμένας τὸν φόνον. Gu. κεκάθαρσαι ὑπερ' ἔδρασας φόνον, ἢ τὸ συγγενικόν. Gu.

430. ἐκκλείομαι: οὐδαμῶς ἤγμισαι: ἐκκλείομαι γὰρ τῶν δωμάτων, ἦτοι ἔξω κλείομαι, οὐκ εἶμαι εἰσελθεῖν ὅπῃ μίλω, καὶ ἔλθω, 20 ἐπὶ τὸ ἀγνοεῖν δηλονότι. I. ἐκβάλλεται ὁ ἔνδοξος, ἐκκλείεται δὲ ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγχωρούμενος. I.

431. τίνες πολιτῶν: τίνες πολῖται ἀμιλλῶνται, ἦτοι ἐκβαλεῖν σε τῆς γῆς σπυιδάζουσιν; I. ἐξαμιλλῶνται: ἐπιδικῶσιν, φιλονεικοῦσιν ἐκβάλλειν τῆς γῆς σπυιδάζοντες. B.M. Fl. 21. ἐκδιώκουσιν.

4. πρὸς σέ] περὶ σέ Gu. idque ante οἱ π.

6. ἀφέξεται M. ἀφέξεται A.B.I. ib. τοῦ ἐπιχειρήματος] τῆς ἐπιχειρήσεως B.I. In A. est πρὸς (omisso τῶ) πόλιν δὲ πάλιν—ἵνα εὐμενεῖς ἔχῃ—ἀφέξεται τοῦ ἐπιχειρήματος, εἰ δὲ δι' ἐχθραίνοντα ἔπει κρησῶ.

10. νόμους—σῶν] νόμους τὸν φόνον τῶν σῶν Gr.

11. νόμος γὰρ ἦν] ἦν om. M. Idem supra versum νόμος γὰρ ἐκκαθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιον νόμον (sic) δράσαντας. In B. haec cum scholio superiore sunt conjuncta, τὸ δὲ ἤγμι-

σαι σὸν αἷμα φησὶν ἐπειδὴ νόμος ἀπικαθαίρεσθαι etc.

12. τοὺς ἐμφύλιον φόνον πεπραχότας] τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον B.I. In A. νόμος γὰρ αὐτοῖς καθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιον φόνον πεπραχότας—φόνον; σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενῆ φόνον. In C. οὐδ' ἤγμισαι (sic). νόμος γὰρ αὐτοῖς καθαίρεσθαι τοὺς ἐμφύλιους φόνους πεπραχότας:—

14. φόνον om B.I.

23. ἐπιδικῶσιν om M., Fl. 21. sed addunt ἀντὶ τοῦ.

24. ἐκβάλλειν] ἐκβαλεῖν M.

ἐνῆλλακται δὲ ἡ πτώσις. M. διώκουσιν, ἐκβαλεῖν τῆς γῆς σπεύδουσιν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐξελαύνουσι. Gu. ἐκβάλλουσι. Fl. 34. ἀποπέμπουσι. Fl. 33.

432. Οἶαξ: ὁ Οἶαξ ἀναφέρων καὶ ἀνατιθεὶς τῷ πατρὶ, τῷ ἑμῷ δηλονότι, τὸ μῖσος τῆς Τροίας, τὸ ἐπὶ Τροία μῖσος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. I.

Οἶαξ: Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Ἀτρώεως ἐγένοντο Οἶαξ καὶ Παλαμῆδης. ὁ δὲ Παλαμῆδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ἄνησε τὸν Ἑλληνικὸν λαόν· λιμωττόντων γὰρ ἐν Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραίνόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκων διδάξας ἴσῃν αὐτοῖς καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο. ἔπειτα καὶ περὶ κύβους ἔτρεψεν αὐτῶν τὴν ὀλιγωρίαν· καὶ μέτρα ἐξεῦρε καὶ ψῆφον, ὥστε μέγα ἔχειν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἑλλησι. τούτῳ δὲ φθονήσαντες οἱ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα

7. Οἶαξ Ναυπλίου—] In Gu. hoc scholion post sequens adscriptum est, sed aliis verbis: ἡ τοῦ Παλαμῆδου ἱστορία πλατυκότερον καὶ ἀκριβέστερον οὕτως ἔχει· Ναυπλίου—Παλαμῆδης· ὃς ἀπ. εἰς Τρ. μέγ. ἄν. τὸν Ἑ. λαόν· λιμωττόντας γὰρ παρεμυθήσατο, γράμματ' ἐξευρὼν καὶ κύβους καὶ ἀλλὰ τὰ (corrigere ἀλλ' ἄττα) παίγνια, ἐν ὧς σφὰς αὐτοὺς τρέποντες διέφερον τὴν εἶδειαν, ὥστε διὰ ταῦτα τὸν Παλαμῆδην μέγα σχεῖν ὄνομα. φθονήσαντες δὲ τούτῳ οἱ περὶ Ὀδ. καὶ Διομήδη καὶ Ἀγ. τοῖνδε σκ. κατ' αὐτοῦ· λαβόντες γὰρ αἰχμάλωτον Φρύγα—φρονέουσι, θερ. δὲ Παλ. πείθουσι τὰ τε χρήματα καὶ τὴν συσκευασθεῖσαν αὐτῆν γραφὴν ὑπὸ τὴν κλ. θ. Π. αὐτοὶ δὲ παρ. εἰς τὸ στρατόπεδον προδ. κατ. τοῦ ἥρ. καὶ φαρ. ταῦτα κατὰ τὴν σκηρὴν διειστέοντα. εὐρεθέντων δὲ τῶν χρήματων καὶ τῆς γραφῆς ὑπὸ τὴν κλ. λίθ. φον. Π. ὡς ὅτε ἔθνησκεν ἑφῆ· χαῖρ' ἀλήθεια κυδρὴ· προέθανες γὰρ ἑμοῦ. Ναυπλίου—Βασιλεῦσιν, ἀπήλθεν ἄπρακτος. καὶ πρότερον μὲν περιπλέων τὴν Ἑλληνίδα χώραν παρεσκευάσε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναικὰς ἐτέρους ἀρμόσασθαι, ὡς ἐκείνων ἀπολαλότηαν· ἔπειτα δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀκούσας ἐπάνοδον, ἦψε φρυκταρίας περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας,

ἃ Καφηρεὺς καὶ Ξυλοφάγος καλεῖται, ὅπου προσπελάσαντες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν.

ib. τῆς Ἀτρώεως] τῆς om. M. τῆς κρᾶρ A.

ib. ἐγένοντο] ἐγένετο A.

8. τὰ] τὰ ὡς A.

9. λαόν A.M. στρατόν B.I.

ib. λιμωττόντων] λιμωσόντων A.

ib. καὶ περὶ] καὶ om. A.

10. τοῦ σίτου] αὐτῶν A.M.

ib. δυσχεραίνόντων τε καὶ στασιαζόντων] δυσχεραίνοντες καὶ στασιαζόντες A.

11. φοινίκων M. φοινίκια B.I. Addendum γράμματα, quod additum in scholio recenti infra.

ib. ἴσῃν αὐτοῖς καὶ A.M. ἦγεν αὐτοῖς ἴσῃν τε καὶ B.I.

12. ἐν τούτοις om. A.

ib. ἔτρεψεν αὐτῶν] ἔτραισεν αὐτοῖς A.

13. τὴν ὀ.] τὴν om. I.

ib. καὶ μέτρα ἐξεῦρε καὶ ψῆφον om. A.

ib. ἔχειν A. σχεῖν ceteri.

14. τοῖς om. A.

ib. τούτῳ] τοῦτο B. ἐπὶ τούτῳ A. ἐπὶ τοῦτο M.

ib. τὸν Ἀ.] τὸν om. A.M.

καὶ Ὀδυσσεὰ καὶ Διμήδη τινῶνδε τι σκευωροῦσι κατ' αὐτοῦ λα-
 βόντες γὰρ Φρύγα ἀιχμάλωτον, χρυσίων κομίζοντα Σαρπηθίου, ἠνάγ-
 κασαν γράψαι Φρυγίους γράμμασι περὶ προδοσίας ὡς παρὰ Πριάμου
 πρὸς Παλαμῆδην. καὶ τοῦτον μὲν φονεύουσι, θεραπείντα δὲ Παλαμῆ-
 5 δους πείθουσι χρήμασιν ἅμα τοῖς Τρωϊκοῖς χρήμασι καὶ τὸ γραφέν
 πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θέσθαι Παλαμῆδους. αὐτοῖ δὲ παρελθόντες
 προδοσίαν κατήγγελλον τῷ ἥρωϊ καὶ φωραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέ-
 λευον. εὐρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην
 λίθις φονεύεται Παλαμῆδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἤκεν εἰς Ἴλιον
 10 δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός. τῶν δὲ Ἑλλήνων κατολιγορούτων
 αὐτοῦ πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν
 πατρίδα καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς Ἑλληνας ἤκεν εἰς Εὐβοίαν,
 καὶ χειμῶνα φυλάξας φρυκτωρίας ἤψε περὶ τὰς ἄκρας τῆς Εὐβοίας.
 οἱ δὲ εὐεπίβατον νομίσαντες τὸν τόπον προσορμίζονται τε καὶ ἐν
 15 ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται πάνπολλοι. τὸν δὲ Παλαμῆδους θάνατον
 οἱ μὲν ἐν Γεραιστῶ, οἱ δὲ ἐν Τενέδῳ, οἱ δὲ ἐν Κελωνίᾳ τῆς Τρωάδος
 ὑποτίθενται. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐρεῖν φρυκτωρίας καὶ μέτρα καὶ στα-
 θμοὺς καὶ πεττοὺς καὶ γράμματα καὶ φυλακὰς καὶ δίσκους καὶ
 ἀστρολογίας. A.B.M.I.
 20 Οἶαξ ἀδελφὸς ἦν Παλαμῆδους, ὃς εἰς Τροίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων

1. σκευωροῦσι A. σκευωροῦσι M.
 σκαιωροῦσι B. Gu. I.

3. Φρυγίους γράμμασι] φρύγια γράμ-
 ματα A.

4. καὶ τοῦτον] καὶ om. B.

7. κατήγγελλον] κατήγγελον Gu. I.

8. πινάκιον—φονεύεται] πινακίουκ...
 λείται A.

9. Παλαμῆδης] ὁ παλαμῆδης I.

ib. ἤκεν] ἤλθεν Gu. I.

10. κατολιγορούτων] ὀλιγορούτων A.

13. ἄκρας A.B.M. (ut correxerat
 Valeken. ad Herodot. p. 484.) ἀκ-
 τὰς I.

15. ἀπόλλυνται] ἀπόλυνται A. ἀ-
 πόλυνται M., forma verbi in inferi-
 orum scriptorum codicibus fre-
 quens.

ib. πάνπολλοι om. A. qui post
 ἀπόλυνται perguit, τὸν δὲ παλαμῆδην

φησὶν εὐρηκεῖαι φρυκτῆρια καὶ μέτρα καὶ
 σταθμοὺς καὶ πεττοὺς γράμματι φίλα-
 κας καὶ ἀστρολογίας, reliquis omnibus
 omissis.

ib. τὸν δὲ om. B.I.: sed in B.
 nonnihil spatii relictum est.

16. ἐν Γεραιστῶ] πρὸς γεραιστῶ I.

18. πεττοὺς M., ut in scholio
 proximo. πεττείας B.I.

19. ἀστραγάλους Matth. ἀστρολο-
 γίας; etiam in scholio recentiore quod
 sequitur p. 139, 10.

20. Οἶαξ] ἄλλως praef. in I.
 Brevius scholion in C. Οἶαξ ἦν
 πατὴρ τοῦ παλαμῆδους. τοῦ μὲν παλα-
 μῆδους κατηγορηθέντος ὑπὸ τοῦ ὀδυσσεύς
 προσέταξεν ἀγαμέμνων καὶ ἐλίθασαν αὐ-
 τόν. καὶ οὕτως πάλιν ἐτελείησεν ἐν τῇ
 τροίᾳ ἀδίκως ὑπὸ τῶν λιθοβολιῶν:—

ib. ὃς εἰς] ὃς καὶ εἰς τὴν I.

ἐστράτευσε, καὶ θαυμασθεὶς ὡς οὐδεὶς τῶν πάποτε γεννημένων ἐπὶ σοφίᾳ, φθονηθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσεως καὶ Διομήδους καὶ Ἀγαμέμνονος ἀνηρέθη λίθοις, ἀνθ' ὧν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Οἶαξ ἀμυνόμενος Ἀγαμέμνονα,—τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ τῆς Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί,— συναγωνίζεται τὸν κατὰ τοῦ Ὀρέστου θάνατον. διὸ καὶ Ὀρέστης 5 ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Μενελάου, τίς ἐστὶν ὁ διώκων αὐτὸν, Οἶαξ φησίν. οὗτος ὁ Παλαμῆδης λέγεται εὐρηκέναι ἰς γράμματα μήπω τότε ὄντα, ἀλλὰ Φοινίκων ἐχρῶντο γράμμασιν οἱ ἄνθρωποι, ἄλλοι δὲ ἄλλοις. εὔρε δὲ καὶ πεττοὺς πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ φρυκτωρίας καὶ σταθμοὺς καὶ ψήφους καὶ ἀστρολογίας. Gu. I. 10

τὸ Τροίας: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Τροίας, μῖσος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμὲ ἐνήλλακται. M.

433. συνηκα: ἐνόησα. Gu. ἔγνων· ὁ φόνος σε κολάζει τοῦ Παλαμῆδους. I. τιμωρεῖ: τιμωρεῖταί σε, ἤγουν κολάζει ἕνεκεν τοῦ φόνου τοῦ Παλαμῆδους. Gr. τιμωρεῖ καὶ κολάζει· δι' ἐκεῖνον γὰρ 15 σοι μάχεται Οἶαξ. τιμωρῶ δὲ οὐ μόνον τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω, ὥσπερ καὶ τὸ τιμωροῦμαι κατὰ ἀμφοτέρας εὐροις τὰς χρήσεις. Gu. I.

434. οὔκουν μετῆν μοι: οὐ μετουσία ἦν μοι τοῦ φόνου, ἤγουν οὐ μετεῖχον, οὐκ ἐκοινῶνον. Gr. I. διὰ τριῶν δέ τινων ἀπόλλυμαι 20 καὶ ἐφθαρμαι. I.

διὰ τριῶν: πρῶτον τῶν πολιτῶν, δεύτερον Οἶακος. διὸ ἐπάγει, τίς δ' ἄλλος, ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς δὲ τριῶν φασὶ τῶν Ἐρινύων—προεῖπε γὰρ “ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.”— τινὲς δὲ φασὶ τῆς συνέσεως, τῆς λύπης καὶ τῆς μανίας. A.B.C. 25

1. ἐστράτευσε] στρατεύσας Gu.
ib. οὐδεὶς] οὐδεὶς πο Gu.
ib. ἐπὶ σ.] ἐν σ. I.
5. κατὰ τοῦ] τοῦ κατὰ Gu.
7. ἰς] δεκαεπτὰ Gu.
8. ἐχρῶντο γρ.] γρ. ἐχρῶντο I.
ib. ἄλλοις] ἄλλα Gu.
9. πεττοῦς] πετοὺς Gu.
ib. καὶ φρυκτωρίας — ἀστρολογίας
om. I. ἀστρολογίας pro ἀστραγάλους
scriptum: v. ad p. 138, 19.
16. σοι] σε I.
19. οὐ μετουσία] οὐ om. Gr.
ib. ἤγουν—ἐκοινῶνον om. I., ha-

bent Gr. et Florr. 6. 9. 17. 21. 56.
59. 76.

22. Οἶακος] τοῦ οἶακος I. In C. est τίς δ' ἄλλος πρῶτον τῶν πολιτῶν. δεύτερ' οἶακος. ἐπάγει δὲ τίς ἄλλος, ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς δὲ φασὶ τῶν ἐρινύων. προεῖπε γὰρ ἔδοξ' ἰδεῖν προσφερεῖς κόρας. τινὲς δὲ φασὶ τῆς συνέσεως τῆς λύπης τῆς μανίας:—

ib. διὸ ἐπάγει] ἐπάγει δὲ A.

ib. τίς δ'] δ' om. A.M.

23. δὲ γ φασὶ M. δὲ φασὶ τριῶν

B. φασὶ τριῶν A.I.

25. καὶ τῆς om. M., καὶ om. A.

M.I. ἐν δὲ ταῖς Καλλιστράτου γέγραπται ἐπιζητήσιον ἂν τις πῶς διὰ τριῶν εἴρηκεν. εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Διομήδη φάσαι μετασχεῖν τοῦ φόνου Παλαμήδους. B.M.I. διὰ τριῶν: ἀντὶ τοῦ διὰ πολλῶν. (M.) ἄλλως γὰρ νοεῖσθαι οὐ δύναται. Fl. 21. τινὲς τῶν Ἐρινύων, ἢ τῆς συνέσεως, τῆς λύπης καὶ τῆς μανίας, ἢ Ἀγαμέμνονος, Ὀδυσσεῶς καὶ Διομήδους. Gu.

435. τίς δ' ἄλλος: τίς δὲ ἄλλος, ἀπόλλυσι δηλονότι; ἄρα τις ἀπὸ τῶν φίλων τοῦ Λίγισθου; I.

436. οὔτοι μ': οὔτοι ὑβρίζουσιν ἐμὲ, ὧν ἀκούει νῦν ἡ πόλις, 10 αἱ ἀπὸ τοῦ Λίγισθου θηλονότι. I. ὑβρίζουσ': ἀμιλλῶνται. Fl. 21. κλύει: ἐπακούει. Gr. ὀνομάζεται ἢ ἀκούει. Gu.

437. Ἀγαμέμνονος δέ: τὴν Ἀγαμέμνονος δὲ βασιλείαν ἀφήσῃ σε ἢ πόλις κατέχει; I. πάλιν φιλοπραγμῶνως ὁ Μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος, φροντίζων περὶ τῆς βασιλείας. A.B.C.M.I.

15 438. πῶς; οἵτινες: ὅτι τὸ οἵτινες οὐ πρὸς τὴν πόλιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει. A.M. κατὰ τίνα τρόπον ἐάσουσιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα, οἵτινες οὐκέτι ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν; I. ἔτι: εἰς τὸ μέλλον. Fl. 21.

439. τί δρῶντες: εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν. τί δρῶντες 20 οὐκ ἐῶσί σε ζῆν; οὐ γὰρ ἐστὶν αἰτιῶδες νῦν τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικῶς. Ἄλλως. ὁ δὲ λόγος, εἰπέ μοι σαφῆς ὃ τι δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν τὸ ὅ τι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί Ἀττικόν. εἰν δὲ γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος οὕτως: τί δρῶντες, ἢ τί καὶ σαφῆς εἰπεῖν ἔχεις; B.I. Ἄλλως. τί δρῶντες οὐκ ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν, ὃ τι καὶ σαφῆς 25 εἰπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, εἰπέ δηλονότι. I.

440. ψῆφος: ἦτοι κρίσις καὶ ἀπόφασις ἐξουεχθήσεται καθ' ἡμῶν

2. εἴρηκεν M. εἰρήκει B.I.

ib. τὸ τὸν] τὸ om. M.

3. φάσαι om. M. ς

ib. Παλαμήδους] χρῆσθαι addit M.

13. παλιν φ.] φ. δὲ I., omisso πάλιν.

ib. παραγυμνοῖ περιγυμνοῖ M.

14. ἦθος] εἶδος A.

15. ἔτι: om. M.

ib. τὴν πόλιν] τὴν om. A.

20. οὐκ ἐῶσι—ὃ τι δρῶντες] Haec

etiam in A. qui αἰτιῶδες. εἰν δὲ ὅτι ὁ δὲ λόγος εἰπέ etc. In C. tineae haec reliquerunt. . . . ὧσιν σε ζῆν . . . γὰρ ἐστὶν αἰτιολογικὸν τὸ νῦν. . . ὃ ὅτι ὁ δὲ λόγος εἰπέ μοι σαφῶς. . . δρῶντες.

21. Ἄλλως om. I.

ib. ὁ δὲ λόγος M. ἀττικῶς ὁ λόγος

I. ἀττικῶς ὁ λόγος B.

22. οὐκ ἐῶσι—Ἀττικόν om. M.

ib. εἰν δὲ] δὲ om. I.

κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. I. τὸ οἴσεται ἐνεργητικὴν ἔχον σημασίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ κομίσει λαμβανόμενον ἐνταῦθα παθητικὴν ἔχει καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξενεχθήσεται λαμβάνεται. Fl. 21.

441. φεύγειν τήνδε τὴν πόλιν, ἤτοι ἐξορισθῆναι, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν, ἀλλ' ἐτέρως κολασθῆναι δηλονότι; I. 5

442. θανεῖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐν πετρώματι λευσίμῳ καὶ λιθοβολιστικῷ. I. λιθοβολησίμῳ. Gr. Florr. octo. λιθολευστικῷ. Gu.

443. κατ' οὐχί: εἶτα οὐ φεύγεις, ὑπερβαλὼν καὶ ἐκφυγὼν τοὺς ὅρους τῆς γῆς; I. γῆς: τῆς γῆς, τῆς σῆς δηλονότι, ἡγοῦν τῆς πατρίδος σου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὑπερβαλὼν: ὑπερβὰς, 10 παρελθὼν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

444. κύκλῳ γάρ; οὐ δύναμαι φυγεῖν δηλονότι· κύκλῳ γάρ εἰλισσόμεθα παγχάλκεις ὅπλοις, ἀντὶ τοῦ ἀνδράσιν ὀπλισμένοις. I. εἰλισσόμεθα: τουτέστι φυλασσόμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὀπλισμένων, ἵνα, εἰ βουληθείμεν φυγεῖν, μὴ σχῶμεν ἄδειαν. Gu. I. 15

445. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν: τουτέστι κοινῇ φρουρήσει φυλάττη ἢ ἰδίᾳ, τουτέστι παρά τινων ἐχθρῶν φυλάττη ἢ παρά τῆς πόλεως ὅλης. C. κατ' ἰδίαν καὶ χωρὶς παρά τῶν ἐχθρῶν, ἡγοῦν τῶν ἀπὸ τοῦ Αἰγίσθου, ἢ παρά τῆς Ἀργείας δυνάμεως. I.

446. πάντων πρὸς ἀστῶν: παρά πάντων τῶν πολιτῶν, ἵνα θάνω 20 βραχὺς καὶ σύντομος λόγος. I. τοῦτο καθ' ἑαυτό. βραχέως, φησί, καὶ συντόμως εἴρηκα ὅπερ ἔδει. B.M.

447. ᾧ μέλεος: ᾧ ἄθλιος, ἤλθες πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς συμφορᾶς. I.

448. ἐς σ' ἐλπίς: ἢ ἐμὴ ἐλπίς εἰς σὲ ἔχει τὴν καταφυγὴν 25 ἕνεκα τῶν κακῶν. ἀλλ' ἐλθὼν εὐτυχῆς μετὰδος τοῖς σοῖς φίλοις, τουτέστιν ἡμῖν τοῖς δυστυχοῦσι, τῆς σῆς εὐπραξίας, καὶ μὴ ἀπολαβὼν ἔχε μόνος τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει ἀντιλάξου, καὶ ἀντιλαμβάνου, τῶν πόνων, ἐκτίνων καὶ ἀποδιδούς τὰς πατρῴας χάριτας, ἤτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν εἰς σὲ, εἰς οὓς δεῖ καὶ πρέπει, τουτέστιν 30 εἰς ἡμᾶς. ὄνομα γάρ, μόνου δηλονότι, ἔργον δὲ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν ταῖς συμφοραῖς. I. καταφυγὰς: ἐλευθερίαν. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ καταφυγῆν. Gr.

449. πράσσουσιν: διακειμένοις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.

16. φυλάττη] φυλάττει. C.

22. εἴρηκα ὅπερ ἔδει om. M.

76. δείκνυσσι διὰ τούτων ὁ ποιητὴς ὅτι δεῖ πω νεῖσθαι τοὺς εὐτυχοῦτας τῶν δυστυχοῦντων αὐτῶν συγγενῶν. Fl. 6.

450. μεταδός: μετασχεῖν δός. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

5 451. καὶ μὴ μόνος: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπόλαβε τὰ κατὰ σαυτὸν μόνου φυλάσσω. ὁμοίον ἐστὶ τῷ “εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω,” ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξα. A.B.M. τὸ χρηστόν: τὴν εὐπραξίαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. τὴν εὐπραγίαν. Gr. Fl. 34. τὴν εὐδαιμονίαν. Gu.

10 452. ἀντιλάξου: ἀντιλαμβάνου. M. τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι λέγεται, ὅταν τι διώκη καὶ ἀπηχταί τινος δεόμενον ἢ καὶ καθ’ ἕτερόν τινα τρόπον, τὸ δὲ ἀναδέχεται καὶ οὐκ ἀπιστρέφεται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

454. ὄνομα: ἐπεὶ οἱ συγγενεῖς εἶπεν. οἱ φίλοι οἱ μὴ ἐπὶ ταῖς 15 συμφοραῖς τῶν φίλων ὄντες φίλοι οὐκ εἰσὶ φίλοι, ἀλλὰ λόγῳ μὲν εἰσιν, ἔργῳ δ’ οὐ. B.M. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα τὴν ἐνέργειαν παριστᾷ, ἀλλ’ ἡ ἐνέργεια τὸ ὄνομα· τούτο δὲ καὶ ἐπὶ πατρός καὶ ἀδελφοῦ καὶ μητρὸς καὶ παντὸς συγγενοῦς. Fl. 6. φίλοι: καὶ συγγενεῖς. Fl. 10.

20 456. καὶ μὴν: τὸ ἐξῆς, γέροντι ποδὶ βαδίζει ἐνταῦθα. B.C.M. καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς Σπάρτης Τυνδάρεως μετὰ σπυιδῆς ἔρχεται δεῦρο μελανεῖμνον ἐν ποδὶ γεροντικῷ, τὴν κόμην ἀφρηρημένος ἐν κευρᾷ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρὸς. I.

457. ὁ Σπαρτιάτης: Οἰβάλου τοῦ Περιήρους παῖδες αὐτοὶ, Τυν- 25 δάρεως, Ἴκαρος, Ἄρνη, καὶ νόθος ἐκ Στρατονίκης Ἴππικόων. αὐτοὶ

5. ἀντὶ τοῦ om. M. In A. totum scholion sic scriptum, καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστόν: μὴ μόνος ἀπόλαυε τὰ κατὰ σαυτὸν φυλάσσω. ὁμοίον δὲ ἐστὶν τὸ εὐφημίας μὲν πρῶτα κηρύξας ἀνακηρυχέναι. ἀπολαμβάν ἔχε ἀντὶ τοῦ ἀπολάμβανε: — Versum Sophoclis (fragm. 764.) εὐφημίαν—ἔχω affert schol. ad Med. 33.

ib. ἀπόλαβε] ἀπολάμβανε B.

6. τῷ] τὸ M.

14. ἐπεὶ (hoc dubium) οἱ συγγενεῖς—δ’ οὐ B. οἱ φίλοι εἰ μὴ ἐπὶ ταῖς σ.

τ. φ. εἰσὶ φίλοι, ὥστε οὐδὲ εἰσὶ φίλοι, ἀλλὰ—δ’ οὐ M.

24. Οἰβάλου A.M. et codex Kingii. βάλου B.I. relicto in B. spatio.

ib. Περιήρους] περιήρου A.

ib. αὐτοὶ] αὐτοὶ A. αἶθε C.

25. Ἴκαρος] ἰκάριος Cant. Sed Ἴκαρος ap. Eustath. ad Il. B. p. 293, 10. et schol. Ven. p. 77. v. 83. MATTH.

ib. Ἄρνη] Sic etiam Eustath. et schol. Homeri l. c. Ἀρνήη apud Apollod. 3, 10, 3. MATTH.

μετὰ θάνατον Οϊβάλλου ἑστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς. Ἴκαρος δὲ συνθέμενος μετὰ Ἴπποκόωντος ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν ταῖς ἐσχάταις τῆς Αἰτωλίας καὶ γαμειὶ Λήδαν τὴν Θεοστίου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐξ ἧς ἔσχε Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καὶ Τιμάνδραν καὶ Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ 5 τῷ φόνῳ τοῦ Οἰωνοῦ φονεύσας Ἴπποκόωντα ἅμα τοῖς παισὶ, καὶ καταγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ἀπὸ Φρίξης καὶ Πέλλης, ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς Σπάρτης. ἐγάμει γὰρ Ἡρακλῆς Δηϊάνειραν τὴν Λήδας ἀδελφὴν. A.B.C.M.I.

458. κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ: τῇ γεγονυῖα ἐπὶ τῷ πένθει. 10
C. δοτικὴ κεῖται τῇ κουρᾷ ὅτι ἐπὶ τῷ πένθει ἐξύρηται. A.C.

p. 142. l. 25. καὶ νόθος ἐκ A.B.C. καὶ ἡθος ἐκ M. καὶ ἡθος καὶ ἐκ Cant. καὶ ἐκ, omisso νόθος vel ἡθος, I.

ib. στρατοῦκῆς A.C. νικιστράτης B.M.

ib. Ἴπποκόων] Ἴπποκόων C.

ib. αὐτοί—ἑστασίασαν] αὐτοί—ἑστασίασε C. Idem et A. om. τῆς.

1. μετὰ—ἐξελαύνει] Cant. ἀποθανόντος δὲ τοῦ Οἰβάλλου, ἑστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς οἱ παῖδες. Ἰκάριος δὲ συνθέμενος εἰς τὸν Ἴπποκόωντα ἐξελ. Verba Ἴπποκόων—συνθέμενος μετὰ om. M.

ib. Οϊβάλλου A. Cant. βάλλου B.I.

2. Ἴπποκόωντος] Ἴπποκόωντος A.B.C. et infra Ἴπποκόωντα.

ib. τῆς] ἐκ τῆς C.

3. οἰκεῖ ἐν ταῖς ἐσχάταις—γαμει] ἄκει ἐν ἐσχάταις—ἐγάμει A. ἄκει ἐν ἐσχάται—ἐγάμει C.

ib. Αἰτωλίας] Λακεδαιμονίας A.B. C.M. “Cant. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν Λακεδαιμονίᾳ, ἔπος ἔφυγε, male, siquidem pulsus Tyndareus et Icarium φεύγουσι πρὸς Θεστίον, Apoll. 3, 10, 5. τὸν τῶν Πλευρωνίων ἄρχοντα. Strabo 10. p. 708. In seqq. cod. om. καὶ Τιμάνδραν, quam inter liberos Tyndarei memorat Apoll. 3, 10, 6.” MATTH.

ib. Λήδαν—Αἰτωλοῦ] λήδα—αἰτωλῶν A.

4. Πολυδεύκην—Ἑλένην] πολυδεύκην τιμάνδραν καὶ Ἑλένην A. verbis τιμάν-

δραν καὶ Ἑλένην a m. recentiore scriptis. Idem postremam partem scholii ὕστερον δὲ—Λήδας ἀδελφὴν omittit. Verba καὶ Τιμάνδραν usque ad finem scholii omittit etiam C.

6. τῷ φόνῳ] τὸν φόνον M. “ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ υἱανοῦ om. Cant. tum pro καταγαγὼν habet ἀπαγαγὼν, et omisis verbis ἀπὸ Φρίξης καὶ Πέλλης, ἐγχειρίσειν αὐτῷ. Pro υἱανοῦ Meurs. Misc. Lac. 4, 8, 16. conj. Οἰωνοῦ, quod recepit Barn. recte. vid. Heyne ad Apoll. 2, 7, 3. Φρίξα ap. Steph. Byz. est urbs Peloponnesi τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ'. Φερκευδῆς δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει. Pro Πέλλης fortasse verius est Πελλάνης. Paus. 3, 1. p. 204. Hippocoön Τυνδάρεων ἠνάγκασεν ἀποκαρῆσαι δεῖτανα, ὡς μὲν Λακεδαιμόνιοι φασίν, ἐς Πελλάναν. quae fortasse eadem urbs est ac τὰ Πελάνα Laconicae ap. Strab. 8. p. 593. Πελλήνης conj. Meursius l. c. quod recepit Barn. Pro τὴν Λήδας ἀδελφὴν rectius Barn. ἀδελφιδὴν.” MATTH. υἱανοῦ B.M.

10. κουρᾷ τε θυγατρὸς (θυγατρί A.)] κουρᾷται θυγατρὸς καὶ C.

ib. πενθίμῳ—πένθει] Haec inserui ex l. 2. ubi C. Ἴπποκόωντος τῇ γεγονυῖα ἐπὶ ἐξελαύνει τῷ πένθει:—τὸν τυνδάρεων etc.

11. ἐπὶ τῷ πένθει] ἐπὶ πένθων C.

ib. ἐξύρηται] ἐξεύρηται A.C.

459. ἀπωλόμην. Μενέλαε: ὁ Τυδάρεως οὐκ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, οὐδ' ἐλθεῖν εἰς ἄλιν αἰδοῦμαι διὰ τὰ ἡμαρτημένα ἐμοί· καὶ γὰρ ἀνθρώπων ἐμὲ μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξεπλήρωσε, τουτίστιν ἔδωκε, περιφέρων καὶ βαστάζων ἐμὲ, ἅμα τε τῇ Ἀθήᾳ, τιμῶντες ἐμὲ οὐδὲν ἔλαττον ταῖς Διοσκούραις, τῷ Κάστορι καὶ τῷ Πολυδεύκει, εἰς τῷ Τυδάρεω καὶ τῇ Ἀθήᾳ, ᾧ τάλαινα ψυχὴ ἐμῇ, οὐ καλὰς ἀντιώσεις ἀπέδωκα· τίνα σκότον λάβω ἐν τῷ προσώπῳ, ποῖον νέφος θῶμαι ἔμπροσθεν, φεύγων τὰς κόρας τῶν ὀμμάτων τοῦ γέροντος; I.

463. πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξέπλησε: ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων με ἐξεπλήρωσεν, ὡς τὸ "διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα." Ἀλλως. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδα. ὡς περὶ ἐτέρου δὲ φησιν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφέρων ἐμὲ, εἶπε τὸν Ἀγαμέμνονος, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ παῖδα ὄντα. τιμῶντε δὲ οὐδὲν ἤσσουν, τιμῶντέ με οὐδὲν ἤττον. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ἀντὶ
15 τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν Διοσκούρων. A.B.C.M.I.

τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἤσσουν: ἅμα τῇ Ἀθήᾳ τιμῶντές με οὐδὲν ἔλαττον ἢ τοὺς Διοσκούρους τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην. I. ὁ Ζεὺς κύκνος γενόμενος καὶ συγγερόμενος Ἀθήᾳ τῇ Τυδάρεω γυναίκῃ, ἐποίησεν αὐτὴν δύο υἱὰ τεκεῖν, τὸ μὲν μοιολέκθον, τὸ δὲ διλέκθον.
20 καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἑνα ἔχοντος λέκθον γενέσθαι φασὶ τὴν Ἐλένην, ἐκ δὲ τοῦ δύο ἔχοντος Κάστορα καὶ Πολυδεύκην. εἰ παρ' ἡμέραν ἔζων. τὸ δ' αἴτιον τῆς τοιαύτης ζωῆς ἦν τοῦτο· ὅσον μὲν γὰρ ἦν ἐν τῷ διλέκθῳ ὡς ἀπὸ τῆς Τυδάρεω σπέρμας Καστῶν ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο ἦν θνητὸς, ἅτε θνητοῦ υἱὸς τοῦ Τυδάρεω, ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς

4. περιφέρων Matth. pro προφέρων.

9. φιλήματα' ἐξέπλησε et φιλημάτων με ἐξεπλήρωσε om. A. qui post αἷμα pergit ἐξηριθμήσατο καὶ ἐπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν. ὁ δὲ λόγος περιφέρων καὶ περιέρων ἐμὲ. φιλήματα' ἐξέπλησε (ἐξέπλησε om. C.) ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων ἐτέλεσε:— Sic etiam C. in quo scholion incipit πολλὰ δὲ ἀντὶ τοῦ πολλῶν δὲ ὡς τὸ etc.

ib. πολλῶν] ἐπὶ πολλῶν A.

10. με om. B.I.

ib. ὡς τὸ] Hom. Il. 10, 298.

ib. Ἀλλως om. M.

12. παῖδα et ὡς om. M.

13. δὲ οὐδὲν ἤσσουν—ἀντὶ] δὲ οὐκ ἤττον ἢ τοὺς Διοσκούρους. ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις ἀντὶ B. et I., nisi quod I. omittit verba Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. In C. Διοσκούρα. ἀττικὴ ἡ σύνταξις etc. Versus ipse in textu codicis excidit, sed additus est in fine paginae (fol. 22^b.) praefixo στίχος, quod versibus in textu omissis praescribere solent librarii.

17. ὁ Ζεὺς] ὁ om. I.

20. λέκθον] Frequens in libris scriptura pro λέκθον.

22. ἦν post ὡς I.

σπορᾶς Πολυδεύκης ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀθάνατος. μέλλοντος οὖν Κάστορος τελευτᾶν, εἰδήθη Πολυδεύκης Διὸς ἵνα Κάστορα κοινῶν τῆς αὐτοῦ λάβῃ ἀθανασίας καὶ αὐτὸς συμμετάσχη τῆς ἐκείνου θνητότητος. διὰ ταῦτα οὖν παρ' ἡμέραν ἕξω ἀμφοτέροι, οὓς καὶ ἀλλήγοροῦσιν εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα. Gu. I. 5

467. τίνα σκότον λάβω: ποίαν Ἄιδος κυνέην, ἢ ποῖον νέφος προβάλλωμαι, ἵνα μὴ ὀρῶμαι ὑπὸ τοῦ γέροντος; B.M.I. ἀρασίαν. Gu.

468. ἐπίπροσθεν θῶμαι: ἐν προσώπῳ θῶμαι. M.

469. φεύγων κόρας: θεαθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Fl. 6.

470.—473. ποῦ ποῦ ἴδω τὸν Μενέλαον, τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς 10
θυγατρὸς; ἐπὶ γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας τὰς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τελουμένας θυσίας ποιῶν ἤκουσα ὅτι ἤλθεν εἰς τὴν Ναυπλίαν, γῆν δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος. I.

470. ποῦ ποῦ θυγατρὸς—πόσιν: οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν Ἑλένην, δυσ-
αρεστῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ. εὐοικονομῆτως δὲ ἐποίησε τὸν 15
Τυνδάρεω ἀπὸ τῆς Σπάρτης διὰ τὰς χοὰς τῆς θυγατρὸς ἐληλυθέναι, ἵνα εὐκαίρως τῷ Μενελάῳ καὶ τῷ Ὀρέστῃ διαλεχθῆ. A.B.M.I.

472. χοὰς χεόμενος: εἰς τὸ ἄγγος. B. τρόπος ἐτυμολογικός. Gu.

473. πολυετής: πολυχρόνιος, ἤγουν μετὰ πολλὰ ἔτη, διὰ πολλοῦ
χρόνου. Gu. 20

474. ἄγετέ με: θέλω γὰρ στὰς πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, χεῖρα
δηλονότι, ἀσπάσασθαι, ἰδὼν φίλον βραδέως καὶ μετὰ πολὺν χρόνον
ἐλθόντα. I. ἄγετέ με: ᾧ θεράποντες. Gu. Fl. 6. δεξιάν: τιμιώ-
τερος γὰρ ἦν ὁ Τυνδάρεως. Fl. 21.

475. ἀσπάσασθαι: χαιρετίσαι αὐτόν. B. Gu. 25

476. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κᾶρα: κᾶρα ὁμότιμον τοῦ Διὸς, ἦτοι ὁ
ἔχων ἅμα τῷ Διὶ τὴν κοίτην, χαῖρε. I. ὁμόκοιτον, τουτέστιν ἅμα
τῷ Διὶ τὴν κοίτην ἔχον. Gu.

477. χαῖρε καὶ σὺ, Μενέλαε, ἐπιγάμβρευμα ἐμόν. I. κῆδευμ'
ἐμόν: κηδεστὰ ἐμέ. B. 30

6. ἢ ποῖον] καὶ ποῖον M.I.

7. προβάλλωμαι] προβάλλομαι B.M.

ib. ὑπὸ τοῦ γέροντος] ὑπ' αὐτοῦ M.

14. οὐκ ἐπιζητεῖ—διαλεχθῆ] οὐκ
ἐπιζητεῖ τὴν Ἑλένην τυνδάρεως δυσαρε-
στῶν οἷον ἔπραξεν αὐτῇ. οἰκονομικῶς δὲ
ἀπὸ τῆς σπάρτης ποιεῖται τὸν τυνδάρεω

ἐληλυθότα, ἵνα χοὰς τῆς κλυταιμνήστρας
καὶ συντύχη μενελάῳ καὶ ὀρέστῃ A.

15. εὐοικονομῆτως δὲ (δὲ om. M.)]
Usitatus οἰκονομικῶς praebebat A. Illo
usus est Eustath. p. 1950, 25.

16. Σπάρτης] πάτρης I.

25. αὐτόν om. B.

478. ἔα, τὸ μέλλον: λίαν ἐστὶ κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. περὶ ἑαυτοῦ ταῦτο λέγει ὁ Ἵνυδάρεως· μὴ εἰδὼς γὰρ ὅτι μετὰ τοῦ Μενελάου εὐρήσει τὸν Ὀρέστην ἦλθεν. I.

ἔα, τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι: εἰ γὰρ ἦδειν παρόντα Ὀρέστην, ἦκιστα ἂν ἐληλύθειν. ἔοικε δὲ τῶ ὄντι, φησὶ, κακὸν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. καὶ γὰρ ἂν οὐκ ἦλθον, εἰ τοῦτο προσεδόκων ἐνθάδε.

A.B.M.I. ἔα: ἐπὶ ἐκπλήξεως. Gr. Florr.

479. ὁ μητροφόντης: ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς δράκων ὄδε, ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισημένος, στίλβει καὶ ἀποπέμπει ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων
10 ἀστραπᾶς νοσῶδεις καὶ μανιώδεις. I.

δράκων: εἶδος ἀντὶ γένους ἔλαβεν γένος μὲν γὰρ ὁ ἄφης, εἶδος δὲ ὁ δράκων καὶ ἔχης καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφειν. νῦν δὲ δράκων ἀντὶ τοῦ ἔχης. οὔτοι γὰρ οὐκ ἐξ ὧν γεννῶνται, ἀλλὰ ζωοτοκοῦνται, καὶ τικτόμενοι διαρρηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας, ὡς φησὶ Νί-
13 κανδρος "γαστέρ' ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο." διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησὶν. A.B.M.I. "Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἄγριος ὡς δράκων, ὅτι ὠμῶς ἔπραξεν. ἐλλείπει δὲ τὸ ὡς, ἢ ἢ ὡς δράκων. A.B.I.

δράκων: δράκοντα εἶπε τὸν Ὀρέστην ὡς μητροκτόνον, ἐπεὶ καὶ αἰ ἐχιδναὶ κτείνουσι τὰς ἑαυτῶν μητέρας, τιτρώσκουσαι τὰς γαστέρας
20 αὐτῶν, ὅτε εἰς φῶς προσελθεῖν μέλλουσιν. Gu.

480. στίλβει νοσῶδεις ἀστραπᾶς: τὴν μανίαν λέγει. M. νόσον δηλονότι, ὅ ἐστιν ὠδίνει. A.M. ἀντὶ τοῦ νοσεῖ, τὴν μανίαν δὲ λέγει νόσον. B. νοσῶδεις: μανιώδεις. Gr. μανικάς. Gu.

5. ἔοικε δὲ τῶ ὄντι, φησὶ] ἔοικε, φησὶ τῶ ὄντι. B.I. in quibus scholion totum sic est conformatum, τὸ μέλλον ὡς κακὸν (ἔα τὸ μέλλον lemma in I.): ἔοικε, φησὶ, τῶ ὄντι κακὸν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον· εἰ γὰρ ἦδειν παρόντα Ὀρέστην, ἦκιστα ἂν ἐληλύθειν:—In A. est, ἔα τὸ μέλλον: εἰ γὰρ ἦδειν—ἐληλύθειν. ἔοικε, φησὶ, τῶ ὄντι. κακὸν—τὸ μέλλον. ἢ γὰρ ἂν οὐκ ἦλθον εἰ τοῦτο προσεδόκων ἐνθάδε:—

6. καὶ] ἢ (sic) M.

11. εἶδος—] ἄλλως praefixum in A. in quo scholion alterum ἄγριος ὡς δράκων— ἢ ἢ ὡς δράκων praecedit, quod incipit πρὸ δωμάτων δράκων: ἀντὶ τοῦ etc.

ib. γένους] εἶδος B.M., sed γένους B. a m. multo recentiore.

13. τοῦ ἔχης] τοῦ om. I.

ib. ἐξ ὧν] ἐκ ζῶων B.M.

ib. γεννῶνται] ται A. omissis literis γεννῶν.

ib. ζωοτοκοῦνται καὶ om. M.

14. διαρρηγνύουσι] διαρρήγνυσι A.

ib. Νικανδρος] Ther. 134.

15. γαστέρ' A. γαστέρων B.M.I.

ib. ἀναβρώσαντες] ἀναβρώξαντες M.

ib. αὐτὸν et hic et post μητροκτόνον habet B.

16. ἀντὶ τοῦ om. I.

ib. ὡς] ὡς ὁ I. Gl. ἀντὶ τοῦ ἄγριος ὡς δράκων est etiam in M.

17. ἐλλείπει] ἐνλείπει A. λείπει I.

στίλβει: στίλβω τὸ λαμπηδόνα πέμπω, στίλβῶ δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς αἰτιατικῇ. I. ἀποπάλλει. Gr. πέμπει ἐκ τῶν ὀμμάτων. Gu. στύγημ' ἐμόν: ἤγουν ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισσημένος. Gr.

481. Μενέλαε, προσφθέγγη αὐτὸν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλὴν ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσι. γράφεται δὲ καὶ ἀκάθαρτον 5 κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἦν καθαρὸς. B.M.I.

482. τί γάρ: οὐ προσφθέγγομαι δηλονότι; φίλου μοι πατρὸς ὑπάρχει υἱός. I. δέον εἰπεῖν ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱός ἐστι, φησὶ τοῦ πατρὸς μου ἔκγονός ἐστιν. ἔκγονος γὰρ τοῦ Ἀτρέως Ὀρέστης. A.B.M.I. Ἄλλως. πατρὸς φίλου μοι: συγγενοῦς μοι πατρὸς υἱός. 10 πάλιν δὲ τὸ κακόηθες τοῦ ἀνδρὸς δείκνυται, ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπε. B.M.I.

483. κείνου γάρ: ἐξ ἐκείνου οὗτος ὑπάρχει υἱὸς τοιοῦτος, ἤγουν φονεὺς γεγονώς. I.

484. πέφυκε: ναὶ ὑπάρχει. εἰ δὲ δυστυχεῖ, ἄξιον τιμᾶν αὐ- 15 τόν. I.

485. βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις: γράφεται ἀφ' Ἑλλάδος. εἰς παροιμίαν δὲ ὁ στίχος οὗτος ἐχώρησεν. M. βάρβαρος ἀπὸ τοῦ βαρέως αἴρειν τὴν βοήν. C.

βεβαρβάρωσαι: ἐβαρβαρώθης πολυετὴς ὑπάρχων ἐν τοῖς βαρ- 20 βάροις. I. Ἄλλως. ἦθη καὶ νόμους βαρβαρικοὺς μεμάθηκας, πολὺν χρόνον ὢν ἐν βαρβάροις, καὶ τῆς τάξεως ἐπελάβου τῶν Ἑλλήνων. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ “Ἑλληνικόν τι τὸν ὀμόθεν τιμᾶν αἰεί,” ἦτοι Ἑλληνικὸν ὑπάρχει τὸν ἀπὸ τοῦ ὀμοίου γένους τιμᾶν διόλου, πρὸς ὃ πάλιν ὁ Τυνδάρεως, Ἑλληνικόν τι δηλονότι, καὶ τὸ μὴ θέλειν εἶναι 25

1. στίλβῶ] στίλβείω δὲ στίλβῶ τὸ ξίφος, ἀντὶ τοῦ στίλβον ποιῶ Fl. 21.

4. π.—μῆ] π. νιν: ἔθος ἦν A.

ib. ἔθος—ἐναγέσι etiam in A.

7. οὐ π.] διὰ τί οὐ προσφθέγγομαι Fl. 6.

8. δέον] δεῖν M.

9. μου] μοι B.I. In A. est, τί γὰρ φίλου μου πατρός. ἔστι δὲ εἰπεῖν (corrigere πατρός ἐστι: δέον εἰπεῖν) τοῦ ἀδελφοῦ μου. οὗτος δὲ φησὶ τῷ πατρὸς μου ἔκγονος. ἔκγονος γὰρ τοῦ ἀτρέως ὀρέστης. Verba ἔκγονός ἐστιν om. M.

10. Ἄλλως et πατρὸς om. I.

ib. πατρὸς om. B.I.

13. υἱὸς add. Gr. ἤγουν φονεὺς add. Gu.

18. εἰς παροιμίαν—ἐχώρησεν] In B. ad v. 486. annotatum est τὸν ὀμόθεν: τὸν πρὸς γένους συγγενῆ. εἰς παροιμίαν δὲ ὁ στίχος ἀπεχώρει.

21. Totum hoc post ἄλλως scriptum est in Gr. in margine. Ex eo ἦθη scripsi pro ἔθη, quomodo etiam habet Gu. in glossa interlineari: τὰ βαρβάρων ἦθη μεμάθηκας. MATTH.

23. ἦτοι—διόλου om. Gr.

ἰσχυρότερον τῶν νόμων, ὅπερ δηλονότι ποιεῖς σὺ, τιμῶν τοῦτον, ὃν οἱ νόμοι ἀπόβλητον ἔχουσιν. Gr. I.

χρόνιος ὦν: οὐ μόνον χρόνιος φαιμέν ἦλθον ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολὺν, ἀλλὰ καὶ χρόνιος ἦν ἐν τῷδε τῷ τόπῳ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χρόνον 5 πολύν. Gu. Fl. 21.

486. τὸν ὁμόθεν: τὸν ἀπὸ μιᾶς ρίζης, ἤγουν τὸν κατὰ γένος προσήκοντα. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 76. ἤγουν τὸν ἐκ ταύτου γένους, ἦτοι τὸν συγγενῆ. Gu.

487. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν: σὺ τοίνυν ἀδικεῖς τοὺς νόμους ἀγαπῶν τὸν μισαίφρονον. ὁ δὲ φησὶν ὅτι ἀναγκάζει 10 με τὸ συγγενές. Ἄλλως. ἐπεὶ Ὀρέστης καὶ παρὰ νόμους καὶ παρὰ φύσιν τὴν μητέρα ἀνεῖλε, καίτοι, φησὶν, Ἑλληνικὸν ἔστι τὸ μὴ κρείττονα τῶν νόμων ἐθέλειν εἶναι τῇ τούτων βουλήσει. B.M.

πρότερον: τιμιώτερον. Fl. 33. ὑπέρτερον, προτιμότερον, ἰσχυρό- 15 τερον. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτο Ἑλληνικὸν τὸ μὴ εἶναι τινα ὑπέρτερον τῶν νόμων. Gu.

488. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης: εἰπόντος τοῦ Μενελάου πρὸς τὸν τοῦ Τυνδάρεω λόγον τὸ “βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὦν ἐν βαρβάρους,” ὡς 20 ἄρα Ἑλληνικὸν τὸ τιμῶν τοὺς συγγενεῖς, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, ναί, ὃ λέγεις Ἑλληνικὸν ἔστιν, ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτο Ἑλληνικὸν τὸ μὴ εἶναι τινα ὑπέρτερον τῶν νόμων. σὺ οὖν, ὦ Μενέλαε, παρανομεῖς φουέα προσφθεγγόμενος· ἀπαγορεύουσι γὰρ οἱ νόμοι τὴν μετ' αὐτῶν συνοί- κησίν τε καὶ συνουσίαν. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Μενέλαος ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δούλον ἐν τοῖς σοφοῖς ἔστι, τουτέστι, πάντες καὶ 25 παλαιοὶ καὶ νέοι ποιηταί, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, ῥήτορες, τραγῶς ἄνω καὶ κάτω τοῖς λόγοις διακηρύττονται ὡς ἄρα πάντες ἀνάγκης εἰσὶ δούλοι, καὶ πάντων αὕτη κρατεῖ, καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ μέχρι θεῶν ἐξάγει τὸ κράτος. ἀνάγκη γὰρ οὐδὲ θεοί, φασὶ, μά- χονται. ἔγωγ' οὖν εἰ καὶ παρανομεῖν σοι δοκῶ μητροκτόνῳ συνῶν καὶ 30 φθεγγόμενος, ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως ἀναγκαζόμενος τοῦτο ποιῶ. ὥστε

4. ἐπὶ om. Gu.

11. Ἄλλως] ἦ καὶ ἄλλως B.

19. Ἑλληνικὸν] ἦν add. I.

23. συνοίκησίν τε καὶ om. Gu.

24. τουτέστι, πάντες] τουτέστιν ὅτι πάντες I.

25. παλαιοὶ] οἱ παλαιοὶ Gu.

26. ἀνάγκης] ἐξ ἀνάγκης I.

27. μόνον] μόνων I.

28. οὐδὲ θεοί] οὐδὲ οἱ θεοὶ I. οὐδὲ θεοὶ etiam ap. Plat. Protag. p. 345 d. ubi v. Heindorf. Est sententia Simonidis.

29. ἔγωγ' οὖν] ἐγὼ γοῦν Gu.

τὴν τοιαύτην ἀνάγκην ᾧ προεβάλου νόμῳ παρεξετάσας μείζω ταύτην εὐρήσεις δυναμένην τοῦ νόμου. οἱ δὲ λέγοντες τὸ δοῦλον ἀντὶ τοῦ δουλοποιῶν οὐ καλῶς λέγουσιν. ἢ πρὸς τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑποστικτέου οὕτω· πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστὶ δοῦλον, τουτέστι πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης δουλείαν οἱ σοφοὶ κρίνουσιν. Gu. I. 5 οἶον ἢ συγγενικὴ φιλία καὶ στοργή, ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης φυσικῆς ἐστὶ, δούλη ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀμβλύνεται, οὐδὲ ἄλλως γενέσθαι δύναται ὃ τὰ ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἀνάγκης γινόμενα δύναται. Gr. I.

πᾶν τοῦξ ἀνάγκης: ἢ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὃ ἐστὶν ἢ συγγένεια, 10 πάντα δουλοῖ, κατὰ τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων καὶ τῶν σοφῶν. δοῦλον οὖν ἀντὶ τοῦ δουλοποιῶν. οὐχ οἶόν τε γὰρ παραιτησασθαι τὴν συγγένειαν. Ἄλλως. δοῦλον, δουλοποιῶν· τουτέστι παρὰ τοῖς φρονίμοις ἢ ἀνάγκη νικᾷ. καὶ τιμῶμεν οὖν τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν, καὶ δουλεύομεν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ. B.M.I. Ἄλλως. πᾶν τὸ ἐξ 15 ἀνάγκης δοῦλόν ἐστὶ καὶ ὑπήκοον, οἶον πάντα κατ' ἀνάγκην ποιούμεν καὶ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης δουλοῖ καὶ ὑπηκόους ποιεῖται τοὺς ἀνθρώπους. καθὼ ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου εἶπεν “ εἰ δὲ

3. οὐ καλῶς λέγουσιν] ἀμαθεῖς ταμάλιστα I.

6. οἶον om. I.

8. ὃ τὰ—δύναται] ὅτι ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἀνάγκης γίνεσθαι I.

10. ἢ τῆς φύσεως—] In C. ἐν τοῖς νόμοις ἢ τῆς φύσεως ἀνάγκη ἢ συγγένεια:—

ib. ἢ σ. πάντα] συγγένεια πάντας A.

13. Ἄλλως. δοῦλον—τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ om. I. Neque habet A. qui post τὴν συγγένειαν sic pergit, ἄλλως. σὺ τοῖνυν ἀδικεῖς τοὺς νόμους ἀγαπῶν τὸν μισαφόνον. ὃ δὲ φησὶ ὅτι ἀναγκάζει με τὸ συγγενές. ἀλλὰ καὶ τοῦτο φησὶν ἑλληνικόν τὸ μὴ κρείττονα τῶν νόμων ἐθέλειν εἶναι καὶ φθάνειν τὴν τοῦτων βούλησιν. οὗτος δὲ καὶ παρὰ νόμους τὴν μητέρα ἀνεῖλεν. ἄλλως. δοῦλον ἀντὶ τοῦ δουλοποιῶν, τουτέστιν παρὰ φρονίμων ἢ ἀνάγκη νικᾷ. τιμῶμεν οὖν τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν καὶ δουλεύομεν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ. δύναται δὲ καὶ οὕτως, πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστὶ καὶ

ὑπήκοον, οἶον πᾶν τὸ κατὰ ἀνάγκην γινόμενον δουλοῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν πάντα τὰ ἀπὸ ἀνάγκης δουλοῖ καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. καθὼ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου, εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος, διὰ τοῦτο καὶ οὖν προεῖρηται. ἔστι δ' ὁ λόγος, ὅθεν τιμῶν τὸν Ὀρέστην ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγγένειαν. ὃ δὲ ἀριστάρχης φησὶ πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ τοὺς ἀνθρώπους, οἶον ταπεινοῖ—δοῦλόν ἐστὶν, οἶον ὑπήκοον καὶ πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιούμεν, διότι δουλοῖ πᾶν. τουτέστιν παρὰ φρονίμοις ἢ ἀνάγκη κρατεῖ, οἶον τιμῶμεν τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν συγγένειαν τῇ ἀνάγκῃ ταῦτα (sic). δύναται δὲ καὶ ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστὶ καὶ ὑπήκοον, οἶον πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιούμεν:—

ib. Ἄλλως scripsi ex A. pro ἄλλῃ.

16. οἶον] ἤγουν I.

ib. πάντα M. πάντα τὰ B.I.

17. τῶν addidi ex A.

18. ποιεῖται M. ποιεῖ B.I.

ib. εἶπεν—Ὀρέστην om. M.

δυστυχεῖ, τιμητέος," διὰ τοῦτο καὶ νῦν προεῖρηκεν. ἔστι γὰρ ὁ λόγος ὅτι τιμαῦν ἀναγκαῖον τὸν Ὀρέστην διὰ τὴν συγγένειαν. ταῦτα δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει, οὐ σπουδῆ. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ, πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ, οἷον ταπεινῶι κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν. δύναται καὶ οὕτως, πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δουλόν ἐστιν, οἷον ὑπήκουον, καὶ πάντα κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν, διότι δουλοῖ πᾶν. A.B.M.I.

489. κέκτησο : ὑπολάμβανε. Fl. 21. τοῦτ' : τουτέστι τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα. B. τὸ ὑπέικειν τῇ ἀνάγκῃ. Gu. Fl. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ ὑπέικον τοῖς σοφοῖς. Fl. 17. 34.

10 490. ὀργὴ γὰρ ἅμα : πρὸς τῷ εἶναί σε γέροντα καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τοῦτο, φησὶ, παραιτῆ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν, ἐπεὶ συνελθοῦσα τῷ γῆρας σου ἢ ὀργῇ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ ὡς καὶ Σοφοκλῆς

ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς

15 ἐν χειρὶ θήγει, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

"Ἄλλως. ἢ ὀργὴ σου καὶ τὸ γῆράς σου ἅμα γεγονότα οὐ σοφόν σε ποιεῖ· αὐτὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ τὸ γῆρας μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος· εἰ δὲ συμβῆ τούτους γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. τὸ γῆράς σου οὖν, φησὶν, ἅμα ὀργῇ γεγονὸς οὐ σκοπεῖ τὸ δέον. A.B.M.I.

1. διὰ τοῦτο καὶ νῦν προεῖρηκεν (προεῖρηται A.) addidi ex A.B.

2. ὅτι] ὅθεν A.B.

ib. ἀναγκαῖον τὸν ὀρέστην B. τὸν ὀρέστην ἀναγκαῖον A.I.

ib. διὰ τὴν] τὴν om. M.

ib. ταῦτα M. τοῦτο B.I.

3. λέγει] λέγ cum compendio syllabae ἠν M.

5. οἷον ὑπήκουον om. I.

6. καὶ πάντα A.M. καὶ πᾶν τὸ B. ἦτοι πᾶν ὁ I.

ib. διότι δουλοῖ πᾶν om. B.I.

8. τὸ ὑπέικειν] τὸ ὑπέικον Florr.

10. τῷ Matth. pro τό.

11. παραιτῆ τὰ] παραιτεῖται A.M.

12. τῷ γῆρας σου A. σου τῷ γῆρας I. σου om. B. et qui τὸ γῆρας M.

ib. ἢ ὀργῇ] ἢ om. B.I.

ib. ὡς καὶ] ὡς om. B.I.

13. Σοφοκλῆς] Fragm. 761.

14. κοπίς B. (ut Valcken. ad Hip-pol. 240.) κόπις A. κόπις M. νατίς I.

15. θήγει] Pro θήγεται dictum, de quo usu vide Brunck. ad Soph. O. C. 74. ad Eur. Or. 296. Bacch. 1041. Erfurdt. ad Soph. O. T. 153. MATTH.

ib. σὺν Matthiae pro ἐν.

16. σου om. B.I. hic et post γῆρας. In A. ἢ ὀργῇ σου ὅτι τὸ γῆρας ἅμα etc.

17. αὐτὸ γὰρ] γὰρ om. M. In A. πειεῖ. καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. αὐτὸ καθ' αὐτὸ etc.

ib. ἑαυτὸ] αὐτὸ A.B.I.

18. διπλάσιον] διπλὸν A.

19. σου om. A. Post σκοπεῖ τὸ δέον pergit A. ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ μενέλαος—πλημμέλημα, quae vide in scholio v. 491.

ib. ὀργῇ] τῇ ὀργῇ I.

ὀργή γάρ: εἰκότως οὐ κτήση. Gu. ἄμα: συνελθόντα. Gu. σοφόν: φρόνιμον. Gr. σε πειεῖ, ἀλλ' ἀνόητον καὶ τὸν τοῦ προσήκοντος λόγον οὐ ποιούμενον· σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὸ τιμαῖν τοὺς προσήκοντας. Gu.

491. πρὸς τόνδ' ἀγών: οἶον ἢ περὶ τὸν Ὀρέστην μητροκτονία 5 οὐ δεῖται ἀγῶνος σοφίας· προὔπτος γὰρ ἡ κρίσις· ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας. οὐ σοφισμάτων γὰρ προσδεῖται ἡ κρίσις, τουτέστιν, οὐ καιρὸς ἡμᾶς περὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι· περὶ γὰρ μητροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος· ὥστε μάτην ἡμᾶς σοφοὺς ἀπεκάλεσας. Ἄλλως. ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος, καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν, φησὶν ὁ 10 Τυνδάρεως ὅτι τίς χρεῖα ὄλως σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ Ὀρέστου τὸ πλημμέλημα; A.B.M.I. πρὸς τόνδε: τὸν Μενέλαον. Gr. ἢ τὸν Ὀρέστην. ἤγουν τί δεῖ πρὸς τοῦτον φονέα ὄντα ἀγωνίζεσθαι καὶ σπουδάζειν. Gu.

493. τούτου: τοῦ Ὀρέστου. Gr. Fl. ἀσυνετώτερος: ἀνοητό- 15 τερως. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. μωρότερος. Fl. 33.

494. ἐσκέψατο: οὐ κατενόησεν, οὐ κατέμαθεν. B. ἐνόησε. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

495. οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινόν: ὡς ἐπὶ ὁδοῦ, οὐκ ἐβάδισε κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρά τινα 20 γίνεσθαι. A.B.M.I. κοινὸν νόμον: οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν νόμον τῶν Ἑλλήνων, ἤγουν ἐφ' ᾧ πάντες οἱ Ἕλληνες ὁμογενωμονοῦσιν. Gr. I. κοινὸς γὰρ νόμος Ἑλληνικὸς τὸ τὸν φονέα τῆς χώρας ἐκβάλλειν πρὸς ἑτέραν, ἄχρις ἂν ἐκεῖ κάθαρσιν ἔλαβε καὶ ἀπεπλύνη τὸν φόνον. Gu.

496. ἐπεὶ γάρ: ἀφ' οὗ ἐξέπνευσε τὴν ζωὴν ὁ Ἀγαμέμνων, κά- 25 κιστον ἔργον παθῶν δηλονότι, — οὐ γὰρ ἐπαινέσω ποτὲ, — ἔπρεπεν αὐτὸν τὸν Ὀρέστην ἐπιθεῖναι δικαίαν τιμωρίαν τοῦ αἵματος. πρέπουσαν δὲ καὶ ὁσίαν δίκην φησὶ τὸ φυγαδεῦσαι μόνον. I.

5. οἶον om. I. In A. οἶαν εἰς τὸν περὶ τῆς μητροκτονίας λόγον οὐκ ἔστιν ἀγὼν τῆς σοφίας, τουτέστιν οὐ καιρὸς νῦν ἡμᾶς—ὁ λόγος: —Nam reliqua ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ Μενέλαος etc. versui 490. sunt adscripta.

8. καιρὸς] καλὸν B.I.

9. ὥστε —ἀπεκάλεσας addidi ex A.

10. ἐπεὶ] ἐπειδὴ I.

ib. φησὶν et ὅτι om. A.

11. τίς χρεῖα ὄλως σοφίας A. σοφίας om. M. τίς χρεῖα ἐστὶ σοφίας B.I.

ib. τοῦ Ὀ. τὸ] τὸ τοῦ ὀρέστου A.

19. ἐπὶ ὁδοῦ οὐκ] πρὸ ὁ . . . A.

21. 22. οὐκ ἦλθεν et οἱ om. Gr.

Idem ἐπὶ τὸν ν. τῶν ε. τὸν κ.

497. πληγείς: οὐκ εἶπεν ὑπὸ Αἰγίσθου, ἀλλὰ τὴν δοῦσαν τὴν ἀρχὴν αἰτίαν ἠγήσατο, ὅπερ ἔχθιστον ἔργον, πληρῆσαι τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς ἰδίας γαμετῆς. A.B.C.M. θυγατρός: ὑπό. B. ὑπὲρ κára: ὑπεράνω τοῦ κára. Gu.
- 5 500. αἵματος: ἔνεκα τοῦ φόνου. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦ φόνου τοῦ πατρικοῦ. Gu.
501. ὄσιαν: ἀντὶ τοῦ πρέπουσαν. ταύτην ὄσιαν δίκην φησὶ τὸ φυγαδεῦσαι μόνον αὐτήν. B. ἔννομον. Gu. δικαίαν. Fl. 56. πρέπουσαν. Fl. 21.
- 10 ὄσιαν διώκοντα: ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ οὕτως δέ, φησὶ, τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων καὶ μὴ φονεύων, καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπήτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα, καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνεται, ἢ ὅτι ἀνθ' ἧς ὑπέμεινε συμφορᾶς ἔδοξε εἶναι σῶφρον. A.B.C.M.I.
- 15 διώκοντ': ἐξορίζοντα. Gr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. κατηγοροῦντα. Gu. ἐκβαλεῖν: ἀπόσασθαι. Gu. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
502. τὸ σῶφρόν τ' ἂν ἔλαβε: τουτέστι καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι, ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον, συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἢ ἢ, μετρίως γὰρ ἂν τὴν τιμωρίαν ἐλάμβανε φυγῆ ζημιώσας αὐτήν· μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἢ τιμωρία τοῦ θανάτου. A.B.C.M.I. Ἄλλως. εἰ τιαύτη συμφορᾶ ἦν προστρεφά-

1. οὐκ εἶπεν ὑπὸ αἰγίσθου A. οὐκ ἐπειδὴ ὑπὸ αἰγίσθου B.M. οὐκ εἶπεν τοῦ αἰγίσθου C. qui, ut A., prima tantum scholii verba habet usque ad ἠγήσατο.

10. ὄσιαν διώκοντα] διώκοντα δὲ B.I.

ib. οὕτως δέ] οὕτως ἂν A.B.I. οὐτος ἂν C.

11. ἐπελέξατο] ἀπελέξατο A.

ib. καὶ (καὶ om. C.) μὴ φονεύων om. I. ὁ γὰρ φονεύων A.

12. ἂν ἐκβαλὼν] ἀνελὼν C.

ib. καὶ νόμῳ] νόμοις C. et ἐφένετο pro ἐφαίετο.

13. Post ἐφαίετο pergunt B.I. ἄλλως. εἰ φυγῆ et reliqua quae v. in scholio ad v. 502.

ib. ἢ ὅτι ἀνθ' ἧς—σῶφρον addidi

ex A.B.C.M. post quae M. perguit ἄλλως. εἰ φυγῆ etc., C. vero καὶ ἄλλως. ὄσιαν: δικαίαν. τὸ φυγαδεῦσαι μόνον αὐτήν:—τὸ σῶφρον τουτέστι καὶ σωφρόνως καὶ ἀκρατῶς etc.

17. τουτέστι addidi ex A.C.

ib. σωφρόνως] σῶφρον A.

ib. ἐγκρατῶς] ἀκρατῶς C.

18. τὰ τῆς] ταύτης C.

19. μ. γὰρ (γ' A.) ἂν] μετρίως ἂν C.

ib. τιμωρίαν, ἢν—ζημιώσας] τιμωρίαν, ἢν ἐλάμβανε ζημιώσας I.

ib. ἐλάμβανε φυγῆ] ἐλάμβανεν ἐν φυγῆ A.

20. ἢ τιμωρία om. C.

21. Ἄλλως. εἰ—οὕτως ἂν (ἂν om. A.) ἔδοξε A. εἰ φυγῆ μόνον ἦν ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε ceteri.

μενος φυγῆ τε ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως κεκρηῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ τῇ περὶ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός. A.B.M.I.

τὸ σῶφρον: τὸ μέτριον. Gr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. τὸ φρόνιμον. Gu. τῆς συμφορᾶς: τοῦ συμβεβηκότος. Gr. Fl. 9. 17. 5 21. 56. 59. 76. τῆς ματίας, τιμωρίας. Gu.

503. καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν: ὡς νόμοις πειθαρχῶν. I. εἴχετ': ἤπτετο. Gr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἤγουν κατὰ τοὺς νόμους ἂν ἔπραττεν. Gu. εὐσεβής: ἀσεβεία γὰρ τὸ μητροκτονεῖν, ὥσπερ εὐσεβεία τὸ ταύτην αἰδεῖσθαι. Gu. 10

504.—507. νῦν δ' εἰς τὸν αὐτόν: νῦν δὲ εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρός· κακὴν γὰρ νομίζω δικαίως αὐτὴν αὐτὸς χείρων ἐγένετο φονεύσας τὴν μητέρα. ἐρωτήσω δὲ τοσοῦτόν σε, ὦ Μενέλαε. I.

505. νῦν δ' εἰς τὸν αὐτόν: εἰς τὴν αὐτὴν ἀμαρτίαν· καὶ γὰρ 15 παρανόμως ἐφόνευσε. πλέον δὲ τοῦτο κακόν· οὐ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ γυναικὶ φονεῦσαι ἄνδρα καὶ υἱὸν μητέρα· ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν υἱός, ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής. A.B.I.

508. εἰ τόνδε: καθ' ὑπόθεσιν ἐστὶν ὁ λόγος, καὶ ὡς ἐν παραδείγματι ταῦτά φησι, τὸν τυχόντα τιθεὶς εἰς παράδειγμα. B.M.I. 20 ἀντὶ τοῦ εἶ τινα. τοῦτον δὲ ὠρισμένον ἔλαβεν ἀντὶ ἀορίστου τοῦ τινά. B.I. εἰ τοῦτον φονεύσειεν ὁμόκοιτος γυνή, καὶ ὁ τούτου παῖς πάλιν ἀναποκτενεῖ τὴν μητέρα, κ' ἄπειτα ὁ ἐξ ἐκείνου γεννηθεὶς διὰ φόνου τὸν φόνου λύσει καὶ ἐλευθερώσει, ποῦ τῶν κακῶν προχωρήσει τὸ τέλος; I. 25

509. μητέρ' ἀναποκτενεῖ: εἴτα ὁ ἐξ ἐκείνου γενόμενος ἐκδικήσει τὸ προγονικὸν αἷμα. A.B.M.

2. περὶ A. κατὰ ceteri.
ib. τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρὸς] τῆς τοῦ πατρὸς συμφορᾶς A.

3. μητρός] Sequitur in B.I. ἄλλως (hoc om.I.) τὸ σῶφρον τ' ἂν ἔλαβε: καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς et reliqua quae supra leguntur.

15. νῦν δ' εἰς τὸν αὐτόν] αὐτὸς κακίων ἐγένετο A.

16. πλέον δὲ τούτου κακόν—συγγενής] πλέον κακός. οὐ γὰρ δίκαιόν ἐστι

γυναικὶ πρὸς ἄνδρα ὅσον υἱὸν πρὸς μητέρα· ὁ μὲν γὰρ—ἀνὴρ κατὰ συγγενῆς A.

19. ἐστὶν] δὲ I.

ib. καὶ ὡς] καὶ om. M. Simile scholion in Gr. καθ' ὑπόθεσιν ταῦτα λέγει, τὸν τυχόντα προτιθεὶς εἰς παράδειγμα. Sic etiam Flor. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

21. ἀντὶ τοῦ εἶ τινα et δὲ om. I.

ib. ἀορίστου] τοῦ ἀορίστου B.

23. φόνου] φόνου I.

511. πέρασ δὲ ποῖ κακῶν: τὸ δὲ ποῖ ἀντὶ τοῦ δῆ. A.

512.—515. καλῶς ἔθεντο: καλῶς ἐνομοθέτησαν ταῦτα οἱ ἔκπαλαι νομοθέται· οὐ συνεχάρουν ἐλθεῖν εἰς ἕψιν καὶ θάνατον, οὐδ' εἰς ἀπάντησιν τὸν ἀποκτείναντά τινα, φυγαῖσι δ' ὥσιον, ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον, 5 ὅσιους καὶ καθαρὸς ἐποίουν· τὸ γὰρ μὴ ἀναποκτείνειν ὅσιον ἐνόμιζον. οἱ γράφοντες ἀναποκτείνειν ἀγνοῦσι τὰ μέτρα. διὸ ἀποκτείνειν γράφων οὕτω λέγει· ὥσιον δὲ καὶ ἐκάθαιρον ἐκείνου ἐν φυγαῖς, οὐκ ἐν τῷ ἀποκτείνειν δέ. τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ. I.

514. αἷμ' ἔχων κυρεῖ: ἀντὶ τοῦ ἔνοχος αἵματος. εὐκτικὸν δὲ 10 ἔστι κυροῖμι κυροῖς κυροῖ. B.M. ἔγκλημα φόνου ὑπάρχει ἔχων, ἦγον ἔχει. Gr. Fl. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

515. φυγαῖσι: ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον, ὅσιους καὶ καθαρὸς ἐποίουν. M. ἀντὶ τοῦ ἐνωσίουν, χωρὶς αἵματος ὥσιον, ἐκάθαιρον, ὅσιους καὶ καθαρὸς ἐποίουν. τὸ δὲ μὴ ἀναποκτείνειν ὅσιον εἶναι ἐνόμιζον. 15 A.C. φυγαῖσι δ' ὅσιον: ὅσιον νομίζειν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὅσιον. M. ἀντὶ τοῦ φυγῆ, ἦγον ἔξορία. Gr. ὥσιον: ἐκάθαιρον. Gr. ἐδικαίου, ἐτίμων. Gu. ἄξιον ἔκρινον. Fl. 33. ἀναποκτείνειν: ἐν τῷ. Gu. οὐχὶ δὲ τὸ ἀναποκτείνειν. Gr. οὐχ ὥσιον. Gu.

516. αἰὲ γάρ: διόλου γὰρ ὁ ὕστερος ἀπέκειτο ἐνέξεσθαι, ἦγον 20 ἔνοχος ἔσεσθαι τοῦ φονευθῆναι. I. ἔξεσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐνέξεσθαι. M.

517. τὸ λοῖσθιον: τὸ ἔσχατον, τὸ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. "Ὀμηρος "λοῖσθος ἀνὴρ ἄριστος." εἷς δὲ, φησὶν, ὁ πρὸς τῷ τέλει ἡμελλεν εἶναι μεμιασμένος ὕστερος, ὁ μηκέτι ἔχων ἕτερον μεθ'

1. τοῦ δῆ] Sequuntur in A. εἶτα ὁ ἐξ ἐκείνου etc. quae v. ad v. 509.

4. φυγαῖσι—] Pars hujus scholii est in B. τὸ δὲ φυγαῖσι δ' ὥσιον ἀντὶ—ἔστιον ἐνόμιζον.

6. οἱ γράφοντες—] Annotatio Triclinii.

9. κυροῖ. εὐκτικὸν ἔστι — κυροῖ] Haec etiam in A.

13. ἀντὶ τοῦ—ἐνόμιζον] ἀντὶ τοῦ ὥσιωσαν ἐκάθαιρον (sic) ὅσιους—τὸ γὰρ μὴ—ἐνόμιζον C. Post quae aliud scholion sequitur, ἐξορείαις κατέκρινον ἐδικαίου. φυγαῖσι δ' ὥσιον, ἀναποκτείνειναι δὲ μὴ. οὐχ ὥσιον δὲ καὶ δικαίου

ἐκρινον:—

14. ὅσιον] ὅσιους A.

22. μεταβαῖνον] διαβαῖνον A.M.

23. "Ὀμηρος] II. 23, 536.

ib. ἄριστος] ἄριστο I., compendio codicis ἄριστος (ut scriptum in B.) non intellecto. ἐλαύνει μώνυχας ἵππους addit C.

ib. εἷς] εἷς ἂν A.C.

ib. ὁ πρὸς] ὅς πρὸς C.

24. ἡμελλεν] ἐμελλεν A.B.I.

ib. ὕστερος] ὁ ὕστερος M.

ib. ἕτερον μεθ' ἑαυτὸν] μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον B.I.

ἑαυτὸν, οἷον εἷς ἓνα φονέα κατὰ διαδοχὴν. καὶ οὐδεὶς ἐστὶ μύσους αἴτιος ἐν ᾧ φονεῦσθαι μέλλει, εἰ μὴ εἷς. ἐκεῖνος μέντοι ὁ μὴ φονευθσόμενος μεμιασμένος ἐστὶν ὁ πρὸς τῷ τέλει. A.B.C.M.I. τὸ λοιπθιον: τὸ ἔσχατον μίασμα λαμβάνων διὰ τῶν χειρῶν, ἤγουν ἔσχατος φονεῶν. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 76. 5

518.—525. Ἐγὼ δὲ μισῶ τὰς ἀνοσίους καὶ ἀδίκους γυναῖκας, μισῶ δὲ πρώτην τὴν ἐμὴν θυγατέρα, ἢ τὸν ἑαυτῆς ἐφόνευσεν ἄνδρα, καὶ τὴν Ἑλένην, τὴν σὴν γυναῖκα, οὐδέποτ' ἐπαινέσω, οὐδὲ προσλαλήσαιμι· οὐδὲ σὲ ἐπαινῶ ἐλθόντα εἰς Τροίαν κακῆς γυναικὸς χάριν. βοηθήσω δ' ὅσον δύναμαι τῷ νόμῳ, τὴν θηριωδίαν καὶ μαιφονίαν 10 ταύτην καταπαύων, ἢ γῆν τε καὶ πόλεις διόλου διαφθείρει. I.

521. οὐδὲ σὲ ζηλῶ: ζηλῶ τὸ μακαρίζω· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ἐπεὶ γὰρ πλησιάζουσιν ἀλλήλοις τρόπον τινὰ τὸ ἐπαινεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν, οὐκ ὀκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἐτέρου. Gr. I.

523. ἀμυνῶ δ' ὅσον: ἐπειδὴ γὰρ νόμος ἦν μὴ δι' ἐτέρου φόνου 15 τοὺς φονεῖς κολάζειν, ἀλλὰ φυγῆ, οὗτος δὲ παραβὰς τὸν νόμον ἀπέκτεινε τὴν μητέρα τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ βοηθήσω αὐτὸς τῷ παραβαθέντι ὑπ' αὐτοῦ νόμῳ. ἐξ ὧν γὰρ θέλω τοῦτον τιμωρηθῆναι, παύω τοὺς ἄλλους τῶν ἴσων. Gu. οὐ χρῆ δὲ γράφειν ἀμυνῶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, (μακρὰ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος τὰ διὰ 20 τοῦ ὑνω ῥήματα) ἀλλ' ἀμυνῶ ἐπὶ μέλλοντος· οὕτω γὰρ ἀρμόζεται τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλον τῆς ἐ' συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ ἀμετάβολα, φασὶ, τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τοῦ τόνου. I.

524. τὸ θηριῶδες τοῦτο: τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ τῶν ἔχιδ- 25 νῶν ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεῦει τὸν ἄρρενα ἢ ἔχιδνα, οἱ δὲ γεννώμενοι, ὥσπερ τιμωρούμενοι τὸν τοῦ πατρὸς φόνον, διατρήσαντες

1. εἷς Barnes. pro εἷς.
- ib. μύσους] μίσους I. Quae post αἴτιος sequuntur om. C.
2. ᾧ] ὅσῳ A.
- ib. φονεῦσθαι] σωφρονεῦσθαι M.
- ib. εἰ μὴ εἷς om. A.
3. ἐστὶν A.M. δὲ B.I.
17. τοὺς φονεῖς om. Gu.
18. παραβαθέντι] παραβάντι I.
19. οὐ χρῆ—φασὶ—τόνου] Scholion Triclinii, cujus similis est de

futuro ἀροῦμεν annotatio ad Aesch. Pers. 795. φασὶ scripsi pro φησὶ, quod est in I. et scholio Aeschyleo.

25. τοῦτο—Κλυταιμνήστραν] ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν συνουσίαν—γενησόμενοι πατρὸς φόνον βήσσουσι τὴν τῆς μητρὸς κοιλίαν καὶ φονεύσαντες αὐτήν, ὡς φησι Νίκανδρος, γεννῶνται. τοιοῦτον οὖν ἐστὶ καὶ τὸ κατὰ ὀρέστην καὶ κλυταιμνήστραν Gu. ib. τοῦτο alterum et τῶν om. A.

τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς καὶ φουέουσιν αὐτὴν γεννώσθαι, ὡς φησι Νικάνδρος ἐν τοῖς Θηριακοῖς· οἷς ὁμοίον ἔστι καὶ τὸ κατὰ τὸν Ὁρέστην καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν. A.B.M.I.

526. ἐπεὶ: εἰ δὲ μὴ, τίνα ψυχὴν εἶχες, ᾧ τάλας, τότε, ὅποτε ἡ 5 μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν παρακαλοῦσά σε; ἐγὼ μὲν οὐ θεασάμενος τὰ ἐκεῖ γινόμενα κακὰ διὰ δακρύων δαμάζω τὸν γεροντικὸν ὀφθαλμὸν ὁ ἄθλιος. I.

ἐπεὶ τίς εἶχες: ἀποστρεφὴ τὸ σχῆμα. I. πρὸς τὸν Ὁρέστην ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον, καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν ὁ περὶ τούτου 10 πρὸ ὀλίγου ἐγκαλῶν τῷ Μενελάῳ. B.I.

528. οὐκ ἰδών: καίπερ, φησὶν, ἐγὼ μὴδὲ γινόμενος θεατῆς τῶν κακῶν τούτων ὅμως δακρύω, σὺ δὲ θαυμαστὸς εἶ τῆς ἀπηνείας ὁ καὶ πρὸς τὴν θεάν ἀντισχών. A.B.C.

530. ἐν οὖν λόγοις: ὅ ἐστι κεφάλαιον ἔχω προσθεῖναι τοῖς ἔμοις 15 λόγοις. ὁμορροθεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τοῖς ἔμοις λόγοις ἐκεῖνο ἔχω προσθεῖναι τὸ κεφάλαιον, τὸ ὑπὸ θεῶν μισεῖσθαι σε πλανώμενον. A.B.C.M.I.

λόγοις τοῖς ἔμοις: οἷς νῦν κατὰ σοῦ χρωμαι. Gu. ὁμορροθεῖ: ὁμολογεῖ. Gr. συνεισέρχεται, συνάδει καὶ ἀποφαίνει τούτους εὐ- 20 λόγους. Gu. ὁμολογεῖ, συνάδει, δηλονότι ὅτι ἐγὼ φημί σε ἀδίκως πρᾶξαι. Fl. 21. 34. ἐπέρχεται, ὁμοφωνεῖ. Fl. 33.

531. μητρὸς δίκας: τὰς ὑπὲρ τῆς μητρὸς. Gr. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

532. μαυίαις: ὑπὸ μαυίων. Gr. ἀλαίων: πλανώμενος. Gr. 25 I. φόβοις: φόβων. Gr. τί: κατὰ τί. Gr.

2. ἐν τοῖς Θηριακοῖς addidi ex A.

ib. οἷς om. B.I.

3. τὸν et τὴν om. B.M.I.

8. πρὸς τὸν Ὁρέστην om. B. In C. nihil praeter πρὸς τὸν Ὁρέστην ὁ λόγος.

10. πρὸ ὀλίγου om. I.

ib. τῷ Μενελάῳ] τὸν μενέλαον I.

11. καίπερ—] In A. μήτηρ ἐγὼ φησὶν ἐγὼ μὴ γινόμενος θεατῆς τούτων

τῶν κακῶν ἐπιδακρύω, σὺ δὲ θαυμαστὸς τῆς ἀπηνείας—ἀντισχών:—In C. καίπερ φησὶν ἐγὼ μὴ γινόμενος θεατῆς τούτων τῶν κακῶν ὅμως δακρύω, σὺ δὲ θαυ-

μαστὸς τῆς—ἀντισχών:—

14. ὅ—προσθεῖναι] ἀντὶ τοῦ ἐν ἔχω προσθεῖναι κεφάλαιον B.I. Omissa haec usque ad λόγοις in A.C.

15. δὲ om. A.C.M.

16. τοῖς ἔμοις—κεφάλαιον] τοῖς νόμοις (ἐν addit A., quod ἐν scriptum in C. quasi ἐν ὁ voluerit) ἐκεῖνο κεφάλαιον ἔχω προσθεῖναι A.C.M.

17. σε om. B.I., ante μ. habent A.C.

ib. πλανώμενον] καὶ κινώμενον addunt B.I.

τί μαρτύρων: ἀντὶ τοῦ οὐ δεῖ με πλείονας ζητεῖν μάρτυρας· αὐτὰ δυνατὸν καθορᾶν τὰ πράγματα. A.C. τουτέστιν οὐ δεῖ με ζητεῖν μάρτυρας τοῦ μισεῖσθαί σε παρὰ τῶν θεῶν ὡς ἀνόσια δεδρακότα· βλέπω γάρ σε μαινόμενον, ὅπερ παρὰ τῶν θεῶν ἐπιόν σοι δείκνυσι πᾶσιν, ὡς, εἰ μὴ κακὸν εἰργάσω, οὐκ ἂν εἰς τοιαύτην δυστυχίαν 5 ἐπέπεσες. Gu.

534.—537. ὡς οὖν ἂν εἰδῆς: ἀντὶ τοῦ ἵνα οὖν μάθης. B.M. ἵνα δὲ μάθης, ᾧ Μενέλαε, μὴ θέλε πρᾶσσειν ἐναντία τοῖς θεοῖς, χρήζων ὠφελεῖν τὸν Ὀρέστην, ἀλλ' ἄφες αὐτὸν διὰ πετρῶν ὑπὸ τῶν πολιτῶν φονευθῆναι, ἢ, εἰ μὴ ποιήσεις τοῦτο, ὅπερ σοι λέγω δηλονότι, 10 μὴ διέρχου διὰ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων γῆς. I.

537. Σπαρτιάτιδος: Σπάρτη ἡ προηγουμένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ὁ ἀπὸ ταύτης Σπαρτιάτης, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ Σπαρτιάτις διὰ τοῦ ι, ὃ κλίνεται τῆς Σπαρτιάτιδος. σπάρτον δὲ τὸ σχοινίον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ “σπάρτα λέλυνται” καὶ ἡ σπάρτος ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀφ' 15 οὗ τὸ “κόσμιε ἂν ἔλαχες σπάρτον” καὶ “τὴν λίθον ποτὶ τὰν σπάρτον ἄγε.” Gr. I. Σπαρτιάτιδος χθονός: ἦν αὐτός σε κηδεύσας εἰς προῖκα ἔδωκα. Gu.

538. θυγάτηρ δ' ἐμή: ἡ δὲ ἐμή θυγάτηρ ἀποθανοῦσα ἔπαθε δικαίως. ἀλλ' οὐ παρὰ τούτου πρέπον ἦν τὴν Κλυταιμνήστραν ἀπο- 20 θανεῖν. ἐγὼ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα μακαριστὸς ὑπάρχω ἀνὴρ, χωρὶς εἰς τὰς θυγατέρας· κατὰ τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχῶ. I.

ἔπραξεν ἔνδικα: ἔπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε, καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε· καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέθανεν, ἡδίκηται. A.B.M.I.

540. μακάριος: εὐγενής, πλούσιος, τίμιος πᾶσι καὶ πρὸς ἔσχατον 25 γῆρως ἰών. Gu. Fl. 6. πέφυκα: γέγονα. Gr. Florr.

541. τοῦτο: ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο. M. πλὴν εἰς τοῦτο. B.

2. καθορᾶν τὰ π.] τὰ π. καθορᾶν C.

14. διὰ τοῦ ι, om. I.

15. Ὀμήρῳ] II. 2, 135.

16. σπάρταν (sic) post κόσμιε I.

Recta proverbii forma est Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμιε. Vid. Diogenian. 8, 16. Ἦν ἔλαχες Σπάρταν κόσμιε est ib. 46. Aliorum scriptorum locos collegit Nauck. ad Eu-

rip. fragm. 722. Fuit autem Euripidis in Telepho versus, Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμιε, | τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίαι. In altero proverbio σπάρτον etiam in I. scriptum est, non σπάρταν.

17. ἄγε om. Gr.

23. ἔπαθε] ἀντὶ τοῦ ἔπαθε A. ib. καὶ et δέδωκε om. A.

542. ζηλωτὸς ὅστις: μακαριστὸς ὁποῖος εὐτύχησεν εἰς τέκνα, καὶ μὴ μεγάλας καὶ φανεράς καὶ ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε. I.

543. ἐπισήμιος: μεγάλας ἢ φανεράς καὶ ὁμολογημένας. B. M. διαδήλιος. Gr. φοβεράς, μεγάλας. Gu. ἐκτίησατο: ἀπὸ 5 τούτων. Gu.

544. ᾧ γέρον: ἐγὼ φοβοῦμαι λέγειν πρὸς σέ, ὅπου μέλλω σε καὶ τὴν σὴν φρένα καὶ διάνοιαν λυπήσειν. ἐγὼ μὲν φονεύσας τὴν μητέρα ἀνόσιος ὑπάρχω, τιμωρῶν δὲ τῷ πατρὶ ὅσιός εἰμι, καθ' ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου (ἐπεὶ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου τὸ ὅσιον). ἀνόσιος μὲν 10 εἰμι τὴν μητέρα κτανῶν, τετύχηκα δὲ τοῦ ὀσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα ἐκδικήσας. I. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν κτανῶν τὴν μητέρα ἀνόσιός εἰμι, τιμωρῶν δὲ τῷ πατρὶ πάλιν ὀσιός εἰμι, ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου. Gr. I.

δαιμαίνω: δέδοικα λέγειν ἴσως γάρ σε λυπήσω. M.

15 545. ὅπου; ἀντὶ τοῦ ὁπίτε, τοπικὸν ἀντὶ χρονικοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐπειδή, ἢ ἐν ᾧ Gu.

547. ἕτερον ὄνομα: καθ' ἕτερον ὄνομα, εἶον κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου τὸ ὅσιον, ἀνόσιος μὲν εἰμι τὴν μητέρα κτανῶν, τετύχηκα δὲ τοῦ ὀσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον τρόπον, ἢ τὸν πατέρα ἐκδικήσας. 20 A.B.C.M. τιμωρῶν: βοηθῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76. ἐκδικῶν, βοηθῶν. Fl. 56.

548.—554. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισι: ὃ ἔστιν ἀπόστα καὶ θεόντως ἀπολογήσομαι. A.C.M. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σὺ ἀναχῶρει, καὶ τὰς ἀληθείας ἐρῶ, καὶ θεόντως ἀπολογήσομαι. A.B.C.M.I. ἀπίτω 25 μακρὰν τοῖς ἐμοῖς λόγοις τὸ σὸν γῆρας, ὃ με καλύει τοῦ λέγειν, καὶ τότε κατὰ τάξιν ἐλεύσομαι· νῦν δὲ φοβοῦμαι τὸ σὸν γῆρας. τί με ποιῆσαι ἔπρεπε; δύο γάρ τινα πράγμασιν ἀντίθετες δυσί· ὁ μὲν πατήρ ἔσπειρέ με, ἢ σὴ δὲ παῖς ἐγέννησεν, ὡς ἄρουρα τὸ σπέρμα παρ' ἄλλου λαβοῦσα· τέκνον δὲ χωρὶς πατρὸς οὐποτ' ἂν εἴη. I.

11. Ἄλλως om. Gr.

17. εἶον] ποῖον A. ποιῶν C., qui proxima κατὰ—τὸ ὅσιον om.

ib. τοῦ ἀνοσίου — ἐκδικήσας] τοῦ ὀσίου ὀνόματος τὸ ὅσιον εἶον ἀνόσιος— ὀνόματος καθ' ἕτερον ὄνομα:— A.

19. τρόπον ἢ] μέρος B.C. ut I. l. 11.

ib. ἢ—ἐκδικήσας om. C.

22. ὃ ἔστιν ἀπόστα] ἤγγου ἀπίτω A. ὃ ἔστι ἀπίτω C.

23. Ἄλλως om. B.I.

ib. ἀντὶ τοῦ om. A.C.

24. καὶ δ. ἀπολογήσομαι hic om.

A.C.M.

549. ἐκπλήσσει: ἐξίστησι. Gr. ἀντὶ τοῦ ἐξίστησι τοῦ λέγειν. M. ἐξίστησι. Gr. μετὰ φόβου. Gu. ἐξίστησι, ἐκβάλλει μετὰ φόβου. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 34. 56. 59. 76. λόγου: λογισμοῦ. Gu.

550. καθ' ὁδὸν εἶμι: κατὰ τάξιν (τοῦ λόγου add. Gu.) πορεύσομαι (ἤγουν διηγῆσομαι add. Gu.). Gr. ἤγουν κατὰ μέροςλέξω. Fl. 21. 5 τῷ λόγῳ προβαίνω. B.M. Fl. 10. τρίχα: τὴν πολιάν. Gu. Fl. 33.

551. δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν: δύο πράγματα δυσι πράγμασιν ἀντίθες, τῷ πατρὶ μὲν τὸ σπέρμα, τῇ μητρὶ δὲ τὴν ἄρουραν. A.C. παράθες. Gr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. ἤγουν τὸν πατέρα καὶ τὸ σπέρμα, καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γένναν. Fl. 6. 10

552. ἐφύτευσεν: ἐγέννησεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τίκτει, ἀντὶ τοῦ ἔτεκε. Gr. Florr. iidem.

553. ἄρουρα: ἡ ἡρωτριασμένη γῆ. χέρσος δὲ ἡ ἀνήροτος καὶ ἀνέργαστος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76.

554. ἄνευ δὲ πατρὸς; λέγεταιί τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέ- 15
ναι “ἄνευ δὲ μητρὸς, ᾧ κάθαρμ' Εὐριπίδῃ;” A.B.C.M.I. ἄνευ δὲ πατρὸς: τιθεὶς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀντιτιθεὶς αὐτοῖς τῷ μὲν τὴν σποράν, τῇ δὲ τὸν τόκου, δείκνυσι τὸν πατέρα μείζονα τῆς μητρὸς διὰ τὸ πρωταίτιον τοῦτον εἶναι τῆς εἰς φῶς αὐτῷ προαγωγῆς. δέον τῆς ὑποστάσης γονὰς εἰπεῖν, τροφὰς εἶπεν. Gu. I. 20

556. ὑποστάσης: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κινῶν. καὶ γὰρ ὑφίσταται τὸ βᾶρος. C.

557. ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ:—αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμὴν —ἰδίοις γάμοις, ἤγουν λαθραίοις, καὶ οὐ νενομισμένοις ἤλθεν εἰς ἀνδρὸς κοίτην. I. 25

558. ἰδίοισιν: τοῖς οὐ νενομισμένοις, τοῖς λαθραίοις. A.B. κρυφίοις. Gr. κεκρυμμένοις, λαθραίοις, ἐταιρικοῖς. Gu.

559. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα: τὸ ἀνδρὸς διπλῶς νοητέον, ἡ τοῦ

6. προβαίνω] προβαίνων M.

7. δύο—] Prima verba δύο πράγματα δύο (sic) π. σι. ἀ. etiam in M., reliqua (omisso μὲν) in Fl. 10. 21.

16. ἄνευ δὲ—] Cant. ap. King. ἄνευ δὲ μητρὸς πᾶς, κάθαρμ' Εὐρ. Eustath. ad Od. p. 1498, 57. οὐκ εἴωθε σχηματίζειν πατρανυμίαν ὁ ποιητὴς ἐκ μητέρων, ἀλλ' ἐκ πατέρων—ὑπερ Εὐριπίδης ἐκλαλήσαι θελήσας καὶ τὴν Ὀμη-

ρικὴν σκιαγραφίαν ἐκφανέστερον χρῶσαι, ἐν οἷς φησιν· ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν, περισευρίχθη θεατρικῶς, ἀκούσας τὸ ἄδόμενον τὸ, ἄνευ δὲ μητρὸς, ᾧ κάθαρμ' Εὐριπίδῃ] ἀντιθεῖς I.

17. ἀντιτιθεὶς] ἀντιθεῖς I.

19. τῆς et τοῦτον om. I.

20. δέον—εἶπεν] δέον δὲ τῆς ὑποστ. τροφὰς εἰπεῖν, γονὰς εἶπεν I.

25. τοῖς λ.] καὶ λ. A.

Λιγίσθου, ἢ τοῦ Ἀγαμέμνονος. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Λιγίσθου οὕτως· ἢ σὴ θυγάτηρ, ᾧ Τυοδάρεως, εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα ἐν λαβραῖς γάμοις, τούτέστι συνῆν λαβραῖως Λιγίσθῳ μοιχευμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος οὕτως· ἢ σὴ θυγάτηρ ἐν ἰδίῃς ὑμεναίῃς, καὶ οὐκὶ 5 σάφροσι, τούτέστι λαβραῖως μοιχευμένη Λιγίσθῳ, εἰς λέκτρα τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦκεν, ὅτε ἐπανῆκεν ἐκ Τροίας καὶ οὐκ ἤδειτο. Gu. I.

502. ἐμαυτὸν ἦν λέγω· ἐὰν ἐκείνην, φησὶ, λέγω κακῶς, ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς· λέξω δ' ὅμως. A.B.C.M.I. ἐμαυτὸν ἐξερῶ κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐρῶ, ἦν λέγω ἐκείνην κακῶς. Gr.

- 10 ἐπὶ δ' ἔθυσα· ἀπρεπῶς ἔφρασεν ἔθυσα δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ τὴν μητέρα, ἢ τάχα ἵνα δείξῃ ὅτι εὐσεβῶς διεπράξατο φονεύσας αὐτὴν, ἔφη τὸ ἔθυσα. τὸν Λιγίσθον μὲν ἔκτεινα, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὴν μητέρα ἔθυσα. A.B.C.M.I. ἐπὶ δ' ἔθυσα· οὐ καλῶς λέγεις· πρῶτον γὰρ ἐκείνην ἔκτεινεν, εἶτα καὶ τὸν Λιγίσθον, ἐξ ἀγρῶν ἐπανελθόντα. καθά 15 φησι Σοφοκλῆς. Gu. Bar. ἐπί· αὕτη ἢ ἐπὶ λύπῃ σημαίνει, οἷον ἔπραξα ἐν αἰσχροῦν, καὶ οὐκ ἔρκει τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ ἔπραξα καὶ ἄλλον. Fl. 21. ἐφόνευσα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

503. τιμωρῶν· βοηθῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

504. ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς· τὸ σχῆμα κατὰ ἀντίστασιν. I. ἐφ' 20 οἷς· δι' ἅ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πετραθῆναι· λίθους βληθῆναι. Gr. Florr. iidem. λιθασθῆναι. Gu.

506. ἐς τόδ' ἤξουσιν θράσους· εἰς τὴν θρασύτητα ταύτην. (ἦγγον τὸ ἀποκτείνειν τοὺς ἀλόχους add. Florr.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

- 25 507. ἀνδρας φονεύειν· λέγω εἰς τὸ φονεύειν τοὺς ἀνδρας. Gr. Florr. iidem. καταφυγᾶς· ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν φονευθεῖεν. Gu. Fl. 6. ἐὰν μὴ ἀποκτείνουσιν αὐτάς. Fl. 21.

3. τούτέστι] ἦγγον Gu.

ib. Λιγίσθῳ] τῷ αἰγίσθῳ I.

6. καὶ οὐκ ἤδειτο om. I.

8. λέξω δ' ὅμως om. B.M. et una cum κακῶς A.C. In C. in marg. hujus versus ἀντίστασις, ἀντέγκλημα, μετάστασις, συγγνώμη.

10. ἀπρεπῶς—] ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα. τάχα δὲ δείξει, ὅτι etc. B.I.

11. μητέρα, ἢ] μητέρα. ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα. ἢ C.M.

ib. διεπράξατο] διέπραξε B.I.

ib. δείξει⁷C. δείξει ceteri.

ib. εὐσεβῶς] εἰσεβῆς A. Verba

ὅτι εὐσεβῶς—αὐτὴν om. C.

12. ἔφη] καὶ ἔφη B.I.

ib. καὶ τὴν] καὶ om. M.

13. λέγεις] λέγει I.

15. Σοφοκλῆς] In Electra. v. 313.

16. τούτῳ Matth. pro ταῦτα.

17. ἄλλον] Leg. ἄλλον, nisi φύον excidit. MATTH.

568. ἔλεον: ὡς σὺ φῆς, ὅτι χρὴ ποιεῖν. Fl. 21. θηρώμεναι: λαμβάνουσαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. ἀγρεύουσαι, ἔλκουσαι. Gu.

569. παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν: ἐν ὀλίγῃ προφάσει καὶ πάρεργον ἦν αὐταῖς τοὺς ἰδίους ἄνδρας φονεύειν. A.B.C.M.I. εἴπερ ἔμελλεν αὐταῖς, φησὶν, εἰς ἔγκλημα μόνον περιστασθαι τὰ τῆς τιμωρίας, ἀκωλύτως ἂν ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν. A.B.M.I. παρ' οὐδέν: κατ' οὐδέν, ἐν οὐδενὸς μοίρα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐν ὀλίγῃ προφάσει. Fl. 10. ἤγουν οὐ μέγα νομίζοιεν ἂν ἀποκτείνειν τοὺς πόσεις. Fl. 21. ἦν ἂν: ἀντὶ τοῦ εἶη ἂν. Gr. Florr. iidem. 10 ὀλλύναι: φθείρειν. iid. πόσεις: τοὺς ἄνδρας. iid.

570. ἐπὶ κλημ': ἀντὶ τοῦ ἐγκλημα, τουτέστιν ἐγκαλουμέναις αὐταῖς προβαλλομέναις καὶ προφασίζομέναις ὅτι δήποτε· καὶ αὕτη γὰρ προεφασίζετο τὰ κατὰ τὴν Ἰφιγένειαν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν. A.B.M.I. ἔγκλημα. Gr. κα- 15 τηγόρημα, κατηγορίαν αὐτῶν. Gu. ὅτι τύχοι: διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν. Gr.

571. δεινά: χαλεπά. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. κομπεῖς: μεγαλορρημονεῖς. I. μετὰ τύφου προφέρεις. Gu. Fl. 6. μεγαλανχεῖς. Fl. 21. λέγεις. Gu. τόνδε τὸν νόμον: τὸ μὴ τοὺς 20 ἄνδρας φονεύειν διὰ τινὰ πρόφασιν. Gu. Fl. 6. νόμον: τὴν τάξιν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. συνήθειαν. Gu.

572. μισῶν δέ: ἐνδίκως δὲ μισῶν τὴν μητέρα ἀπόλεσα. Gr. Florr. iidem.

4. ἐν (ἀντὶ τοῦ ἐν A.) ὀλίγῃ] ἐν ἰδίῃ I.

ib. προφάσει καὶ] φράσει A.C. sine καί.

5. φονεύειν (τὸ φονεύειν A.) ante τοὺς ἰδίους ἄνδρας A.B.I.

ib. εἴπερ] In A.M. lemma prae-
fixum ἐπὶ κλημ' ἐχοῦσαις, in B. ἄλλως.
Scholion ipsum in A. sic scriptum
εἴπερ ἦν αὐταῖς φησὶν εἰς ἔγκλημα περι-
στασθαι τὰ τῆς τιμωρίας, ἀκωλύτως ἂν
ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν:—

6. μόνον] μόνου I.

ib. τὰ τῆς] τὰ om. I.

7. ἂν] οὖν I.

12. ἀντὶ τοῦ—δήποτε] Sic M., nisi quod ἄλλως prae-
fixum habet, quia haec post verba κατὰ τῶν ἀν-
δρῶν (schol. ad v. 569.) sequuntur,
et διαβαλλομέναις (sic) pro προβαλ-
λομέναις scriptum est. In A. ἀντὶ
τοῦ ἐγκλημα, τουτέστιν ἐγκαλουμέναις
ἐφ' ᾧ τινι δεῖ, ἢ αὐταῖς ἐγκαλοῦσαις καὶ
προφασίζομέναις ὅτι δήποτε. In I.
ἀφορμῆν, αἰτίαν, προβαλλομέναις καὶ
προφασίζομέναις ὅτι τύχοι καὶ ὅτι δή-
ποτε. Et sic B. quoque, nisi quod
verba ἀφορμῆν, αἰτίαν omittit.

13. αὕτη] αὐτὴ A.

ib. προεφασίζετο] προεφασίζετο I.

573. μεθ' ὄπλων: μετὰ τοῦ στρατοῦ. Gr. μετὰ στρατείας. ὀπλίτην. Gu.

574. πάσης ὑπὲρ γῆς: ἡ γὰρ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης πάσης τῆς Ἑλλάδος ἦν ἀτιμία. Gu. στρατηλάτην: στρατοπεδεύοντα. 5 Gu.

575. προὔδακε: κατέλιπε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἔσωσεν: ἐφύλαξεν. Gr. Florr. iidem. ἀκήρατον: ἀφθαρτον. Gu. ἀμίαντον. Gr. Florr. iidem.

576. ἐπεὶ δ' ἁμαρτωῖσα: ἐπεὶ δὲ ἦσθετο μειχθεῖσα, οὐχ ἑαυ-
10 τὴν ἐτιμωρήσατο, δέον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῆ τῆς
μοιχείας, προτέρα ἐφόνευσε. A.B.C.M.I.

ἐπεὶ δ' ἁμαρτωῖσα: ἀφ' οὗ ἁμαρτίαν ποιήσατα ἐνόησε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διὰ τῆς μοιχείας. Gu. δίκην: τιμωρίαν. Gr. Florr. iidem.

577. ὡς μὴ δίκην: ἤγουν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς κολασθεῖν. (κολασθῆ Gr.) Gr. Florr. iidem.

578. ἐξημίωσε: ἀρμιδίως καὶ εἰκεῖως ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται· εἰ γὰρ ἡ ζημία ζωῆς ἐστὶ μείωσις καὶ ἐλάττωσις, εἰκότως ζημιῶν τινὰ λέγεται ὁ θανάτω τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀφελόμενος. I. ἐξημίωσε: ἡδί-
20 κησε. Gr. Florr. iidem. προθύστερον. Fl. 6.

579. πρὸς θεῶν: ἀκουσον δηλονότι.—ἐν οὐ καλῶ μὲν καιρῶ ἐμνήσθην τῶν θεῶν ἕνεκα φόνου κρινόμενος.—εἰ μετὰ σιωπῆς ἐπήμουν τὰ τῆς μητρὸς, τί ἂν με ἔδρασεν ὁ ἀποθανὼν πατήρ ἐμός; οὐκ ἂν με μισῶν ἀνετάραττε διὰ τῶν Ἑρινυῶν; ἢ τῇ μητρὶ παρυσάρχουσι
25 σύμμαχον αἱ Ἑρινυῖες, τῷ πατρὶ δὲ τῷ πλέον ἡδίκημένῳ οὐ παρυσάρχουσι; I.

580. φόνον δικάζων: περὶ τοῦ φόνου δικαζόμενος. M.

581. σιγῶν ἐπήμουν: διὰ τὸ σιγῶν ἐπήμουν. Gr. Florr. iidem. πᾶς γὰρ ὁ ἀκούων τι κακὸν αὐτοῦ καὶ σιγῶν δοκεῖ ἐπαιεῖν τοῦτο.
30 Fl. 21.

582. ἀνεχέρειν: ἐτάρασεν. Gr. ἀνεβάκχευε καὶ ἀνέτρεπεν, ἀνεκίνει, παρηνάχλει. Gu. παρεδίδου εἰς μανίαν. M. Fl. 21.

9. ἐπεὶ δὲ—μειχθεῖσα om. A.B. C.M., quorum A. in lemmate ἐπεὶ δ' ἁμαρτωῖσ' ἦσθετ' (οὐκ αὐτὴ δίκην ἐπέθηκεν M.), tum τουτέστιν οὐχ ἑαυτὴν etc.

10. ποιεῖν] εἰπεῖν C.M. et qui post δέον (τὸ δέον C.) ponit A.

11. προτέρα (πρότερον C.) ε.] ε. πρώτον (αὐτὴ αὐτόν add. m. rec.) A.

585.—604. σύ τοι φυτεύσας: Ὀμηρικόν, ὡς τὸ “ σοὶ πάντες
μαχόμεσθα” σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην.” A.B.C.M.I. ᾧ γέρον, σὺ
γενήσας θυγατέρα κακὴν, τὴν Κλυταιμνήστραν, ἔφθειρας ἐμέ. διὰ
γὰρ τὴν ἐκείνης θρασύτητα πατὴρ ἐγὼ στερηθεὶς μητὴρ ἐγενομένη
φονεύς. βλέπεις τὴν Ὀδυσσεὺς γυναῖκα Πηνελόπην. οὐ κατέκτανε 5
Τηλέμαχος ὁ υἱὸς αὐτῆς· οὐ γὰρ ἐπεγάμβρευεν ἀνδρὶ ἄνδρα· μένει δ’
ἐν οἴκοις ἀμίαντον καὶ σῶφρον τὸ εὐναστήριον. ἔρῃς τὸν Ἀπόλλωνα,
ὃς τὰς μεσομφάλους καθέδρας οἰκῶν τοῖς ἀνθρώποις σαφῆ μαντείαν
δίδωσιν, ᾧτινι Ἀπόλλωνι πειθόμεθα κατὰ πάνθ’ ὅσα ἂν λέγῃ ἐκεῖνος·
τούτῳ πειθόμενος ἐγὼ τὴν μητέρ’ ἐφόνευσα. ἐκείνον τὸν Ἀπόλλωνα 10
νομίζετε ἄδικον καὶ φονεύσατε. ὁ Ἀπόλλων ἔσφαλεν, οὐκ ἐγώ. τί
δεῖ με πράττειν; ἢ οὐκ ἔντιμος καὶ ἄξιος ὁ Ἀπόλλων λῦσαί μοι τὸ
μίασμα εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντι; ποῦ τις λοιπὸν τράποιτ’ ἂν, εἰ μὴ ὁ
κελεύσας θεὸς ῥύσηταί με, ὥστε μὴ ἀποθανεῖν; ἀλλ’ ὅτι μὲν οὐ
καλῶς εἴργασται ταῦτα μὴ λέγε, λέγε δ’ ὡς οὐκ εὐτυχῶς ἡμῖν 15
τοῖς δεδρακόσιν. ὅσοις δὲ τῶν ἀνθρώπων οἱ γάμοι συμπύπτουσιν,
ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσι καλῶς, ὁ βίος ὑπάρχει μακαριστός· οἷσισι
δὲ μὴ διάκεινται καλῶς, καὶ κατὰ τὰ ἔνδον καὶ τὰ ἐκτὸς ἀτυχεῖς
ὑπάρχουσιν. I.

585. φυτεύσας: γενήσας. Gr. σπεύρας. Fl. 33. κακὴν: 20
κακότροπον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

589. ἐπεγάμει: οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πόσει πόσιν ἕτερον εἰς γάμον
ἑαυτῆς ἤγεν. Gr. Florr. iidem. καὶ εἰς γάμον ἐλάμβανεν. Fl. 59.
ἤγουν οὐκ ἔλαβεν εἰς γάμους πόσιν ἐπὶ ἐτέρῳ πόσει· καὶ γὰρ ἔζη ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς. Fl. 21. ἐμίγνυτο ἀπ’ ἀνδρὸς εἰς ἄνδρα. Fl. 33. 25

590. μένει: καὶ ἀπόντι τῷ Ὀδυσσεῖ. Gu. Fl. 6. ὑγίης: ἀντὶ
τοῦ ἀμίαντον, σῶφρον. A.B.C.M. τὴν γὰρ κοίτην τοῦ ἀνδρὸς ἀπα-
ράθραστον διειτήρησεν. A.C. ἀδιάφθορον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21.
56. 59. 76. ἀμίαντον, ἄφθαρτον. Gu. εὐναστήριον: θάλαμος.
Gr. Fl. 6. 9: 17. 21. 34. 56. 59. 76. 30

591. ἔδρας: καθέδρας, κατασκευῶσεις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56.
59. 76.

592. στόμα σαφές: ἀντὶ τοῦ χρησμοῦς ἀληθεστάτους. Gr.

1. Ὀμηρικόν] Π. 5, 875. ib. ὡς τὸ A.C. τὸ M. τοῦτο I., om. B.
2. ἄφρονα κούρην om. A.C. 14. ῥύσηται Barnes. ῥύσητε I.

Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. νέμει: διαδίδωσιν. M. δίδωσιν.
Gr. παρέχει. Gu. Florr. idem.

594. τούτω πιθόμενος: διὰ τοῦ ἐνταῦθα τὸ πιθόμενος. ὅτι διὰ καὶ οὕτω γράφεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄλλον καὶ ἀπὸ τούτων

5 'Ἡ λίθος ἔστ' ἀμέθυτος: ἐγὼ δ' ὁ πότης Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.—Gr. I.

596. χρῆν: πρόπευ ἦν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ δεῖ με ὑπὲρ τούτου ἀγωνίζεσθαι ἢ δειλᾶν. C.

597. ἢ οὐκ ἀξιόχρεως: εἶπερ ὁ θεός, εἰς οὐ ἀναφέρω τὴν αἰτίαν
10 τοῦ μίσους, οὐκ ἔστιν ἰκανὸς καὶ ἀξιόπιστος, ἐχέγγυος τοῦ λύσαι με τοῦ μιάσματος, ποῖ φύγω: A.B.C.M. Cant. ἀξιόχρεως: ἰκανὸς ἔλεγχος, ἀξιόπιστος. M. ἔντιμος. Gr. ἀξιόπιστος, ἰκανὸς, ἀξιος, δυνατός. Gu.

598. φύγει: ἀντὶ τοῦ καταφύγει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
15 76. διὰ τούτου ἐκφοβεῖ αὐτόν. Fl. 21.

599. εἰ μὴ ὁ κελεύσας: ποῖ φύγω, εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με τὸ μὴ θανεῖν; A.B.M. ὁ προστάξας. Gr. τούτο ποιῆσαι, ἤγουν φονεῦσαι. Gu. μὴ θανεῖν: περιττὸν τὸ σχῆμα: διὸ καὶ τὸ χ. περισσὸν γὰρ τὸ ἐν μῆ, καὶ ἔστιν Ἀττικόν. A.B.M.

20 600. ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὔ: ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὔ τάδε εἴργασται μὴ λέγε. B.M. ἀλλὰ μὴ λέγε ὅτι οὐ καλῶς ἐφόνευσα τὴν μητέρα. C. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ καλῶς πεποιήται ταῦτα, μὴ λέγε: καλῶς μὲν

4. δὲ καί] καὶ e Gr. addidi. In Gr. et Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. pro ἀμέθυτος est ἀμέθιστος. MATTH. Est Platonis junioris in Anth. Pal. 9, 748. ubi cod. Pal. α.—ἀμέθιστος—πότας—ἢ νείφειν πείσει μ' (alio loco ἢ πεισάτω νήφειν) etc.

9. εἶπερ] ἢ B. et Cant.

10. μίσους A. μίσους ceteri.

ib. ἰκανὸς—μιάσματος B. ἰκανὸς λαί με (sic) M. ἰκανὸς καὶ ἀξιόπιστος τοῦ λύσαι τὴν αἰτίαν τοῦ μιάσματος Cant. In A.C. est οὐκ ἔστιν (οὐκίσται C.) ἰκανὸς λύσαι τὴν αἰτίαν (τὴν αἰτίαν om. C.):—omisso τοῦ μιάσματος.

11. ποῖ φύγω om. B.

16. ποῖ—θανεῖν] In B. ἄλλως, εἰ

μὴ ὁ κελεύσας ποῖ φύγω εἰ μὴ ῥύσεται με μὴ θανεῖν. περί (hoc accentu) τὸ σχῆμα etc. In A.M. haec cum scholio l. 18. confusa.

18. περιττὸν τὸ] περί τὸ A.B.M.

ib. διὸ] δὲ B.: om. A.M. Post

χ M. addit * (i. e. περί) γὰρ ῥύσεται μὴ θανεῖν θανεῖται. In A. est καὶ τὸ χ παράκειται γὰρ ῥύσεται αὐτὸν μὴ θανεῖν. περισσὸν δὲ τὸ ἐν (i. e. ἐν, cum aliquot literarum lacuna: excidit μῆ) καὶ ἔστιν ἀττικὸν τὸ τοιοῦτον:—

19. γὰρ] δὲ M. et om. καί.

ib. ἐν μῆ] ἐν om. B.

20. ὡς (alterum)] ὅτι B.

22. πεποιήται] πέπρακται gl. Gu.

γὰρ δηλονότι πέπρακται· οὐκ εὐδαιμόνως δὲ ἤγουν εὐτυχῶς, ἡμῖν ταῖς δράσασιν. Gr. οὐκ εὖ εἴργασται ὑπὸ γὰρ ἄλλων ἔδει πεπράχθαι. Gu.

602. εὖ καθεστᾶσιν: καλῶς διάκεινται, καλῶς ἔχουσιν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 5

603. μακάριος αἰὼν: τούτοις δηλονότι μακάριος ὁ αἰὼν, ἤγουν ὁ βίος, ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἀπολαύουσι βίου, δι' ὃν μακαρίζονται. ὡς γὰρ μακάριον τέλος λέγεται οὗ ὁ τυχὼν μακαρίζεται, οὕτω καὶ μακάριος βίος οὗ ὁ ἀπολαύων μακαρίζεται. τὸ γὰρ ἀπολαῦον ἀγαθοῦ τινος εἰκότως ἂν μακαρίζοιτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν. μακαρίζεται γὰρ τις ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἐφ' οἷς ἀπολαύει. τὸ δὲ παρέχον τὴν ἀπόλαυσιν, ἤγουν ἐκεῖνο οὗ ἀπολαύει τις, οὐκ ἔχει λόγον μακαρίζεσθαι. ὥστε ὅτε τοιοῦτό τι λέγεται μακάριον, οὐ δι' ἑαυτὸ οὕτω λέγεται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπολαῦον αὐτοῦ. Gr. I.

οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ 15 μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς “αἰὲ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.” A.B.C.M.I.

604. τά τ' ἔνδον: οὗτοι κατὰ τὰ ἔνδον καὶ κατὰ τὰ ἐκτός εἰσι δυστυχεῖς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ὁ γὰρ γυναῖκα μοιχευομένην ἔχων οὐ μόνος αὐτὸς διὰ τὴν μοιχείαν λυπεῖται, καὶ 20 τὴν γυναῖκα ἐπιβουλεύουσαν αἰὲ ἔχει καὶ μαχομένην, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπάντων μυκτηρίζεται στόμασιν. Gu. Bar. θύραζε: ἔξω τῶν θυρῶν, ἤγουν τῆς οἰκίας. Gu.

605. αἰὲ γυναῖκες: αἰὲ τὸ τῶν γυναικῶν γένος συμφοραῖς καὶ δυστυχίαις ὑποκείμενον ἐμπόδιον γίνεται τῶν ἀνδρῶν εἰς δυστυχίαν, του- 25 τέστι τοὺς ἰδίους ἀνδρας ταῖς σφετέραις αὐτῶν κακίαις εὐτυχίας ἀφιστῶσαι πρὸς δυστυχίαν ἐπάγουσιν· ὃ καὶ Κλυταιμῆστρα πεποίηκεν. Gu. I.

αἰὲ γυναῖκες: αἰὲ, φησὶν, αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυστυχίαις

6. ἤγουν] ἦτοι I.

10. ἐφ' οἷς ἔχει—ἢ] ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι—ἤγουν I.

13. ὅτε] ὅτι I.

15. ἀπὸ] ἐκ A.

16. κύβων καὶ] πεσσῶν A., omisso καί.

ib. Σοφοκλῆς] Fragm. 762. ubi v. quae annotavi. In A. σοφᾶς, sed superscripto σοφοκλῆς a m. rec.

ib. αἰὲ] αἰεὶ C. δεῖ A.

ib. εὖ πίπτουσιν] ἐμπίπτουσιν A.

24. τῶν om. I.

29. αἰὲ, φησὶν] ἄλλως praeef. in I.

ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν. Ἄλλως. αἰὲ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις καὶ πρὸς τὸ δυστυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἀνδρας. συμφορὰς δὲ νῦν τὰς συντυχίας καλεῖ. πεφύκασιν, φησὶν, αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι τοῖς ἀνδράσι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τού-
 5 τοὺς συντυχίαις καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυστυχέστερον. ἢ οὕτως· πεφύκασιν αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς παρ' ἑαυτῶν συμφοραῖς τοὺς ἀνδρας ἐν τοῖς καλοῖς καὶ πρὸς τὸ δυστυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν. A.B.M.I.

αἰὲ γυναῖκες: συμφορὰ ἐστὶν ἀκούσιον σύμπτωμα. οὐ συμφωνεῖ
 10 δὲ ἐνταῦθα τῇ ἀγανακτήσει τοῦ χειροῦ τὸ τὰς γυναῖκας τοῖς ἰδίαις συμπτώμασι τοῖς ἀκούσις ἐμποδῶν καθίστασθαι τοῖς ἀνδράσι· τοῦτο γὰρ σχεδὸν τὰς γυναῖκας ἕξω αἰτίας ποιεῖ. ἄλλως τε οὐδὲ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀκουσίφ' ἑαυτῆς συμπτώματι ἐμποδῶν τῷ ἀνδρὶ ἐγένετο, καὶ τὸ αἰεὶ δὲ οὐ καταλλήλως ἔχει πρὸς τὸ ἔφυσαν. δοκεῖ δὲ τὸ
 15 πᾶν οὕτως ἔχειν· αἰ γυναῖκες ἐγεννήθησαν ἐμποδῶν αἰεὶ εἶναι τοῖς ἀνδράσι δηλοῦντι· τοῦτο γὰρ συνυπακούεται ἀπὸ τοῦ ἐπαγομένου ἐπὶ ταῖς συμφοραῖσι τῶν ἀνδρῶν, ὡς περ εἰ εἶπεν ἐπὶ τῷ κακῷ τῶν ἀνδρῶν, τουτέστι χάριν τῶν συμφορῶν τῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ἃς αὐτοὺς δηλοῦντι αὐταὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτῶν, οὐχ ὥστε αὐταῖς μετρίως ἐπιθέσθαι αὐτάς,
 20 ἀλλὰ πρὸς τὸ δυσκολώτατον. Gr. Fl. 6. 9. 34. 59. 76.

605. συμφοραῖς: ταῖς αὐτῶν δυστυχίαις. συμφορὰ λέγεται πολλῶν πραγμάτων συνδρομῆ, φορὰ δὲ ἡ κίνησις. Gu. συγκράσεις. B.

1. ταῖς εὐτυχίαις] τὰς δυστυχίας A., sed corr. a m. rec. τὰς εὐτυχίας. In C. est τοὺς εὐτυχοῦντας. Idem post τῶν ἀνδρῶν pergīt ἐν ταῖς αὐτῶν τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς ἰδίαις παρουσίαις:—

ib. γυναῖκες] αἰ γυναῖκες B.I. Post γ. ἐμποδίζουσι A. pergīt ταῖς συντυχίαις τῶν ἀνδρῶν. συμφέρεται δὲ νῦν λέγειν τὰς συντυχίας. πεφύκασιν αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι etc.

3. συμφορὰς δὲ] ἄλλως. συμφορὰς I. omisso δέ.

ib. καλεῖ om. M.

6. ἢ οὕτως] καὶ οὕτως I.

ib. αἰ γ. ἐ.] ἐ. αἰ γ. B.I. Proxima παρ' ἑαυτῶν—τοῖς κακοῖς (sic pro

καλοῖς) A. n m. rec. habet. Porro in A. fragmentum scholii est ταῖς ἀγαθαῖς κοινωνίαις εἰς τὸ δυστυχέστερον (ἄγειν αὐτοὺς add. rec.) Et a m. recentiore, αἰεὶ αἰ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις καὶ πρὸς τὸ συντυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἀνδρας. συμφορὰς νῦν λέγει τὰς συντυχίας. Et a m. recentissima, αἰεὶ αἰ γυναῖκες ἐν ταῖς συμφοραῖς ταῖς οἰκείαις ἔφυσαν ἐμπέδιον ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν ἄγουσαι πρὸς τὸ δυστυχεῖν. . . .

7. τοὺς ἀνδρας] τοῖς ἀνδράσι A. M.I.

ib. δυστυχέστερον] δυστυχέστατον M.

606. ἔφυσαν: φυσικῶς εἰσὶ διὰ τὴν χανυότητα, ἐγεννήθησαν.

Gu. δυστυχέστατον: δυσκολώτατον. Gu. Fl. 25.

607. θρασύνει: ἀναιδῆς φαίνῃ. Gu. ὑποστέλλει: ὑποπίπτεις, ὑποκλίνεις, ὑποτάσσει, ταπεινῇ, μετριάξῃ. Gu. λόγῳ: ὁμιλίᾳ, κατὰ τὸν λόγον. Gu. 5

608. ἀμείβει: ἀνταποκρίνη, ἀποκρίνη. Gu. ἀλγήσαι: λυπηθῆναι. Gu.

609. ἀνάξεις: παρορμήσεις. κινήσεις. B. ἀνάψεις: ἐγείρεις, παρακινήσεις, παρορμήσεις, ἀναπτερώσεις. Gu. ἐξελθεῖν: περισσῇ ἢ ἔξ. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. 10

610. καλὸν πάρεργον: ποιήσομαι αὐτὸ, τὸ φρονεῦσαί σε δηλουτί, καλὸν πάρεργον τῶν πόνων, ἤγουν ἔργον ἕξω τοῦ σκοποῦ τῶν πόνων, ὧν οὐνεκ' ἦλθον, λέγω κοσμήσω τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς. Gr. I.

καλὸν πάρεργον: ἀντὶ τοῦ σπουδαῖον, τῶν ἐμῶν πόνων καλὸν ἡγήσομαι αὐτὸ πάρεργον. πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσιαῶν. 15 ὡς ἐν παρέργῳ δὲ τὸν κατὰ Ὀρέστου λόγον ποιεῖται. καὶ τὸ πάρεργον ὡς ἔργον, φησὶ, θήσομαι. "Ἄλλως. καὶ ἐγὼ μὲν, φησὶν, ἦλθον τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐκποιήσω τῇ θυγατρὶ· νῦν δὲ ὑπὸ σοῦ παροξυνθεὶς διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι τὸ ἔργον, τὸ σὲ φρονεῦθῆναι. καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ καὶ 20 μὴ βουλομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν, ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον. A.B.M.I.

611. κοσμήσω: διὰ τῶν θυσιαῶν καὶ τῶν ἀναθημάτων. θυσιαῶν. Gu.

612. ἐκκλητον: ἤγουν εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν Ἀργείων. Gr. 25

4. ὑποκλίνεις] ὑποκλίνῃ, ὑποπίπτῃς
habet etiam Fl. 34. μετριάξεις, ταπεινῇ 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76.

ib. ταπεινῇ] Immo ταπεινοῖ.

8. ἐγείρεις] Corrige ἐγερεῖς.

9. ἀνακινήσεις habet Fl. 6. ἢ ἀνάξεις ἤγουν παρορμήσεις 21. ἀναπτερώσεις 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. MATTH.

11. σε post φρονεῦσαι e Gr. addidi. Tum pro καὶ οὐ πάρ. dedi καλὸν π. ex eodem cod. qui legit: θήσομαι δὲ ἤγουν ποιήσω αὐτὸ, ταυτέστι

τὸ φρονεῦσαί σε, καλὸν πάρεργον τῶν πόνων etc. MATTH.

12. ὧν addidit Matth.

15. αὐτὸ om. B.I.

ib. δὲ λέγει] λέγων A. δὲ λέγων M.

ib. τὸν τάφον] τάφῳ M., omisso τόν.

16. Ὀρέστου] τοῦ ὀρέστου A.

17. Ἄλλως om. A.M.

ib. καὶ om. B.I.

18. ἐκποιήσω] ἐκποιήσαι B.I.

20. παραγενόμενος] παραγενάμενος M.

συνθρισμένον. τὸν ἐκκλησιάζοντα. τὸν συνυβριάζοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Gu.

613. ἀνασείσω: παρακινήσω. Gr. ἐφορμήσω, ἐπάξω. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

614. σοὶ σὴ τ' ἀδελφῆ; κατὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἀδελφῆς, ὥστε δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. μᾶλλον γὰρ σοῦ ἐκείνη, ἢ γουὺ ἢ ἀδελφῆ σου, ἐστὶν ἀξία θανεῖν, ἢ κατὰ τῆς τεκούσης σε ἄγριον καὶ χαλεπὸν ἐπίησε, αἰὶ πέμπουσα μύθους εἰς τὸ οὖς, ἢ γουὺ ψιθύρους λόγους πέμπουσα ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον, ἢ γουὺ ἐχθραδέστερον, βλέποντας
10 δηλονότι. Gr. I.

618. τὰγαμέμνονος: ἃ ὁ Ἀγαμέμνων δῆθεν ἐπεμψεν. Gr. ἃ δι' ἐκείνου ἐώρα. Gu. ἃ περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐφαντάζετο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

619. καὶ τοῦθ' ὅ: τὴν μοιχείαν λέγει. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀπαγ-
15 γέλλουσα, ἢ ἢ καὶ τὸ Αἰγίσθου λέχος ἀπαγγέλλουσα. A.B.C.M.I. ὁ μισήσειαν: ἐπειδὴ περὶ τεθνεῶτος διαλέγεται, διὰ τοῦτο εἶπεν, οἱ νερτεροὶ θεοὶ μισήσειαν. B.M.I. μισήσειαν: εἶθε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

620. καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν: καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦ ἔργου πικρὸν ἦν,
20 φησὶ, τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης, τουτέστι, κατ' αὐτὸ γὰρ τοῦτο μάλιστα πικρότατον ἦν αὐτῇ συνεχῶς τὸ λέχος, καὶ τὴν μοιχείαν ἐνομάζουσα, κακ' αὐτοῦ περιξίνουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως. καὶ γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχεία ἦν. A.B.

1. τὸν ἐκκλησιάζοντα etiam B.M.

6. γὰρ] δὲ Gr.

7. Verba ἢ κατὰ—ἐπίησε e Cant. addidit King. e quibus glossemata κατὰ τῆς τεκούσης in Gr. ἄγριον καὶ χαλ. ἐπ. in Gu. αἰὶ—δηλονότι leguntur etiam in Gr. et Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. MATTH.

14. τὴν μ. λέγει om. C.

ib. κατὰ] ἀπὸ B.C.I.

ib. δὲ τὸ] δὲ om. C., τὸ om. I.

15. ἢ καὶ om. C.M.

ib. ἀπαγγέλλουσα] ὁ μισήσειαν οἱ πάντες θεοί:—A. ὁ μισήσειαν οἱ θεοί:—M.

16. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ B. ἐπεὶ I.

ib. τεθνεῶτος] τεθνεῶτων M.I.

ib. διαλέγεται] εἶπε I.

ib. διὰ—μισήσειαν] νερτέρους εἶπεν M.

20. φησὶ om. A.I., post ἐνταῦθα collocat C.

ib. ταύτης] γὰρ add. A.

ib. τοῦτο] τὸ C.

21. ἦν om. C.

22. κακ' αὐτοῦ] κακ' αὐτῶν I. κατὰ τοῦτο C.

ib. περιξίνουσα] περιξίνουσι A.

ib. ἢ οὕτως] ἄλλως A. In C. οὕτω γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρότατον τὸ πρᾶγμα ἔσ. μοιχεία ἦν:—

C.M.I. ἢ τὸ ἐνθάδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον. οἶον αὐτῇ σε ἐξηγηρίωσεν ὀνομάζουσα τὸ ἐκείνης λέχος, καὶ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἢ εἶη καὶ τοὺς χθονίους μισεῖσθαι θεοὺς καὶ τὰς τῶν κατοικομένων ψυχάς. καὶ γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἢ μοιχεία. A.B.M.I. ἐνθάδ' : ἤγου ἐν τοῖς ἄνω. Gr. εἰς τοσοῦτον. Gu. καὶ γάρ: καὶ 5 γὰρ πικρότατον ἦν μέχρις οὗτο ἐμίσητο ὁ Αἰγίσθος τῇ Κλυταιμνήστρῃ καὶ ἦν αἰτία τῇ Ἡλέκτρῃ κατηγορεῖν. Fl. 21. πικρὸν: ἀντὶ τοῦ ἀλγεινόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. αἰσχροὺν γὰρ ἦν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μοιχὸν εἶναι τὴν τοῦ ἀνακτος ἄλοχον. Fl. 21.

621. ἕως ὑφῆψε: ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ὑφῆψε δῶμα, 10 οἶον ἀπώλεσεν, ἐπήνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρὶ, δηλονότι ἄνευ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον. A.B.M.I. ἀνηφαίστῳ: τῷ ὕλην μὴ ἔχοντι. B.I. πυρὶ εἰπὼν ἐπάγει ἀνηφαίστῳ, ἵνα δηλώσῃ ὅτι οὐ τοῦτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τὰ ξύλα καὶ τὴν ὕλην ἀναλίσκον, ἀλλ' ἕτερον μὲν τι, ὁμοίως δὲ τούτῳ φθαρτικὸν καὶ ἀναλωτικόν. Gr. I. Ἄλλως. ἐπεὶ τὸ ὑφῆ- 15 ψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν, προσέθηκεν εἰκότως καὶ τὸ δίχα πυρός. B.M.I. ὑφῆψε: ἔκαυσεν, ἠφάνισεν. Gu. ἀνηφαίστῳ πυρὶ: τουτέστιν ἐν συμφορᾷ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦτο γὰρ ἀέτρεχε τὸν οἶκον τῶν ἐνοικούντων ἀθλίως φονευθέντων. Gu. τὸ λέχος τοῦ Αἰγίσθου καλεῖ ἀνήφαιστον πῦρ, ὡς τῇ δυνάμει ἴσον 20 κατεργασάμενον ἀναλωτικώτερον γὰρ τῶν ἄλλων τὸ πῦρ. Fl. 59.

622. λέγω: ἐγκαλῶ. B. πρὸς: σὺν τούτῳ. B. πρὸς τῷ λέγειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

623. τοῦμὸν ἔχθος: τὴν ἐμὴν ἔχθραν. Gr. ὁ πρὸς αὐτοὺς ἔχω. Gu. ἐναριθμῆ δὲ ἀντὶ τοῦ φροντίξῃ καὶ ἐν φροντίδι ἔχεις. οἶον εἰ 25

1. ἢ τὸ] ἢ om. A.

ib. οἶον—ἢ μοιχεία] οἶον αὐτῇ σε ἐξηγηρίωσε (ἐξώγησεν B.I.) ὀνομάζουσα τὸν ἐκείνης λέγον καὶ τὴν μοιχείαν (omisso Αἰγίσθου), ἢ—θεοὺς μισεῖσθαι καὶ κατοικομένων ψυχάς:— A.

4. ἢ] ἦν M.

5. εἰς τοσοῦτον] Florr. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ἢ ἐπὶ τοσοῦτον. MATTH.

10. ὑφῆψε A. ἀνῆψε ceteri.

11. δηλονότι] δηλῶν ὅτι A. ut videtur. Idem διεφθάρη, omisso τὸν οἶκον.

13. ἐπάγει] τῷ add. I.

ib. δηλώσῃ] δηλονότι δηλώσῃ I.

15. φθαρτικὸν καὶ ἀναλωτικόν] ἀναλωτικὸν (sic) καὶ φθαρτικὸν I. ἀναλωτικὸν γὰρ τὸ πῦρ est etiam in Fl. 59.

ib. Ἄλλως om. A.M. in quibus hoc scholion superiori est praepositum.

16. προσέθηκεν post πυρός habent B.I.

ib. εἰκότως καὶ om. A.

25. φροντίξῃ καὶ om. B., ut A.C., qui partem hujus scholii habent usque ad συγγένειαν καὶ φιλίαν (καὶ φιλίαν om. A.). A. incipit τοῦμὸν

ἐφορῆς τὸ παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν μῖσος, καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν καὶ
 φιλίαν, ὅρα μὴ θελήσης ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῷδε, εἰς φόνον ἐναντίον
 ἦτοι μισητὸν τοῖς θεοῖς. ἔα δὲ καταφρονεῖσθαι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, διὰ
 τῶν πετρῶν. εἰ δὲ μὴ, μὴ ἐπίβαινε τῆς Σπαρτιάτιδος γῆς. I. ἦτοι
 5 εὐνοικῶς διάκεισαι πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς μισοῦντάς με μισεῖς καὶ τοὺς
 φιλοῦντάς με φιλεῖς μὴ βοηθήσῃν ταύτῃ. A. rec. ἐν ἀριθμῷ τάτ-
 τεις, ἀξιοῖς λόγου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. κῆδος: γάμ-
 βρευμα. B. ἡ συγγένεια, ἡ λύπη καὶ ἡ φροντίς. Gu. κῆδος ἡ
 συγγένεια καὶ ἡ λύπη. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα, ὅτε γράφεται διὰ
 10 τοῦ η. Fl. 21.

624. ἀμύνειν: μὴ λάβης εἰς τὸ ἀμύνειν θέλε, ὡς τινες, ἀλλ'
 ἔστι πρὸς τὸ σοὶ δ' ἐγὼ τῷδε λέγω. Gu. I. φόνον: κατὰ τὸν φόνον
 τὸν ἐναντίον τοῖς θεοῖς· οἱ γὰρ θεοὶ μισοῦσιν αὐτὸν τιαυῖτα ποιήσαντα.
 Gu. Fl. 6. 21. φόνον: εἰς. Gr. ἐναντίον: ἐξεναντίου. Gu.

15 625. καταφρονεῖσθαι: περισσὴ ἢ κατά. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56.
 59. 76. πέτροις: διὰ πέτρων. ἢ εὐθεῖα ὁ πέτρος Ἀττικῶς. Gu.
 Florr. iidem.

626. ἡ: εἰ δὲ μὴ. Gu. ἡ μὴ ἐπίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός:
 ταύτῃν γὰρ αὐτῷ εἰς προῖκα ἔδωκεν ὁ Τυνδάρεως. B. Λακεδαιμόνιος
 20 πρῶτος ἤρξε Λέλεξ, ἀφ' οὗ καὶ Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖδας
 ἐκ Περιδίας Μύλην, Πολύκλωνα, Βωμιλόχον, Θεράπην. τούτων ὁ
 Μύλης ἐκ Τηλεδικῆς ἴσχει Εὐρώταν καὶ Κηπεδίαν. Εὐρώτας δὲ
 ἄρξας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, λιμναζόμενον ἐργασάμενος καὶ ποτα-
 μὸν ποιήσας Εὐρώταν ὠνόμασεν. οὗτος ἐκ Κλήτας ἴσχει θυγατέρα

κῆδος ἐν φροντίδι—, C. ἐναριθμῆ ἐν
 φροντίδι—.

1. πρὸς αὐτὸν add. A.

12. κατὰ—θεοῖς om. Gu.

20. πρῶτος] πρῶτον M.

ib. ἀφ' οὗ—] Ad hanc genealogiam cf. Paus. 3, 1. a quo duo tantum Lelegis filii commemorantur Μύλης καὶ νεώτερος Πολυκλῶν. Quod deinde in scholio est λιμναζόμενον ἐργασάμενος—ὠνόμασεν, ita Paus. extulit: οὗτος τὸ ὕδωρ τὸ λιμναζόν ἐν τῷ πεδίῳ διώρουχι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν. ἀπερρέετος δὲ (ἦν γὰρ δὴ τὸ λοιπὸν ποταμοῦ ρεῖμα) ὠνόμασεν Εὐρώταν.

ΜΑΤΤΗ.

21. Περιδίας, Μύλη] περι^δ (ὁ cum compendio quodam) μύληνα A. Recta scriptura est Μύλητα, Πολυκλῶνα, ut ap. Pausan. 3, 1, 2. et 20, 2. Suspectum Περιδίας nomen (cui simile Περιδέας; ap. Tzetz. ad Lycophr. 804. et Κηπεδίαν. Proxima in A. sic scripta, πολυκλῶνα βωμιλόχον θεράπην ταύτων ὁ μύλων ἐκ τιλαα^χ ἴσχει εὐρώταν καὶ παιδίαν.

22. Κηπεδίαν] κηπειδίαν M.

24. Κλήτας A. B. κλήτης I. κλήτ M. Conf. Pausan. 3, 18, 6. 9, 35, 1.

Σπάρτην ἦν ἀγαγόμενος Λακεδαίμων ὁ Ταυγέτης ἄρξας τοὺς μὲν Λέλεγας Λακεδαιμονίους, τὸ δὲ ὄρος Ταύγετον καὶ πόλιν κτίσας Σπάρτην ὠνόμασε. A.B.M.I.

627. ἴσθι; γίνωσκε. δηλονότι ὅτι πάντα γενήσεται. Fl. 21. δυσσεβεῖς: τοὺς δυσσεβῶς λέγοντας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. 5 τὸν Ὀρέστην καὶ τὴν ἀδελφήν. Gu.

628. ἔλῃ: προκρίνη. Fl. 17. προκρίνεις. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. προκρίνης. Fl. 59. παρώσας: παρωσάμενος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. παρωσάμην ἀντὶ τοῦ παρέδραμον, ἀπωσάμενος. Gr. Florr. iidem et 34. ἀποπέμψας εἰς οὐδὲν λογισάμενος. Gu. 10 εὐσεβεστέρους: τοὺς εὐσεβῶς λέγοντας. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλοῦ. Gr. Cant.

629. πρόσπολοι: δοῦλοι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

630. στεῖχ', ὡς ἀθούρβως: πορεύου, ὅπως ὁ προσελθὼν μοι λόγος, 15 τοῦ γήρως τοῦ σοῦ ὑπέικοντος, ἀθούρβως πρὸς τὸν Μενέλαον γένηται. A.B.C.M.I. ἀπέρχου, ἵνα ὁ ἐπελθὼν ἡμῖν λόγος ἀφίκηται πρὸς τόνδε, τὸν Μενέλαον δηλονότι, ἀνενοχλήτως, ἀποφυγὼν τὸ σὸν γήρας, ἥτις τὴν σὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. I.

631. γήρας—τὸ σόν: ὃ αὐτὸς μὲν αἰδοῦμαι, τὸ δὲ (αὐτὸς δὲ 20 Fl.) πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους δυσχερῶς (χαλεπῶς Fl.) ἔχει, καὶ οὐκ ἀκούειν ἐθέλει. Gu. Fl. 6.

632. Μενέλαε, ποῖ σόν: ποῖ κυκλεῖς, ἤγουν στρέφεις, τὸν σὸν πόδα ἐπὶ συννοίᾳ, ἃν δηλονότι, ἤγουν ἐν φροντίδι καὶ σκέψει τῇ μετὰ σεαυτοῦ. Gr. I. διττὰς ὁδοὺς ἐρχόμενος διττῆς φροντίδος, του- 25 τέστι διπλοῦν λογισμὸν φροντίδος ἔχων. Gr. I.

Μενέλαε, ποῖ: ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ καὶ

1. ἀγαγόμενος] ἀγόμενος A.M.
ib. ταυγέτης A. ταύτης ceteri. Conf. Apollod. 3, 10, 3. Pausan. 9, 35, 1. 2. καὶ πόλιν κτίσας A.M. καὶ τὴν πόλιν ἦν ἔκτισε B.I.

15. ὁ προσελθὼν] ὁ μέλλων, ὁ προσελθὼν I.

16. τοῦ γήρως (γῆρ...C.) ταῦ σοῦ A. C.M. τοῦ σοῦ γήρας B.I.

ib. ἀθούρβως—γένηται] ἀθούρβως—γενήσεται A.

23. τὸν σὸν πόδα e Gr. recepi, qui antea κυκλεῖς. In eo vv. διττὰς ὁδοὺς ἐρχ. κ. τ. λ. disjuncta ab his, aliud scholion constituit, in quo deest in fine ἔχων. MATTH.

27. ὡς τῷ ποδὶ om. M.

ib. τὸ ἔδαφος] τοῦ ἔδαφος A., qui, ut C., pergit αὐτοῦ (αὐτοῦ om. C.) περιγράφοντος, ὅπερ ποιῶσιν οἱ ἀμμηχανοῦντες ἐν πράγμασιν. In reliquis, quae non habet C., ἔχοντος καὶ om. A.

διστακτικῶς ἔχοντας καὶ ἀναλογιζομένους εἰ δεῖ ταῦτα μαθεῖν, ὅπερ ποιῶσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγματι. A.B.M.I.

633. διπλῆς—δοῦς: βοηθῆσαι ἢ μή. Gu. διπτύχους ἤγεον διπλᾶς· οἱ γὰρ ἀμφιβάλλοντες ἀμφιρεπεῖς εἰσι, ζητοῦντες ὅπη ἂν 5 τράπωνται. Gu. διγνώμονας. B.

634. συνοούμενος: συλλογιζόμενος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. σκεπτόμενος. Gu.

635. ἀμηχανῶ: πῶ τῆς τύχης τράπωμαι, τουτέστιν ἀπορῶ πότερόν 10 σοι συνέλθω ἢ Τυνδάρει. A.B.M.I. πῶ τῆς τύχης τράπωμαι, τουτέστιν ἀπορῶ τίνι μᾶλλον βοηθήσαιμι, σοὶ ἢ Τυνδάρει. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔῃ με σοὶ προσθέσθαι δευνὰ ἐπαπειλούμενος, σὺ δὲ ἀδελφιδοῦς ἐμὸς ὦν ἀναγκαιῶς δίκαιος εἴης τῆς παρ' ἐμοῦ τυχεῖν βοηθείας. Gu. I. ἀμηχανῶ εἰς ὁποίαν τύχην τράπωμαι. τύχην ἐνταῦθα λέγει προσ- 15 δοκωμένην, τουτέστιν ἀμηχανῶ ποτέραν μερίδα τῶν προσδοκωμένων συμβήσεσθαι προτιμήσω. Gr. I.

636.—637. μή νυν πέραине: μηδ' οὖν τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας 20 ἄγε, πρὶν ἀκούσης τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐπεὶ γὰρ ἐν ἐνδοιασμῷ ἦν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην ὅποι τράπηται, παραινεῖ αὐτῷ μήπω τῇ δοκῆσει πέρας ἐπιτιθέναι πρὶν ἀκούσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους, καὶ οὕτω βουλευέσασθαι. B.M.I.

πέραине: πλήρου. Gr. Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὴν δόκησιν: τὴν δόξαν. Gr. Flor. 6. 9. 17. 25. 34. 56. 59. 75.

1. ἔχοντας καὶ om. A.M.
- ib. μαθεῖν] ποιεῖν A.B.I.
- ib. ὅπερ] ὅπερ καὶ M.
2. οἱ] ἄς M.
- ib. πράγματι] πράγμασι A.B.I.
8. τουτέστιν ἀπορῶ om. A.
9. Τυνδάρει] τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἢβούλετο addit I. ubi hoc scholion, praefixo ἄλλως, positum est infra post προτιμήσω.
- ib. πῶ τῆς τ. τ. om. Gu.
10. βοηθήσαιμι] βοηθήσω I.
11. προσθέσθαι Matth. pro προσθέσθαι. προσέσθαι Gu.
- ib. ἐμὸς ὦν] ὦν ἐμὸς I. In proximis ἄλλως ante ἀμηχανῶ in I.
13. λέγει π.] π. λέγειν (sic) I.

16. μηδ' οὖν] μὴ B.I.
17. ἀκούσης] ἀκούσεις B.M.
- ib. ἐν ἐνδοιασμῷ (sic B.: ἐν διασμῷ I.) ἦν ἀμηχανῶν] ἐν αὐτῷ βουλευόμενος M., qui ἀμηχανεῖν (sic) addit post τὴν τύχην.
18. ὅποι] ὅπη B.M.
- ib. παραινεῖ — βουλευέσθαι] Haec pars scholii etiam in C., omissa τῇ. In A. est μὴ νυν πέραине τὴν δόκησιν. παραινεῖ—καὶ οὕτω βουλευέται, ἐπεὶ τὸ ἐν αὐτῷ βουλευόμενος φησὶ διὰ τὴν τύχην ἀμηχανεῖν ὅπη τράπηται παραινεῖ αὐτῷ:—
19. ἐπιτιθέναι] ἐπιθεῖναι B.C.I.
20. βουλευέσασθαι] βουλευέσθαι I.

τὸ σοὶ δόξαν, βούλημα. Gu. τὴν δόξαν, τὴν βούλησιν τὴν σὴν.
Fl. 21.

638. ἔστι δ' οὖν σιγή: οἶον, ἔστιν ὅπου ἢ σιγὴ κρείσσω τῷ λόγῳ, καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσω. A.B.I. ἔστι δ' οὖν: ἔστι γὰρ τόπος ὅπου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 5
καιρὸς ἢ πρᾶγμα τι. Gu.

640. τὰ μακρά: ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογία τὴν μακρολογίαν τῶν λόγων προκρίνων· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι· καὶ Ὁμηρος “παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.” ὁ δὲ νοῦς, ἢ μακρὰ διήγησις καὶ τὸ διὰ πλείονων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν σαφέστερον παρίστησι τὸ 10
πρᾶγμα τῶν συντόμων λόγων. ἀνάσχου οὖν τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ σαφεστέρα ἐστί. A.B.C.M.I. τὸ δὲ ἐπίπροσθεν ἀντὶ τοῦ προτιμότερά ἐστι τὰ μακρὰ διηγήματα τῶν συντόμων λόγων. ἔνιοι δὲ ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς στίχον· οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεποιήται ὁ νοῦς διὰ τὸν Μενέλαον· οἱ γὰρ 15
Λάκωνες βραχυλόγοι. B.M.I.

τὰ μακρά: τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα. Gr. τῶν σμικρῶν: ἀντὶ τοῦ τῶν βραχέων, ἤγουν τῶν ἐπ' ὀλίγον ἐκτεινομένων. Gr. Cant. ἐπίπροσθεν ἐστί: προτιμότερα. Gr. κρείττονα. Gu. σαφῆ: εὐγνωστα. Gu. σαφῆ μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ σαφέστερα εἰς τὸ κλύειν. 20
Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰ μὲν γὰρ κατὰ λεπτὸν διασαφοῦσι τὴν ὑπόθεσιν, τὰ δ' ὡς οἶον τε αὐτὴν εἰς ὀλίγον συναγοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ἀσάφειαν ἔχουσιν. Gu. I. Ἄλλως. τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα τῶν λόγων προτιμότερά ἐστι τῶν σμικρῶν, ἀντὶ τοῦ, τῶν βραχέων, ἤγουν τῶν ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων. I. 25

τὰ μακρά: Λακεδαιμόνιος ὁ Μενέλαος, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐχ ἥκιστα τῇ συντομίᾳ χαίρουσι. προθεραπεύει τοίνυν τὸν ἀκρατὴν,

3. οἶον ἔστιν ὅπου] οἶον ἔστι καιρὸς ὅπου I.

4. τῆς σιγῆς κρείσσω] κρείσσω τῆς σιγῆς A.

7. τῇ—βραχυλογία] πρὸς τὴν—βραχυλογίαν A.

ib. μακρολογίαν] μακρολογίαν A.

8. τῶν λόγων om. A.B.I.

ib. προκρίνων] προκρίνων ὀρέστης C.

ib. Ὁμηρος] Il. 3, 214.

9. μακρὰ] μικρὰ C.

ib. καὶ τὸ διὰ—ἀφήγησιν om. M.

11. ἀνάσχου—σαφεστέρα ἐστί infra post τῶν συντόμων λόγων habet M.

12. σαφεστέρα] σαφέστερον C.

13. ἔνιοι δὲ] δὲ om. M.

26. Λακεδαιμόνιος] ἐστὶν add. A.

27. προθεραπεύει A.M. προσθεραπεύει Fl.

ἵνα ἀναμείνῃ τὸ μῆκος τῶν λόγων ἀλίπως, ὅτι βραχυλογίῳ ἀγκυῖσιν οἱ Λάκωνες. ἀνέχου οὖν, φησὶ, τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ τὰ μακρὰ καὶ σαφέστερα. A.M. Fl. 21. τὰ μεγάλα πράγματα πρόδηλα μᾶλλον καὶ σαφῆ ἀκῶσαι εἰσι διὰ μικρῶν λόγων ἢ διὰ μακρῶν 5 καὶ ἐκτεταμένον λόγων. 18 Abbat. Flor.

643. ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος: τούτου ῥηθέντος αἴρουνσι εἰ ὑποκρίται τὴν χεῖρα, ὡς τοῦ Μευελίου ἀγωνιῶντος μὴ ποτε λέγει ὅτι παρακαταθήκην ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. εὐθήης δέ ἐστιν ὁ τριαύτης ὑποψίας ἀντιλαμβανόμενος Μευελίου. εἰ γὰρ μῆτε τὸν 10 λέγοντα ἤδει μῆτε οὐ ἐστὶ χρεῖα. ἴσως ἂν εἶχε τι πηριανὸν τὸ γινόμενον· ἐπεὶ δὲ ἐπίσταται, περιττὸν καὶ ἄπειρον τὸ ὀράμενον. A.B. C.M.I.

644. οὐ χρήματ' εἶπον: οὐ λέγω, φησὶ, χρήματα. χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀλλὰ τῶν ὄντι χρήματα εἶπον τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν, ἥτις ἐστὶ 15 μοι χρῆμα τιμιώτατον. ἦν ἔαν σώσης, καλὴν ἀμυβὴν μοι δίδως. A. B.M.I. Ἄλλως. οὐ χρυσὸν ὠνόμασα χρήματα, ἀλλὰ χρήματά φημι τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς. M. ἀποδοῦναι ἐμοὶ χρυσὸν ἢ ἄργυρον. Gu. λέγω. Gr. Fl. 6.

645. σώσης: φυλάξης. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἄπερ 20 μοι φίλτατ' ἐστὶ: Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ὅπερ φίλτατόν ἐστιν ἐμοὶ τῶν ἐμῶν. Gr. I. δέν εἰπεῖν ἥπερ πρὸς τὸ ψυχὴν, ἄπερ εἶπε πρὸς τὸ χρήματα. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπῳ τιμιώτερον ψυχῆς. Gu. I.

646. ἀδικῶ; λαβεῖν: ἀδικίαν ποιῶ ζητῶν ἀπὸ σοῦ σωτηρίαν, ἥγουν οὐκ εἰμι ἄξιός ἄστε ξῆν, πλήν διὰ τὴν ἀδικίαν ἦντινα ὑπέδειξεν 25 ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ σέ δεῖ σέ ῥέειν ἐμὲ ἐκ τοῦ θανά-

1. μῆκος] μὴ ἐκ Fl.
- ib. ὅτι—σαφέστερα om. A.
2. μακρολογίας] βραχυλογίας M.
6. αἴρουνσι post οἱ ὑποκρίται C.
7. ὡς om. C.
8. ἀργυρίου] ἀργύριον C.
- ib. παρὰ om. M.
- ib. εὐθήης] εὐθήας M. εὐθήης—ὀράμενον om. C.
9. Μευελίου] μενέλαος A.B.
10. ἂν εἶχε] γὰρ ἔχει A.M.
11. ἐπίσταται] ἐπέγει M.
- ib. ὀράμενον] γινόμενον I.

13. χρήματα om. A.
14. ὄντι] φησὶ add. A.
- ib. τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν] τὴν σωτηρίαν τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς A.
15. μοι δίδως] καὶ τὸ τέλειον χρῆμα δίδως τῶ ἐμῶ. τούτου ῥηθέντος et reliqua quae ad v. 643. leguntur A.
21. δέν—] Gr. secutus sum. In editis inverso ordine legitur: δέν εἶπ. πρὸς τὴν ψ. tum Ἀττικόν etc. MATTH.
25. ῥέειν (sine spiritu) C.

του, κὰν ἀδικίαν ζητῶ. C. ὁμολογῶ ἀδικεῖν. δός τι καὶ σύ μοι ἀδικον καὶ ἀδίκησον δι' ἐμέ. Ἄλλως. ὁμολογῶ ἀδικῆσαι φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλ' ὅμως χρὴ καὶ σὲ ἀδικῆσαι δι' ἐμέ, ὅτι καὶ ὁ πατήρ μου ἠδίκησε διὰ σέ. A. Ἄλλως. εἰ καὶ ἀδικον ἐποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν τοιοῦτῳ μοι κακῷ ὄντι παραστῆναι ὀφείλεις, 5 καὶ ὅση δύναμις ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγωνίσασθαι ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα δειχθήσῃ γνήσιος φίλος, ἐπὶ ὁμολογουμένοις κακοῖς μοι συνεργόμενος. εἰ γὰρ τὰ δικάιά μου παντελῶς ἔρωτο, τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἔδεόμην. ἐν ἤθει δὲ ἀναγνώστειον “ἀδικῶ;” καὶ δεῖ στίζειν. εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς “λαβεῖν χρὴ μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ,” οἷον ἀντὶ 10 τῆς περιεχούσης με δυστυχίας ἀδικόν τι αἰτῶ. “καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων ἀναξ' ἀδικῶς” καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ δὲ “ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ” ἀντὶ τῆς περὶ τοῦ πατρὸς βοήθειας. καὶ οὐδὲ εἶπε καθ' ὑπόθεσιν ἀδικῶ, κατὰ συλλογισμόν φησιν, ἀλλὰ λέγει ὅτι ἀδικῶ εἰς ἀδικον ἐπικουρίαν σε περιβαλόν. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον δι' ἐμέ, ὡς καὶ ὁ 15 πατήρ μου διὰ σὲ ἠδίκησε τοὺς βαρβάρους. δεῖ γὰρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης ἀδικόν τι λαβεῖν παρὰ σοῦ, ὅ ἐστιν, εἰ κρίνεις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κακὸν ὀνομάσειας. ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατήρ ἐν καιρῷ σοι βοήθησας. οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις. A.B.I.

20

ἀδικῶ: ἀδικον ζητῶ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀδίκως αἰτῶ, μητροκτόνος γενόμενος. Gu. ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦδε τοῦ κακοῦ, ἤγγουν ἕνεκα τῆσδε τῆς δυστυχίας. Gr. ἀδικίας, τῆς μητροκτονίας. Gu.

1. ὁμολογῶ] οἷον ὁμολογῶ B. qui haec tantum verba habet οἷον ὁμολογῶ ἀδικεῖν. δός τι καὶ σύ μοι ἀδικον δι' ἐμέ.

2. Ἄλλως addidi ex A.

4. ἐποίησα] ἐστὶ A.

5. παραστῆναι] παραστῆναι μοι I.

9. δὲ et καὶ δεῖ om. A.

ib. εἶτα ἀπ' (ἀπὸ B.I.)] εἶτα om. A. in lacuna.

10. χρὴ μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ]. χρῆμα τοῦ A.

11. ἀδικόν τι] Quae sequuntur om. A. in lacuna ampliore, post quam pergit πτέον τὸ ἐκπονεῖν, ἴν' ἢ

τὸ ἐξῆς et reliqua quae v. ad v. 652.

14. λέγει] λέγεις M. in quo major pars totius scholii vix legi potest.

15. δι' ἐμέ] περὶ ἐμοῦ I.

16. τοὺς βαρβάρους] τοὺς om. M.

17. ἐκείνης] καὶ τοῦ κακοῦ ἐκείνου add. M.

22. ἀντὶ τοῦδε—] In editis est ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ, ἤγγουν ἕνεκα ταύτης τῆς δυστ. βοήθησόν μοι κινδυνεύοντι. ἀδικον δὲ εἶπεν κ. τ. λ. Priora ἀντὶ τοῦ—δυστυχίας, ἤγγουν ἀδικίας sunt etiam in Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. postrema ἀδικον—ποιῶσι in Fl. 6. MATTH.

647. ἄδικόν τι : τὸ βοηθῆσαί μοι κινδυνεύοντι. Gu. ἄδικον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ τοῖς ἀδικούσι βοηθῶντες ἀδικόν τι ποιούσιν. I.

648. Ἑλλάδ' : τοὺς τὴν Ἑλλάδα οἰκοῦντας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

5 649. ἐξαμαρτών : ἀδικηθεῖς. Gu. ἀμαρτίαν : ἀρπαγὴν. Gu.

650. ἀδικίαν : καθὼς ἠδίκηθησεν παρὰ Ἀλεξάνδρου. B.I. ἀδικίαν : ἦν αὐτῇ ἠδίκησεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου. Gu. ἰώμενος : ἰασόμενος. Gr. θεραπεύων. Gu.

651. ἀνθ' ἐνός : οὐπερ δέδωκέ σοι ὁ πατήρ. Fl. 6. οὐ ἔλαβες. 10 Fl. 33.

652. ἀπέδοτο ὃ ὡς χροῖ : τὸ ἐξῆς, ἀπέδοτο τὸ σῶμα, ὃ ἐστὶν ἔκδοτον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέσχε, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις, καὶ κατατραβῆναι πᾶν τὸ σῶμα ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν γυναῖκα, οἷα χροῖ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον 15 τὸ ἐκπονεῖν, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς, ὡς χροῖ τοὺς ἀληθεῖς φίλους ἐκπονεῖν τοῖς φίλοις ἀπέδοτο τὸ σῶμά σοι παρ' ἀσπίδα ἐκπονεῖν αὐτὸ τοῦτο. B. M.I.

Ἄλλως. ἀπέδωκε τὸ σῶμα ἕνεκα σοῦ, ἐκπονεῖν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς, ὡς χροῖ τοὺς φίλους ἐκπονεῖν δηλονότι ἕνεκα τῶν φίλων. Gr. 20 I. ἀπέδοτο : ἀντὶ τοῦ ἐπώλησεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἀπέδοτο ἀντὶ τοῦ ἀπέδωκε, ὅτε μὴ περιττὴ ἢ πρόθεσις. Fl. 6.

653. ἐκπονεῖν : κακοπαθῶν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

654. ξυνάρορον : σύζυγον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. γυναῖκα. Gu. Fl. 34.

25 655. ἀπότισον οὖν μοι : ὁ πᾶς λόγος, ἀπόδος μοι τὴν ἴσῃν χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μόνῃν ἡμέραν ὑπὲρ

11. τὸ ἐξῆς—ἑαυτὸν] ἀντὶ τοῦ ἐκδοτον τὸ σῶμα I. In A. post lacunam, de qua diximus ad v. 646. pergitur πτόν τὸ ἐκπονεῖν ἢ ἢ τὸ ἐξῆς ὡς χροῖ τοὺς ἀληθεῖς φίλους ἐκπονεῖν τοῖς φίλοις. ἀπέδοτο τὸ σῶμα . . . τὸ τοῦτο. λείπει ἢ κατὰ, ἢ ἢ κατ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ τοὺς φίλους βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ὃ ἐστὶν τὸ ἄ ἀπότισον οὖν δυνατόν.—In C. ἀπέδοτο δὲ τὸ σῶμα ὃ ἐστὶν ἔκδοτον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέσχε ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις :—

13. καὶ κατατραβῆναι πᾶν τὸ σῶμα (τὸ πᾶν σῶμα τὸ M.)] καὶ κατετραβῆ I., omissis reliquis.

ib. ἑαυτὸν] ἑαυτὸ M. ἑαυτὸ εἰλετο B.

14. φίλους—ἐκπονεῖν] φίλους ἐκπονεῖν τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον B.I. Sequentia ἢ ἢ—αὐτὸ τοῦτο solus habet M.

18. ἀπέδωκε] δὲ add. Gr., omissis ἄλλως.

26. ἧς] ἦν A.

ἐμοῦ πόνησον, μῆδὲ τὴν θυγατέρα φονεύσης, ἐπειδὴ δεῖ σε, ὥσπερ πλεονεκτεῖς μου τῆς εὐδαιμονίας, πλεονεκτεῖν καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργεσίας. A.B.M.I.

657. σωτήριος: ἀντὶ τοῦ σωτήρ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. μὴ δέκ': οὐ δέκα ἔτη ἀνύσας. Gr. πληρώσας, ὥσπερ 5 ἐμὸς πατήρ. Gu. Florr. iidem.

658. ἀ δ' Αὐλῖς: τὴν σφαγὴν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ἣν ἔλαβεν ἡ Αὐλῖς, ἕω σ' ἔχειν ταύτην. Gr. I. ἀ δ' Αὐλῖς: ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας, θηρεύων Ἀγαμέμνων ἔβαλε τόξοις ἔλαφον καιρίαν πληγῆν. καυχησάμενος δὲ ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ, καὶ εἰπὼν ὡς οὐδ' ἂν αὐτὴ ἢ Ἄρτε- 10 μῖς οὕτως ἔβαλεν, ἐπειράθη τῆς θεοῦ ὀργιζομένης καὶ κατεχούσης τοὺς ἀνέμους, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτοὺς εἰς Ἴλιον στέλλεσθαι. πέμψας οὖν Ἀγαμέμνων εἰς Δελφοὺς, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ χρησμοῦ ὡς, εἰ βούλοιο ἐξιλιάσκεσθαι Ἄρτεμιν, θυσάτω αὐτῇ τὴν αὐτοῦ θυ- 15 γατέρα, μεταπέμπεται οἴκοθεν τὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν, τὴν καὶ 15 Ἰφιάνασσαν καλουμένην, πλασάμενος πρὸς τὴν γυναῖκα Κλυταιμνήστραν ὡς Ἀχιλλεῖ ταύτην συνάψειεν. ἐπεὶ δὲ θύειν αὐτὴν ἤρχετο, ἀρπάσασα αὐτὴν ἡ θεὸς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἔλαφον εἰς θυσίαν δούσα, ἀπάγει τὴν κόρην ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις πρὸς τὸν ἐκεῖ αὐτῆς νεῶν ἥτις ἀμυνομένη τοὺς Ἑλλήνας, διότι θῦσαι αὐτὴν ἠβουλήθησαν, 20

1. πόνησον] πολέμησον A.M.

ib. φονεύσης] φονεύσας A.B.M.

ib. δεῖ σε ὥσπερ om. M. δεῖ om.

A.

2. μου (με Α.) εὐδαιμονίας] μοι τὴν εὐδαιμονίαν M.

3. εὐεργεσίας] ἐργασίας A.M.

7. τὴν σφαγὴν] δὲ add. Gr.

9. ἔβαλε] ἔβαλλε I.

10. ἐν τῇ] ἐπὶ τῇ I.

12. μὴ] οὐδ' ἂν Gu.

14. ἐξιλιάσκεσθαι] ἐξιλιώσασθαι Cant. I.

ib. αὐτῇ om. I.

15. Verba μεταπέμπεται—θυγατέρα, quae deerant in I. King. e Cant., ego e Gu. addidi, omisso οὖν, quod Cant. post μεταπέμπ. habebat. MATTH.

19. τοῖς Ἰ.] τοῖς om. Gu.

ib. ἐκεῖ] ἐκέισε I.

19. τοῖς om. Gu.

20. ἥτις ἀμ. τοὺς Ἑλλ. e Cant. et Gu. accesserunt. In fine scholii κεκλοφότος omittit Cant. Simile scholion est in Flor. 59. Ἱστορία. Αὐλῖς, τόπος ἐν Βοιωτίᾳ, ἔθθα ὁ Ἀγαμέμνων ἀπόπλους ἐγένετο, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσεν. ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ῥηθείᾳ Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας τοξεύων ὁ Ἀγαμέμνων ἐλάφους ἐκαυχῆσατο, ὡς οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις οὕτως τοξικὴ γὰρ ἡ θεὸς καὶ τοξικῆς ἔφορος. καθὼ καὶ ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα τῆς αὐτῶν ὁδοῦ ἄγνοιαν ἐποιήσατο διὸ καὶ ἐν πολλῇ φροντίδι ὁ Ἀγαμέμνων ἦν. φωνήσας οὖν τοὺς μάντις, ἠράτα τούτους πόθεν ἡ ἄγνοια. οἱ δὲ ἐκ τῆς καυχήσεως ἀπεφῆναντο τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, καὶ οὐκ ἄλλως λιθῆναι ταύτην, εἰ μὴ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Ἰφιγένειαν θύσει. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν θύειν ὤμωσεν. ἡ δὲ θεὸς ἐλείψασα αὐτὴν μὲν ἤρπασεν,

ὁπότε θεάσαιτό τινα αὐτῶν ἐκέισε ἴοντα, ἀπέκτεινεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου κεκλιφότες ἐπανῆκεν εἰς Ἄργος. Gu. I.

ἃ δ' Αὐλῖς ἔλαβε: Αὐλῖς πόλις Βοιωτίας. ἐνταῦθα ἐπεσχέθησαν οἱ στρατευσάμενοι εἰς Ἴλιον Ἕλληνας, οὐ πνέοντος οὐρίου ἀνέμου 5 διὰ τὰς καυχῆσεις Ἀγαμέμνονος τοξεύσαντος τὴν ἔλαφον, καὶ εἰπόντος μὴδ' ἂν τὴν Ἄρτεμιν οὕτω βαλεῖν. νῦν δὲ περὶ Ἴφιγενείας λέγει, ἣν ἔχρησεν ὁ θεός, ἀπλοΐας ἐπεχούσης τοὺς Ἕλληνας, Ἀρτέμιδι θῦσαι. A.B.C.M.I. σφάγια τὰ σφαζόμενα, καὶ ἡ σφαγὴ, ὡς ἐνταῦθα. Gr. I.

- 10 659. Ἐρμιόνη: οὐκ αἰτῶ σε, φησὶ, τὴν σὴν θυγατέρα τὴν Ἐρμιόνην ἀντ' ἐμοῦ θοῦναι πρὸς σφαγὴν, ὥσπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν Ἴφιγενείαν, ἵνα σὺ τὴν γαμετὴν ἀπολάβῃς. ἀλλὰ σὺ τοῦτο μὲν ἔχε πλέον, καὶ κέρδαινε παρὰ τοῦ δαίμονος, ἐπεὶ σοὶ μὲν εὐτυχίας, ἐμοὶ δὲ δυστυχίας καιρός. ἐγὼ δὲ σοὶ χάριν ἔξω σώσαντί με μόνον, κὰν 15 μὴ τῷ αὐτῷ τρόπῳ σώξῃς ἡμᾶς, ἀντ' ἐμοῦ θοῦς τὴν Ἐρμιόνην. ἡ

ἀντ' αὐτῆς δὲ παρέσχεν ἔλαφον, αὐτὴν δὲ περὶ τοῖς ἐν Ταύρῳ Σκύθας ἀπήγαγεν, ἐνθα αὐτὴ τοπλέον ἐτιμᾶτο, οἱ καὶ ἰερείαν κατέστησαν, ἵνα ξηνοκτονεῖν διδαχθῆ καὶ ἀνθρώπους θύειν ἐκέισε. μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς ἱστορίας ὁ θεῖος Γρηγόριος ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ὀνειδίξων τὴν θεὸν, καὶ φησὶν αὐτάς· τί γὰρ ὕφελος τῆς ἀντιδόσεως, εἰ σώζει παρθένον, ἵνα ξηνοκτονεῖν διδαχθῆ ἀπανθρωπιᾶν μαθούσα φιλανθρωπίας ἀντίδοσιν; Et cod. 21. περὶ Ἴφιγενείας λέγει, ἣν κατέκτεινεν ὁ αὐτῆς πατὴρ, ἦγον Ἀγαμέμνων, ὅτε εἰς Τροίαν ἔπλει καλυόμενος ἐν τῇ Ἀλλοίῳ νῆσφι παρὰ τοῦ Φαίβου ἐκείθεν ἐξελεῖν, εἰ μὴ σφάζεις τὴν Ἴφιγενείαν. ταῦτα δ' ἐγίνετο διὰ τὸ τοξεύσαι αὐτὴν τὴν ἔλαφον καὶ καυχῆσθαι μὴδὲ τὴν Ἄρτεμιν οὕτως βάλλειν. ΜΑΤΤΗ.

2. τοῦ Ὁρέστου] τοῦ om. I.

3. Αὐλῖς πόλις—Ἀρτέμιδι θῦσαι] περὶ Ἴφιγενείας ἔλεγεν, ἣν—θῦσαι. αὐλῖς δὲ πόλις βιωτίας. ἐνταῦθα ἐπεσχέθησαν ἐπιστρατεύμενοι εἰς Ἴλιον οὐ πνέοντος οὐρίου διὰ τὰς καυχῆσεις ἀγαμέμνονος. τοξεύσαντος γὰρ καὶ εἰπόντος μὴδὲ τὴν Ἄρτεμιν οὕτως βάλλειν:— M. Si-

militer in A. ἃ δ' αὐλῖς ἔλαβε. περὶ Ἴφιγενείας ἔλεγεν, ἣν—θῦσαι. αὐλῖς δὲ πόλις—εἰς Ἴλιον. τοξεύσαντος γὰρ ἔλαφον καὶ εἰπόντος οὐδὲ τινα οὕτω βαλεῖν οὐριος οὐκ ἔπνευσεν:—In C. (post scholion v. 661.) ἃ δ' αὐλῖς ἔλαβε. πόλις βιωτίας—ἀρτέμιδι θῦσαι. ἡ γὰρ Ἴφιγενεία ἦν παῖς τοῦ ἀγαμέμνονος.

6. νῦν δὲ] νῦν αὖν B.C.

10. τὴν σὴν] σὴν om. M., post θυγατέρα τὴν collocat A.

11. ὥσπερ] ὥσπερ καὶ A.

12. ἵνα σὺ] σὺ om. M. Proxima

τὴν γαμετὴν—μὲν ἔχε om. A.

ib. τοῦτο μὲν ἔχε] μὲν ἔχε τοῦτο B.I.

13. κέρδαινε] κέρδαινα M. κερδάνα A.

ib. σοὶ μὲν] σὺ μὲν M.

14. καιρός om. A. in lacuna.

ib. σώσαντί με] με om. A.M.

15. τῷ αὐτῷ τρόπῳ] τὸν αὐτὸν τρόπον B.I. In A. est τῷ αὐτῷ ταῦ σώξεις etc.

ib. δοῖς] οὐ M.

ib. ἡ] ὡς A.

συναπτέον τοῦτο πρὸς τὸ ἀπότισον οὖν μοι, καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως· ἀπόδος τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μίαν ἡμέραν μόνου ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον· προσήκει γάρ σοι, ἐμοῦ δυστυχοῦντος τὰ νῦν, μηχανᾶσθαι τι πρὸς τὸ ἐμὲ σῶσαι, ἐμὲ δὲ χάριν σοι ὁμολογεῖν· ἵνα τὸ μεταξὺ κατ' ἐπέμβουσιν γένηται. A.B.M.I. 5

660. πράσσοντος ὡς πράσσω: δυστυχοῦντος. B.

661. πλέον φέρεσθαι: τουτέστι πλέον ἢ ἐγὼ δύνασαι. ὁ γὰρ εὖ πράσσων τοῦ μὴ πράσσοντος πλέον δύναται λογίζεσθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν. A.B.M.I. ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν περὶ τὸ συγγνώμην ἔχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργετοῦντος καὶ συνανέχεσθαι τούτῳ, ἀντὶ τοῦ 10 δεῖ σε, φησὶν, ἐμοῦ δυστυχοῦντος τοῦ πλείονος μετέχειν τὴν δυστυχίαν καμὲ ἐφ' οἷς σοι μεταδίδωμι τῆς συμφορᾶς συγγνώμην ἔχειν, ἀντὶ τοῦ χάριν παρὰ τὸ ὁμοῦ συντρέχειν τῇ γνώμῃ τοῦ εὐεργέτου.

A.M. Ἄλλως. πλέον τι, φησὶν, ἢ ἔλαβες χάριτος ἀγωνίζεσθαι. A.

Ἄλλως. τινὲς οὕτω, δεῖ γὰρ σε πλέον φέρεσθαι καὶ λογίζεσθαι εἰς 15 σωτηρίαν εὖ πράσσοντος ἐμοῦ ἢ κακῶς πράσσοντος. οἱ γὰρ εὐδαιμονοῦντες πλέον δύνανται βουλεύεσθαι τῶν κακῶς πρασσόντων.

A.C. χάριν σοι, φησὶν, ὁμολογήσω σωζόμενος μόνον παρὰ σοῦ, καὶ μὴ τῷ ὁμοίῳ τρόπῳ σώξῃς ἐμέ. B.M. Fl. 21. εἰς σωτηρίαν· οἱ γὰρ εὐδαιμονοῦντες πλέον δύνανται δουλεύεσθαι. Fl. 10. φέρειν, ἔχειν. 20 Gr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76.

662. ψυχὴν δ' ἐμὴν δός: μὴ εἰς Αἴδου, ἀλλ' εἰς σωτηρίαν· πατρὶ οὖν ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πατέρα. B.M. ἤγουν διὰ τὸν πατέρα μου σῶσον τὴν ἐμὴν ζωὴν. Gu. ὑπὲρ ἐκείνου πάσχοντας ἡμᾶς σῶσον. Fl. 6. ἤγουν ὠφέλειαν τοῦ τάλαιπώρου ἔνεκεν τῶν τοσοῦτων κακῶν 25 πατρός. Fl. 21.

1. ἀπότισον] ἀπόστησον M.
ib. οὖν addidi ex A.
ib. οὕτως] οὗτος I.
2. ἧς] ἦν A.
3. ὑπὲρ ἐμοῦ πόνησον] πόνησον ὑπὲρ ἐμοῦ A.
ib. σοι] σε I.
4. χάριν σοι] σε χάριν A.M.
7. τουτέστι—] Haec cum scholio praecedente cohaerent in B.M.I. omissio lemmate. Disjunctit Kingius. In A. est τὸ οὖν πλέον κατὰ

σύγκρισιν τῶν..... ἐαυτὸν εἴρηκε, τουτέστι—σωτηρίαν.

8. λογίζεσθαι] λογίσασθαι I.

9. ἀντὶ τοῦ] οὕτω τὴν A.

ib. περὶ τὸ σ.] π σ. A.

10. ἀντὶ τοῦ—ἐμοῦ] δεῖ γὰρ σε φησὶ ἐμοῦ A.

13. παρὰ—εὐεργέτου om. A.

15. Ἄλλως om. C.

16. ἢ om. A.C.

17. δύνανται] δύνασθαι C.

ib. πρασσόντων] πραττότων C.

ψυχὴν δ' ἐμὴν θός: χάρισαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ ἀθλίῳ μου πατρί.
βούλεται γὰρ με πάντως ἐκεῖνος σώζεσθαι. A.

664. οἶκον: τὸ γένος. Fl. 21. ὀρφανόν: ἔρημον. Gr. Fl. 6. 9.
17. 21. 56. 59. 76. οὐ γὰρ Ἀγαμέμνωνος ἔτ' ἂν καλοῖτο, ἀλλὰ τοῦ
5 λαχόντος. Gu.

665. ἐρεῖς ἀδύνατον: λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. ἀλλ' εἴποις,
φησὶν, ὅτι ἀδύνατον βοηθῆσαι, εἴτα ἔξωθεν προσληπτέον, καθὼς μέγα
ἐστὶ καὶ ἀσύγνωστον τὸ ἀμάρτημα, ὅπερ ἀπεσιώπησεν Ὀρέστης.
ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, φησὶ, καθὼς ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ, βοηθήσου' ὁ γὰρ
10 γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται. A.B.I. Ἄλλως.
ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι τὸ βοηθῆσαί μοι· ἐγὼ δέ
σοι ἀντείποιμι ἂν ὡς μάλιστα μοι διὰ τοῦτο ὀφείλεις συμβαλέσθαι,
εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδύνατοις δεῖ τῶν φίλων. A.B.C.M.I. βοηθῆσαί
μοι διὰ τὴν τοῦ ἀμαρτήματος ὑπερβολήν. ἀλλὰ διὰ τὸ ἀδύνατον
15 εἶναι, διὰ τοῦτο ἀξίω· εἰ γὰρ ἦν δυνατὸν, οὐκ ἂν ἤξιώσα' σε· ὁ γὰρ
γνήσιος φίλος ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται. Gu. αὐτὸ τοῦτο:
λύεται τῇ κατὰ· αὕτη γὰρ λείπει, ἢ ἡ κατ' αὐτὸ τοῦτο. B.M.I.
δεῖ τοὺς φίλους βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ὅ ἐστι τὸ ἀδύνατον. B.M.I.
ἔστω δηλονότι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

20 666. ἐν τοῖς κακοῖς: ἤγουν ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gr. Fl. 6. 9.
17. 21. 56. 59. 76. ὠφελεῖν: ἤγουν βοηθεῖν. Gu. Fl. 6. 9. 17.
21. 33. 34. 56. 59. 76.

667. ὁ δαίμων: ἡ τύχη. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
ὁ θεός. Gu. τί χρὴ φίλων: κατὰ τί ἐστὶ χρεῖα τῶν φίλων; ἀπὶ
25 τοῦ κατ' οὐδέν ἐστι χρεῖα τῶν φίλων. Gr. I.

6. λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος] Haec
B. a m. recenti habet superscripta
iis quae manus antiquior, etsi non
prima, scripserat. In A.C. est ἐρεῖς
ἀδύνατον: ἀλλὰ λέγεις, φησὶν, ὅτι ἀδύ-
νατόν ἐστι τὸ βοηθῆσαι μοι (σοι C.), ἐγὼ
δέ σοι (σοι om. C.) ἀντείποιμι ἂν ὡς μά-
λιστα μοι (με A.) διὰ τοῦτο ὀφείλεις συμ-
βάλλεσθαι εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδύνατοις δεῖ
τῶν φίλων (τοὺς φίλους A.) Tum A.
pergit, ἄλλως. ἐρεῖς, φησὶν, ὅτι ἀδύ-
νατόν ἐστι βοηθῆσαι. εἴτα—ὅπερ ἀπεσιώ-
πησεν Ὀρέστης, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο, φησὶ, καθὼς
δυνατὸν... (lacuna) φησὶ βοηθήσου' ὁ γὰρ

—δείκνυται:—, in C. vero, ἄλλως.
λύεται τῇ κατὰ, ἵνα ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ
τοῦτο δεῖ τοὺς φίλους βοηθεῖν τοῖς φίλοις,
ὅ ἐστι κατὰ τὸ ἀδύνατον.

ib. εἴποις] εἴπης B.

12. ὀφείλεις συμβαλέσθαι] συμβα-
λέσθαι ὀφείλεις B. συμβάλλεσθαι ὀφεί-
λεις I.

17. λύεται—γὰρ] Sic B. Nihil
praeter λείπει ἢ κατὰ M.I.

18. κατ' αὐτὸ τοῦτο] κατὰ τοῦτο τοῦτο
M.

ib. δεῖ τοὺς—τοῖς φίλοις om. I.

24. κατ' om. I.

669. φιλεῖν δάμαρτα : ἀγαπᾶν τὴν γυναῖκα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων νομίζῃ. καὶ οὐ λέγω τοῦτο ἀπατῶν σε τῇ κολακείᾳ, ἤγουν κολακεύων σε, οὐ κολακείᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ λέγω. λείπει δὲ τὸ πρὸς ταύτης σε ὀρκῶ. τὸ δὲ ᾧ μέλεος, ἡρέμα πρὸς ἑαυτὸν λέγει, ᾧ ἄθλιος, εἰς οἷον κακὸν δηλονότι ἦκω. I.

670. θωπεία λέγω : οὐ κολακείᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ. M.

671. ταύτης ἰκνοῦμαι : ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης σε ἰκετεύω. M. ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὀρκῶ βοηθήσαί μοι. ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης ὅπως ἂν μοι βοηθήσειας εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἐξῆς ἡρέμα καθ' ἑαυτὸν λέγει, οἰκτεῖρων ἑαυτὸν ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθεν αὐτῶ τὰ τῆς δυστυχίας, ὡς διὰ τοῦ μεμνησθαι τῆς Ἑλένης προσδοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖται τὸ καὶ μόνον μεμνησθαι τοιαύτης γυναικὸς, μὴ τί γε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. B.M.I. δυστυχῆς οὖν, φησὶν, ἐγὼ εἰς τοιοῦτον κακὸν ἔλθω. διὰ γὰρ γυναικὸς τῆς πᾶσιν Ἑλλησι κακῆς σωθήσεσθαι προσδοκῶ. B.I.

672. εἰς οἷον ἦκω : κακόν. Gr. εἰς οἷον κακὸν ἦκω τὸ εἰς ἰκεσίαν προβάλλεσθαι τὴν Ἑλένην. ὡς δεῖσθαι καὶ μὴ εἰσακούεσθαι. Gu.

τί δὲ ταιλαιπωρεῖν με δεῖ : ἀλλὰ τί, φησὶ, μωραίνω τὸ περὶ ταύτης, σωθήσεσθαι παραιτούμενος ; ἀνάγκη γάρ ἐστι καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος, καὶ πάντα ὑπομένειν, κἂν αἰσχύνην μοι φέρῃ. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. B.M.I. ἐστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τούτου, συναπτομένου τοῦ “ταύτης ἰκνοῦμαι” πρὸς τὸ “ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἰκετεύω τὰδε,” εἴτε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἰκεσίαν αὐτὸς δυσφορῶν λέγει, δυστυχῆς ἐγὼ, εἰς ἄπορον ἦκω κακῶν καὶ οὐκ ἔχω

4. λέγει] Flor. 6. addit : ἀναγκασθεὶς προβάλλειν γυναῖκα, ἧς καὶ μόνον τῇ μνήμῃ σχεδὸν ἀπηνθάνετο. (sic.) MATTH. Sola verba ἡρέμα πρὸς ἑαυτὸν habet B. τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν ἡρέμα M.

10. ἑαυτὸν] αὐτὸν I. ὅτι om. M.

11. δυστυχίας] ἡσυχίας M.

12. ἀνάξιον—δι' αὐτῆς] Haec pars scholii legitur etiam in A. sic scripta, ᾧ μέλεος ἐμῶν κακῶν. ἀνάξιον ἑαυτὸν ἡγεῖται—μήτι γε καὶ εἰς σωτηρίαν

αὐτὴν προβάλλεσθαι :—Scholia versum 671—687. leguntur in A. folio 43^a, cujus paginae scholia a manu recentiore scripta sunt.

ib. ἑαυτοῦ ἡγεῖται τὸ] αὐτὸν ἡγεῖται M.

14. τοιοῦτ' κακ' (i. e. τοιοῦτον κακόν) B. τοιοῦτο τῶν κακῶν I.

22. μοι φέρῃ om. M.

ib. ὁ οἶκος] ὁ om. M.

23. τούτου] τοῦτο I.

26. οὐκ ἔχω] οὐκ ἔχων B.

οὐδεμίαν καταφυγήν. ὁ πάλιν διαλαβὼν θαρσύνει ἑαυτὸν καὶ φησὶ, τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον; καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ παρὰ τοῦ δαίμονος. τί δὲ φησὶ, παραιτοῦμαι τὴν αἰσχύνην; πάσῃ μοι μηχανῇ περιστέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ
 5 κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ἐστίν. B. I. "Ἄλλως. τὸ "τί δὲ ταλαιπωρεῖν" τοῦτο λέγει, τί δὲ δεῖ ταλαιπωρεῖν καὶ κάμνειν ἐμὲ περὶ τὴν δέησιν· οὐ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου καὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιούμαι τὴν δέησιν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ οἴκου παντὸς, τοιούτεσι τοῦ γένους παντὸς ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ ἢ ἐκ προγόνων πᾶσα εὐδαι-
 10 μονία οὐχίησεται, ὡς οὐ διάδοχον σχοῦσα· ὥστε τῆς ζημίας καὶ εἰς σέ πως τεινοσίσης, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις, οὐχ ἦττον ἐμοῦ δεῖ σὲ σπουδάξειν, ὅπως σωθῆιν. ἢ αὕτη ἢ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἰκνῶμαι ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου. Gu. I. τί δέ; ποιήσω δη-
 λούσι. Gr. ταλαιπωρεῖν: ταλαίπωρα ὑπομένειν. Gr. Cant. παραι-
 15 τούμενον τὸ σάξεσθαι ὑπ' ἐκείνης. Gu. με δεῖ: γρ. χρῆ. M.

Ὁ 74. τὸν κατὰ χθονός: δόκει ἀκούειν τὰδε τὸν κατὰ χθονός θανού-
 τα, ἤγουν νόμιζε, ὅτι πάρεστιν ἐκεῖνος, καὶ ἀκούει τὰδε, λέγω τὴν
 ψυχὴν ἐκεῖνου ποταμένην ἐπάνω σου. Gr. I. τὸν κατὰ χθονός θα-
 20 νούτα: συνυπακούεται ἐνταῦθα ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχῆ, ἢ καὶ
 ἐκφωνουμένη κακισύνθετον πειεῖ τὸν λόγον καὶ ἄχρηστον. ὅτι δὲ
 αὕτη ἔχει λόγον συνυπακούεσθαι δῆλον οὕτως: κατὰ χθονός ἐστὶν ὁ
 δεῖνα λέγεται, καὶ τὸν κατὰ χθονός ὄντα ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῆς μετο-
 χῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ οὕτως, ἐπειδὴ καὶ κατὰ χθονός ἐστὶν ὁ δεῖνα
 θανὸν λέγεται. δύναται καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο, καὶ μετὰ τῆς
 25 μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ λέγεσθαι μετασχηματιζόμενον. ἐπεὶ δὲ
 συμβαίνει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν εἶναι μετοχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν,
 καὶ διὰ τοῦτο κακὸφραστον εἶναι τὸν λόγον καὶ κακισύνθετον, οὐδέ-

3. τί δέ—] Haec pars scholii est in A. sic scripta εἰς οἶον ἦκα. τινὲς δὲ φασιν παραιτοῦμαι—πάσῃ μοι μηχανῇ—μοι κινδυνεύειν ἐστίν. ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς οἴκου:—

4. μοι om. I.

5. Ἄλλως om. Gu.

6. δεῖ om. I.

7. μόνου] μόνου I.

8. ἀλλ'—ἡμῶν] ἀλλὰ ὑπὲρ παντὸς

τοῦ οἴκου καὶ τοῦ γένους ἡμῶν I.

12. ἢ αὕτη] ἢ αὕτη I.

19. συνυπακούεται] δὲ add. I.

ib. ἢ καὶ] εἰ καὶ Gr.

21. αὕτη ἔχει λόγον] λόγον ἔχει αὐ-
 τη I.

24. θανὸν λέγεται] λέγεται καὶ θα-
 νῶν I.

25. ἐπεὶ δέ—αὐτὴν πτῶσιν] ἐπειδὴ
 —ἀντίπτωσιν Gr.

ποτε ἐκφωνεῖται ἢ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος μετοχή, ἀλλ' αἰεὶ συνυπακούεται κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν. Gr. I.

677. ταῦτ' εἰς τε δάκρυα: ἀντὶ τοῦ μετὰ δακρύων καὶ γόων αἰτῶ τὴν σωτηρίαν. B. I. Ἄλλως. κατὰ ἀπόθεσιν ταῦτα ἐπάγεται, ἤγουν ταῦτα εἶρηκα, εἰς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς γόους καὶ τὰς συμ-5 φοράς. Gr. I. ἤγουν μετὰ δακρύων καὶ γόων εἶπον. ἢ οὕτως, εἶπον ταῦτα εἰς δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφοράς, ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων. τεύξομαι δὲ, εἰ πετρωθῆναί με ἑάσεις. Gu. I.

678. κἀπήτηκα: ὡς χρέος ἤτησα. I.

679. θηρῶν: θηρώμενος, ζητῶν. I. ἀντὶ τοῦ θηρώμενος, ἤγουν 10 λαβεῖν ζητῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

680. κἀγὼ σ' ἰκνοῦμαι: καὶ ἐγὼ σε παρακαλῶ, καίπερ ὑπάρχουσα γυνή, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις· δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις ὠφελεῖν. τὸ δὲ ὠφελῶ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος “ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ.” I.

15

οἷός τε δεῖ: γρ. καὶ ὅσος τε δ' εἶ ἀντὶ τοῦ δυνατὸς εἶ. A.

682. καταιδούμαι: διὰ τιμῆς ἔχω. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ αἰδοῦμαι. Gu. σὸν κἀρα: ἤγουν σέ. Gr.

683. ξυμπονησαι: οἷον συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι, κὰν κίνδυνος παρῆ. A. σοὶ δηλονότι. Gr. σοῖς κακοῖσι: ἐπὶ ταῖς σαῖς δυστυ-20 χίαις. Gr.

684. καὶ χρῆ γὰρ οὕτω: τοῦτο μερικῶς, ἢ καθόλου νοητέον, ὅτι πρέπει ἢ ἐμὲ, ἢ πάντα ἄνδρα οὕτω συνεκκομίζειν καὶ συνεκφέρειν, ἢν ἰσχὺν διδῶ θεός, τὰ τῶν ὀμαιμόνων κακὰ, θνήσκοντα, εἰ δεήσειεν, ὑπὲρ ἐκείνων, καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀλλήλων οἱ 25

4. Ἄλλως om. Gr.

8. ἑάσεις] ἑάσης I.

14. Αἰσχύλος] Pers. 839.

23. οὕτω om. I.

25. εἰ μὴ γὰρ—βοηθεῖντο e Gu. recepi pro εἰ μὴ γὰρ—βοηθεῖν (King. βοηθεῖν). Idem mox τίς ἂν ἄλλως ἔξ. ἐλπίση (ἐλπίσαι I.) β. In I. haec ita continuantur: σαφήνεία ἐστι τοῦ οὕτω θνήσκοντα. καὶ ὡς τεθνηξόμενον etc. In Gu. priora τοῦτο μερικῶς—οὕτω in marg. scripta, reliqua καὶ ὡς τεθν.,

in quibus κτενοῦντα pro κτανοῦντα, Gr. inter versus. King. e glossis hanc paraphrasin concinnavit: Ὁ-ρέστ', ἐγὼ αἰδοῦμαι σε καὶ συμπονησαί σοι ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις θέλω. καὶ χρῆ γὰρ οὕτω συνδιαφέρειν ἐμὲ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ κακὰ, ἢν διδῶ ὁ θεὸς δύναμιν, καὶ φόβον ἔχοντα τεθνηξέσθαι καὶ ἐλπίδα ἔχοντα ἀποκτείνειν τοὺς ἐναντίους· τὸ δὲ δύνασθαι τοῦτο ποιεῖν παρὰ θεῶν θέλω τυχεῖν. MATTH.

συγγενεῖς βοηθοῦντο, τίς ἂν ἄλλην ἔξωθεν ἐλπίσῃ βοηθίαν; τὸ δὲ “θυήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους” σαφηνεία ἐστὶ τοῦ οὗτω.

Gu. I. θυήσκοντα: καὶ ὡς τεθυηζόμενον, καὶ ὡς κτενούντα τοὺς ἐναντίους, ἤγουν εἰ καὶ θάνατος πρόκειται, καὶ εἰ νίκη τῶν ἐναντίων.

5 Gr. I.

685. συνεκκομίζειν: συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι, καὶ κίνδυνος παρῆ, καὶ μάλιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν. τὸ δὲ ἐξῆς ἀναστρεπτέον ἐστὶ γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, καὶ θυήσκοντα. B. I. συνδιαφέρειν, ὁμοῦ ὑπομένειν. Gr. συνεκφέρειν καὶ ἀπιτρέπειν, 1 βασταζέειν, συμπονεῖν. Gu. τὸν ἀδελφὸν συναλαφρύνειν, ἐπικουφίζειν, μαστίζειν. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

687. τὸ δ' αὖ δύνασθαι: τοῦναντίον Ἀίας φησί: “καὶ πρὸς δαίμονά περ εἴ πως ἐρυσαιμέθα νεκρόν.” A. B. M. I.

688. ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων: οὐκ ἐπαγόμενος συμμάχους, 15 ἀλλ' ἔρημος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὦν, ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἀπολομένων, πλὴν ὀλίγων. B. M. I. ἢ οὕτως ἦλθον ἔρημος συμμάχων, καὶ προσέτι πλάνην ὑπέστην πολλήν. A. B. I. τὸ δὲ ἐξῆς, ἦκω γὰρ ἔχων τὸ δόρυ συμμάχων ἐστερημένον καὶ προσταλαιπωρήσας τῇ πλάνῃ. A. B. C. I. τὸ δὲ “ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκο- 20 μεν” ἀντὶ τοῦ προσοικειούμεθα καὶ ἐγγύς ἐσμεν ἐλπίδος. σκόπει οὖν πῶς οὔτε διὰ κολακείας πεῖσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολία ἀφήκεν. B. I. τὸ μικρῆ σὺν ἀλκῇ ἢ πρὸς τὸ ἦκω συνάπτεται τῇ ἐννοίᾳ, ἢ πρὸς τὸ ἀλάμενος. Cant. Gu. ἀλκῇ: βοηθείᾳ. Gr. λελειμμένων: τῶν ὑπολελειμμένων. Gr. ἐναπολειφθέν-

25 των. Gu.

691. μάχῃ μὲν: ἐν μάχῃ μὲν οὐκ ἂν περιγενοίμεθα τοῦ Πελασ-

7. ἀναστρεπτέον—θυήσκοντα] Haec sunt etiam in M.

12. φησί] Apud Hom. II. 17, 104.

13. εἴπως ἐρυσαιμέθα] εἴ ποτε ῥυσαιμέθα A.

14. ἐπαγόμενος] ἐπαγόμεθα I.

ib. συμμάχους] συμμάχων M.

15. παρὰ et ὦν om. A.

ib. συμμάχων] συμμαχοῦντων A.

16. ἀπολομένων A. ἀπολλυμένων M.

ἀλαμμένων B. ἀλαμμένων I.

17. ὑπέστην] ὑπέστηκα I. ὑπέστην ante πλάνην A.

ib. τὸ δὲ (δὲ om. A. C.) ἐξῆς—ἐστερημένον] ἦκω γὰρ: ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν, ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν I.

20. Verba προσοικειούμεθα—ἀφήκεν M. habet infra ad ἐλπίδος προσήκομεν (v. 693.), omisso σκόπει οὖν.

21. οὔτε] Immo οὐ.

ib. τοῦτο] αὐτὸ M.

γικυῖ Ἄργους, ἤγουν οὐχ ὑπερισχύσασιν. Gu. I. ὑπερβαλοίμεθα: ὑπερφέρομεν καὶ κρείττονες αὐτοῦ γενοίμεθα διὰ τὸ μὴ ἔχειν δύναμιν, ὡς ἔφην. Gu.

692. Πελασγῶν Ἄργος: ἀπὸ Πελασγοῦ τινος. M. Πελασγὸς βασιλεὺς ἦν τοῦ Ἄργους. ἦτοι οὐχὶ νικῆσομεν τοὺς Ἀργεῖους ἐν 5 μάχῃ. C. εἰ δὲ μαλθακοῖς: οὐδὲ τὸ διὰ κολακείας πείσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφήκεν. A.C. οὕτω λέγε: ἐνταῦθα δὲ καὶ εἰς τοῦτο τῆς ἐλπίδος προσήκομεν, καὶ προσερχόμεθα, εἰ δυνάμεθα ὑπερβαλέσθαι ἐν λόγοις μαλθακοῖς. Gu. I.

μαλθακοῖς: ταπεινοῖς, κολακευτικοῖς. Gu. πράσι. Fl. 21. 10

693. δυνάμεθ': ὑπερβαλέσθαι καὶ νικῆσαι. Gu. λείπει πείσαι. Fl. 21. προσήκομεν: ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσοικειούμεθα καὶ ἐγγὺς ἐλπίδος ἐσμέν. C. περισσὴ ἢ πρὸς. Gr. προσερχόμεθα, ἐγγὺς ἐσμέν. Gu. περισσὴ ἢ πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἤκομεν, ἤλθομεν. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. προσοικειούμεθα, ὡς τάχα πείσομεν αὐ- 15 τοὺς. Fl. 10.

694. μικροῖσι—πόνοισι: μικρᾷ δυνάμει ἄφειλεν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει μικροῖς πόνοις, τὴν ἐνέργειαν τιθεὶς ἀντὶ τῆς δυνάμεως. Gr. I.

μικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα: τῇ δι' ὀλίγων μάχῃ τοὺς πολ- 20 λούς νικῆσαι ἀδύνατον, ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν αὐτοῖς παραιτητέον ἐλθεῖν· εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ γοητεύσασθαι αὐτοὺς σοφία λόγων, ἐνταῦθα δυνήσομεθα. ἀνόητον δὲ καὶ ἀμαθὲς καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους τῶν πολλῶν περιγενέσθαι. A.B.C.M.I.

1. ὑπερισχύσασιν] ὑπερισχύσομεν I.

6. τὸ διὰ] διὰ τὸ C.

7. λέγε] τοῦτο λέγει I.

8. δὲ καὶ] δὲ ἤγουν I.

9. δυνάμεθα] δυνάμεθα I.

17. μικρᾷ—] In I. hoc scholion adscriptum est ad v. 690. μικρᾷ σὺν ἀλκῇ. Huc retulit King. ductus codice Cant. quocum consentit Gr. Idem ἐνέργειαν, ut etiam in Gr. legitur, dedit pro εὐέργειαν. MATTH.

20. δι'] δ' I.

21. νικῆσαι] καταγωνίσασθαι B.I. ib. αὐτοῖς π. ἐλθεῖν] ἐλθεῖν π. αὐ-

τοῖς I. In A. ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν αὐτοὺς ἐλθεῖν παραιτητέον, in C. ὅθεν εἰς ποταμὸν (sic) ἐλθεῖν αὐτοῖς παραιτητέον, ἀμαθὲς τὸ βούλεσθαι τάδε. ἀνόητον καὶ τὸ μὴ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους πολλῶν περιγενέσθαι:—

22. δεῖ—περιγενέσθαι] δεῖ... μὴ γευσο...θα σοφία—δυνήσομεθα. οὐδὲ διὰ κολακείας πείσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐν ἀμφιβολίᾳ... (Haec ex scholio v. 693. repetita). ἀμαθὲς δὲ τὸ βούλεσθαι τάδε. ἀνόητον καὶ τὸ μόνον περιγίνεσθαι:—A.

23. ἀνόητον—περιγενέσθαι om. M.

ἔλοι: λάβοι (Fl. 17. 59. 76.), κατορθώσαι. Gu. χειρώσεται.
Fl. 10.

695. ἀμαθής: ἀπαιδευτον. Gr. ἀνήττου, μωρόν. Gu. και
τὸ βούλεσθαι: μὴ μόνον τὸ ἐπιχειρεῖν. Gu. Fl. 6. οὐ μόνον
5 πειεῖν, ἀλλὰ και βούλεσθαι, ὅτι και ἀδύνατον. Fl. 10. ἐνθυμείσθαι.
Fl. 21.

696. ὅταν γὰρ ἡβᾷ δῆμος: ὅταν γὰρ δῆμος εἰς ὄργην πεσὼν
ἀκμάξῃ, ὅμοιον τὸ ζητεῖν κατασβέσαι αὐτὸν, ὥστε ζητεῖν κατασβέ-
σαι πῦρ λάβρον και σφοδρόν. Gr. I.

10 ἡβᾷ: ἀκμάξῃ. Gr. φλεγμαίνῃ, ἐκμαίνηται. Gu.

697. ὅμοιος: λείπει τὸ πειρᾶσθαι κηῆσαι αὐτὸν, τὸν ὄχλον, ἀλλ'
ὅμως ὑπονοεῖται. Fl. 21. ὥστε πῦρ: οὔτε γὰρ τοῦτο κατασβέσαι
ῥάδιον, οὔτε ἐκεῖνον τῆς ὄργῆς πεπαυκέναι. Bar. Gu.

698. εἰ δ' ἡσύχως: εἰ δὲ τις ἡσύχως καθ' αὐτὸν ἐνδιδοὺς ὑπο-
15 τάσσοιτο τῷ δῆμῳ θυμουμένῳ, εὐλαβούμενος και φοβούμενος τὸν
καιρὸν, (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων,) ἴσως ἂν καταπαύσειε τῆς
ὄργῆς δηλονότι. I. ἐντείνοντι: ἀντὶ τοῦ θυμουμένῳ. B.M. σφο-
δρουμένῳ μὲν τῷ δῆμῳ. Gr. ἀκμάζοντι τῇ ὄργῃ. Gu. Bar. με-
γαλαυχοῦντι τῷ ὄχλῳ. Fl. 21. τὸ ἐντείνοντι και τὸ χαλῶντι ἐκ
20 μεταφορᾶς τῆς νηὸς εἶρηται. Gu.

699. χαλῶν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰστίων, ἐνδιδοὺς. Gr. Bar.
Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. συγκαταβαίνων, ὑποκλίων Gu.
ὑπενδιδοὺς. Fl. 33. ὑπέκει: ὑποτάσσεται, ἐνδιδῶσι. Gu. εὐλα-
βούμενος: φοβούμενος. Gr. αἰδούμενος και θεραπεύων. Gu. φο-
25 βούμενος, ὑποκλίων ἑαυτὸν, ἧται ταπεινούμενος, ὑποστελλόμενος,
θεραπεύων. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

700. ἐκπνεύσει: ἀντὶ τοῦ καταπαύσειε τὴν ὄργην δηλονότι, ὡς
ἐπὶ ἀνέμου. A.B.M. λήξειε τῆς ὄργῆς. Gr. Florr. iidem. ῥαί-
σειε τῆς ὄργῆς, παιθῆ τῷ θυμοῦ. Gu. ἔταν δ' ἀνῆ: ἔταν δ' ἀνα-
30 πνεύσῃ, ἐπιτύχῃς ἂν εὐκόλως τοῦ λαοῦ. καθόσον βούλει. I. ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων. B. rec. Gr. ἀφήσῃ, καταλείψῃ. Gu.
ἀφῆ. Fl. 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76. τελειώσῃ ὄργας. Fl. 21.

8. τὸ ζητεῖν om I.
ib. ὥστε] ὥσπερ I.

9. και σφοδρόν om. Gr.

25. ὑποστελλόμενος Matth. pro ἀ-
πυστελλόμενος.

27. ὡς ἐπὶ ἀνέμου om. B.

702. ἔνεστι δ' οἶκτος: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἴν' ἤ, ἔνεστι γὰρ τῷ δήμῳ καὶ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι, καὶ ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος, ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ εἴκης, πεπαύσεται ὀργῆς καὶ λοιπόν ἐστιν ἐπιτήδειος εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἰκεσίαις. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἐλεεῖν· τουτέστιν, οὐ γὰρ πρὸς τὸ 5 ὀργίζεσθαι μόνον φύσιν ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ παραδοκεῖν καὶ ἐπιτηρεῖν πότε μὲν μεγάλως θυμοῦται, πότε δὲ ἀνῆκε τῆς ὀργῆς, κτῆμά ἐστι τοῦτο τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι ἐκάτερον τὸν καιρὸν. ἢ αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμά ἐστι τιμιώτατον τῷ εἰδέναι προσενεχθῆναι καθ' ὃν δεῖ τρόπον αὐτῷ. ἢ ὁ καιρὸς μέγα 10 κτῆμα τῷ παραδοκοῦντι, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ τηροῦντι καὶ γινώσκοντι πότε μὲν θυμοῦται, πότε δὲ ἐλεεῖ. A.B.M.I. Ἄλλως. ἔνεστι τῷ δήμῳ ἐλεεῖν, ἐστι δὲ καὶ μεγάλως θυμοῦσθαι. ὁ γὰρ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐ γὰρ μόνον ἐστὶ πρὸς τὸ θυμοῦσθαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν, καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ συντηρεῖν κτῆμά ἐστι τοῦ 15 ἐπιτηρεῖν τὸν καιρὸν τιμιώτατον. κτῆμά ἐστι τοῦτο, ὅ ἐστι τὰ μέγιστα, ἀντὶ τοῦ τὸ κερδαίνειν δηλοῖ αὐτὸς ὁ δῆμος ὄφελος τῷ τοιοῦτῳ Ἄλλως. ἐνταῦθα πρῶτος ἐστὶν ὁ τρόπος· διὰ γὰρ τὴν βίαν τοῦ μέτρου οὕτως συνηρμόσθη τὸ ἔπος. οὕτως γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐνι θυμὸς μέγας, ἔνεστι καὶ οἶκτος τῷ θυμουμένῳ δήμῳ, ὁ δὲ οἶκτος τῷ 20 παραδοκοῦντι καὶ ταῖς ἐλπίσι τρεφομένῳ χρῆμα καὶ κτῆμα τιμιώτατον καὶ λυσιτελές. A. τοῦτο τὸ ἐπιτηρεῖν τὸν καιρὸν κτῆμά ἐστι τιμιώτατον, ὅ ἐστι τὰ μέγιστα τις ἂν ἐκ τούτου κερδαίνειν δύναται. Gu.

1. ἔνεστι γὰρ] ἐστὶ γὰρ B.I.
 2. καὶ ἐλεεῖν] καὶ om. M.I. In A. est εἰθεῖν καὶ ἐστὶ πᾶς ὁ λόγος τοιοῦτος. ἐὰν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ ἤκες etc.
 ib. καὶ ἐ—ἐὰν] καὶ ἅπας δὲ φίλος τοιοῦτος. ἐὰν τοίνυν B.I.
 3. εἴκης] ἤκες libri.
 ib. ὀργῆς] τῆς ὀργῆς A.I.
 ib. ἐστὶν ἐ.] ἐ. ἐστὶν B.I.
 5. οὐ γὰρ] γὰρ om. A.
 6. φύσιν om. I.
 7. τοῦτο αὐτὸ] ταῦτο A.
 ib. παραδοκεῖν—τῆς ὀργῆς om. M.
 8. πότε δὲ—κτῆμα] πότε δὲ καὶ—κτῆμα γὰρ A.
 9. ἐκάτερον τὸν καιρὸν] δηλονότι ἐκάστου τὸν (τὸν om. I.) καιρὸν A.B.I.

ib. ἢ] ἢ οὖν B.I.
 ib. ἐστὶ τιμιώτατον] τίμιόν ἐστι A.
 10. τῷ εἰδέναι A.B. τὸ εἰδέναι I.
 In M. κτῆ δῆ μοι (sic) καὶ τὸ εἰδέναι.
 ib. δεῖ om. I.
 ib. ἢ ὅ] ἄλλως. ὁ A.
 11. φησὶ om. B.I. καὶ τηροῦντι om. I.
 12. θυμοῦται—ἐλεεῖ] μεγάλως θυμοῦται, καὶ πότε ἐλεεῖ κτῆμά ἐστι τιμιώτατον:—A.
 ib. πότε μὲν—ἐλεεῖ] Pro his in M. ἐστὶ τιμιώτατον.
 15. τοῦ ἐπιτηρεῖν] Fort. τοῦτο, τὸ ἐπιτηρεῖν.
 16. κτῆμα—τοιοῦτῳ] Haec confusa et defecta, corrigenda collatis l. 9. 10. 22. 33.

703. *καρδοκοῦντι*: *καιροφυλακτοῦντι καὶ τηροῦντι τὸν καιρόν*.
 B.I. *καιροφυλακτοῦντι*. Gr. *ἐκδεχομένῳ καὶ σκοποῦντι τὸν και-
 ρὸν τοῦ οἴκτου καὶ τοῦ θυμοῦ. ἀναμένοντι*. Gu. Bar. *καιροφυ-
 λακτήματι, ἤγουν μετὰ περιφανείας προσδεχομένῳ*. Fl. 21. *ἐλπί-
 5 ζουτι*. Fl. 10.

704. *ἐλθὼν δὲ*—: γρ. *ἐλθὼν γὰρ ἐγὼ σοὶ Τυνδάρεω πειρά-
 σομαι*. M.

705. *τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς*: ἀντὶ τοῦ *μετρίως χρῆσθαι τῷ
 λίαν, οἷον τῆς μετριότητος ὑφεῖναι, ἢ τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι, ἢ ἢ
 10 τὸ καλῶς ἠπίως, οἷον σφόδρα ἐνδείξασθαι τὴν πρὸς σὲ πραότητα*. A.
 B.C.M.I. *Ἄλλως. τῷ λίαν οὐχὶ φαύλως, ἀλλὰ καλῶς. ἔστι γὰρ
 τὸ λίαν καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτιρμοῦ. τεθύμωται γοῦν ὁ
 Τυνδάρεωσ λίαν, ἀλλὰ πειράσομαί σοι τοῦτον πείσαι λίαν γενέσθαι
 οἰκτίρμονα*. A.

15 *τῷ λίαν*: ἤγουν *μετριάξειν καὶ μὴ τῇ ὑπερβολῇ χρῆσθαι*. Gr. *τὸ
 τῷ λίαν καὶ μέγα καὶ μικρὸν γράφεται, μικρὸν μὲν οὕτω πειράσομαι
 πείσαι καὶ τὸν Τυνδάρεω καὶ τὴν πόλιν τοῦτο τὸ λίαν χρῆσθαι σοὶ
 καλῶς· μέγα δὲ οὕτω πειράσομαι πείσαι καὶ τὸν Τυνδάρεω καὶ τὴν
 20 πόλιν τίνι τῷ λίαν χρῆσθαι σοὶ καλῶς. οὐ γὰρ μόνον πείθω τὸν δεῖνα
 τὰδε φαμέν, ἀλλὰ καὶ πείθω τούτοις· ἢ γὰρ καταπέσις, ἢν ἐκεῖνον
 πείθω, τοῖς πράγμασι γίνεται, εἰς ἃ αὐτὸν καταπέθω. εἰ δὲ τις
 εἶποι ὡς εἰ τὸ λίαν μικρὸν γράφεται, οὐκ ἀπαντᾷ πρὸς τὸ μέτρον,
 φαμέν ὅτι οὐ μόνον τὰ δύο ἀμετάβολα ἐκτείνουσι παρὰ τοῖς πειη-
 ταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑσθ' ὅτε*. Gu. *μετρίως, τῷ σφόδρα ἐνδείξασθαι
 25 τὴν πραότητα*. Fl. 10.

706. *καὶ ναῦς γάρ*: *καὶ γὰρ ναῦς βιαίως τοῦ ποδὸς ἐνταθέντος
 ὑπέκυψεν, ὥστε ὕδωρ εἰσδέξασθαι, πάλιν δὲ ἀνωρθώθη χαλάσαντος τὸν*

1. καὶ τηροῦντι] προσδεχομένῳ I,
 quod B. in marg., M. supra ver-
 sum habent.

3. ἀναμένοντι om. Bar.

8. μετρίως—χρῆσθαι] Sic M. In
 B.I. est μετρίως χρῆσθαι τῷ λίαν ἢ (τῷ
 λίαν ἢ om. I.) τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι.

9. οἷον] ὅ ἐστι A.

ib. ἢ τῷ] τῷ om. C. ἢ τὸ A.

ib. χρῆσθαι] κεχρῆσθαι C.

10. οἷον σφόδρα] ἤγουν σφόδρα I.
 ib. τὴν πρὸς σὲ πραότητα] τῶν πρὸς
 σὲ πράξεων I.

16. γράφεται] γράφῃ Gu.

26. γὰρ ναῦς] ναῦς γὰρ B.I.

ib. ἐνταθέντος] ἐκταθέντος I.

27. εἰσδέξασθαι] ἐκδέξασθαι B.I.

ib. δι] τε A.

ib. χαλάσαντος] ἐὰν χαλᾷ καὶ ἐν-
 διδῆ I.

πόδα καὶ ἀνιέντος. A.B.M.I. τὰς γὰρ ἄγαν προθυμίας, ἀντὶ τοῦ τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμὰς καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, μισεῖ ὁ θεός. I. καὶ ναῦς πρὸς βίαν ἐξαπλωθεῖσα ἐν τῷ ποδί, ἤγουν τῷ ἄρμενῳ, ἐκινδύνευσε καὶ πάλιν διεσώθη τοῦ κινδύνου, ἃν χαλᾷ τὸ ἄρμενον. C.

707. πρὸς βίαν ποδί: εἰς κατασκευὴν τοῦ πρὸς ἐκείνους λόγου 5 ἐπάγει ταῦτα. ποδί δὲ ἤγουν διὰ τοῦ ποδός. λέγεται δὲ οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κατέχον κάτωθεν τὸ ἰστίον. Gr. I. πρὸς βίαν: βιαίως. Gr.

708. ἔβαψεν: ἤγουν ὕφαλος γέγονεν· ἐλθὼν γὰρ πνεῦμα σφοδρὸν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδός τάσιν ἐμπεπτωκὸς ἀνατρέπει. Gu. I. ἔβαψεν: ἐαυτὴν δηλονότι, ἤγουν ἐβαπτίσθη. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 10 33. 56. 59. 76.

τὰς ἄγαν προθυμίας: σημείωσαι ὅτι καλὸν ἢ προθυμία, ἢ δὲ ἄγαν προθυμία κακὸν, ὡς ὑπερβολή, καὶ ἢ ἀπλῶς προθυμία μεσότης, ἢ δὲ ἄγαν ὑπερβολή καὶ κακία ὡσπερ καὶ ἢ ὀκνία ἔλλειψις καὶ κακία. τὰς δὲ ὑπερβολὰς καὶ ἐλλείψεις καὶ θεὸς μισεῖ καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρω- 15 ποι. A. τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμὰς. B. Gr. τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ἀλαζονείας. Gu. τὰς ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεροψίας, ἤτοι ὑπερηφανείας. Fl. 10. 21. τὴν πολλὴν θρασύτητα. Cant.

709. ἄλλως: μάτην. Gr.

710. σώζειν: ῥύεσθαι. Gr. I. σοφία, οὐ βία: ἐπιτηδειότητι καὶ 20 οὐ δυναστεία τῶν ἐπικρατεστέρων. Gr. I. σοφία: μεταχειρίσει διὰ λόγων. (Fl. 6.), φρονήσει. Gu. τῶν κρεισσόνων: τουτέστι τοῦ δήμου· κρείττων γὰρ ἐστὶ νῦν, ὡς ἔφη, ἐμοῦ. Gu.

711. ἀλκῆ: ἰσχύϊ. Gr. δυνάμει. Gu. δοξάζεις: ὑπονοεῖς. Gr. ὑπολαμβάνεις. Fl. 33. 25

712. οὐ γὰρ ῥάδιον: ἀντὶ τοῦ οὐ ῥάδιον περιγενέσθαι τῶν σῶν κακῶν καὶ ἀπαλεῖψαι τὴν παροῦσάν σοι συμφορὰν. A.B.C.M.I. λόγῃ μιᾶ: οὐχ ὅτι μίαν λόγῃν εἶχεν, εἶρηκε τὸ λόγῃ μιᾶ, ἀλλὰ δεικνύς ἐντεῦθεν τὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ὀλίγον. εἰκότως δὲ ἐπέφερε

1. καὶ ἀνιέντος addidi ex B.

5. λόγου om. Gr.

6. ἐπάγει ταῦτα] ταῦτα ἐπάγει Gr.

ib. ποδί δὲ ἤγουν om. Gr.

7. τὸ κατέχον—[ιστίον] τὸ κάτωθεν τοῦ ἰστίου I.

8. ὕφαλος] ἔφαλος I.

17. τὰς (ἀντὶ τοῦ τὰς B.) ὑπὲρ τὸ δέον ὑπεροψίας] Sic etiam B.M.

27. καὶ ἀπαλεῖψαι] καὶ ἀπολεῖψαι M. ὡς ἀπὸ λείψαι C.

ib. τὴν παροῦσαν] τὴν om. B.I. Post συμφορὰν B.M. pergunt τὸ δὲ ἄργους etc. (schol. ad v. 714.)

τὸ τρόπαια πρὸς τὸ λόγχῃ· ἐκ γὰρ δοράτων τὰ τρόπαια γίνεται.

Gu. I.

714. οὐ γὰρ ποτ' Ἄργους: ἤγουν οὐδέποτε τοῖς Ἀργείοις ταπεινῶς ὑποπεπτώκαμεν, ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς καὶ γενναίως αὐτοῖς ἐχράμεθα, προστάττοντες μετ' ἐξουσίας ὅσα ἂν ἐβουλόμεθα. Gu. I. εἰ γὰρ ἦν τοῦτο βράδιον, οὐπιτε διὰ τοῦ Ἄργους τὴν γῆν, ἤγουν διὰ τὸ Ἄργος προσεφέρμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ μαλθακόν· νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλους εἶναι τῆς τύχης. Gr. I.

Τὸ δὲ Ἄργους γράφεται καὶ Ἄργου, ἢ ἡ Ἄργου γαῖαν. Ἄριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ. οὐ πρὸς ἡμῶν, φησὶν, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν καὶ κολακεῦσαι τὸν τῶν Ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δὲ ὅμως δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ. ταῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν. τὸ δὲ ἐξῆς· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς δούλους εἶναι τῆς τύχης. A.B.M.I. Ἄλλως. οὐ τῆς ἡμῶν ἀξίας ἐστὶ, φησὶ, τὸ ὑποδραμεῖν τοὺς Ἀργείους, ἀνάγκη δ' ὅμως δουλεύειν τῇ κρατούσῃ τύχῃ· ταῦτο γὰρ σοφῶν ἐστὶν ἀνδρῶν. M. Fl. 10. Ἄργους γαῖαν: διὰ τὸ Ἄργος. Gr. τὸ μαλθακόν: τὸ κολακικόν. Gr.

715. προσηγόμεσθα: προσεφέρμεν αὐτούς. Gr. προσήχθημεν, ἐφέρομεν. Gu. νῦν δ' ἀναγκαίως: εἰ γὰρ ὁ δῆμος νῦν εὐτυχῆς, ἡμεῖς δὲ ἀτυχεῖς, ὡς εἰρήκαμεν, οὐ δεῖ πρὸς αὐτὸν ἰσχύος, ἀλλὰ σοφίας καὶ μεταχειρίσεως: σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι. Gu. I. ἔχει: διάκειται. Gr.

716. δούλουσιν εἶναι: σοφῶν γὰρ λόγος τὸ δούλους εἶναι ἡμᾶς τύχης. Gr.

717. ᾧ πλὴν γυναικός: λείπει ἢ εἰς. τὸ δὲ ἐξῆς ᾧ εἰς τὰ ἄλλα οὐδὲν πλὴν εἰς τοῦτο σπουδάζων, εἰς τὸ ἔνεκεν τῆς σῆς γυναικὸς στρατεῦσθαι. B.M.I.

9. Τὸ δὲ—τοῦ σ. om. A. qui lemma habet οὐ γὰρ ποτ' Ἄργους.

10. οὐ πρὸς—κολακεῦσαι τὸν Ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δὲ ὅμως—φρονίμων ἀνδρῶν est etiam in C.

11. κολακεῖσαι] διακολακεῦσαι I.

12. δὲ ὅμως] δ' ἡμᾶς I.

13. ἀνδρῶν] ἐστι add. B.I.

ib. τὸ δὲ] δὲ om. M., τὸ δὲ ἐξῆς om. A.

ib. δούλους εἶναι τῆς τύχης] δούλοις τῆς τύχης εἶναι A. δούλοις etiam M.

14. Ἄλλως om. Fl. 10.

15. φησὶ om. Fl. 10.

16. γὰρ om. Fl. 10.

25. τὰ ἄλλα] τὰλλα I.

26. εἰς τοῦτο σπουδάζων (σπουδαῖε B.)—στρατεῦσθαι] εἰς γυναῖκα στρατηλατεῖν A.M.

Τούτο οὕτω φασί τινες, ὧ Μενέλαε κάκιστε βοηθεῖν τοῖς φίλοις, χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα γυναικός· εἰς τοῦτο γὰρ κάλλιστος· τὰ ἄλλα δὲ τυγχάνεις οὐδέν. οὐς αὐτὸς ἔασας οὕτω λέγε· ὧ Μενέλαε, οὐδὲν τὰ ἄλλα χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα τῆς γυναικός, ὧ κάκιστε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ εἰ μή. Gu. I. 5 ὧ κατὰ τὰ ἄλλα οὐδὲν ἂν, πλὴν τοῦ στρατηλατεῖν εἵνεκα γυναικός. Gu.

718. κάκιστε: κακοτροπώτατε. Gr.

719. τὰ δ' Ἀγαμέμνονος: ἃ εἰς σὲ πεποιήκει. ἀριστεύματα. Gu. 10

721. φροῦδ': ἀφανῆ. Gr. ἐστίν. Gu. ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὧ πάτερ: ἦτοι ἡμάρτανες κακοῖς χαριζόμενος, ἢ δυστυχῶν τὰ νῦν, ὧ πάτερ, οὐδένα κέκτησαι φίλον. A.B.M.I. Ἄλλως. μάτην ἄρα, φησὶν, ὧ πάτερ, ἔταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ, οὐδενός σοι φίλα φρονούντος ὑπὲρ ὧν ἡτύχεις· τὸ γὰρ πράσσω κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, τούτέστιν, 15 οὐ φίλοις ἄρα, οὐδ' εὐγνώμοσιν ἐχαρίζου ἀμοιβαῖς ἀνδράσιν, οἵνεκ' κατ' αὐτὸ τοῦτο ἡμᾶς ἡδίκεις καταλιπὼν ἐρήμους ἀναισθήτους χαριζόμενος. ἢ οὕτως, οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβάροις, ὧ πάτερ, ἀλλ' ἀναισθήτοις εὐεργέταις, καὶ κατὰ τοῦτο κακῶς ἔπραττες καὶ ἡδίκεις, ὅτι μήτε ὑπὲρ φίλων μήτε ὡς ἀδικηθεὶς πόλεμον ἀδικον 20 συνεκρότεις. ἢ οὕτως, εὐτυχῶν οὐκ ἔμελλες ἔξειν τοὺς ὑπὲρ σοῦ φίλους, εἰ συμβαίῃ σε ἀτυχεῖν. A.B.M.I.

ἄφιλος: ἐπειδὴ νῦν δυστυχῶν οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα, (ἢ γὰρ ἐμὴ δυστυχία εἰς σὲ ἀναφέρεται,) ἄφιλος ἦσθα τότε, ὅτε μετὰ τῶν ζώντων διῆγες· εἰ γὰρ εἶχες τότε φίλους, νῦν ἂν ἐβοήθουν τοῖς ἐκ 25 σοῦ γεγονόσι. τὸ δὲ πράσσω κακῶς ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος καιροῦ, ὡς ἔφαμεν, νόει, ἢ διότι ὑπὲρ Μενελάου τότε ἐκινδύνευεν ἐν πολέμῳ.

1. Τοῦτο] ἄλλως praef. in I.
2. τὰ ἄλλα δὲ] τὰ δ' ἄλλα I.
3. ἔασας] ὡς ἀμαθεῖς add. I.
12. ἦτοι] ἀλλ' B.I. ubi haec (usque ad κέκτησαι φίλον) infra leguntur I. 18. post ταῖς βαρβάρους.
13. Ἄλλως om. B.I.
14. σοι φίλα] σάφρονα B.I.
16. ἀμοιβαῖς om. B.I.

ib. οἵνεκ' κατ' αὐτὸ] ἐπόσεις ὧ πάτερ καὶ κατὰ A.M., omissio ἐχαρίζου.

17. καταλιπὼν ἐρήμους—χαριζόμενος] ἡμᾶς μὲν ἐρήμους καταλιπὼν, ἀναισθήτοις δὲ καὶ ἀγνώμοσι χαριζόμενος I.

18. ὧ πάτερ, ἀλλ' ἀναισθήτοις—ἀτυχεῖν om. B.I.

20. ὡς A. αὐτὸς M.

Gu. I. ἐστερημένους φίλων τῶν μελλόντων δηλονότι προσήσθαι. Gr. I.

722. προδέδομαι : ἐγκαταλέλειμμαί. Gr. ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτ' ἤνχον ἐμὲ παριδεῖν. Gu.

5 723. ὅπῃ τραπόμενος : ἀντὶ τοῦ ποῖ τραπόμενος φέγω τὸν θάνατον, ὃν ἐπάγουσιν ἐμοὶ οἱ Ἀργεῖοι ; Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

725. ἀλλ' εἰσορῶ γάρ : ἀλλ' εἰσω ταῦτα. Gr. πρὸς τὸ ὅψιν (727.) στίξον, ἢ ἢ τὸ γάρ ἀργὸν, ἢ πρὸς τὸ πιστὸς σύναψον τὸ
10 ἀλλά, ἢ ἢ τὸ εἰσορῶ γάρ μέχρι τοῦ ὅψιν διὰ μέσου. Gu. ἀλλ' εἰσω ταῦτα· κατὰ δὲ τὸ σιωπώμενον οἶδεν τὸν Πυλάδην ἐρχόμενον. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

726. Φωκέων ἄπο : ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πυλάδης. A.B.M.

727. ἦδεῖαν ὅψιν : (ἀπιθετικῶς. Florr.) ὅψιν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ
15 βλεπομένου. Gr. Fl. 17. 21. 25. 34. 59. 76. πιστὸς ἐν κακοῖς : πιστὸς ἀνὴρ κρείσσω εἰς τὸ ὄραν αὐτὸν τινα ἐν ταῖς δυστυχίαις τῆς γαλήνης τῶν ναυτίλων. Gr. I. τὸ ναυτίλοις πρὸς τὸ γαλήνης ἐστίν, οὐ πρὸς τὸ κρείσσω. ὥσπερ δὲ φαμὲν φίλος φίλου καὶ φίλος φίλου, οὕτω καὶ γαλήνη ναυτίλων καὶ γαλήνη ναυτίλοις. Gu. I. Ἄλλως.
20 ὁ βέβαιος φίλος κρείσσω ἐστὶ τῆς ὀρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς ναυτίλοις γαλήνης. A.C.I.

729. θάσσω : τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. A.B.M. τὸ δὲ ἐξῆς, τὸν σύλλογον τῆς πόλεως ἀκούσας καὶ ἰδὼν τὸν σύλλογον. κτενοῦντας πρὸς τὸν σύλλογον ἀπέδωκεν, ὡς τῆς φήμης διαδραμαού-
25 σης ἄχρι Φωκίδος. οὐ μόνον οὖν, φησὶν, ἤκουσα σύλλογον κατὰ σοῦ

1. ἐστερημένους] ἤγον ἐστερημένους I.
11. κατὰ δὲ—ἐρχόμενον] Haec etiam in M. ad v. 729.
13. ἐκεῖθεν] φωκεὺς A.
17. τὸ ναυτίλοις] τοῖς ναυτίλοις I.
19. βέβαιος pro glossa cum altera ἀσφαλῆς supra v. πιστὸς scriptum est in Flor. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. et in Gr. Verba τῆς ὀρωμένης ἐκ ζ. τοῖς ναυτίλοις γαλ. habet Gu. Ex eo ναυτίλοις pro ναυτικοῖς recepi.

MATTH.

22. καταληκτικόν om. A.
23. τὸ δὲ] δὲ om. A.
24. κτενοῦντας C. τελῶντας A.M. ib. ὡς τῆς—] Novi scholii initium in M. cum lemmate σύλλογον πόλεως ἀκούσας.
25. οὐ μόνον—ἤκουσα] οὐ μόνον δὲ ὅτι ἤκουσα A.C.
ib. κατὰ σοῦ A.C. ἐπὶ σὲ M.

γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παρὼν εἶδον. A.C.M. ἀφικόμενῃ διὰ τοῦ ἄστεος θάττον προβαίνων, ἤγουν ἐπιτείνων τὴν εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορείαν, ἢ ἐχρῆν με, προβαίνειν δηλονότι. Gr. I.

Θᾶσσον: τὴν αἰτίαν τοῦ θᾶσσον ἰκόμην ἐπιφέρει αὐτίκα λέγων “σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς.” λέγει δὲ ὅτι 5 ἐρχόμενος διὰ τῆς πόλεως ἤκουσα παρά τινων ὡς ἐκκλησίαν Ἀργεῖοι ἐποίησαν ἐπὶ σὲ καὶ Ἡλεκτραν, ἵνα κτείνωσιν. εἶδον δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τινὰς στείχοντας, ὅθεν σπεύσας ἀφικόμενῃ, ἵνα μάθω τοῦ χάριν ταῦτά ἐστι, καὶ ὅσον δύναμαι εἰσετέγκω σοι. Gu. I.

Θᾶσσον ἢ ὡς ἐχρῆν με παρεγενομένη διὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπὶ σὲ 10 καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν σύλλογον τῆς πόλεως καὶ ἀκούσας καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν, ὡς τῆς φήμης διαδραμούσης ἄχρι Φωκίδος. οὐ μόνον οὖν, φησὶν, ἤκουσα σύλλογον κατὰ σοῦ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παρὼν εἶδον. B.I.

730. ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς: τὸ σαφῶς καὶ τὸ ἐναργῶς διαφέρουσι, 15 καὶ δοκῶσιν εἶναι ταυτά. ἐναργὲς γὰρ λέγεται ὁ ὀφθαλμοῖ ὀρῶσι, σαφὲς δὲ ὅπερ χεῖρ ἐπαφᾶται. παχύτερον δὲ τὸ ἐπαφώμενον τοῦ ὀρωμένου δηλονότι καὶ ἐκδηλότερον· τὰ παχέα γὰρ τῶν λεπτῶν ἐκδηλότερα. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ σαφὲς παρὰ τὸ κρατεῖσθαι τῇ σῆ ἀφῆ, τὸ δὲ ἐναργὲς παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸν ἄρα συλλογιστικὸν σύν-20 δεσμον καὶ τὸ γίνεσθαι. ὁ δὲ ἄρα σύνδεσμος ἢ ἐρωτηματικὸς ἐστὶ καὶ προπερισπᾶται, ἢ συλλογιστικὸς καὶ ἀποφαντικὸς καὶ δηλωτικὸς ἀληθείας ἢ ψεύδους, καὶ παροξύνεται. παροξύνεται δὲ καὶ ὁ παραπληρωματικὸς ἄρα, ὃς καὶ ἄρ λέγεται. σαφὲς οὖν τὸ ἐπαφώμενον, ἐναργὲς δὲ τὸ ἐν τῷ ἄρα συλλογιστικῷ συνδέσμῳ γινόμενον καὶ ἐκ 25 συλλογισμοῦ συνιστάμενον καὶ τρόπον τινὰ καθορώμενον. ἐντεῦθεν

1. παρὼν A. παριὼν C.M. Ceterum confer scholion inferius.

3. δηλονότι om. I.

4. ἐπιφέρει αὐτίκα λέγων] ἐπιφέρειν αὐτίκα λέγει I.

5. αὐτὸς] αὐτίκα I.

ib. λέγει δὲ] δὲ om. I.

8. ἀφικόμενῃ] ἀφίγμην Gu.

9. ὅσον] ὅσῳ I.

10. θᾶσσον] ἄλλως praef. in I.

12. ὡς τῆς—εἶδον] Haec etiam

in M.

13. κατὰ σοῦ B. ἐπὶ σοῦ M. ἐπὶ σὲ I.

14. παρὼν] παριὼν I.

15. τὸ σαφῶς—] Grammatici recentis disputatio ab interpolatore scholiis illata. De etymologia vocabulorum ἄνωγ et ἄνωγ alii grammatici alia non minus inepta commenta sunt, quae collegit Gaisford. in annot. ad Etym. M. p. 777, 34.

καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ, τὸ μὲν ὄναρ ἀπορούμενον εἰ ὄν ἐστιν ἄρα, ὡς ἂν εἴ τις εἴποι, ἄρα ὄν ἐστι τὸ ὄναρ, τὸ δὲ ὕπαρ καθὸ φανερώτερον ἐστὶ καὶ τρίτον τινα καὶ ὀρώμενον ὀφθαλμοῖς ἀνεωγῶσιν ὑπὸ τὸ ἄρ ἐστὶ τὸ συλλογιστικόν, ἧτοι ἀληθές. Λ.

5 732. τί τάδε: ἔστι. πῶς διάκειται; τί πειεῖς, ὧ φίλτατέ μοι φίλων καὶ ἡλικίων καὶ τῆς συγγενείας; κατὰ πάντα γὰρ τάδε ὑπάρχεις μοι. I. πράσσεις: πάσχεις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

734. οὐχόμεσθ': ἀπολώλαμεν, ὡς ἐν βραχεῖ σοι λόγῳ τὰς ἐμὰς 10 δυστυχίας δηλώσω. I.

735. συγκατασκάπτεις: συγκαταχωννύεις, συναναίρεις, συνδιαφθείρεις καὶ ἡμᾶς. I. τὸ κατασκάπτειν κυρίως ἐπὶ πόλεως, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται. Gu. I. συγκατασκάπτεις: συγκαταβάλλεις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. διαφθείρεις, συνα- 15 ναιροῖς. Gu.

736. Μενέλεως: ὁ Μενέλαος κάκιστος ἐφάνη εἰς ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν. I.

737. εἰκότως: πρεπόντως. Fl. 17. 56. ἔχει. Gu.

738. ὡσπερ οὐκ ἐλθών: ὁμοίως μοι, φησὶ, προσηρέχθη ὡς μὴ 20 παραγενόμενος ὅλως τὸ αὐτό μοι ἀπέδωκεν ὡσπερ μὴ μελόν. A.B.C. M.I. ταυτόν: ὅμοιον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἴσον ὡσπερ ἂν εἴ μὴ ἦλθε. Fl. 6.

740. χρόνιος: ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολὺν ὅμως καὶ βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφωράθη κακός. B.I. βρα- 25 δέως ἦλθεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ἐφωράθη: ἐφάνη. Gr. Florr. iidem et 34. κατελήφθη. Gu.

741. καὶ δάμαρτα: καὶ τὴν γυναῖκα τὴν κακιστροπωτάτην διὰ νεὼς ἦλθεν ἄγων. I.

742. οὐκ ἐκεῖνος: ἤγαγεν ἐκεῖνην. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. 30 τοῦτο λέγει διὰ τὸ ὑπέικειν αὐτὸν πάντα τῇ γυναικὶ καὶ πρὸς τὸ ἐκεῖνης φέρεσθαι βούλημα. Gu. Fl. 6. διαβάλλει ὡς γυναικοκρά-

9. ἀπολώλαμεν et τὰς ἐμὰς δυστυχίας in Gr. ἴνα et ὀλίγῳ Gu.

11. συνδιαφθείρεις] Sic etiam M.

19. ὁμοίως μοι, φησὶ, προσηρέχθη C. ὁμοίως μοι φησὶν ὄν ἠρέχθη A. αὐτὰς

ἐμοὶ προσηρέχθη B.M.I.

20. ὅλως—μελόν om. B.I.

31. ἐκεῖνης] δοκοῦν ἐκεῖνη Fl.

ib. γυναικοκρατούμενον] γυναικὶ κρατούμενον A.C.

τητον. Gu. οὐκ ἐκεῖνος: διαβάλλει ὡς γυναικοκρατούμενον αὐτὸν, καὶ ὡς οὐκ ἂν ἐληλυθότα εἰ μὴ παρεγεγόνει ἢ Ἐλένη. κωμωδεῖται δὲ ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα. A.B.C.M.I.

743. ποῦ ἔστιν ἡ—ᾠλεσεν: ἀντὶ τοῦ ἡ ὀλέσασα. ὅτι Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. M. τῷ ὑποτακτικῷ συνυπάγει τὸν λόγον. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, 5 ποῦ ἔστιν ἡ γυνή, ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ᾠλεσεν; ὁ δὲ φησι, ποῦ ἔστιν ἡτις γυνή πλείστους Ἀχαιῶν ᾠλεσεν; Gr.

746. μή μ' ἰδεῖν: μὴ ἀνέξεσθαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

748. εὐλαβεῖτο: ἐδειλία, ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ¹⁰ θέλοντες τοῖς φίλοις βοηθεῖν, λέγοντες εὐλαβούμεθα, ἦτοι δειλιῶμεν καὶ φοβούμεθα. γνησίου γὰρ φίλου τὸ ὑπὲρ δύναμιν τολμᾶν, ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸς ἔλεγεν. B.I. εὐλαβεῖσθαι ἔλεγεν. γνησίου γὰρ φίλου τὸ καὶ ὑπὲρ δύναμιν κάμνειν καὶ τολμᾶν ἤπερ εὐλαβεῖσθαι, ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέλοντες τοῖς φίλοις συνελθεῖν, 15 λέγοντες εὐλαβούμεθα. A.C.M.

749. σκῆψιν εἰς ποίαν: εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν; τοῦτο μαθὼν πάντ' ἔχω. I.

τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν: τοῦτο δηλαδὴ νοήσας καὶ μαθὼν τὰ πάντα ἔχω, ἀντὶ τοῦ τὰ πάντα συμπεριελάμβανον καὶ ἐνόησα. A. 20

750. τὰς ἀρίστας: κατ' εἰρωνείαν λέγει. γράφεται καὶ κεκτημένος. ἐν ἦθει δὲ ταῦτα λέγει εἰρωνικῶς. A.C.M. κατ' εἰρωνείαν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

751. ἴσως σοι: ἴσως ἦλθε θυμούμενος κατὰ σοῦ ἕνεκα τῆς θυγατρὸς. Gr. θυμούμενος, ὀργιζόμενος. Gu. 25

752. αἰσθάνη: νοεῖς. τὴν τούτου συγγένειαν πρόεκρινε μᾶλλον ἢ τὴν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς. I. νοεῖς. Gr. καλῶς ἐνόησας. Gu. τὸ τοῦδε κῆδος: τὴν συγγένειαν. M.

2. ἐληλυθότα] ἐληλύθει A.B.C.I.
ib. παρεγεγόνει C. παραγέγονεν ceteri. δὲ om. A.C.

3. ταυτότητα] ταυτολογίαν A. πραότητα B. In Flor. 10. sunt verba κωμωδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν πραότητα.

4. τοῦ ἡ ὀλέσασα] τοῦ ὀλέσα (sic) M.

10. ἐδειλία om. B.

11. ἦτοι δειλιῶμεν καὶ φοβούμεθα om. B.

13. εὐλαβεῖσθαι ἔλεγεν om. M.

14. τὸ καὶ] καὶ τοῖς C.

ib. κάμνειν καὶ τολμᾶν—ὅπερ A.C. κάμνειν εἴπερ εὐλαβεῖσθαι' τὸ γὰρ παρὰ δύναμιν τολμᾶν γνησίου φίλου, ὅπερ M.

ib. ἤπερ] εἴπερ C.

21. γράφεται καὶ] καὶ om. C.M.

22. ἐν ἦθει δὲ—εἰρωνικῶς] Haec etiam in B., omissio δέ.

753. κούκ ἐτόλμησεν: καὶ οὐχ ὑπέμεινεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν σῶν πόνων παραγεγόμενος. I. ἐκατέρησεν. Fl. 21. ἀντιλάξυσθαι: ἐκ τοῦ λαζύω λάξυμι λάξυμαι. M. Gu.

754. οὐ γάρ: οὐδαμῶς· οὐ γάρ πολεμιστῆς ὑπάρχει, γενναῖος 5 δ' ἐν γυναιξί. I. ἀγχητής: πολεμιστής. Gr. ἀνδρείος. Gu.

755. ἐν κακοῖς: ἐν κινδύνοις. ὡς ἔοικεν, ὑπάρχεις μεγίστοις, καὶ ἀναγκαῖόν ἐστί σοι ἀποθανεῖν. I. ἄρ' εἶ: εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu. ἀναγκαῖον: ἀπαραίτητον, ἐπεὶ οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα. Gu.

ἀναγκάϊον

10

ὠφέλιμον

ἀπαραίτητον

φροβουομένηται

φαγεῖν πικρὴν

λιθῆναι. Gu.

756. ψῆφον: χρεῖα ἐστὶ θέσθαι τοὺς πολίτας ψῆφον περὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ φόβῳ, τουτέστι διὰ τὸν φόνον, ὃν δηλονότι εἰργασάμεθα.

15 Gr. I.

757. ἢ κρινεῖ τί χρῆμα λέξον: ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ δή. ἀναστρεπτέου δὲ τὸν λόγον, τί δὴ κρινεῖ λέξον. ἢ οὕτως, τί δὲ ἢ ψῆφος κρινεῖ, εἰπέ, ὅτι φοβοῦμαι. A.C.M. ἢ κρινεῖ: τί δὴ πρᾶγμα ἢ ψῆφος κρινεῖ; εἰπέ, ὅτι δέδοικα. B.I. διὰ φόβον γὰρ ἔρχομαι: ἤγουν 20 φοβοῦμαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

758. ἢ θανεῖν: κρινεῖ ἢ θανεῖν ἡμᾶς, ἢ ζῆν. ὁ λόγος δ' οὐ μακρὸς ἐστὶ περὶ μακρῶν πραγμάτων. I. ὁ ἐμὸς λόγος περὶ μακρῶν λόγων οὐ μακρὸς γενήσεται. C.

759. φεῦγέ νυν λιπῶν μέλαθρα: κατὰ ἀντίστροφον λέγονται τὰ 25 πρόσωπα ἀπὸ τοῦ φεῦγέ νυν λιπῶν· ὁ γὰρ Πυλάδης αὐτὸ λέγει μέχρι τοῦ, ἀλλὰ δῆτ' ἔλλω. M. φεῦγέ νυν: τὸ νῦν ἀργόν, ἢ ἀντὶ τοῦ γοῦν φεῦγχε λοιπὸν σὺν τῇ ἀδελφῇ σου τοὺς οἴκους καταλιπῶν. I.

3. ἐκ (ῆ ἐκ M.) τοῦ om. Gu. In B. ὡς ἐκ τοῦ λαζῶ λάξυμαι καὶ λα . . .

14. δηλονότι om. I. ἀμφ' ἡμῶν in Fl. 33. explicatur καθ' ἡμῶν.

16. δή. ἀναστρεπτέον δὲ τὸν] ἐν δεῖ. ἀντιστρεπτέον τὸν C.

17. κρινεῖ] κρίνει M. hic et infra et in lemmate.

18. εἰπέ] εἶπον C. In A. est ῆ

οὔτως. τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἦτις αὐτὴ (scribe αὐτῆ) ἢ ψῆφος τί κρινεῖ λέξον:— Duplex in libris fuit scriptura, recta ἢ et vitiosa ἦ.

ib. τί δὴ B. qui lemma omittit. δὴ om. I.

26. τὸ νῦν ἀργόν] ἀργὸν τὸ νῦν et ἀντὶ τοῦ λοιπὸν etiam-Gr. Fl. 59.

760. οὐχ ὄραξ: οὐ βλέπεις; πανταχόθεν φυλασσόμεθα φρουροῖς. I.

761. εἶδον ἄστεως: εἶδον τὰς ῥύμας τῆς πόλεως δι' ὅπλων φυλαττομένας, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν ὀπλισμένων ὠχυρωμένας. I. ἀγυιάς: ῥύμας. Gr. ῥυμίδας, ὁδοῦς. Gu. τεύχεσιν πεφραγμέν-5 νας: ὀχυρώμασι στρατιωτικοῖς καὶ τάγμασι. B. ἀντὶ τοῦ ὀπλισμένοις ἀνδράσιν ὠχυρωμένας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἡσφαλισμένας. Gu.

762. ὥσπερεί: καθὰ πόλις κυκλοῦται παρὰ τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τὸ σῶμα κυκλούμεθα. I. πυργηρούμεθα: κυκλούμεθα. Gr. περι-10 κυκλούμεθα. Gu. πολιορκούμεθα, φυλασσόμεθα. Gu.

763. κάμῃ νῦν ἐροῦ: ἐρώτησον νῦν καὶ ἐμὲ τί πανθάνω' καὶ γὰρ ἐγὼ αὐτὸς φθείρομαι. I.

764. πρὸς τίνος: παρὰ τίνος; τοῦτο, τὸ οἶχεσθαί σε δηλονότι, προσπάρχει τοῖς ἐμοῖς κακὸν κακοῖς. I. 15

765. Στρόφιος, ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἐξώρισέ με τῶν οἴκων θυμωθεῖς. I. Ἄναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν ὁ Στρόφιος ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην. ἀνεψιοὶ ἄρα Πυλάδης καὶ Ὀρέστης. A.B.C. M.I. ὁ Στρόφιος, ὁ ἐμὸς πατὴρ, ὀργισθεῖς ἤλασέ με ἀπὸ τῶν οἴκων, φυγάδα ποιήσας δηλονότι, ἤγουν ἐξόριστον. λέγεται δὲ ἀντιστρόφως, 20 ἀντὶ τοῦ ἀπελάσας τῶν οἴκων, ἐξόριστον ἐποίησεν. Gr. I.

766. ἴδιον: πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποβλέπων ἔγκλημά τι, ἤγουν ἀμάρτημα ἐπιφέρων σοι, τουτέστι κατηγορῶν σοι, ἢ κοινὸν τοῖς πολίταις. Gr. I. πότερον ἰδίᾳ κατὰ τὴν οἰκίαν ἡμαρτηκότι σοι ἐγκαλῶν, ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ πράγματι ἴδιον ἐπιφέρων σοι ἔγκλημα. A. 25 B.C.M.I. κοινὸν πολίταις: ἀντὶ τοῦ πολιτῶν. M.

767. ὅτι συνηράμην: ὅτι συνέπραξά σοι λέγων τὸν τῆς μη-

17. Στρόφιος (στροφίος B. in textu et in scholio) ante Ἄναξιβίαν I. ὁ om. B.M.I.

18. ἀνεψιοὶ ἄρα—Ὀρέστης A.C. ὅθεν ἀνεψιοὶ (ἀνεψιοὶ post πυλάδης I.) Ὀρέστης καὶ πυλάδης B.M.I.

20. ἤγουν om. I. Verba ποιήσας δηλονότι ἤγουν ἐξόριστον leguntur in scholio Gr. et ab Gu. inter versus.

22. πρὸς] ἤγουν πρὸς I.

ib. ἀποβλέπων] ἀποβλέπων I.

ib. τι om. I.

23. κοινὸν] κρίσιν I.

24. πότερον] ἄλλως praef. in I. In C. est πότερον ἰ... ὃν ἐστὶ τὴν οἰκίαν etc.

ib. ἡμαρτηκότι B.M. Flor. 21. ἡμαρτηκότα C. ὄντι I.

25. ἴδιον] κοινὸν Matth.

ib. σοι om. A.C.

τρός σου ἄδικον φόνον. I. συνέπραξα. Gr. ἐβοήθησα, συνεφηλάμην. Gu.

768. ᾧ τάλας: ᾧ τάλας ἐγὼ, δικοῦσιν αἱ ἐμαὶ δυστυχίαι καὶ σὲ λυπήσειν. Gr. I.

5 769. οὐχὶ Μενέλεω: οὐ χρώμεθα τοῖς Μενελάου ἤθεσιν ἄξιον φέρειν ταῦτα. I. οἰστέον τάδε: βαστακτέον τάδε. M. ἵπομονητέον. Gu.

770. οὐ φοβῆ: ἵνα μή σε οἱ Ἀργεῖοι, ὥσπερ καὶ ἐμέ, ἀποκτεῖναι θελήσωσιν. I.

771. οὐ προσήκομεν: οὐχ ἀρμόζομεν κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων, 10 ὑπὸ τῆς γῆς δὲ τῶν Φωκέων. Gr. I. οὐχ ὑποταττόμεθα, οἷον, ἐν τῇ τῶν Φωκέων γῇ τούτοις τοῖς Ἀργεῖοις, ἅστε ἡμᾶς κολάζειν, ἀντὶ τοῦ κολάζεσθαι. ὁ νοῦς, δυνήσονται σε φονεῦσαι ὑπερβαίνοντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ, καὶ τὰ ἐξῆς. A.M. Ἄλλως. οὐχ ὑποτασσόμεθα τούτοις εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι ἡμᾶς, οὐδ' ὑποκείμεθα, ἀλλὰ τοῖς 15 Φωκεῦσιν. Ἄλλως. ἰδίως εἶπεν τὰ γὰρ ἐπιτίμια τῆς ἀδικίας ἢ ἀδικουμένη πόλις εἴωθεν ἐπιτιθέναι. Ἄλλως. θαρσύνων αὐτὸν, φησὶν, εἶπεν ὅτι οὐ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς Ἀργεῖοις. A.B.I.

772. δεινὸν οἱ πολλοί: χαλεπὸν τὸ πλῆθος, ὅταν πανούργους ἄρχοντας ἔχη. I. εἰς Κλειφῶντα ταῦτα αἰνίττεται πρὸ ἐτῶν δύο 20 ἐμποδίσαντα ταῖς σπονδαῖς. Ἄλλως. ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημογωγίας, μήπιτε δὲ εἰς Κλειφῶντα πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὁρέστου αὐτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ. ὁ δὲ

10. οὐχ (ἄλλως. οὐχ I.) ὑποτασσόμεθα (ὑποταττόμεθα M.)] Lemma οὐ προσήκομεν κολάζειν praefixum in A. M., scholion ipsum autem in A. sic conformatum, οὐχ ὑποταττόμεθα τοῖς ἀργεῖοις ἅστε ἡμᾶς κολάζειν. ἄλλως. οὐχ ὑποταττόμεθα, οἷον ἐν τῇ τῶν Φωκέων γῇ τούτοις τοῖς ἀργεῖοις ἅστε ἡμᾶς κολάζειν. ἢ τὸ κολάζειν ἀντὶ τοῦ κολάζεσθαι. ὁ δὲ νοῦς, δυνήσονται σε φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἄλλως. θαρσύνων αὐτὸν, φησὶν, εἶπεν ὅτι—ἀργεῖοις:— In C. est ἐν τῇ γῇ. γῆ δὲ τῶν Φωκέων ἐμφανίζομεν κολάζεσθαι, ἐνταῦθα ἢ οὐ. ἀλλ' ὅταν, φησὶ, χρηστοὺς καὶ κολακευτικὰς λάβωσι τοὺς προστάτας, χρηστοὶ

γίνονται:— Post ἀργεῖος A. pergit ἰδίως δὲ εἶπεν τὰ γὰρ—ἀδικοῦσιν ἀδικουμένη—ἐπιτιθέναι. εἰς κλειφῶντα etc.

14. τιμωρεῖσθαι] τιμωρῆσαι I. ib. οὐδ'] οὐχ I.

15. Post Φωκεῦσι in B. I. leguntur verba ὁ δὲ νοῦς, δυνήσονται—καὶ τὰ ἐξῆς, quae supra ex M. apposuitur et repetuntur in B.M.I. in schol. ad v. 772.

ib. τῆς ἀδικίας] τοῖς ἀδικοῦσιν I.

17. εἶπεν addidi ex A.

19. πρὸ ἐτῶν—σπονδαῖς om. A. in lacuna.

23. γενέσθαι] θέσθαι M.

ib. Conf. Diodor. 13, 53. cum

νοῦς· δυνήσονται σε, φησί, φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον· δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ, καὶ τὰ ἐξῆς. A.B.M.I.

773. ἀλλ' ὅταν χρηστούς: ναί δηλονότι· ἀλλ' ὅταν προστάτας λάβῃ χρηστούς, αἰεὶ χρηστὰ βουλεύεται. I. ἀλλ' ὅταν, φησί, χρηστούς καὶ κολακευτικούς λάβωσι τοὺς δεομένους, χρηστοὶ γίνονται. 5 A.B.M.I. ὡς οὐδὲν μέλον αὐτῷ εἴτε χαλεποὶ εἰσιν εἴτε χρηστοὶ, τοῦτό φησι προστάτας. Gr.

774. εἶεν: ἀντὶ τοῦ καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἶον κοινῶς ὀφείλομεν σκοπεῖν καὶ λέγειν τὰ δόξαντα. B.C.M.I. ἔστω ταῦτα. Gr. εἰς κοινὸν λέγειν χρῆ: ἤγγον βουλεύεσθαι χρῆ. Gr. κοινολογεῖσθαι 10 πρέπει. χρῆ λέγειν ἡμᾶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Gu. εἰς κοινὴν βουλήν. Fl. 33.

775. ἐλθών: ἀπελθών. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ὡς ἔδρασας ἔνδικα: τοῦτο, φησὶν, ἐρεῖς δῆτα ὡς ἔδρασας ἔνδικα πατρὶ ἐπιτιμῶν ἑαυτοῦ. δίκαια γὰρ ἔπραξας πατρὶ τιμῶν ἑαυτοῦ. M. 15 τοῦτο, φησὶν, ἐρεῖς, ὅτι ἔνδικα ἔπραξας τὴν μητέρα ἀποκτείνας. B.I.

776. πατρὶ τιμῶν ἑμαυτοῦ: ἔνδικα γὰρ ἔπραξα, φησί, τὸν ἑμαυτοῦ πατέρα διεκδικῶν. B.I. ναί. Gr. δίκαια. Gu. βοηθῶν. Gr. μὴ λάβωσι: ὅρα ἵνα μὴ σε ἠδέως λάβωσι. I. ὑποπτεύω μὴ σε λάβωσι μετὰ προθυμίας καὶ κτείνωσί σε. C. ἐπιθυμοῦσι γὰρ τοῦ 20 σοῦ φόνου, ὥστε, ἦν ἴδοιεν ἀφιγμένον ἐκεῖ σε καὶ λέγειν ἐπιχειροῦντα ὡς δικαίως τὸν φόνον εἶργασαι, ταχέως κατὰ σοῦ ψῆφον θανάτου ἐνέγκοιεν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Πυλάδης πρὸς τὸν τοῦ Ὀρέστου λόγον τὸν “πατρὶ τιμῶν ἑμαυτοῦ.” εἰ γὰρ καὶ πρῶν αὐτὸς ὑπετίθει αὐτῷ μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς πολίταις ἢ ὡς ἔδρασεν ἔνδικα, 25 ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ὑποστέλλεται, εἰδὼς τοὺς πολίτας πρὸς τὸν Τυνδά-

annot. Wessel. et Valcken. Diatr. in Eur. Fragm. p. 256.

p. 198. l. 23. ὁ δὲ νοῦς] καὶ M., qui supra ὁ νοῦς.

ib. ὁ δὲ νοῦς—καὶ τὰ ἐξῆς hic om. A., sed habet supra, ut modo diximus.

1. φησί B. om. supra.

ib. ὑπερβάντες] ὑπερβαίνοντες M. supra.

3. ἀλλ' ὅταν B. ὅταν A.M. ἄλλως. ἀλλ' ὅταν I. In A. lemma prae-fixum ἀλλ' ὅταν χρηστούς λάβωσι.

5. τοὺς δεομένους] τοῖς δεομένοις A.

6. μέλον] μέλλον Gr.

8. ἀντὶ τοῦ om. I. ἀντί—οὕτως om. C., sed addit ἄγε δῆ.

ib. καὶ addidi ex M.

ib. οἶον om. B.I.

ib. κοινῶς] κοινῶς δ' I.

13. ὡς ἔδρασας—] ὡς ἔπραξας ἔνδικα πατρὶ ἐπιτιμῶν ἑμαυτοῦ:—reliquis omissis in A. qui scholion hoc a m. recentiore habet.

23. ἐνέγκοιεν] ἐξενέγκοιεν I.

24. λόγον τὸν] λόγον τῷ I.

μεων μᾶλλον κεύοντας. Gu. I. μὴ λάβωσι: σκόπει, πρόσεχε μὴ κατασχεθῆς. Gu. ἄσμενοι: ἀντὶ τοῦ ἀσμένως, ἤγουν ἠδέως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. χαίροντες. Gu. Fl. 10.

777. ἀλλ' ὑποπτήξας: πτήσω τὸ φοβεῖσθαι. παρὰ τὸ πέτω πίπτω πτώ πτήξω. ὁ γὰρ φοβούμενος πίπτουσι ἕικεν. B. rec. ἀλλ' ὑποσταλεῖς σὺν σιωπῇ ἀποθάνω; I. δειλιάσας. Fl. 33. καὶ ὑποσταλεῖς καὶ οὐκ εἰπὼν ὡς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦτ' ἔδρασα, ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ σιωπῇ θάνω; Gu. δεινὸν τόδε: χαλεπὸν τοῦτο. I. δεινόν: χαλεπόν. Gr. τὸ μετὰ σιωπῆς τεθνάσαι. Gu.

10 778. πῶς ἂν οὖν δράμην: πῶς οὖν ἂν ποιήσαιμι; I. εἴπερ τὸ μὲν σιωπᾶν δειλόν, τὸ δὲ λέγειν ἐπικίνδυνον. Gu. ἔχεις τίν': ἔχεις τινὰ, ἢ μέρη, ἐλπίδα σωτηρίας; I.

779. μολύτι: ἐλθόντι δέ σοι, φησὶν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνεστιν ἐλπίς εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν. μαθὼν οὖν τοῦτο συναινεῖ καὶ 15 αὐτὸς παραγενέσθαι τὸν Ὁρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διεγρωκῶς ἅπαξ οὐκ οὔσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἄλλοθεν. B.C.M.I. μολύτα: ἀπελθόντα. Gr. εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Gu. ἀπελθόντα, ἐν ταῖς Ἀργείοις. Cant. σωθῆναι: εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. Gu. κακῶν: ἀπὸ τῶν κινδύνων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

20 780. εἰ τύχοι: ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη, οἷον ἀμφίβηλον ἔστι τοῦτο. B.C.M.I. οὐκοῦν: κρεῖσσον λοιπὸν ἔστι τὸ παραγενέσθαι ἐκεῖσε ἢ μένειν ἐνταῦθα. B.M. τὸ ἀπελθεῖν λοιπὸν κρεῖττον ἢ μένειν. I.

781. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω: καὶ δῆτα ἀπέλθω. τὰ συμβουλευτικὰ μετὰ ὑποτακτικῶν λέγονται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ὧδε: 25 ἐν τῷ ἀπελθεῖν ἐκεῖσε Gu. Fl. iidem et 21. θανὼν γοῦν ὧδε: κἂν

13. σοι om. I.

ib. ἔνεστιν—διεγρωκῶς] ἔστιν εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν, (sic etiam in C., qui praecedentia quoque verba habet ἐλθόντι δέ σοι φ. εἰς τὴν ἐ.) ὡς αὐτὸς συναινεῖ τὸ χεῖναι παραγενέσθαι. φησὶν, τὸν Ὁρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐγρωκῶς M.

14. μαθὼν—ἄλλοθεν] Haec in C. leguntur post ἔστι τὸ τοιοῦτον (quo finitur scholion v. 780.) sic scripta, οὐκοῦν καὶ αὐτὸς συναινεῖ τὸ χεῖναι παραγενέσθαι τὸν Ὁρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

16. σωτηρίας] σωτηρίαν M. et qui A.

ἀφορμὴν omittit C.

ib. ἄλλοθεν om. M.

20. ἀντὶ τοῦ om. C. οἷον om. M. ib. ἀμφίβηλον] ἀμφιβηλείας (scr. -ία) C.

ib. τοῦτο om. M. τὸ τοιοῦτον C. τὸ τοῦτο B.

21. κρεῖσσον λοιπὸν ἔστι] λείπει τὸ κρεῖσσόν ἔστι M.

ib. ἐκεῖσε] ἐκεῖ M.

22. ἐνταῦθα om. M.

24. ὑποτακτικῶν] ἵποτακτικῶν Florr.

25. κἂν ἀποθάνῃ] καὶ εἰ ἀποθάνω

ἀπιθάνης, φησί, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐνδόξως τεθνήξει, ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὀρμήσας καὶ μετὰ τοῦ δικαίου παρρησιασάμενος. A.B.M. Gu. I.

782. καὶ τὸ πρᾶγμα γ' ἔνδικόν μοι: ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα μου, φησί, δικαίως ἔρωταί μοι καὶ κατησφάλισται· πατροκτόνον γὰρ 5 ἀνεῖλον, ὅθεν καὶ ἐλεθθήσεται προσδοκῶ. ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστιν εἰς τὸ ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω· ἔλθω, φησί, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔνδικόν μοι. ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μητρῶον, διὰ τὸν θάνατον ἀσχάλλων τὸν πατρῶον. ἔξωθεν δὲ προσυπακουστέον τὸ προσεδόκων ἐλέους τεύξεσθαι διὰ τὸν θάνατον. A.B.M.I. 10

καὶ τὸ πρᾶγμα: ὁ μέλλω προβάλλεσθαι, λέγω τὸν τοῦ πατρὸς (δηλονότι add. Fl.) φόνον. Gu. Fl. 6. ἔνδικον: ἔντιμον, ἤγουν δικαιοῦσε με, καὶ διὰ τοῦτο ἔνομον ἔσται μοι. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τῷ δοκεῖν: τῇ δόξῃ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ νομίζεσθαι καλῶς λέγειν. Fl. 6. φαίνεσθαι κάκεινους ἔνδικον, 15 τοῖς πᾶσι τοῦτο καλόν. Gu.

τὸ δοκεῖν εὐχου μόνον: εὐχου, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. καὶ Σιμωνίδης “τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται.” ὁ δὲ Ὀρέστης, καλῶς εἶπας· φεύγω τὸ δειλὸν διὰ τὸ ἐκεῖ παραγενέσθαι, τουτέστι 20 φεύγω τὸ εἶναι δειλός, οὐ παρέχω δειλίας ὑπόνοιαν, ὡς μὴ ἔνδικα πράξας, καὶ διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων. B.M.I.

I. κατὰ τὴν ἐκκλησίαν] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ I.

ib. ἐνδόξως] ἀφόβως I. In Gu. verbis ἐνδόξως τεθνήξει substitutum est κάλλιον ἔση.

ib. τεθνήξει B. τεθνήξη A.M. Gu. I.

ib. πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως] πρὸς θάνατον Gu., omisso ἀφόβως.

2. μετὰ] ὑπὲρ Gu.

4. μου] μοι A.

5. καὶ κατησφάλισται om. A.M.

6. ὅθεν καὶ ἐλεθθήσεται προσδοκῶ] ὅθεν ἐλεθθήσομαι προσδοκῶν M.

6.—10. ἢ τοῦτο—τεύξεσθαι διὰ τὸν θάνατον] Haec in A. leguntur ad v. 784. post verba πρὸς τὸν ἔλεον ἢ εὐγένεια, sic scripta, ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστιν, ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω, ἢ τὸ καὶ τὸ

πρᾶγμα ἔνδικόν μοι. ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον διὰ τὸν θάνατον ἀσχάλλων—θάνατον: —Verum videtur quod est in B.I. nisi quod τῷ scribendum pro εἰς τὸ, quod omittunt A.M.

7. εἰς τὸ et ἔλθω φησὶ om. A.

9. ἔξωθεν] ἔξω B.I.

ib. τὸ om. B.I. Idem καὶ ἐλέους.

13. ἔνομον] ἔντιμον Gr.

19. τὴν ἀλήθειαν βιάζεται] Simonidis verba fuerunt τὰν ἀλάθειαν βιάται: vid. ad schol. v. 234.

20. καλῶς εἶπας B. καλῶς λέγει I. Verba ὁ δὲ ὀρέστης καλῶς εἶπας om. M.

ib. τουτέστι om. M.

21. οὐ παρέχω—ἀποφεύγων om. M.

φεύγω τὸ δειλόν: τὴν δειλίαν, ἀντὶ τοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς δειλίας.

Gr. I. τῆδε: τοῦτον τὸν τρόπον. τὸ τῆδε ἀντὶ τοῦ οὕτως, εἰ ἐκεῖ ἀπέλθω. ἢ τὸ τῆδε ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, φεύγω τὸ ἐνταῦθα δειλόν, ἤγουν τὸ μένειν ἐνταῦθα. τοῦτο γὰρ δειλόν. Gu. I. μᾶλλον ἢ
5 μένων: φεύξῃ. κρείσσον γὰρ θανεῖν ἐκεῖσε ἢ ἄδε· τοῦτο γὰρ δει-
λία. Gu.

784. καὶ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσειε: ἀντὶ τοῦ οἰκτίσαιτο. Gr. τὸ
ἐξῆς, καὶ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσαιτο θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν, ἤγουν
τὸν τοῦ ἐμοῦ πατρός. τὸ “μέγα γὰρ ἠγύγείιά σου” διὰ μέσου κεί-
10 ται. Gr. I.

μέγα γὰρ ἠγύγείιά σου: οἶον, ἢ εὐγένεια καὶ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὸ
κριτήριον εὐθαρσῶς καὶ ὁ θάνατος τοῦ πατρός. ταῦτα πάντα παρὰ
τῶν Ἑλλήνων γινώσκονται πρὸ ὀφθαλμῶν ὄντα καὶ ἐλπίας ἀγαθὰς
ὑποτίθεται. B. οἶον διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθῆσθαι, τουτέστι, πάνυ σοι
15 συμβάλλεται πρὸς τὸν ἔλεον ἢ εὐγένεια. A.B.M.I.

785. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν: λείπει ἢ διὰ, διὰ τὸν θάνα-
τον. A.B.M. ἔπραξα, φησὶ, τὸν μητρῶν φόνον ἀσχάλλων διὰ τὸν
θάνατον τοῦ πατρός. B.I. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ τίς ἂν με οἰκτίσειεν
ἀσχάλλων διὰ τὸν τοῦ πατρός θάνατον; A.B.M.I. ἀσχάλλων: ἀγα-
20 νακτῶν. Gr. λυπούμενος. Gu. τὸ θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν πρὸς
τὸ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσειε συνάπτεται, ἔτεμε δὲ ὁ Πυλάδης τὸν λόγον
διὰ τοῦ “μέγα γὰρ ἠγύγείιά σου.” Gu. πάντα: πάντα ταῦτα προ-
φανῆ εἰσι. I. ἐν ὄμμασιν: ἐν τῷ φανερωῖ, ἤγουν προφανῆ εἰσιν. Gr.

1. τὴν δειλίαν om. I.

ib. ὑποψίαν Gr. ὑπεροψίαν I.

3. ἀπέλθω Gu. ἀπελθάν I. In Gu. verba οὕτως, εἰ ἐκεῖ ἀπέλθω scripta sunt supra τῆδε, sequentia in marg. In I. verba τοῦτον τὸν τρόπον etc. praecedentibus continuantur. King. τοῦτον τὸν τρόπον ad superius scholion rettulit et scripsit, τῆδε: ἀντὶ τοῦ οὕτως.

ib. φεύγω Gu. ἤγουν φεύγω I.

7. ἀντὶ τοῦ οἰκτίσαιτο] οἰκτίσαιτο etiam in Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. e quibus ultima τὸ μέγα— κείται addidi. MATTH.

9. τὸν τοῦ] τὸν omi. I.

11. εἶον] ἤγουν I., om. A.

12. ταῦτα—ὑποτίθεται] Haec ad v. 785. spectant. Conf. p. 203, 1.

14. τουτέστι] εἶον A.I.

16. διὰ τὸν θάνατον om. A.M.

17. μητρῶν φόνον] θάνατον τῆς μη-
τρὸς I.

18. τὸ ἐξῆς (omisso δὲ) καὶ τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσαιτο (sic) θάνατον ἀσχάλλων (sic) πατρῶν habet I. etiam supra post τοῦτο γὰρ δειλόν in fine scholii ad v. 782.

ib. ἀσχάλλων post τὸν διὰ τοῦ πα-
τρὸς habent B.I.

Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πάντα ταῦτα ἴσασιν οἱ Ἕλληνες καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἰσιν. M. πρὸ τῶν ὀμμάτων εἰςὶ καὶ ἴσασιν αὐτὰ οἱ Ἕλληνες. Fl. 10. ἤγουν ἢ σὴ εὐγένεια καὶ ὁ τοῦ πατρὸς φόνος φανερά εἰσι τοῖς Ἀργείοις τῶν δικαστῶν. Gu.

786. ἰτέον: πορευτέον. M. ἄξιον ἀπελθεῖν, ὅτι δειλὸν ἔστι τὸ 5 ἀδόξως ἀποθανεῖν. I. ἀναδρον: ἀνάδρων ἀνθρώπων, ἤγουν δειλῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοῦτο δὲ ἔσται, εἰ ἐνταῦθα μένω. Gu. αἰνῶ τάδε: συναινῶ. Gr. συναινῶ ταῦτα. I.

787. ἢ λέγωμεν: ἄρα βούλει ἵνα εἴπωμεν τῇ ἀδελφῇ μου ταῦτα; I. μὴ πρὸς θεῶν: μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν. I. λέγωμεν. Gu. 10

788. δάκρυα γοῦν: εὔ λέγεις· εἰ εἴποιμεν γὰρ, εἰς δάκρυα τραπήηαι μέλλομεν. Gu. γοῦν: τὸ γοῦν ἐνταῦθα ἔμφασιν τοῦ γὰρ ἔχει, ὅπερ καὶ ἐν ποιήσει καὶ λογογραφίᾳ εὐρήσεις. Gu. I.

γένοιτ' ἂν: αὐτῇ μαθούσῃ. Gu. αὐτῇ δηλονότι. B. οὐκοῦν οὗτος: οὐκοῦν, φησὶ, παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει. 15 καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσται. A.B.M.I.

Δέον οὕτως εἰπεῖν, οὐκοῦν τοῦτο, ὃ φῆς, ὡς εἰ γνῶσεται ἡμᾶς ἀπερχομένους, κλαύσεται, μέγας οἰωνός ἐστιν, ἤγουν μέγα καὶ χαλεπὸν τεκμήριόν ἐστι πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· καὶ γὰρ, ἡνίκα τι μέλλουσι πράττειν οἱ ἄνθρωποι, ἢν ἐκ προοιμίῶν δακρύοις καὶ λύ- 20 παις ἐντύχῳσι, τεκμαίρονται ἐντεῦθεν ὡς οὐ καλῶς, οὐδ' ἀκινδύνως τουτὶ διανύσουσι. δέον οὕτως εἰπεῖν, ὃ δὲ εἶρηκεν, οὐκοῦν οὗτος οἰωνός μέγας, πρὸς τὸ οἰωνός τὸ οὗτος ποιήσας, ὥπερ ἐστὶ καὶ τὸ “ξυλίονον μόρον ἐξευρόντες, ἢν παγίδα καλέουσι,” καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα παρὰ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις εὐρήσεις. Gu. I. οὗτος οἰωνός: 25 ἢ δακρύροια. Gr. σημεῖον κακοῦ μέγα. Gr. Fl. 21. τὰ δάκρυα δηλονότι. B. Fl. 21.

789. δηλαδή: ἀντὶ τοῦ δῆλον δὴ, ὡς τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον.

15. δακρύσει] δακρύει A.M.

16. ἔσται] τὸ δάκρυον δηλονότι add.

I. τουτέστι τὸ δάκρυον B.

17. δέον] ἄλλως. δέον I.

20. οἱ ἄνθρωποι] οἱ om. Gu.

ib. ἐκ προοιμίῶν δακρύοις καὶ λύπαις] ἐν προοιμίῳ λύπαις I.

24. ἐξευρόντες] εὐρόντες Gu.

ib. μυρία ἐστὶ τοιαῦτα παρὰ τοῖς

ποιηταῖς καὶ τοῖς λογογράφοις I. Quod dedi, est in Gu. King. edidit ξυλ. δόλον ἐξευρόντες, ἢν π. κ. ut vulgo editur Batrachom. 115. sed et ibi Oxon. A. B. Vind. 241. Lips. Vratisl. schol. Soph. Antig. 100. μόρον habent. MATTH. Post εὐρήσεις pergit Gu. τὸ δὲ τῷ χρόνῳ etc. (schol. v. 789.)

Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἠγλαθή: ἐπίρρημα βεβαιώσεως.
Florr. iidem. ὁμολογουμένως. Gu.

τῷ χρόνῳ: τῇ ὑπερβέσει τῶν θρηνημάτων αὐτῆς κερδανεῖς, ὅ ἐστι, καὶ μὴ τὸ ἀπὸ τοῦ νῦν θρηνεῖσθαι κερδανεῖς. "Ἄλλως. κερδανεῖς, φησὶ, τὸ μὴ δακρῦσαι αὐτὴν, καὶ γενέσθαι κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ, τουτέστιν ἕως ἀν' ἣ κρίσις ἐξενεχθῆ. A.B.M.I. τὸ δὲ τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς, τοῦτο λέγει, ὡς, εἰ μὴ νῦν μαθοῦσα δακρῦσαι, ἀλλ' ὕστερον, κέρδος ἔξεις τὸν χρόνον, ἐπειδὴ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ἀγῶνος δακρῦσαι τεκμήριον χαλεπὸν, ὡς ἔφαμεν, ἢ ὅ ὕστερον τοῦτο ποιήσῃ, οὐδὲν ἡμῖν τούτου μελήσει. Gu. I. διὰ τοῦ χρόνου, ἡγουν συντόμως πορευθῆναι. Fl. 6. διὰ τοῦ χρόνου. Gr. τοῦ μὴ νῦν αὐτὴν γυνῶναί τι. Gu.

790. πρόσαντες: ἐμπόδιον, ἐναντίον. I. ἐναντίον, ἀντίξουν, ἐμπόδιον. B. ἐμπόδιον. Gr. δύσκολον. Gu. ἔστιν αὐτὰ ἐπίρρημα δηλοῦν τὸ ἐξεναντίας, ἀφ' οὗ τὸ πρόσαντες γράφεται καὶ τὸ ἄναντες καὶ τὸ κάταντες. Fl. 21. τί τόδε: τί ἐστι τόδε ὃ πάλιν λέγεις νέον; I. τί ἐστι τὸ καινὸν τόδε, ὃ λέγεις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. αὖ λέγεις: γράφεται ἀγγελεῖς. Gr.

791. μὴ θεαί: δέδοικα μὴ πως με αἴθις αἰ θεαὶ τῇ μανίᾳ κατὰ σχωσι. I. ἀλλὰ κηδεύσω: ἀλλ' ἐγὼ ἐπιμελήσομαί σου. I. κυβερνήσω, δουλεύσω. Gu.

792. δυσχερές: βαρὺ ἄπτεσθαι ἀσθενούντος ἀνδρός. I. οὐκ ἐμοὶ γε σοῦ: ἀλλ' ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει δυσχερές τὸ ψαίνειν σου. I.

793. εὐλαβοῦ: φοβοῦ μανίας μεταλαβεῖν τῆς ἐμῆς. I. φοβοῦ. Gr. ὑποστέλλου. Gu. ὑποστέλλου, ἥτοι πως φυλάσσω. Fl. 21. τὸ δ' οὖν ἴτω: τὸ μανῆναί με ἐλθέτω. Gr. I. τὸ μετασχεῖν τῆς σῆς λύσεως ἐμέ. Gu. γενέσθω τοῦτο μετασχεῖν με τῆς σῆς ἀρρωστίας. Fl. 21.

794. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις: οὐ φοβῆθῆ σὺ. ὀκνήσεις, φοβηθήσῃ, δειλοιάσεις. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. ἕκνος γάρ: οὐδαμῶς φοβήσομαι: φόβος γὰρ τοῖς φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν. I.

ἔρπε νῦν: βιάδιζε νῦν, πηδάλιον τῆς πορείας μου. I. συνεχαιρα-

4. μὴ τὸ] τὸ μὴ B.I. Verba ὅ ἐστι—θρηνεῖσθαι κερδανεῖς om. A.

7. τὸ δὲ—κερδανεῖς] Pro his ἄλλως est in I.

9. χαλεπὸν post ἔφαμεν I.

10. ποιήσῃ] ποιήσει I.

22. βαρὺ ἄπτεσθαι et οὐχ ὑπάρχει ἐμοὶ δ. ψαίνειν σοῦ Gr.

γώγει μοι. Fl. 10. οἶαξ: οἶαξ τὸ ἐν τῷ ἀνχενίῳ ἐμβεβλημένον
ξύλον, ὃ κατέχων ὁ κυβερνήτης τὸ ἀνχένιον περιάγει καὶ συστρέφει
καὶ δι' ἐκείνου τὴν ναῦν. A. οἶαξ καλεῖται τὸ πηδάλιον. σὺ χειρα-
γώγει με, φησὶ, καὶ ὥσπερ πηδάλιον διίθυνέ μου τὸν πόδα. B.M.
ἀνχένιον, ὄδηγέ. Fl. 33. ἰθυτήρ. Fl. 10. πηδάλιον, κυβερνήσεις τῆς 5
πορείας. Gr. ὄδηγός. Gu.

φίλα γ' ἔχων κηδεύματα: ἔρπω, φησὶν, ἔχων σε τὸν προσφιλέ-
στατον συγγενῆ. νῦν γὰρ τὸ κῆδος ἐπὶ τῆς συγγενείας κεῖται· κυ-
ρίως δὲ ἡ ἐπιγαμβρία. B.M. ζητεῖται πῶς διαλαθὼν τοὺς φύλακας
οὐ φεύγει ἐπὶ τὸ μῆμα τοῦ πατρὸς ἀπιῶν. φαιμέν οὖν ὅτι τὰ μνήματα 10
τῶν βασιλέων ἔσω τῆς πόλεως ἦν. οἱ δὲ ὅτι βαδίζοντα αὐτὸν πρὸς
τὸν τάφον τοῦ πατρὸς οὐ διεκώλυν. B.M. βαδίζω, προσφιλεῖς
ἔχων, ἀντὶ τοῦ ποιούμενος, ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεις. Gr. I.
κηδεύματα: ὑπηρετήματα. Fl. 21. ἐπιγαμβρίαν. Fl. 33.

796. καί με πρὸς τάφον: ζητεῖται πῶς διαλαθὼν τοὺς φύλακας 15
ἐπὶ τὸ μῆμα τοῦ πατρὸς ἀπιῶν οὐ φεύγει. καὶ φασὶ τινες ὅτι
βαδίζοντα αὐτὸν πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκώλυν. ἔνιαι δὲ λέ-
γουσιν ὅτι τὰ τῶν βασιλέων μνήματα οὐκ ἐκτὸς ἦν τῆς πόλεως. A.
καί με πρὸς τὸν τάφον ἄγε τοῦ πατρὸς. I. πόρευσον: ἄξον. Gr.
ὄδευσον, ἄγαγε. Gu. ἔσω γὰρ ἦν τῆς πόλεως. Fl. 10. ὡς τί δὴ: 20
τί τοῦτο εἴρηκας, ἢ ἵνα τί ἐκέισε θέλεις ἀπελθεῖν; B.I. τότε: τὸ
ἐκεῖ πορευθῆναι σε ὑπάρξῃ. Gu.

797. ὡς νιν ἰκετεύσω: ἵν' αὐτὸν παρακαλέσω σῶσαί με. B.I.
τό γε δίκαιον: τὸ δρᾶν οὕτω δίκαιόν ἐστι. I. οὕτως ἀπελθεῖν πρὸς
ἐκείνον καὶ ἰκετεύσαι. Gu. τὸ τὸν πατέρα σου σῶσαί σε. B.M. 25
Fl. 21. σεαυτὸν σῶσαι. Fl. 10.

798. μητέρος δέ: κατὰ κοινοῦ τοῦτο εἶπεν· συνθεωρεῖται γὰρ τὸ
πρὸς τὴν μητέρα μῖσος, κὰν μὴ τοῦτο εἶπεν. A.B.M. τὸν μητρὸς

4. διίθυνε] ἴθυνε M.

9. ἡ ἐπιγαμβρία] ἐπιγαμβρίας B.,
recte, si ἐπὶ ἐπιγαμβρίας scribatur.
Vitiosum autem ἐπιγαμβρία pro ἐπι-
γαμβρεία, ab ἐπιγαμβρεύω derivato.

ib. ζητεῖται] δὲ addit B.

11. ἔσω] ἔνδον B. Conf. l. 18. 20.

12. βαδίζω — κυβερνήσεις] βαδίζω,
κυβερνήσεις, ἐπιμελείας καὶ κηδεύσεις

ὑπὲρ σοῦ ποιούμενος I.

20. ὡς τί δὴ τότε] In M. adscri-
ptum γρ. τί τοῦτο εἴρηκας; ἢ ἵνα ἦ,
τί ἐκέισε θέλεις ἐλθεῖν;

23. ἵν' — παρακαλέσω] ὡς — ἰκετεύω
B. In M. est ὡς αὐτὸν ἰκετεύσω σῶ-
σαί με.

28. κὰν] καὶ A. Rectum est κεί.

δὲ μηδὲ θεάσαιμι τάφου. I. πολεμία γὰρ ἦν: ἐπειδὴ ἐχθρὰ ὑπῆρχεν. I.

799. ἀλλ' ἐπειγ': ἀλλ' ἐπείγου, ἵνα μὴ σε πρότερον ἢ καταβίχη προλάβῃ, περιβαλὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρὰ, τὰ ὑπὸ τῆς νόσου ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα, ὅτι ἐγὼ διὰ μέσης τῆς πόλεως οὐδαμῶς τοῦ πλήθους ἐπιστρεφόμενος βαστάσω σε μηδὲν ἐντραπέις. πῶ γὰρ ὑπάρχων δεῖξω σοι πιστὸν φίλον ἑμαυτὸν, εἰ μὴ βοηθήσω σοι ταῦν ἐν δειναῖς συμφοραῖς ὅντι καὶ χαλεπαῖς; I.

ἐπειγε: ἤγγου ἐπίσπευδε σαυτὸν δηλονότι, ταυτέστιν ἐπείγου. Gr. 10 Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. σπούδαζε, ἔλαυνε. Gu. πρόσθεν ἔλη: πρὸ τοῦ σε ἀπολογήσασθαι. M. ἀντὶ τοῦ προλάβῃ. Gr.

800. ναχηλῆ: ὑπὸ τῆς νόσου δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα κινεῖσθαι καὶ ὀκέλλειν ἔθεν καὶ ὁ κέλης καὶ τὸ κελώνιον. ἤτοι δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα ὀκέλλειν. A.B.M. περιβαλὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ 15 σὰ πλευρὰ τὰ ὑπὸ τῆς νόσου δυσκίνητα. Gr. ἀσθενῆ καὶ βραδείαν. Gu. δυσκίνητα, μὴ δυνάμενα ἐκ τῆς νόσου κέλλειν (Fl. σκέλει) καὶ τρέχειν (om. Fl.), ὅθεν καὶ σκέλος. Gu. Fl. 10.

801. δι' ἄστεος: διὰ μέσης τῆς πόλεως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. σμικρά: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Gr. φροντίζω ὄχλου: 20 μὴ με μέμνηται βαστάζοντά σε. Gu. οὐ φροντίσας τοῦ ὄχλου ὀχλήσω καὶ βαστάσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως. A.B.M.I.

802. ὀχλήσω: βαστάσω. Gr. πορεύσω. Gu. ἐπιφορισθῶ. Fl. 33.

803. εἰ σε μὴ δειναῖς: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν δειναῖς. M. ἐπαρκέσω: 25 ὠφελήσω. M. Fl. 10. 21. τὸ ἐπαρκῶ εἰ μὲν συντάσσεται δοτικῇ, τὸ ἀρκῶ ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ αἰτιατικῇ, τὸ ἐπί, ὡς κἀνταῦθα. Gu.

804. τοῦτ' ἐκεῖνο: ἄριστον. B. ἦν ἄρα, φησὶ, καλῶς τοῦτο ἔκπαλαι δεδογμένον, τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλ' εἰ καὶ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν. A.B.M.I.

12. ὑπὸ (ἀπὸ A.) τῆς—] Similiter in B. ναχηλῆ δὲ δυσκίνητα ἤτοι μὴ δυνάμενα κινεῖσθαι καὶ ὀκέλλειν ἔθεν καὶ κέλης:—unde scripsi ἔθεν καὶ ὀκέλης. Nam in A. est ἔθεν καὶ ὀκέλης καὶ τὸ κελώνιον, in M. obscurioribus literarum ductibus ἔθεν καὶ

κελῆ τὸ κελόν.

21. καὶ βαστάσω om. A.M.

27. ἦν] ἂν A.

28. ἔκπαλαι om. I. In Fl. 10. τὸ ἔκπαλαι δεδογμένον.

ib. δεδογμένον] καὶ ἀδέμνον add. I.

29. ἀλλ' εἰ καὶ] ἀλλὰ καὶ εἰ B.I.

τοῦτ' ἐκεῖνο: ὑπάρχει τὸ ἀδόμενον. Gr. ἔκπαλαι. Gu. τὸ Ἡσιό-
 δειον. Fl. 21. τὸ συγγενές: ἔχετε δηλονότι. οὐ γὰρ δύναται τὸ κτᾶ-
 σθαι ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῶν συγγενῶν λαμβάνεσθαι. Gr. Fl. 6. 9. 17.
 21. 56. 59. 76. τοῦτ' ἐκεῖνο: τουτέστιν, αὕτη ἐστὶν ἡ δύναμις ἐκεί-
 νου τοῦ ἀδόμενου λόγου τοῦ κτᾶσθ' ἑταίρους, καὶ τὸ ἐξῆς· ἰδοὺ γὰρ, 5
 ἐγὼ ὑπὸ μὲν τῶν συγγενῶν παρορῶμαι, ὑπὸ φίλου δὲ βοηθοῦμαι καὶ
 περιέπομαι. κτᾶσθ' ἑταίρους: ἐπὶ τῶν ἔξωθεν προσγινομένων καὶ ὑπὸ
 ἐξουσίαν μὲν ὄντων τινῶν, ἢ ὡσπερ ὑπὸ ἐξουσίαν διὰ τὴν συμφωνίαν
 καὶ ὁμογνωμοσύνην, οὐχ ὥστε δὲ καὶ ἄπτεσθαι ἐξ ἀνάγκης αὐτοῦ καὶ
 ἐγγυτάτω εἶναι λέγεται τὸ κτῆμα καὶ τὸ κτᾶσθαι. συγγενεῖς δὲ, 10
 καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ συγγενές, ὡσπερ τινὰ μέλη εἰσί· φύσει
 γὰρ προσήκουσι καὶ οὐκ ἔξωθεν προσγίνονται. εἰ δὴ τοῦτο, οὐ δύνα-
 ται τὸ κτᾶσθαι καὶ πρὸς τὸ συγγενές τείνειν, ἀλλ' ἕτερον αὐτῶν δηλον-
 ότι δεῖ ῥῆμα συνυπακούειν ἀνάλογον. εἴη δ' ἂν τὸ ἔχειν ἀνάλογον
 τοῦτο γὰρ λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κτᾶσθαι καὶ ἐφ' 15
 ἐτέρων, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μερῶν, οἷον χειρὸς καὶ ποδός· λεγόμεθα
 γὰρ ἔχειν χεῖρα καὶ πόδα. κατὰ τοῦτο δὴ τὸ σημαίνον μὲν λέγοιτο
 ἂν τις καὶ συγγενεῖς ἔχειν κατὰ λόγον. Gu.

805. ὡς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι: ὅστις τρόπῳ καὶ διαθέσει συγκάμνει
 φίλῳ πολλῶν ἐστὶ συγγενῶν ἀμείνων πρὸς τὸ εἶναι φίλος. A.B.C. 20
 M.I. Ἄλλως. ὡς κρείσσω ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὁ θυραῖος καὶ ξένος ἂν,
 τοῖς τρόποις δὲ συντακεῖς, ἤγουν ὁμότροπος γενόμενος, κεκτῆσθαι ἤγουν
 κτηθῆναι φίλος ἀνδρί. κρείσσω δὲ τινῶν μυρίων ὁμαιμόνων καὶ
 ἀδελφῶν, ἢ κοινῶς εἰπεῖν συγγενῶν. A.

ὡς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῆ: τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ 25
 τρόποισι συντακῆ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοὺς τρόπους συμφωνήσῃ, συμ-
 βιβασθῆ, δυσάποσπαστως συγκολληθῆ καὶ ἐνωθῆ κατὰ τὰ μέταλλα
 τὰ ὑπὸ πυρὸς ὁμοῦ τηκόμενα. Gu. συντακῆ: συναναπλασθῆ. M.
 συμβιβασθῆ. Gr. συναρμοσθῆ, συνουσιωθῆ, συναναπλησθῆ. Gu.
 θυραῖος: ξένος. M. ἀλλότριος. Gr. ξένος καὶ οὐ συγγενής. Gu. 30

806. μυρίων κρείσσω: μυρίων ἀδελφῶν κρείσσω ὁ φίλος ἐστὶν

19. ὅστις τρόπῳ] ὅτι ὅστις τρόπῳ I.,
 omisso lemmate, post διαθέσει sic
 pergens, ut B., συγκάμνει φίλόξενος
 (φίλῳ ξένος B.) ἂν πολλῶν συγγενῶν
 ἀμείνων ἐστὶν ὁ τοιοῦτος.

20. πολλῶν] γὰρ addunt A.C.
 ib. ἀμείνων πρὸς τὸ εἶναι ego scri-
 psi. καὶ πρὸς τὸ ἀμείνων A. πρὸς τὸ
 ἀμείνων C. μείνω ἵνα M.

ἀνθρώπῳ εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτὸν, ὅμοιον τῷ “ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν.”
 ῥμαιῶν: λέγεται καὶ ῥμαιῶν τοῦ ῥμαιῶντος, καὶ ὁ ῥμαιῶν, τοῦ
 ὁμαιῶν, ἀφ’ οὗ ἐνταῦθα τὸ ὁμαιῶν ἐπὶ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.
 Gr. (τῶν πολλῶν Fl.) Fl. 6. 9. 56. 59. 76.

- 5 807.—817. ὁ μέγας ὄλβος: τὸ ἐξῆς, ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ
 ἀρετὴ τῶν Ἀτρεϊδῶν ἢ μεγαλοφρονῶσα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τροίᾳ
 εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν, ὅ ἐστιν εἰς δυστυχίαν ἀρχαίαν,
 τὴν τοῖς Ἀτρεΐδαις συμπεσῶσαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλλει ἀρνεῖᾳ. A.
 M. I. Ἄλλως. τὸ ἐξῆς, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς συμφορᾶς τῶν οἴκων
 10 τῶν Ἀτρεϊδῶν ὁ μεγαλοφρονήσας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Τροίᾳ πάλιν
 εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσδαιμονίαν ἔδραμεν, ὡς εἰ ἔλεγε, πρὸς τὴν κακί-
 δαιμονίαν τὴν ἀρχαίαν ἀγκάθησαν ἐπὶ πολὺ αἱ Ἀτρεΐδαι καὶ πάλιν
 ἐδυστύχησαν. τὸ δὲ πλήρες μέγα φρονῶσα ἢ ἀρετῇ. εἰδωλοπιεῖ
 γὰρ αὐτὴν, ἢ ὅτι τῶν ἐπειλημμένων αὐτῆς ἐπαίρει τὸ φρόνημα. δύνα-
 15 ται δὲ καὶ μέγα φρονῶσι τοῖς Ἀτρεΐδαις. A. M. Ἄλλως. ὁ μέγας
 ὄλβος καὶ ἡ περίπυστος κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν Ἰλίῳ τῶν
 Ἀτρεϊδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ εἰς τυπίσω πάλιν ἀνέδραμεν, εἰς
 δυστυχίαν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθεῖσα, καὶ ὡς περ εἶπεῖν, ἀπόρροιαν
 ἔχουσα, ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ’ οἶκον συμφορᾶς· ἐκείνη γὰρ
 20 ἢ ἔρις αὐτοῖς ἢ περὶ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνεῖῦ ἐργάσατο ἔλεεινὰ
 βρώματα καὶ σφαγὰς ἀνοσίους εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐξ

1. ἀνθρώπῳ Gr. ἀνθρώπων ceteri.
 ib. ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν] Conf.
 schol. v. 866.

6. μεγαλοφρονῶσα] μεγαλοφρονήσα-
 σα I.

8. ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τῇ M. quod aptum
 est si ἀρνεῖ scribatur, ut χρυσῆς ἀρνεῖς
 est in scholio v. 812.

ib. ἀρνεῖ] ἀρνεῖ Barnes. et infra
 ἀρνεῖῦ pro ἀρνεῖ. Sed ὁ ἀρνεῖς est
 etiam in schol. ad v. 112. 1000.
 MATTH. Quum B. infra ἀρνεῖῦ
 praebeat, non dubitavi hic quoque
 ἀρνεῖῦ restituere cum Barnesio. In
 scholiis ad v. 812. non solum χρυ-
 σοῦς ἀρνεῖς, sed etiam aliquoties τὸ
 ἀρνεῖον reperitur. Post ἀρνεῖ in B. I.
 additum δύναται καὶ μεγαλοφρονῶσι
 τοῖς ἀτρεΐδαις, quae rectius scripta

M. habet in fine scholii proximi.

9. Ἄλλως om. M. ἄλλως. ὁ μέγας
 ὄλβος A.

ib. τὸ] τὸ ὅ M.

11. εἰς] ἐπὶ A.

ib. ἀρχαίαν δυσδαιμονίαν A. ἑτέραν
 εὐδαιμονίαν M.

13. ἐδυστύχησαν] εὐτύχησαν M.
 Post ἐδυστύχησαν A. pergīt ἄλλως.
 μέγα φρονῶσα ἀντὶ τοῦ φρονήσατα. τὸ
 δὲ πλήρες—τοῖς ἀτρεΐδαις:—

14. ἐπειλημμέναν scripsi pro ἐπει-
 λημμέναν.

15. μέγα φρονῶσι] μεγαλοφρονῶσι A.

16. καὶ ἢ] ἢ om. A.

18. ἐξ εὐτυχίας ante εἰς δυστυχίαν I.

21. εὐγενῶν A. συγγενῶν B. I.

ib. ἐξ om. A.

20. ἀρνεῖῦ B. ἀρνεῖ A. I.

ἐκείνου δὴ φόνου συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον. A.B.I.

ὁ μέγας ὄλβος: ὁ πολὺς πλοῦτος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἡ εὐδαιμονία, ἡ λαμπρότης τῶν ἔργων. Gu. ἅ τ' ἀρετά: καὶ ἡ ἀνδρεία: ἀπὸ τοῦ καθόλου τὸ μέρος. Gr. Fl. 6. 9. 34. 56. 59. 5 76. εὐτυχία. Fl. 21.

809. μέγα φρονοῦσ': ἡ ἔνδοξος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. ἐπηρμένως καὶ ὑψηλῶς. Fl. 33.

παρὰ Σιμωντιοῖς ὄχετοῖς: ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰλίῳ. Σιμοῦς γὰρ ποταμὸς, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν δηλοῖ. B.M. καὶ παρὰ τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ τοῦ παρακειμένου πρὸ Ἰλίου, τοῦ Σιμόντος, τουτέστι παρὰ τῇ Τροίᾳ. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

810. πάλιν ἀνῆλθε: πάλιν ἀντὶ τοῦ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον ἀνέδραμε καὶ κατέστη τοῖς Ἀτρεΐδαις. B.M. εἰς τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε καὶ κατέστη τοῖς Ἀτρεΐδαις. A.C. εὐτυχίαν δέ φησι τὴν κατὰ τὸ Ἰλιον καὶ νῦν δυστυχίαν τὴν πραττομένην. A. C.M. τὸ ἀνῆλθε δηλοῖ τὴν εἰς τοῦπίσω κίνησιν τῆς εὐτυχίας: τὸ δὲ πάλιν δευτέρας σχέσεώς ἐστι δηλωτικόν· οἱ Ἀτρεΐδαι γὰρ εὐτυχήσαντες πρὸς καιρὸν πάλιν δεδυστυχήκασιν διὰ τὴν παλαιὰν συμφορὰν τῶν δόμων. Cant. πάλιν: εἰς τοῦπίσω. Gr. ἢ εἰς αὐ- 20 χίαν. Gu. ἀνῆλθ': ἀνεπόδισεν. Gr. εἰς τὸ πρότερον ἀνέδραμεν, ἀνετράπη. Gu. Ἀτρεΐδαις: τοῦτο πρὸς τὸ ὄλβος καὶ τὸ ἅ τ' ἀρετά συντάσσεται. Gu. τὸ ἐξῆς, ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἀτρειδῶν. Gr.

811. πάλαι παλαιᾶς: ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν παλαιὰν καὶ πάλαι 25 γεγενημένην συμφορὰν. λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς τοῦ

1. ἐκείνου δὴ φόνου συνεχεῖς A. ἐξ ἐκείνου δὴ (δὲ I.) συγγενεῖς B.I.

ib. ἀλλεπάλληλοι] ἐπάλληλοι A.

2. Post οἶκον A.B.I. pergunt καὶ τὸ νομιζόμενον etc. (schol. v. 819.)

9. Σιμοῦς] σιμοῦς M.

16. κατὰ τὸ Ἰλιον] εἰς τὴν ἴλιον C., qui pergit καὶ νῦν πάλιν ἀνῆλθεν, reliquis omissis.

ib. πραττομένην] τραγῳδομένην A. Conf. p. 210, 4.

21. εἰς τοῦπίσω ἀνεπόδισεν est etiam

in Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀνετράπη in Flor. 33. MATTH.

25. πάλαι — διὰ τὴν] πάλαι παλαιᾶς: διὰ τὴν B. ἄλλως, διὰ τὴν I. ubi ut in B. hoc scholion inter scholia v. 807. legitur post μεγαλοφρονοῦσι τοῖς ἀτρεΐδαις.

26. τοῦ Ἀτρεῖς] τοῦ addidi ex C. qui primam partem scholii habet usque ad τοῦ Θυέστου, ubi addit ὁ δὲ θυέστης τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀτρεῖς ἔγγμε τὴν ἀερόπην: —

Ἀτρείως καὶ τὴν βορὰν τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως, προῦπαρξάσης ἑτέρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ, εἶτα εὐτυχίας τῆς κατὰ τὸ Ἰλιον, καὶ πάλιν δυστυχίας τῆς οὖν τραγωδομένης, ἣτις αὐτοῖς προῦξένουσι
 5 συμφορὰς ἀτόπους, τῷ μὲν οἰκτροτάτων τέκνων βορὰν, τῷ δὲ σφραγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. τὸ γὰρ τεκέων ἀντὶ τοῦ τέκνων. ἐξῆς δὲ χρῖα τέμνειν πυριγενεῖ παλάμη. ἐπὶ τῶν γονέων δὲ ἔλαβε παρὰ τὸ τεκεῖν ἴσως. A.B.M.I.

ἀπὸ συμφορᾶς ὄμων: ποίας δὲ συμφορᾶς λέγει, ὅποτε παρὰ
 10 τοῦ ἀρνός ἦλθε τοῖς Ἀτρεΐδαις μεγάλη συμφορὰ, σφραγαὶ καὶ θεινήματα τῶν γενναίων τέκνων. A.

812. ὅποτε χρυσέας: ὅποτε ἦλθε τοῖς Τανταλίδαις, ἦγον τοῖς ἀπογόνοις τοῦ Ταντάλου, ἢ ἕρις τῆς χρυσῆς ἀρνός, ἦγον ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. ἕρις γάρ τινος λέγεται καὶ ἦν ἐρίζει αὐτὸς πρὸς τινα,
 15 καὶ ἦν ἐρίζει τις πρὸς αὐτόν. καὶ ἦν ἕτερι ἐρίζουσι περὶ αὐτοῦ.

Gr. I.

χρυσέας ἕρις ἀρνός: ἡ εὐθεῖα ὁ ἄρς τοῦ ἀρνός τῷ ἀρνί τὸν ἄρνα. ἢ οὕτως, ὁ ῥήν τοῦ ῥήνός καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς α ῥανός καὶ ἐν ὑπερβιασμοῦ ἀρνός, ἡ ὄστικὴ τῷ ἀρνί, ἡ αἰτιατικὴ τὸν ἄρνα. C. Πέλοπος Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἦσαν υἱοί. Ἀτρεὺς δὲ τὸν ἀμφιμήτριον ἀδελφὸν αὐτῶν Χρῆσιππον ἀγαπώμενον ἀμέτρως ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν φθονήσας εἰς φρέαρ ἀποπύγει· ὁ μαθὼν Πέλοπος ἐξάρτισεν αὐτόν. Ὑστερον δὲ μετὰ θάνατον Πέλοπος ἐπανῆλθε, καὶ ἑκάτερος αὐτῶν τῆς βασιλείας ἀντεπιειῖτο. Ἀτρεὺς μὲν, ὡς πρῶτος ὦν κατὰ νόμους.
 25 Θυέστης δὲ, τοῖς νόμοις ἐναντιούμενος. συνέθεντο οὖν ὡς, εἴ τις

1. τὴν βορὰν] τῆς βορᾶς A.M.

Proximum τῷ om. A.

ib. ὡς καὶ] ὡς om. M.

ib. ἐν τοῖς om. A.B.M.

3. τῶν τέκνων αὐτοῦ] κατὰ τὴν μοιχείαν καὶ τῆς βορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ A. quae ex superioribus illata sunt.

4. προῦξένουσι B. προεξέτισσε I. προξέτισσε M. προσεξέτισσε A.

5. τῷ—τῷ] τῶν—τῶν B.I.

ib. τέκνων βορὰν] παίδων βορὰν I.

ib. τῷ δὲ—ἀνοσίαν] τὸ δὲ—ἀπίων M.

6. τὸ γὰρ τ. ἀ. τ. τέκνων om. B.I.

7. τέμνειν M. τέμνων B.I. In A. ἐξῆς δὲ τεκεῖν χρῖα τέμνειν.

ib. γονέων] τοκέων I. Mox διὰ pro παρὰ A.

13. ἦγον—ἀρνός om. Gr.

15. ἕτεροι ε.] ε. ἕτεροι I.

19. Πέλοπος] ἱστορία rubro praescriptum in Gu.

20. τὸν ἀμφιμήτριον] Cant. τὸν ἐπὶ μητρὶ ἀδ. teste Kingio. Gu. cum I. consentit et addit αὐτῶν, quod recepi. Idem paulo post ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν φθ. pro αὐτόν. MATTH.

25. ὡς om. I.

αὐτῶν δείξει τι τέρας, κύριος ἔσσεσθαι τῆς ἀρχῆς. ἐν τοῖς ποιμνίοις δὲ τοῦ Ἀτρέως εὐρηται χρυσοῦν ἀρνίον μῆνιδι Ἑρμοῦ, ὅτι τὸν τούτου υἱὸν Μυρτίλον εἰς Γεραιστὸν ἀκρωτήριον Εὐβοίας κατεβαλάττωσε Πέλοψ. καὶ μέλλοντος Ἀτρέως δεῖξαι τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς καὶ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Ἀερόπη ἢ τούτου γυνή, μοιχευομένη Θυέστη τῷ 5 ἀνδραδέλφῳ, κλέψασα τοῦτο παρέδωκεν αὐτῷ. Θυέστης δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ δείξας τοῖς δικασταῖς τῆς ἀρχῆς ἐκράτησε. μὴ ἀνασχόμενος οὖν Ἀτρεὺς τὴν συμφορὰν καὶ δυσχεραίνων, ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναῖκα Ἀερόπην τιμωρεῖται κατ' ἄμφω, καὶ ὅτι ἐμοιχεύετο Θυέστη καὶ ὅτι κέκλοφε τὸ ἀρνίον καὶ δέδωκεν 10 αὐτῷ, ρίψας αὐτὴν εἰς θάλατταν, ὡς φησι Σοφοκλῆς, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Θυέστου, Ἀγλαόν, Ὀρχομενὸν καὶ Κάλειον ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρὶ, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτειεν. δι' ἃ ὁ ἥλιος μὴ στέρξας τὸ παράνομον μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἑὼ διφρεύει. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ Πλειάδες τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἐβά- 15 δισαν. Gu. I.

ἀρνός: ἢ Ἀερόπη γυνὴ ἦν τοῦ Ἀτρέως, μήτηρ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου. γενῶνται δὲ ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ χρυσοῦς ἀρνός, καὶ περὶ βασιλείας μετὰ Θυέστου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁ Ἀτρεὺς ἀμφισβητῶν, καὶ δι' ἔργων ἔχων δείξειν λέγειν τίνι προσήκει τὸ βασιλεύειν, 20 —καὶ γὰρ ἠλπιζεν εἰς τὸν χρυσοῦν ἄρνα— ἢ Ἀερόπη μοιχευθεῖσα παρὰ τοῦ Θυέστου τοῦ ἀνδραδέλφου αὐτῆς κλέπτει τὸν ἄρνα, καὶ τῷ Θυέστη δίδωσι τοῦτον. διὸ καὶ διαλαμβάνεται παρὰ τοῦ χοροῦ, καὶ κακίζει τὸ γινόμενον. Καὶ ἄλλως. "Ὀμηρὸς φησιν" Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστη." Fl. 33.

25

Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος βασιλεύων Πελοποννήσου ἠῤῥατο ποτὲ ὅτι ἂν κάλλιστον ἀρνίον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῆναι καὶ τοῦτο Ἀρ-

2. μῆνιδι Ἑρμ.—Πέλοψ e Cant. et Gu. addidi. Paulo ante uterque codex συνέθετο οὖν ὡς, εἴ τις, tum δείξει I. δείξει King. δείξει Gu. In seqq. τῷ ἀνδραδέλφῳ exhibent Cant. et Gu. Vulgo τῷ ἀδελφῷ. MATTH.

6. παρέδωκεν] δέδωκεν Gu.

8. τὴν συμφορὰν add. Cant. et Gu. hic etiam habet καὶ δυσχ. pro ἀλλὰ δυσχ. Mox iidem τὴν γυναῖκα addunt ante Ἀερόπην. In fine uterque codex

post τὴν ἐναντίαν addit ὁδόν. MATTH.

11. εἰς θάλατταν] εἰς τὴν θάλασσαν I.

ib. Σοφοκλῆς] Aj. 1297.

12. ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ] κτείνας ἀνέθηκε τῷ Gu.

14. ὁ ἥλιος] ὁ om. Gu.

15. ὁδόν om. I.

24. Ὀμηρὸς] Il. 2, 106.

26. ὅτι—γεννηθῆναι καὶ τοῦτο] Requiritur ὅ τι—γεννηθῆ, τοῦτο etc.

τέμιδι θῦσαι. γεννηθεὶς δὲ αὐτῷ χρυσοῦς ἀρνός, τῆς εὐχῆς ἡμέλησε
 καὶ καθεύξας εἰς λάρνακα ἐφυλάττετο, μέγα δὲ τι φρονήσας ἐπὶ τῷ
 κτήματι κομπάζει ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ. ἤγασε τοῦτο Θυέστην καὶ ὑπῆλθεν
 ὡς ἐρῶν πείσαι τὴν Ἀρτέμιδν διῶναι αὐτῷ τὸ κτήμα. λαβὼν δὲ ἀν-
 5 τεῖπε τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ θεόντως κομπάζονται. ἔλεγε δὲ αὐτὸν ἐν τῷ
 πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὸν χρυσοῦν ἄρνα ἔχοντα.
 τοῦτο δὲ ὁμολογούντος καὶ τοῦ Ἀτρείως Ζεὺς Ἐρμῆν πέμπει πρὸς τὸν
 Ἀτρεῖα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ θηλοῖ περὶ τῆς
 ἀνατολῆς ὅτι μέλλει ποιῆσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. συνθέμενος
 10 δὲ περὶ τούτου ὁ ἥλιος τὴν θύσιν εἰς ἀνατολὴν ἐποιήσατο, ὅθεν εἰσμαρ-
 τυρήσαντος τοῦ δαίμονος τοῦ Θυέστου τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέ-
 λαβε καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν. Α.

Ἱστορία. Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος βασιλείων τῆς Πελοποννήσου ἠΐστατο
 ποτὲ ὅτι, ἐὰν κάλλιστον ἀρνίον γεννηθῆ ἐν τῷ ποιμνίῳ, τῇ Ἀρτέμιδι
 15 θυσιάσαι τοῦτο. εὐθὺς δὲ ἐγεννήθη ἐν τῷ ποιμνίῳ χρυσοῦς ἀρνός,
 καὶ διὰ τὸ ἐπέραστον ἡμέλησε τῆς εὐχῆς. ὁ δὲ Ζεὺς τὸν Ἐρμῆν
 πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρεῖα, ὅπως ποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τὴν βασι-
 λείαν Θυέστου κληρονομήσῃ. καὶ ποιήσας οὕτω τὴν βασιλείαν Θυ-
 έστου τοῦ ἀδελφοῦ ἐκληρονόμησε. βασιλεύσας δὲ ἔτεκε τὸν Ἀγα-
 20 μέμνονα καὶ Μενέλαν. μέλλων δὲ ποτε τελευτᾶν Ἀτρεὺς τὴν βασι-
 λείαν Θυέστη καταλιμπάνει, ὅπως ἀδρωθέντι Ἀγαμέμνονι ἐπιδώσει
 αὐτῷ τὴν βασιλείαν. ἔχοντες γὰρ, ὡς φασὶ τινες, οἱ Ἀτρεῖδαι τὸ
 χρυσοῦν ἐκεῖνο δέρος τοῦ χρυσομάλλου ἀρνίου, ὡς πατρικόν τι καὶ
 ἐξαίρετον σημεῖον ἐπιφέροντες, καὶ διὰ τὸ ψευδοῦναι εἰς τὴν θεὸν καὶ
 25 οὐ τελεῖν τὴν θυσίαν, ἀνέφερον πολλὰ: συμφορὰς καὶ χαλεπὰς καὶ οἱ
 υἱοὶ καὶ οἱ ἔκγονοι. Fl. 33.

13. Ἀτρεὺς—] Brevior enarratio
 in C. ὁ μὲν ἀτρεὺς ἠΐστατο τῇ ἀρτέμιδι
 λέγων εἶ τι κάλλιστον γεννηθῆναι ἐν τοῖς
 ποιμνίῳ ἀντιδῶναι αὐτῇ θυσίαν. ἐγε-
 νήθη οὖν χρυσομάλλου ἀρνίου καὶ τὸ μὲν
 κρέας τοῦ ἀρνός ἔθυσσε τῇ ἀρτέμιδι, τοῦ
 δὲ δέρματος ἐφείσατο ὃ εἶχεν εἰς φύλαξιν
 μεγάλην. περὶ τῆς βασιλείας οὖν ἐρί-
 σαντες ἄμφω, ὃ τε Ἀτρεὺς καὶ ὁ Θυ-
 έστης, ὁ μὲν Ἀτρεὺς ἔφη, ἐκείνου δεῖ βα-
 σιλεύειν ὅστις τὸ τέρας τῶν θεῶν δείξει.
 ὁ μὲν Ἀτρεὺς ἦν ἐλπίζων ὅτι ἐκεῖνος
 κέκτηται τὸ δῆγμα, οὗ καὶ ἀπέτυχεν.

ἐκλείπει γὰρ αὐτὸ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀρτέμις,
 καὶ ἔδωκε τῷ Θυέστῃ, ὅστις ἐμοίχευεν
 αὐτήν, ὡδαμῶς τοῦτο εἶδος ὁ Ἀτρεὺς.
 τοῦτου δὲ γενομένου εἰς ἀπορίαν ἦλθεν ὁ
 Ἀτρεὺς. ὁ δὲ Ἐρμῆς, φειδόμενος τοῦ Ἀ-
 τρείως συνεβούλευσεν αὐτῷ κτεῖναι τὸν
 Δία ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ μέρους
 τῆς δύσεως, ὃ καὶ ἐγένετο. καὶ οὕτω πάλιν
 ἐκράτησε τῆς βασιλείας. τὰς δὲ
 Πλειάδας ἐποίησεν ὁ Ζεὺς ἀνατεῖλαι ἀπὸ
 τοῦ μέρους τῆς ἀνατολῆς:—

26. ἔκγονοι] ἔκγονοι εἶδυσαν (sic)
 Fl. 33.

814. θοινάματα: εὐωχήματα. Gr. εὐωχίαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 34. 56. 59. 76.

815. σφάγια: σφαγαί. σφάγια τὰ σφαζόμενα καὶ αἱ σφαγαί. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. γενναίων τεκέων: τῶν εὐγενῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. B.M.I. 5

816. ὄθεν: ἀφ' οὗ. Gr. ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ. Gu. τὸ ὄθεν ἢ ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὡς ἐντὸς, ἢ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας, τῆς βρώσεως τῶν τέκνων. Gu. φόνφ φόνος ἑξαμείβων: φόνος φόνον διαδεχόμενος. B.I. ἔξ ἐκείνου δὲ φόνου συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι σφαγαί οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν Ἀτρειδῶν οἶκον. B.M.I. φόνφ: ἐπὶ 10 φόνφ φόνος δι' αἵματος κατὰ διαδοχὴν ἐρχόμενος, φόνος φόνον διαδεχόμενος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 33. 56. 59. 76.

817. δι' αἵματος: συγγενείας, φόνου. Gu. οὐ προλείπει: οὐ παύει. Gu. Fl. 6. τὰ καθ' ἑτέρου συμβάντα κατ' ἀμφοτέρων ἔξηγεγκεν· τί γὰρ δεινὸν ὁ Μενέλαος ἐπανελθὼν πέπονθεν, εἰ μὴ τὰ ἐν 15 Ἰλίφ δι' αὐτὸν γενόμενα λέγει κακά; σύλληψις δὲ ὁ τρόπος· τὸ γὰρ ἑτέρφ συμβάν κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν. A.B.I.

819. τὸ καλὸν οὐ καλόν: τὸ νομιζόμενον δὲ εἶναι καλόν, ὁ κατὰ τῆς μητρὸς φόνος, ὅτι ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ πατρὸς γέγονεν, οὐ καλὸν τῷ μητροκτονήσαντι. ἔνιοι οὕτως· ἡ τιμωρία ἢ ὀφείλουσα ὑπὸ τοῦ Ὁρέ- 20 στοῦ ὑπὲρ Ἀτρέως ἀπαιτηθῆναι σφοδρότερον ἀπητήθη. οὐ καλὸν δὲ φησι τὸ σῶμα τῶν γονέων (λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν) ἀπηνεῖ χειρὶ τέμνειν τὸν Ὁρέστην. A.M. καὶ τὸ νομιζόμενον καλὸν οὐ καλόν ἐστι. λέγει δὲ τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. τὸ γὰρ 25 ἀδικεῖν πατέρας ἀσεβῶν ἐστι καὶ ἀνοήτων τέκνων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ γε τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότερον· μέλλουσα

9. φόνου] φόνου B.

14. καθ' ἑτέρου] θατέρφ A.B.I.

15. τί γάρ] τὸ γάρ M.

16. γενόμενα] γινόμενα A.M.I.

ib. κακά om. B.I.

ib. σ. δὲ ὅ] καὶ σ. οὖν B.I.

19. ἐκδικίᾳ] ἐκδικήσει A.

20. ἔνιοι] ἄλλως. ἔνιοι A.

ib. ἢ (ἢ om. M.) ὀφείλουσα ὑπὸ (ἀπὸ M.) τοῦ Ὁρέστου ὑπὲρ] ἢ ὀφειλομένη ἐκ τοῦ Ὁρέστου ὑπὸ A.

21. καλὸν δὲ] δὲ om. A.

23. τέμνειν] τεμεῖν A.

ib. νομιζόμενον καλὸν] νομιζόμενον εἶναι καλὸν A.

24. λέγει] λέγω B.

ib. τὸ σῶμα] τὸν χροῶ I.

25. ἀνατεῖναι] ἀνακτεῖναι B.: sed infra ἀνατεῖναι.

26. πατέρας] πατέρα I. In A.

τὸ γὰρ ἄδικα πάσχειν πατέρας.

27. τοῦτον] τοῦτου A.

γὰρ τελευτᾶν ἢ Τυνδάρῳ Κλυταιμνήστρα φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόησεν ἢ δυστυχῆς, Ὀρέστα, τολμᾶς τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον. ὅρα δὲ καὶ σκίπει μὴ πῶς τις εἰς τὸν πατέρα τὰς τριαίτας τιμωρίας ἀνταλλάξῃ δύσκληϊαν ἀθάνατον ὅτε γὰρ νόσος, οὐδὲ αἷμα, 5 οὔτε τις ἑτέρα συμφορὰ γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μείζων μητρικτοῖας.

A.B.I.

τὸ καλόν: τὸ καλῶς δοκοῦν γεγενηῖσθαι οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ Ὀρέστῃ. τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ἀπνηεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸ σῶμα τῶν γονέων καὶ ἡμαχμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. B.M.I.

10 τὸ καλὸν οὐ καλόν: ὡς γέγονε. Gr. τὸ δοκοῦν τῷ Ὀρέστῃ. Gu.

820. πυριγενεῖ: ἀπνηεῖ καὶ θρασεῖα καὶ ἀημέρω, ὡς ἂν ἐκ πυρὸς γεγενημένη ἢ τὸ ξίφει, ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμάται. B.M.I. δραστηρίῳ. Gr. θρασεῖα, φονικῇ, ἀπνηεῖ, ἀημέρω. Gu. ληστρικῇ, θερμικῇ. Fl. 33. τέμνειν: λέγω τὸ διατεμεῖν. Gu. παλάμα:

15 χειρὶ. Gr. Florr.

821. χροά: σῶμα. Gr. τὴν ὄψιν, τὴν κεφαλὴν. Gu. μελάνδουτον δέ: διὰ τὸ μέλαιναν λαβὴν ἔχειν, τουτέστι μελάγκωπον ἢ μέλαν ὑπὸ τοῦ φόνου γεγήμενον. πολλὰ δὲ εἰσι τὰ τριαῖτα σύνθετα, οἷον κελαϊνεφὲς αἷμα' οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος. οὕτω καὶ ἐνταῦθα 20 τὸ δεδέσθαι οὐκ ἔγκειται. B.M.I. ὑπὸ τοῦ αἵματος μελαινώμενον. M.

μελάνδουτον: μέλαινα αἵματι ἰγρὸν ἤγρον ἡμαχμένον. Gr. βε-

2. τολμᾶς] μὲν add. B.I.

3. ὅρα δὲ—οὔτε τις Α. ὅρα δὲ καὶ σκίπει μὴ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμωρίας—νόσος οὔτε τις B.I.

5. μείζων post συμφορὰ habet B., om. A. qui μητρικτοῖα.

7. τὸ καλῶς—] Brevius in C. τὸ καλὸν τὸ δοκοῦν καλὸν τῷ Ὀρέστῃ ὅτι ἐμητρικτοῖα τὴν μητέρα αὐτοῦ οὐ καλόν:—

8. τὸ δέ] τί δέ B.M.

ib. τὸ σῶμα] τὸν χροά I.

10. τὸ δοκοῦν τῷ Ὀρέστῃ] E Fl. 59. enotatum est, δοκοῦν τῷ Ὀρέστῃ, ἢ ὡς γέγονεν. In Gu. sequuntur superiora τὸ καλῶς δ. γ. τῷ Ὀρέστῃ οὐ καλῶς ἀπέβη.

11. θρασεῖα] θρασεῖ M.

12. γεγενημένη] γεγενημένος M.

Tum sequuntur verba τὸ νομιζόμενον δὲ εἶναι καλὸν—τέμνειν τὸν Ὀρέστην, quae vide in initio scholiorum ad v. 819. Illa autem τὸ ξίφει—παλαμάται in M. supra versum scripta.

16. μελάνδουτον δέ] μελάντερον δὲ B.I. δὲ om. M. In A. μελάνδουτον μελανὴν λαβὴν ἔχοντος ἢ μέλαν παρὰ τοῦ φόνου γεγήμενον. πολλὰ δὲ τριαῖτα σύνθετα.

17. ἔχειν] ἔχοντος M.

19. οὐ—νέφος] οἷον (corrige δ) τὸ νέφος οὐκ ἔγκειται M.

22. μελάνδουτον] Idem scholion est in Florr. 6. 9. 21. 56. 59. 76. qui tamen μελάνδουτον, non μελάνδουτον habent. MATTH.

ib. ἰγρὸν Florr. ἰγρῶ Gr.

βαμμένον ἐξ αἵματος, ἢ τὸ σιδηροῦν μέλας γὰρ ὁ σίδηρος. Gu. μελάνδεται δὲ λέγει φύω τὸ μελανθῆν καὶ βαφῆν ὑπὸ τοῦ αἵματος. πολλὰ δὲ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα, οἷον κελαινεφές αἷμα, καὶ ἕτερα μυρία. ἢ μελάνδεται τὸ σιδηροῦν φησὶ γὰρ Αἰσχύλος “ ἐς μελάνδεται σάκος,” ἦτοι τὸ διὰ σιδήρου δεδεμένον. Gu. Bar. 5

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν: γρ. τὸ δ' αὖ κακοῦργον. A. τὸ μετὰ λόγου καὶ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν οὐχ ἀπλῆ ἔστιν ἀσέβεια· ἴν' ἢ καθόλου τοῦτο τάττεσθαι δυνάμενον καὶ ἐπὶ Ἀτρέως καὶ ἐπὶ Θυέστου καὶ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ ἐπ' Αἰγίσθου, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ καθολικὴ ἔστι γνώμη. τὸ δὲ κακοφρο- 10 νούντων ἀνδρῶν παράνοια τοιοῦτόν ἐστι, τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν αὐτὸ τὸ ἀλόγιστόν ἐστιν. ἢ τοιαύτη ἢ σύνταξις· οὐδὲ τοῦτο, φησὶ, καλόν, τὸ τὸ ξίφος ἤμαχμένον δεῖξαι ταῖς τοῦ ἡλίου ἀυγαῖς. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέαι. A.B.M.I. 15

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν: τὸ μὲν κακουργεῖν ἀσεβῶν ἔστι καὶ πο- νηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον ἐλεεινότε- ρον. οὐκ ἤλεψε γὰρ τὴν μητέρα οἰκτρῶς παρακαλοῦσαν. A.B.M.I. Ἄλλως. ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν ἀσέβεια ἔστι. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπειδὴ ἢ Κλυταιμνήστρα μοιχευθεῖσα ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα. 20 B.M.I.

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν: ἤγουν τὸ κλέπτειν πράξιν κακὴν, τουτέστι τὸ μετὰ λογισμῶν δῆθεν εὐλόγων ποιεῖν τι κακὸν ἀσέβεια καὶ παρά-

4. Αἰσχύλος] Sept. 43.

8. τοῦτο om. A.

ib. τάττεσθαι δυνάμενοι om. I.

9. ἐπὶ Θυέστου] ἐπὶ om. I.

12. αὐτὸ τὸ] ἀντὶ τοῦ B.I.

ib. ἢ τοιαύτη ἢ] ἢ τοιαύτη A.M.

13. τὸ τὸ] Alterum τὸ om. A.

ib. ἤμαχμένον] αἱματωμένον M. ἤματωμένον A.

ib. ταῖς τοῦ ἡλίου ἀυγαῖς] Gr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. οἱ φόνον ἐργασάμενοι καὶ δικαίως οἰόμενοι τοῦτο ποιῆσαι τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος ἐδεικνυον ἤμαχ- μένον. Gu. ἔθος ταῖς οἰόμεναις δικαίως φονεῦσαι τινὰ τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύ- ναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέαι τοῦτο ποιούμενοι. μελάνδεται δὲ λέγει

etc. quae vid. ad v. 821. MATTH.

14. οἴονται] οἷον A. Idem mox τὸ δικαίως pro τοῦ δικαίως.

15. πεφονευκέαι] Pergunt B.M. μελάνδεται δὲ διὰ (μελάνδεται διὰ M.) τὸ μέλαινα etc. Quae vide p. 214, 16.

16. τὸ δ' αὖ κακουργεῖν] Non lem- ma, sed ἄλλως praefixum in A.B.M. I. in quibus haec sequuntur post οὐκ ἔγκειται (schol. v. 821.)

17. οὐκ ἤλεψε — παρακαλοῦσαν om. I.

18. γὰρ om. B.M. In Fl. 10. est καὶ γὰρ οὐκ ἤλεψε—

21. Ἄλλως] ἢ αἴτως B.

22. μοιχευθεῖσα om. I.

νια. καὶ τοῦτο χάριν τοῦ Ὀρέστου εἴρηται, καὶ οὐ τῆς Κλυταιμνήστρας. Cant. τὸ κακότροπα (κακὰ) ἐργάζεσθαι (ὡσπερ ἡ Κλυταιμνήστρα). Gr. et Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀσέβεια μεγάλη: γρ. ποικίλη. M. ἀσέβεια ποικίλη γράφε, μὴ μεγάλη, ἢ 5 οἰκείως ἔχη τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. Bar.

824. κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν: αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ οὐ καλόν, διὰ μέσου ῥηθέντος τοῦ τὸ δ' αὖ κακουργεῖν καὶ τὸ ἐξῆς. Gu. κακὰ διανοημένων. M. Gu. Fl. 6. τοῦ Αἰγίσθου. Gu. Fl. 6. παράνοια: ἀγνωσία. Gr. Fl. 6. 9. 21. 25. 34. 56. 59. 76. μωρία. Gu.

10 825. ἀμφὶ φόβῳ: διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου. B.M.I.

826. ἰάχησε: ἐβόησεν. I.

827. οὐ τολμᾶς: οὐχ ὅσια τολμᾶς. M. οὐ ποιεῖς. Gr. Fl. 6. 9. 21. 25. 56. 59. 76. πράττεις. Gu.

828. μὴ πατρίαν τιμῶν χάριν: ὅρα ἴνα. Gr. μὴ χαριζόμενος 15 τῷ πατρί. Gu. τιμῶν χάριν: τίνων χάριν γράφειν δεῖ, καὶ μὴ τιμῶν τοῦτο μὲν γὰρ μακρὸν ἔχει τὸ ι, ἐκεῖνο δὲ βραχύ. καὶ μὴ ἔσαιεῖ, ἀλλ' εἰσαιεῖ οὕτω γὰρ ἔχει τὰ κῶλα οἰκείως πρὸς τὰ τῆς στροφῆς. Bar. ἐξανάλγη: ἐγείρης κακῆν φήμην διόλου. I. ἀπενέγκη κακοδοξίας αἶνον. M. λάβης, ἀπενέγκη. Gu.

20 831. τίς ἔλεος: δέον τίς δυστυχία εἰπεῖν, ἔλεος εἶπεν ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος τοῖς γὰρ δυστυχουῖσιν ἔλεος παρὰ πάντων ἀνθρώπων γίνεται. τὸ αὐτὸ δὲ νοητέον καὶ πρὸς τὸ τίνα δάκρυα. βούλεται δὲ ἐντεῦθεν εἰπεῖν ὅτι πάντων, ὅσα παρὰ ἀνθρώποις δεῖνὰ, τὸ ἀποκτεῖναι μῆτέρα δεινότερον. Gu. I.

25 832. μείζων κατὰ γᾶν: οὐδεὶς δηλονότι. I. οὔτε γὰρ νόσος οὔτε συμφορὰ τις μείζων ἐστὶ τῆς μητροκτονίας. B.M.I.

ἡ ματροκτόνου: ἡ μητρὸς αἷμα διὰ τῆς χειρὸς ποιῆσαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φόνον. Gu. τινὲς μέχρι τοῦ θέσθαι

4. ἀσέβεια ποικίλη —] Scholion Triclinii.

6. αὕτη ἢ —] Idem sch. e Bar. 74. edidit King. sed annexum scholio ad v. 823. et truncatum: desunt enim omnia post ῥηθέντος. Pertinere vero hoc scholion ad v. 824. non ausim contendere: in Gu. inter v. 823. et 824. scriptum

est, praefixa stellula, quam in apice litterae κ verbi κακοφρόνων mihi visus sum agnoscere. MATTH.

7. κακὰ] κακῶς Gu. In Fl. 10. κακῶς διατεχνουμένων.

15. τίνων χάριν —] Annotatio Triclinii.

25. οὔτε γὰρ] ἐπεὶ I.

26. τις om. I.

λέγουσιν εἶναι τὸν στίχον, καὶ ἕτερον τὸ οἶον ἔργον τελέσας, οἱ δὲ μέχρι τοῦ τελέσας στίχον ἵνα λέγουσιν. Fl. 59.

834. οἶον ἔργον τελέσας: οἶον ἔργον ὁ δυστυχῆς Ὀρέστης διαπραξάμενος διὰ τὸν φόνον καὶ περιδινούμενος τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὕψεις ὁ τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος παῖς. A.C.M. φεῦ τῆς δυστυχίας. 5 M. οἶον ὁ δυστυχῆς Ὀρέστης καταπραξάμενος τὴς μητροκτονίας ἄγρευμα γεγένηται ταῖς Ἐρινύσι, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. B.I. δινεύων δὲ βλεφάροις ἀντὶ τοῦ περιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοιούτοι γὰρ οἱ μανιώδεις) καὶ πανταχοῦ περιστρέφων αὐτοὺς, ὃ ἔστι τεταραγμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ 10 ἐξῆς, Εὐμένισι δρομάσι. δρομάσι δὲ τοῖς εὐκινήτοις. A.B.I. οἶον ἔργον τελέσας ὁ παῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος τετάρακται ὑπὸ μανιῶν, Εὐμενίδων ἄγρευμα διὰ τὸν φόνον γεγόμενος, εὐκινήτοις ὀφθαλμοῖς περισκοπούμενος. Gr.

τελέσας: διαπραξάμενος. I. διαπράξας. Gu.

15

835. βεβάκχευται: τετάρακται. Gr. I. ἠγγίωται, ἐξεμάνη, ἑταράχθη. Gu.

836. Εὐμένισι θήραμα φόνῳ: ἀντὶ τοῦ ἄγρευμα γεγόμενος καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐρινύων διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς. A.M. ταῖς Ἐρινύσι ἐγένετο θήραμα ταῖς εὐκινήτοις ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος παῖς 20 συστρέφων διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς. C.

φόνῳ: διὰ τὸν φόνον. Gr. ἔνεκα τοῦ φόνου τῆς μητρὸς. Gu.

837. δρομάσι: εὐκινήτοις. Gr. ταχείαις. Gu. I. δινεύων: περισκοπούμενος. Gr. I. περιδινούμενος, συστρέφων ἑαυτόν. Gu. εἴωθασι γὰρ οἱ μαινόμενοι συστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς: ταρραττομέ- 25 νων δὲ τούτων ἀνάγκη καὶ τούτους στρέφεισθαι. Gu. δινούμενος τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς οἱ μαινόμενοι. Fl. 10. βλεφάροις: ὄμμασι. Gu.

839. ᾧ μέλεος: ὡς ἄρα ἦσθα τὴν φύσιν ὦμος, ἠνίκα ἢ μὲν ὠδινῆσασα προὔτεινέ σοι τὸν μαστὸν ὑπὸ τῶν χρυσοῦφῶν ἱματίων, γα- 30 λακτοτροφίας ὑπομιμνήσκουσα καὶ τὸν ἔλεον διὰ τούτου θηρωμένη,

3. Ὀρέστης om. C.

4. διὰ om. C.

5. ὁ et Ἀγαμέμνονος παῖς om. C.

8. δινεύων δὲ—ἀντὶ τοῦ om. A.

30. χρυσοῦφῶν B. χρυσοῦφον I. Verba ὑπὸ τῶν χ. i. om. M.

31. καὶ τὸν] καὶ πρὸς B.M., recte, si σοῦ addatur.

σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιῶν οὐκ ἠλέησας τὴν τεκνίωσαν, ἀλλὰ γέγονας τῆς μητρὸς ἀνόσιος φινεύς. τῆ σῶ πατρὶ ὑπὲρ ἧν πέποιθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας διδοῦς. B.M.I. μέλεος: ἄλλιος. Gr. Florr.

839. ὑπερτέλλοντα: ὑπερανατεταμένον. B. προκίπτοντα. Gr. ἀναφαινόμενον, ἀνατεινόμενον. Gu. ὑπερκίπτοντα, ὑπερανατεινόμενον. I.

841. χρυσοεπιγήτων: τῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάξης ἰφανθέντων. Gr. I. (κατεσκευασμένων ἱματίων superse. in Gu.) ἐκ χρυσοῦ ἰφανθέντων. ἴσως παρὰ τὸ πηνίον. B.M. Fl. 10.

10 842. σφάγιον: θῦμα. Gu. ἔθετο: ἐποίησε. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

843. ἀμειβάν: εἰς. Gr. διὰ. Gu. ἀντέκτισιν. Gu. εἰς ἐκδίκησιν. I.

844. γυναῖκες: ᾧ γυναῖκες, ἄρα ἐξῆλθεν τῶν δόμων ὁ ἄλλιος Ὀρέστης τῆ ἐκ θεοῦ ἐρχομένη τύχη δαμασθείς: I. οἶδεν ὅτι ἐξῆλθεν, ἐπεὶ οὐχ ἔρα αὐτόν ζῆτεῖ δὲ εἰ μανεῖς ἐξῆλθεν τῶν δωματίων ὁ τλήμων Ὀρέστης. Gr. Bar.

845. θεομανεῖ: τῆ ἐκ θεοῦ ἐρχομένη. Gr. ἐκ θείας ὀργῆς γενομένη. Gu. δαμείς: κατασχεθείς, δαμασθείς. Gu.

846.—848. ἦκιστα: οὐδαμῶς μαινόμενος, σφαιροῦν δὲ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀργεῖον λαόν, δώσω ἀγῶνα τὸν προκειμένον περὶ τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ ἀγῶνι ἀπόκειται ἢ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς. I.

Ἀργεῖον: ἐνικῶς γράφει πρὸς τὸ λέων Ἀργεῖος γὰρ λαός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ἀργους, ὡς Ἀθηναῖος ὁ ἐξ Ἀθηῶν, καὶ Θηβαῖος ὁ ἐκ Θηβῶν. αἱ δὲ μετὰ τοῦ ὦν γράφοντες ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. Bar. τὸν τῶν 25 Ἀργεῖων. Gr. οἴχεται: ἀπῆλθε. Gr. ἐπορεύθη. Gu.

847. τὸν προκειμένον: τὸν ἐνιστάμενον. Gu.

849. αἶμοι: φεῦ, τί πρᾶγμα πεποιήκε; τίς δὲ κατέπεισε αὐτόν; ὁ Πυλάδης. φαίνεται δὲ ὅδε ὁ ἄγγελος οὐ μακρὰν ἂν εἶπειν τὰ ἀπὸ

7. τῶν om. I.
ib. ἰφανθέντων] κατασκευασθέντων ἱματίων I. κατεσκευασμένων Florr. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.
9. πηνίον] πήνη M.

15. τῶν δωματίων—Ὀρέστης om. Gr. sed habet supra versum ἄρα μανεῖς ἐξῆλθε τῶν δωματίων ὁ τλήμων ὀρέ-

19. οὐδαμῶς —] Prima scholii verba sunt in B.M. οὐδαμῶς (οὐδαμῶ μ.) μαινόμενος, σφαιροῦν δὲ (σφαιροῦν, sine δὲ M.).

22. ἐνικῶς—] Scholion Triclinii.
28. In Gr. εἶκε. φαίνεται δὲ ὅδε ὁ ἄ. ὦν οὐ μακρὰν λέξειν τὰ κείμενα περὶ τοῦ σοῦ κασιγνήτου.

τῶν Ἀργείων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου. I. ἔοικε δέ: κατὰ τὸ σιωπώ-
μενον εἶδον τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον αἰ τοῦ χοροῦ γυναῖκες. B.M.

851. τὰ κείθεν: τὰ ἀπ' ἐκεῖ, τὰ ἀπὸ τῶν Ἀργείων. βαρεῖαν χρῆ-
τιθῆναι εἰς τὸ τά, ἵνα ἦ βραχὺ τὸ α, καὶ ἀπόστροφον δηλοῦσαν ὡς
ἐκθλιψις γέγονε τοῦ ε· ἐν ἄλλοις γὰρ γίνεται κρᾶσις καὶ ἔστι τὸ τά 5
μακρὸν, οἷον τὰμά, ἐνταῦθα δὲ οὐ. Bar.

852. ᾧ τλήμων: ταῦτα τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἀκροασαμένου τῆς βου-
λῆς καὶ σκέψεως τῆς κατὰ Ὀρέστου τυρευθείσης. διηγεῖται δὲ τῇ
Ἡλέκτρα οὐχ ὡς ἀγνοούση, ἀλλ' ὡς τὴν περὶ Ὀρέστου καὶ αὐτὸς
ἐνδεικνύμενος ὑπόθεσιν. ἠγαπᾶτο γὰρ παρ' αὐτῷ οὐκ ἔλαττον τῶν 10
λοιπῶν, καὶ μετ' ἐπιτάσεως διηγεῖται τὴν ὄψιν καὶ μετ' ἐκπλήξεως
καὶ ὀδύνης. C. ᾧ ἀθλία θύγατερ τοῦ Ἀγαμέμνονος, σεβασμία
Ἡλέκτρα, ἄκουσον λόγους δυστυχεῖς, οὓς σοι φέρων ἐλήλυθα. I.
σεβασμία. Gr.

853. παῖ πότνια: πότνια αὐτὴν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν 15
παρθένου τοσοῦτον χρόνου, ἢ διὰ τὸ βασιλέως εἶναι θυγατέρα, καὶ
βασιλέως οὐ τοῦ τυχόντος· δύστηνον δὲ καὶ τλήμονα τῶν παρουσῶν
εἶνεκα συμφορῶν. Gu. I.

854. οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων: ὅμοιον τῷ (v. 743.) “ πού ἐστιν
ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία.” ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν, ἄκουσον 20
λόγους δυστυχεῖς, οὓς ἦκω φέρων σοι, ὁ δὲ συνπάγει τῷ ὑποτακτικῷ
ἄρθρῳ τὸν λόγον καὶ φησιν, ἄκουσον οὓς δυστυχεῖς λόγους ἦκω
φέρων σοι. Gr. I.

855. αἶ αἶ: ἀπολώλαμεν ἀπὸ τοῦ λόγου δῆλος εἶ (φανερὸς εἶ
διὰ τοῦ λόγου Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.) κακάγγελος ᾠν. 25
B.C.M.I.

857. ψήφῳ Πελασγῶν: ἐκυρώθη τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων τὸν σὸν
ἀδελφὸν ἀποθανεῖν καὶ σέ, ᾧ τάλαινα, κατὰ τήνδε τὴν ἡμέραν. I.
ψήφῳ: τῇ κρίσει, τῇ ἐκκλησίᾳ. Gu. Πελασγῶν: τῶν Ἀργείων.
Πελασγὸς γὰρ βασιλεὺς παλαιὸς Ἀργείων. A.B.C.M. Fl. 10. 33. 30

1. αἰ τοῦ] αἰ ἀπὸ τοῦ B., omisso
γυναῖκες.

3. τὰ ἀπ' ἐκεῖ etiam Gu. et τὰ
ἀπὸ τῶν Ἀργείων Gr.

12. σεβασμία] σεβασμένα I.

19. ὅμοιον] ὅμοιος I.

22. ἄκουσον—φέρων σοι] ἄκουσον λό-

γους, δυστυχεῖς λόγους ἦκω φέρων σοι I.

24. In C. δῆλος εἶ λόγων: ἀπόλο-
γος δῆλος etc.

30. Πελασγὸς—Ἀργείων] βασιλεὺς
γὰρ Ἀργείων πελασγὸς τοῦ ἄργους A.

ib. παλαιὸς Ἀργείων] ταῦ ἄργους γέ-
γονεν C.

859. οἶμοι: προσήλθεν ἔλπις, ἣν ἐκ μακροῦ φοβουμένη διὰ τὸ μέλλον ἐφθειρόμενη καὶ διερρεόμενη ὑπὸ τῶν γῶων. τίς δὲ ἀγῶν καὶ τίνες λόγοι ἐν τοῖς Ἀργείοις κατεδίκασαν ἡμᾶς ἀποθανεῖν; εἶπε, ὧ πρεσβύτερε, πότερα διὰ λιθοβολούσης χειρὸς, ἢ διὰ ξίφους τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν ἀπόκειται μοι, κοινὰς συμφορὰς ταῖς τοῦ ἀδελφοῦ κεκτημένη. I.

προσήλθεν: εἰς πέρας ἐξέβη. Gr. ἔλπις, ἣν: ὁ φόβος, καθ' οὔ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

860. τὸ μέλλον: ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέλλον ἀφορῶσα πολλὰ ἐθρή-
10 γουν. A.B.

862. κάπεκύρωσαν: ἀντὶ τοῦ κατεδίκασαν καὶ καθαιροῦσι ψῆφον τὴν καταδικάζουσαν. A.B.M. ἤγουν ἐβεβαίωσαν. Gr. ἀπεφύγαντο, ἐψήφισαν. Gu.

864. ἀπορρηξαι: ἀποβαλεῖν. Gr. βιαίως ἀφεῖναι. Gu.

15 865. κοινὰς ἀδελφῶ: ἢ ἴσον θάνατον τῶ ἀδελφῶ θηήσκουσαν, ἢ τὴν αὐτὴν δυστυχίαν τῶ ἀδελφῶ ἔχουσαν, ὡς ἐκείνῳ μὲν τὸν φόνον ποιήσαντος, ἐμοῦ δὲ συμβουλευσάσης. καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότεροι δυστυχοῦμεν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑπόσχωμεν θάνατον. Gu. I.

866.—956. Ἐτύγχανον μὲν βαινῶν, ἀντὶ τοῦ ἔβαινον, ἀγρόθεν,
20 ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, ἔσω τῶν πυλῶν τῆς πόλεως δηλονότι, χρήζων μαθεῖν καὶ τὰ περὶ σοῦ καὶ τὰ περὶ τοῦ Ὀρέστου· εἶχον γὰρ ποτε ἀγάπην τῶ σῶ πατρὶ, καὶ ἔτρεφέ με ὁ σὸς δῆμος, πένητα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι ἐμοὶ δηλονότι. ὄρω δὲ ὄχλον στείχοντα, ἦτοι πλήθος λαοῦ βαδίζον, καὶ καθίζοντα κατὰ τὸ ἀκρωτήριον
25 (v. 872.), ὅπου φασὶ κατ' ἀρχὰς τὸν Δαναὸν διδόντα δίκας τῶ Λιγύπτῳ ἀθροῖσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας, ἦτοι εἰς συνέδριον. ἰδῶν δὲ τὴν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ ἠρώτησά τινα τῶν πολιτῶν τί καινὸν καὶ νέον γέγονε τῶ Ἀργεῖ δηλονότι. ἄρα ἀγγελμά τι παρὰ τῶν πολεμίων ἔλθον διήγειρε τὴν πόλιν τῶν Δαναϊδῶν; ὁ δὲ εἶπεν, εὐχ
30 ὄρω ἐκείνου τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ ἀθροίσματος ἐρχόμενον, μέλλοντα δραμεῖσθαι ἀγῶνα τὸν θανάσιμον, ἦτοι τὸν θάνατον ἐπάγοντα. ὄρω δὲ φάσμα ἀνέλπιστον, ὃ μήποτε ἄφελον ἰδεῖν, λέγω τὸν Πυλά-

11. ἀντὶ τοῦ om. A.

16. ὡς] ἢ I.

18. ὑπόσχωμεν] ὑπόσχωμεν ἂν Gu.

ἐπίσχοιμεν ἂν I. ἐπίσχοιμεν ἂν Barnes.

19. Ἐτύγχανον —] Haec I. habet

post scholion v. 942.

δην καὶ τὸν σὸν σύγγονον στείχοντε, ἤγουν στείχοντας καὶ βαδί-
 ζοντας ὁμοῦ, τὸν μὲν, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, κατηφῆ καὶ σκυθραπὸν
 καὶ παραλελυμένον ὑπὸ τῆς νόσου, (ν. 882.) τὸν δὲ Πυλάδην ἐπὶ τῷ
 φίλῳ λυπούμενον, ἴσα καὶ ὁμοίως ἀδελφῶ, κυβερνῶντα τὸ νόσημα
 παιδαγωγία καὶ χειραγωγία. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ὄχλος τῶν Ἀργείων 5
 πλήρης, κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, τίς θέλει λέγειν, πότερον, ἀντὶ τοῦ
 ἄρα, πρόπον ἐστὶν ἀποθανεῖν τὸν Ὀρέστην μητροκτονήσαντα, ἢ μὴ
 χρεὼν καὶ πρόπον ἐστί; καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἦτοι μετὰ τούτον, ἀνίσταται,
 ἀντὶ τοῦ ἀνέστη, ὁ Ταλθύβιος, ὃς συνεπόρθει τῷ σῷ πατρὶ, ἤγουν
 σὺν τῷ σῷ πατρὶ, τοὺς Φρύγας. ἔλεξε δὲ διχόμυθα, τουτέστι διπλῆν 10
 ἔννοιαν ἔχοντα, ἦτοι δίγνωμα καὶ ἀμφιρρεπῆ, ὧν αἰεὶ ὑπὸ τοῖς δυνα-
 μένοις, ὑποκάτω τῶν δυναμένων, ἦτοι τοῖς κρατοῦσι χαριζόμενος, τὸν
 μὲν σὸν πατέρα ἐπαγλούμενος καὶ θαυμάζων, τὸν σὸν δὲ σύγγονον
 οὐκ ἐπαιῶν, (ν. 899.) λόγους κακοὺς ἐλίσσω, ἀντὶ τοῦ συνεῖρων καὶ
 συμπλέκων καλοῖς, ὅτι καθισταίη, ἀντὶ τοῦ καθίστησιν καὶ τίθησιν, 15
 εἰς τοὺς τεκόντας νόμους οὐ καλοῦς· τὸ δὲ ὄμμα αἰεὶ ἐδίδου χαροπὸν
 τοῖς φίλοις τοῦ Αἰγίσθου. τὸ γὰρ γένος τῶν κηρύκων τοιοῦτον ἐπὶ
 τὸν εὐτυχητῆ πηδῶσι καὶ ὀρμῶσιν αἰεὶ οἱ κήρυκες. οὗτος δὲ φίλος αὐ-
 τοῖς, τοῖς κήρυξιν, ὃς ἀν' ἰσχύη καὶ ὑπάρχει ἐν ἀρχαῖς πόλεως, ἦτοι
 ἀρχὴν πόλεως ἔχει. μετὰ τούτου ἐδημηγόρει ὁ Διομήδης ὁ ἄναξ. 20
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὐδὲ σέ, οὐδὲ τὸν σύγγονόν σου εἶα καὶ παρεχώρει,
 φυγῆ δὲ καὶ ἔξορία ζημιοῦντας τοὺς Ἀργεῖους, ὑμᾶς δηλονότι, εὐσε-
 βεῖν, ἦτοι καθαρὸς εἶναι. ἐθουρβήθησαν δὲ οἱ μὲν λέγοντες ὅτι
 καλῶς λέγει, (ν. 902.) οἱ δὲ οὐκ ἐπήρουν, τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα
 δηλονότι. καὶ μετὰ τούτου ἀνέστη ἀνὴρ ἀκρατόστομος, ἰσχύων θρά- 25
 σει καὶ ἀναισχυντία, Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος, ἦτοι κατ' ἀνάγκην ὧν
 Ἀργεῖος, πίσυνός τε καὶ θαρρῶν θορύβῳ καὶ ταραχῇ καὶ παρρησία
 ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδέυτῳ, πιθανὸς καὶ ἐπιτήδειος περιβαλεῖν αὐτοὺς
 κακῷ τινί.—ὅταν γὰρ ἡδὺς, ὧν δηλονότι, τοῖς λόγοις καὶ κατὰ τοὺς
 λόγους φρονῶν κακῶς πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα ὑπάρχει τῇ πό- 30
 λει· ὅσοι δὲ μετὰ γνώσεως βουλευούσιν, ἀντὶ τοῦ συμβουλευούσιν, αἰεὶ
 χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ, κὰν μὴ παραυτικά, αὔθις, ἦτοι εἰς τὸ μέλλον, εἰσὶ
 χρήσιμοι τῇ πόλει. πρέπει δὲ τὸν προστάτην (ν. 912.) ἰδόντα,
 τουτέστιν ἐγνωκότα, ὧδε καὶ οὕτως σκοπεῖν καὶ ἔρευαν· ὅμοιον γὰρ
 16. χαροπὸν] χαρωπὸν I. 30. φρονῶν Matth. φησὶ I. 31. δὲ addidi.

γίνεται τὸ πρῶγμα τῷ λέγοντι τοὺς λόγους, ἤτοι τῷ δημηγοροῦντι,
 καὶ τῷ τιμωμένῳ αὐτοὺς, τούτεστι τῷ ἄρχοντι.—ὃς εἶπεν ἀποκτείνειαι
 τὸν Ὀρέστην καὶ σέ, τοὺς Ἀργεῖους δηλονότι, βάλλοντας πέτραις,
 ἤτοι λιθοβολοῦντας. ὑπέτεινε δὲ καὶ ὑπέβαλεν ὁ Τυνδάρεως τῷ κα-
 5 τακτεῖν οὖτοι σφῶ, τούτεστι τῷ συμβουλευόντι φρονεῖν ὑμᾶς, λέγειν
 λόγους τοιούτους. ἄλλος δὲ ἀναστὰς ἔλεγεν ἐναντία τῷδε, κατὰ τὴν
 εἶπεν μὲν οὐκ εὐειδῆς, ἀνὴρ δὲ γενναῖος καὶ εὐγενῆς τῇ ψυχῇ, ὀλιγάκις
 μολύνων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς, ἀντιστρόφως, ἀπὸ τοῦ ὀλιγάκις
 χραινόμενος καὶ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ κύκλου τῆς
 10 ἀγορᾶς, αὐτουργῶς καὶ γεωργῶς, ὡς καὶ μόνον σώξουσιν τὴν γῆν,
 ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους, συνετὸς δὲ καὶ φρόνιμος, θέλων χωρεῖν
 ὁμίσει τοῖς λόγοις, τούτεστι παρρησιάζεσθαι διὰ τῶν οἰκείων λόγων,
 πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας, (v. 922.) ἀκέραιος καὶ ἀνεπίληπτος,
 ἐπιτηδεύσας βίον ἄμεμπτον ὃς εἶπε στεφανοῦν καὶ τιμᾶν τὸν παῖδα
 15 τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τῷ πατρὶ, κτα-
 νὸν γυναῖκα κακὴν καὶ ἄθεον, ἣ ἐκεῖνα ἰὰ πράγματα ἀπεστέρει τοὺς
 ἄνδρας, μήτε ὀπλίξεσθαι τινα κατὰ τὰς χεῖρας, τούτεστι μήτε μετὰ
 ὄπλων κινεῖν τὴν χεῖρα, μήτε στρατεύειν ἀφέντα τὰ δῶματα, εἰ οἱ
 λελειμμένοι καὶ ἐναπολειφθέντες τῶν ἀνδρῶν φθειροῦσι τὰ ἔνδον
 20 οἰκουρήματα, ἤτοι τὰς ἔνδον οἰκουροὺς γυναῖκας, λωβόμενοι καὶ ὑβρί-
 ζοντες τὰς εὐνάς. καὶ τοῖς χορηγοῖς ἐφαίμετο λέγειν εὖ καὶ καλῶς.
 καὶ οὐδεὶς εἶπεν εἰς τὸ ἐξῆς. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἦλθεν ὁ σὸς σύγγωνος
 (v. 932.) ἔλεξε δὲ, ὡς ἄνδρες οἱ κεκτημένοι τὴν γῆν τοῦ Ἰνάχου, πά-
 λαι, ἤτοι ἄνωθεν, Πελασγοὶ, δεύτερον δὲ Δαναῖδες, ἀπὸ τοῦ ὕστερον,
 25 ὑμῖν ἀμύνων καὶ βοηθῶν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τῷ πατρὶ, ἔκτεινα τὴν
 μητέρα· εἰ γὰρ ὁ φόνος τῶν ἀρσένων ἔσται ὅσις, ἤτοι ἐνδεδομένος
 ταῖς γυναῖξιν, οὐκέτι ἂν φθάνετε καὶ καταλαμβάνετε θήσκοντες,
 ἢ χρεῶν καὶ ἀναγκαῶν δουλεύειν ταῖς γυναῖξιν. τὸ ἐναντίον δὲ δρά-
 σετε, ἢ καὶ παρὸ χρεῶν καὶ πρέπον δράσαι· νῦν μὲν γὰρ προδοῦσα,
 30 ἤτοι ἐκδοῦσα ποιήσασα, τὰ λέκτρα τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τέθηκεν. εἰ δὲ
 δὴ κτενεῖτε ἐμὲ, ὁ νόμος ἀνεῖται καὶ ἀπελέλυται, καὶ οὐκ ἂν φθάνει
 τις θήσκων, (v. 942.) ὅτι τῆς τόλμης, τῶν γυναικῶν δηλονότι. οὐ
 γενήσεται σπάνις καὶ ἔνδεια. ἀλλ' οὐκ ἔπειθε τὸν ὄμιλον, δοκῶν εὖ
 καὶ καλῶς λέγειν. νικᾷ δὲ ἐκεῖνος ὁ κακὸς λέγων ἐν τῷ πλήθει, ὃς
 35 ἠγέρευσεν κτανεῖν τὸν σύγγωνον καὶ σέ. μάλιστα δὲ ἔπεισεν ὁ τλήμων

Ὁρέστης μὴ κτανεῖν πετρουμένους, ἤτοι λίθοις βαλλομένους. ὑπέσχετο δὲ ἐν σφαγῇ αὐτόχειρι, ἤτοι αὐτοεργῶ καὶ διὰ τῶν οἰκείων χειρῶν, λείπειν τὸν βίον σὺν σοὶ ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. ἄγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλήτων ἐνταῦθα, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὁ Πυλάδης δακρύων. συνακολουθοῦσι δὲ καὶ οἱ φίλοι κλαίοντες, οἰκτείροντες. 5 ἔρχεται δὲ σοὶ (v. 952.) πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἐλεεινῆ. ἀλλ' ἐτοίμαζε ξίφη, ἢ σχοινίου ἀγχόνης ἐπὶ τῷ τραχήλῳ, ὅτι ἀπόκειται λιπεῖν σε τὸ φῶς. ἢ εὐγένεια δὲ οὐδὲν ἐπωφέλησεν, ἀντὶ τοῦ ὠφέλησεν, οὐδὲ ὁ Φοῖβος, ὁ Πύθιος, ἤτοι ὁ Ἀπόλλων ὁ καθίζων τρίποδα, ἤτοι ὁ ἐπὶ τρίποδος καθίζων, ἀλλὰ ἀπώλεσεν. I. 10

866. ἐτύγχανον μὲν βαίνων ἐξ ἀγροῦ ἐντὸς τῶν πυλῶν, χρῆζον ἀκοῦσαι τὰ περὶ σοῦ καὶ τὰ περὶ Ὁρέστου· αἰεὶ ποτε γὰρ εὐνοϊκῶς διεκείμην πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ μ' ἔτρεφεν ὁ σὸς οἶκος πένητα μὲν, εὐγενῆ δὲ πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς φίλοις, ἢ γενναῖον ὑπάρχοντα τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς ἐμοὶ, ὅμοιον τῷ “ἠδὺς ὁ ποταμὸς 15 πιεῖν.” I.

869. ἔφερβε: ἔτρεφε. M.

870. χρῆσθαι δὲ γενναῖον: εὐγενῆ πρὸς τὸ χρῆσθαι. B.M.

871. καὶ θάσσοντ' ἄκραν: τόπος οὕτω καλούμενος· λέγει δὲ τὸν πρῶνα· ἐνταῦθ' αἰεὶ φασὶ τοὺς Ἀργεῖους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ καὶ 20 τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ Αἰγύπτῳ ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνων αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. A.B.M.I.

872. οὗ φασὶ πρῶτον Δαναόν: Δαναὸς ἐγένετο Ἄργους βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας ἐκδίδωσι πρὸς

14. γενναῖον—] Ultima γενναῖον δὲ ἐπ' ἀρχ. sunt etiam in Gr. sine interpretatione praecedente. Reliqua omnia ibidem pro glossis supra adscripta sunt, nisi quod v. πυλῶν suprascriptum est τῆς πόλεως, et v. πηθεῖσθαι μαθεῖν, ut in Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. MATTH.

15. ἠδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν] Conf. schol. v. 806. p. 208, 1.

19. τὸν πρῶνα] τὴν πρῶνα B.I. In C. τὸν πρῶνα λέγει.

20. φασὶ om. M. φησὶ C.

ib. λέγουσι δὲ καὶ] φῆ (i. e. φησὶ, pro φασὶ scriptum) in A.C.M. in

quibus haec verba usque ad αἰ θυγατέρες αὐτοῦ separatim scholion sunt.

21. δίκας om. C.

ib. ὦν—φόνου] ἄν—φόνου M.

23. οὗ φασὶ—Δαναόν] Sic B. In I. ἄλλως sine lemmate. In A.M. hoc scholion legitur infra post versus ex Bellerophonte allatos.

ib. Δαναὸς] δὲ add. A.

24. πεντήκοντα οὔσας] οὔσας πεντήκοντα M.

ib. ἐκδίδωσι πρὸς γάμον] ἐκδίδωσιν εἰς γάμον I. ἐξέδοτο πρὸς γάμον A.

γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου πενήκοντα καὶ αὐτοῖς οὖσιν. οὗτος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον, χρῆσόμενος εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτὸν ἐκ τούτου κινδυνεύσειν. ὁ δὲ ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου. μόνῃ δὲ Ἐπερ-
 5 μνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, καὶ οὗτος ἐβασίλευσεν Ἄργους. Α.
 Β.Μ.Ι. Ἄλλως. ὅπου φασὶ πρῶτον Δαναὸν μετὰ τὸν θάνατον τῶν
 υἱῶν Αἰγύπτου δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ Αἴγυπτος ἦκεν εἰς Ἄργος
 τιμωρήσων τὸν φόνον. Δαναὸς δὲ μαθὼν ἐξῆγεν εἰς ὄπλα τοὺς Ἀργεῖους.
 ἀλλὰ Λυγκεὺς πείθει λόγους ὀρίσασθαι τὴν ἔχθραν, καὶ καθιστῶσι δι-
 10 καστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ τόπος ἔνθα
 ἡ δίκη συνήχθη περὶ τὴν μεγίστην ἄκραν, ἔνθα καὶ Ἰναχος ἀλίσας τὸν
 λεῶν συνεβούλευσεν οἰκίξειν τὸ πεδίον, ἐξ ἐκείνου Ἑλιαία καλεῖται, ἡ
 νῦν Ἑλιαία λεγομένη. Ἄλλως. ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἀφῆχθαι
 τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τέ φασι καὶ Ἐκαταῖος γρά-
 15 φων οὕτως “ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος, παῖδας δὲ,
 ὡς μὲν Ἡσιόδου, ἐποίησε πενήκοντα, ὡς δὲ ἐγὼ λέγω, οὐδὲ εἰσί.”
 καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος τὰ παραπλήσια τούτῳ φησί. Φρύνικος
 δὲ ὁ τραγικός φησι σὺν Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον ἦκειν εἰς Ἄργος.

3. αὐτὸν] αὐτῷ Β.Ι.

ib. τούτου] τούτων Ι.

4. ἔπεισε] πείσας Α.

5. καὶ οὗτος] καὶ om. Μ.

6. Ἄλλως om. Μ.

ib. Δαναὸν μετὰ τὸν] τὸν δαναὸν
 μετὰ Β.Ι. τὸν δαναὸν μετὰ τὸν Α. τὸν
 δαναὸν μετὰ ἄγγελον τὸν θάνατον C.

ib. τῶν υἱῶν—τιμωρήσων] τῶν υἱῶν
 (υἱέων Α. C.) ἦκεν εἰς Ἄργος αἴγυπτος τι-
 μωρήσων Α. Μ.

8. τὸν φόνον] τῷ φόνῳ Β.Ι.

9. ὀρίσασθαι] λῦσαι Β.Ι.

10. αὐτοῖς] αὐτοὺς Α. Μ. αὐτῆς C.

11. ἡ δίκη σ.] σ. ἡ δίκη C. qui
 parat pro peri et omittit ἔνθα καὶ—
 ἀλίσας.

12. λεῶν] λαῶν Β.Ι.

ib. ἐξ] ὁ δὲ τόπος ἐξ Α. C. Μ.

13. Ἑλιαία] Sic M. et C.: conf.
 Valcken. ad schol. Phoen. 45. ἀλι-
 διὰς Β.Ι. ἀλία Cobetus. In M. est
 gl. interl. τὴν ἑλιαίαν φησί.

ib. καλεῖται] Quae sequuntur us-
 que ad finem scholii om. C. Verba
 ἡ νῦν Ἑ. λεγομένη om. Α. Μ.

13. ἀφῆχθαι] ἐλθεῖν Ι.

14. τέ φασι om. Α.

ib. γράφων] γράμμαι Β. γράφεται
 Μ. γρ. Α.

15. παῖδας δὲ (μὲν Α. Μ.)—ἦκειν
 εἰς Ἄργος om. Ι.

16. ὡς δὲ ἐγὼ—εἰσίν om. Β.

ib. ὡς δὲ ἐγὼ λέγω] ὡς λέγω (λέ-
 γων Α.) δὲ Α. Μ. ὡς ἐγὼ δὲ λέγω
 Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p.
 627.

17. κυκλογράφος Cobetus, ut est
 in scholio v. 997. κυκλογραφεῖς Α.
 Β. Μ.

ib. τὰ παραπλήσια τούτῳ Β. ἐν τού-
 τῳ τὰ παραπλήσια Α. Μ.: unde Co-
 betus ἐν τῷ πρώτῳ τὰ παραπλήσια.

18. φησι σὺν] φησὶν ἐν Nauckius.
 Phrynichi tragoedia fuit Αἰγύπτου
 inscripta.

λέγεται δέ τις ἐν Ἀργεὶ πρῶν, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ χωρίου Δεινίας ἐν θ' τῆς πρώτης συντάξεως, ἐκδόσεως δὲ δευτέρας, γράφων οὕτως “ταχέως δὲ κυριεύσαντες τὸν Μέλαγχρον καὶ τὴν Κλεομήτραν βάλλοντες λίθοις ἀπέκτειναν.” καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν ὑπεράνω τοῦ καλουμένου πρῶνος, χῶμα 5 παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργεῖους δικάζειν. τάχα δ' ἂν τούτου καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύει εἰπὼν “καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναϊδῶν ἐδρασμάτων στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων ἕπο.” A.B.M.I.

οὗ φασι Δαναόν: ἐν κρίσει ἀπολογίας τοῦ φόνου τῶν υἱέων. μετὰ θάνατον τῶν υἱέων ἤκεν εἰς Ἀργος Αἴγυπτος τιμωρησόμενος Δαναόν. 10 καὶ ὅς μαθὼν ἐξῆλθε μετὰ τῶν Ἀργείων εἰς μάχην. ἀλλὰ Λυγγεὺς ὁ υἱὸς Αἰγύπτου ὁ μόνος ἀποφυγὼν τὸν θάνατον πείθει λόγους τὸν τε πατέρα Αἰγύπτου καὶ Δαναὸν θεῖον καταλῦσαι τὴν μάχην καὶ εἰς κρίσιν ἐλθεῖν. καθιστῶσιν οὖν δικαστὰς αὐτοῖς Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων ἀρίστους. γέγονε δὲ ἡ δίκη παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα καὶ πρῶ- 15 του Ἰναχος κατελθὼν ἐξ ὄρους μετὰ τινῶν ἀνδρῶν ὄκισε τὸ πεδῖον. ὁ δὲ τόπος ἐξ ἐκείνου Ἥλιαία καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀργεῖοι ἐποίουν τὰς δίκας. Gu. τὴν Ἥλιαίαν φησί. M.

ἄκραν: τὸ ἀκρωτήριον. Gr. τῆς πόλεως. Gu. εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα ἦν καὶ τὸ λεγόμενον Ἥλιαία δικαστήριον. Gu. 20

873. ἀθροῖσαι: συναγαγεῖν. Fl. 6.

874. ἄθροισμα: τὴν συναγωγὴν. Gu.

1. λέγεται] Sic A.M., non λέγει ut Cobet.

ib. Ἀργεῖοι] Addit M. ἀλλ' οὐ παρῆκει (παρῆκεν Cobetus) ὁ δαναὸς αἰγύπτῳ δικάσασθαι, verba ab hoc loco aliena, quae cum scholio superiore, ubi est Δαναὸς δὲ μαθὼν etc. composuit Mueller. Fragm. Hist. vol. 3. p. 25.

2. ἐν θ' Muellerus pro ἔνθα, (ἐν M.) quod in ἐν τῷ πρώτῳ mutaverat Cobetus. Verba ἐν θ'—δευτέρας om. B.I. ib. δὲ δευτέρας A. δεύτερον, sine δέ, M.

3. κυριεύσαντες] κυριεύσαντα B.I. ib. τὸν Μέλαγχρον] τὸν Μελάγχρον Cobetus. τὸν μελάχαριν B.M. τὸν

μέν λαν ^{XP} A. Nominis Μέλαγχρος exemplum est Lesbi tyrannus sic vocatus: v. Alcaeum ap. Hephaest. p. 80. ed. Gaisf. Diog. L. 1, 74. Suidam s. v. Πιττακός.

4. Κλεομήτραν βάλλοντες om. M. 5. πρῶνος Cobetus. πρῶνος A.B.I. πρώτου M.

7. Βελλεροφόντῃ] βελλεροφόντῃ M. ib. μνημονεύει Matth. μνημονεύει A. B.M.I.

ib. ὄχθον Δαναϊδῶν ἐδρασμάτων] ὄχθον, Δαναϊδῶν ἐδράσματα Hermann. Opusc. vol. 2. p. 322.

ib. στὰς (στὰς om. A.)—κηρύκων add. A.B.M., om. I. ἕπο addidit Cobetus.

875. μῶν τι πολεμίῳ πάρα: ἄρα παρὰ πολεμίῳ τιῶν ἄγγελ-
μα παραγεγόμενον ἀνήγειρε τὴν πόλιν; B.

876. ἄγγελμα: μήρυμα. Gu. ἀεπτέρωκε: διήγειρε. Gr. I.
ἀνήγειρε. ἐθούρῳθησε. Gu. ἀνίσσειται. Fl. 33. Δαναϊδῶν: τῶν ἀπὸ
5 τοῦ Δαναοῦ καταγεγμένων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

877. πέλας: πλησίον. Gr. τοῦ ἀθροίσματος. Gu.

878. θανάσιμον: θάνατον ἐπάγοντα. Gr.

879. ἄελπτον: ἀπροσδόκητον, ἀέλπιστον. B. ἀέλπιστον πρά-
γμα. M. ἀέλπιστον. Gr. φάσμ': ὄψιν. Gr. θέαμα, θέαν. Gu.
10 Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

881. κατηφῆ: σκυθρωπόν. Gr. I. παρεμένον: παραλελυμένον
καὶ ἔκλυτον ὑπὸ τῆς νόσου. Gr. I.

882. τὸν δ' ὥστ' ἀδελφόν: τὸν δὲ συλλυπούμενον τῷ φίλῳ καθά-
περ ἀδελφός. M. τὸν δὲ ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴσα ὥστε ἀδελφόν.
15 Gr. I. ἴσα φίλῳ: τὸ ἴσα οὐκ ἔστι πρὸς τὸ φίλῳ, ἀλλ' ἔστι τὸ φίλῳ
πρὸς τὸ λυπούμενον οὕτω τὸν δὲ λυπούμενον τῷ φίλῳ ὥστε καὶ ὥσπερ
ἀδελφόν ἴσα καὶ ὁμοίως. ἔστιν οὖν τὸ ἴσα καὶ τὸ ὥστε ταυτο-
δύναμα, τὸ μὲν ὥστε πρὸς τὸ ἀδελφόν ὄν, τὸ δὲ ἴσα ἀσύνηκτον διὰ
μέσου κείμενον. Gu. Bar.

20 883. κηδεύοντα δὲ παιδαγωγία ἀπὸ τοῦ θεραπεύοντα τῇ χειρα-
γωγία. B. M. θεραπεύοντα, ἐπιμελούμενον. I. κυβερνῶντα, φροντί-
δος ἀξιοῦντα, δουλεύοντα. Gu. κηδεύω τὸ τῆς προσηκούσης τοῖς
νεκροῖς ἐπιμελείας καὶ κηδεμονίας ἀξιώ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κυβερνῶ.
Fl. 21. παιδαγωγία: κυβερνήσει. Gr. Florr. θεραπεία. Gu.

25 884. πλήρης: πεπληρωμένος, πηλὺς. Fl. 6. ἀκέραιος. Gu. Ἄρ-
γείων ὄχλος: ἡ πληθὺς τῶν Ἀργείων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56.
59. 76.

887. μητροκτονῶντα: μητροκτονήσαντα. Gr. καπὶ τῷθε: μετὰ
τοῦτον. Gr. ἢ μετ' ἐκείνου. τῷ λόγῳ. Gu.

30 888. συνεπόρθει: συγκατέστρεφε. Fl. 6.

1. ἄρα π. π. τ. et ἀνήγειρε in M.

14. τὸν δὲ] Ὀρέστην add. I., pro
quo Barn. Πυλάδην. Neutrum est
in Gr. sed in Gu. recte supra φίλῳ
scriptum τῷ Ὀρέστη. Pro ἴσα ἀδελ-

φῳ, quod est in I., Gr. ἴσα ὥστε
ἀδελφόν. In B. est τὸν δὲ συλλυπού-
μενον τῷ φίλῳ ἴσα ἀδελφῷ.

20. κηδεύοντα—τοῦ om. M. So-
lum χειραγωγία in I. Idem in Gr.

889. ὑπὸ τοῖς δυναμένοις: τοῖς κρατοῦσιν αἰεὶ χαριζόμενος. M. ὑπὸ τοῖς ἄρχουσιν. I. τουτέστι τοῖς δυνατοῖς χαριζόμενος καὶ πρὸς ἐκείνους νεύων τῇ γνώμῃ. Gu. Bar. τοῖς κρατοῦσι. Gu. ὑποκάτω ὦν τῶν δυναμένων, τουτέστι πρὸς τὸ θέλημα ἐκείνων. Fl. 6.

890. διχόμυθα: τὸ ἐξῆς ἀντὶ τοῦ διχόγνωμα, τοῖς κρατοῦσιν 5 ἄλλοτε ἄλλα προσχαριζόμενος. τὸ δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται διὰ τοῦ καλοῖς κακοῦς λόγους ἐλίσσω. B.C.M.I. διχόμυθα: δίγνωμα, ἀμφιρεπῆ, διπλοῦς λόγους. Gu. ἐκπαγλούμενος: ἐκπληττόμενος, ἐπαινῶν. B.M. θαυμάζων. B. Gr.

891. καλοῖς κακοῦς λόγους ἐλίσσω: διὰ τοῦ καλοῖς κακοῦς λό- 10 γους ἐλίσσω ἐξηγεῖται τὸ διχόμυθα. M. ἐφερμηνευτικὸν τοῦτο τοῦ διχόμυθα. καλοῖς περὶ τοῦ πατρὸς, κακοῖς δὲ περὶ τοῦ Ὀρέστου. Fl. 6. τοῖς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς. Gu.

892. ἐλίσσω: συνείρων. Gr. περιπλέκων, συνάπτων. Gu. συστρέφων. Fl. 33. καθισταίη νόμους: ἀντὶ τοῦ κυροῖη, λέγων, ὅτι ὁ 15 Ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον εἰσήνεγκεν εἰς τοὺς τεκόντας. A.B.C.M.I. νόμους: τὸ τὰς μητέρας ἀποκτείνειν, εἴαν τι φαῦλον ποιήσωσιν. Gu. Bar.

894. φαιδρωπὸν: χαρωπὸν. Gr. I. χαρίεν καὶ βοηθὸν, ἰλαρόν. Gu. ἐδίδου: ἔστρεφε. I. 20

895. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει ὅτι “αἰεὶ ποτε σπέρμα κηρύκων λάλον.” B.C.M.I.

896. πηδῶσι: μεταβαίνουσιν. I. ὀξέως add. Fl. 6. ταχέως ὀρμῶσιν. Gu. ὅδε: ὁ εὐτυχῆς. Gu.

897. ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ: οὗτος δὲ φίλος ἐστὶ τοῖς κήρυξιν ὅστις 25 ἀν δύνηται καὶ ἀρχὴ τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ τούτῳ πείθονται. C. καὶ ὅστις ἐν ἀρχαῖς ἢ πόλεως, ἤγον ἀρχὴν πόλεως ἀρχῆ, ἢ ὅς ἀν δύνηται καὶ ἀρχὴ τῆς πόλεως. I.

898. ἐπὶ τῷδε: μετὰ τοῦτον. Gr. μετ' ἐκείνον. Gu. Διομήδης: ὀμώνυμος τῷ ἐν τῇ Τροίᾳ. Gu. 30

5. τὸ ἐξῆς om. I.

6. ἄλλα] ἄλλος C.

ib. τοῦ] τὸ C., omisso ἐξηγεῖται.

τὸ etiam M. lin. 10.

15. καθισταίη] δὲ add. B.I.

ib. κυροῖη] κυροῖ B.I. De C. non constat quia literae evanidae sunt.

ib. ὁ Ὀρέστης] ὁ om. A.B.I.

16. νόμον] δρόμον A.M.

19. χαρωπὸν Gr. χαρροπὸν I.

21. λέγει] λέγων A.C.M.

22. ποτε] ποτ' ἐστὶ Musgravius.

Versus Euripidis ex fabula perdita.

27. ὅς ἀν—πόλεως etiam A.B.M.

899. οὔτος κτανεῖν: οὔτος οὐκ εἶα κτανεῖν οὔτε σὲ οὔτε τὸν σὸν ἀδελφόν. Gr. I.

900. φυγῇ δὲ ζημιῶντας: ἔλεγε δὲ ἔξορίᾳ. Gr. κολάζοντας ἑμᾶς. Gu. οὐ γὰρ δύναται τὸ εἶα ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἰσαῖθα λέγεσθαι.
5 Gr. I. εὐσεβεῖν: καθαροὺς εἶναι. Gr. τὸ γὰρ Ὀρέστην καὶ Ἡλέκτραν λευσίμους γενέσθαι ἀσέβεια ἦν. Gu.

901. ἐπερρόθησαν: ἐθουρύθησαν. I. ἐθουρυθῆθησαν. Gr. μετὰ ταραχῆς ἤχησαν. Gu.

903. ἀνὴρ: Κλεοφῶν. Gu. ἀθυρόγλωσσοις: ἀκρατόστομοι, ὁ
10 Κλεοφῶν. I. ταῦτά φασιν ἐπὶ Κλέωνι τῷ ἡμαγωγῷ λέγεσθαι, σφαλλόμενοι· πρὸ γὰρ τῆς τοῦ Ὀρέστου διδασκαλίας πολλοὺς χρόνοις ὁ Κλέων ἐτελεύτα. τάχα οὖν εἰς Κλεοφῶντα τείνει, ἐπεὶ καὶ ἔναγχος οὔτος τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκας οὐ προσήκατο. καὶ τὸ λέγειν δὲ “Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος ἡναγκασμένος” εἰς ταῦτον
15 βλέπει. θέλει δὲ εἰπεῖν Ἀθηναῖον οὐκ Ἀθηναῖον οὔτα αὐτὸν, ἀλλὰ νόθον πολίτην, παρ’ ὅσον Θραξῆ ἦν ὁ Κλεοφῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις “φιλοτιμότερα Κλεοφῶντος, ἐφ’ οὗ δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλις θεῖον ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδῶν, ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον.”
A.B.M.I.

20 ἀθυρόγλωσσοις: ἀκρατόστομοι. Gr. πολυλόγος, λάλος. Gu. οὔτοι γὰρ διὰ τὸ πάνθ’ ἂ κήσειαν ἐκφέρειν τῇ γλώττῃ θέραν οὐ θεοῦσιν ἐν τοῖς στόμασιν ἔχειν. Gu. Bar. θράσει: τῇ ἀναισχυντή. Gu.

904. Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος: Ἀργεῖος μὲν ὡς ἐν Ἀργεῖ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς, οὐκ Ἀργεῖος δὲ ὡς τῶν πατέρων αὐτῷ ἐκ Θρακῆς
25 οὔτων. Gu. Bar. οὐκ Ἀργεῖος: οὐ γνήσιος οὔτος ὁ Κλέων ἦν· τῷ Ἀργεῖ γὰρ καταλεγόμενος Θραξῆ ἦν τὸ ἀνάκαθεν. Fl. 6.

1. οὔτος] οὔτος ὁ διομήδης I.
- ib. οὔτε—οὔτε] οὐδέ—οὐδέ Gr.
4. οὐ γὰρ—] Hacc in I. post τὸν σὸν ἀδελφόν sine lemmate.
10. φασιν] φⁿ A.B.M.
12. ὁ Κλέων] ὁ om. I.
- ib. τάχα] ταῦτα A.
- ib. τείνει] συντείνει A.
- ib. ἐπεὶ καὶ] καὶ om. M. ἐπέιγω καὶ A.
14. οὐκ Ἀργεῖος om. A.
- ib. ταῦτον βλέπει (θλέπειν A.)] τοῦτο βλέπει B.I.
15. δὲ] γὰρ M.

16. ὁ Κλεοφῶν Ruhnken. Hist. Orat. p. xlv. ἐκ δελφῶν ὁ κλεοφῶν B.I.
- ἐκ δελφῶν ὁ κλέων A.M.
- ib. Βατράχοις] 690.
17. ἀμφιλάλις θεῖον] ἀμφιλάλις (sic etiam M.) θεῖον A.
20. οὔτοι γὰρ] οἱ γὰρ πολυλόγοι Bar.
22. τοῖς στόμασιν] τῷ στόματι Bar.
24. πατέρων] πρῶν (sic) Gu.
25. οὔταν] In Gu. additum excerptum ex scholio superiore, καὶ ἀριστοφάνης ὡς θράκα διασύρων αὐτὸν ἐν Βατράχοις φησὶ φιλοτιμότεραι usque ad ἐξομένη πέταλον.

ἡναγκασμένος: τὸ ἐξῆς Ἄργεῖος ἡναγκασμένος, ὡς εἰ ἔλεγε νόθος πολίτης. καὶ τοῦτο φασιν αὐτὸν εἰς Κλειοφῶντα τείνεσθαι, ἐπεὶ Θραξ κωμωδεῖται. A.M. κατ' ἀνάγκην ἦν Ἄργεῖος. Gr. βεβιασμένος, νόθος πολίτης. Gu.

905. θερύβφ τε πίσυνος: τεθαρρηκῶς, πείθειν δυνάμενος εἰς τὸ 5 περιβάλλειν κακῶ τινι τοὺς ἀκούοντας, ὥστε αὐτοὺς ποιῆσαί τι κακόν. A.B.C.I. Ἄλλως. φίλος τε τῇ ταραχῇ καὶ τῇ ἀμαθεῖ παραρησία. C. πίσυνος: λεηλατῶν. M. λεηλατῶν, πιστεῦων. Fl. 6. 21.

906. πιθανός: ἐπιτήδειος. Gr. ἔτι: περισσόν. σὺν τούτῳ. Gu. αὐτούς: τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην. I. τοὺς πολίτας. Gu. 10 κακῶ τινι: βλάβῃ τινί. Gr.

907. ἡδύς: ὑπάρχων κατὰ τοὺς λόγους. Gr. κακῶς: κακοτρόπως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

908. πείθη: ἡ γὰρ τῶν λόγων αὐτοῦ ἡδονὴ εἰς πικρίαν κατανατᾷ ἐν γὰρ μόνον θηράται, ὥπως κολακεύσῃ τὸ πλῆθος καὶ ἀποδεκτὸς αὐτῷ 15 γίνηται, τοῦ δὲ λυσitelouñτος αὐτῷ οὐ φροντίζει. Gu.

909. σὺν νῶ: μετὰ γνώσεως. Gr. γνώσει. Gu. βουλευούσι: συμβουλευούσι. Gr. κὰν μὴ παραντίκα: λείπει τὸ ἀλλ' οὖν· κὰν μὴ παραντίκα, ἀλλ' οὖν μετὰ ταῦτά εἰσι χρήσιμοι τῇ πόλει. B.I. εἰσὶ χρήσιμοι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διὰ τὸ μὴ λέγειν 20 ἡδέως τῷ πλήθει. Gu. αὔθις: ὕστερον. Fl. 6. εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα. Gu. χρήσιμοι: ἐπιτήδειοι εἰς χρεῖαν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τοῖς μὲν νοσοῦσι βαρεῖς τὸ καταρχὰς φαίνονται, ἀλλ' ὕστερον πολλοῦ τινος ἄξιοι δι' ὧν πρόσθεν ἐλύπησαν τὴν ὑγίαν παρέχοντες. Gu. 25

911. θεᾶσθαι δ' ὧδε: ὁ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος ὀφείλει τοὺς τοιοῦτους ἐπιλέγεσθαι δημηγόρους, τοὺς καὶ χρησιμεύειν μέλλοντας· ὁμοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται τῷ τε δημηγῶρι καὶ τῷ τοῦ δήμου προϊσταμένῳ. τιμωμένῳ γὰρ εἶπε τῷ προϊσταμένῳ. A.B.C.M.I.

1. τὸ ἐξῆς om. M.	Prima verba λείπει τὸ ἀλλ' οὖν sunt etiam in M.
2. καὶ τοῦτο] ταῦτα A.	
ib. τείνεσθαι A. γίνεσθαι M.	26. τοὺς om. I.
6. περιβάλλειν A. περιβαλεῖν B.I.	27. ἐπιλέγεσθαι] ἐπιλέξασθαι I.
παραβάλλειν C.	ib. δημηγόρους] τοὺς δημηγόρους A.
ib. κακῶ τινι] τινὶ κακῶ C. αὐτῷ	28. τε δ. καὶ] γε δ. δὲ A.
κακῶ A.	29. τιμωμένῳ—πρόισταμένῳ addidi
19. εἰσι χρήσιμοι τῇ πόλει om. B.	ex A.C. γὰρ om. C.

δεῖ, φησὶ, τὸν ἀγαθὸν πολίτην εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφαιρᾶν
 αἰεὶ καθὼς γὰρ ἂν συμβουλευέσκειν, οὕτως εὐθασίον ἀποβαίνειν τὰ
 πράγματα. B.I. Ἄλλως, τὸν πρεσβύτα τῆς πόλεως, τουτέστι τὸν
 δημαγωγόν, οὕτως ἀφαιρῶντα πρὸς τὸν λέγοντα δεῖ κρίνειν· ὁμοίως
 5 γὰρ, φησὶν, ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα καὶ τῷ λέγοντι καὶ τῷ ἀκούοντι·
 ὥσπερ γὰρ, ἐὰν ᾗ ὁ συμβουλευόμενος κακῶς, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει,
 οὕτως καὶ, ἔταν ὁ ἀκούων κακῶς ἀκούῃ, πάλιν οὐ σύμφορος. A.B.I.
 Ἄλλως, τὸν δὲ πρεσβύτα τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου ἀκροατῆν δεῖ
 καὶ ἀνασκηπεῖν τὸν συμβουλευόμενον ὁποῖόν ἐστι τὸ ἦθος. εἰς ταῦτον
 10 γὰρ ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα τῷ τε λέγοντι κακῶς καὶ σφαλερῶς συμ-
 βουλευόντι τῷ δεχομένῳ τοὺς αὐτοὺς λόγους. A.

θεᾶσθαι: ἐνταῦθα δὲ, ἤγουν ἐν τοῖς τοιούτοις, χρὴ τὸν προστάτην
 τῆς πόλεως ἰδόντα, τουτέστι ἐγνωκότα, θεᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ σκέπτε-
 σθαι, ἀκριβῶς σκοπεῖν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ θεᾶ-
 15 σθαι ὃ ᾧδε τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ σκοπεῖν οὕτω, ποῖός τις καθ' ἡδονὴν
 λέγει, καὶ ποῖος οὐ, καὶ τῷ μὲν πείθεσθαι, τὸν δὲ καθ' ἡδονὴν λέγοντα
 μισεῖν, ὡς κακῶν ἐσυστέρων αἴτιον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ θεᾶσθαι καὶ
 τὸ ἰδόντα ἐκ παραλλήλου, ὥσπερ τὸ ἐτύγχανεν ἂν, οὐ καλῶς λέγου-
 σιν. ἔχει γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν προστάτην καὶ ἰδόντα καὶ γινόντα
 20 καὶ ἀκούσαντα τούτους θεᾶσθαι καὶ σκοπεῖν ᾧδε, ὡς ἔβραμεν. Gu.

θεᾶσθαι: σκέπτεσθαι, ἀκριβῶς σκοπεῖν, ἐρευνᾶν. Gu. ᾧδε: ἐν-
 ταῦθα, ἤγουν ἐν τοῖς τοιούτοις. οὕτως. Gu. τὸν προστάτην: τῆς
 πόλεως, τὸν δικαστὴν τῶν λόγων, τὸν ἄρχοντα. Gu.

912. ἰδόντα: ἐγνωκότα, γινόντα καὶ ἀκούσαντα τούτους. Gu.
 25 ὁμοίον γάρ: τὴν αὐτὴν κακίαν ἔχει ὅ τε τὰ μὴ καλὰ δημηγορῶν καὶ
 ὁ κυρῶν αὐτὰ, ἢ τὸν αὐτὸν ἐπαινοῦν ὁ τὰ καλὰ δημηγορῶν καὶ ὁ κυρῶν
 αὐτά. Fl. 6. τὸ χρῆμα: τὸ πρᾶγμα. Gr. τὸ συμβησόμενον. Gu.
 ὅτι ἡ ἀτιμία τοῦ δημηγόρου ἀνέρχεται εἰς αὐτόν. Gr.

913. τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ: τουτέστι τῷ προ-

1. δεῖ] ἄλλως praefixum in marg.
 B.

2. συμβουλευέσκειν] συμβουλεύσειαν
 I.

3. Ἄλλως om. A.
 ib. τὸν πρεσβύτα] τὸν προστάτην:

τὸν δὲ πρεσβύτα A.

6. ὅ] ὅτι A.

7. ὁ ἀκούων] ὁ om. A.B.I.

ib. κακῶς ἀκούῃ] κακῶς ἀκούει A.

ib. οὐ σύμφορος] ἀσύμφορος A.

16. πείθεσθαι] τίθεσθαι Gu.

29. τουτέστι.— In A. ἀντὶ τοῦ . .

. . φέρων ἀντὶ τοῦ τιμῆν ἔχοντι καὶ τὰ
 πρωτεία τῆς πόλεως τιμωμένῳ. In C.
 ἀντὶ τοῦ τιμῆν ἔχοντι καὶ τὰ πρῶτα τῆς

ἵσταμένῳ καὶ τὰ πρωτεῖα φέροντι τῆς πόλεως καὶ τιμωμένῳ. A.B. M.I. τῷ δημηγόρῳ. Gu. τιμωμένῳ: τῷ τιμωμένῳ αὐτούς. Gr. ἀποδεχομένῳ αὐτούς, ἢ τῷ ἄρχοντι, τῷ βασιλεῖ. Gu.

915. 916. ὑπὸ δ' ἔτεινε: ὑπέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ Τυνδάρως τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονευθῆναι, ἢ οὕτως, ὑποβάλλων ὁ Τυνδάρως τοῖς καθ' ὑμῶν ποιουμένοις τὸν λόγον, ὑπέτεινε καὶ εἰς ταυτὸ ἦν τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεῦεσθαι. τὸ σφῶ δὲ ἀντὶ τοῦ τῷ λέγοντι τοὺς δύο φονευθῆναι. τὸ δὲ κατακτείναντι οἶον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγεν. A.B.M.I. ἤγουν τοιούτους λόγους εἶπεν ὁ Κλεοφῶν εἰς τὸ μέσον καθ' ὑμῶν οἶους ἐνόησεν ὅτι ἀρέσκουσι τῷ Τυνδάρῳ. C. 10

ὑπὸ δ' ἔτεινε: ὑπέβαλε δὲ ὁ Τυνδάρως λόγους τοιούτους λέγειν τῷ σφῶ κατακτείνοντι, ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ τῷ κτείνοντι ὑμᾶς, ταυτέστι τῷ συμβουλευόντι φονευθῆναι ὑμᾶς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

918.—921. οὐκ εὐπότος: οὐκ εὐοπτος, ταυτέστιν οὐκ εὐειδής. B. 15 εὐμορφος: γρ. οὐκ εὐοπτος. M. κατὰ μὲν τὴν ἔξω ἐμφέρει καὶ ἐμφαίνει ἀηδῆς καὶ ἀφανῆς, ἀνδρεῖς δὲ καὶ γενναῖος κατὰ ψυχὴν. A. οὐκ εὐειδής, οὐκ εὐμορφος. I. ἀνδρεῖος δ' ἀνῆρ: γενναῖος. I. ἀνδρεῖος τῇ ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς, ῥώμη δὲ ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ “ὀλιγάκις ἄστου κἀγορᾶς χραίων κύκλον” ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίας οὐ 20 περιερχόμενος, οὐδὲ πλησιάζων. αὐτουργὸς δὲ ἐστὶν ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν. σώζουσι δὲ γῆν οἱ αὐτουργοῦντες: γνησίως γὰρ τοὺς ἀγροὺς ἐργάζονται. καὶ τὸ χωρεῖν ὁμοσε τοῖς λόγοις θέλων, ἀντὶ τοῦ

—πόλεως καὶ τετιμημένῳ. ἤγουν etc. (lin. 9.)

4. ὑπέβαλλε] ὑπέβαλε A.M.

5. ἢ οὕτως] ἤγουν οὕτως I.

ib. ὑποβάλλων] ὑποβαλὼν A.

6. ταυτὸ] τὸ αὐτὸ A.M.

7. τὸ σφῶ] τῷ σφῶ B., recte si κατακτείναντι addatur.

ib. δὲ ἀντὶ τοῦ] κατακτείναντι A.

8. τὸ δὲ κατακτείναντι—ἔλεγεν hoc loco om. M., sed habet scholion separatum τῷ λέγοντι τοὺς β φονευθῆναι. τῷ δὲ κατακτείναντι οἶον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγεν. Idem scholion est in C. qui post ἔλεγεν addit ὅσον τῇ ἰδίᾳ προρεύσει (i. e. προρρήσει):—

ib. οἶον A.M. ὅσον B.I.

12. ἤγουν—φονευθῆναι ὑμᾶς] Haec non solum Gr., sed etiam Gu.

17. ψυχὴν] ῥώμη δὲ ἐπὶ δυνάμειος addidit m. secunda in A., ἀνδρία δὲ ἐπὶ ψυχῆς m. tertia.

19. τὸ δὲ—] Haec in tria scholia divisa sunt in M. qui incipit, ἀπὸ κοινοῦ τὸ χραίων. ἄστου κἀγορᾶς: ἐκκλησίαν οὔτε ἐρχόμενος οὔτε πλησιάζων.

21. αὐτουργὸς: σώζουσι γῆν—ἐργάζονται. αὐτουργὸς δὲ ἐστὶν ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν M. Hoc scholion etiam in A., omisso δὲ ἐστὶν.

23. χωρεῖν ὁμοσε: ἀντὶ τοῦ οὐ—

οὐ διχόμεθα λέγων ὡς ὁ προρρηθείς. τοῦτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμεθα, συνδραμεῖν ὑμῖν θέλω τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ἡμετέραις βουλευέσσει βουλόμενος· σημαίνει δὲ τὸ σώζειν ὑμᾶς ἐσπουδακῶς.

B.M.I.

5 918. ἀνδρείος· γενναῖος. Gr. εὐγενής τῇ ψυχῇ, φρόνιμος. Gu.
919. ἄστν: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χραίνων. B.M. κύκλον δὲ τὸ δικαστήριον, τὴν ἐκκλησίαν. B. κάγορᾶς χραίνων κύκλον: ἐπεμβαίνων. B. διατρίβων. B. rec. Gr. διερχόμενος. Gu. οἱ γὰρ περὶ τὴν ἀγορὰν πορευόμενοι μεμολυσμένοι ἦσαν. Gr. Cant.

10 920. αὐτουργός: οἰκείαις χερσὶν ἐργαζόμενος. Gr. Cant. χειροτέχνης, ἢ γεωργός δι' ἑαυτὸν ἐργαζόμενος. Gu. οἵπερ: οἱ αὐτουργοί. M.

921. ξυνητός: φρόνιμος. Gr. καὶ ἔμπειρος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

15 ὁμοίε τοῖς λόγοις: ὁμοῦ. M. συντρέχειν ὁμοῦ ταῖς βουλαῖς ταῖς ἡμετέραις. C. ὀρθὰ κατὰ τοὺς λόγους. Gr. Florr. iidem. τοῖς αὐτοῦ ἢ τοῖς τῶν ἄλλων, εἰ κακοὶ εἰσιν. Gu. τοῖς λόγοις ἢ τοῖς τῶν ἄλλων, οὕτω θέλω χωρεῖν ὁμοίε τοῖς τῶν ἄλλων λόγοις, ἢ γου ἐλέγχειν αὐτούς, ἐὰν ᾧσιν ἄδικοι· ἢ τοῖς ἑαυτοῦ, οὕτω θέλω χωρεῖν
20 ἐν τοῖς οἰκείαις λόγοις ὁμοίε τοῖς ἄλλοις, ἢ γου παρρησιάζεσθαι διὰ τῶν οἰκείων λόγων πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας. Gu.

922. ἀκέραιος: ἀπλοῦς. Gr. I. ἀνελλιπής, ἄκακος. Gu. ἀνεπίπληκτον: ἀνεπίληπτον· ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον, ἀβλαβή, οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι, ἀνεπιτίμητον, ἔν αἰδὲις διὰ τὸ σῶφρον
25 ὕβρισεν. A.B.M. ἀνεπίληπτον: γράφεται ἀνεπίπληκτον, ἢ γου ἀνεπιτίμητον, οὐκ ἄξιον ἐπιπλήξεως καὶ ὕβρεως. Gu.

ἡσκηκῶς: γυμνασάμενος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. μετελθών. Gu.

προρρηθείς. τοῦτο ἐναντίον ἐστὶ τὸ διχόμεθα — ἐσπουδακῶς:— M. Idem scholion in H. qui recte τῷ διχόμεθα.

2. ὑμῖν om. I.

3. βουλεύεσσει—σώζειν] βουλεύεσσει, τοιτέστι σώζειν B.I.
ib. βουλεύεσσει] βουλήσεσι M. μεταβουλήσεσι A.

5. φρόνιμος habet etiam Fl. 33.

22. ἀνεπίπληκτον om. I.

23. ἀδιάφθορον] ἀδιάφορον B.

25. γράφεται—] Idem scholion est in Cant. sed sine ἀνεπιτίμητον, et reliquis sic scriptis, οὐκ ἄξιον ἐπιτιμᾶσθαι παρ' αἰδουίς.

ib. ἀνεπιτίμητον (ἀνεπίληπτον M.) —ὕβρισεν etiam Gu. nisi quod ἀναμάρτητον habet pro ἀνεπιτίμητον. In Gr. gl. est ἀμεμπτον.

923. τὸν Ἀγαμέμνωνος: βίαιον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. Fl. 33.

924. στεφανοῦν: τιμᾶν. Gr. τιμωρεῖν: βοηθεῖν. Gr.

925. κακὴν: κακότροπον. Gr. ἄθεον: ἀσεβῆ. Fl. 6.

926. ἀφήρει: τοὺς ἄνδρας δηλονότι. B.M. Gu. ἀνέτρεπε. Gu.

μήθ' ὀπλίζεσθαι χέρα: ἦτις, φησὶν, ἡ Κλυταιμνήστρα τὸ ὅσον 5 ἐφ' ᾧ δέδρακε φόνον κατὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀνήρει, καὶ ἀνέτρεπεν ἔθνη καλὰ καὶ ζηλωτὰ, λέγω δὲ τὸ ὀπλίζεσθαι καὶ ἐπ' ἀλλοδαπῆς ἰέναι. νῦν δὲ ἀνηρημένης αὐτῆς πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλὰς. τότε δὲ οὐκ ἂν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον ὄρμᾶν, ὑφορώμενος τοὺς εἰωθότας νοθεύειν. A.B. 10 M.I. Ἄλλως. ἦτις, φησὶν, ἡ Κλυταιμνήστρα ὅσον ἤκεν ἐφ' ἑαυτῇ καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἔργα ἔπαυσεν, φημί δὴ τὸ ὀπλίζεσθαι κατὰ ἀλλοδαπῆς διὰ τὸ μὴ ἐκ τῆς γυναικὸς ἀναιρεῖσθαι. A.M.

μήθ' ὀπλίζεσθαι: καθὰ λέγεται τὸ ἀρνοῦμαι τὸ μὴ λαβεῖν ἀντὶ τοῦ ἀρνούμενος λέγω—εἰ γὰρ μὴ ἦν ἀντὶ τούτου, ἐδήλου ἂν ὁ λόγος 15 τὸ ὁμολογῶ λαβεῖν, ὅπερ ἡ συνήθεια οὐ βούλεται—οὕτω κἀνταῦθα τὸ ἀφήρει μὴ ὀπλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀφαιροῦσα καθίστα. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὴ ἀφαίρεισιν δηλοῖ καὶ ἄρνησιν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔστιν ὅτε μέλλοντες οἱ τοὺς λόγους συντιθέντες μετὰ τούτου λόγον ἐπάγειν προλαμβάνοντες τὸ ἀρνοῦμαι τιθέασιν, ἢ τὸ ἀφήρει ἢ τι τοιοῦτον, ὥσπερ προ- 20 αναφωνοῦντες τὴν αὐτοῦ δύναμιν. Gu. μήτε μετὰ ὅπλων κινεῖν τὴν χεῖρά τινα ἐκλιπόντα τὰ δώματα, μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα τὰ δώματα. Gr. Fl. 6. 21. 56. 59. 76.

χέρα: ἄνδρα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Gu. Fl. 6.

927. ἐκλιπόντα δώματα: κατ' ἀλλοδαπῆς, διὰ τὸ μὴ ἐκ γυναικὸς 25 ἀναιρεῖσθαι. Fl. 10.

928. εἰ τᾶνδον οἰκουρήματα: οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξεληθόντες εἰς πόλεμον, τὰς γυναῖκας τὰς οἰκουρούσας διαφθείροισιν καὶ τὰ ἐξῆς. B.M.I. τᾶνδον: τῶν οἴκων. Gu. οἰκουρήματα:

4. δηλονότι] ἀφήρει M., om. Gu.

6. φόνον om. I.

ib. ἀνέτρεπεν] ἀνέτραπεν I.

ib. ἔθνη] ἦθη A.

11. ἦτις A. ἢ M.

ib. ὅσον] τὸ ὅσον A.

12. δὴ om. A.

13. διὰ τὸ—ἀναιρεῖσθαι om. A.

28. γυναῖκας τὰς οἴκ.] οἴκ. γυναῖκας

B.I.

ib. διαφθείροισιν—ἐξῆς om. M.I. In I. est διαφθεῖρειν (sic) βλάπτοντες τὰς λελωβημένας. βλάπτοντες gl. est ad λωβόμενοι referendum v. 929.

τὰς τῶν οἴκων δικηκτῆρας γυναῖκας. M. τὰς ἔνδον οἰκουράς γυναῖκας. Gr. τὰς γυναῖκας, οἴκου φυλάγματα. Gu. οἱ λελειμμένοι: οἱ ἐναπολειφθέντες τῶν πραγμάτων ἐπιμεληταί. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Λίγισθον. Gu. Fl. 6.

5 929. ἀνδρῶν: τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἐκστρατευόντων. Gu. εὐνδασ: τὰς εὐνάς. Gr. κοίτας. Gu. λωβόμενοι: ἔβριζοντες. Gr. βλάπτοντες. Gu.

932. γῆν Ἰνάχου: μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ὄρεσιν οἰκούντων τῶν Ἀργείων πρῶτος αὐτοὺς συνέκτισεν Ἰναχος, καὶ λιμναζόμενον τὸ
10 παρὰ τὸν Ἰναχον πεδίον αὐτὸς ἐκαθάρισε, καὶ ἐκ πηγῆς τινος πιησάμενος τὸν ποταμὸν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰναχον ἐκάλεσε καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φωρωνεὺς καὶ Πηγεὺς ἐγένοντο. Φωρωνεὺς δὲ καὶ Πειθῦς ἐγένοντο Αἰγιαλεὺς, Ἀπία, ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη, Νιόβης δὲ Ἄργος ἐγένετο, Ἄργου δὲ Κριάτος, Ἐκβασος,
15 Πείρασος, Ἐπίδαυρος, Τύρις. Κριάσφ δὲ ἀπὸ Μελαυθῶς ἐγένοντο Φόρβας καὶ Κλεόβουα· Φόρβαντι δὲ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἐγένοντο Τριόπας καὶ Μεσσήνη· Τριόπα δὲ ἐκ Σωσίθους ἐγένοντο διδυμοὶ μὲν Πελασγὸς καὶ Ἰασος, νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. ὁ δὲ Πελασγὸς πρῶτος ἄρτου κατασκευὴν ἐξέευρε, πάλαι τῶν ἀνθρώπων τοῖς δράγμασι
20 σιτουμένων, καὶ Πελασγικὸν τὸ Ἄργος ὠνόμασεν. Ἰάσου δὲ καὶ Λευκάνης Ἴω ἐγένετο, Ἰοῦς δὲ Ἐπαφος, Ἐπάφου δὲ Λιβίη καὶ Τη-

9. αὐτοὺς] αὐταῖς A.M.

10. παρὰ] περὶ B.I.

ib. ἐκ πηγῆς] ἐπὶ γῆς I.

12. Ἰνάχου] Ἰναχον A. Recta scriptura Ἰνάχου est.

ib. Φωρωνεὺς] φωρωνεὺς M.

ib. Πηγεὺς] πηγεὺς A.B.M.

ib. ἐγένοντο — ἐγένοντο] ἐγένετο — ἐγένετο I.

13. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη] ἐρυνιόβη A.

14. ἐγένοντο om. B.I.

ib. Ἐκβασος] Conf. Apollod. 2,

1, 2, ubi v. d. Heyn. p. 112.

15. Ἐπίδαυρος] ἐπίδαμος A.

ib. Μελαυθῶς] μελάθου A.M.

ib. ἐγένοντο] ἐγένετο B.I.

16. Φόρβας] φόρβου M.

ib. ἐγένετο, quod est in libris,

hic quoque ἐγένοντο scripsi, quod paullo ante ter e libris est restitutum.

17. καὶ Μεσσήνη (codex μεσσήνη) addidi ex M. In A. καὶ μεσσήνη.

ib. Σωσίθους] σαΐθους B.I. σάσιδος M., quod accentu correcto recepi. De utroque nomine, Σαΐς et Σωσίς, dictum in Thesaurο. σασάιδος A.

ib. διδυμοὶ μὲν] μὲν διδυμοὶ A.

19. ἄρτου] ἄργου A. ἀργαῖ I.

ib. ἐξέευρε] ἐφεύρε A.

21. Ἰοῦς δὲ Ἐπαφος om. I. Post Ἐπαφος pergīt A. ἐπάφου λιβίη καὶ

λίγν (fort. υἱός) τηλέγονος. βήλην δὲ αἰγυπτος καὶ κώδμος. ἄλλως. Ἰναχος αὐτόχθων etc.

λέγονας, Λιβύης Βήλος καὶ Ἀγῆνωρ, Βήλου δὲ Αἴγυπτος καὶ Δαναός.
A.B.M.I.

γῆν Ἰνάχου: Ἰναχος αὐτόχθων, πρῶτος βασιλεὺς Ἄργους, δευτέ-
ρος Πελασγός, τρίτος Δαναός ὁ Βήλου. A.B.M.I. Ἰναχος ποταμὸς
Ἄργους· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. εἴληφε δὲ τοῦνομα 5
τούτου ὁ ποταμὸς ἀπὸ Ἰνάχου τινὸς πρώτου συνοικίσαντος Ἄργος.
λέγεται γὰρ μετὰ τὸν κατακλισμὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, ὄντων
ἀνθρώπων ἐν ὄρεσι, παραλαβὼν οὗτος ἄνδρας τινὰς καὶ εἰς τὸ νῦν
καλούμενον Ἄργος ἔλθων καταικῆσαι, εὐρῶν ἅπαντα τὸν τόπον τούτου
πλήρη ὕδατος καὶ καθάρας. ἐποίησε δὲ καὶ τινα πηγὴν ἐνταῦθα 10
ἀναδοθῆναι, ἀφ' ἧς ὁ ποταμὸς ἐγεγόνει ἐπάνωμος τοῦ οἰκιστοῦ. Πε-
λασγοὺς δὲ τοὺς Ἀργεῖους καλοῦσιν ἀπὸ Πελασγοῦ τινος, μετὰ τὸν
Ἰναχον πρώτου βασιλεύσαντος. ὕστερον δὲ καὶ Ἀργεῖοι ἐκλήθησαν
ἀπὸ Ἄργου. Gu.

934. πάλαι: τινὲς εἰς τὸ πάλαι στίζουσι. B.M. Gu. I. 15

936. ἀμύων: βοηθῶν. Gr. I. ὄσιος: θεμιτός. Gr. δίκαιος
καὶ ἀνεύθυνος· ὁ γένοιτ' ἂν, εἰ ἐμοῦ καταπιηφιεῖσθε. Gu.

οὐ φθάνοιτ' ἂν: οὐκ ἀρκεσθήσεσθε πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον. Ἄλ-
λως. οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες τῷ ἰδίῳ μέρει. B.M.I. φθάνω τὸ
προλαμβάνω καὶ τὸ καταλαμβάνω, καθὸ λέγεται, οὐκ ἂν φθάνοις 20
εἰς τὸ δικαστήριον ἰὼν καὶ διδοὺς δίκην, ἤγουν οὐκ ἂν ἀρκείης, οὐκ
ἂν καταλαμβάνοις, τούτέστι τοσοῦτόν σε ἔλξουσι συντόμως, ὡς μὴ
δύνασθαί σε καταλαμβάνειν τοὺς ἔλκοντας, ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν
ἐνταῦθα τὸ οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε θνήσκοντες, τούτέστιν οὐκ ἂν ἀρκείητε
πρὸς τὴν τοῦ θανάτου συντομίαν. οὕτως ὑμᾶς ἔλξει δηλονότι μετὰ 25
ταχυτήτος. Gr. I. τούτέστιν οὐ προλάβητε ἀλλήλους τῷ θανάτῳ, ὁ
μὲν πρόσθεν, ὁ δ' ἔπειτα θνήσκων, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες οἰχθήσεσθε. ἐδή-
λωσε δὲ ἐνταῦθα τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ, ὁ γένοιτ' ἂν, εἰ γυναιξὶν ὁ
τῶν ἀνδρῶν φόνος ἀνεύθυνος ἔσται. Gu.

938. τούναντίον δέ: ἐναντία δὲ διακείσεσθε ἢ διακείσθαι πρέπον. 30

4. ὁ Βήλου om. A.

6. συνοικίσαντος pr. Gu., συνοική-
σαντος ab correctore.

18. Ἄλλως om. I.

21. εἰς τὸ] εἰς om. I.

22. τούτέστι τοσοῦτόν σε ἔλξουσι]

τοσοῦτόν σε ἔξουσι (sic) I.

24. τούτέστιν οὐκ ἂν ἀρκείητε om. I.

25. ἔλξει] ἔλξουσι I.

Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θεόν γὰρ τὴν κακίαν καθάπαξ ἀποτεμεῖν, ἡμεῖς ταύτην τῇ κατ' ἐμοῦ ψήφῳ αὐξήσετε. Gu.

939. προδοῦσα: ἀπολύσασα, ἔκδοτα ποιήσασα. Gu. λέκτρ' ἐμοῦ πατρός: ἀντὶ τοῦ τὸν πατέρα. Fl. 6.

5 941. ὁ νόμος ἀνεῖται: ὅταν γάρ τι τῶν δεόντων παρίδωσιν αἱ τὸ ἄρχειν λέγοντες κέρδει κατειλημμένοι ἢ ἄλλῃ τιῶν πάθει, τότε ὁ νόμος ἀνεῖται, ἤγουν ἐνδίδεται καὶ πλατύνεται καὶ εἰς αὐξήσιν ἔρχεται, πρὸς τὰ κακὰ δηλονότι, ὅτι εὐρυθεῖς καὶ τὴν αὐξήσιν λαβάν. A. rec. ἐνδέεται ἡμεῖς γὰρ φρονεῦθήσεσθε, οὐ φρονεῖσθε, καὶ ὑποταγεῖ-
10 ητε, οὐχ ὑποτάξετε. B.M.I. ὁ νόμος: ὁ κελεύων ἐπέκειν ἀνδράσι τὰς γυναῖκας. Gu. Cant. ἀνεῖται: ἀπολέλυται. (καταλειφθήσεται, καταλιμπάνεται.) ἢ ἀνεῖται ἀντὶ τοῦ δοθήσεται οὕτω, ἀνεῖται καὶ δοθήσεται νόμος ταῖς γυναῖξι τοὺς ἰδίους ἀνδρας φρονεῖν. Gu. Cant.

942. οὐ σπάνις γενήσεται: οὐ λείπει, οὐδὲ παύσεται, οὐδὲ πέρασ
15 ἔξει ὁ θάνατος ἡμῶν. ἐξαπλοῦται γὰρ καὶ πλατύνεται ὁ νόμος κατὰ τῶν ἀνδρῶν οὗτος. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀνεῖται. B.I. τῆς γε τέλ-
μης: τῆς θρασύτητος ταύτης τοῦ φρονεῖν τὰς γυναῖκας τοὺς ἀνδρας. Gu. σπάνις: ἐνδεια. Gr. ἀποχή. οὐκ ἔτι πέρασ ἡμῶν ἔξει ὁ θάνα-
τος. Gu. στέρησις. Fl. 10. οὐκ ἐπιλείψουσι αἱ τοιαῦτα ἐργασά-
20 μенаί. Fl. 6.

943. ὄμιλον: καὶ τὴν συνάθροισιν. Fl. 59. τὴν ἐκκλησίαν. Fl. 6. στρατόν. Fl. 33. εὔ: εὐλογα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

944. ὁ κακός: εἴωθε γάρ πως ἐν ταῖς συλλόγοις ὁ τῶν κακῶν κρα-
25 τεῖν ὄμιλος, ἀμέλει καὶ τῶν πύλων αἱ πλείους τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀλί-
σκονται τοὺς τιμίους παρ' οὐδὲν τιθέμεναι, τοὺς δὲ ἀτίμους καὶ ἀγο-

9. ἐνδέεται om. B.M. Proxima in M. in duo scholia interlinearia sunt divisa, ἢ γυναῖξὶ δουλεῖν: ἡμεῖς ὑποταγεῖτε ἢ τάξετε. τοιαυτῶν: ἡμεῖς φρονεῦθήσεσθε ἢ οὐ φρονεῦθήσεσθε. In A. οὐ φθάνοιτε ἰδεῖν ἀπονήσκοντες μὲν ἡμεῖς ὑποταγεῖτε ἢ ὑποτάξοντες, τοῦναντίον δὲ ἡμεῖς φρονεῦθήσεσθε καὶ οὐ φρονεῖσθε:—

ib. ὑποταγεῖτε A.M. ὑποταγεῖτε B. ὑποτάξεσθε I.

10. ἐπέκειν] ἐπέχειν Gu.

11. καταλιμπάνεται non legitur in Cant. ut nec οὕτω, ἀνεῖται καὶ δοθήσεται, si recte enotavit King. In Gr. ἀπολείεται, in Gu. καταλειφθήσεται, καταλιμπάνεται inter versus scripta sunt, reliqua continua serie Gu. in margine. MATTH.

14. λείπει] λήξει I.

ib. οὐδὲ πέρασ ἔξει ὁ θάνατος habet etiam M.

ραίους τιμῶσαι καὶ σεβάζουσαι. A. ὁ ἀθυρόγλωσσος. Gu. Fl. 6.
ἐν πλήθει: χαριζόμενος. Gu.

946. πετρομένους: λίθοις βαλλομένους. (λιθοβολουμένους add.
Gu.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

947. αὐτόχειρι: αὐτουργῶ, αὐτοχειρία. (διὰ τῶν οἰκείων χειρῶν 5
add. Gu.) Gr. Florr. iidem.

949. πορεύει: κομίζει. (φέρει, ἄγει ἐνταῦθα add. Gu.) Gr.
Florr. iidem. ἐκκλήτων ἄπο: ἐκ τῶν ἐκκλησιαζόντων. M. ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας. Gr. τῶν ἐκκλησιαζόντων. Gu.

950. σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν: συνακολουθοῦσι. Gu. 10

951. οἰκτείροντες: ἐλεοῦντες. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76.

952. πικρόν: ἀλγεινόν. Gr. Fl. 17. 21. 56. 59. 76. πρόσσο-
ψις: ὄραμα. Fl. 6. ἀθλία: ἐλεεινή. Gr.

953. εὐτρίπιζε: ἐτοίμαζε. Gu. βρόχον: σχοινίον ἐπ' ἀγκυρῆ
(—ης Florr.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δέρη: τῷ λαιμῷ. 15
Gr. Florr. iidem. τραχήλω. Gu.

954. ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος: γρ. ὡς οὐ σ' ὄραῖν δεῖ φέγγος.
B.M.

955. οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν: γρ. οὐδέν σε ὠφέλησεν. M.

956. καθίζων: ὁ ἰστάς, ὁ καθήμενος. Gu. 20

957. ᾧ δυστάλαινα παρθέν': ᾧ παρθένε παναθλία, λίαν ὑπάρχεις
ἀλαλος, βαλοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον σκυθρωπὸν εἰς τὴν γῆν, ὡς μέλ-
λουσα δραμεῖσθαι εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους. I.

συνηρεφές: στυγνόν, καὶ ὡσπερ ἐσκεπασμένον τοῖς κακοῖς. ἐν
ἐνόις δὲ οὐ φέρονται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε 25
στεναῖζειν, οὕτω δυστυχῶς ἔχουσα; A.B.M.I.

958. ἄφθογγος: ἄφωνος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

960. ᾧ Πελασγία, γῆ δηλονότι, ἀρχὴν ποιῶμαι στεναγμῶν,
τιθεῖσα καὶ ποιοῦσα διὰ τῶν παρειῶν, ἥτοι διὰ τοῦ αὐτὰς σπαράσσειν,
τὸν λευκὸν ὄνυχα αἱματηρὸν, τιθεῖσα, κατὰ κοινοῦ, ἄτην καὶ βλάβην, 30
κτύπον τε κρατὸς καὶ κεφαλῆς· ὃν κτύπον δηλονότι ἐκλήρωσατο

24. ἐσκεπασμένον pro ἐστεγασμένον τοῖς κακοῖς. ἐν οἷς δὲ οὐ φέρονται οἱ τῆν
e Fl. 10. Etiam 33. habet κατε- (sic). πῶς γὰρ οὐκ ἔμελεν ἐκρηγάζειν,
σκεπασμένον, Gu. συγκεκαλυμμένον (ut totum scholion a m. recentiore.
Fl. 6.), ἐσκεπασμένον. MATTH. In ib. τοῖς κακοῖς] τῷ κακῷ M.

A. στεγνόν καὶ ὡσπερὶ ἐσκεπασμένον

- ὑποκάτω τῆς γῆς ἢ Περσεφόνη, ἢ καλὴ παῖς, ἢ θεὰ τῶν νεκρῶν. θρηνεῖτω δὲ ἢ Κυκλωπεΐα γῆ, ἦτοι τὸ Ἄργος, τιθεῖσα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κουρᾶς ποιητικόν, διὰ τὰ πῆματα τῶν οἰκῶν τῶν Ἀτρειδῶν. ἐλεεινότης ἦδε ἔρχεται ὑπὲρ τῶν μελλόντων τεθνήξασθαι παύων, ὅ-
- 5 των τῶν ποτὲ στρατηλατῶν, ἦτοι τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἔφθαρται καὶ πᾶσα ἢ γέννα τῶν τέκνων τοῦ Πέλοπος, καὶ ὁ οἶκος ὁ ὧν ποτὲ ζηλωτὸς καὶ θαυμαστὸς ἐπὶ μακαρίοις, πράγμασι δηλονότι, ἢ ἀνδράσιν. οἴχεται δηλονότι. νέμεσις εἶλεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφος, καὶ κρίσις ἢ φρικκὴ. I.
- 10 κατάρχομαι : ἢ Ἡλέκτρα εἶπε ταῦτα πρὸς τὸν χορόν. A.C.M. ἔνιοι μετὰ τοῦ ἰ ἢ Πελασγία γῆ καὶ χώρα, ἔνιοι ἄνευ τοῦ ἰ. M. ἄρχομαι τὸ ἀρχὴν ποιῶμαι καὶ τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
961. λευκὸν ὄνυχα : ἀδολεσχία. Gu.
- 15 962. αἱματηρὸν ἄταν : ἀντὶ τοῦ καταξέουσα ἑμαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξιν, ἕπερ ἐστὶ δι' αἵματος ἄτη. A.B.M.I. τιθεῖσα κατὰ κοινῷ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν παρηγίδων. A.B.M.I. ἄταν : δέον εἰπεῖν καὶ ἄταν, ἀσυνδέτως ἐξήνεγκεν. τὸ δὲ τιθεῖσα ἀπὸ κοινῷ. Gu. Fl. 6.
- 20 963. κτύπον : τιθεῖσα καὶ κτύπον τε (om. Fl.) κεφαλῆς, ὃν ἐκκληρώσατο κατὰ χθονὸς ἢ Περσέφασσα ἢ καλλιπαις, ἢ θεὰ τῶν καταχθονίων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 91. 25. 56. 59. 76. ὃν ἔλαχε : ἐπειδὴ τὸ θρηνεῖν καὶ σπαράττειν τὸ πρόσωπον καὶ τύπτειν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ποιεῖν εἰώθαμεν ἄνθρωποι. μυθεύονται δὲ τὴν
- 25 Περσεφόνην Ἰδίου βασιλεύειν σὺν Πλούτωνι· διὰ τοῦτο τὸ ἦν ἔλαχε λέγει. Gu.
964. νερτέρων καλλιπαις θεά : Περσέφασσα καλεῖται ἢ κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γὰρ ἢ παῖς καλλιπαις ; ἢ γὰρ Περσέφασσα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ τὸ
- 30 καλλιπαις καὶ καλὴ παῖς, αὕτη οὔσα ἢ κόρη. οὕτω καὶ βέλ-
10. πρὸς τὸν χορόν] In A.M. nihil praeter verba πρὸς τὸν χορόν.
 11. ἔνιοι μετὰ τοῦ ἰ] εἴαν γὰρ μετὰ τοῦ ἰ A. reliquis omissis.
 15. ἑμαυτῆς] ἑαυτῆς I.
 16. ἄτη A.M. βλάβη B.I.
 18. τὸ τιθεῖσα] τὸ τιθεῖσα δὲ I.
 30. καλλιπαις] καὶ καλλιπαις I. et qui proximum καὶ om. A. In M. supra versum est γρ. ἢ καλὴ παῖς et in marg. ἢ κόρη ἢ καλλιπαις ἢ τὸν ἵναχον γεννήσασσα. Ultima ἢ κόρη ἢ τὸν ἵναχον γ. sunt etiam in Fl. 10. ib. κόρη] παῖς M.

τιον· αὐτὴ γὰρ ἐκκληράθη τὸν θρήνον· τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται ἡ τὸν Ἰακχον γεννήσασα ἡ καλὴ παῖς. A.B.M.I. Ἰστέον ὅτι τῆς κορῆς, ἤγουν τῆς Περσεφόνης, ἀρπασθείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὸς νῆστις περιήρχετο, ζητοῦσα αὐτήν. καὶ δὴ περιερχαμένη καὶ ζητοῦσα αὐτὴν ὑπεδέχθη ἐν ταῖς οἰκοῖς τοῦ Ἴππο-⁵ θόοντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μεταναίρας. ἣτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτὴν οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτῇ κατασκευάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δὲ τις δούλη τῆς Μεταναίρας, ἀθυμοῦσαν τὴν θεάν ¹⁰ ὀρῶσα, γελοιοῦδεις λόγους καὶ σκώμματα τινα ἔλεγε πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα, ἅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν, ἰαμβικῶ μέτρῳ ῥυθμισθέντα· ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἰαμβοὶ λέγεσθαι. Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Πανός, Θραῖσσα τὸ γένος. B.I.

15

καλλίπαις ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων, καὶ ἡ καλλίπαις ἐπὶ θηλυκοῦ. καλλίπαις καὶ ἡ καλὴ παῖς, ὡς ἐνταῦθα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ἡ ἔχουσα καλὸν παῖδα τὸν Ἰακχον, ἢ ἡ οὔσα καλὴ παῖς τῆς Δήμητρος. Gu.

965. ἰαχεῖτω δὲ γὰρ Κυκλωπία: συνηρηνεῖτωσαν οὖν ἡμῖν αἱ κατὰ ²⁰ τὰς Μυκῆνας γυναικες ἐπὶ τῷ πένθει τούτῳ τὰς τρίχας ἀποκείρασαι, ἢ αὐτὴ ἡ ἔφορος θεὰ τῆς πόλεως. A.M. ἡ τῶν Μυκηναίων γῆ, ἢν Κυκλωπίαν ὠνόμασαν ὡς ὑπὸ τῶν Κυκλώπων τειχισθεῖσαν, ὅτε Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος...οἱ τοῦ Ἄβαντος υἱοὶ περὶ τῆς βασιλείας ἤριζον. A. τὸ ἐξῆς, θρηνεῖτω τὰ πῆματα τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων ἢ ἀπὸ ²⁵ τοῦ Κύκλωπος γῆ, ἢτοι αἱ Μυκῆναι, ἢ τὸ Ἄργος. I. Κυκλωπία: Κύκλωπες Θρακικὸν ἔθνος ἀπὸ Κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὀνομα-

P. 228. l. 30. οὕτω καὶ] καὶ om.
B.I.

1. ἐγγίνεται] γίνεται A.M.
2. Ἰακχον] ἰαχον A.M. ἰαχον I.
ib. Ἰστέον] ἄλλως praef. in B.
3. τοῦ Πλούτωνος] τοῦ om. I.
5. Ἰπποθόοντος] Ἰπποθόοντος Barn.
De diversa nominis scriptura v. Creuzer. Symbol. vol. 4. p. 377.
MATHH.

6. ἣτις] ὅστις B.

8. αὐτὴν hic et post ἐκέλευσεν B.
αὐτῇ I. utrobique.

13. ῥυθμισθέντα] ῥυθμηθέντα I.
Proxima ἐξ ἧς—λέγεσθαι om. I.

18. Ἰακχον Matth. pro ἰαχον.

22. ἢ αὐτὴ—πόλεως om. A.

25. τὸ ἐξῆς addidi ex M.

ib. θρηνεῖτω—οἴκων etiam B.M.

27. Θρακικὸν—οὕτως ὀνομαζόμενοι] θράκης—ἀνομασμένοι (sine οὕτως) Gu.

ζόμενοι. οὗτοι πολέμῳ ἔξαναστάντες τῆς ἰδίας ἄλλοι ἄλλη ἐκίθησαν, οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Κουρήτιδι. ἦσαν δὲ ἄριστοι τεχνῆται. Ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων υἱὸς ἦσαν ἐξ Ἀγλαίας Πρωῖτος καὶ Ἀκρίσιος. οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐστασίασαν 5 περὶ τῆς τυραννίδος. φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πρῶτον ξυλίαις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι, καὶ υἰκῆσαντες Ἀκρίσιον συνήθησαν ὥστε πλεονεξίας γενομένης τῆς θαλάσσης ἀπαλλάσσεσθαι τὸν Πρωῖτον. χειμάζοντι δὲ αὐτῶ ἐκεῖσε φίλοι γίνονται οἱ Ἀργεῖοι, καὶ συμμαχία αὐτῶ ἐκ Λυκίας ἔρχεται καὶ τῆς Κουρήτιδος. ὡς δὲ 10 λοιπὸν ἔαρ ἐφαίνεται, δεδιότες Ἀργεῖοι τὴν ἐπίστακτον συμμαχίαν τοῦ Πρωῖτου, συντίθενται ὥστε Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἀργους, Πρωῖτον δὲ Τίρυνθος. κάπειδῃ ὑποπτα ἦν τὰ τῶν βασιλέων, τειχίζουσι τὰς πόλεις, τῶν ἐκ τῆς Κουρήτιδος Κυκλάπων τειχισάντων αὐτάς. λέγει δὲ τὰς Μυκήνας. πλησίον δὲ αὐταὶ τοῦ Ἀργους. Κύκλωπις δὲ οἱ 15 ἐγχειρογάστορες περιετείχισαν τὰς Μυκήνας, οὓς ἡ ἱστορία φησὶ τὸν κεραυτὸν τῷ Διὶ κατασκευάσαι. A. B. M. I. γὰρ Κυκλωπία: τὸ Ἀργος (ἢ τῶν Μυκηναίων add. Gu.) ἀπὸ Κυκλάπων ἔθνος Θρακικῶν, ὃ ἐπὶ συμμαχίαν κληθὲν ἐπὶ Πρωῖτου αὐτόθι τὴν οἰκισιν ἐποιήσατο. Gr. Cant.

20 966. σίθαρων—κούριμον: θρηναίω δὲ ἡ γῆ ἢ Κυκλωπία, ἣ γένν τὸ Ἀργος, τὰ πῆματα τῶν οἰκῶν τῶν Ἀτρεΐδων. σίθαρων κουρεῦ-

1. ἰδίας] ἰδίας γῆς Gu.
 ib. ἄλλοι ἄλλη Gu. ἄλλη ἄλλος B.
 ἄλλοι ἄλλως A. M. ἄλλοι ἄλλους I.
 2. οἱ πλείονες Gu. οἱ om. A. B. M. I.
 ib. Κουρήτιδι] κουρήτιδι B. M. I.
 ib. τεχνῆται] πρὸς οἰκοδομίαν add. Gu. In sequentibus idem codex Ἄβαντι οὖν τῷ βασιλεῖ Ἀργους ἐξ Ἀγλαίας ἦσαν υἱοὶ δύο, Πρ. καὶ Ἀκρ. οἱ μετὰ τὴν π. ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς. Idem post ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι pergit: μηχανομένοι δὲ τοῦ πολέμου, καὶ νῦν μὲν Ἀκρίσιον, νῦν δὲ Πρωῖτον πλέον ἔχοντος, συνθήκαι πρὸς ἀμφοτέρους ἐγένοντο, Ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν Ἀργους, Πρωῖτον δὲ Τίρυνθος. κάπειδῃ ὑποπτία ἦν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀτειχίστων οὖσῶν ἂν ἦρχον πόλεω, ἀμφοῖν μετακαλεσάμενοι Κύκλωπις ἐκ τῆς Κουρήτιδος,

τειχίζουσι δι' ἐκείνων τὰς πόλεις, καὶ διὰ τοῦτο Κυκλωπία γῆ ἀνομάσθη τὸ Ἀργος:—

5. φασὶ Gu. φησὶ A. B. M. I.
 ib. ὅτι] ὡς Gu., neutrum in B. M.
 ib. πρῶτοι] πρῶτον M.

7. ἀπαλλάσσεσθαι] ἀπαλλάττεσθαι I.

8. οἱ addidi ex A.
 10. ἐφαίνεται] ἐγένετο I. Sic ap. Soph. Oed. T. 127. codex Laur. οὐδεις ἀραγὸς ἐν κακοῖς ἐγένετο, ubi nunc ex apographis ἐγένετο legitur, sed recte Nauckius ἐφαίνεται restituit.

12. τῶν βασιλέων] τοῦ βασιλέως I.
 13. αὐτάς] αὐτὰς κυκλάπων M. licet praecedat κυκλώπων.

15. περιετείχισαν] ἐτείχισαν A.
 ib. ἢ om. A.

σιμον ἐπὶ κἀρα τιθεῖσα, τουτέστι ξυρῶ κειραμένη τὴν κεφαλὴν. Gr. συνθρηγνείωσαν καὶ αἱ Μυκηνίδες ἀποκειράμεναι ἐπὶ τῷ πένθει. Gu. κούριμον: κουρευτικόν. I. κουρεύσιμον, κοπτικόν. Gu. ψαλίδιον. Fl. 21. 33.

967. τῶν Ἀτρειδῶν πῆματ': διὰ τὰ πῆματα τῶν Ἀτρειδῶν 5 ἔλεινοι, φησὶ, καὶ οἰκτροὶ τὴν τύχην ἡμεῖς οἱ μέλλοντες θανεῖσθαι ὅσον οὐδέπω κληθησόμεθα, παῖδες ὄντες τῶν ἐν Ἑλλάδι ποτὲ διαπρεψάντων κατὰ τὴν βασιλείαν. A.B.C.M.I.

Τὸ Ἀτρειδῶν πρὸς τὸ στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων σύναπτε, τὸ δὲ “ἔλεος ἔλεος ὃδ' ἔρχεται τῶν θανομένων ὑπερ” διὰ μέσου 10 λάμβανε. ἢ σύναπτε τὸ θανομένων πρὸς τὸ στρατηλατῶν, οὐχ ὅτι Ὀρέστης καὶ Ἡλέκτρα, οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, στρατηλάται ἦσαν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τιμὴ αὐτῶν ἐστι. κρεῖττον δὲ ἐστι τὸ πρῶτον. Gu. μὴ λάβης εἰς τὸ πῆματα ἔξωθεν διὰ, ἀλλ' ἐστι πρὸς τὸ ἰαχείτω. Gu. 15

968.—70. ἔλεος: ὑπερ ἡμῶν ἔλεος ἦξει τῶν θανομένων. B.M.I. ἔλεινότης ἦδε (ἦδη Gr.) ἔρχεται ἕνεκα τῶν μελλόντων τεθνήξασθαι παίδων ὄντων τῶν (τῶν om. Gr.) ποτὲ στρατηλατῶν τῆς Ἑλλάδος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἦγουν ἢ ἐπιούσα ἡμῖν αὔθις συμφορὰ τοῦ θανάτου ἔλεον ἐγείρει παρ' ἀπάντων. Gu. 20

971. βέβακε: παρῶχeto. I. βέβακε: ἀπῆλθεν, ἐρρῆ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οἶχεται: παρῆλθε. I. οἶχεται: ἐφθαρται. Gr. Fl. 17. ἐφθάρη. Gu.

972. μακαρίοις: οἴκοις. ἢ μακαρίοις ἀντὶ τοῦ καλλίστοις πράγμασι καὶ δεχομένοις παρὰ πάντων μακαρισμόν. Gu. ἀνδράσι. Fl. 59. 25

973. ζηλωτός ποτ' οἶκος: καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι ποτ' εὐδαίμων διὰ τὰ εὐτυχήματα ζηλωτὸς ἦν καὶ ζηλούμενος βέβηκεν. A.M. καὶ ὁ

5. διὰ—Ἀτρειδῶν om. A.C.

ib. Ἀτρειδῶν] ἀποίκων add. M.

6. τύχην] ψυχὴν A.C.M.

ib. ἡμεῖς (ἡμεῖς M.) οἱ] οἱ om. I.

7. ὅσον οὐδέπω (οὔπου C.) κληθησόμεθα om. B.I. Mox ὄντες om. B. C.I.

ib. διαπρεψάντων] διατριψάντων C.

8. βασιλείαν] In M. additum ab manu seculi 15. τοῦτο ἐστὶ ὑπερ ἡμῶν ἐλεημοσύνη παρὰ τῶν αὐτοχθόνων μυκη-

ναίων γυναικῶν τὸ θρηγεῖσθαι παρ' αὐτῶν ἡμᾶς ὅσον οὔπω τεθηξομένους γεννηθέντας παρὰ τῶν ποτε ὄντων στρατηλατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἦγουν τοῦ ἀγαμέμνονος.

26. καὶ ὁ οἶκος—] Similiter in B. καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ζηλωτὸς ἦν βέβηκε καὶ οἶχεται.

ib. ποτ' εὐδαίμων] ποτ' (παρ' A.) εὐδαιμόνων A.M. In M. gl. interl. καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι ποτὲ ζηλωτὸς ἦν καὶ μακάριος.

οἶκος ὁ αὖ ποτὲ ζηλωτὸς ἐπὶ μακαρίοις, νέμεσις αὐτὸν εἶλε θεία καὶ ἢ ἐν τοῖς πολίταις δυσμενῆς φρονία ψήφος. ἀφ' ἑτέρας δὲ πτώσεως ἀρξάμενος, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας, ἐφ' ἑτέραν πτώσιν ἀποδίδωσι τὴν σύνταξιν. συνήθης δὲ οὗτος ὁ σχηματισμὸς καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ, ὡς 5 παρὰ Φιλιστράτῃ: “φραρέτραι μὲν οὖν χρυσόπασται καὶ χρυσαῖ, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἢ ἀγέλη.” Gr. I. οὕτω χρῆσιν γράφειν καὶ τὰ παρόντα κῶλα, ἢ εἴη πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά. οὕτω δὲ χρῆ, καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ εὐδαιμονίας ζηλωτὸς ὧν βέβηκε καὶ εἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον στίχον “πολύστονά τε δὴ καὶ πολύπονα,” ἢ εἴη ἰαμβίος, 10 ὡς ὁ τῆς στροφῆς ἑλλιπῆς γὰρ ἦν. διὸ καὶ διορθώθη παρ' ἡμῶν, καὶ οἶμαι ὡς καλῶς. I. ζηλωτὸς: ἐπίφθονος. I. μακαριστός. (ἐπίφθονος, θαυμαστός add. Gu.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὁ διὰ τὰ εὐτυχήματα ζηλούμενος οἶκος. Fl. 10.

975. φθόνος νιν εἶλε: ὀργὴ αὐτὸν κατέλαβε, καὶ ἢ ἐχθρὰ φουικὴ 15 καταδίκη τῶν πολιτῶν. I. φθόνος: νέμεσις. Gr. ὀργή, μῖσος. Gu. νιν: αὐτὸν, τὸν οἶκον, ἢ τὴν γένναν. Gu. εἶλε: κατέβαλε, καθεῖλε. Gu.

976.—981. ἰὼ ἰώ: ὧ πλήθη τῶν ἀνθρώπων πολυστένακτα, βλέπετε πῶς ἢ τύχη ἔρχεται παρὰ προσδοκίαν. ἕτερα δὲ πῆματα 20 ἑτέροις πῆμασιν ἀμείβεται, καὶ κατὰ διαδοχὴν ἔρχεται ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ: πᾶσα δὲ ἢ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἀστάβμητος καὶ ἀτακτος. I.

ἰὼ πανδάκρυτ': ὧ πολύπονα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι. B.M.I. πάγκλαυστα διὰ τὰς συμφορὰς, αἷς αἰὲ 25 περιπίπτει. Gu.

977. πολύπονα: πολυπαθὴ καὶ πολυσύμφορα. Gu.

979. ἕτερα ὃ ἕτερος ἀμείβεται: ἄλλα ἐπ' ἄλλοις κατὰ διαδο- 30 χὴν ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. B.M.I. ἐφ' ἑτέροις πῆμασι. Gr. ἀμείβεται: κατὰ διαδοχὴν ἔρχεται. Gr. ἐκ διαδοχῆς ἀπαντῆ, ἢ ἄλλεπάλληλα ἔρχεται. Gu.

980. ἐν χρόνῳ μακρῷ: διηλεκῶς. Fl. 21.

6. ἀγέλη] ἀγέλη πᾶσα I.

ib. οὕτω—] Scholion Triclinii.

16. κατέβαλε in Gu. factum ex κατέλαβε.

23. τῶν ἀνθρώπων ἔθνη] ἔθνη τῶν ἀνθρώπων M. reliquis omissis.

27. κατὰ διαδοχὴν—ἀνθρώποις] In marg. M. a manu sec. 15. ἀμείβεται ἦτοι κατὰ διαδοχὴν ἐπέρχεται τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς ἔτι κακά.

981. βροτῶν δ' ὁ πᾶς: ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀβέβαιος, ἄμισος, ἄστατος· ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσι τύχας. B.M.I.

μόλοιμι: ἀπέλθοιμι εἰς πέτραν τὴν τεταμένην ἐν αἰωρήμασιν, ἥτοι τὴν αἰωρουμένην καὶ κρεμαμένην, μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς χθονός, λέγω τὴν βῶλον τὴν ἀλύσει χρυσεῖαις, ἥτοι δι' ἀλύσεων 5 χρυσῶν, φερομένην ἐν συστροφαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπως θρηνητικῶς διηγῆσομαι τῷ γέροντι τῷ Ταντάλῳ, ὃς ἔτεκε τοὺς ἀρχηγούς τῶν δόμων ἐμοῦ, ἥτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, οἳ κατεῖδον ἄτας, ὅτε κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων, τὸν γινόμενον τῇ διὰ τεσσάρων ἵππων κινήσει, ὁ Πέλοψ ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐποίησε τὸν φόνον 10 τοῦ Μυρτίλου, κατὰ τοῦ πελάγου δικῶν αὐτὸν εἰς τὸ κῦμα τοῦ πόντου, ἀρματεύσας, ἤγουν δραμῶν πρὸς ταῖς ἡϊόσι τῶν πουτιῶν σάλων ταῖς τοῦ Γεραιστοῦ ταῖς λευκοκύμοσιν· ἀφ' ἧς αἰτίας ἦλθε τοῖς ἐμοῖς δόμοις ἀρὰ πολλῶν στεναγμῶν αἰτία, ὅποτε ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίαις τοῦ Ἀτρέως τοῦ ἵπποτρόφου τὸ τέρας τὸ ὀλέθριον τοῦ υἱοῦ 15 τῆς Μαίας, ἤγουν τοῦ Ἑρμού, τουτέστιν ὃ ἐποίησεν ὁ Ἑρμῆς, τὸ λόχευμα λέγω τὸ χρυσόμαλλον τοῦ ἀρνός, ἀντὶ τοῦ ὃ τόκος τοῦ ἀρνός τοῦ χρυσομάλλου. ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ ἔρις καὶ τὸ ταχινὸν ἄρμα τοῦ ἡλίου μετεποίησε προσαρμόσασα, ἀντὶ τοῦ μεθαρμόσασα καὶ μεταλλάξασα τὴν ὁδὸν, ἤγουν τὴν πορείαν, τοῦ οὐρανοῦ, τὴν πρὸς ἑσπέραν, 20 ἤγουν τὴν πρὸς τὸ ἑσπέρειον μέρος, εἰς μονόπωλον ἦῶ, ἥτοι εἰς ἡμέραν ἐνός δρόμου ἵππων, τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος, ἥτοι τῆς ἑπτὰ πορείας ποιούσης (ἑπτὰ γὰρ ἀστέρες ἐστὶν ἡ Πλειὰς καὶ ὁ εἷς ἀμυδρὸς) μεταβάλλει, ἀντὶ τοῦ μετέβαλεν, ὁ Ζεὺς εἰς ὁδὸν ἄλλην, ἤγουν ἐκ δύοσεως πρὸς ἀνατολήν. 25

1. ὁ βίος—ἀβέβαιος om. B.M.

5. δι' ἀλύσεων] δι' om. I. Additum ex scholio inferiore in Gr.

8. οἳ κατεῖδον] Hic incipit scholion in Gr.

ib. ἄτας] συμφορὰς I.

9. δρόμον—ἵππων] δρόμον τῶν ἵππων, τὸν τεινόμενον τῇ διὰ τῶν ἵππων I.

11. πελάγου] τὸ πέλαγος I.

ib. δικῶν—ἀφ' ἧς] ῥήψας τὸν μυρτίλον δηλονότι, πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τοῦ γεραιστοῦ, τοῖς λευκοῖς διὰ τῶν λυμάτων (typhothetae error pro κυμάτων), ἀφ' ἧς I.

15. τοῦ Ἀτρέως] τοῦ om. I.

16. Μαίας, ἤγουν—ταχινὸν] μαίας ἔρμου. λέγω τὸ λόχευμα καὶ ὃ τόκος τὸ χρυσόμαλον ἀρνός, ὅθεν καὶ ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ ἔρις, καὶ τὸ ταχινὸν I.

19. μετεποίησε—διαδόχους] μετέβαλε μεθαρμόσασα τὴν πορείαν τοῦ οὐρανοῦ τὴν πρὸς τὸ ἑσπέρειον μέρος εἰς ἡμέραν μίαν καὶ τὸν δρόμον τῆς ἑπταπόρου πλειάδος ὃ Ζεὺς μετέβαλεν εἰς ὁδὸν ἄλλην καὶ ἀπὸ τῶνδε ἥτοι μετὰ ταῦτα διαδόχους Gr. Sic etiam Flor. 6. 9. 17.

21. 56. 59. 76.

καὶ ἀπὸ τῶνδε, ἤτοι μετὰ ταῦτα, ἀμείβει, ἀντὶ τοῦ διαδόχου, ἐπήγαγεν, ὁ Ζεὺς δηλονότι, θανάτου, θανάτων, καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θούστου, ἐπήγαγε δηλονότι. (ὡ γὰρ ἀρμύζει ἐνταῦθα τὸ κατὰ διαδοχὴν ἐπήγαγε.) καὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἀερόπης τῆς Κρήσης τῆς
 5 δολίας ἐν δολίῳ, γάμοις. τὰ πανίστατα δὲ, κακὰ δηλονότι, ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δωμάτων. Gr. I.

981.—1000. μέλοιμι τὰν οὐρανῷ: εἴθ' ἀπέλθοιμι εἰς τὴν πέτραν τὴν αἰωρουμένην μέσῳ τοῦ οὐρανῷ καὶ τῆς χθονός, τὴν βῶλον λέγω
 10 τὴν δι' ἀλίσεω χρυσῶν φερομένην ἐν στροφαῖς ἐξ Ὀλύμπου, ἤγουν ἐκ τοῦ οὐρανῷ. Gr. μέλοιμι καὶ ἀνέλθοιμι εἰς τὴν πέτραν τὴν μέσῳ τοῦ οὐρανῷ καὶ τῆς χθονός τεταμένην ἐν αἰωρήμασι καὶ ἐν κρεμάσμασι ἐν ἀλίσεσι χρυσταῖσι φερομένην καὶ κινουμένην ἐν δίναισι καὶ συστροφαῖς, βῶλον καὶ λίθον ἐξ Ὀλύμπου, ἵνα ἀνὰ τῷ γέροντι
 15 πατρὶ Ταντάλῳ βοήσω ἐν θρήνοις ἤτοι κλαίω, ὃς ἔτεκε τοὺς γεννητορας ἐμῆθεν καὶ ἐμοῦ. ἤτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, οἵτινες τὸ δίωγμα καὶ τὸν δρόμον τῶν πάλων καὶ τῶν ἵππων τοῦ Οἰνιάου ἢ τοῦ Πέλοπος τὸ πτηρὸν καὶ τὸ ταχὺ ἐν τεθριπποβάμοι στολῶ καὶ πορείᾳ κατεῖδον καὶ θεάσαντο ἄτας καὶ συμφορὰς τῶν οἰκείων δό-
 20 μων, ἤγουν ὅσισιν ἢ πρὸς Οἰνιάου διφρεῖα Πέλοπος μεγάλων συμφορῶν γεγένηται, ὅτε ὁ Πέλοψ ἐν τοῖς πελάγεσι διεδίφρευσε καὶ ἐκ δίφρου ἔρριψε τὸν φόνον τοῦ Μυρτίλου δικῶν καὶ ρίψας εἰς τὸ αἶμα καὶ τὸ κύμα τοῦ πόντου πρὸς ταῖς Γεραιστίαις πέτραις ταῖς λευκοκύμοσι καὶ ταῖς διὰ τῶν κυμάτων λευκαῖς γιομέναις, ἀρματεύσας
 25 καὶ ἐκ τοῦ ἄρματος ρίψας ἐν ταῖς ἡῖοσι καὶ αἰγιαλοῖς τῶν ποντίων σάλων. ἔθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς ρίψεως ταύτης, τὸ λόχευμα καὶ τὸ γέννημα τοῦ τόκου καὶ τοῦ νιῶ τῆς Μαιάδος, ἤτοι ὁ Μυρτίλος ὁ Ἐρμιῶ παῖς, ἦλθεν ἀρὰ πολύστονος τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὅποτε τὸ χρυσόμαλλον ὄλον καὶ ὀλέθριον τέρας τῆς ἀρῆς ἐγένετο ἐν τοῖς παιμυῖσις τοῦ
 30 Ἀτρέως τοῦ ἵπποβότα, τουτέστιν ὅποτε ἡ χρυσόμαλλος οἷς ἐδόθη

1. ἐπήγαγεν] ἐποίησεν I.

3. ὡ γὰρ—διαδοχὴν ἐπήγαγε om. I.

5. ἐν δολίῳ γάμοις] δολίῳ γάμων Gr.

ib. τὰ πανίστατα—δωμάτων] τὰ ἔσχατα δὲ κακὰ εἰς ἐμὲ καὶ τὸν ἐμὸν

πατέρα ἦλθεν ἐν ταῖς πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δόμων Gr.

17. τὸν δρόμον Matth. pro τῶν δρόμων.

20. διφρεῖα Matth. διφρέα Gu.

21. συμφορῶν] Adde αἰτία.

τῷ Ἀτρεΐ τέρας, ὡς ἄξιός ἐστι τῆς ἀρχῆς ἐγκρατῆς γεγενῆσθαι.
Gu.

μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ: τὸ ἐξῆς· μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν καὶ τὴν βῶλον, τὴν τεταμένην ἐξ Ὀλύμπου χθονὸς μέσον καὶ οὐρανοῦ ἀλύσει χρυσαῖς, καὶ φερομένην δίναισι καὶ αἰωρήμασιν. ὁ δὲ λό-5 γος, εἶθε παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν, ἣτις αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαῖς στρεφομένη χρυσαῖς ἀλύσειν ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, ἵνα πρὸς τὸν Τάνταλον ἐλθοῦσα, ἀπωδύραμην τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρου δὲ μαθητῆς γενόμενος ὁ Εὐριπίδης μῦθρον λέγει τὸν ἥλιον. οὕτω γὰρ δοξάζει. μῦθρον δὲ 10 καλοῦσι τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. πέτραν δὲ καὶ βῶλον τὸ αὐτὸ εἶρηκεν. ἀλλ' ἡ μὲν ἱστορία λέγει τὸν Τάνταλον ἀνατεταμέναις χερσὶ φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ Εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι λέγει αὐτῷ, διάπυρον ὄντα μῦθρον, ἕφ' οὗ καὶ δειματοῦσθαι αὐτὸν αἰεῖ, Ἀναξαγόρα πειθόμενος μῦθρον αὐτὸν εἶναι λέγοντι. τινὲς 15 δὲ κυρίως ἀκούουσι βῶλον χρυσῆν ἐπηρωρῆσθαι τῇ κεφαλῇ τοῦ Ταντάλου. ἕφιστᾶ δὲ ὁ Εὐριπίδης ἐν τούτῳ τὴν Ἠλέκτραν εὐχομένην, ὅπως τῷ Ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς ἀπογόνους αὐτοῦ. ὅμοιον τούτῳ τὸ ἐν Πειρίφῳ “σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα.” οὐδὲ γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως εἰ-20 πὼν πάντα διαπεπλέχθαι καὶ ὑπὸ ἀλύσεως ἐξηρτῆσθαι τοῦ λίθου.
A.B.M.I. Ἄλλως. διὰ τούτων παραδηλοῦται ὅτι ὁ Τάνταλος αὐ-

4. μέσον καὶ A.B. καὶ om. M.I.
5. χρυσαῖς] χρυσείαις A.
ib. αἰωρεῖται καὶ φέρεται] αἰώρηται καὶ φέρηται A.
7. στρεφομένη] στροφαῖς στρεφομένη καὶ προσηρτημένη A.
8. ἄνωθεν om. I.
ib. ἀπωδύραμην] ἀποδυρομένη M. ἀποδύραμαι A. ἀποδυραίμην Barnes.
9. δὲ addidi ex A.M.
ib. ὁ Εὐριπίδης] ὁ om. A.
11. σίδηρον om. A.
ib. πέτραν] πέτρον I.
ib. τὸ αὐτὸ M. κατὰ τοῦ αὐτοῦ A. κατὰ ταυτὸ I. κατὰ ταῦτο αὐτὸ B.
12. εἶρηκεν] εἶρηται M. Idem in gl. interl. πέτραν καὶ βῶλον τὴν αὐτὴν εἶρηκεν.

13. νῦν—τὸν] νῦν μὲν ὁ εὐριπίδης τὸν A.
14. αὐτῷ] αὐτὸν A.M.
15. Ἀναξαγόρα] δὲ addit M.
ib. τινὲς δὲ] δὲ om. A.
16. ἐπηρωρῆσθαι] ἐπαιρωρῆσθαι A.
17. ἕφιστᾶ] ἕφισταται A.M.
ib. ἐν τούτῳ addidi ex M. ἐν τούτοις A.B. et A. quidem post τὴν Ἠλέκτραν.
18. ἀπογόνους] προγόνους A. Idem mox πειρίφῳ.
19. τούτῳ τὸ B. τούτῳ τῷ M. ταῦτο τὸ A.I.
20. οὐδὲ—εἰπὼν] οὐ—εἰπεῖν A.
ib. ὑπὸ τῆς] ὑπὲρ τῆς B.M.
21. καὶ ὑπὸ] καὶ om. A.M.
22. Ἄλλως om. M., sed lemma habet πέτραν ἀλύσει.

τόθι ἐστὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἴσθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς διαπορούσι πῶς ἐξ ἀλύσεως διηρημένους περιείσιν ὁ ἥλιος. γνωσκέτωσαν ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίγνυσιν ὁ Εὐριπίδης. B.M.I.

- 3 Ἄλλως. εἴθε πορευθεῖν εἰς τὴν ἐξ οὐρανοῦ κατὰ τὸ μέσον τῆς γῆς, ἣτοι κατὰ κάθετον, τεταμένην καὶ κρεμαμένην ἐν αἰωρήμασι πέτραν... εἰς τὴν ἐξ Ὀλύμπου φερισμένην μετὰ συστρεφῆς ἐν χρυσείαις ἀλύσεσι βῶλον, ἵνα παρὰ τῷ Τατάλῳ τῷ γέροντι προγόμφθρηνος ποι... ὃς τοὺς ἐμὸς ἐγέννησε γεννῆτερας, εἴτινες δυσχερείας
10 καὶ βλάβης πολλὰ θεάσαντο. καὶ λέγει τίνες αἱ βλάβαι ἃς εἶδον οἱ ταύτης... νοι. ὁ Πέλοψ, φησὶν, θεάσατο τὸ ἄρμα τοῦ Οἰνομάου τὸ πτερωτὸν καὶ ταχύτατον. οὗτος γὰρ συνέτρεχε τοῖς ἑαυτοῦ..... ομένους ἐπὶ τῇ Ἴπποδαμείᾳ καὶ νικῶν αὐτοὺς ἐφόνευσεν. εἶδεν εἶν, φησὶν, ὁ Πέλοψ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων τοῦ Οἰνομάου τὸν
15 ...τετραίππου στόλου καὶ πορείας γινόμενον, ὅποτε νικήσας τὸν Οἰνόμαον καὶ λαβὼν τὴν Ἴπποδαμείαν καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τοῦ ἄρματος ὡς ἠνέχον ποιησάμενος, ἐπεὶ ἐξηλιτύπησεν αὐτῷ δι' Ἴπποδαμείας, διεδύφρευσεν, ἣτοι διὰ τοῦ δίφρου ἐποίησεν αὐτὸν τὸν φόνον, βαλὼν καὶ ρίψας αὐτὸν εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ἣτοι ἄρματεύσας ἐκ τοῦ
20 ἄρματος ρίψας αὐτὸν ἐν ταῖς τῶν ποτιῶν σάλων ἡῶσι ταῖς Γεραιστίαις, ἔθρα ἡ Γεραιστός, τὸ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτήριον, ταῖς λευκοκύμοσι διὰ τοὺς ἀποτελουμένους αὐταῖς ἐκ κυμάτων ἀφροὺς, εἰς τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν κρε...Α.

982. μόλοιμι : εἴθε παραγενοίμην. M.I.

- 25 983. αἰωρήμασι : κρεμάθραις καὶ κρεμάσμασι. Gu. βαστάγμασι. Fl. 21.

ἀλύσεσι χρυσείαισι : τὸ ἀλύσεσι χρυσείαις ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ αἰωρήμασι. Gu. φερισμένην : κινουμένην, ἀγχιμένην. Gu. βασταζομένην. Fl. 21.

- 30 984. δῖναισι : ἐν στροφαῖς. (συστροφαῖς add. Gu.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τινευτόν. Fl. 33. τὸ βῶλον καὶ τὸ πέτραν οὐκ ἔστιν ἐκ παραλλήλου. ἀλλ', ἐπειδὴ πέτραν εἶπεν, ἡ δὲ πέτρα ἐκ

2. διηρημένους Α. περιηρημένους ceteri.

3. περίησιν Α. περιήσιν ceteri. Correxī περιήσιν.

γῆς, αὐτή δὲ ἢ ἐπὶ Ταντάλου κρεμαμένη ἐξ οὐρανοῦ ἦν, διὰ τοῦτο εἶρκε βῶλον ἐξ Ὀλύμπου. Gu.

985. ἐν θρήνοισιν: τουτέστι μετὰ θρήνων. M. Fl. 21. θρηνητικῶς διηγῆσομαι, μεγάλως βοήσω, ἥτοι κλαύσω. Gu.

ἀμβοάσω: τὰ συμβάντα. B.

5

987. οἱ κατείδον ἄτας: οἵτινες, φησὶν, οἱ ἐμοὶ προπάτορες (λέγει δὲ Ἀτρεία καὶ Θυέστην καὶ Ἀγαμέμνονα) αὐτόπται καὶ θεαταὶ γεγόνασι πολλῶν κακῶν, ἐξ οὗ ὁ Πέλοψ κατὰ τὸ αὐτοῦ πτηνὸν καὶ ταχύτατον ἄρμα ἔχων Μυρτίλον ἐξεδίφρευσε, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἱστορίαν ταύτην ἤδη προ- 10
εθέμεθα, ὅτι Πέλοψ ὁ Ταντάλου, τὸν Οἰνόμαον νικήσας συνεργήσαντος τοῦ Μυρτίλου, καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπωθήσατο αὐτὸν κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκείνου τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. A.B.M. ἀρχὴ τῆς ἄτης ἢ ἱπποδρομία Πέλοπος 15
ἢ γενομένη διὰ τοῦ πελάγους. πτηνὸν δὲ ἀντὶ τοῦ ἵππικόν, ἐν ᾧ τὸν Μυρτίλον. A.M.

988. πτανόν: μὴ λάβῃς εἰς τὸ πτανόν ἕξωθεν τὸ διά, ἀλλ' ὥσπερ ἔφαμεν ἐν τῇ παραφράσει, οὕτω σύνταξιν. ἢ πρὸς τὸ βοήσω, οὕτω ἀνὰ τῷ γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ βοήσω ἐν θρήνοις, ἥτοι μετὰ θρήνων 20
διηγῆσομαι τὸ πτανὸν δῶγμα, καὶ τὰ ἐξῆς, ἢ ἡ τὸ “ὅς ἔτεκε” μέ-

3. θρήνων] θρήνου Fl. 21.

6. λέγει δὲ] δὲ om. M.

8. οὗ] ἄν M.

ib. καὶ ταχύτατον A.M. ὅ ἐστι ταχύτατον B.I. In Gr. verbis τὸ π. δῶγμα superscriptum κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων.

9. τὸν Μυρτίλον] τὰ μυρτίλον I. Recta scriptura est etiam in alio scholio A.M. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ κατὰ τὸ ταχύτατον αὐτοῦ ἄρμα ἔχων τὸν μυρτίλον ἐξεδίφρευσε.

10. ταύτην] τὴν αὐτὴν A.

11. τὸν Οἰνόμαον νικήσας addidi ex B. In A.M. est πέλοψ νικήσας ταντάλου τὸν οἰνόμαον.

13. ἐκείνου τοῦ τόπου] ἐκείνον τὸν τόπον B.I.

14. ἐκείνο—εἴληφεν] ἐκείνο ὀμανύ-

μως. ὅς ἦν ἥριοςχος τοῦ οἰνομάου ἔλαβεν τὴν ἱπποδάμιαν (ἱπποδρομίαν M. corrigee ἱπποδάμειαν) καὶ ἀναχωρῶν τῷ ἀγῶνος ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ δίφρου (verba ἔλαβε—δίφρου post μυρτίλον habet A.) ὡς δὴ φίλον τὸν μυρτίλον A.M. Post quae sequuntur in M. illa, ἀρχὴ τῆς ἄτης etc.

15. ἀρχὴ—Πέλοπος] Haec etiam in B.

16. πτηνὸν—ἵππικόν] πτηνῶν δὲ ἀντὶ τῶν ἵππειῶν A.

17. Μυρτίλον] Addendum ἔλαβε vel ἐξεδίφρευσε. Verba ἐν ᾧ τὸν Μυρτίλον om. A. addit vero ἄλλως, quia hoc scholion praepositum est superiori οἵτινες, φησὶν etc.

19. σύνταξιν] σύνταξε Gu.

χρι τοῦ “ἄτας” διὰ μέσου. Gu. ἀντὶ τοῦ ἵππικόν ἢ ταχύ. M. λείπει τὸ ἀνύσας. B.

989. τεθριπποβάμοι στόλῳ: τῇ τετραίπῳ πορείᾳ. B.M. γρ. δὲ καὶ πῶλῳ. B.

5 990. Πέλοψ ὅτε: προτακτέον τοῦ λόγου τὸ ὀπίτε, τουτέστι· καὶ κατεῖδον οἱ ἐμοὶ προπάτορες ἄτας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ Πέλοψ ἐξεδίφρευ-
σεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον. (ἔνθεν καὶ Μυρτῶν ἀπὸ Μυρτίλου
τὸ πρὸς Εὐβοίαν κέκληται.) μνήσαντα γὰρ Ἑρμῆν τὸν τούτου πα-
τέρα ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίαις χρυσόμαλλιν ἄρνα, ἢ πολλῶν αἰτία
10 κακῶν αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐξῆς ἐπάγει. ἀνεῖλε
δὲ τὸν Μυρτίλον προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ’ αὐτοῦ πρὸς-
θήσεται, ἵνα μὴ ἐξεΐποι ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ,
ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον ἐξεδί-
φρευσε, ζηλοτυπήσας εἰς Ἴπποδαμείαν. A.B.I. ὁ Οἰνόμας πατὴρ
15 τῆς Ἴπποδαμείας. οἱ ἵπποι τοῦ Οἰνομάου ἦσαν ἢ Ψύλλα καὶ Ἄρ-
πινα. ὁ δὲ ἵπποκόμος ἦν ὁ Μυρτίλος. A.

Πέλοψ ὅτε: Οἰνόμας πρόθηκε τῆς Ἴπποδαμείας, τῆς αὐτοῦ θυ-
γατρὸς, γάμον τῷ κατὰ τὴν ἵππικὴν αὐτὸν μικῆσαι δυνασμένῳ.
ἰδοῦσα δὲ τὸν Πέλοπα ἢ Ἴπποδάμεια ἠγάπησε, καὶ μελλόντων ἀγα-
20 νίξασθαι Πέλοπος καὶ Οἰνομάου ὁ Μυρτίλος, ὃς ἦν ἡνίοχος τοῦ Οἰ-
νομάου, ἐξ ὑποθήκης Ἴπποδαμείας ἐξέβαλεν ἀπὸ τῶν τροχῶν τοῦ
τεθρίππου τοὺς σιδηρέους δεσμούς, καὶ οὕτως ἠττήθη ὁ Οἰνόμας.
εἶτα συναπῆρε μετὰ τοῦ Πέλοπος ἢ Ἴπποδάμεια, καὶ ὁ Μυρτίλος
οὕτως διαβληθεὶς παρὰ τῆς Ἴπποδαμείας, ὡς ἐρᾶν αὐτῆς, ἢ δεδιότος
25 Πέλοπος μὴ καὶ αὐτὸν τὰ ὅμοια δράσῃ τῷ πενθερῷ, ἢ μὴ ἐξεΐπῃ

5. προτακτέον—] In A. hoc scho-
lion sic scriptum, τεθριπποβάμοι στό-
λῳ: τῇ τετραίπῳ πορείᾳ ἐξ οὗ πέ-
λοψ κατὰ τὸ ταχύτατον αὐτοῦ ἄρνα ἔχων
τὸν μυρτίλον (hoc accentu hic et
alibi, ut plerumque in codicibus)
ἐξεδίφρευσε. (Haec ex scholio v.
987. repetita.) ἄλλως. ἐξ οὗ ὁ πέ-
λοψ ἐξεδίφρευσε. προτακτέον δὲ τοῦ λό-
γου—ὁμοίως, ἐξ οὗ ὁ πέλοψ—τὸν μυρτί-
λον. ἐντεῦθεν καὶ μυρτῶν—μνήσαντος
δὲ Ἑρμῆν τὸν—χρυσόμαλλον—προσδοκή-
σας ὁμοίως—ἐξεΐπῃ ὅτι αὐτὸς ἐνίκησεν ὁ

πέλοψ—τὸν μυρτίλον ἐνφύνησεν ζηλο-
τυπήσας εἰς Ἴπποδάμειαν:—

8. μνήσαντα γὰρ Ἑρμῆν Heathius
p. 16. μνήσαντος γὰρ (ὁ B.) Ἑρμῆ
B.M.I. Conf. schol. ad v. 998.

12. ἐξεΐποι] ἐξεΐπῃ B.

14. ὁ Οἰνόμας—] Scholion ma-
nus recentioris.

15. Ψύλλα καὶ Ἄρπινα] ψυ καὶ
ἄρπινα A. Correxī ex Lycophr. 166.
et schol. Apoll. Rh. 1, 752.

18. αὐτὸν Matth. αὐτῷ Gu.

ὡς αὐτὸς αὐτῷ αἴτιος τῆς νίκης ἐγένετο, συναλάνων Πέλοπι παρὰ αἰγιαλοῖς ἐρρίφη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν πλησίον Γεραιστοῦ, ἀκρωτηρίου Εὐβοίας, καὶ ἀποπνιγόμενος ἤϋξατο Ἐρμῆ τῷ αὐτοῦ πατρὶ ἔριν ἐμβαλεῖν τῷ γένει Πέλοπος· ἣτις ἐγένετο ὕστερον Ἀτρεΐ καὶ Θυέστη περὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἱστορία πᾶσα δεδήλωται πρόσθεν 5 ἐν τῷ χορῷ τῷ “ὁ μέγας ὄλβος.” Gu. διεδίφρευσε: ἀντὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν, ἐξέριψε τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ ἀπολέσθαι. B.M.I. τὸ διεδίφρευσεν ἐν πελάγεσι, καὶ τὸ δικῶν εἰς οἶδμα, καὶ τὸ ἦρόσιν ἀρματεύσας ταυτὸ σημαίνουσι. διαδιφρεύω δὲ κυρίως τὸ δίφρον ἐλαύνω. Gu.

10

ὁ Οἰνόμαος ἐβασίλευσιν ἐν τῇ Λέσβῳ, εἶχε δὲ καὶ ἵππους ταχεῖς, οὓς οὐδεὶς ἐνίκησεν εἰ μὴ ὁ Πέλοψ. εἶχε δὲ ὁ Πέλοψ ἠνίοχον τὸν Κύλαν. ἡ δὲ Ἰπποδάμεια Οἰνομάου θυγάτηρ, ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη καὶ διατοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστοριογράφων γράφουσιν, ἤρατο καὶ παρὰ Μυρτίλου 15 τοῦ ἠνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱῷ δὲ ὑπάρχοντος Ἐρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ Αἰτωλοῦ θυγατρὸς. αὕτη τὸν Πέλοπα ἰδοῦσα ἄραϊον μετὰ τὴν τῶν δώδεκα νυμφίων ἀναίρεσιν ἔρωτι τούτου κατείχετο, ἡ τῷ Μυρτίλῳ φησι συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χροινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἦλους μὴ 20 ἐμβαλῶν ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἠττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἰπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἀρμάτων, θεὸς πέλας τοῦ δρόμου ἔπαθλον γάμου τὸν Κορίνθιον ἰσθμὸν, εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὅπισθεν ἐλαύνων μετὰ 25 δόρατος καὶ καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνηρεῖτο. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλῳ καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀνέλθαι, ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. διαβληθεὶς γὰρ παρ' Ἰπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν ἢ, ὡς οἱ πολλοὶ φασί, πειράζων αὐτὴν, ρίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον. ὁ 30 δὲ τελευτῶν ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἱ καὶ πεπλήρων-

7. ἐξέριψε om. M.

15. ἤρατο] ἤρατο C.

19. ἢ—φῆσι] Fort. ἢ—φασί.

27. ἀναιρούμενος] ἀναί^{μν} C.

28. ὑπὸ] ἀπὸ C.

ib. ἀνέλθαι] Immo ἀναιρεθῆ.

29. Ἰπποδαμείας] Ἰπποδάμειαν C.

ται ὕστερον, γεννηθείσης μᾶλλον καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός· Ἐρμού βουλῇ τοῦ Μυρτίλου πατρός ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίαις· ἔθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγωδίας ἔπη. ὁ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντις ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου Μυρτῶν πέλαγος ἀνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὀκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἥφραι-
5 στῶ ἀγνοθεῖς, λαβὼν Νήσσαν τὴν Οἰνωμίαν βασιλείαν καὶ τὴν Ἀπῖαν Πελασγίαν λεγομένην Πελοπόννησον ἀνόμασεν. ἡ δὲ ἱστορία τῆς χρυσῆς ἀρνός ἐγράφη ὅπισθεν “ ὅποτε χρυσέας ἔρις ἀρνός.” C.

992. δικῶν: ἐμβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν. B.M.I.

10 993. λευκοκύμασι: τοῖς λευκοῖς κύμασι. ἐπεὶ δὲ προσρηγνύμενα τῷ ἀκρωτηρίῳ ἀφρώδη γίνεται. A.B.M. Gu. I. αἷς προσκρούμενα τὰ κύματα ἀφρὸν ἐμποιεῖ, ὅς ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ λευκός. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ταῖς λευκαῖς διὰ τῶν κυμάτων. Gu. τὰ κύματα γὰρ προσπεπηγνύμενα τῷ ἀκρῷ ἀφρίζει. Fl. 10. Γεραιστίας: Γεραι-
15 στὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. I.

994. ἀρματεύσας: ἐκ τοῦ ἄρματος βαλάν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ διεδίφρευσε. ἡῖσας δὲ λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος, ἢ τοὺς αἰγιαλούς. B.M.I. ἀρματεύσας: δραμῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. ἐκ τοῦ ἄρματος ρίψας. Gu. Fl. 21.

20 995.—1000. ὅθεν: τουτέστι διὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Μυρτίλον συμφερὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους, τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα. ἐξ αὐτοῦ ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίαις τοῦ ἵπποτρόφου Ἀτρέως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὴν ἄρνα τὴν χρυσομάλλον, ἣν ὁ Μαιάδος τόκος Ἐρμῆς ὑπέβαλεν.

1. μᾶλλον] Suspectum. χρυσομάλλον ἄρνα dixit Euripides.

2. ἔθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγωδίας ἔπη] Notandus trimeter vel casu factus vel aliunde sumtus.

5. Νήσσαν] ?

6. Ἀπῖαν] ἀπῖαν C.

ib. Πελοπόννησον] πελοπόννησον C.

7. ὅπισθεν] v. 812. ubi vide scholion ex C., editum in annotatione.

10. λευκοκύμασι: τοῖς λ.] λευκοκύμασι (sic) λ. A. τοῖς λ. κύμασι om. Gu.

ib. προσρηγνύμενα] προσρηγνυμένης τῆς θαλάσσης Gu.

11. γίνεται] γίνονται A. Gu. Post

γίνεται M. addit γεραιστὸς δὲ ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. ἐντεῦθεν καὶ μυρτῶν ἀπὸ μυρτίλου τὸ πρὸς εὐβοίαν κέκληται. Quae in B.I. leguntur ad v. 990.

16. δὲ ἐστὶ] ἐστὶ om. B.I.

19. ἐκ τοῦ] ἀπὸ Fl.

20. ὅθεν, τουτέστι διὰ] τουτέστι ὅθεν διὰ M. ὅθεν διὰ B. ὅθεν δόμοις τοῖς ἐμοῖς ἦλθεν ἀπὸ πολλήστων ὅτε ἐγένετο ποιμνίαις τέρας ὁλοὺν ἀτρέως ἵπποβότα λόχευμα ἀρνός χρυσομάλου μαιάδος τόκου. τουτέστιν ὅθεν διὰ A.

21. ἐξ] καὶ ἐξ A.

23. τὴν ἄρνα τὴν] τὸν ἄρνα τὸν I.

ib. χρυσομάλλον om. M.

ib. ὑπέβαλεν] ὑπέβαλεν A.

A.B.M.I. τὸ δὲ λόχευμα πρὸς τὸ ἄρνός, τουτέστι τὸ χρυσόμαλλον λόχευμα ἄρνός, περιφραστικῶς τὴν ἄρνα. A.M.

997. λόχευμα: ὅτε ἐγένετο ποιμνίους τέρας ὁλοὺν Ἀτρέως ἵπποβότα, λόχευμα ἄρνός χρυσομάλλου Μαιάδος τόκου. I.

λόχευμα ποιμνίοισι: τὸ ἐξῆς, λόχευμα χρυσόμαλλον ἄρνός, ὃ ἔστι 5 περιφραστικῶς ὁ ἄρνός. B.M.I. ἀκολουθεῖν δοκεῖ τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκῶτι εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διούσιος ὁ κυκλογράφος φησί. Φερεκύδης δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνιν φησι τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι, ἀλλ' Ἀρτέμιδος. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράφας τὸν ποιμένα προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῷ Ἀτρεῖ Ἄντ. . . . καλεῖ. A.B.I. 10 λόχευμα: τόκος. Gr. τὸ γέννημα, ἤγουν ὁ Μυρτίλος. Gu.

998. τὸ χρυσόμαλλον: Ἑρμοῦ φησι τὰ ποίμνια, καθότι ἀποδίδεται τούτῳ ἢ ἐπιμέλεια αὐτῶν. Ἑρμοῦ δὲ καὶ μιᾶς τῶν Δαναῶν θυγατέρων Φαεθούσης ἐγένετο Μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης φασὶν αὐτὸν καὶ Διὸς γεγενῆσθαι. Ἄλλως. ὅποτε τὸν ἄρνεϊὸν ὑπέβαλε 15 τούτου Ἑρμῆς ὀργιζόμενος Ἀτρεῖ, ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ Πέλοψ τὸν Μυρτίλον αὐτοῦ υἱὸν εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ Μυρτῶον κληθὲν πέλαγος ἔρριψε, συναγωνισάμενον αὐτῷ καὶ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχούς, ἦτοι τοὺς σφῆνας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ Ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἄρνεϊὸς 20 αὐτῷ ἐτέχθη. τούτου δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα Θυέστης ἔκλεψε τὸν ἄρνεϊόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ Ἀτρεὺς ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν, ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύντος; εἰ μὴ, ὡς ἂν φιλόσοφος, ἀπέδειξε αὐτοὺς ἀσεβοῦντας, εἰ

2. τὴν ἄρνα] Pergit A. ἄλλως. ἀκολουθεῖν αἰεὶ δόξειε τῷ τὴν etc.

5. ὃ ἔστι om. B.I.

8. καθ' Ἑρμοῦ—ὑποβληθῆναι] καθ' Ἑρμοῦ—ἐπιβληθῆναι A.

9. ἀλλ' Ἀρτέμιδος om. I.

10. ἄντ. . . . καλεῖ, relicto aliquot literarum spatio, B. ἀνταποκαλεῖ I. Excidit nomen pastoris, quod Ἄνταϊὸν vel Ἄνταϊδρον vel aliud ab literis ἀντ incipiens fuisse Bentleyus viderat in Epist. ad Millium p. 17. (469. ed. Lips.) Verba ὁ δὲ τὴν—ἀνταποκαλεῖ om. A.

12. ἀποδίδεται—αὐτῶν] ἐπιδίδεται

τὰ ποίμνια αὐτῷ I. In A. est Ἑρμοῦ φησι τὸ ποίμνιον καθότι παραδέδοται—αὐτῶν.

14. φασὶ post Διὸς B.I.

15. ὅποτε—ὑπέβαλε] τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός. ὅποτε ὑπέβαλλε A.

17. αὐτοῦ υἱόν] υἱὸν αὐτοῦ B.I.

ib. M. κληθὲν] κληθὲν μ. I.

18. αὐτῷ] αὐτὸν A.M.

20. χρυσόμαλλος] χρυσόμαλλος A. hic et infra.

21. τούτου δὲ] δὲ om. M.

24. δεικνύντος] Sequentia a m. recentiore scripta in A.

ib. ὡς ἂν] ὡς ἂν A.

Θυέστην βασιλέα ἔλονται, τεκμήριον δὲ τῆς βασιλείας τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως ἀνίσχοντας. καὶ οὕτως ἐβασίλευσε, καὶ τὸν ἀδελφὸν σφύδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δὲ φασὶ τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρέως πιῆσαι τὸν ἥλιον καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως ἀνα-
5 τεῖλαι, μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. A.B.M.I.

"Ἄλλως. τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός: καὶ τοῦτο πάντως ἐκτιθέμεθα οὕτως· φιλονεικίας γὰρ αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας παρελθὼν ὁ Ἀτρέυς ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν βασι-
λειάν χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίαις αὐτοῦ ἄρνα· ἦν ὁ Θυέστης λά-
10 θρα παρὰ τῆς Ἀερόπης αἰτήσας ἔλαβεν. ὅθεν Ἀτρέυς ὡς ἀπατήσας τοὺς Ἑλληνας ἐξεβλήθη τῆς ἀρχῆς, Θυέστης δὲ ἐκράτησεν. ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ Ἀτρέυς, φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐπηγ-
γέλλετο δεῖξαι τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν πορείαν ποιού-
μενον, καὶ τὴν Πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὀρῶσαν. τοῦτο οὖν οὐ
15 λέγει ὅτι μετὰ τὸ φανῆναι τὴν ἄρνα ἢ Ἐρις τοῦ Ἀτρέως πεποιήκειν ἐπιδειχθῆναι τοῖς Ἑλλησι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν πορευόμενον καὶ τὴν Πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολὰς. πιθανῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμισεν· ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν ἰούτα πορείαν τῷ οὐρανῷ· φησὶ γὰρ ὅτι
20 πρότερον μὲν ἐκ καρκίνου εἰς διδύμους ἐπειεῖτο τὴν πορείαν, ὥστε τὸν σωματοειδῆ ἥλιον ἀπεστρεφέναι μὲν πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον. οὖν δὲ διὰ τὴν τοῦ Ἀτρέως καὶ Θυέστου ἀδικίαν ἀπεστραφέντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι, ἔχοντα φαινόμενον ἡμῖν τὸν νότον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γενέσθαι ἀνατολὴν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν. πιθανῶς
25 δὲ τὸ κατὰ τὰς Πλειάδας εἰληπταί· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶδια πρώτην

1. ἔλονται] ἔλονται (sic) M. In A. est εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἔλονται.

2. ἀνίσχοντας A.M. ἀνίσχοντα B. εὐρίσκοντα I.

4. ἐκ δ. ἀ.] ἀ. ἐκ δ. I.

6. Ἄλλως—ἄρνός om. B.I.

ib. πάντως ἐκτιθέμεθα] πρᾶκτιθέμεθα B.I.

7. γὰρ om. B.I.

8. αὐτῷ] αὐτοῦ I.

13. τὸν] τὸν μὲν A.B.

14. οὐ om. A.

15. τὴν ἄρνα scripsi pro τὸν ἄρνα. Nam paullo ante est ἄρνα, ἦν—.

ib. ἢ Ἐρις] ἢ ἔρις ἢ A.

16. τοῖς Ἑλλησι] τοῖς om. B. I.

19. ἐναντίαν] πῶς; addit B., πῶς (fort. ἢ ὡς) ἐπέληπται A.

ib. ἰούτα π.] π. ἰούτα I.

20. πρότερον μὲν] μὲν om. I.

21. ἀπεστρεφέναι B. ἀπεστραφέναι I. ἐπεστραφέναι A. Idem mox ἐπι-
στραφέντα.

24. πιθανῶς] Similem annotatio-
nem post schol. v. 1005. habent A. M. πιθανῶς (πειθανῶς M.) δὲ τὰς πλειάδας φησί. τῶν γὰρ ἄλλων (πάν-
των add. A.) ἐν ταῖς ἀνατολαῖς δεικνυ-

φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολὰς, ὁ δὲ ταῦρος τὸ στήθος προφαίνει, καθ' ὃ εἰσιν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένη καὶ τούτων τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι. Ἔρις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν Ἀτρέως τὴν πρὸς Θυέστην. A.B.I. τὸ χρυσόμαλλον: δέον χρυσομάλλου εἰπεῖν πρὸς τὸ ἄρνός, χρυσόμαλλον εἶπε πρὸς τὸ τέρας. Gu. 5

1000. ἵπποβότα: ἵππους τρέφοντος καὶ ἵπποις ἐπιβαίνοντος. B.M.I.

1001. ἔθεν ἔρις: ἔθεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἄρνός, ἔρις καὶ φιλονεικία ὑπῆρξεν Ἀτρεῖ καὶ Θυέστη. τότε εἰς μονόπωλον αἶ, ἤγουν εἰς μίαν ἡμέραν μετέβαλεν ὁ Ζεὺς τὴν πρὸς ἔσπερον κέλευθον τοῦ οὐρανοῦ, 10 προσαρμόσας τὸ πτερωτὸν καὶ ταχὺ ἄρμα τοῦ ἡλίου εἰς ὁδὸν ἄλλην, καὶ μεταβάλλει τὸ δρόμημα τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλην, τούτεστι τὸν ἥλιον καὶ τὰς ἑπτὰ Πλειάδας, ἐξ ἀνατολῶν εἰς δύσιν ἀνατέλλοντας, ἐκ δύσεως εἰς ἀνατολὴν ἀνατεταλκέναι πεποίηκε, δεικνὺς τὴν τῶν γινομένων παρανομίαν τῇ τούτων μετατροπῇ. καὶ ἐκ 15 τῶνδε ἀμείβει καὶ ἐκ διαδοχῆς ἐπιφέρει καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θυέστου καὶ τὰ λέκτρα τῆς Κρήσσης Ἀερόπης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις, ἀμείβει θανάτους θυνάτων, τούτεστιν ἀπὸ τούτων τῶν πραγμάτων καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ συμφοραὶ καὶ θάνατοι οὐ λείπουσιν· ὧν αἴτια τό τε φαγεῖν τὸν Θυέστην τοὺς αὐτοῦ παῖδας παρὰ 20 Ἀτρέως σφαγέντας καὶ προτεθέντας εἰς δεῖπνον, καὶ τὸ τὴν Ἀτρέως γυναῖκα Ἀερόπην τῷ Θυέστη μοιχεύεσθαι. εἰ μὴ γὰρ ἐκεῖνα συνέβη, οὐδὲ ταῦτ' ἐγεγόνει. τὰ πανύστατα δὲ τῶν οἴκων ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις, τούτεστι τὰ ὕστερον δυστυχήματα ὁ ἐμὸς πατήρ καὶ ἐγὼ δεδυστυχήκαμεν. Gu. γρ. τὸ 25 τέτρωρον. M. γρ. τό τε πτερωτόν. B.

1003. μεθαρμόσασα: μεταστρέψασα. I. προσαρμόσασ': ἐναλλάξας, μεταβιβάσας. Gu.

1004. μονόπωλον ἐς αἶ: Εὐριπίδης μὲν ἐν ἵππῳ ἐποχεῖσθαι

τῶν τὴν κεφαλὴν ὁ ταῦρος τὸ στήθος ἵποφαίνει:—

1. ἀνατολὰς] τὰς ἀνατολὰς A.
2. τούτων] ταύτην B.I.
3. Ἀτρέως—Θυέστην] ὁ ἀτρεὺς τὴν παρὰ τὸν θυέστην A.

6. ἵππους—ἐπιβαίνοντας] τοὺς ἵππους τρέφοντος ἢ ἐπιβαίνοντος M.

29. ἵππῳ] ἵπποις I. In A. est μὲν ἓνα ἵππον ἐποχεῖσθαι φησι τὸν ἥλιον, τοῦτον δὲ εἶναι—. In C. μὲν ἵππῳ ἐποχεῖσθαι, τοῦτον δὲ εἶναι—.

φησὶ τὴν Ἡμέραν, καὶ τοῦτον εἶναι τὸν Πήγασον, ἄλλοι δὲ ἐπὶ δίφρῳ. ἦως δὲ ἐστὶν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἡλίου λάμπουσα. ἔστι δὲ μονόπῳλον οὐχὶ τὴν ἑνα πῶλον ἔχουσαν φασιν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μόνῃ, ἢ ἢ ὁ Ἄτρεὺς τοῦτο ἐσχηκώς κατὰ χάριν Διὸς, διὰ μιᾶς 5 ἡμέρας τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι καὶ τὰς Πλειάδας. A.B. C.M.I. μονόπῳλον: διὰ μιᾶς ἡμέρας. I. τουτέστιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. M.

μονόπῳλον ἐς αῶ: εἰς ἡμέραν ἐνὸς δρόμου ἴππων, τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν. Gr. ἐνὶ πῶλῳ τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην. ἰστέον ὅτι ὁ 10 Πήγασος πτερωτὸς ἦν κατὰ Λυκόφρονα “Ἡὼς μὲν κραιπνῆς ὑπερποτατο Πηγάσου πτεροῖς.” ἢ μονόπῳλον ἀντὶ τοῦ μίαν ἐκκληπτέου, ἢ ἢ τὸ μονόπῳλον ἀντὶ τοῦ μονόκυκλον. ἢ μονόπῳλον λέγει τὴν ἐνὶ πῶλῳ ὄχουμένην τῷ Πηγάσῳ. ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἡμέραν μίαν ἐδήλωσεν. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ παρά τισιν ἐποχεῖσθαι δίφρῳ αὐτὴν λέγεται.

15 Gu.

1005. ἐπταπόρου: ἐξ ἐπτὰ γὰρ ἀστέρων ἡ Πλειάς. B.M.I. ἐπτὰ πορείας ποιούσης· ἐπτὰ γὰρ ἀστέρες εἰσὶν ἡ Πλειάς. Gu. δρόμημα: δρόμου. Gr. τὴν πορείαν. Gu. δραμήματα: τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐπτάπορον Πλειάδα. M.

20 1006. Ζεὺς μεταβάλλει: ἦτοι διὰ τῆς χάριτος ἧς παρέσχευ ὁ Ζεὺς (διὰ γὰρ τοῦτον κατέσχευ) ἢ παρὰ τὸ κροτῆσαι τὸν Ἄτρεα, ἢ ἀντὶ τοῦ φόβου τοῦ Μυρτίλου διαδοχαὶ φόβου ἐγίνοντο. A.M. Ἄλλως. Ζεὺς μεταβάλλει: ἦτοι διὰ τῆς χάριτος ἧν παρέσχευ ὁ Ζεὺς. A. μεταβάλλει: ἀντὶ τοῦ μετέβαλλεν. B.I.

25 1007. τῶνδ' ἑ τ' ἀμείβει: ἀπὸ τούτων, ὃ ἐστὶν ἐξῆς δὲ τούτων, ἀπὸ τοῦ Ἄτρεως καὶ τοῦ Θυέστου, κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἀλλεπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ Μαιάδος τόκος, καὶ τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐπάνυμα δὲ αὐτὰ εἶπεν, παρετυμολογῶν τὸν Θυέστην παρὰ

1. καὶ τοῦτον B. φησὶ δὲ τοῦτον M.
καὶ τοῦτον δὲ I.

2. λάμπουσα] λάμψις C.

4. ἢ ἢ—Πλειάδας om. A.

ib. μιᾶς ἡμέρας] ἡμέρας μιᾶς I.

5. ἥλιον] οὐρανὸν M.

10. Λυκόφρονι] 17.

16. Πλειάς] πλεγιάς I.

25. ἀπὸ] ἀπὸ δὲ B.I.

26. ἀπὸ τοῦ Ἄτρεως καὶ τοῦ Θυέστου
hic om. A.B.M., sed habet B. a m.
rec. supra versum, omisso altero
τῶ.

ib. ἀλλεπαλλήλους] ἐπαλλήλους B.
I., om. A.

ib. τοῦ Θυέστου] τῶ om. A.

28. αὐτὰ εἶπεν] εἶπεν αὐτὰ I. Ver-
ba ἐπάνυμα—τῶν τέκνων αὐτοῦ om. A.,

τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ἄλλως. ἀμοιβαδὶς κατὰ διαδοχὴν θανάτων ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ Ζεὺς ἀντὶ τῆς χάριτος ἧς παρέσχεεν ὁ Ζεὺς, ἢ μᾶλλον ὁ Ἑρμῆς. ἢ οὕτως. ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Μυρτίλου διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο. A.B.M.I.

1008. Θυέστου: τὰ γὰρ παιδία αὐτοῦ ὁ Θυέστης ἔφαγε. B. 5

1009. λέκτρα τε Κρήσας: ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας. B.M.I.

1011. τὰ πανύστατα: τὰ ἔσχατα δὲ κακὰ εἰς ἐμὲ καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἦλθεν ἐν ταῖς πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δόμων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 10

τὰ πανύστατα: λείπει τὸ κακὰ. B.I. τὰ πανύστατα: ὕστερα δυστυχήματα, ἔσχατα κακὰ. Gu.

1012. πολυπόνοις ἀνάγκαις: λείπει ἢ σύν, σὺν πολυπόνοις, ἀνάγκαις. B.M.I. καὶ πολλὴν λύπην ἐχούσαις. Fl. 59. ἀνάγκαις: καὶ βίαις καὶ εὐναστέαις (sic) τῶν κακῶν. Fl. 59. 15

καὶ μὴν: καὶ μὴν ὁ σὸς ἀδελφὸς οὗτος ἔρχεται κατακριθεὶς τῇ ψήφῳ τοῦ θανάτου, τουτέστι καταδικασθεὶς ἀποθανεῖν, ὁ πιστότατός τε πάντων Πυλάδης, ἔρχεται δηλονότι, λέγω ὁ ἰσάδελφος ἀνὴρ, κυβερνῶν τὸ νευσοηκὸς σῶμα τοῦ Ὀρέστου, παράσειρος καὶ συνέξενυγμένος ἐν ποδὶ κηδοσύνῳ, ἦτοι ἐν πορείᾳ κηδεμονικῇ. I. 20

neque hic habet M., sed habet in scholio proximo sic scripto, ἄλλως. ἀμοιβαδὶς κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἐπήγαγε θανάτους τῷ γένει ἦτοι ὁ Ζεὺς ἀντὶ τοῦ τῆς χάριτος ἧς παρέσχε, τουτέστιν ἀλλεπαλλήλους διαμείβει. τουτέστιν ὁ Ἑρμῆς. ἀπὸ δὲ τούτων, ὃ ἐστὶν ἐξῆς δὲ τούτων κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἀλλ' ἐπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ μαιάδης τόκος καὶ δέιπνα τῶν τέκνων θυέστου. ἐπώνυμα δὲ αὐτὰ εἶπεν παρετυμολογῶν τὸν θύστην παρὰ τὴν θύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ: — Praeterea inter textum et scholia haec habet, θανάτους θανάτων: ἦτοι διὰ τῆς χάριτος ἧς παρέσχεεν ὁ Ζεὺς διὰ γὰρ τοῦτο κατέσχεεν ἢ περὶ τοῦ κρατῆσαι τὸν ἀτρεά, ἢ ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ μυρτίλου διαδοχῇ φόνων ἐγένετο: — quae paullo aliter scripta in A. posuimus p. 254, 20. Ex Fl. 10.

Matth. haec attulit, ἀπὸ τούτων ἢ ἐξῆς τούτων κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἐπαλλήλους ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ Ζεὺς χάριν Ἑρμῆ.

1. ἀμοιβαδὶς M. ἀμοιβὰς B.I. ἀμοιβαδὸν A. qui pergit κατὰ διαδοχὴν θανάτους ἐπήγαγε τῷ παντὶ γένει ἦτοι ὁ Ζεὺς ἀντὶ τῆς χάριτος ἧς παρέσχε τουτέστι ἀλλεπαλλήλους ἀμείβει θανάτους ὁ Ἑρμῆς: — reliquis omissis.

2. ἀντὶ τῆς B. ἀντὶ τοῦ τῆς I.

ib. παρέσχεεν ὁ Ζεὺς M. in scholio modo allato. παρέσχετο, omissio ὁ Ζεὺς, I.

6. ἀνέστρεψε] ἀνέτρεψε B.

11. τὸ κακὰ] τὸ om. I.

13. λείπει ἢ om. M.

ib. πολυπόνοις] πολυπόνοισιν B. (qui in textu πολυστόνοις habet). πολυστόνοις I., om. M.

ἔρπει: ἀντὶ τοῦ ἔρχεται. Gr. τουτέστι μετὰ τινος κακοπαθείας βαδίζει. B.M. Gu. I.

κατακυρωθείς: κατακριθείς. B.M. Gr. I.

1016. Ἰθύνων: κυβερνῶν τὸ νευστηκὸς σῶμα τοῦ Ὀρέστου πορεία
5 κηδεμονικῆ, ἤγουν κατὰ πορείαν κηδεμονικὴν παρασυνεξευγμένως. Gr.
I. κῶλον: τὸν ποδᾶ, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἤγουν τὸ σῶμα. Gu. Fl. 6.
τὰ τῶν ποδῶν ἄρθρα. Fl. 33.

1017. ποδὶ κηδοσύμφ παράσειρος: τῷ ποδὶ τῷ συγγενικῷ παρά-
σειρος καὶ συνεξευγμένως, τουτέστι παρευόμενος μετὰ κηδεμονίας.
10 A.M. τῇ κηδοσύμφ συνεξευγμένως, καὶ τὸ νεσερὸν κῶλον τοῦ Ὀρέ-
στου ἰθύνων. κῶλα δὲ κυρίως λέγει τὰς ἀρμονίας τῶν μελῶν. B.I.
κηδοσύμφ: φροντιστικῷ, συγγενικῷ. Gu. παράσειρος: συνδεδεμένος,
μετ' αὐτοῦ παρευόμενος. παράσειρος κυρίως ὁ ὀπίσω τοῦ ἄρματος
ἐπόμενος ἵππος. Gu.

15 1018. οἱ γῶ: ἰαμβικαί. Gu. φεῦ, ἀλλία εἰμὶ ἐγὼ ὀρώσα γάρ
σε, ᾧ ἀδελφῆ, πρὸ τοῦ τύμβου, ἦτι ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου, ἢ πρὸ
τοῦ τύμβου, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου, καὶ πρότερον τῆς
νερτέρου πυρᾶς, ἦτι τῆς πρὸς τοὺς νερτέρους πεμπύσεως πυρκαϊᾶς,
ἀναστένω. οἱ ἐγὼ λίαν πάλιν, λίαν ἐξέπεσον τῶν φρενῶν, ἰδοῦσα
20 τοῖς ὄμμασι σὲ θεῶν τελευταίαν. I. πρὸ τύμβου: τουτέστι πρὸ τοῦ
τυχεῖν σε τάφου βλέπουσά σε οὕτως ἀθλίως ἔχοντα καὶ μέλλοντα
θανεῖσθαι στένω. ἢ τὸ πρὸ τύμβου ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ἐγγὺς
τοῦ τύμβου. Gu.

οἱ γῶ: πρὸ τύμβου γὰρ ὀρώ σε πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τῷ
25 τάφῳ ἢ τῷ θανάτῳ. ὀρᾷ δὲ τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ τάφου τοῦ πα-
τρὸς καὶ θρηνεῖ τὸ καὶ κατ' αὐτὸν ὅσον εὐδὲπω ἐκεῖ καθήσεται. A.M.
πλησιάζοντα καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου ὀρώσα στε-
νάω. ἢ οὕτως, πρὶν ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεάσομαι, θρηνεῶ.
B.I.

30 1019. πάραιθε: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀρώσα. B.M.

1. τουτέστι om. M. Gu. I.

5. παρασυνεξευγμένως] παρασυνεξευ-
γμένον I.

8. τῷ ποδὶ τῷ et παράσειρος καὶ
om. A.

10. κηδοσύμφ] κηδεμοσύνη I.

15. οἱ γῶ—σε] οἱ ἐγὼ τύμβου M.

24. τῷ τάφῳ ἢ τῷ θανάτῳ] τοῦ τά-
φου ἢ τοῦ θανάτου A.

ib. ὀρᾷ (ὀρῶ A.) δὲ τὸν Ὀρέστην]
ὀρώσα γὰρ ὀρέστην M.

1020. οὐ γὰρ μάλ' αἴθις: φεῦ μοι καὶ πάλιν ἐμοὶ τῇ ἀθλίᾳ. B. M.I. γρ. καὶ ὡς ἰδοῦσά σ' ὄμμασι. B.M.

1021. πανυστάτην πρόσοψιν: ἐσχάτην θέαν. Gr. I. οὐ γὰρ ᾤετο αὐτὸν αἴθις θεάσασθαι. Gu. λέγεται δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ὄψεως. Gr. I. 5

1022. οὐ σίγ' ἀφεῖσα: οὐ μετὰ σιγῆς καταλείψασα τοὺς γυναικείους λόγους ὑπομενεῖς τὰ κυρωθέντα; ἔλεεινὰ μὲν ταῦτα, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶν ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς παρούσας δυστυχίας. I.

γυναικείους λόγους: γρ. γόους. M.

1023. τὰ κραυθέντα: τὰ κυρωθέντα. Gr. τὰ ψηφισθέντα, τὰ 10 τελειωθέντα. Gu. ὅμως: λείπει τὸ δεῖ φέρειν. τινὲς δὲ γράφουσιν οἰκτρὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως φέρε. M.

1024. τὰς παρεστώσας: τὰς ἐνισταμένας ἡμῖν. Gu.

1025. καὶ πῶς: καὶ πῶς σιωπήσω, ἐπεὶ οὐκέτι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐπεὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου 15 ὄραν οὐ μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις. I.

1027. 1028. σὺ μὴ μ' ἀπόκτεινε: αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς Ἀργείας χειρὸς θάνατος. B.M.I. διὰ τῶν λόγων σου. Gu. ἄλις: ἀρκούντως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. ὑπ' Ἀργείας χερρός: ὑπὸ τῆς τῶν Ἀργείων δυναστείας. Gr. Florr. *ii*dem. 20

1028. τὰ παρόντα: τὰς παρούσας λύπας. Gr. ἤγουν τὸ κλάειν καὶ θορυβεῖν. Gu. Florr. *ii*dem.

1029. ὦ μέλεος: ὦ τλήμων Ὀρέστα ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυστυχούς, καὶ χάριν τοῦ ἄωρου καὶ ἀκαίρου θανάτου. I. γρ. ὦ τλήμων. Gr. 25

καὶ πότμου: καὶ τῆς δυστυχίας. Gr. καὶ τῆς τύχης, ἤγουν τοῦ συμβάματος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

1030. ἄωρον: τοῦ ἕξω τοῦ ἀρμοδίου καιροῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 25. 56. 59. 76. ζῆν ἐχρῆν σε: τότε ἐχρῆν σε ζῆν, ὅτε οὐδαμῶς εἶ.

1. φεῦ—τῇ] φεῦ μοι καὶ πάλιν τῇ B. αἴμοι καὶ πάλιν τῇ I.

2. καὶ om. M.

3. οὐ γὰρ—θεάσασθαι om. I.

6. In Gr. gl. μετὰ σιγῆς, ὑπομενεῖς τὰ κυρωθέντα et ἔλεεινά.

11. λείπει τὸ δεῖ] Hoc etiam in B. legitur. Qui hac scripsit, non legit versum proximum φέρειν ἀνάγ-

SCHOL. EURIP. II.

κη τὰς παρεστώσας τύχας.

15. ἐπεὶ—ταλαιπώροις] Haec habet B. sic scripta, οὐκέτι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὄραν μέτεστω ἡ. τ. τ.

17. ὁ ὑπὸ] ὁ om. B.

ib. Ἀργείας] ἐλληνικῆς B.I.

21. ἤγουν—θορυβεῖν om. Florr.

25. καὶ τῆς τύχης—συμβάματος; om. Florr.

ὃ νομίζει ἐξ ἀνάγκης γενήσεσθαι, τοῦτ' ἤδη καὶ μήπω γενόμενον ὡς ἤδη γεγονὸς ἀποφαίνεται. Gr. I. νῦν ὅτε ἀνὴρ γέγονας καὶ ἀκμά-
 ζεις καὶ ἄφειλες ζῆν, ἀπόλλυσαι κατακριθεῖς. A.C.M. νῦν σε,
 φησὶν, ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ Ἕλληες. A.B.
 5 C.M.

1031. μὴ πρὸς θεῶν: μὴ ἐνουβρίσης σὺ τῷ Ἀγαμέμνονος γίνω.
 M. περιβάλῃς: ἐμβάλῃς. Gu. Fl. 6. περιάψῃς. Fl. 33. ἀναν-
 δρίαν: δειλίαν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 33. 56. 59. 76.

1032. εἰς δάκρυα: θηλύνουσι γὰρ ταῦτα. Gu. πορθημέουσα:
 10 τουτέστι διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα.
 A.B.M.I. φέρουσα, διαβιβάζουσα. Gu. μετακομίζουσα. Gr. Fl.
 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. παράγουσα. Fl. 33.

1033. κακά: τὴν ἀπώλειαν. Gr. Fl. 6. 17. 59. 76.

1034. πᾶσιν γὰρ οἰκτρόν: οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος· θέλει
 15 γὰρ εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἀποθυήσκων οἰκτίζεται τὴν ἰδίαν ψυχὴν. A.B.
 M.I. ἐλευόμενον πρᾶγμα (ἐλέους ἄξιον add. Gu.) ἢ φιλομένη
 ζωή. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1035. κύριον: κεκρωμένον. Gr. I. δεῖ δ' ἢ βρόχους: χρῶν δ'
 ἐστὶν ἢ σχοινία καὶ ἀγχόνην ἀνάπτει καὶ κρεμᾶν μετέωρον, ἢ ξίφος
 20 ἀκοῶν χερσὶ, ἤγουν διὰ χειρός. I. θίγειν: ψαύειν, λαμβάνειν. Gu.
 θήγειν ἀκοῶν διὰ τοῦ η, ψαύειν δὲ διὰ τοῦ ι. Fl. 6. ἀκοῶν. Gr.

1037. σύ νῦν μ', ἀδελφέ: σύ μου. φησὶν, αὐτόχειρ γενῶ, ἵνα μὴ
 τί με τῶν ἐχθρῶν ἀνελὼν ὕβριν ταύτην προστρέψῃ καὶ ἐπιταθάσῃ σε
 τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον· ἢ οὕτω, ἵνα μὴ τις ἐνουβρίσῃ σε τὸν Ἀγα-
 25 μέμνονος γόνον. γράφεται καὶ δόμον· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίστρατος

3. νῦν σε—] In A. νῦν σε φησὶ
 χρῆν ζῆν ὅτε οὐκέτι σοι συγχωροῦσιν οἱ
 ἀργεῖν γῆν. In C. νῦν φησὶν ἐχρῆν σε
 ζῆν ὅτε οὐκέτι σοι συγχωροῦσιν οἱ Ἕλλη-
 κες.

10. τουτέστι om. M., τουτέστι διὰ
 om. A. qui μὲν post ὑπόμνησιν addit
 et me omittit.

15. ἰδίαν A.B. αὐτοῦ M.I. In
 Gu. τὴν ἰδίαν ζωὴν.

19. καὶ ἀγχόνην] ἐπ' ἀγχόνην Gr.
 Fl. 6. 17. 59. 76.

20. θίγειν] θήγειν Gu. Vitiosum

θίγειν postulat interpretatio.

23. ἐχθρῶν] ἀργεῖν I.

ib. προστρέψῃ Matth. pro προστρέ-
 ψειε. προστρέφει σε M.

ib. ἐπιταθάσῃ σε] ἐπιταθάσει A.B.
 ἐπιταθάσει I. Post ἐπιταθάσει per-
 git A. τὸν ἀγαμέμνονος γόνον. οὕτως
 οὖν καλλίστρατος—γράφει. Sequentia
 ἢ οὕτως—δόμον hic om. M., sed
 post γράφειν pergit, Ἐβρισμα θέμενος:
 ἵνα μὴ τις ἐνουβρίσῃ σε τὸν ἀγαμέμνονος
 γόνον. γόνον: γρ. δόμον οὕτως καὶ ἐν τοῖς
 ἀρίστοις καλλίστρατος:—

φῆσιν Ἀριστοφάνη γράφειν. A.B.M.I. Ἄλλως. μὴ ἐνυβρίσης σὺ τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον. B.I.

1038. ὕβρισμα θέμενος: ἵνα μὴ τις ἐνυβρίσῃ σε τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον. A.C. ὑβρίσας. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀτιμῆσας. Fl. 6. ἀτιμίαν. Gu. θέμενος: ποιούμενος. Fl. 6. γόνου: 5 σπέρμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὴν γένναν, ἤγουν ἐμέ. Gu.

1039. ἄλις τὸ μητρός: ἀρκούντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρός, ὃν ἐφονεύθη δηλονότι ὑπ' ἐμοῦ. ἀλλὰ αὐτοχειρὶ θνήσκε, ἢ ὅτω τρόπῳ βούλει. Gr. I. 10

ἄλις τὸ μητρός αἴμ' ἔχω: τὸ ἔχω μετὰ ἐπιρρήματος συγκεείμενον, εἰ μὲν γενικῇ συντάσσεται, τὸ ἐπίρρημα ἔχει τὴν δύναμιν, ὅσον οὕτως ἔχω γνώμης, καὶ καλῶς ἔχω τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ αἰτιατικῇ, τὸ ἔχω, ὅσον “ἄλις τὸ μητρός αἴμ' ἔχω,” καὶ “εἰ μὲν οὕτως εἶχον, ὧ ἄνδρες Ῥόδιοι, τὸ σῶμα.” Gu. 15

1040. αὐτόχειρι: αὐτοχειρῶς εἰπεῖν ἐμελλε, πρὸς δὲ τὸν τρόπον ἐξήνεγκεν, ὥσπερ ἐποίησε καὶ τὸ κρεμαστοῦς (v. 1036). κρεμαστῶς γὰρ κάκει ὤφειλεν εἰπεῖν. Gu.

1041. ἔσται τὰδε: γενήσεται ταῦτα. οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς σῆς σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι. B.I. Ἄλλως. τουτέστιν οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ σοῦ θανάτου, ὡς μετὰ σὲ τεθνηκέναι, ἀλλ' ἅμα σοὶ τοῦ παρόντος οἰχθήσομαι βίου. Gu. I. οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι: οὐδαμῶς τοῦ σοῦ ξίφους δεήσομαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οὐκ ἀποστήσομαι τοῦ σοῦ ξίφους, ἀλλ' αὐτόθεν ἐμαυτὴν καγῶ διαχειρίσομαι. A.C. Fl. 10. 33. ἀντὶ τοῦ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῆς 25 σῆς σφαγῆς. M.

1. γράφειν] γραφῆν M. Corrupte A. in alio scholio (post 1038.) γράφε δόμεν ὅτι καὶ ἀρίσταρχος καὶ καλλιστρατος. Post ὅτι καὶ literae φρ in unum compendium conjunctae. Requiritur φησί vel φασί.

2. τὸν—γόνον] τῶ—γόνῳ B.

3. ἐνυβρίσῃ] ὑβρίσῃ C.

ib. τὸν Ἀ. γόνον] τὸν γόνον τοῦ ἀγαμέμνωνος C.

8. δηλονότι om. Gr. qui pergit ἐπ' ἐ.

ἀλλὰ θνήσκε αὐτόχειρι τρόπῳ ὅτω βούλει.

19. σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι] His B.I. adjungunt illa ei ὅπως ἔστι etc. ex scholio 1043.

ib. Ἄλλως (hoc om. Gu.) τουτέστιν οὐκ ἄλλως, οὐκ I.

22. βίου] χρόνου I.

24. καγῶ om. A.

ib. αὐτόθεν] αὐτόθι A.

ib. διαχειρίσομαι] χρήσομαι C. Fortasse διαχρήσομαι.

1042. ἀμφιθεῖναι: περιθεῖναι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. περιβαλεῖν. Gu. περιπλακῆναι. Fl. 33.

1043. τέρπυι: τέρπυι τέρπυι ματαίας ὠφελείας, εἰ τὸ περιβαλεῖν χέρα ταῖς πέλας βεβηκόσι θανάτου ὑπάρχει τέρψεως ποιητικῶν 5 (τέρψεως παρεκτικῶν. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.). I. εἰ τέρπυιόν τόδε: εἰ ὅλως ἔστι τέρπυι ταῖς πέλας θανάτου βεβῶσι. B.C.M.I.

1044. βεβῶσιν: πλήσιον βεβηκόσιν, ἐλθοῦσιν, ἐστῶσιν. Gu.

1045. ᾧ φίλτατ': ἀντὶ τοῦ διὰ στοργῆς καὶ φιλίας ἔχων τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. ποῖον ὄνομα; τὸ καὶ αὐτὸν καλεῖσθαι 10 ἀδελφὸν (ᾧ ἔστι καλούμενος ἀδελφός): ὁ γὰρ ἀδελφοῦ ἔχων ὄνομα ἀδελφὸς ἂν καλοῖτο. A.B.M. ᾧ ὁ ἔχων ὄνομα τῆς σῆς ἀδελφῆς, ἤγουν τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ποθεινόν, ἐμὸν θηλονότι, καὶ ἤριστον, καὶ ψυχὴν μίαν, ἤγουν τὴν αὐτὴν αὐτῇ θηλονότι, τουτέστι τῇ ψυχῇ αὐτῆς. Gr. Cant. Fl. 21. ἀδελφῆς δ' ὄνομα ἔχειν ἔφη τὸν Ὀρέστην, ἤγουν 15 αὐτὸ τὸ εἶναι ἀδελφὸν αὐτῆς: ἡ γὰρ τῆς ἀδελφότητος κλήσις πρὸς ἀλλήλους ἀντιστρέφει. Fl. 21.

1046. τῆς σῆς ἀδελφῆς: ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἀδελφὸς αὐτῆς καλεῖται. M. τὸ τῆς σῆς ἀδελφῆς πρὸς τὸ ποθεινόν ἐστίν, οὐ πρὸς τὸ ὄνομα: οὐ γὰρ μόνον ποθεινός: εἰμι τούτῳ λέγομεν, ἀλλὰ καὶ ποθεινός 20 εἰμι τούτου, οὕτω ᾧ Ὀρέστα, ὁ ἔχων ὄνομα ποθεινόν τῆς σῆς ἀδελφῆς, ἤγουν ὁ ποθεινός ὑπ' αὐτῆς. ἐρεῖ δὲ καὶ προῖον ὅμοιον, “ᾧ ποθεινόν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς.” ἢ τὸ ὄνομα πρὸς τὴν Ἡλέκτραν νοητέον. Gu.

1047. ἔκ τοί με τήξεις: ἐκτῆξεις με ὑπὸ τῶν σῶν θακρῶν: καὶ 25 αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλωμαι. διὰ τί γὰρ ἀπειτουῦν αἰδοῦμαι τάλας; ᾧ στέρνα ἀδελφῆς, ᾧ σὺ ἦν προσφιλιῶς προσπτύσσομαι ἐγώ, τὰδε τὰ προσφθέγματα πάρεισι τοῖς ταλαιπώροις ἀντὶ παιδῶν καὶ λέχους γαμικοῦ. Cant.

ἔκ τοί με τήξεις: ἐκτῆξεις. Gr. ἐξ ὧν λέγεις. Fl. 6. δαμά- 30 σεις, καὶ καταβαλεῖς εἰς δειλίαν. Gu. ἀμείψασθαι: οἶον καὶ αὐ-

6. ἔστι τέρπυι] ἔστιν ὄνομα C.

10. ᾧ ἔστι κ. ἄ. om. B.

27. τὰδε—γαμικοῦ] In Gr. ad v.

1049. ἀντὶ τοῦ σὺ ἦν προσφιλιῶς προσ- πτύσσομαι ἐγώ. et τὰδε τὰ—γαμικοῦ.

30. οἶον] ἤγουν I. Totum scholion sic scriptum in C. ἐπεὶ ἀδελφός ἐστι καὶ αὐτὸς οἶον τὸ περι (sic) αὐτὸ περιβαλεῖν σε θέλω:—

τὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι. B.M. Gu. I. ἀντιδεξιῶσασθαι. Gu. Fl. 6.

1048. φιλίτητι χειρῶν: ἀφῆ φιλικῆ χειρῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 76. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι: οὐ γὰρ ἔστιν αἰδεῖσθαι τῆς εἰς θάνατον ἐρχομένοις. Gu. Cant. 5

1049. πρόσπτυγμα: περίπλεγμα, φίλημα. Gu. φίλημα, περιπλοκή. Fl. 6.

1050. γαμηλίου: γαμικοῦ. Gr. I.

1051. ἀμφί: ἀντὶ τοῦ ἐπί. καὶ χωρὶς δὲ αὐτῆς ὁ λόγος σώζεται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 10

1052. ταυτόν: τὸ αὐτὸ, ἦγουν ἓν. Gr. Florr. iidem et 25. εἰ θέμις: εἰ δυνατόν. Gr.

1053. κέδρου τεχνάσματα: τουτέστι κέδρινον κατασκευάσμα. Gu. τὰ ἐκ κέδρου κατασκευάσματα. I. ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώθασι τὰς θήκας κατασκευάζειν. A.B.C.M. Gu. I. λέγει δὲ ἡ 15 Ἥλέκτρα, πῶς ἂν ἡμᾶς τὸ αὐτὸ ξίφος φονεύσειε καὶ ἀμφοτέρους ἐν μνήμα δέξαιτο; καὶ τὸ μὲν ἀμφω φονευθῆναι ὑφ' ἑνὸς ξίφους δυνατόν· σφαγέντος γὰρ πρώτον τοῦ Ὀρέστου, ἔλαβεν ἂν Ἥλέκτρα τὸ ξίφος καὶ ἑαυτὴν διεχρήσατο· τὸ δὲ μετασχεῖν ἐνὸς τάφου, ἄπορον ἦν τοῦτο· ζῶντις γὰρ ἔδειτο τὸ ἔργον. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει ἐδή- 20 λωσεν Ὀρέστης πρὸς ἐν μόνον ἀποκρινάμενος τὸ περὶ τοῦ τάφου ὄραξ δὲ δὴ φίλων ὡς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. Gu. Bar.

1054. ἦδιστ' ἂν: εὐφραντικώτατα εἶη ἂν ταῦτα, εἰ οὕτω γένοιτο. ὄραξ δὲ δὴ νῦν ὅτι ἐστερήμεθα φίλων, ὥστε κοινωνεῖν ἡμᾶς, ἀλλήλοις δηλονότι, τοῦ τάφου. I. 25

1055. ἐσπανίσμεθ': ἐστερήμεθα. Gr. I. διὰ τὸ μηκέτι φίλους ἔχειν. B.M.

1056. οὐδ' εἶψ' ὑπὲρ σοῦ: οὐδὲ ὑπὲρ σοῦ εἶπε, μὴ θανεῖν σε σπουδάξων Μενέλαος ὁ κακώτροπος, ὁ τὸν ἐμὸν πατέρα ἐγκαταλίπων; Gr. Bar. ὁ προδότης: προδότην καλεῖ ἡ Ἥλέκτρα Μενέλαου τοῦ πατρὸς 30

I. περιβαλεῖν σε βούλομαι] ἀντι- περιβαλεῖν σε θέλω Gu.

14. ἐκ γὰρ] γὰρ om. Gu. πῶς δέ- ξαιτο ἡμᾶς τεταρομένον ξύλον; ἐκ γὰρ C.

ib. κεδρίνου ξύλου] κεδρίν' ξύλ' (i. e. κεδρίνων ξύλων) C.

15. τὰς θήκας κ.] κ. τὰς τῶν νεκρῶν θήκας Gu.

16. φονεύσειε scripsi pro φονεύση.

18. σφαγέντος — διεχρή ατο om. Bar.

26. μηκέτι] μηκέτι μηδὲ B.

28. οὐδ'—σε om. Gr.

αὐτῆς ὡς αἰτίον Ἀγαμέμνονι τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν· εἰ μὴ γὰρ δι' ἐκεῖνον εἰς Τροίαν ἀπέπλει, οὐκ ἂν οἴκοι τοιαῦτα ἐγεγόνει κακά, καὶ αὐτὸς ἐπακλίων ἀθλίως πεφόνευται. ἢ πρῶτον λέγει ὡς προδεδωκότα τὴν ἐξ Ἀγαμέμνονος γενομένην αἰτῶ χάριν, ἵππιδῃ τοῖς 5 αὐτοῦ παισὶ κινδυνεύουσιν οὐκ ἐβοήθησεν. Gu. Bar.

1058. οὐδ' ἄμμ' ἔδειξεν: ἤγουν οὐδὲ διάθεσιν εἰσεῖξε καὶ γνώμην, ὅπερ ἐστὶν ἄλλογον πρὸς τὸ διεγερθῆναι καὶ ἀντιτάξασθαι τοῖς ἐχθροῖς. Gr. I. ἐπὶ σκῆπτροις: ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ. Gu. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σκῆπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα, ἤγουν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, τοῦ 10 Ἀργεὺς δηλονότι, ἣν ἤλπιζε κατέχειν ἀποθανόντος τοῦ Ὀρέστου, ἠὲ λαβεῖτο σώζειν τοὺς φίλους. Gr. I. ἀλλ' ἄγε, σκεψάμεθα ὅπως. ἀντὶ τοῦ πῶς, θράσαντες γενναῖα καὶ ἀξιώτατα τοῦ Ἀγαμέμνονος καταθανούμεθα. ἤγουν ἀποθανούμεθα. Gr. I.

οὐδ' ἄμμ' ἔδειξεν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐφάνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. B.C.M.

15 Gu.

1059. μὴ σώζειν φίλους: τὸ μὴ περιττεῖν, ὅτι ἠὲ λαβεῖτο καὶ παρητεῖτο ἀντεπεῖν μὴ σώζειν τοὺς φίλους· οἱ γὰρ γήσισι φίλοι καὶ πρὸς τὸ πλῆθος οὐ παραιτοῦνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ἠὲ λαβεῖτο πρὸς τὸ μὴ σώζειν τοὺς φίλους, ἢ εἰπεῖν ἠὲ λαβεῖτο. A.B.C. 20 M.I. τοῦ μὴ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος ὁ λόγος ὁμοίως σώζεται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1061. ἀξιώτατα: γρ. δεξιότατα. M.

1062. κἀγὼ μὲν εὐγένειαν: ἤγουν τοῖς πολίταις ἀποδείξω τὴν εὐγένειαν. I. μεγαλοψυχίαν. Fl. 6. τὸ εὐτόλμως ἀποθανεῖν. Fl.

25 33. πόλει: γρ. πατρός. M.

1064. ὅμοια πράσσειν: ποιεῖν. Gr. τούτέστιν αὐτόχειρα σφραγῆναι. Gu. τολμήμασιν: βουλευμάσιν. Gu. ἔργοις. Fl. 6.

1065. βραβεύς: οἰκονόμος, διοικητής. B. ἀντὶ τοῦ ἔφορος καὶ

6. ἔδειξε καὶ γνώμην] καὶ γνώμην ἔδειξεν I.

8. ἀλλ' ἐπὶ—ἐλπίδα om. Gr.

9. τοῦ Ἀργεὺς δηλονότι om. I.

11. ἠὲ λαβεῖτο—φίλους om. Gr.

13. καταθανούμεθα] ἀποθανούμεθα I., omisso ἤγουν ἀποθανούμεθα.

14. οὐδὲ] οὐκ C.

ib. ἀντὶ—ἐκκλησίᾳ] οὐδὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐφάνη Gu.

16. περιττεῖν] περιττὸν C. qui verba proxima ὅτι—ἀντεπεῖν μὴ σ. τ. φ. om.

18. ἠὲ λαβεῖτο πρὸς τὸ μὴ] εὐλαβεῖτο (sic etiam I.) πρὸς τὸ (sine μὴ) C.

19. ἠὲ λαβεῖτο ex A. pro εὐλαβεῖτο. His addit C. καὶ παρητεῖτο ἀντεπεῖν τῷ πλῆθει μὴ σθένων σώζειν τοὺς φίλους.

προνοητής. A. rec. ἐπιστάτης. Gr. κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης λέγεται βραβεύς. Gr. οἰκονόμος ἐκ τοῦ δίδοναι ἡμῖν ξίφη. Gu.

1066. καθανόντων: ἡμῶν δηλονότι. Gr. Fl. εὖ περίστειλον: κατὰ κόσμον τάξον καλῶς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. οἰκονόμησον, κόσμησον. Gu. παραγγέλλει γὰρ ἀποθανόντων περιστέλλαι 5 καὶ κηδεῦσαι τὸ ἑαυτῶν σῶμα σεμνῶς. A. Fl. 33. δέμας: τὰ σώματα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1067. θάψον τε: οὗτος ὁ στίχος ἐν ἀντιγράφοις οὐχ εὔρισκεται. Gu. κοινή: ὁμοῦ. Fl. 6.

1069. ἐπίσχεις: καρτέρησον. Gu. I. σαυτὸν δηλονότι, ἤγουν καρ-10 τέρησον. Gr. ἐπίσχεις: “ἐπίσχεις· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει.” Gu. μομφὴν ἔχω: ἀντὶ τοῦ μέμφομαί σοι, εἰ ζῆν μ’ ἐθέλειν, σαῦ ἀποθανόντος, ἤλπισας. I.

1070. ἤλπισας: ὑπέλαβες. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1071. τί γάρ: τί γὰρ ἀρμόζει ἀποθανεῖν σε μετ’ ἐμοῦ; I. 15

1072. ἤρου: ἠρώτησάς με εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ. κάγω σε ἀντερωτήσω, τί δὲ προσήκει με ζῆν τῆς σῆς φιλίας καὶ ἑταιρείας χωρὶς; B.I. ἠρώτησας. κατὰ τί δὲ ἀρμόζει ζῆν με. Gr.

ἑταιρίας: ἑταιρία ἢ φιλία ἱ, ἑταιρεία δὲ τὸ ἀξίωμα διφθογγον, ἀφ’ οὗ ἑταιρειάρχης. Gu. 20

1073. οὐκ ἔκτανες: οὐκ ἐφόνευσας τὴν σὴν μητέρα, καθάπερ ἐγώ. B.I.

1074. σὺν σοί γε: ἐφόνευσα τὴν μητέρα σου, καὶ τὰ αὐτὰ σοὶ πρέπει πάσχειν με. Gr. Cant. Fl. 6. ταῦτα: ἃ μέλλεις παθεῖν. Gu. Fl. 6. 25

σὺν σοί γε: οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκρίνατο Πυλάδης ὑπὸ Ὀρέστου· θέλει γὰρ λέγειν ὅτι συνησέβησά σοι. ἰδίως δὲ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης,

1. κυρ. ὁ ἀγων. est etiam in I. —A.M.

οἶκον. ἐπιστ. κυρ. ὁ ἀγων. λέγ. βραβεύς in Bar. ἐπιστ. οἶκον. ἐκ τοῦ διδ. ἢ. ξ. in Cant. Praeterea διοικητής addit Bar. MATTH.

5. γὰρ addidi ex A. qui mox σεμνῶς ante σῶμα collocat.

11. ἐπίσχεις· οὗτοι] Phoen. 452.

16. ἠρώτησάς με—] ἠρώτησάς με, φησὶ, ἰδοὺ, κάγω σε ἀντερωτήσω. τοῦτό με ἠρώτησας. ἀλλ’ ἐκεῖνο, διὰ τί δὲ ζῆν:

26. τὸ ῥηθὲν—Ὀρέστου] τὸ λεγόμενον ὑπὸ Ὀρέστου ἀπεκρίνατο A.M. Idem vero scholion brevius habent, οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκρίνατο. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι συνησέβησά σοι:— Et C. σεαυτὸν, φησὶ σῶζε τῷ πατρί σου. ἰδίως καὶ τοῦτο φησὶ τοῦ πυλάδου προειρηκότος ἐκβεβλήσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς:—

27. δὲ om. A.

τοῦ Πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότως ἔτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, εἰ μὴ ἄρα αἰνίττεται ὡς μετὰ θάνατου τοῦ πατρὸς δυήσεται κατελθεῖν. A.B.M.I.

1075. ἀπόδος: σεαυτὸν ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου σῶν. B.I.
5 ἀντὶ τοῦ σεαυτὸν σῶξε τῷ πατρί· οὐ γὰρ οὕτως ἔχεις τύχης ὡς ἐγώ· σοὶ γὰρ ἔξεστιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν. B.M.I.

1078. τῆς ὅ ἐσφάλης: τῆσδε τῆς Ἡλέκτρας ἀπέτυχες, ἣν σοὶ ἠγγησάμην τὴν σὴν φιλίαν τιμῶν. σὺ δὲ ἄλλο γίνουαι λαβὼν τεκνοποίησον· ἐμοὶ γὰρ πρὸς σὲ συγγένεια οὐκέτι γενήσεται. I.

10 δυσπότμου: δυστυχοῦς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐσιφάλης: ἠστόχηςσας, ἀπέτυχες. B. Fl. 6. ἠστόχηςσας. Gr. Florr. iidem et 25. ἀπέτυχες. Gu.

1079. καταγγύησ': ἐμνήστευσα. Gr. Florr. iidem et 34. ὑπεσχόμην. Gu. διὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τοῦτο λέγει, ὅτι ὑπέσχητο
15 τῷ Πυλάδῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ εἰς γάμον δοῦναι. C.

1080. ἄλλο λέκτρον: ἀντὶ τοῦ ἄλλην γυναῖκα. Gr. Florr.

1081. κῆδος: ἠγγουν ἢ διὰ τοῦ γάμου συγγένεια ἡμῶν. Gr. Florr. iidem. τὸ διὰ τοῦ γάμου· μὴ γαμηθείσης γὰρ αὐτῆς οὐκ ἔμελλε κῆδος εἶναι. A.B.M. Fl. 33.

20 1082.—1084. ἀλλ' ὦ ποθεινόν: ἠγγουν ὦ ποθεινὴ ὀμιλία ἐμῇ, τουτέστι σὺ, ὧ ποθεινῶς ὀμίλου ἐγώ. σύνηθες δὲ τοῦτο, τὸ τιθέναι ἀντὶ τῶν προσώπων τὰ πράγματα ὧν ἔστιν αἴτια τὰ πρόσωπα, ὧν ὦ ἀνάπαυσις ἐμῇ, καὶ ὦ ἄλγος ἐμόν, ἀντὶ τοῦ σὺ ἐφ' ὧ ἀναπαύομαι ἐγώ, καὶ σὺ ὧ ἄλγος ἐμοὶ προξενεῖς. Gr. I. ἀλλ' ὦ ποθεινὴ ὀμιλία
25 ἐμῇ, χαῖρε· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τὸ χαίρειν, σοὶ δὲ ἔστι, ζῶντι δηλονότι· οἱ γὰρ μέλλοντες τεθνήξασθαι εὐφροσυνῶν στερούμεθα. Cant.

1. τοῦ Πυλάδου] τοῦ γὰρ πυλάδου A. ib. ἐκβέβληται] ἐκβέβλημαι A.

2. Pro εἰ μὴ ἄρα etc. Flor. 33. in quo idem scholion est: εἰ μὴ ἐκεῖνος (I. ἐκεῖνο) εἰθυμούμενος λέγει ὅτι, Στροφίω μεταλλάσσεται, ἐξίστιν αὐτῷ (leg. αὐτῷ) κατελθεῖν. MATTH. Cum Fl. 33. consentit A. nisi quod εἰθυμούμενος—ἔτι τοῦ στροφίου—habet et recte αὐτῷ pro αὐτοῦ.

4. σεαυτὸν] τὸν ἐαυτὸν (sic) σου B.

5. ἀντὶ τοῦ om. I. In A. est σοὶ

μὲν γὰρ ἔστι πόλις. ἀντὶ τοῦ σὺ τοῦτον σῶξε etc.

ib. σεαυτὸν M. σεαυτὸν (sic) B. σοὶ σεαυτὸν I.

8. ἠγγησάμην] ἠγγησάμην I.

11. ἠστόχηςσας] ἠστόχηςσας (sic) B.

18. γὰρ αὐτῆς—εἶναι] αὐτῆς. οὐ γὰρ κῆδος τε ἔμελλε εἶναι A.

20. ἐμῇ Gu. ἐμοὶ I. Ex eodem cod. recepi τὸ ante τιθέναι, τῶν ante προσώπων,—ἐφ' ὧ ἀναπ. pro ἐφ' ὧ. MATTH.

ὃ ποθεινὸν ὄνομ': ἤγουν ᾧ ὀμιλεῖν καὶ συνεῖναι ποθῶ, ἤγουν Πυλάδῃ. Gu. ὅτι ὀμιλίας τῆς φιλίας φησί. σημειωτέον δὲ πρὸς τὸ ἐν Φοινίσσαις "ὀμιλία χθονός." A.B.C.M.I.

1083. ἔστι τοῦτο: τὸ χαίρειν. C. Gr. I.

1084. οἱ γὰρ θανόντες: δέον οὕτως εἰπεῖν, οἱ γὰρ θανόντες χαρμά-5 των τητῶνται, τητῶμεθα εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν θανόντων ὅσον οὐπω ἔσσεσθαι ἐμελλεν. Gu. I. τητῶμεθα: στερούμεθα. Gr. I.

1085. ἦ πολὺ: ὄντως μακρὰν ἀπέχεις τοῦ ἐμοῦ σκοποῦ. I. ὄντως ἐνδεῆς εἶ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, τουτέστιν ἀγνοεῖς τὰ ἐμὰ βουλεύματα. Gr. Cant. ἀπελείφθης, ἀπέστης, ἤγουν οὐ συῆκας τὰ 10 ἐμὰ βουλεύματα. Gu.

1086. μήθ' αἰμά μου: ὅ ἐστιν, ἀποθανὼν μὴ ἐνωθεῖν τοῖς στοιχείοις ἐξ ὧν εἰμι, ἀλλὰ πλανώμενη εἰκῆ, ὑπ' οὐδενὸς τῶν στοιχείων λαμβανόμενος. Ἄλλως. μήτε τὸ σῶμά μου, φησὶν, ἀποθανόντος ἢ γῆ παραδέξαιτο, μήτε εἰς αἰθέρα ἢ ἐμὴ ψυχὴ χωροῖ, εἴ σε προ-15 δοίην ταῦν, τουτέστι μὴ ἐνωθεῖν τοῖς στοιχείοις τελευτήσας· οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες κατ' αὐτοὺς εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσί. A.B.M.I. ἤγουν εἴθε μὴ προσδέξαιτό με τὰ στοιχεῖα ἀποθανόντα, ὡς βδελυρὸν δηλονότι καὶ ἀποτρόπαιον, εἰ σὲ ἐγὼ ποτὲ ἐγκαταλιπὼν, ἐλευθερώσας τὸ ἐμὸν, μέρος δηλονότι, ἤγουν ἐμαυτὸν 20 ἄφετον ποιήσας, ἀπολίποίμι σε. Gr. I.

1089. καὶ ξυγκατέκτανον: καὶ γὰρ συνεφόνευσά σοι τὴν μητέρα, καὶ οὐκ ἀπαρήσομαι, καὶ πάντα συνεβούλευσα ὧν ἕνεκα σὺ δίδως τιμωρίας. πρέπον οὖν ἐμοὶ σὺν σοὶ θανεῖν καὶ τῆδε' ἐμὴν γὰρ αὐτὴν κρῖνω γυναῖκα, ἥστινος τὴν κοίτην ἐπήμεσα. I. 25

1092. ἐπήμεσα: συνεπήμεσα. Gr. Var. ἀπεδεξάμενη, ἡγάπησα. Gu. συγκατέθην. Fl. 6. 33.

2. ὅτι] ἔτι A., om. C. Idem φησί om.

3. Φοινίσσαις] I472.

ib. ὀμιλία A. ὀμιλίας C. ὀμιλίας ceteri.

12. ὅ ἐστιν om. C. ex quo addidi τοῖς.

13. ἀλλὰ — Ἄλλως (ἀλλὰ A.M.) om. C.

ib. πλανώμενη] πλανώμενη M.I.

14. φησὶν ἀποθανόντος om. C.

15. παραδέξαιτο] παραδέξεται A. et

μοχ χωρήσεται.

ib. εἰς αἰθέρα ἢ ἐμὴ ψυχὴ] ἢ ψυχῆ μου εἰς πρὸς (sic) αἰθέρα C.

ib. χωροῖ] χωρήσει B.I. χωρεῖν C. Sequentia om. C.

16. οἱ γὰρ — ἀναλύονται] ὅτε γὰρ ἀποθνήσκουσι εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσκονται A.

17. κατ' αὐτοῖς om. M.

18. ἤγουν] Ἄλλως I.

ib. προσδέξαιτο] προσδέξαιτο Gr.

1093.—1096. τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε : τί γὰρ ἔχω, φησὶν, ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπακλῶν, εἰ προδοίην σε δυστυχῶντα, τότε φίλος ἂν, ὅτε εὐτύχεις. A.B.M.I.

τί γὰρ ἐρῶ : ἤγουν τίνα εὐπρόσωπον ἀπολογίαν ἴδω. Gr. Fl. 6. 59. 17. 21. 34. 59. 76. ἡ κατασκευὴ τὸ τί γὰρ ἐρῶ πρὸς τὸ ἀπὸλίποιμί σε. Gu.

1094. γῆν Δελφίδ' ἑλθών : "Ταμὸς ὁ Λυκῶρου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν βασιλείων τῶν περὶ τὸν Παρνασσόν" Ταν πόλιν ἔκτισε. καὶ γῆμας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνα ἐποίησε Μελανίδα' ἐκ δὲ Μελαυνίδος Δελφός, ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβὼν ἔγημε Κασταλίαν, ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τῶνομα ἔχει. καὶ ἔσχε Καστάλιον καὶ Φημιονήν, ἣν φασὶ πρώτην ἐξαμέτρῳ χρῆσαι. πόλιν δὲ κτίσας ὁ Δελφὸς Δελφίδα ὠνόμασε. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἤρξε Καστάλιος, οὗ υἱὸς Λάφριος, οὗ Νούτιος : ἐφ' οὗ Δελφοὶ πολεμοῦντες πρὸς τοὺς ἑσθέρους ἀναρχίαν εἶλοντο, καὶ τὴν Ἀκρισίον μετεπέμψαντο ἐξ Ἀργεῶν, ὃς αὐτοῖς τὸν τε πόλεμον καλῶς διέθετο, καὶ κατὰ ζήλον τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου οὗ κατεστήσατο Ἀμφικτύων ὁ Δευκαλίωνα ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας ἕτερον ἐν Δελφοῖς κατεστήσατο. καὶ τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀναλαβὼν τὰς συνόδους ἀπὸ μιᾶς δύο ποιήκε, καὶ νόμους ἔθετο, καθ' οὓς ἔμελλον ἕκαστα δικικεῖν, ἀτελειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συνόδοις, καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν Δελφῶν τῷ συνεδρίῳ ἐπέτρεψε. μετὰ δὲ τινα

7. "Ταμὸς ὁ Λυκῶρου Barnes. ex Pausan. 10, 6. ὕαστος (ὕαστος A. ὕασπος B.I.) ὁ λυκῶρας A. B. M. Fl. 33. I.

ib. μετὰ om. A.

8. "Ταν πόλιν] Scholiastam usitata nominis forma usum esse Ἰάμπολιν, quam Matth. restituit, probabilius est quam divisim "Ταν πόλιν scripsisse, etsi hoc quoque reperitur, de quo dictum in Thesaurο vol. 8. p. 10.

9. Μελάνθειαν] μελάνθειαν A. λευκάνθειαν Fl. 33.

ib. ἐκ δὲ] καὶ ἐκ A.

12. Φημιονήν, ἣν Barnes. φημιονὸν ἦν M. φημιονήν ἦν A. φημιονὸν ἦν B. φημιονὸν ὄν I. σφημιονὸν ὄν Fl. 33.

ib. πρώτην A.B. πρώτον M.I.

ib. ὁ δελφός] ἀδελφός I.

14. Λάφριος, οὗ Νούτιος] οὗ λάφριος οὗ νούτιος A.B.I.

ib. ἐφ' οὗ] ἐξ οὗ I.

ib. Δελφοὶ om. A.

15. εἶλοντο] εἶλαντο A.M.

ib. Ἀκρισίον] ἀρχίσιον A.

16. Ἀργεῶν Barnesius pro ἀργῶν.

ib. ἔς αὐτοῖς τὸν τε A. ὡς ἂν ταῖς τότε M. ὡς αὐτοῖς τὸν B.I.

17. οὗ B.M. οὗ A. ὃ I.

18. κατεστήσατο om. A.

19. Θεσσαλίᾳ] θερμοπύλαις I.

21. καὶ τὴν—Δελφῶν] ταυτέστι—ἀδελφῶν A.

χρόνον Ὀρνυτος ὁ Σισύφου ἦκων ἐκ τῆς Ἀουίας αὐτόσε, καὶ πολεμοῦντας εὐρῶν Ἰαμπολίτας πρὸς Ὀπουντίους Λοκρούς περὶ Δαφνοῦντος, συμμαχήσας τε ἐνίκησε καὶ ἤρξεν αὐτῶν. ἐγένοντο δ' αὐτῶ παῖδες Φῶκος καὶ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας ἅμα τῷ πατρὶ εἰς Κόρινθον ἀπήλασε, Φῶκος δὲ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς Φωκέας 5 αὐτοὺς ὠνόμασεν. A.B.M.I. ἀκρόπολιν: μητρόπολιν. Gr. ἐν γὰρ τῷ ἄκρῳ τῆς Φωκίδος κεῖται. Gu.

1097. οὐκ ἔστιν: ἤγουν οὐχ οὕτω ποιήσω. Gr. I. ἀλλὰ ταῦτα μὲν: ἃ ἔστι δηλονότι ἡμῖν διὰ φροντίδος, τουτέστιν ὁ θάνατος, κάμοι ἔστι διὰ φροντίδος. Gr. I. διὰ φροντίδος ὑπάρχει. B. rec. 10

1098. ἐπεὶ δὲ καθανούμεθα: ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σκεψόμεθα ὡς ἂν τῷ Μενελάῳ κακόν τι προστριψόμεθα, ἵνα μὴ μόνοι δυστυχωμέν ἡμεῖς. A.B.M.I. εἰς κοινούς λόγους ἔλθωμεν: ἤγουν δεῦρο κοινῶς βουλευσόμεθα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 15

1100. ᾧ φίλτατ': ἀντὶ τοῦ εἶθε γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι. B.M.I. γάρ: ἀργόν. ἔστι δὲ διὰ κάλλος λόγου. Gu.

1101. πιθῶ νῦν: πείσθητι δὴ, καὶ τὴν σφαγὴν ἀναβαλοῦ. I. ἀνάμεινον: καρτέρησον. Gu. εἰς ἀναμεινὴν θές. Gu. μήπω σφάξις σεαυτόν. Gu. 20

1102. μενῶ: προσκαρτερήσω, εἰ τὸν ἐχθρὸν κολάσω. I.

1103. σίγα νῦν: σίγα δὴ, ὅτι γυναιξὶν οὐδὲν θαρρῶ. Cant. βραχύ: ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Gr. οὐδαμῶς. B. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. ὑφορεῖται τὰς τοῦ χοροῦ ἐνόμιζε γὰρ ἐχθρὰς αὐτὰς εἶναι. B. M.I. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι. B.I. 25

1104. μηδὲν τρέσης: μηδαμῶς φοβηθῆς, ὅτι πάρεισιν ἡμῖν φίλαι. Cant. ὡς: ὅτι. Gr. ἀντὶ τοῦ γὰρ τὸ ὡς. Gu.

1105. λύπην: διά. Gu. εἰς Fl. 9. 17. 59. 76. εἰς ἐσομένην. Fl. 6. ὥστε λυπεῖν αὐτόν. Fl. 10. 21.

1. τινὰ χρόνον] τινὰς χρόνους I.
 ib. Ὀρνυτος] ἄρνετο A.
 ib. ἦκων] ἔλθων I. et Fl. 33.
 ib. Ἀουίας] Ἰονίας Fl. 33.
 2. Ἰαμπολίτας] πολίτας A. Fl. 33.
 3. ἐγένοντο] ἐγένετο A.
 4. εἰς Κόρινθον] ἐκ κορίνθου A.
 5. διαδεξάμενος A. δεξάμενος ceteri.

8. ἤγουν om. I.
 10. ἔστι δ. φ.] δ. φ. ἐστίν I.
 11. ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A.
 12. ὡς] πῶς A.
 ib. τι addidi ex A.
 16. ἀντὶ τοῦ om. B.I.
 24. ἐ. αὐτὰς] αὐτὰς ἐ. I.

πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν: τὸ ἐξῆς, εἰ γὰρ, φησὶ, τοῦτο ἔτοιμον καὶ εὐκόλον τὸ φουεῦσαι τὴν Ἑλένην, καλῶς ἀν ἡμῶν ἔσται. ἀλλὰ τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἔτοιμόν ἐστι· τὸ γὰρ ἔτοιμον καλόν ἐστιν. ὁ δὲ λόγος τριῶτός ἐστι· τὸ γὰρ ἔτοιμῶς καὶ εὐχερῶς τὴν Ἑλένην κατεργάσασθαι κα-
 15 λόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο πράξαι. A.B.C.M.I. Ἄλλως, ἔτοιμος γὰρ εἰς τοῦτό εἰμι, εἴ γε μὴ καταληφθήσομαι. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ, φησὶν, ἀνέλωμεν; ἔτοιμος γὰρ εἰμι πρὸς τὸ σφάξαι, εἰ ἔστιν εὐμαρὲς τὸ κτεῖναι, τουτέστιν, εἰ μὴ καταληφθήσομαι. A.B.M.I.

τὸ γάρ: τὸ ἐξ ἐμοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἔσται: 10 γενήσεται, ἀποβῆ, Fl. 59. καλῶς: καὶ ἀφελίμως. Fl. 59. εὐκόλως, εὐκόλον τοῦτο, εἰ μὴ καταλειφθῶμεν. Fl. 6. εἰ μὴ φωραθῶμεν. Gu.

1108. ἀποσφραγίζεται: σφραγίδας ἐπιτίθησιν, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά. Ἄλλως. τὰ μὲν, φησὶ, σφραγίζει τῶν
 15 ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀποσφραγίζει. A.B.C.M.I. γράφεται καὶ ἀπασφαλίξεται. I. διὰ σφραγίδων ἀσφαλίξεται, ὡς ἤδη κληρονομήσουσα αὐτά. Gr. Fl. 6. 9. 17. 34. 56. 59. 76. ἰδιοποιεῖται, (om. Bar.) σφραγίδας ἐπιτίθησι πᾶσι (τοῖς add. Bar.) κιβωτίους καὶ τοῖς ἄλλοις. Gu. Bar.

20 1109. ἀλλ' οὐκέθ': ἀπασφαλισθήσεται δηλονότι. I. ἀπισφραγί-
 σεται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1110. καὶ πῶς: τίνα τρόπον φουεῦσομεν αὐτήν, ἀπορᾶ δηλονότι· ἔχει γὰρ βαρβάρους ἀκολούθους. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὀπάνας: ἡγουν ἀκολούθους καὶ δούλους. I. δούλους. Gu.

1. πῶς—ἐξῆς om. C. In A. lemma ἑλένην κτάναμεν. et πῶς γὰρ pro εἰ γάρ.

ib. φησὶ post τοῦτο C.

ib. ἔτοιμον καὶ εὐκόλον A.C. εὐκόλον καὶ ἔτοιμον B.M.I.

2. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ C.

3. ὁ δὲ λόγος—καλόν ἐστιν om. A.

4. τὴν Ἑλένην post κατεργάσασθαι C.

5. εἰ] In ἡ mutatum in A.

ib. Ἄλλως om. I.

6. καταληφθήσομαι] καταληφθείημεν M.

13. σφραγίδας recto accentu B. σφραγίδας A.M.I.

14. κληρονομήσασα τὰ ἐμά] κληρονομήσαντας τὰ ἡμέτερα A. In C. est εἰς πάντα σφραγίδας τίθησιν ὡς δὴ κληρονομήσασα τὰ ἡμέτερα:—et gl. τὰ ἡμέτερα πράγματα ἐξουσιάζει.

ib. κληρονομήσουσα] κληρονομήσασα Fl.

ib. Ἄλλως addidi ex M.

ib. τὰ μὲν—ἀποσφραγίζει om. A.

1111. τίνας : ἐπὶ εὐτελισμοῦ. Gr. Florr. iidem. τρέσαιμι :
δειλιάσαιμι. I. φοβηθείην. Gr. Florr. iidem.

1112. οἴους ἐνόπτρων : προθύμους εἰς τὴν τῶν ἐνόπτρων καὶ μύ-
ρων ὑπηρεσίαν. A.B.M. Gu. I. τοιούτους ἔχει οἴους εἶναι δηλονότι
ἐπιστάτας, ἡγουν ἐπιτρόπους, τῶν ἐνόπτρων, ἀντὶ τοῦ τῶν κατόπτρων 5
καὶ τῶν μύρων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπιστάτας : ἐνό-
χους, οἰκονόμους, ἐπιτρόπους. Gu.

1113. τρυφάς : τρυφὰς λέγει οὓς ἐκ Τροίας εὐνούχους καὶ
θεράποντας ἤγαγεν. I. βλακείας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
76. σπατάλας. Fl. 33. 10

1114. ὥσθ' Ἑλλάς : ὥστε ἡ Ἑλλάς, ὅσον εἰς αὐτὴν, μικρὸν
ὑπάρχει κατοικητήριον. I. σμικρὸν : τοσοῦτους ἤκεν ἐκείθεν ἄγουσα.
Gu. Fl. 6. πρὸς τὴν ταύτης αὐθαδεῖαν ὡς βραχὺ ταύτης ἡ Ἑλλάς
ἐστι. Fl. 33. οὕτως, φησὶν, ὑπερβαλλόντως ἐτύφα ἐν τῇ βαρβά-
ρων χώρα ὡς μηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότε-15
ρον γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι, μείζων τε ἡ Ἀσία τῆς Εὐ-
ρώπης. B.M.I.

1115. οὐδὲν τὸ δοῦλον : ἀσθενεῖς, φησὶν, οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς
ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ τὸ μὴ τολμᾶν. B.M.I.

1116. καὶ μὴν : ὄντως τότε πράξας ἐκ δευτέρου θανεῖν οὐχ ὑπο-20
χωρῶ. I. τότε, τὸ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην. Gu. οὐ χάζομαι : οὐκ
ἀναβάλλομαι. B. ἡ ὑποχωρῶ, ἡ ἄζομαι ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι. (οὐ
φεύγω, ἀφίσταμαι add. Gu.) Gr. Bar.

1117. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν : ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ, οὐχ ὑποχωρήσω θανεῖν
δὶς, σοί γε βοηθῶν. I. τιμωρούμενος : ἀντὶ τοῦ τιμωρῶν. Gr. Fl. 25
6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1118. τὸ πρᾶγμα : τὸ περὶ τοῦ φόου τῆς Ἑλένης πρᾶγμα δή-
λωσον, καὶ εἰπὲ ποῖω τρόπῳ μέλλομεν ταύτην ἀναιρεῖν. A.B.M.I.

3. προθύμους A.M. Gu. οἴους εἰκὸς λασον M.
εἶναι ἐπιτηδείους B.I.

15. τρυφηλότερον pro τρυφηλότεροι
A. Et sic C. in quo haec tantum
verba τρυφηλότερον γὰρ βίον ἄγουσιν οἱ
βάρβαροι τῶν ἐλλήνων. Verbum διά-
γουσι om. A.

16. τε] δὲ A.

27. πρᾶγμα δήλωσον] τὸ πρᾶγμα δή-

28. μ. ταύτην] ταύτην μ. I. In C.
totum scholion δήλωσον τὸ πρᾶγμα
καὶ εἰπὲ ποῖω τρόπῳ μέλλομεν αὐτὴν
ἀναιρεῖν:— In A. τὸ περὶ τοῦ φόου
τῆς ἐλένης (omisso πρᾶγμα) δήλωσον
καὶ εἰπὲ ποῖω τρόπῳ μέλλομεν ταύτην
ἀναιρεῖν:—

τὴν ἐκείνης σφαγὴν, ὅπως ἔσται. Gu. τὸν τρόπον τοῦ φόνου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1119. εἰσμεν: εἰσέλθωμεν εἰς τοὺς δόμους ὡς ἀπεθανόμενοι. I. ἀντὶ ὑποτακτικῷ ὀριστικῷ. τὸ θέμα δὲ εἶμι τὸ πορεύομαι διὰ 5 διφθόγγου γραφόμενον. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον πρόσωπον ἴμεν διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλονται. Fl. 21.

1120. ἔχω: νοῶ ὅσον λέγεις, τὰ λοιπὰ δὲ οὐ νοῶ. I. ἀντὶ τοῦ νοῶ πᾶν τούτο ὃ εἶπας. Gr. Fl. 6. τὰ πλείω: τὰ ἐπίλοιπα, ἤγουν 10 τὰ ἔμπροσθεν. Gr. ἤγουν τί μετὰ τὸ εἰσιεῖναι γενήσεται. Gu. Fl. 6. οἶδα μέχρι τούτου δι' ἃ πάσχομεν. Fl. 10.

1121. γόνους: θρήνους πρὸς αὐτὴν ἐπιθήσομεν, δι' ἃ ἡμεῖς πα- θάνομεν, ἤγουν ποιήσομεν τὰ ἡμέτερα δυστυχήματα πρὸς αὐτὴν θρήνον. Gu. I. ἀντὶ τοῦ θρηνήσωμεν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 15 76. ἃ πάσχομεν: διὰ τὰ ἡμέτερα δυστυχήματα. Fl. 6. διά. Gr.

1122. ὥστ' ἐνδακρῦσαι: οὕτω, φησὶ, περιπαθῶς θρηνήσομεν ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινήσαι ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ λάβρα χαί- ρουσαν. A.B.C.M.I. αὐτήν. Gu. ἔξωθεν δηλονότι. Gr. κεχαρ- 20 μένην: διὰ τὴν τῆς κληρονομίας ἐλπίδα. Gu. Fl. 6. ἦτοι εἴσω πλήρη χαρᾶς. Fl. 10.

1123. καὶ νῦν παρῆσται: καὶ γὰρ, ἡμεῖς οἰκτιζόμεθα μὲν χαί- ρομεν δὲ ὡς μέλλουτες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε ἢ ὅτε εἰσερχό- μεθα, ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν τοῖς δύο. 25 τούτο δὲ, φησὶν, αὐτὸ, τὸ δεῖν μὲν δακρύνειν, χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ.

5. τὸ α' πρόσωπον Matth. pro τὸ αἴριστον.

11. οἶδα—πάσχομεν] ἀντὶ τοῦ οἶδα μέχρι τούτου B.

12. γόνους—ἤγουν om. Gu.

13. ποιήσομεν] ποιήσωμεν Gu.

17. θρηνήσομεν C. θρηνήσωμεν A. M. δακρύνομεν B.M.I. In C. duo sunt scholia, prius, περιπαθῶς θρηνήσομεν ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινήσαι (sic)—alterum, οὕτως φησὶ περιπαθῶς θρηνήσωμεν δακρύνομεν ὥστε αὐτὴν εἰς δάκρυα κινήσαι ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ

χαίρουσα:— In A. nihil praeter verba εἴτω φησὶ περιπαθῶς θρηνήσωμεν ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινήσαι.

21. πλήρη χαρᾶς Matth. pro πληρῶ χάραν.

23. ὅτε] ὅπερ A. ὅτι M.

24. Ἄλλως] παρῆσται addit A. Debebat etiam νῦν addere.

ib. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν τοῖς δύο. τούτο δὲ, φησὶν, αὐτὸν (correxī αὐτὸ ut in scholio v. 1177.) A.M. καὶ ἡμῖν τοῖς δύο τούτο φησὶν ἔσται B.I.

25. τὸ δεῖν—] Haec etiam in C.

καὶ ἡμῖν γενήσεται ὅπερ ἐκείνη τότε, ἤνικα εἰσελθόντες πρὸς αὐτὴν ἰκετεύομεν· ὡς γὰρ ἐκείνη ἡμῶν ὀδυρομένων προσποιήσεται μὲν δακρύνειν, χαρήσεται δὲ κατὰ ψυχὴν, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἰκετευούσης προσποιησόμεθα λυπεῖσθαι, ἔνδον χαίροντες ἐπὶ τῷ μέλλειν ἀναιρεῖν αὐτήν. B.C.M.I. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τότε ταῦτα παρέσται, ἅπερ 5 ἐκείνη, ἡγουν τὸ ἔξωθεν δακρύνειν, ἔνδοθεν δὲ χαρὰν ἔχειν τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς. Gr. I. καὶ ἡμεῖς τὸ μὲν φαινόμενον πρὸς αὐτὴν δακρύσομεν, ὅτε πρὸς αὐτὴν ἐλεεινολογούμεθα, ἔνδον δὲ χαρὰν ἔξομεν διὰ τὸν αὐτῆς θάνατον. Gu.

1124. ἀγῶνα: τοῦ αὐτῆς θανάτου. Gu. Fl. 6. τοῦ φόνου δηλου- 10 ὅτι. Fl. 59. ἀγωνιούμεθα: δραμούμεθα. Gu.

1125. κρυπτά: ἡγουν κεκρυμμένα. Gr.

1126. πρόσθεν δ' ὀπαδῶν: καὶ πῶς, φησὶν, ἀναιρήσομεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τῶν δούλων; B.C.I. πρόσθεν: ἐνώπιον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πρὸ τοῦ θανεῖν ἐκείνην. Gu. τίς ὄλεθρος: ὡσπερ 15 τὸ ταχύς λέγεται ἐνὶ τῷ ταχέως, οὕτως ἐνταῦθα τὸ τίς ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν τρόπον, ἐπιρρηματικῶς. Gr. I. τῆς Ἑλένης. B. rec.

1127. ἐκκληήσομεν: ἀπασφαλίσομεν αὐτοὺς ἄλλον εἰς ἄλλην στέγην. I. ἐξαγαγόντες αὐτοὺς τῆς στέγης ἄλλον ἄλλοσε κλεισο- 20 μεν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1128. καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ': καὶ τὸν μὴ σιγῶντα, ἀλλ' ἐκφαίνοντα τὴν βουλήν, ἀποκτείνειν προσῆκεν. B.I.

1129. εἶτ' αὐτὸ δηλοῖ: εἶτα αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ ὅπου χρεῶν καὶ ἀναγκαῖον τείνειν, ἦτοι ἀφοραῖν καὶ πορεύεσθαι. φανε- 25 ροῖ τὸ ἔργον ὅπου ἀφοραῖν πρέπον. I. δηλοῖ: δηλώσει. Gu.

1130. Ἑλένην φονεύειν: εἰς τὸ φονεύειν τὴν Ἑλένην μανθάνω

1. ὅπερ] ἅπερ B.I. ὅπερ—ἰκετεύομεν om. C.

2. ἡμῶν] αὐτῶν A.M.

3. χαρήσεται A. χαρίσεται C.M. χαίρησεται B.I.

ib. ψυχὴν] τὴν ψυχὴν A.

4. ἔνδον] ἔνδοθεν A. ἔνδοθεν C.

ib. ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ B.I.

ib. ἀ. αὐτήν] αὐτὴν ἀ. B.I.

5. Ἄλλως om. Gr.

6. ἐκείνη] κείνη I.

ib. ἔνδοθεν] ἔκδοθεν I.

ib. ἔχει Barnes. pro ἔχει.

7. διαχειρίσεως] διαχειρήσεως I.

8. ὅτε πρὸς αὐτὴν ἐλεεινολογούμεθα etiam Fl. 6.

13. καὶ—δούλων] πῶς ἀναιροῦμεν αὐτὴν ἔμπροσθεν τῶν ὀπαδῶν (sic cum spiritu aspero) αὐτῆς:—C.

21. ἐκφαίνοντα] ἐμφαίνοντα I. In M. nihil praeter ἀλλ' ἐμφαίνοντα τὴν βουλήν δηλονότι.

22. προσῆκεν] πρέπει I.

26. εἰς τὸ—σημεῖον post πορεύεσθαι (lin. 24.) habet I.

καὶ νῶ τὸ σύμβολον καὶ τὸ σημεῖον. Ἑλένην ἀποκτείνειν καταλαμβάνω τὸ συμφώνημα. I. νῦν, φησὶν, ἔγνω πῶς δεῖ φονεῖν τὴν Ἑλένην. B.M.I. τὸ σύμβολον: τὸ σημεῖον, τὸν σκοπὸν, ὅπερ συμβολικῶς καὶ συνεσκιασμένως εἶπας. Gu. Bar.

- 5 1131. ἔγνω: ἦτοι ἐγνώρισας ὃ λέγω. ἀκουσον δὲ καὶ πῶς καλῶς βουλευόμεαι. εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σῶφρονα μεθίεμεν καὶ ἐκινούμεν τὸ ξίφος, ἦν ἂν ὁ φόνος δυσκλεῆς καὶ ἄδοξος· νῦν δὲ δάσει δίκην, ἣ Ἑλένη δηλονότι, ἀπὸ τοῦ τιμωρηθήσεται, ἵπερ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνθρώπων, ὧν τοὺς πατέρας ἀπέκτεινεν, καὶ τέκνα καὶ
 10 γυναῖκας ἐστερημένας ἀνδρῶν ἐποίησεν. εὐχὴ δὲ ἔσται, πῦρ τε καὶ θυσίας ποιήσουσι τοῖς θεοῖς, σοί τε καὶ ἐμοὶ εὐχόμενοι πλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥστε τυχεῖν αὐτῶν δηλονότι, ὅτι ἐποίησαμεν φόνον κακῆς γυναικὸς, τῆς Ἑλένης δηλονότι. μητροφόντης δὲ οὐκ ἀνομάζῃ ταύτην κτανῶν, ἀλλὰ ἀπολιπὼν τοῦτο τὸ καλεῖσθαι μητροφόντης πεσῆ ἐπὶ
 15 τὸ κρεῖττον, λεγόμενος φονεὺς τῆς πολυκτόνου Ἑλένης, ἦτοι τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς γενομένης. οὐ πρέπει τὸν Μενέλαον μὲν εὐτυχεῖν, τὸν δὲ σὸν πατέρα καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν θανεῖν τὴν μητέρα τε—ἔῶ τοῦτο, οὐ γὰρ λέγειν εὐπρεπές,—ἔχειν τε τοὺς σοὺς δόμους, λαβόντα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, διὰ τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἀγαμέμνονος·
 20 εἴθε γὰρ μηκέτι ζῆν, εἰ μὴ κατ' ἐκείνης λήψομαι μέλαν φάσγανον, ἦτοι θανάτου ποιητικόν. I.

βουλευόμεαι: συμβουλευόμεαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1133. μεθίεμεν: ἐνεβάλομεν. I. μεθίεμεν, ἐκινούμεν. Gr. ἐνεβαλλόμεθα. Gu. ἐμβαλεῖν ἐπεχειροῦμεν. Fl. 6. μεθήμι, τὸ ἀ τῶν
 25 πληθυντικῶν μεθίεμεν, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν γραμμάτων καὶ κρᾶσιν μεθεῖμεν. Fl. 21. δυσκλεῆς: ἄτιμος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76. ἄδοξος. Gu.

1134. ἵπερ ἀπάσης Ἑλλάδος: ἵπερ ἀπάντων Ἑλλήνων δάσει τιμωρίαν. I.

- 30 1135. ὧν πατέρας: πρὸς τὸ σημαιόμενον ἀποδίδεται. Gr. Bar. ἀπέκτειν': αἰτία ἐγένετο φονευθῆναι αὐτοῖς. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὧν δ' ἀπώλεσεν τέκνα: εἰσὶ δὲ ὧν ἀπώλεσε τέκνα. Gr. καθολικῶς εἰπὼν τὸ “ὧν πατέρας ἀπέκτεινεν” ἐπάγει “ὧν δ' ἀπώλεσε

3. ἵπερ] ὧν Bar.

4. καὶ συνεσκιασμένως om. Bar.

ib. εἶπας] μὲν λέγεις Bar.

31. ἀποδίδεται] ἀποδίδοται Bar.

τέκνα," ὥσπερ ἐπανορθῶν τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ εἰςὶ ὧν καὶ τέκνα ἀπώ-
λεσεν. Bar. Gr.

1136. νύμφας: καὶ τὰς νέας ἐποίησε συνευνετῶν ἐστερημένας.
I. ἀντὶ τοῦ γυναικάς ἐποίησεν ἐστερημένας. Gr. ἐστερημένας τῶν
συνευνετῶν. B. 5

1137. ὀλολυγμὸς ἔσται: ἀντὶ τοῦ χαρὰ γενήσεται καὶ εὐχή.
"Ὀμηρος "αἶ δ' ὀλολυγῆ πάσαι." B.M.I. πῦρ τ' ἀνάψουσιν: ἀντὶ
τοῦ καὶ θυσίας τοῖς θεοῖς ποιήσουσι. B.M. Gr. I. ὀλολυγμὸς: εὐχή.
Gr. ὕμνος μετὰ θρήνου. Gu. θρηνήσουσι μὲν γὰρ εἰς μῆμην τῶν
οἰκείων ἰόντες, ὕμνήσουσι δὲ τοῖς θεοῖς, ἰδόντες Ἑλένην ἀπολωλυῖαν. 10
τὸ δὲ "ἀνάψουσιν πῦρ" ἀντὶ τοῦ θυσιάσουσι: διὰ πυρὸς γὰρ τὰ θύματα
γίνεται. Bar. Gu.

1138. κέδν': κεδνὰ κυρίως τὰ συνέτά· νῦν δὲ τὰ ἀγαθὰ. B.M.
Gu. I. ἀρώμενοι δὲ ἀντὶ τοῦ εὐχόμενοι. B.M. εὐχόμενοι ἡμᾶς
τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν, διότι ἐποιήσαμεν φόνον κακῆς γυναικός. I. 15

1139. κακῆς: κακοτρόπου. Gr. οὔνεχ': ὅτι. Gu. αἶμ' ἐπρά-
ξαμεν: ἐξεχάμεν, εἰργασάμεθα. Gu. αἶμ': φόνον. Gr. ἐπράξα-
μεν: διε (i. e. διεπράξαμεν), ἐτελειώσαμεν. Gr. οἶον διετελειώσα-
μεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1140. ὁ μητροφόντης: τὸ τοῦ μητροφόντου ὄνομα φυγὼν εἰς τὸ 20
βέλτιον ὄνομα ἔρχη, Ἑλένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκτόνου. A.
B.M.I. ἀλλ' ἐλενοφόντης. Gu. καλῆ: ὀνομάζη. Gr.

1141. ἀλλ' ἀπολιπών: ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτο τὸ καλεῖσθαι μη-
τροκτόνος. C. πεσῆ: Δωρικόν. Gu Fl. 6.

1142. τῆς πολυκτόνου: τῆς αἰτίας φόνου πολλοῦ γενομένης. Gr. 25

1143. ποτ': ἄρα. Gu. Fl. 6.

1145. μητέρα τ' ἐῷ: ἐῷ τοῦτο. B. τὴν μητέρα ἀφήμι. A.
οὐ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκει σε τοῦ φόνου τῆς μητρός. A.B.M.I.

1. εἰσὶ] εἰσὶ δὲ Bar.

6. χαρὰ γενήσεται καὶ om. B.M.

7. "Ὀμηρος] Il. 6, 301.

ib. ἀντὶ τοῦ καὶ (καὶ om. B.) θυ-
σίας (θυσίαν M.)—τοῖς θεοῖς] ἀντὶ τοῦ
καὶ θεοῖς θυσίαν I. ἀντὶ τοῦ καὶ et τοῖς
θ. om. Gr.

9. θρηνήσουσι] θρηνοῦσι Bar. In
eodem, ut in Gu., continuari haec
suspicio: τὸ δὲ ἀν. π. quamvis King.

SCHOL. EURIP. II.

novi scholii initium fecerit πῦρ τ'
ἀνάψ. ἀντὶ τοῦ θ. εὐχή, ὕμνος μετὰ
θρήνου est etiam in Fl. 6. MATTH.

13. κυρίως τὰ om. I.

14. δὲ om. B.

21. ἔρχη, ἵνα ἀντὶ μητροφόντου ἐλέ-
νης φονεὺς ἔση Fl. 10.

ib. λεγόμενος] γενόμενος A.

ib. τῆς πολυκτόνου om. A.M.

“μητέρα τε” εἰπὼν μεταμελόμενος καὶ ἐπιδιωρθῶν ἑαυτὸν ἐπάγει, εἰ
 τοῦτο οὐ γὰρ εὐπρεπὲς ἤγουν εὐπρόσωπον λέγειν, τουτέστιν ὥστε
 λέγειν αὐτὸ ἐμέ. (ἤγουν οὐ δεῖ ἀναμνησθεσθαι ἐμὲ περὶ ταύτης
 add. Florr.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἰ: παραλείπω.
 5 Fl. 6. ἐνδίκως γὰρ ἀπόλωλε. Gu. Fl. 6.

1146. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ: διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην, οὐ δεῖ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν
 τοὺς σοὺς δόμους. A.B.M.I.

1147. μὴ γὰρ οὖν ζῆφν ἔτι: εἴθε μηκέτι ζῆφν, εἰ μὴ ἐλκύσω κατ'
 10 ἐκείνης τὸ ξίφος. I. σπάσω: λάβω. Gu. σπάσομαι, ἤγουν λήψο-
 μαι, ἐλκύσω. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. μέλαν: θανάτου
 πρόξενον. Gu.

1149. ἦν δ' οὖν: ἦν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενόμεθα τοῦ φόνου τῆς
 Ἑλένης, καύσαντες τοὺς δόμους τούσδε ἀποθανούμεθα: ἐνὸς γὰρ τοῦ
 15 δυοῖν οὐκ ἀποτυχόντες λάβοιμεν δόξαν. I.

1151. ἐνὸς γὰρ οὖ: ἀντὶ τοῦ θατέρου, ἢ φονεύσαντες αὐτήν, ἢ
 καύσαντες τὸν οἶκον, δόξαν ἔξομεν. A.B.M.I.

1152. τὸ “καλῶς θανόντες” καὶ τὸ “ἢ καλῶς σεσωσμένοι”
 ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἐνός: ἢ τὸ ἐνὸς νῆει ἀντὶ τοῦ ἢ τοῦ φονεῦσαι τὴν
 20 Ἑλένην, ἢ τοῦ πῆσαι τοὺς οἴκους. Bar. Gu. Fl. 6.

1153. πάσαις γυναιξί: ἀξία στυγεῖσθαι ὑπὸ πασῶν γυναικῶν ἢ
 τοῦ Τυνδάρεω παῖς, ἥτις κατήσχυσε τὸ γένος ἑαυτῆς, ἥτοι τοὺς συγ-
 γενεῖς, ἢ τὸ ἐαυτῆς γένος, τουτέστι τὰς γυναῖκας. I. ἢ τὸ τῶν συγ-
 γενῶν, ἢ τὸ ἐαυτῆς. B.M.

25 1155. φεῦ: θαυμαστικόν. Gr. I. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κάλλιον ἀλη-
 θεῦς φίλου, οὐ πλούτος, οὐ βασιλεία. I. φίλος σαφής: γρ. ἀληθής.
 M. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆς. B. ἀληθῆς. Gr. πιστός. Gu.

1156. ἀλογίστον δέ τι: ἀσύνητον δέ ἐστι τὸ ἀταλλάσσειν τὸ

7. οὐ δεῖ—ἔχειν τοὺς] οὐ δεῖ οὖν—
 τοὺς σοὺς ἔχειν A.

13. ἤγουν ἦν δὲ—Ἑλένης in Gr.

16. ἀντὶ τοῦ θατέρου (θατέρου M.)]
 ἄλλως. θατέρου εὐστοχήσαντες I.

17. δόξαν ἔξομεν om. A.

26. γρ. ἀληθῆς] Glossema pro
 scriptura diversa habuit.

28. ἀταλλάσσειν (καὶ προκρίνειν

addit C.)] ἀταλλάττειν I. In A.
 est ἀσύνητόν ἐστι τὸ ἀντικαταλλάσ-
 σειν γενναίου φίλου ἐπὶ εὐγενεῖς πλῆθος
 μὴ ἀγενεῖς (sic). ἄλλως. ἀσύνητον δέ
 ἐστὶ τὸ ἀταλλάσσειν πλῆθος ἀντὶ εὐγε-
 νοῦς φίλου καὶ προκρίνειν. Tum ab m.
 recentiore, ἄλλως. ἕνα φησὶν ἕνα ἄνδρα
 συνेतὸν προκρίνειν τις ἀλογίστου πλεί-
 θους (sic) καὶ πολλῶν.

πλήθος ἀντὶ τοῦ εὐγενοῦς φίλου. A.B.C.I. "Ἄλλως. ἕνα, φησὶν, ἄνδρα συνετὸν προκρίνειεν ἂν τις ἀλογίστου πλήθους τῶν πολλῶν. B.M.I. "Ἄλλως. ἀλόγιστον δέ τι ἀντὶ τοῦ ἀσύνητον δέ τι καὶ μωρὸν ἔστι τὸ ἀνταλλάσσειν τὸ πλήθος ἀντὶ τοῦ εὐγενοῦς φίλου καὶ προκρίνειν. M. Gr. I. ἤγουν τὸ προτιμᾶν τὸ πλήθος ἀντὶ τοῦ γενναίου 5 φίλου· οὐ γὰρ τὸ πλήθος θέλει δηλοῦν ἀλόγιστον, ἀλλ' ὅτι ἀντάλλαγμα γινόμενον τὸ πλήθος γενναίου φίλου, τουτέστιν ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου λαμβανόμενον, ὡς πλείονός τινος ἄξιον, ἀλογίστεως λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ταχὺς παρεγένου ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ τοῖς ὁμοίσις. Gr. I. ἀσύνητον καὶ μωρὸν, μάταιον, οὐ- 10 δυνὸς λόγου ἄξιον, ἀπὸ τοῦ ἀλογίζω. ἀλόγιστον γὰρ τὸ ἄλογον καὶ μωρὸν· ἀλόγητον δὲ τὸ καταφρονητὸν, ἀπὸ τοῦ ἀλογᾶ ἀλογήσω. Gu.

1158. τά τ' εἰς Αἴγισθον: τὰ γινόμενα δηλοῦσι. Gu. ἐξεῦρες: ἐμψαυήσω. Gr. I. ἐνόησας. Gu. 15

1159. καὶ πλησίον: καὶ ἐπὶ τῶν κινδύνων παρυπήρηχες πλησίον ἐμοῦ. I. ἐπὶ τῶν κινδύνων παρήσθα ἐμοὶ πλησίον. Gr.

1160. νῦν δ' αὖ δίδως: οἷον συμβουλευεῖς ἐμοί. B.M. καὶ ἀρτίως συμβουλευεῖς μοι ἐκδίκησιν τῶν πολεμίων. I. ὑποβάλλεις πῶς δεῖ τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. Gu. Fl. 6. τιμωρίαν: ἀντὶ τοῦ ὀδῶν 20 τιμωρίας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κόλασιν. Gu.

1161. ἐκποδῶν: μακράν. Gr. εἶ: ὑπάρχεις. Gu. κοῦκ ἐκποδῶν εἶ: καὶ οὐ μακράν ὑπάρχεις. I. μακράν ἠλλοτριῶσαι. Fl. 6.

1161.—1171. παύσομαί σ' αἰνῶν: ἐπαινῶν σε παύσομαι, ἐπειδὴ βάρος ἔστι κὰν τῷδε, ἤτοι ἐν τῷ λίκον ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ 25 ὁμολογουμένως ἀποθνήσκων, δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς χορήζω θανεῖν, ὅπως ἀντανέλωμεν καὶ ἀφανίσωμεν οἵτινες προὔδωκαν ἐμέ, καὶ ὅπως θρηγῶσιν οἵτινες καὶ ἐμέ ἐποίησαν ἄθλιον. Ἀγαμέμνονος παῖς ὑπάρχω, ὅστις ἀρχηγὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἄξιος κριθεὶς, οὐ

1. τὸ πλήθος] πλήθους C.

ib. ἀντὶ] αὐτὸ I.

ib. "Ἄλλως addidi ex B.

3. "Ἄλλως, ἀσύνητον δὲ M. et omisso δὲ B. ἀλόγιστον δέ τι ἀντὶ τοῦ ἀσύνητον Gr.

ib. τι καὶ μωρὸν om. M.

4. ἀνταλλάσσειν — προκρίνειν] Sic

M. ἀνταλλάττεσθαι (ἀλλάττεσθαι Gr.) ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου πλήθους Gr. I.

5. ἀντὶ om. Gr.

6. θέλει—ἀλόγιστον] θέλων—ἀλογίστεως I.

10. καὶ τοῖς ὁμοίσις om. I.

19. συμβουλευεῖς] συμβουλεῖη B.

τυραννικῶς, ἀλλ' ἡμῶς ἰσχὺν καὶ ἐπικουρίαν ἔλαβεν ὑπὸ θεοῦ· οὐ πατέρα οὐ καταισχυνῶ, δι' ὧν ἂν ἀνδρείως ἀποθανοῦμαι. I.

1162. βάρος: τοῖς γὰρ τοιούτοις φίλοις βάρος, ὡς φησιν ὁ ποιητής, καὶ τὸ ἐπαινέσθαι. Fl. 6. αἰκῆσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσθαι. 5 M. ἐν τῷ λίαν ἐπαινέσθαι. B.

1163. πάντως: ἐκ παντός. Gr. ἀληθῶς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐκπνέων ψυχῆν: ἤγουν ἀποθνήσκων. Gr. ἤγουν πρὸς θάνατον ἐρχόμενος, ἀποπνέων. Gu.

ἐγὼ δὲ ἀποθνήσκων οὕτω βούλομαι ἀποθανεῖν ποιήσας τι κακὸν
10 τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἀμυνάμενος αὐτοῖς. A. τὸ ἐξῆς, δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς χροῖξω θανεῖν. B.

1165. ἀνταναλώσωμεν: ἀντανέλωμεν. M. ἵνα φονεύσωμεν ἡμεῖς τοὺς ἀντιμάχους, οὐχὶ ἐκεῖνοι ἡμᾶς. C. ἀφανίσωμεν, φθειρώμεν. Gu. προὔδοσαν: καὶ εἰς θάνατον παρέδωκαν. κατέλιπον. Gu.

15 1168. οὐ τύραννος: οὐ βία. B.M. ἀξιωθείς: ἄξιος νομισθείς. M. ἀντὶ τοῦ ἄξιος κριθείς. B. ἀλλ' ἡμῶς: περισσὸν τὸ ἡμῶς. Gr. τὸ ἡμῶς εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπὸ κοινῆς γνώμης γεγονώς βασιλεὺς οὐχ ἂ βούλεται προστάττει, ἀλλ' ἂ οἱ ποιήσαντες θέλουσιν, ὁ δὲ τύραννος ἂ γνώη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνάγκη ποιεῖν. Ἀγαμέμνονι οὖν,
20 ὥσπερ θεῶ, πάντες ἐπέειπτο, εἰ καὶ παρὰ πάντων ἄρχων ἐκρίθη. Gu. Bar.

1169. ῥώμην: ἐπικουρίαν καὶ ἰσχύν. οὐ καταισχυνῶ αὐτὸν δι' ὧν ἂν ἀνδρείως ἀποθανοῦμαι. A.B.M. ἀτιμάσω. Gu. Fl. 6.

1170. δουλὸν: δουλικόν. B. rec. Gr. παρασχύν: δοῦς, ἐπιμείας. 25 Fl. 33.

1171. τίσομαι: τιμωρήσομαι. Gr. τιμωρήσω. B. rec. τὸ μηδὲν γενναῖον δράσαντα. M.

1172. ἐνός γάρ: τοῦ φονεῦειν καὶ μὴ φονεῦσθαι. M. τοῦ μὴ φονευθῆναι. I. γάρ: ἢ τοῦ φονεῦσαι τὴν Ἑλένην, ἢ τοῦ πρῆσαι τοὺς
30 οἴκους. Gu. ἤγουν εἰ ἐγκρατεῖς γενόμεθα ἐνός, ἢ τῶν φονεῦσαι, ἢ θανεῖν ἐλευθέρως, ἢ πρῆσαι τοὺς οἴκους. Fl. 6.

1173. ἄελπτος: ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. παραπέσει: ἐπέλθοι. Gr. ἤμῃν. Gu. Fl. iidem.

2. ἂν ἀνδρείως] Imo ἀνάνδρως. Fl. μηδὲν γενναῖον δράσας τοῦ φονεῦειν καὶ
10. ad καταισχυνῶ v. 1169. adscriptum habet: ἀνάνδρως ἀποθανοῦμενος μηδὲν φονεῦσθαι. MATTH. Vid. scholion ad v. 1169.

1174. κτανούσι: τὴν Ἑλένην. Gr. κτανούσι, μὴ θανούσι: ἀσύν-
 δετον. Gu. τοῦτο κατ' ἰδίαν λέγει. λείπει δὲ τὸ γενέσθαι, κτανού-
 σιν ἡμῖν ἐτέρους, οὐχ ὑφ' ἐτέρων ἀναιρεθεῖσι· τουτέστιν εὐτυχήσο-
 μεν, εἰ κὰν ἓνα τῶν ἐχθρῶν ἀνέλωμεν, καὶ μὴ παρ' ἐκείνων ἡμεῖς ἀναι-
 ρεθῆμεν. B.M.I. εὐχομαι τάδε: ἡμῖν γενέσθαι δηλονότι. B.I. 5

1175. ὃ βούλομαι γάρ: ὃ γὰρ νομίζω τερπνόν, τοῦτο καὶ μόνον
 ὀνομάζων ἀδαπάνως εὐφραίνομαι. Ἄλλως. ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμεθα,
 οὐδὲν κωλύει εὐφραίνειν ἑαυτοὺς λόγῳ. τὸ ἦδὺ, φησὶ, καὶ εὐκτὸν
 ἡμῖν πρᾶγμα, τὸ τινὰ τούτων λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ
 στόματος μόνον προφέρειν, τουτέστι μέχρι λόγων ματαίῳ σῆμαι, 10
 καὶ ἀζημίως τέρψαι τὴν ἑμαυτοῦ ψυχὴν, τουτέστι μὴ μετὰ τοῦ
 ζημιῶσαι τινὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τιμωρήσασθαι. A.B.M.I. ὅπερ γὰρ
 βούλομαι καὶ θέλω, ἦδὺ καὶ εὐφραντὸν καὶ γλυκύ ἐστιν, ὥστε τέρψαι
 τὴν σὴν φρένα ἀδαπάνως, καὶ πλουσίως καὶ ἀφθόνως διὰ τοῦ στόμα-
 τος τοῖς πτηνοῖς καὶ ταχέσι μύθοις καὶ λόγοις. Fl. 59. 15

1176. πτηνοῖσι μύθοις: πτηνοὺς ἐνταῦθα λέγει τοὺς λόγους διὰ
 τὸ δίκην πτηνῶν ἀπέρχεσθαι τῇ προφορᾷ. Cant. εὐτυχεστάτοις (ἐν
 ταχυτάτοις) λόγοις. Fl. 21. ταχυτάτοις. Gu. ἀδαπάνως: πλου-
 σίως, ἀφθόνως. Cant. Gu. εἰ γὰρ τις ὃ κατὰ νοῦν ἔχει διὰ γλώτ-
 τῆς προφέρει, ὥσπερ ἠδονὴν τινὰ δέχεται. ἀδαπάνως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ 20
 χωρὶς δαπάνης ἔσται ἡ τέρψις. Cant. Gu.

1177. ἐγὼ, κασίγνητη: τοῦτο αὐτὸ, φησὶ, τὸ τινὰ λαβεῖν, ὑπο-
 χείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω, ἦτοι καὶ τὸ
 ἀναιρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐνεδρεῦσαι καὶ τὴν Ἑρμιόνην. ταῦτα δὲ
 ἐξῆς ἐπάγει. A.B.M.I. 25

ἐγὼ, κασίγνητ': ἐγὼ, ὦ κασίγνητε καὶ ὦ ἀδελφε, δοκῶ καὶ λο-
 γίζομαι καὶ σοὶ καὶ τῷδε καὶ τούτῳ τῷ Πυλάδῃ, καὶ ἐκ τρίτου ἐμοὶ
 ἔχειν καὶ εἶναι αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ εἴρηκας, σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν.
 ἢ οὕτως. δοκῶ καὶ λογίζομαι παρέχειν καὶ διδόναι ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο,
 ὅπερ λέγεις, καὶ σοὶ καὶ τῷδε τῷ Πυλάδῃ καὶ ἐμοὶ ἐκ τρίτου σωτή- 30

4. εἰ om. M.

5. δηλονότι om. B.

8. φησὶ] τοῦτο addit A.

10. προφέρειν] προσφέρειν M.

11. μετὰ τοῦ] μετὰ τὸ A.

20. προφέρει] φέρει Cant.

22. τὸ τινὰ λαβεῖν—νομίζω] Haec

verba etiam in C.

23. τρισὶ] τρεῖς (sic) A.

ib. ἦτοι καὶ τὸ] ὅρῳ δέ τι τὸ A.M.

Post Ἑλένης A. pergit φησὶ ἡ Ἑλένη ἐνε-

δρεῦσαι καὶ ἡ Ἑρμιόνη. ταῦτα δὲ ἐξῆς:—

24. καὶ om. M.

ρίαν καὶ ἀσφάλειαν. Fl. 59. τὸ αὐτὸ τοῦτο εἰ μὲν ἐκ παραλλήλου ἔρεις, διὰ τὸν ὅπερ ἡ Ἥλέκτρα εἰπεῖν μέλλει λόγον νοήσεις. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ αὐτὸ διὰ τὸν λόγον, ὃν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης ἐβουλεύσαντο, — λέγω δὴ Ἑλένη κτενεῖν, ἢ πρήσειν τοὺς οἴκους, — τὸ δὲ τοῦτο διὰ τὸ ὃ εἰπεῖν μέλλει ἡ Ἥλέκτρα ἐκλαμβάνουσιν ἀσυνδέτως. Bar. Gu.

1179. ἀλλὰ ποῦ τόδε: εἰπέ, φησὶ, πῶθεν σχήσομεν τὴν σωτηρίαν; οἶδα γὰρ σε συνετὴν τυγχάνουσιν ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ λέγε, φησὶν, ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν, πῶς πράξεις. A.B.M.I.

10 πρόνοιαν: τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Gu. προμήθειαν. Gu. Fl. 6. ἀλλὰ ποῦ τόδε: ἤγουν λέγε (om. Fl.) ἐν ποίᾳ μηχανῇ ἔσται αὕτη (om. Fl.) ἢ σωτηρία, ἣν λέγεις (om. Fl.). Gu. Fl. 6.

1180. τὸ συνετόν: εἰπέ δηλονότι τὴν φρόνησιν. Gr. Fl. .69. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ φρόνιμον (om. Fl.) καὶ συμβουλευτικόν 15 (βουλ. Gu.) καὶ ἐν ἀπόροις εὐμήχανον (μηχανικόν Fl.) Gu. Fl. 6.

1181. ἄκουε: Ὀρέστα. Gu. καὶ σύ: ᾧ Πυλάδῃ. Gr. θεῦρο: ᾧδε. τὸν νοῦν ἔχε: τετραμμένον. Gr.

1182. λέγ' ὡς τὸ μέλλειν: τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον ἔχει τινα τέρψιν. B.M.I. ἤγουν τὸ προσδοκᾶν. (ἐλπίζειν add. 20 Gu.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἠρόνην: εὐφροσύνην. Fl. 6.

1183. εἰδὸτ' ἠρόμην: σὲ τὸν γινώσκοντα ἠρώτησα. I.

1184. οἶδ' ἦν: οἶδα τὴν Ἐρμιόνην, ἣν ἀνέθρεψεν ἡ μήτηρ ἡ ἐμή. Gr.

1185. βέβηκε: ἀπῆλθεν. Gr.

25 1186. τί χρῆμα θράσους: τί πρᾶγμα μέλλουσα ποιήσειν ἀπῆλθε. Gr. ὑποτίθης: ὑποβάλλεις. I. ὑπόνοιαν ἐλπίδος τινὸς εἰσάγεις. Gr. τὸ ὑποθεῖς ἀντὶ τοῦ ὑποθεῖσα καὶ βαλοῦσα. ἀρσενικὸν ἀντὶ τοῦθηλυκοῦ. C.

1187. χροῖς: χροαὶ λέγονται ἐπὶ τῶν νεκρῶν. I. κατασπείσουςα: 30 θύσουςα βέβηκε. Gu. τὸ "χροῖς κατασπείσουςα" οὐ πρὸς τὸ "τίνα ἐλπῖδα ὑποβάλλεις" ἀπεκρίθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τί θράσουςα. Gu. ὑπὲρ μητρὸς τάφου: ἐπάνω τοῦ τάφου τῆς μητρὸς, ἡμῶν δηλονότι. Gr.

2. εἰπεῖν μέλλει λόγον] μέλλει λόγον λέγειν Bar.

4. δὴ] δὲ Bar.

5. διὰ τὸ om. Bar.

ib. εἰπεῖν] λέγειν Bar.

ib. ἀσυνδέτως] ἀσύνδετον Bar.

7. φησὶ om. A.

18. τὰ ἀγαθὰ] τὸ ἀγαθὸν A.

μητρός: τῆς Κλυταιμνήστρας, ἤγουν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅπως αὐτῇ σπείσῃ εὐμένειαν πρὸς Ἑλένην καὶ Μελέλαον ἔχειν. Gu. ἢ γράφεται ὑπὲρ μητρός τάφον, τουτέστιν ὑπὲρ μητρός αὐτῆς τῆς Ἑλένης τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας. Fl. 6.

1188. καὶ δὴ τί μοι: τίνος χάριν τοῦτο εἶρηκας; οἶον ἐς τίς τοῦτο εἶπας; B.M.I. ὅμοιον τῷ “ὑποτίθης τίν’ ἐλπίδα.” τίνα γὰρ, φησὶν, ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι ἐπορεύθη ἢ Ἑρμιόνη πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον. B.I. καὶ δὴ κατὰ τί μοι τοῦτο εἶπας εἰς σωτηρίαν; Gr.

1189. συλλάβεθ’ ὄμηρον: ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν. I. στείχη 10 πάλιν: εἰς (om. Gr.) τοῦπίσω, ἤγουν (ἤγουν ante τοῦπίσω. Gr.) ὅταν (om. Fl.) ἐπαναστρέψῃ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76.

1190. τίνος: ἔνεκα. Gu. φάρμακον: θεραπείαν. Gu. εἰς βοήθειαν. Gr. τρισσοῖς φίλοις: τριῶν φίλων. Gr. τὸ τρισσοῖς φίλοις οὐ πρὸς τὸ εἶπας συντακτέον· δύο γὰρ εἰσι πρὸς οὓς τοῦτο ἔλεγεν, 15 Ὀρέστης τε καὶ Πυλάδης· ἀλλὰ πρὸς τὸ φάρμακον, ἢ ἢ οὕτως· τίνος φάρμακον τοῖς τρισσοῖς φίλοις, ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ Πυλάδῃ τῷδε, τὸ τὴν Ἑρμιόνην συλλαβεῖν εἶρηκας; Bar. Gu.

1191. δρᾶ: ἀπειλῇ δρᾶν. Gr. Fl. 6. 17. 56. 59. 76.

1192. πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε: ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐν σῶμα καὶ μία 20 ψυχὴ ἐσμέν. πᾶν γὰρ τὸ καθ’ ἡμᾶς ἐν, φησὶ, καὶ ταυτόν ἐστιν. Ἄλλως. τοῦτό φησιν, ὡς εἴ τινα ἐξ ἡμῶν κακώσει, ἐν τοῖς τρισὶν ἢ βλάβη περισταται. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. ἐν, φησὶ, καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ’ ἡμᾶς, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ. B.I. πάντες ἡμεῖς (τοῦτο γὰρ δηλοῦται διὰ τοῦ τόδε) ἐν φίλτρον 25 ἐσμέν, ἤγουν ὡς εἶς καταλεγόμεθα. Fl. 6. τόδε: τὸ ἀποθανεῖν τὴν Ἑλένην. Gu.

1194. σπάσαντ’ ἔχειν: ἀπογυμνώσαντα ἔχειν πρὸς αὐτῇ τῇ δέρῃ τῆς παρθένου. I. ἐλκύσαντα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. λαβόντα (ἐπιφέρειν add. Fl.) Gu. Fl. 33.

1195. σώζει: ὑποσχῆται σώζειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.

5. οἶον ἐς om. B.I.

6. ὑποτίθης] ὑποτιθεῖς B.

15. εἰσι] ἦσαν Bar.

21. καθ’ ἡμᾶς ἐν — καὶ μία ψυχὴ]

καθ’ ἡμᾶς. ἄλλως. ἐν γὰρ φησὶ καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ’ ἡμᾶς καὶ ὡς εἰπεῖν ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ M. In C. πᾶν τὸ καθ’ ἡμᾶς ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ:—

76. *χρηζών*: θέλων. Gr. Florr. iidem. *κόρη*: τὴν θυγατέρα. Gr. Florr. iidem.

1196. Ἐλένης πτώμα: ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα. I. σῶμα. Gu.

1197. πεπᾶσθαι: κεκτῆσθαι. M. ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν, τουτέστι 5 συγχῶρει τῷ πατρὶ τὴν Ἐρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄνησιν κτήσασθαι, ἔθθεν καὶ τὸ πολυπάμους. ἤτυμολόγησε δὲ τὸ πατὴρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχού “ πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατὴρ ὀμίμων,” ἀντὶ τοῦ δεσπότης. A.B.M.I. ἤγουν ἄφες τῷ πατρὶ κεκτῆσθαι τῆς παρθένου τὸ δέμας, ἀντὶ τοῦ τὴν παρθένου περιφραστικῶς.
10 Cant. Gu.

1198. ἢ δ' ὀξυθύμου: ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ καὶ παριδῇ σε ἀπολλύμενον—τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κτείνῃ σε—τότε καὶ σὺ τὴν παρθένου ἀπέκτειναι. I. τοῦ ὀξυθύμου φρονήματος, ἤγουν τοῦ φρονήματος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν τοῦ θυμοῦ. Gu.

1199. κτείνῃ: ἀπειλῇ κτείνειν. (ἤγουν τὸν σὸν θάνατον σπευδῇ add. Gu.) Gr. Florr. iidem. σφάζε: ἐπιχειρεῖ σφάζειν. Gr. Florr. iidem.

1200. πολὺς παρῇ: σφιδρὸς ἔλθῃ. Gr. Florr. iidem. τῇ ὀργῇ. Gu.

1201. χρόνῳ μαλάξιν: τῇ παρατάσει τοῦ χρόνου μαλαχθήσθαι τὴν καρδίαν. Gr. Florr. iidem. καταπραῦναι. Gu. σπλάγχχον: ἢ πρὸς τὴν θυγατέρα φυσικὴ προσπάθεια. Gu.

1203. τήνδ'—ἐπαλξιν: ἤγουν τὸ μὴ εἶναι οὔτε θρασὺς οὔτε ἄλκιμος. C. ἐπαλξιν: ἀντὶ τοῦ ἀσφάλειαν. M. ἀντὶ τοῦ βοήθειαν.
25 Gr. I. ὀχύρωμα, ἀσφάλειαν. Gu. εἶρηται λόγος: ἐπίθεσις πεπλήρωται τοῦ λόγου μου. B. rec. πεπλήρωται. I. ὃν εἰπεῖν ἐβουλόμην. Gu. Fl. 6.

6. ἔθθεν] ἔθθα A. ἔθθεν B.I.

ib. πολυπάμους] πολυπάμμους A. B.M.I. Sumtum ex Hom. II. 4. 453.

ib. ἤτυμολόγησε (ἐτυμολόγηται A.) ὀξυθύμου (ὀξυθύμου A.M.) τὸ πατὴρ] ἐτυμολογεῖται δὲ πατὴρ I. Proximum παρὰ τὸ om. M.

7. ἀλλαχού] Est versus Euripidis ex Rhadamantho allatus ab Sto-

baeo Ecl. 2, 7, 12, p. 342. et Floril. 64, 24. ubi pariter scriptum πατὴρ. Euripides πάτωρ scripserat, de quo dixi in Praefat. ad Sophoclis ed. tert. vol. 8. p. iii.

8. ὀμίμων] ὀμίλων A.

11. καί] ἀντὶ τοῦ M. qui primum tantum verba habet usque ad ἀπολλύμενον.

1204. ὦ τὰς φρένας : ἀρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναικὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῆς οὔσα καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα, ὃ καὶ βέλτιον. A.B.M.I. ὦ τὰς φρένας : ὦ ἀνδρεία κατὰ τὴν καρδίαν, καὶ ὡραία κατὰ τὸ εἶδος. Cant. ἄρσενας : ἀντὶ τοῦ ἀρρενικῆς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 5

1205. πρέπον : ἀρμολόμενον, γυναιξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶναι φησι, πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄρσενας. B. M.I. ἦτοι σῶφρον. B. rec. διαπρέπον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διαλάμπων. Gu. Fl. 6.

1206. ὡς : λίαν, ὄντως. Gu. ἔφυς : ὑπῆρξας, (Fl. 17. add. 10 ἐγεννήθης.) ὑπάρχεις. (Fl. 6.) Gu.

1207. ἀμαρτήση : ἀποτεύξη. Gr. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. ἀποτύχης. Gu. Fl. 21. ἀστοχήση. Fl. 6.

1208. ἦ ζῶν : ἦτιμι συζῶν (τὸ γὰρ ζῶν ἀντὶ τοῦ συζῶν καὶ συνοικῶν) μακάριός ἐστιν. B.M.I. μακάριον λέχος : βίον μετα γυναικὸς, δι' ἃν ἐση μακαριζόμενος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 15

1209. εἰ γὰρ γένοιτο : ἀντὶ τοῦ εἶθε τοῦτο γένοιτο. B. εἶθε γὰρ γένοιτο συζῆν αὐτῆ. Gu. Fl. 6.

1210. ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη : ἐπιθαλαμίοις ἄσμασιν τιμωμένη. Cant. Gr. τὸ δὲ ἀξιουμένη οἷον κοσμουμένη, τιμωμένη. ἀνοίκεια δὲ 20 ταῦτα τοῦ προκειμένου ἀγῶνος. B.M.I.

1211. τίνος χρόνου : ἐν ποίῳ χρόνῳ. I. διὰ πόσου χρόνου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κατὰ τινα χρόνον. Fl. 33.

1212. ὡς τᾶλλα γ' εἴπας : τὸ ἐξῆς, ὡς τᾶλλα γε εἴπας κἀλλιστα, εἰ τοῦτ' εὐτυχήσομεν, τὸ λαβεῖν τὴν Ἑρμιόνην, δόξεις τᾶλλα 25

1. μὲν om. A.
2. γυναικί] γυναιξί I. In A. est γυναικὶς δὲ ὁμοῖα σώματι.

ib. καὶ γυναικὸς] καὶ om. A.B.M.

3. ὃ καὶ] ἦ καὶ B.M.

6. πρέπον] ἄλλως. πρέπον B.I.

ib. ἀρμολόμενον] ἦγον σῶφρον καὶ ἀρμολόμενον I. ἄλλως. ἀρμολόμενον A.

ib. γὰρ om. A.

7. ἄρσενας B. ἄρσενας A.M. ἀνδρας I. Hoc scholion in A. ultimum est folii 58 b. quod finitur textus versu 1205. Folium vero 59

incipit ab v. 1505. Interciderunt enim folia octo antequam quae nunc supersunt numeris notarentur.

14. καὶ συνοικῶν om. M.

15. μακάριος ἐστιν om. B.I.

20. τὸ δὲ om. M. In B.I. haec cum scholio v. 1208. cohaerent.

24. τὸ ἐξῆς om. I.

25. εὐτυχήσομεν] εὐτυχίσω, φησὶν, ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ἐπιβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν μὲν I.

ib. Ἑρμιόνην] Ἑλένην, compendio scriptum, M.

καλῶς εἰρηκέναι. Ἄλλως ἐὰν τούτου μόνου ἐπιτύχωμεν, πάντα τὰλλα καλῶς εἰρηκας. B.M.I. εἰπέ δηλονότι, ἐπεὶ τὰ ἄλλα γὰρ εἰ-
 πας κάλλιστα, εἴπερ εὐτυχήσωμεν, ἐλόντες σκύμνον ἀουσίῳ πατρός.
 Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰλλα: τὸ θεῖναι τὸ ξίφος ἐν
 5 τῇ δέρῃ αὐτῆς. Gu.

1213. σκύμνον: σκύμνος κυρίως τὸ τῶν λεόντων τέκνον, ἣν δὲ
 ἐπὶ ἀνθρώπου. B.M.I. τὸ γέννημα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
 76. εἶπε δὲ αὐτὴν οὕτως, ὡς παῖδα βασιλέως. Gu.

1215. μῆκος: ἤγουν ἢ παράτασις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
 10 76. αὐτὸ συντρέχει: εἰς αὐτὸ φθάνει. I. ἀντὶ τοῦ φθάνει λοιπὸν ὁ
 χρόνος καὶ ἐγγύς ἐστι. B.M.I. ἤγουν τῷ πλησίον αὐτὴν εἶναι τῶν
 οἰκῶν. τοῦ χρόνου τὸ μῆκος εἰς τοῦτο συντρέχει, ἤγουν εἰς τὸ εἶναι
 ἐκείνην ἐγγύς τῶν δαμάτων. Cant. αὐτό: ἢ τὸ ὁ μικρὸν καὶ ὑπο-
 στικτέον εἰς τὸ αὐτό, οὕτω τὸ γὰρ μῆκος αὐτοῦ τοῦ χρόνου συντρέ-
 15 χει καὶ συνέρχεται εἰς τὸ πλησίον αὐτὴν εἶναι. Gr. καὶ γὰρ ὁ
 χρόνος πολὺς διεληθὼν, ἀφ' οὗ αὕτη πρὸς τὸν τῆς μητρὸς ἐπορεύθη
 τάφου, συντρέχει καὶ οὖν συμβάλλεται πρὸς τὸ αὐτὴν ἐλθεῖν ἣν.
 Fl. 33.

αὐτό: εἰς. Gr. ὦ superser. Gu. i. e. αὐτῷ.

20 1216. καλῶς: τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον τὸ δὲ δόμων πάρος μένουσα
 ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν οἰκημάτων τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐκδεχόμενη,
 καὶ τὸ γέγωνε εἰς δόμους ἀντὶ τοῦ ἢ διὰ λόγων σημάνασα βόησον
 μέγα, ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι. ἢ τὰς θύρας κρούσασα.
 B.I. καλῶς: ἔχει τὸ πρᾶγμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
 25 76.

1217. μένουσα: περιμένουσα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
 πόδα: ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπέλευσιν. Gr. Flor. *idem*. τὴν ἀφίξιν τῆς
 παρθένου. Gu.

1. Ἄλλος om. I. In C. ἐὰν μόνον
 τοῦτο εὐτυχήσωμεν, δόξεις τὰ ἄλλα κα-
 λῶς εἰρηκέναι:—

ib. ἐὰν] ἐὰν γὰρ B.I.

13. τὸ ὁ Matth. pro τὸ τό.

19. καλῶς—τοιοῦτον] Haec etiam
 in M. qui de reliquis haec tantum
 habet, πάρος μένουσα: ἀντὶ τοῦ ἔμ-
 προσθεν ἢ τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐκδεχο-

μένη. et γέγων' ἐν δόμοις: ἢ διὰ τῶν λό-
 γων σημάνασα βόησον μέγα, ὥστε ἔνδον
 ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι:—

ib. τὸ δὲ δόμων—λόγων] σὺ δὲ μέ-
 νουσα ἔμπροσθεν τῶν δόμων προσδέχου
 τὴν ἔλευσιν καὶ παρουσίαν τῆς παρθένου,
 καὶ γέγωνε εἰς δόμους, τοῦτέστιν ἢ διὰ
 λόγου σημάνασα I.

1218. φύλασσε: ἐπιθήρει. Gr. Florr. iidem. τελευτηθῆ: πληρωθῆ. Gr. Florr. iidem. τελεσθῆ, ἀπαρτισθῆ. Gu.

1219. ξύμμαχος: βοηθὸς τοῦ Μενελάου. Cant. Gu. κασίγνητος πατρός: ἢ (om. Gr.) ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡγουν ὁ Μενέλαος. Cant. Gr. 5

1220. φθῆ: προφθάση. Gr. Fl. iidem. γέγωνε: βόησον. Gr. Florr.

1221. λόγους πέμψασ': λαλήσασα. Fl. 6.

1222. ἡμεῖς δ' ἔσω: ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς δὲ ἔσω πορευθῶμεν ὅπλισμένοι τὰς χεῖρας τῷ φασγάνῳ. Gr. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα: ἡγουν 10 τὸν περὶ ψυχῆς. Gr. τὸν τελευταῖον, ἐν ᾧ θανεῖν ἢ ζῆν πρόκειται ἡμῖν. Cant. Gu.

1225. ᾧ δῶμα ναίων: ἡγουν ὁ ἐν Ἄιδῃ ᾶν. (ἀποστροφή πρὸς Ἄγαμέμνονα add. Flor.) Gu. Fl. 6. ὀρφναίας: σκοτεινῆς, ὀρφανῆς τοῦ φωτὸς δηλονότι. Fl. 21. σκοτεινῆς, ὀρφανῆς τινος διὰ τὸ ἔρη- 15 μον εἶναι φωτός. B.M. Fl. 33.

1226. καλεῖ σ': ἀντὶ τοῦ καλεῖ σε. M. ἐπικαλεῖται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπίκουρον: βοηθόν. μολεῖν: ἐλθεῖν. I.

1227. τοῖς δεομένοισι: ἡμῖν τοῖς χρῆζουσι. Gr. Florr. iidem.

1228. προδεδόμαι: ἐγκαταλέλειμμα. Gr. Florr. iidem. 20

1229. δίκαια πράξαι: ἐν τῷ ἀντιγράφῳ φέρονται οὔτοι οἱ ὄϊαμβοι, καὶ ἐν ἄλλῳ δέ. M. ἐλών: κατασχών. Gr. Florr. iidem.

1230. τοῦδε συλλήπτωρ: τοῦδε τοῦ ἔργου βοηθὸς γενοῦ. I. τοῦ ἔργου συνεργός. Gr. Florr. iidem et 25. 34.

1231. ἴκου: ἐλθέ. I. ἀφ (i. e. ἀφίκου). Gr. ἐλθὲ ἢ ἔρχου ἢ 25 παραγενοῦ. Gu.

1232. οἱ σέθεν θνήσκουσ' ὑπερ: ἀπέδωκε τοῦτο πρὸς τὸ παίδων. Gu.

1233. ᾧ συγγένεια πατρός: παρ' ὅσον ὁ Στρόφιος Ἀναξιβίαν Κυδραγόρας ἔγημε τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλά- 30

4. ἡγουν ὁ M.] ὁ μενέλαος δηλονότι habent B.M.

14. σκοτεινῆς etiam I.
ib. ὀρφανῆς] ὀρφνῆς (sic) B. M.
ὀρφνης Fl. 33. Correxī ex scholio
praecedente.

15. διὰ τὸ om. B.M.

21. εἰ δ'] Videtur versus dicere

1229—1232.

29. Στρόφιος] στροφίος B, ut saepe.

30. Κυδραγόρας om. C.I. " Gu. haec

δης, ὡς φησι Κράτης. ἢ ἐπεὶ ὁ Στρωφίου πατὴρ Κρίσος Ἀτρείως θυγατέρα ἐγάμει αὐτὴν τὴν Κυδραγόραν. αἶμα δὲ οἱ παῖδες, γένος οἱ ἀδελφεῖ, συγγένεια οἱ γαμβροί. B.C.M.I. ᾧ συγγένεια τοῦ ἐμοῦ πατρός· προσήκε γὰρ κατὰ τὸ γένος τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Στρώφιος, ὁ
5 πατὴρ τοῦ Πυλάου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. qui (Florr.) praemittunt: ᾧ συγγενεῖς τοῦ ἐμοῦ πατρός.

1235. ἔκτεινα μητέρα: ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ, φησὶν, ἐφόνευσα τὴν μητέρα. M. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔκτεινα μητέρα, σοί, πάτερ, ἀρήγων. B. M.I. ὁ λόγος πρὸς Ἀγαμέμνονα. Gu. Fl. 6.

10 1236. κἀγὼ δ' ἐπέκλευσα: ἐπεβούλευσα, ὃ ἔστι συνήμεσα τῷ φόβῳ. M. καὶ ἐγὼ συνεργὸς ἦν ταῦδε τοῦ φόβου, καὶ ἠλευθέρωσα τῆς δειλίας. I. ἐπεβούλευσα: συνεβούλευσα. Gu. τῇ μητρί. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κἀπέλυσα: ἠλευθέρωσα ὑμᾶς. Gu. ὅκνου: φόβου. Gr. δειλίας, ἣν εἶχετε μὴ κτεῖναι τὴν μητέρα. Gu.

15 1237. οὐδ' ἐγὼ προὔδικά σε: ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τούτους ἐκίνησα. Gu.

1238. οὐκοῦν οὐεῖδη: οὐκοῦν βῦσαι ἡμᾶς, ὡς μέλλων κλύειν ταῦτα ἐπὶ οὐεῖδισιν. εἰ μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας. Ἄλλως. οὐεῖδη τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ὑπερμύσεις, ὡς καὶ ὁ
20 ποιητὴς “ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν οὐεῖδισιν.” B.M.I. ἀκούων οὖν τάδε τὰ οὐεῖδη, ἃ σὺ παῖδες προφέρουσι, λέγοντες: ὡς διὰ σὲ πάσχουσι, βοήθησον αὐτοῖς. ἢ οὐεῖδη λέγει, ἃ ἀκούουσιν αὐτοὶ παρὰ τῶν ἄλλων, μητροκτόνοι καλούμενοι. Gu.

1239. δαρίεις κατασπένδω σε: οἶον σπονδᾶς σοι διὰ δακρύων
25 ποιῶ· οὐ γὰρ ἔχω ἄλλο τι. B.M.I. λίαν ἰκετεύω σε. Gu. Fl. 6.

habet: κατὰ τινος γὰρ ἡ μήτηρ Στρωφίου Κυδραγόρα ἀδελφὴν ἦν Ἀγαμέμνονος. ἐνταῦθα δὲ φασὶν Ἀναξίβιαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν Στρώφιος ἔγημεν ὁ Πυλάου πατὴρ. ἢ συγγένεια λέγει, ἐπεὶ ὁ Στρωφίου πατὴρ Κρίσος Ἀτρείως θυγατέρα ἔγημε τὴν Κυδραγόραν. Florr. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. verbis supra adscriptis subjiciunt: ὁ Στρώφιος Ἀναξίβιαν ἔγημε τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ὁ Πυλάου. Fl. 10. autem habet: κατὰ τινος γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Κυδραγόρα ἀδελφὴν ἦν Ἀγαμέμνονος, ὡς φησι Κράτης.” MATTH.

1. Κρίσος] Scribatur Κρίσος. κρίσος C.

2. ἐγάμει] ἔγημε C.

ib. αὐτὴν om. C.I. αἶμα δὲ (δὲ om. M.)—γαμβροί om. C.

8. τὸ δὲ] δὲ om. B.I., ἔκτεινα μητέρα om. M.

11. καὶ ἐγὼ—φόβου] Haec etiam in B.

14. δειλίας Matth. pro δουλείας.

18. ταῦτα] τάδε I.

ib. ἐβοήθησας] ἐβοήθησεν M.

19. ὁ ποιητὴς] Hom. Il. 1, 211.

24. οἶον] ἦγον J.

καταβρέχω, καταχέω. Fl. 17. ἐγὼ δ' οἴκτοισι: ἐγὼ δὲ εὐχαῖς καὶ θρήνοις. I. οἰκτρότητι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὄδυρμοῖς. Gu.

1240. ἐξορμώμεθα: ἐξέλθωμεν. I.

1241. ἀκοντίζουσι: εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται αἱ εὐχαί, ἐπακούσει. 5 B.I. ἀραί: αἱ εὐχαί. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1242. πρόγονε: τοῦ Ὀρέστου. Gu. Fl. 6. ἢ πρόγονον ἑαυτοῦ τὸν Δία λέγει, ἐπεὶ ἡ τούτου μήτηρ Ἀναξιβία ἐκ Διὸς κατήγετο, ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Gu. δίκης σέβας: ὦ Δίκη. Gr. ἐπικαλεῖται δὲ αὐτὴν, ὡς δικαίως πράξας. (Gu. πράζοντες.) 10 Gu. Fl. 6.

1244. δίκη μία: ἐν δίκαιον. ἢ καταδίκη. Gu. τιμωρία. I. εἷς ἀγῶν, δίκη μία: τουτέστι ἐν ἀγώνισμα καὶ ἐν δίκαιον ποιούμεθα, ἢ ὁμοῦ ζῆν, ἢ ὁμοῦ θανεῖν· οὐ γὰρ ἀποθανόντος τινὸς ἐξ ἡμῶν οὐκ ἐθελήσει ὁ ἕτερος κοινωνῆσαι αὐτῷ τοῦ θανάτου, ἀλλ' ἢ πάντες 15 ζησόμεθα, ἢ τεβηξόμεθα πάντες. Gu.

1245. ὀφείλεται: μέλλει. Gr. χρεωστεῖται. Gu. ἀπόκειται. B.I. χρέος ἔγκειται. I.

1248. Μυκηνίδες: ὦ φίλοι Μυκηνίδες, αἱ κατὰ πρώτην μοῖραν οὔσαι κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἀργείων τὸ Πελασγικόν. Cant. Gr. τίνα 20 λέγεις λόγον, πότνια; παραμένει γὰρ ἔτι σοὶ τὸ καλεῖσθαι πότνια ἐν Δαναϊδῶν πόλει. Cant.

Μυκηνίδες ὦ φίλοι: πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ διαλέγεται. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀφεστήκασιν ἀλλήλων αἱ πόλεις. Ἄλλως. Ἰνάχω ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ 25 Φηγεύς. τούτων Φορωνεὺς μὲν ἄρξας τὸ νῦν Ἄργος Φορωνικὸν ἄστρῳ ἐκάλεσε. ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὐρώπαν, Νιόβην. Φηγεύς δὲ πόλιν κτίζει Φηγάς, καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτανα καὶ Μέσσωνα. Σπάρτανος δὲ παῖς Μυκηνεὺς, ὅς Μυκήνας

5. ἐπακούσει] ἐσακούσει I. In M. εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησαν. Conf. schol. v. 1258.

19. πρώτην μ.] μ. πρώτην Cant.

23. πρὸς] ἄλλως prae. in M, in quo hoc scholion post proximum legitur.

24. ἀφ. ἀλλήλων] ἀλλήλων ἀφ. I. M.

25. καὶ Φηγεύς om. M.

26. Φορωνεὺς μὲν] ὁ φορωνεὺς, sine μὲν, I.

27. Εὐρώπαν] εὐροπα M.

28. Φηγεὺς δὲ] δὲ om. I. μὲν M.

ib. Σπάρτανα] σπαρτῶνα M.

29. Μέσσωνα] μέσσωνα B. μεσσωνα

ἔκτισε. Φορωνέως δὲ ἀπολωλότες καὶ τῶν παίδων διασκεδασθέντων, Ἄργος ὁ Νιόβης βασιλεύσας ἔλην τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀργεΐαν καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστν Ἄργος ὠνόμασεν. τὰ πρῶτα: λείπει τὸ φέρουσαι. B.I. λείπει τὸ ἔχουσαι. M. τουτέστιν αἱ τὰ πρωτεῖα 5 φέρεσθε κατὰ τὸ Ἄργος. Πελασγὸν δὲ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ αὐτοῦ βασιλεύσαντος. B.I.

παραμένει γάρ: τὸ πότνιαν καλεῖσθαι. I. τὸ καλεῖσθαι πότνιαν περιμένει σοι. B.M.

στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν: στήθε εἰς φρουρὰν τῶν δώμων, αἱ μὲν ἀφ' 10 ὑμῶν εἰς τόνδε τὸν ἀμαξήρη τρίβον, ἤγουν δι' αὐτῶν ἔλκονται αἱ ἀμαξαι, τετραμμέναι δηλονότι, αἱ δὲ ἐνθάδε εἰς τὸν ἄλλον οἶμον, ἤγουν εἰς τὴν ἄλλην ὁδόν. Cant. Gr. τούτ' ἀμαξήρη: κατὰ τὴν λεωφόρον ὁδὸν τὴν δημοσίαν, αἱ δὲ εἰς ἄλλην ὁδὸν, εἰς τὸ τηρῆσαι τὸν οἶκον. I. τὸν κατημαξευμένον, τὸν συνήθη. Gu. Fl. 6. τρίβον: ὁ τρίβος καὶ 15 ὁ οἶμος Ἀττικῶς (Ἰωνικῶς Florr.). Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1252. ἐς φρουράν: εἰς τὸ φρουρεῖν καὶ τηρεῖν τὸν οἶκον. Fl. 21. ἀσφάλειαν. Fl. 6. φύλαξιν. Fl. 17. B.M.

1253. 1254. τί δέ μοι τόδε χρέος: ἤγουν τίνα χρεΐαν καλεῖς 20 ἐμὲ σαυτῇ, τουτέστι τί χρησιμεύσω σοι καλουμένη; I. οἶον εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προστάσσεις, τὸ φρουρεῖν δηλαδὴ τὴν ὁδόν. B.M.I. τί δέ με (μοι): εἰ μὲν δοτικῇ, οὕτως· εἰς τί δέ, ἤγουν εἰς ποῖον σκοπὸν, ἀπίεις ἐμοί, ἀντὶ τοῦ κελεύεις, τόδε τὸ χρέος. εἰ δὲ αἰτιατικῇ, οὕτως· εἰς τί τόδε τὸ χρέος, ἤγουν εἰς τίνα τήνδε τὴν 25 χρεΐαν καλεῖς ἐμὲ, τουτέστι, τίς ἐστὶν αὕτη ἢ χρεΐα, εἰς ἣν καλεῖς ἐμέ; Gr. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76.

1255. φόβος ἔχει με: φοβοῦμαι μὴ τις ἐπὶ δώμασι σταθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπιστάς τοῖς δώμασιν, ἐπὶ φόβου αἶμα ἕτερα πῆματα ἐφ' οἷς σύνεσμεν ἐργάσῃται καθ' ἡμῶν. Cant.

1. παίδων] τῶν Νιόβης add. I.
2. Νιόβης] Νιόβας B.
3. ὠνόμασεν] ἐκάλεσε I.
4. πρωτεῖα] πρῶτα I.
12. κατὰ τὴν λεωφόρον ὁδόν] Sic etiam M.
17. τηρεῖν] τηρῆσαι B.
20. οἶον om. M.I.

21. δηλαδὴ om. M.
27. In Gr. hae sunt singulae glossae: ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι—ἐπὶ δαμ.—δώμασιν—ἕτερα Gu. ἐπὶ Gr. οἷς σύνεσμεν Gu. ἐργάσῃται Gr. καθ' ἡμῶν Gu. Itaque in sqq. singulas glossas adscripsi, ut in Gu. vel Gr. leguntur. MATTH.

1258. ἐπειγώμεσθα: σπεύδωμεν. Cant. Gr.

1259. ἐκφυλάξω: ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Cant. Gr. πρὸς ἡλίου βολάς: τὸν ἀνατολικὸν φησι. M. πρὸς ἀνατολήν. I. ἤγουν τὸν πρὸς ἀνατολὰς φέροντα δηλονότι. Cant. Gr.

1260. πρὸς ἑσπέραν: πρὸς τὴν δύσιν. I. πρὸς ἑσπέραν φέρει: 5 ἦτοι ἠνιοχεῖ τὸ δυτικὸν, ὅτι τῆς ἑσπέρας ἐστὶν, ὅτι τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν. Ἄλλως. τὸ δυτικὸν λέγει. ἑσπέρας δὲ λέγει ὅτι τῆς ἡοῦς πέρας ἐστὶν, ἢ τότε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν. ἢ ἑσώφερα τις οὔσα ἀπὸ τοῦ πάντας εἰσφέρειν, ἦτοι εἴσω φέρειν. καὶ ἡ Σαυφῶ δὲ οὕτω τὸν ἑσπερον ἀστέρα εἶπε, τρόπον τινά ἐτυμολογοῦσα τὸ ὄνομα, “ἑσπερε 10 πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ’ αὔωσ.” B.M.I.

1261. δόχημα: οἶον περίφερέ σου καὶ πλαγίαζε τὸ ὄμμα, καὶ φύλασσε, καὶ τὰ πλάγια τῶν οἴκων ἐπιτήρει. B.M.I. δόχημα: πλαγίως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. διάφερε: παρά-
φερε. (κίνει add. Gu.) Gr. Florr. iidem. 15

1264. ἐκεῖθεν ἐνθάδ’: ἀπ’ ἐκείνου τοῦ μέρους εἰς τοῦτο. ἐπὶ κινήσεως ἐνταῦθα τὸ ἐνθάδε. Gr. σκοπιάν: ἀντὶ τοῦ φυλακῆν. Gr. ἐπιτήρησιν. Gu.

1265. ἔχομεν: οὕτω διαικείμεθα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θροεῖς: λέγεις. Gr. Fl. iidem. 20

1266. ἐλίστετε νῦν: τὸ ἐξῆς· ἐλίστετε νῦν βλέφαρον διὰ βο-
στρύχων, καὶ κόρασι δίδοτε πάντα, ὅ ἐστι πάντα τόπον τῆ θέα δίδοτε καὶ σκοπεῖτε. διὰ τῶν βοστρύχων δὲ, ἐπειδὴ καθειμένον ἔχουσι τὸν πλόκαμον μέχρι τῶν παρεῖων, ἢ ὡς πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην, ἢ ὡς

6. ἦτοι om. M.
ib. ἑσπέρας] Recte ἡοῦς πέρασ in
scholio proximo.

ib. ἐστὶν] ἑσπερας δὲ λέγει addit B.

7. Ἄλλως—λέγει addidi ex M.

ib. ὅτι] ἢ ὅτι B.I.

8. ἢ τότε—περῶμεν addidi ex M.

9. ἦτοι εἴσω] καὶ εἴσω M.

ib. Σαυφῶ] σαυμφῶ M.

10. ἑσπερον] ἑσπέριον B.I.

11. φαινόλις Barnes. φαινολις M.
φαινόλης B.I.

ib. αὔωσ] αὔων M.

21. νῦν (δὲ νῦν M.)] οὔν I.

23. διὰ τῶν βοστρύχων δὲ —] τὸ

διὰ βοστρύχων λέγει ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ
κινεῖν τὴν κεφαλὴν ἃδε κάκεισε. καὶ
ἐστὶν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν μέρος γὰρ τῆς
κεφαλῆς οἱ βόστρυχοι. ἢ τὸ διὰ βοστρύ-
χων λέγει ἐπειδὴ καθήμενον (sic)—ὄραν.
δηλοῖ δὲ ἢ διὰ τὸ μέσον κατὰ τοῦτον
τὸν λόγον Gu. Partem scholii repe-
tit M. διὰ τῶν β. δὲ, ἐπειδὴ—ἔχουσι
τὸν βόστρυχον μέχρι τῶν παρεῖων, ὡς ἀν-
παρθένοι. ἀλλ’ ὡς πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην,
λελυμένον αὐτὸν ἔχουσιν, ἐξ οὗ συνέ-
βαινε μὴ ὄραν:—

ib. ἔχουσι] εἶχον Gu.

24. τῶν παρεῖων M. Gu. τῶν om.

B.I.

παρθένοι, ἐξ οὗ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὄραν. B.M.I. κόραις: κόρας δὲ διὰ τὸ ἐπὶ ταῖς κόραις βλέφαρον κόρον γὰρ τὸ μέλαν. ἐλίσσετε καὶ κινεῖτε, καὶ διὰ τῶν βοστρήχων αὐτὸ δίδετε πανταχόσε. ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας καὶ τὰς ὄψεις ἀποτεῖναι πανταχοῦ. ἢ ἢ τὸ πάν-
5 τῆ ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ἢ πάντα τόπον δίδετε ταῖς ὄψεσι. B.M.I. λείπει τὸ βλέπειν. τῆς ἐπάρσεως ἄρατε ἄνω τοὺς βοστρήχους καὶ βλέπετε ἀνεμποδίστως. B.

ἐλίσσετε: συστρέφετε ἀπανταχόσε τοὺς ὀφθαλμούς. Gu. βλέφαρον: τοὺς ὀφθαλμούς δηλονότι. ἤγουσ περισκοπεῖσθε. Gr. Fl. 6.
10 9. 17. 21. 56. 59. 76. κόραισι δίδετε: τὸ βλέφαρον ἐνδίδετε ταῖς κόραις, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς πάντα ἤγουσ πρὸς πᾶν μέρος διὰ τῶν βοστρήχων. Gr. Fl. 6. 17. 56. 59. 76.

1269. ὅδε τίς: φαντασθὲν τὸ ἡμιχόριον ἐρχόμενόν τινα τοῦτο πρὸς τὴν Ἡλέκτραν φησίν. ἀγρότης δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ μετὰ μὴ τινα
15 ἂν τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρῶν ἀφῖχθαι, ἀλλ' ἐξ ἀγοῦ τινὰ, τιμμένα λέγω, ἢ συβώτην διὰ τινα χρεῖαν. Gu. I. τὸ τίς ἀόριστόν ἐστιν, οἷον ἀγρότης τις ἄρα ἀνὴρ ὅδε, ὃν λέγεις δηλονότι, πολεῖ ἀμφὶ τὸ σὸν μέλαθρον ἤγουσ ἔρχεται ἐπὶ τὸ σὸν μέλαθρον. Gu. I.

προσέρχεται: ἡμῖν δηλονότι. Gr.

20 1270. ἀγρότας ἀνὴρ: ἀγροῖκος, δρυτόμος. Gu.

1271. ἀπωλόμεσθ' ἄρα: ὧ φίλοι, αὐτίκα, εἰς τοὺς κεκρυμμένους ἔξιφθεις θῆρας, ἤγουσ τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην, φανεῖ τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουσ δεῖξει, μηνύσει. Gr. I.

1272. ἐχθροῖς: τῷ Μενελάω καὶ τοῖς ἄλλοις. Gu.

25 1273. ἀφισβος ἔχε: τὸ ἔχε ἀντὶ τοῦ ἔσο. B. μὴ φοβουῖ, ἀφισβος ἔσο. I. κενός: ἐν ἐρημίᾳ ἀνθρώπων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

1. κόραισι—διὰ τὸ] κόραισι: κόρας φησὶ τὸ B.I.

2. κόρον (κορὸν B.) γὰρ τὸ μέλαν om. M.

11. πρὸς πᾶν] προπᾶν G.

16. τὸ τίς] τὸ δὲ τίς I.

ib. ἐστιν, οἷον] ἤγουσ Gu.

17. ἀγρότης—] Hunc locum e Gu. dedi. Vulgo ἀόριστόν ἐστιν, οἷον ἀγρότης τις. ὃ δὲ ὃν λέγει δηλ. πολεῖται, ἤγουσ ἔρχεται etc. Codex etiam ἤγουσ

ἀγρ., omittit ἔρχεται et habet ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ σὸν μ. Idem fuisse videtur in Cant. ex quo King. in paraphr. post ea, quae e textu et scholio edito dedit, adjecit πολεῖ ἀμφὶ τὸ σὸν μέλαθρον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ σὸν μ. Ceterum in Gu. haec verba a superioribus sejuncta sunt. MATTH.

22. φανεῖ—μηνύσει] δεῖξει καὶ μηνύσει τοῖς ἐχθροῖς I.

1274. *στίβος*: ἀρσενικῶς ὁ στίβος εἶπε. *κενός*: ὃν οὐ δοκεῖς κενὸν εἶναι. B.M.I.

1275. τὸ σὸν βέβαιον: πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει ἡ Ἡλέκτρα· πῶς δὲ τὸ κατὰ σέ ἐστι βεβαιον; ἄρ' ἐτι βέβαιον μένει; B. M.I. τὸ σόν: μέρος. Gr. ἤγουν ἡ σὴ φυλακὴ βεβαία ἐστίν. Gu. 5 ἐτι: ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1276. εἰ τὰδ' ἔρημα: εἰ τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν μέρη εἰςὶ μεμωμένα. I.

1278. καλῶς τὰ γ' ἐνθένδ': καλῶς ἔχει δηλονότι τὰ ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους. Gr. Cant. τὰπίσω (sic Gu.): τοπικῶς λέγεται τὸ ὀπίσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἄλλην ὁδόν. Cant. Gr.

1279. ὡς: ὅτι. Gu. πελάζεται: ἀντὶ τοῦ πελάζει. Cant. Gr. πλησιάζει. Gu.

1280. ἐς ταυτόν: ὡσπερ ἐπὶ σοὶ οὐκ ἔνεστι φόβος, οὐδὲ ἐπ' ἐμοί. B. ἐμοί. Gr. Flor. ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖς μοι. M. Cant. Gu. τῆδ' ὄχλος: ταύτῃ τῇ μερίδι θόρυβος, ἀντὶ τοῦ πρᾶγμα ποιῶν θόρυβον. Cant. Gr. τῆδε: ἐνταῦθα, ὅπου ἐγὼ εἶμι. Gu.

1281. φέρε νῦν: τὴν ἀκοήν, ἣτοι τὸ οὖς τὸ ἐμὸν πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ, ὥστε ἀκοῦσαι. B.M.I. ἀκοάν: ἀκουσμα, βοήν. Gu. 20 ἤγουν ἀκουστικὸν λόγον. Fl. 59.

1282. τί μέλλεθ': διὰ τί ἀναβάλλεσθε πρὸ τοῦ ἐπιστῆναι τινα σφάγια φοινίσσειν, ἀντὶ τοῦ τὰ ξίφη μολύνειν, τουτέστι τὴν Ἑλένην φονεύειν. B.M.I. τί βραδύνετε οἱ κατὰ τὸν οἶκον ὄντες ἐν ἡσυχία, ἤγουν ἐν ἀταραξίᾳ, ἐν ὅσῳ οὐδεὶς ὄχλεῖ, ὥστε σφάγια φοινίσσειν. ὥστε τὴν σφαγὴν ποιεῖν, ὥφειλεν· ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς

1. ὁ στίβος εἶπε—εἶναι M. εἶπεν ὁ στίβος, ὃ ἐστὶν ἡ ὁδός. et in marg. ὃν οὐ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι B. In I. est εἶπεν ὁ στίβος· κενός ἐστὶν ὁ στίβος. αἰ (sic) οὐ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι.

3. πρὸς om. M.

ib. ἡ Ἡλέκτρα] ἡ om. I.

4. ἐστι βέβαιον om. I., βέβαιον om. B. Proxima ἄρ' ἐτι βέβαιον μένει om. M.

5. μέρος] Hoc habent etiam Flor. omnes. Pro reliquis Fl. 6 ἡ φυλακὴ

ἡ ἐπὶ σέ βεβαία μένει, ἤγουν ἐπάρχει.

19. ἣτοι (ἣτοι om. B.)—ἀκοῦσαι] καὶ τὸ οὖς—ὥστε ἀκοῦειν βοήν τῆς Ἑλένης:—M.

22. ἀναβάλλεσθε] μέλλετε M.

23. ἀντὶ—μολύνειν om. M.I.

ib. τουτέστι τὴν Ἑλένην φονεύειν] τὴν μάχαιραν M.

24. E Cant. edid. King. ὡς ἡσυχία ἤγουν ἀταραξία ἐστίν. In Gr. ἀταρ.—ὄχλεῖ, tum αἶμα—σφαγῆς inter lineas etiam scriptum in Gu. MAT.

αἷμα φηίσει. φησὶ σφάγια φηίσειν, αὐτὶ τοῦ αἵμα χεῖν διὰ σφαγῆς. Cant. Gr. πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ὀρέστην φησί. Cant. Gu.

1285. σφάγια: τινὲς γράφουσι σφαγίδα φηίσειν, ὅ ἐστι τὴν μάχαιραν. B. τὰ θύματα, ἤγουν τὴν Ἑλένην. Gu. φηίσειν: βά-
5 πτειν ἐν τῷ αἵματι. Gu. ἄφειλεν εἰπεῖν ἐκτελέσαι. Fl. 33.

1287. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος: ἄρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέ-
φαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν; οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπο-
γράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τῷ
τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς ἀφείναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν. "Αλ-
10 λως. εἰ ἢ ἐκκεκώφηται ἀνευ τοῦ ν, ἔστιν ὁ λόγος, ἄρα μὴ καὶ τὰ
ξίφη τῆς Ἑλένης ἀγασθέντα τὸ κάλλος ἀνεπαίσθητα καὶ ἀνεέργητα
γεγύνασιν; εἰ δὲ ἢ ἐκκεκώφηται μετὰ τοῦ ν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸν
Ὀρέστην ἀκουστέον ἄρα μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀνεπαίσθη-
τοι ἔμειναν καὶ εἶσαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφηται, ὡς "σπάρτα λέλυ-
15 ται." Ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφεται ξίφη. σημαίνει γὰρ
ὅτι εἰς τὸ κάλλος Ἑλένης ἀποβλέψαντες ἀνεπαίσθητοι ἔμειναν καὶ
εἶσαν τὰ ξίφη. ὁ δὲ λόγος, ἄρα μὴ καὶ τὰ ξίφη κενίχηται τῷ
κάλλει καὶ διαμεμάλακται; εἰ δὲ ἢ ἐκκεκώφονται, ἐπὶ τῶν περὶ
Ὀρέστην ἐκδέκτεον, ὅτι ἐκκεκώφονται αὐτοὶ πρὸς τὸ κάλλος καὶ
20 εἶσαν τὰ ξίφη. B.M.I. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος: ἀφορῶντα δηλονότι.
Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. ἐκκεκώφηται: ἀνεέρ-
γητα ἔμειναν τὰ ξίφη. Gr. Florr. iidem. ἡμβλύθη, ἐξησθένησε.
Gu. Fl. 6.

1289. ποδὶ βοηδρόμφ: τῷ βοηδρῷ, τῷ μετὰ βοῆς βοηδοῦντι, ἢ τῷ
25 ἐν τῇ βοῇ θέοντι, ἤγουν ἐν τῇ μάχῃ. ἴσως, φησὶ, τις ἀπὸ τῶν Ἀρ-
γείων μετ' ὀπλων ὀρμήσας πρὸς τὰ μέλαθρα βοηθῶς παραγενήσεται.
B.I. ποδί: πορείᾳ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.
βοηδρόμφ: βοηδρῷ. (ταχυτάτῳ add. Gu.) Gr. Florr. iidem.
προσμίξει: προσελεύσεται. Gr. παραγενήσεται. M. Florr. iidem.

6. βλέψαντες] ἐμβλέψαντες Fl. 10.

8. ἅμα τῷ] ἅμα τὸ M.I.

9. τοὺς λίθους—τοῦ ν, ἔστιν τ' λι⁹
—ἢ, ὅ ἐστιν M.

10. λόγος] λόγος ἔτι M.

12. ἢ et μετὰ τοῦ ν om. M.

ib. τὸν om. I.

14. σπάρτα λέλυται (Hom. Il. 2,

135.) M. παραπέληται B.I.

15. ἐκκεκώφεται Matth. pro ἐκ-
κεκώφονται. Proxima σημαίνει usque
ad ἔμειναν καὶ εἶσαν τὰ ξίφη addidi
ex M., qui reliqua omittit.

24. βοηδρῷ—βοηθοῦντι] Haec in M.

25. ἴσως—ὀρμήσας om. B.

26. μέλαθρα] φησὶ τις addit B.

προσμίξει καὶ προσέλθῃ. τοῦτο δὲ εἶπεν ἢ διότι πρὸς τὸν φόνον οὔτοι βραδύνουσιν, ἢ διότι τὸν χορὸν εἶδεν ἀμελῶς πρὸς τὴν φυλακὴν ἔχοντα. Gu.

1291. σκέψασθε: βέλτιον καὶ ἀκριβῶς σκοπήσατε· οὐ γὰρ χρεία νῦν τοῦ καθέζεσθαι. B.I. βέλτιον δ' ἀκριβῶς σκοπήσαι ἐκ διαδοχῆς 5 πάντα περιβλεπομένην. Fl. 33.

οὐχ ἔδρας ἀγών: οὐκ ἀναπαύσεως καιρός. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 56. 59. 76.

1292. ἐνθάδ': εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐπὶ κινήσεως. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Cant. ἐλίσσετε: τοὺς ὀφθαλμοὺς δηλονότι, 10 ἤγουν περισκοπεῖσθε. (συστρέφετε ἑαυτάς add. Gu.) Gr. Florr. iidem. Cant.

1293. ἀμείβω: ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστι χρεία τοῦ καθέζεσθαι εἰς διαδοχὴν πάντα περιβλεπομένην. M. διαβιβάζω τὸν ὀφθαλμὸν ἀκριβῶς πάντα περιβλεπομένην. B.I. διέρχομαι τοῖς ὄμμασιν. Gr. Fl. 15 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

1296. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος: ἰὼ, Ἄργεῖοι, ὄλλυμαι κακῶς. I. ὄλλυμαι: φθειρόμαι. Gu.

1297. χεῖρ' ἔχουσιν: ἤγουν ἤδη τοῦ φόνου ἀπάρχονται. Gu.

1298. Ἐλένης τὸ κώκυμα: Ἐλένης ὁ θρήνος, ὡς ἔστι τεκμήρα- 20 σθαι. I. κώκυμα: ἢ μετὰ θρήνου βοή. Gr. et Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

ἀέναον: διηκεές. I. ἀδιάλειπτον. Gu.

1300. ἔλθ' ἐπίκουρον: ἐλθὲ ἐξ ἅπαντος τρόπου ἐπίκουρον τοῖς ἐμοῖς φίλοις. Cant. Gr. πάντως: ἀληθῶς. Cant. Gu. 25

1301. παρών: ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει ὦν. B.M.I. παρών: ἐν Ἄργει, ἐν τῇ πόλει ὦν. Gu. Fl. 6.

1302. καίνετε: τὸ ἐξῆς, φονεύετε τὴν λιποπάτορα, τὴν λιπόγαμον. Gr. τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς πατέρα, τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα. Gr. 30

1. προσέλθῃ] προσέλθει Gu.

4. βέλτιον—σκοπήσατε] Haec in M.

ib. καὶ om. B.

14. διαβιβάζω τὸν ὀφθαλμὸν]. ἀντὶ τοῦ B.

20. ὡς ἔστι τεκμήρασθαι habet M. ὡς τεκμήρασθαι τι B.

26. ἀντὶ τοῦ M. οἶον B., om. I.

28. In I. est τὸ ἐξῆς καίνετε τὴν λιποπάτορα ἤγουν τὴν λιπόγαμον. ἤγουν τὴν καταλιποῦσαν τὸν ἑαυτῆς γάμον.

καίνετε: ἀποκτείνετε, ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεῖω. I. σφάζετε, κεντεῖτε. (καινὴς γὰρ ἢ μάχαιρα add. Fl.) Gr. Fl. 6.

1303. δίπτυχα: διπλᾶ διὰ τὴν ὀξύτητα. Gu. τὰ δύο. M. διπλᾶ, ἢ δύο. B. ἀντὶ τοῦ δύο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

5 δίστομα: ἀντὶ τοῦ δύο στόματα ἑκάτερον ἔχοντα. Gr. Florr. idem.

1304. ἰέμενοι: ἀντὶ τοῦ ἰέντες. ἀπλούστερον δὲ ὡς γυναῖκες εἶπον· οὐδεὶς γὰρ ξίφος ἀφήσῃ καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἰέμενοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι. B.M.I.

ἰέμενοι: ἀφιέντες. Gr. πέμποντες. Gu.

10 1305. λιποπάτορα, λιπόγαμον: τὴν καταλιποῦσαν τὸν πατέρα καὶ τὸν Μενέλαον. I.

1306. ἔκανεν: αἰτία ἐγένετο φουεμβῆναι αὐτοῦς. Gr. ἐφουευσεν. Gu.

1307. δορί: ἐν τῷ πολέμῳ. Gr. παρὰ ποταμόν: τὸν Ξάνθου. I. 15 τὸν Σιμόντα. Gr. τὸ ποταμόν καὶ τὸ Σκαμάνδρου δίνας ταυτοῦ ἐστίν. Bar. Gu.

1308. ὄβι δάκρυα: ὅπου συνέπεσε δάκρυα περὶ τὰς συστριφὰς τοῦ Σκαμάνδρου. I.

1309. ἔπεσε: ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν. B.M. συνέπεσε: συνῆλθον. 20 Gr. συνεμίγησαν. Fl. 33. σιδαρέισι βέλεσιν: διὰ σιδηρῶν βελῶν. Gr.

1311. τινός: ἀνθρώπου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1312. εἰσπεσούτος: εἰσελθόντος. Fl. 6. ἐκείνου. Gu.

1313. εἰς μέσον φόνου: ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ φόνου, ἢ εἴσω 25 τοῦ φόνου. Gr. et Gu. I. περιφραστικῶς. I. φόνου: τῆς μητρὸς αὐτῆς. Gu.

1315. στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα: στείχουσα γὰρ πίπτει εἰς βρόχους δικτύων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δικτύων βρόχους: περιφραστικῶς, εἰς τὰ δίκτυα. B.M.I. εἰς δίκτυα, εἰς σύλληψιν 30 ἄφικτον. Gu. βρόχους: πνιγμονάς. Fl. 33.

1316. ἦν ἀλφῖ: ἐὰν κρατηθῆ. I. ἀγρευθῆ, κρατηθῆ. Gr. Fl. 25. 34. 76.

1. ἀποκτείνετε, ἐκ τοῦ καίνω B.

ἢ μάχαιρα.

2. καινίς] καινῆς Fl. Correxī ex M. qui sola verba habet καινίς γὰρ

24. ἀντὶ τοῦ om. I.

29. περιφραστικῶς post δίκτυα B.I.

1317. κατά-τητε: ἐν καταστάσει γίνεσθε καὶ μὴ θορυβεῖσθε. ἀναδράμετε, φησὶν, εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν τῆς ὄψεως, καὶ τὸ μὲν ὄμμα κατεστυγνακὸς ἔχετε, τὸ δὲ πρόσωπον ἀνυπόπτου τῶν πεπραγμένων χάριν, τούτεστι προσποιεῖσθε καὶ νῦν κατηφεῖς εἶναι καὶ λυπεῖσθαι διὰ τὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ περιχαρεῖς ὑμᾶς ὀρῶσα συνῆ τὸ 5 κατὰ τῆς Ἑλένης πραττόμενον. B.C.M.I. πάλιν κατάστητε: ὡσπερ πρότερον, πρὸ τοῦ ἔλθειν αὐτὴν δηλονότι, ἐν ἡσύχῳ μὲν ὀμματι, ἤγουν ἀταράχῳ, ὡς ἀνελπίστως ἔχουσαι δηλονότι καὶ ἠπορημένα, καὶ ἐν χροῖᾳ ἀδήλῳ, ἤγουν ἀνυπόπτῳ ἕνεκα τῶν πεπραγμένων. Cant. Gr.

1318. ἀδήλῳ: τῇ τοῦ προσώπου διαθέσει ἀνυπόπτως. B. ζοφώ-10 δει καὶ ἀφανεῖ χαρᾶς, ἀνυπόπτῳ. Gu.

1320. οὐκ εἰδυῖα τὰξειργασμένα: οὐ γινώσκουσα τὰ γεγενημένα. Gu. El. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1322. στέψασα: κοσμήσασα. I. διὰ τοῦ τῆς μητρὸς πλοκάμου τιμήσασα. Gu. σπείσασα: θυσιάσασα τοῖς κάτω θυσίας. I. 15 χροάς: ἃ ἔθος τοῖς νεκροῖς πέμπεσθαι. Gu.

1323. ἦκω λαβούσα: ἦλθον, φησὶν, ἐξευμεισαμένη τὴν ψυχὴν τῆς Κλυταιμνήστρας. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ εὐμενὲς συντέθειται τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ πραῦμενῆς. B.C.M.I. πρευμένειαν: πραότητα, εὐμένειαν. B.I. συμπάθειαν, ἰλασμὸν πατρὶ καὶ μητρί. Gu. 20

1324. ἦντιν' ἐν δόμοις—βοήν: διὰ τὴν βοήν, ἦντινα ἦκουσα ἐν τοῖς δόμοις. Gr. δέον εἰπεῖν πρὸς τὸ φόβος βοῆ ἦντινα κλύω, ἐπειδὴ τὸ ἦντινα προῦθηκε, πρὸς ταῦτο καὶ βοήν ἐπήγαγεν. Gu. I.

1325. τηλουργὸς οὔσα: πόρρω οὔσα, ἦτοι τῆλε τῶν ὀρίων τῆς οἰκίας. ἐν γὰρ τῷ τάφῳ τῆς Κλυταιμνήστρας ἦν. ὁ δὲ λόγος, ἀλλὰ 25 περίφοβος γέγονα διὰ τὴν γενομένην βοήν ἐν τοῖς οἴκοις, ἦν ἦκουσα πόρρω οὔσα. B.C.M.I. κλύω βοήν: λείπει ἢ διὰ, διὰ τὴν βοήν. B.

1. κατάστητε] ἐν κατάστητε I.

ib. ἐν κ.] ἀντὶ τοῦ ἐν C.

ib. θορυβεῖσθε] θορυβεῖτε C.I.

2. ἀναδράμετε] ἀνδρα μένετε C.

3. κατεστυγνακὸς] κατεστυγνακὸς I.

5. λυπεῖσθαι] λυπεῖσθε B.C.M.

ib. περιχαρεῖς ὑμᾶς] περιχαρῆς ἡμᾶς

C.

ib. τὸ—πραττόμενον] τὸν κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλένης πραττόμενον φόνον B.I.

17. τὴν ψυχὴν] τὸν τάφον I.

18. τῆς K.] τῆς om. B.M.

19. πραῦμενῆς] πραῦμένης M. πρευμένειαν C. omisso ἀντὶ τοῦ.

ib. εὐμένειαν etiam M., et in marg. πραιεῖαν.

20. συμπάθειαν etiam B.

24. Lemma et πόρρω οὔσα om. C.

ib. πόρρω—ὀρίων] μακρὰν, τῆλε τῶν ὀρίων οὔσα M.

27. λείπει διὰ, omissis reliquis, I.

1326. τί δ' ἄξι' ἡμῖν: τί δὲ ἤρμοζεν ἄλλο; τὰ πράγματα ἡμῖν ἄξια στεναγμάτων τυγχάνει. Gr. τί δ' ἄλλο ἤρμοζεν ἡμῖν; τὰ πράγματα ἡμῖν ἄξια τυγχάνει στεναγμάτων. I. πεπόνθαμεν ἄξια στεναγμάτων. ἢ αὐτως: πῶς; φησὶν, οὐκ ἄξιός στενάζομεν, θανεῖν
5 κατακριθέντες; B.C.M.I. τί δέ: καινόν, εἴ ἤκουσας. Gu. Fl. 6. ἔστι δ' λέγεις. Fl. 33.

1327. εὐφημος ἴσθι: εὐφήμει· τί δὲ καινόν λέγεις; I.

1328. θανεῖν: ἐκυρώθη, ἐψήφισται τῷ Ἄργει θανεῖν Ὀρέστην καί
με. Cant.

10 1329. μὴ δῆτ': εἴθε μὴ γένοιτο θανεῖν ἡμᾶς. Gr. et Gu. I. πε-
φυκότης: ὑπάρχοντας. Gu. I.

1330. ἄρα: ἤρμισται. I. ἤρμοξε, προσήκεν. Gr. ἤρμόσθη,
κεκύρωται, ἐκύρωθη. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 75.
ἀνάγκης—καθέσταμεν: εἰς τὸν ζυγὸν δὲ τῆς δουλείας ὑπάρχομεν. I.
15 ἤρουν ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητόν ἐστι τοῦτο. Gu. Fl. 6. ἐστάθημεν.
ἢ ἀπὸ τοῦ καθεστήκαμεν κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχομεν. Gu.

1331. ἦ τοῦδ' ἕκατι: ἄρα χάριν τούτου ἐστὶν ἡ βοή κατὰ τοὺς
οἴκους; I.

1332. ἰκέτης: παρακλήτωρ. I. ἀντὶ τοῦ ἰκετικῶς. Gr. Fl. 6.
20 9. 21. 56. 59. 76.

1333. οὐδὲν οἶδα μᾶλλον: οὐδὲν πλεόν οἶδα. Gr. Florr. *idem*.
πλεόν ἢ πρότερον. Gu.

1334. τλήμων Ὀρέστης: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ παρακαλεῖ. B.M.
προσπεσῶν βοῆ ὑπὲρ αὐτοῦ. Gu. βοῆ μὴ θανεῖν αὐτός, καὶ ὑπὲρ
25 ἐμοῦ, ἵνα μὴ θάνω. Gr.

1335. ἐπ' ἀξιώσιν τᾶρ': ἀξίως ὅτι καὶ ὁ οἶκος θρηγεῖ δι' ἡμᾶς.
ἐὰν μὲν ἂν εὐφημῆ γράφηται, ἀντὶ τοῦ δυσφημῆ νοητέον. ἢ ἦ
κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον, συνδέσμου οὗτος τοῦ ἂν· ἐὰν δὲ ἐφ' ἐν,
ἀνευφημῆ, ἀντὶ τοῦ κατευφημῆ καὶ ἀναθρηγεῖ ὁ οἶκος, καὶ σημαίνει

3. πεπόνθαμεν] ἄλλως praef. in I.

4. στεναγμάτων. ἢ αὐτως] στεναγ-
μῶν. ἄλλως M.

ib. οὐκ ἄξιός—κατακριθέντες] ἄξια
ἡμῶν στενάγματα ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄξιός
στενάζομεν M.

8. ἐκυρώθη et τῷ Ἄργει etiam Gr.

10. ἡμᾶς] συγγενεῖς ὑπάρχοντας ad-
dit I.

26. ἡμᾶς] ἡμᾶς B.

27. ἂν scripsi pro ἂν.

ib. εὐφημῆ] εὐφημῆ M.

ib. γράφηται (γράφεται I. γρ. B.)
om. M.

29. κατευφημῆ] κακευφημῆ (sic)
M. καταφημῆ I.

ib. καὶ σημαίνει] ὅ ἐστι M. καὶ
om. B.

τὸ ἀνηχεῖ. B.M.I. τὸ ἄρα ἐπὶ τοῖς τραγικοῖς συλλογιστικὸν ὄν καὶ προπαροξύνεται καὶ προπερισᾶται κατὰ τὴν τοῦ μέτρου χρείαν. Fl. 21.

1336. περὶ τοῦ γάρ: περὶ τίνος γὰρ ἄλλου φθέγγαιτό τις, ἢ θρηνησειεν, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύμεθα; Ἄλλως. διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο 5 ἔμελλέ τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις; B.M.I. ἀλλ' ἀπελθε, καὶ μετάλαβε τῆς παρακλήσεως τοῖς φίλοις, προσπεσοῦσα τῇ μητρὶ τῇ μεγάλως μακαρίᾳ, ὥστε τὸν Μενέλαιον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας. ἀλλ', ὦ Ἑρμιόνη ἢ ἀνατραφεῖσα διὰ τῶν χειρῶν τῆς μητρός μου, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν. ἄγε ἐλθέ εἰς ἀγῶνα, 10 ἐγὼ δὲ ὀδηγήσω· σὺ γὰρ ἔχεις μόνη τὸ στήριγμα τῆς ἡμῶν σωτηρίας. I.

περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου: ἢ περὶ τοῦ σωθῆναι. Gu.

1337. μετάσχος: συμμετάσχος. Gr. Fl. 17. 59. 79, μέτοχος γενεῦ. Fl. 6. κοινῶνσον. Gu. Fl. 6. 15

1338. τῇ μεγ' ὀλβία: τῇ μεγάλως μακαρίᾳ, εὐδαίμονι, εἰρωνικῶς. Gu. τῇ μεγάλως μακαρίᾳ. Gr.

1342. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ': ἐσχηματισμένον τὸ γὰρ φαινόμενόν ἐστιν εἰς ἀγῶνα λόγων παρακλητικῶν, τὸ δὲ νοούμενον εἰς ἀγῶνα θανάτου. Gu. 20

1343. σωτηρία γάρ: ἀντὶ τοῦ, ἐν σοὶ ἐστὶν ἡ σωτηρία ἡμῶν, δῆλωμα δὲ ἐστὶ τοῦτο. B.M.I. τέρμα: τέλος. Gu. Fl. 6. 17.

1344. ἰδοῦ, διώκω: ἰδοῦ, ἐλαύνω τὴν πορείαν εἰς δόμους. σεσωσμένοι ἐστὲ ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. I. διώκω: ἐλαύνω. Gr. ἐμβάλλω, εἰσάγω, κινῶ. Gu. 25

1345. ὅσον γε τοῦπ' ἐμ': ὅσον τὸ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Gu. ὦ κατὰ στέγας: ὦ ἡμεῖς οἱ κατὰ τοὺς οἴκους ξιφηφόροι, οὐ συλλήψεσθε τὴν Ἑρμιόνην; I. ξιφήρεις: οἱ ξίφη βαστάζοντες. Fl. 6. ἄγραν: θήραμα. Fl. 6.

1347. οἱ γῶ: οἴμοι, τίνες εἰσὶν οὗτοι, οὓς εἰσορῶ; Gr. I. 30 σιγᾶν πρέπον: ἡμῖν γὰρ ἤλθες, οὐχὶ σεαυτῇ σωτηρία. I.

1349. ἔχεσθε: αὐτῆς. Gu.

1351. οὔνεκ' ἀνδρας: τὸ ἐξῆς, οὔνεκ' ἀνδρας Φρύγας κακοὺς εὐρῶν οὐκ ἔπραξεν αὐτοὺς οἷα χρὴ πράσσειν κακοῦς. B.M. τὸ ἐξῆς, ὅτι

ἄνδρας ἀνδρείους, καὶ οὐ δειλοὺς Φρύγας εὐρών, ἔπαθεν ἅπερ χρὴ παθεῖν τοὺς κακοὺς. I.

1354. πρὸ μελάθρων: ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. M. ἔμπροσθεν τῶν οἰκῶν. B. ὅπως ὁπραχθεὶς φόνοσ: ὁ τῆς Ἑλένης ἤγουν (σκοπεῖτε. 5 φησὶ, Bar.) μὴ κλαίνοσα ἢ Ἐρμιόνη διὰ τὴν μητέρα ἀκουσθήσεται τοῖς Ἀργείοις, οἱ δὲ θροηθέντες εἰς τάχος (ταχὺ Bar.) ἐνταῦθα ἔλθοιεν. Bar. Gu.

1356. βοηδρομηταί: ὥστε ἐπὶ βοηθείᾳ δραμεῖν (Gr.) πρὸς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς. I. λείπει τὸ ὥστε. B.M.

10 1357. πρὶν ἐτύμως: μὴ ποτέ τις ἔλθῃ πρὶν ἡμᾶς ἀκοῦσαι παρὰ τινῶν πῶς τὰ ἔσω διάκειται, ἢ καὶ ἰδεῖν τὸν Ἑλένης φόνον. B.M. πρὶν ἀληθῶς ἰδῶ τὸ σῶμα τῆς Ἑλένης πεφουενμένον, ἦτοι ἡμαγμένον, ἐν τοῖς οἴκοις κείμενον, ἢ ἀκούσομεν τοῦτο παρὰ τινος τῶν δούλων. I. ἐπειδὴ μόνῃ αὐτῇ ἔμελλεν εἰσελθεῖν ἐντὸς καὶ ἰδεῖν τὸν τῆς
15 Ἑλένης φόνον, διὰ τοῦτο τὸ ἰδῶ ἐνικῶς ἐξέφερον· εἰ δέ τις ἐξῆτων εἶπεν, οὐ μόνῃ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ χοροῦ ἤκουσεν αὐ, καὶ διὰ τοῦτο πληθυντικῶς ἐνταῦθα τὸ πυθώμεθα εἶπεν. Gu. Bar.

1358. καθαιμακτόν: ἀντὶ τοῦ καθημαγμένου. M. ἡματωμένου. Gr.

20 1360. τὰς μὲν γὰρ οἶδα: ὡς ἀπὸ τῆς βιοῆς ἐν συμφοραῖς οὔσαν τὴν Ἑλένην ἐγίνωσκον, ἀγνοῶ δὲ εἰ πέρασ ἔσχεν ὁ φόνοσ αὐτῆσ. B.M.I.

διὰ δίκασ ἔβα: δικαίως ἢ Νέμεσισ τὴν Ἑλένην ἐτιμωρήσατε. ἢ οὕτως, ἢ νέμεσισ τῆσ δίκησ τῶν θεῶν ἔμμελεν, ὃ ἔστι δίκην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν· ἐνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί. B.M.I.

25 ἔβα: ἐπορεύθη. (ἤλθε add. Gu.) Gr. Florr.

1362. νέμεσισ: ἢ δίκη (τιμωρία, ὀργή add. Gu.) Gr. Florr.

1364. ὀλόμενον: ἦτοι ἀπολόμενον καὶ ὀλέθριον. B. τὸν ἄξιον ἀπωλείασ. Gr. ἀπολεσθησόμενον, ὀλέθριον. Gu.

1365. ἄγαγε: διότι ἤρπασε τὴν Ἑλένην. Fl. 6. Ἑλλάδα: τοὺσ
30 τῆσ Ἑλλάδοσ ἀνθρώπουσ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1366. ἀλλὰ κτυπεῖ γάρ: ἀλλὰ σιγήσατε· κτυπεῖ γάρ, ἤγουν

13. τοῦτο Matth. pro τοῦτον.

15. ἰδῶ] ἰδοίμι Bar.

17. ἐνταῦθα om. Bar.

20. ἐγίνωσκον om. M.

ib. ἀγνοῶ] ἀγνοοῦσι B.M.

ib. αὐτῆσ] τῆσ ἐλένησ M.

22. ἢ οὕτως] ἄλλωσ M.

24. παρ' om. M.

ἤχει, τὰ κλείθρα τῶν βασιλείων δόμων. Gr. ἀλλὰ κτυπεῖ γάρ: ἐξιὼν τις ψοφεῖ· τοῦτο γὰρ ἔθος ταῖς θύραις. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς στίχους οὐκ ἂν τις ἐξ ἐτοίμου συγχωρήσειεν Εὐριπίδου εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν, οἵτινες, ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων καθαλλόμενοι, παρανοήσαντες ἐκπορεύονται τὸ τοῦ Φρυγὸς ἔχοντες σχῆμα καὶ πρόσωπον, ὅπως διὰ τῆς θύρας εὐλόγως ἐξιόντες φαίνονται. ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν ἀντιμαρτυροῦσι τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ. φανερόν γὰρ ἐκ τῶν ἐξῆς ὅτι ὑπερπεπήδηκεν. B.M.I.

1368. οὐ πεισομέσθα: ἀφ' οὗ ἀκόσομεν πῶς τὰν δόμοις διάκειται. I. 10

1369. Ἀργεῖον ξίφος: ἐντεῦθεν, φασίν, ἐξέστη τοῦ ἰδίου ἔθους ὁ Εὐριπίδης, ἀνοίκεια ἑαυτῷ λέγων. B.M.I. οὗτος ὁ Φρυξ εὐνοῦχος ἂν ἄλλου μὲν οἰκήματος ὑπερπηδήσας τὰ στέγη, ἐν ἄλλῳ δὲ ἐλθὼν, καὶ ἡσφαλισμένας εὐρῶν τὰς τούτου πύλας, τὰ τούτων κλείθρα συντρίψας ἐξῆλθεν. Gu. Ἀργεῖον ξίφος πέφευγα ἐκ θανάτου φυγῶν 15 δηλονότι. Cant. Gr. διὰ τοῦ εἰπεῖν Ἀργεῖον ξίφος καὶ βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι τοῦτο λέγει, ὅτι ἐγὼ ὁ Βάρβαρος πέφευγα τοὺς Ἕλληνας. Cant. Gu. Fl. 6.

1370. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν: ἐν ὑποδήμασι βαρβαρικῆς· εὐμαρίς γὰρ εἶδος ὑποδήματος βαρβαρικοῦ. Gr. Cant. Fl. 6. 9. 17. 20 21. 56. 59. 76. εὐμαρίς εἶδος ὑποδήματος σανδαλώδους. πεποιήται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐμαρῶς ὑποδεῖσθαι. παροξύνεται ἐν τῇ καθόλου. B.M. Gu. I.

1371. κεδρωτὰ παστάδων τέρεμνα: τὰ ἐκ κέδρου ξύλα. παστάδων δὲ τῶν κοιτώνων. τέρεμνα δὲ τὰς ὑψηλὰς στέγας. φαίνεται δὲ 25

3. ἐξ ἐτοίμου om. I.

5. ἐκπορεύονται] εἰσπορεύονται B.

6. πρόσωπον] προσωπεῖον Cobetus.

ib. ὅπως] ὅπως ἂν Cobetus. ὅμως ὄν M. ὅμως B.I.

ib. τῆς θύρας B.M. θυρῶν I.

7. φαίνονται Cobetus pro φαίνονται. Post φαίνονται M. addit τούτου προενέταξεν.

8. γὰρ Cobetus pro δέ.

11. φασίν om. M.

ib. ἔθους] ἤθους M.

21. εὐμαρίς—σανδαλώδους] εὐμαρίς δὲ (δὲ etiam I.) σανδαλώδες B. qui

scholion hoc habet post p. 298, 6. ut I.

ib. πεποιήται δὲ om. Gu.

22. ὑποδεῖσθαι] ὑποδεδέσθαι Gu.

ib. παροξύνεται ἐν τῇ κ. om. Gu. I. In B. ἐν δὲ τῇ καθόλου, annotatione mutila, quae ad accentum nominis εὐμαρίς spectat, quod inter barytona in 15 ab Herodiano memoratum fuisse ἐν τῇ α τῆς καθόλου ex Arcadii Epitome intelligitur p. 34, 4.

25. τέρεμνα] τέραμνα B. τεράμνια I.

ib. στέγας] οἰκίας I.

ib. φαίνεται—στέγας om. I.

ἐκ τούτων ὑπερπεπηδηκώς τὰς ὑψηλὰς στέγας. "Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τεράμων. ταῦτα οὕτως φησὶν ὡς ὑπερπεπηδηκώς τῶν ἔσω τινὲς οἰκῶν. πασταῶν γὰρ τῶν θαλάμων. Δίσχυος δὲ τὴν ὑπὲρ αὐτὴ τῆς πρό φησὶν, ἢ ἢ ἀντὶ τοῦ πρό τεράμων. τριγλίφους δὲ, ἐπεὶ παρὰ
5 Δωριεῦσι γλυφὴ τις ἦν ἢ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος, ἢ ὡς τῶν Δωριέων καταδειξάντων τὰς γλυφὰς τῶν ὀρόφων. B.M.I.

κεδρωτά: ὑπὲρ τὰς ὑψηλὰς στέγας τῶν πασταῶν τὰς ἐκ κέδρου κατασκευασμένας. Cant. τέρεμνα: στεγάσματα. τέρεμνον κυρίως τὸ ἄκρον. Gu.

- 10 1372. Δωρικὰς τε τριγλίφους: καὶ ὑπὲρ τὰς Δωρικὰς τριγλίφους. κατασκευαί τινες ἦσαν τριγλίφαι ἐκ ξύλων ποικίλως γεγλυμμένα. Bar. Gr. τὸ Δωρικὰς τριγλίφους καὶ τὸ κεδρωτά ταυτὸν ἐστὶ. Bar. Gu. Πελοποννησιακάς. τὰς κατὰ πολὺν γεγλυμμένας ἦται ποικίλας στέγας: τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν Δωριέων. Gu. θυρίδας. B. rec.
- 15 1373. φροῦδα γὰ: διχῶς ἂν τις τοῦτο ἐκδέξαιτο καθ' ἓνα μὲν τρόπον, ὅτι ἢ γῆ τῶν Ἀργείων ἀφανὴς ἐστὶ τοῖς βαρβάρους βραπετεύουσι, καθὸ ἄπειροι τῶν τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασίλεια καὶ μὴ διὰ τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται, διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ βαρβάρους δρασμοῖς πρὸς τὸ ἐχόμενον
20 ληπτέον, οἷον βάρβαρος ἂν οὐκ εἶδα ποῦ φύγω: καὶ γὰρ οὐκ εἰμὶ τῶν τόπων ἐθάς. ἢ οὕτως: ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβάς ἤλατο, ἀφανῆ φησὶν ἑαυτῷ εἶναι τὴν γῆν. ἢ τὸ φροῦδα γὰ ἐπὶ τῆς Ἰλίου φησὶν: ἐρωτώμενος γὰρ τὸ ἐμοὶ φησὶν Ἰλιον Ἰλιου, ὦμοι μοι, τοιτέστιν ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου φεύγοντος πάνυ ἀφέστηκεν
25 ἢ πατρίς. B.I. φροῦδα: διὰ μέσου. Cant. Gr.

1. "Ἄλλως addidi.

2. ἔσω] ἔξω I.

5. τριγλίφους—ἦν] τριγλίφους παρὰ Δωριεῦσι τισὶ γλυφὴ τις ἦν φριγῶν M. in quo ab τριγλίφους novum scholion incipit, positum post p. 300, 11.

6. τὰς γλυφὰς τῶν ὀρόφων] τὰς ὀρόφων γλυφὰς M.

17. ἄπειροι] ἀπειράτοι I. ἀπειράτοις Matth.

18. μὴ addidit Matth.

19. δρασμοῖς] δεσμοῖς I.

20. ποῦ φύγω] ποῦ φεύγω Gu. ποῦ φύγω B.I. Conf. schol. v. 1374.

22. ἤλατο] ἤλατο B.I.

ib. ἑαυτῷ εἶναι B. εἶναι ἑαυτῷ I.

23. τῆς Ἰλίου] τοῦ Ἰλίου I.

24. μοι] φροῦδα γὰ addit B.

ib. τοιτέστιν—πατρίς] Haec etiam in M. Plura in Gu. φροῦδα γῆ τῆς Ἰλίου, τοιτέστι ἐμοῦ φεύγοντος τοῦ βαρβάρου—πατρίς, tum βαρβάρους δρασμοῖς καὶ δραπέταις ἀθελός ἐστὶν ἢ γῆ τῶν Ἀργείων, οἷον βάρβαρος ἂν—ἐθάς. tum inter versus: ἢ τὸ βαρβάρους δρασμοῖς συναπτέον τῷ πᾶ φύγω, ἢ ἢ βάρβαρος ἂν καὶ θέλων φεύγειν, ποῦ φύγω, ὃ ξέναι;

1374. βαρβάροισι δρασμοῖς: βάρβαρος ὢν καὶ φυγεῖν θέλων, ποῖ, φησὶ, φύγω, ξένος ὢν; τὸ δὲ αἶ αἶ ἐπιστένων λέγει. B.M.I. ἀντὶ τοῦ πέφευγα βαρβάροις δρασμοῖς. M. βαρβαρικαῖς φυγαῖς. Cant. Gr.

1375. πολίον: καθαρὸν. Cant. Gr. λευκόν. Gu. 5

1376. ἀμπτάμενος: ἀνα (i. e. ἀναπτάμενος). Gr. φύγω πετάσας, πετασθείς. Cant. Gu.

1376.—1379. Ὀκεανὸς—χθόνα: καθ' ὃν ὁ Ὀκεανὸς ὁ ταυρόκρανος ἐλίσσω, ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος, ἀγκάλαις κυκλοῖ χθόνα, ἤγουν περιλαμβάνει. Cant. Gr. 10

1378. ταυρόκρανος: τοῦτο ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰάμβου προσέθηκεν· οὐ γὰρ ἀρμόττει ἀμαθεῖ γε ὄντι τῷ Φρυγὶ τοῦτο λέγειν. ἀναστρεπτόν δὲ τὴν λέξιν, τούτεστιν ἐν Ὀκεανῷ, ὃς ταυρόκρανος ὢν ἐλίσσω κυκλοῖ χθόνα. καὶ οὗτος δὲ ποταμὸν ὑπέιληφε τὸν Ὀκεανὸν, ὡς Ὅμηρος “οὔτε τις οὔν ποταμῶν ἀπέην, νοσφ’ 15 Ὀκεανοῖο.” ὅτι δὲ κύκλω περιρρεῖ τὴν οἰκουμένην ἐσήμανε τὸ “ἀφορροῦ Ὀκεανοῖο.” ἐπεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐξωγράφου τε καὶ ἔλεγον, ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυχῆματι τῶν ταύρων ἢ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ ἐν τοῖς σφιδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς, ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διὰ τὰ παρεμπύπτοντα τῶν 20 ὑδάτων ῥήγνυσιν ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γὰρ φησιν ἐν ἄλλοις “ταῦροι δ’ ὑβρισταὶ καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι.” ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν. B.M.I.

ταυρόκρανον: οἱ ποταμοὶ, φασὶ, ταυρόκρανοι διετυποῦντο, ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι παρὰ τὰς ἐκβολὰς—καὶ Ὅμηρος “τοὺς 25

2. ποῖ] ποῦ I.

ib. ξένος ὢν] ὡ ξέναι B.I.

12. ἀμαθεῖ γε ὄντι τῷ Φρυγὶ] τῷ φρυγὶ ἀμαθεῖ ὄντι I.

ib. Φρυγὶ] φρυγίφ M.

13. ὃς—κυκλοῖ χθόνα om. M.

14. κυκλοῖ] κύκλω I.

ib. οὔτος] οὔτως M.

15. ὡς (καὶ pro ὡς I.) Ὅμηρος] II. 20, 7. et 18, 400.

17. δὲ τοὺς—τε καὶ om. M. Simile scholion in C. ὁ ἔχων κέρατα ταύρου. ζωγραφῶσιν οἱ παλαιοὶ τοὺς ποταμοὺς ταύρους ὅτι ταύρων ἔχοντας

κεφαλὰς. καθὸ οἱ ποταμοὶ κατὰ τὸν ἦχον αὐτῶν ὡς μικισμός (sic) βόας ἀποτελείται, κατὰ τοῦτο καὶ ταυρόκρανον αὐτὸν ἱστοροῦσι:—

18. ἔλεγον] λέγον M.

ib. τῷ μυχῆματι] τὰ μυχῆματα B.M.

19. ποιεῖ om. M.

20. ἅπερ] ἅπερ M.

ib. διὰ—ῥήγνυσιν] διαρρήσσουσι (διαρρήγνυσιν B.) παρεμπύπτοντα B.I.

21. ἐν ἄλλοις] Bacch. 699.

22. καὶ εἰς] καὶ om. I. Euripides κάς scripserat.

25. Ὅμηρος] II. 21, 237.

ὃ ἐκβαλλε θύραζε μεμυκῶς ἢ ὑτε ταῦρος" — ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς οἱ βόες, ἢ διὰ τὸ τὰς υἰμάς παρὰ τοὺς πιταμύους εἶναι, ἢ διὰ τὸ καμπὰς ποιεῖν ὡς κεράτων. Bar. Gr. ταυροκράνους φασὶ τοὺς πιταμύους ποιηταί, ἢ διότι ὁ τῶν ὑδάτων ἤχος ἔοικε μυκῆμασι ταύρου, ἢ 5 διότι καὶ τὸ ὕδωρ τὰς ἄνω πηγὰς εἰκονίαις ἔχει κεφαλῇ ταύρου ὥσπερ γὰρ αὕτη κέρασιν ἐσχημάτισται, οὕτω ἀκείναι· δοκοῦσι γὰρ ὥσπερ κέρατα, εἴ τις αὐτοὺς ὁρῶη, οἱ ἐκ τῶν τῆς γῆς στενωῶν πόρων ἐκρέοντες κρουνοὶ καὶ εἰς ἓν συνιόντες. Bar. Gu.

1382. "Ἰλιον" Ἰλιον: τὸ "Ἰλιον" λέγει, καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπιστένει. 10 φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ καὶ πάλιν ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ χοροῦ "τί δ' ἔστιν, 'Ἐλένης πρόσπολε" εἰπεῖν "Ἰλιον" Ἰλιον, ὦμοι μοι." B.M.I. "Ἰλιον" Ἰλιον: ἐρωτηθεὶς ὁ Φρύξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ πάλιν εἶπεν "Ἰλιον" Ἰλιον, ὦμοι μοι, τό τε "Ἰλιον" καὶ τὴν καλλίβωλον Ἰδην τῇ ἐμαντοῦ βαρβάρῃ φωνῇ στένω. ὁ δὲ λόγος, στένω τὰ εἰρημένα ἀπολέμενα διὰ τὸ 15 τῆς Ἐλένης κάλλος, καὶ τὸ ἀρμάτειον μέλος τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἀσθέν. τινὲς δὲ τοῦτο παρεπιγραφὴν εἶναι φασιν ὡς εἰς τὰ κωμικὰ δράματα. B.M.I.

"Ἰλιον" Ἰλιον: ἐρωτήσαντος τοῦ χοροῦ τὸν Φρύγα τὰ περὶ τῆς Ἐλένης, ὁ δὲ οὐ περὶ αὐτῆς ἀπεκρίθη, ἀλλ' ὥσπερ ἐμμανῆς ἂν τῷ 20 φρόβῳ εἰς μνήμην ἔρχεται τῆς Τροίας ἀλώσεως καὶ τῆς τοῦ Γανυμήδους ἀρπαγῆς. ἔστι δὲ τὸ ὀλέμενον πρὸς τὸ ἄστυ, τὸ δὲ Ἰδης ὄρος καὶ τὸ ὦμοι μοι διὰ μέσου. σύναπτε οὖν τὸ ὀλέμενον πρὸς τὸ διὰ τὸ τῆς ὀρνιθόγονου ὄμμα. Bar. Gu. ἢ δὲ σύναξις τὸ "Ἰλιον" Ἰλιον οὕτως ἔχει· ὦ "Ἰλιον" Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον καὶ εὐγειον, στένω καὶ 25 στεναῶ σε ἐν βαρβάρῃ βοᾷ μέλος ἀρμάτειον καὶ λεπτόν, ὡς ὀλλόμενον καὶ ἀπολεσθὲν διὰ τὸ ὀρνιθόγονον κυκνόπτερον ὄμμα τῆς Ἐλένης, τὸν σκύμμον καὶ τὸ γέννημα τῆς καλλοσύνης καὶ εὐμόρφου Λήδας, τὴν Ἐριννὺν καὶ τὴν φθορὰν τῶν ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίω,

2. παρὰ] περὶ Bar.

9.—11. In B.M.I. hoc scholion legitur post πατρὶς p. 298, 25., in I. cum lemmate "Ἰλιον" Ἰλιον, in B.M. cum αἰ αἰ (αἰ αἰ M.) πᾶ φρύγω.

9. τὸ "Ἰλιον" τὸ Ἰλιον M.

10. ὑπὸ] ἀπὸ B.I.

11. ὦμοι μοι om. M. Pergit B. ἄλλως. βαρβάρουσι etc. (p. 299, 1.)

12. ὁ Φρύξ post εἶπεν M.

14. στένω om. M.

15. τοῖς κακοῖς] τοῖς om. M.

16. παρεπιγραφὴν scripsi pro παρεπίγραφον.

ib. φασιν om. M.

ib. ὡς εἰς M. ὡς (εἰς a m. pr. superscr.) B. ὡς om. I.

21. ὀλλόμενον] ὀλλόμενον Gr.

22. ὀλλόμενον] ὀλλόμενον Gu. ὀλλόμενον Bar.

ἤγουν τῶν ὑπ' Ἀπόλλωνος κτισθέντων τειχῶν τῆς Τροίας. τὸ δὲ ὡς τοῦ ὀλόμενον εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ λίαν ἐρεῖς, πρὸς τὸ στένω συνάμεις, εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ καθά, πρὸς τὸ ὀλλύμενον. Bar. Gu.

1383. καλλίβωλον: εὐγειον, εὐκαρπον. Gu.

1384. ἱερόν: μέγα ἢ θεῖον. Gu. Fl. 6. διὰ τὸ τιμᾶσθαι ἐν 5 αὐτῷ Δία καὶ Ἥραν. Gu.

1385. ἀρμάτειον μέλος: τὸ ἀρμάτειον μέλος ὁ Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῶν ἀρμάτων ἤγοντο ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχεσι παρεῖσθαι καὶ ὑμέναιον ἄδειν ὡς ἐπιθαλάμιον ἐν τοῖς θαλάμοις. 10 ὅθεν τοίνυν ὁ βάρβαρος, ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς Ἑλένης γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν ἐπὶ κακῷ τοῖς Ἕρωσι γενέσθαι, καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ἀσθέντα κατὰ ἀνάμνησιν ἀναστενάζει, τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Ἕρωσιν ὑμέναιον ἐπιτελεσθέντα. ἔνιοι δὲ ἀρμάτειον τὸν θρῆνόν φασι τὸν ἐπὶ τῷ ἔλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γενόμενον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ 15 Κυρηναῖος ἐπιγράφει, λέγων εἶναι ἀρμόδιον ᾧ Ἴλιον. εἰ δὲ ἦν παρεπιγραφὴ, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο τὸ Ἴλιον ἀπόλεσεν. ἔνιοι δὲ τὸν ἐκπεπηδηκότα Φρύγα εὐνοῦχόν φασιν εἶναι, τοὺς δὲ εὐνοῦχους ἐπιεικῶς δῆξυφάνους ὑπάρχειν. τὸ οὖν δῆξυτονον ἀρμάτειον αὐτὸν φάναι 20 εἶναι. ὅτι δὲ εὐνοῦχος ἦν φησιν “οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ,” καὶ πάλιν “ὄξυ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν” Ἄργος ἐξεγείρεται.” εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι, αἷς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνηματισάμενος. ὁ λόγος οὗτος· τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἰδην, ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἕκτορα, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἔλκυσμῷ τούτου μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ. B.I. 25 ἀρμάτειον γὰρ μέλος τὸν θρῆνόν φασι τὸν ἐπὶ τῷ ἔλκυσμῳ τοῦ Ἕκτορος γενόμενον, ἢ ἢ οὕτως, τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἰδην, ἔτι δὲ καὶ τὸν

10. παρεῖσθαι] παροχεῖσθαι Heath.

ib. καὶ ἱερίαιον ἄδειν addidi ex B. ommissis reliquis quae post ἄδειν infert, τὸ δὲ ἀδόμενον ἀρμάτειον ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ ταῖς παρθένοις διὰ τῶν ἀρμάτων ἀγομέναις παρεῖσθαι.

15. γενόμενον] ἀνααιρεθέντος γὰρ Ἕκτορος addit B. et omittit δὲ post Ἀπολλόδωρος.

16. ἐπιγράφει, λέγων εἶναι ἀρμόδιον ᾧ Ἴλιον] Recte, ut videtur, Kirchoffius παρεπιγραφὴν λέγει εἶναι ἀρμό-

διον τῷ Ἴλιον.

ib. παρεπιγραφὴ] παρεπιγράφου (sic) B. παρεπιγραφὴν est in scholio ad v. 1382. ubi παρεπιγραφὴν restituit.

17. τὸν ἐ.—εἶναι] τὸν φρύγα τὸν ἐκπεπηδηκότα εὐνοῦχον φασὶ I.

19. τὸ οὖν δῆξυτονον] τὸν οὖν δῆξυτονον τὸν B.

21. φησιν] V. 1528. 1530.

ib. γὰρ om. B.I.

22. ἀκοῦσαν scripsi ex v. 1530. ἐπακοῦσαν B. ὑπακοῦσαν (sic) I.

Ἔκτορα καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέλος θρηῶ βαρβάρῳ βοῇ. ἔνι δὲ ἀρμά-
 τειον τὸν ἕμναιον τὸν ἐπὶ ἄρμασι τῶν νυμφῶν ἀδόμενον ὡς ἐπιθαλά-
 μιον. τούτο γὰρ φησιν ὁ Φρύξ, ὑπομνησκόμενος στενάξῳ τὸν Ἑλέ-
 νης ἕμναιον. οἱ δὲ ἀρμάτειον τὸν ἕμνον, ἐπεὶ συντόφῳ φωνῇ κεχρη-
 5ται. M.

ὡς σ'—ἀρμάτειον: λίαν σε στένω, ἤγουν θρηῶ, φθαρεῖν ἀρμάτειον
 μέλος βαρβάρῳ βοῇ, ἤγουν θρηῶ σε θρήνῳ ἀρμάτειον βαρβάρῳ βοῇ.
 ἀρμάτειον δὲ θρήνῳ λέγουσιν εἶναι ὃν ἐποίησαν ἐπὶ τῷ Ἐκτορι ἐλκο-
 μένῳ διὰ τοῦ ἄρματος. Bar. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀρμά-
 10τειον μέλος: ἀντὶ τοῦ λεπτοῦ, ὀξύφωνον, παρ' ὅσον καὶ ὁ ἄξων τοῦ
 ἄρματος τοιαύτην ἀποπέμπει φωνὴν τρύζων. οὗτος οὖν ὁ εὐνοῦχος
 τοιαύτην εἶχε φωνήν. Bar. Gu.

1386. βοῇ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ στένω. B.M.

1387. διὰ τὸ τῆς ὀρθιθόγου: στένω, φησὶ, τὸ Ἴλιον ἀπολλόμενον
 15διὰ τὴν δυσώνυμον Ἑλένην, δι' ἣν καὶ ὁ Ἐκτωρ ἀνθρώπη. εὔρηται δὲ
 ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ διὰ τῆς ὀρθιθός τὸ κυκνόπτερον ὄμμα καλλοσύνας
 Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ εὐπρεπεστάτου μάλιστα μέρους
 αὐτῆρ ὀνομάσας. ὀρθιθόγου δὲ αὐτῆρ εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ Ζεὺς
 εἰς κίκνον ἐγέννησεν αὐτῆρ τῇ Λήδῃ συναλθῶν. τὸ δὲ ὀρθιθόγον καὶ
 20κυκνόπτερον τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀρθιθόγον ἐπὶ τῆς Λήδας
 ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ αὐτῆρ εἰς Νέμεσιν μεταβληθεῖσαν οὕτω συν-
 ελθεῖν τῷ κίκνῳ. καλλοσύνας δὲ Λήδας ἀντὶ τοῦ περικαλλεστάτης.
 ὁ δὲ λόγος, στένω τὸ Ἴλιον ὀλλόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου Ἑλένης

4. In B. τὸ σύντονον. ἐπεὶ συντόφῳ
 φωνῇ κέχρηται.

10. ἀντὶ τοῦ—] Priora habet et-
 iam Flor. 6. sed pro τοιαύτην ἀποσπ.
 φ. τρ. dat οὕτω λεπτόν ἤξει θρήνημα.
 ΜΑΤΤΗ.

14. στένω] δὲ add. M.

ib. ἀπολλόμενον] ἀπολλόμενον I.

17. λέγει] τῆς Ἑλένης addit Gu.
 in quo non totum scholion, sed
 haec ejus verba: ὄμμα λέγει—ὀνομά-
 σας, tum novo scholio ultima, σκύμ-
 νον λέγει καὶ οὐ παῖδα, τὸ ὀλέθριον—
 τῆς Ἰλίου ἑλενη—ἐγεννήθη.

18. ὀνομάσας] ὀνόμασεν M.

20. τινὲς δὲ τὸ] τὸ δὲ M.

21. ἐξεδέξαντο] ἐξεδέξατο M.

22. Λήδας om. B.I.

23. στένω] στενάξῳ M.

ib. ὀλλόμενον M. ἀπολλόμενον B. τὸ
 ἀπολλόμενον I.

ib. διὰ τὸ—ἀπέικασεν] διὰ τὸν σκύ-
 μνον Λήδας τῆς καλοσύνας ἑλένης τῆς
 δυσελένης. περιφραστικῶς τὴν ἑλένην
 σκύμνον καὶ ἀπέικασεν M. Idem hoc
 scholion habet, περιφραστικῶς τὴν
 ἑλένην. τὸ ἐξῆς διὰ τὸ ὄμμα ἑλένης δυσ-
 ελένας τὸ ὀρθιθόγον καὶ κυκνόπτερον
 καὶ τὸν σκύμνον τῆς καλοσύνας Λήδας:—
 In C. λέγουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς ἠράσθη Λήδας
 τῆς μητρὸς ἑλένης διὰ τῆς εὐμορφίας (τῆς
 εὐμορφίαν scribere debet) αὐτῆς.
 ἐποίησεν ἑαυτὸν κίκνον καὶ ἀνέβη εἰς
 βασιλικὸν παλάτιον αὐτῆς καὶ συνεμίγη
 αὐτῇ. ἐγέννησε τὴν ἑλένην. διὰ τοῦτο λέ-
 γει ὁ ποιητὴς ὀρθιθόγον κυκνόπτερον:—
 Est recentis grammatici annotatio,
 ut vocabuli παλάτιον usus ostendit.

κάλλος, ἣν ἐγέννησε κύκνος τῇ περικαλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθών. σκύμῳ δὲ ἀπέικασεν αὐτὴν τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττόμενος· ἐπὶ γὰρ ὀλέθρῳ τῆς Ἰλίου ὥσπερ τι θηρίον ἐγεννήθη. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γεννήματα. B.M.I.

διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου: διὰ τὸ τῆς δυσελένης τῆς σκύμνου, ἣγουν 5 τοῦ γεννήματος, τῆς καλλοσύνης τῆς Λήδας ὀρνιθογόνον ὄμμα κυκνόπτερον, ἣγουν διὰ τὸ κάλλος τῆς δυσελένης, τοῦ γεννήματος τῆς καλλοσύνης, ἣγουν τῆς εὐμορφίας, τῆς Λήδας, τὸ ἐξ ὀρνιθος κυκνοπτέρου γεγεννημένον, τουτέστι διὰ τὴν δυσελένην τὴν ἐξ ὀρνιθος κυκνοπτέρου, τοῦ Διὸς, γεγεννημένην, τὴν σκύμνον τοῦ κάλλους τῆς Λήδας, λέγω 10 τὴν ἐρινύν, ἣγουν τὴν κατάραν, τῶν ξεστῶν περγάμων, ἣγουν τῶν εὐξέστων ὑψηλῶν οἰκημάτων τῶν Ἀπολλωνίων, τουτέστι τῶν τῆς Ἰλίου, ἣτις ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐτειχίσθη. Gr. Bar.

1387. ὀρνιθογόνου τὸ ἐξ ὀρνιθος τὴν γονὴν ἐσχηκός. Bar. τὸ ἐξ ὀρνιθος κυκνοπτέρου γεγεννημένον. Gu. τὸ ὀρνιθογόνου κυκνόπτερον 15 ὄμμα πρὸς τὸ Ἐλένης σύναπτε, τὸ δὲ σκύμνον πρὸς τὸ Λήδας. κυκνόπτερον δὲ λέγει παρ' ὅσου ὁ Ζεὺς κύκνος γενόμενος ἔσπειρε ταύτην. Bar. Gu.

1388. καλλοσύνας: ὠραιστάτου, εὐμόρφου, τῆς εὐμορφίας. Gu. δυσελένας: ἣτις, φησὶν, Ἐλένη ἐρινὺς γέγονε τῇ Ἰλίῳ. B.M. 20

1389. ξεστῶν: τετορευμένων, εὐξέστων. Gu. κεκαλλωπισμένων, τετορευμένων. Fl. 6.

Ἀπολλωνίων: Ἀπολλωνίου φασι τὸ Πέργαμον καὶ τῆς Ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν, ἐπεὶ Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν ἐκεῖσε, ὡς Ὀμηρος “Περγάμῳ εἶν ἱερῷ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.” ἢ ἐπεὶ ὁ Ἀπόλλων τὰ τεῖχη 25 ᾤκοδόμησεν. ἢ Ἀπολλωνίων τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντί φησιν

ὦ καλλιφεγγές Ἥλι', ὡς μ' ἀπόλεσας,

κἄκ τοῦδ' Ἀπόλλων εἰκότως κλήζει βροτοῖς.

B.M.I.

5. τῆς Bar. τοῦ Gr.

11. ξεστῶν] ξυστῶν Gr.

23. τῆς Ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν] τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἰλίου M.

24. ἐπεὶ] ἀπὸ M.

ib. ἐστιν ἱερὸν ἐκεῖσε] ἐκεῖσε ῥ . . .

M. literis aliquot evanidis.

ib. Ὀμηρος] Il. 5, 446.

25. εἶν] ἐν M.I.

27. Ἥλι'] Ἥλιον B.M.I. Correctum

ex Macrob. Sat. 1, 17.

28. κἄκ Porsonus pro καί.

ib. τοῦδ' M.I. τόνδ' B.

ib. Ἀπόλλων Macrobius. ἀπόλλων οὕτως B.M.I.

ib. εἰκότως B.M. In I. εἰ cum lacuna, qualis etiam in B. est inter εἰ et κότως, non quod aliquod exciderit, sed propter membranae vitium.

ib. κλήζει scripsi pro κλήζη.

Τῶν Ἀπολλωνίαν, ἤγουν τῶν ἰπ' Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος οἰκοδομηθέντων, ὅτε ἐθήτευσαν Λαομέδοντι. τριγαροῦν καὶ ὅτε ἤμελλον ἰπ' Ἀχαιῶν πορθηθῆναι καὶ ἀφανισθῆναι, εἶδεν Αἰνείας τούτους τοὺς θεοὺς, ὡς ἱστορεῖ Βεργίλιος, τοὺς λίθους, αὖς ἔθηκαν, καταβαλόντας.
 5 Bar. Gu. περγάμων: Πέργαμον τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας ἔλεγον, ὡσπερ καὶ τὴν τῶν Θηβῶν Καδμείαν. φασὶ δὲ καὶ τὰ ὑψηλὰ τεῖχος πέργαμα. ἐπὰν οὖν τὸ περγάμων ἀπὲς ἀκροπόλεω νοήσης, γίνωσκε ὅτι τὸ ἐνικὸν πληθυντικῶς ἐξηρέχθη. Gu.

1390. ὁτιοτοῖ: ἐπίφθεγμά ἐστι θρηνητικόν. καὶ ἰάλεμος ὁ θρή-
 10 νος. Δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς Τροίας ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε, ἔνθα ἰπποστάσιον εἶναι φασὶ τῶν Γαυμηθῶν ἵππων, ὃς ἦν συνουέτης τοῦ Διός. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ Ὀμηρικὰ “δῶχ' υἱὸς ποιητὴν Γαυμηθῆος.” θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ δὲ ἐξῆς, ὃ Δαρδανία τοῦ εὐρέτου τοῦ
 15 Διός Γαυμηθῶν ἰπποφορβῆ, δυστυχεστάτη ἕνεκεν τῶν ἰαλέμων. ὅ ἐστι θρήνων. ἢ ὁ λόγος οὕτως, ἰαλέμων ἰαλέμων, καὶ δυστυχεστάτη σὺ, ὃ ἰππικωτάτη Δαρδανία, ἣτις ὑπῆρχες τοῦ Γαυμηθῶν. καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ τοῖνον ἰππικὴν τὴν Δαρδανίαν φησὶν. ἢ τοῦ ἰπποσύνου Γαυμηθῶν, τουτέστιν ἰππικοῦ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ Τροίαν καὶ Δαρδα-
 20 νίαν. B.M.I.

ἰαλέμων: τῶν θρήνων, ἀπὸ Ἰαλέμου τῆς Καλλιόπης καὶ Ἀπόλλωνος. τινὲς δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ Λίνῳ φασὶν, ὃν καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου λέγουσι. B.I. εἶδος θρήνου ὁ ἰαλέμος. Cant. Gr. ἰαλέμων: ἕνεκα τῶν. Gr.

25 1391. Δαρδανία: τὸ ὃ Δαρδανία ἢ ἀπὲς τοῦ ὃ Τροία νοητέον, ἢ πρὸς τὸ ἰπποσύνα συναπτεῖον οὕτω ὃ ἰπποσύνη τοῦ Γαυμηθῆος τοῦ

2. Λαομέδοντι.] Simile scholion in C. καθότι ὁ μὲν ζεῖς ὀργισθεὶς τῷ ἀπόλλωνι ἔδωκεν αὐτῷ (immo αὐτῶν) τῷ λαομέδοντι κτίζον τὴν τροίαν διὰ τὴν δυστυχίαν:—

4. Βεργίλιος] Βιργίλιος Gu.
 9. ἐπίφθεγμα] ἐπιφάνημα I.
 ib. καὶ ἰαλέμος δ] καὶ et ὁ om. M.
 11. εἶναι φασιν M. φασὶν εἶναι B.I.
 12.—20. ὃς—Δαρδανίαν] In M. hoc scholion ita est obliteratum ut non magis legi possit quam octo qui post illud sequuntur versus, in quibus

scholion v. 1391. τινὲς αὖχ ἵππους— Γαυμηθῆος ἀπὲς fuisse ex literarum quarundam reliquiis intelligitur, adjuncto scholio breviori ad v. 1395. spectante.

12. συνουέτης] Συνουέτης B.I.
 ib. Ὀμηρικὰ] II. 5, 266.
 14. τὸ δὲ] δὲ om. M.I.
 22. ὃν] ἦν B.
 ib. θρήνου M.B. θρήνῳ I.
 23. καὶ ἐπὶ ὕμνου addidi ex B.
 25. τὸ ὃ] τὸ δὲ Gu.
 26. συναπτεῖον om. Gu.

Δαρδανίδου, ἤγουν ᾧ ἰππηλασία τοῦ Γανυμήδεος τοῦ Δαρδανίου. κρείττον δέ ἔστι τὸ πρῶτον. Bar. Gu.

1392. Γανυμήδεος ἰπποσύνα: ἰππασία τοῦ Γανυμήδους, τοῦ εὐνέτου τοῦ Διός, ἤγουν ἐφ' ἣ ἰππάζεται ὁ Γανυμήδης ὁ εὐνέτης τοῦ Διός. Cant. Gr. ἰπποσύνα: διφρηλασία, ἰπποστάσιον. Gu. 5

Τινὲς οὐχ ἵππους, ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγει

ἄμπελον, ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὐ παιδὸς ἄποινα,

χρυσεῖην, φύλλοισιν ἀγανῶσι κομίσωσαν

βότρυσί θ', οὐς Ἕφαιστος ἐπασκήσας Διὶ πατρὶ,

δᾶχ', ὁ δὲ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδους ἀντί.

10

B.M.I. ὁ Τρῶς εἶχε δύο υἱούς, τὸν Γανυμήδην καὶ τὸν Λαομέδοντα. ὁ Γανυμήδης ἄνθρωπος ὦν ἠράσθη αὐτοῦ ὁ Ζεὺς καὶ ἤρπασεν αὐτὸν, καὶ ἀντὶ τῆς ἀρπαγῆς αὐτοῦ ἔδωκεν ἐν τῇ Τροίᾳ καλοὺς καὶ ταχυτάτους ἵππους. C.

15

1393. σαφῶς: φανερῶς εἶπε ἡμῖν ἕκαστα τὰ ἐν τοῖς οἴκοις γινόμενα· τὰ γὰρ πρότερον οὐκ εὐγνώστως ἐνόησα. I. αὐθ' ἕκαστα: τὸ κατὰ μέρος, τὸ καθ' ἕκαστον. B.M. αὐτὰ ἕκαστα. Gr. γυμνωμένα. τὰ συμβάντα. Gu.

1395. αἴλιον αἴλινον: οὗτος ὁ στίχος ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις 20 οὐ γράφεται. M. ὁ λόγος οὕτως· εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνου λέγειν, οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλέων ἀνηρημένος τύχη. καὶ γὰρ οὖν ἀπολομένην τὴν Ἑλῆνην στε-

I. Δαρδανίδου] δαρδανία Bar. Proxima ἤγουν—Δαρδανίου om. Gu. Post πρῶτον Gu. pergīt ἡ δὲ σύνταξις etc. (quae v. ad v. 1382.)

ib. ἰππηλασία scripsi pro ἰππολασία, quod aut sic corrigendum erat aut ἰππασία vel ἰπποστάσιον, ut est in scholio proximo.

6. τινές] τινὲς δὲ B. in quo haec adjuncta sunt scholio praecedenti ad v. 1390. quod finitur verbis Τροίαν καὶ Δαρδανίαν.

8. ἄμπελον—ἀντί] Quattuor hi versus afferuntur ab scholiasta Troad. 822. qui v. 2. consentit in scriptura vitiosa ἀγανῶσι, quae in ἀγανῶσι mutanda videbatur Schnei-

SCHOL. EURIP. II.

dero in Lexico, recte fortasse, etsi ἀγανῶς non solet dici de rebus inanimatis. Quae certe probabilior emendatio est quam Hermannii φύλλοισι παναργυρέοις in Opusc. vol. 5. p. 185. V. 3. βότρυσί θ', οὐς Hermannus pro βότρυσι τοῖς. In proximis legebatur ἐπασκήσας πατρὶ δᾶκεν· αὐτὰρ ὁ Λαομέδοντι πόρε Γανυμήδους ἀντί (sic B.: ἀρτί I.) Quae ex schol. Troad. correxi.

23. βασιλέ (i. e. βασιλέων) B. βασιλείας I. Scribendum erat βασιλέων. βασιλῆς est etiam in M. in quo hoc scholion, ut supra dicebam, ita est oblitteratum ut literae pleraeque legi nequeant. Finitur

νάξω. Ἄλλως. τὸν λίνον κοινῶς ἐτίθησαν ἐπὶ τοῦ ἕμνου καὶ τοῦ θρήνου, οὖν μέντοι ἐπὶ συμφοραῖς αὐτὸν καὶ θρήνις τάττει. B. I. αἰλινον: τὸ ἀρχὰν θανάτου καὶ τὸ ὅταν αἶμα βασιλέωυ χυθῆ κατὰ γῆν ταυτὸν ἐστὶ. Gu. τὸ δὲ πᾶν οὕτω τὴν ἀρχὴν τοῦ θανάτου, ὅταν 5 χυθῆ κατὰ γῆν τοῦ Ἰδίου ἐν ξίφεσι σιδηρεῖς αἶμα βασιλέωυ, λέγουσιν οἱ βάρβαροι αἰλινον αἰλινον ἐν Ἀσιαδὶ φωνῇ. Bar. Gu.

ἀρχάν: κατά. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπειδὴ περὶ τοῦ τῆς Ἑλένης θανάτου μέλλει εἰπεῖν, τοῦτό φησι. Gu. Fl. 6.

1396. αἶ αἶ: διὰ μέσου. Gr.

10 1397. Ἀσιαδὶ φωνῇ: ἀντὶ τοῦ βαρβάρου ἢ γὰρ Ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας, ἢ δὲ Εὐρώπῃ τῶν Ἑλλήνων. B. Gu. I. Τρωικῇ. Fl. 6.

1398. ξίφεσι σιδαρέοισιν Ἰδα: τοῖς θανάτου ἐργαζομένοις. I. τὸ δὲ Ἰδίου ἢ πρὸς τὸ γῆν σύναπτε, ὡς ἔφαμεν, ἢ πρὸς τὸ ξίφεσι: τὰ γὰρ θάνατον ἐργαζόμενα ξίφη Ἰδίου ξίφη φασί. Bar. Gu. 15 ἀδολεσχία τὸ σιδαρέοισιν ξίφεσι. Fl. 6.

1400. ἤλθον: ἐντεῦθεν ἀρχεται διηγεῖσθαι. Fl. 6.

1401. λέοντες: λέοντας αὐτοὺς λέγει διὰ τὸ πρὸς ἀγριότητα τραπήναι. Gu. Fl. 6. δύο διδύμω: ταυτὸν δύναιται τὸ δύο καὶ τὸ διδύμω. λέγει δὲ ταῦτα ἐφεξῆς ἀγωνιῶν, ὡς καὶ τὸ αἰλινον αἰλινον 20 καὶ τὰ ἕτερα. Gr. Bar.

δύο διδύμω: ταυτέστιν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης. τοῦ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπανομάζετο, ὁ δὲ Στρεφίου ἦν παῖς. κακομήτας δὲ ὁ κακὰ κατὰ τῆς Ἑλένης βουλευσάμενος, οὐχ ὁ κακῶς βουλευόμενος. B.M.I.

25 1403. κακομήτας: κακότροπος τὰς βουλὰς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

verbis θρη... ἐν τοῦδ' (ἐν τῷδ' ἢ) ἐπη-
δεῖ ὁ φησὶ ὅταν ἡ ἀρχὴν βάρβαρον λό-
γον ἐπὶ συμφοραῖς:—

P. 305. l. 23. ἀπολομένην] ἀπολλυ-
μένην I.

1. Ἄλλως om. I.

ib. λίνον (λῖνον B.) κοινῶς] λίνον τι-
νὲς I.

3. τὸ ἀρχὰν —] In Gu. haec duo sunt scholia: τὸ ἀρχὰν θ. — ταυτὸν ἐστὶ in margine interiore scriptum, τὸν ἀρχ. τοῦ θ. — φωνῇ in exteriore, quocum cohaeret illud ad. v. 1398.

4. τὸ δὲ πᾶν οὕτω om. Gu.

10. ἀντὶ τοῦ β. et γὰρ om. Gu.

14. θάνατον] τὸν θάνατον Bar. In B.M. ξίφη αἰου φησὶ τὰ θάνατον ἐρ-
γαζόμενα.

15. ἀδολεσχία] ἀδολεσχία Fl. 6.

22. κακομήτας] κακόβουλος B.I. Cor-
rexi ex M. in quo scholion sic scri-
ptum est, τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν πυλάδην.
τοῦ μὲν πατὴρ ὁ ἀγαμέμνων. κακομήτας
δὲ et reliqua usque ad βουλευσάμε-
νος. Nam illa οὐχ ὁ κ. β. in solo
sunt B.

1404. σιγᾶ δόλιος: σίγα ἀντὶ τοῦ ἐσίγα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἔ, ἢ σιγᾶ, τουτέστι τῇ σιγῇ, οἷον μετὰ σιωπῆς δόλιος. B.M. ἐν ἡσύχῳ ἦθει δόλους κατασκευάζων. Bar. Gr. et Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τουτέστι τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων. B.I.

1405. πιστός: ἀσφαλής. Gr. Florr. iidem. θρασύς: ὀρμη-5 τικώτατος. Bar. Gr. Florr. iidem. τολμηρὸς εἰς βοήθειαν. Bar. Gu. Fl. 6.

1406. ξυνετὸς πολέμου: ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος πολέμου. M.I. φρόνιμος. Fl. 17. ἐπιστήμων, ἔμπειρος. Gu. Fl. 6.

1407. ἔρροι τὰς ἡσύχου: φθειρέσθω, φησὶν, οὗτος ἐπὶ κακουργία 10 ἡσύχου ὦν, προνοούμενος τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῶ. Ἄλλως. διαφθαρείῃ ὑπὸ τῆς ἡσύχου προνοίας. ἡσυχον δὲ αὐτὴν φησι, τὴν ἀπροσδοκῆτως πάντα ἀμυνομένην, πρόνοιαν δὲ τὴν εἰμαρμένην. τινὲς δὲ οὕτως, οἰμωζέτω κακοῦργος ὦν μετὰ ἡσύχου προνοίας. B.M.I. φθειρέσθω κακοῦργος ὦν τῆς προνοίας τῆς ἡσύχου, ἡγουν κακουργῶν τὴν 15 ἡσυχίαν. Gr. φθαρείῃ. Gu. προνοίας: ἔνεκα τῆς κατὰ νοῦν φροντίδος καὶ μηχανῆς. Bar. Gu.

1408. οἱ δὲ πρὸς: ὁ σύνδεσμος ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δῆ, ἢ ᾗ, οἱ δῆ. οὔτοι δὲ, φησὶν, ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺς θαλάμους, ἧς ἔγρημε γυναικὸς ὁ τοξότης Πάρις, τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρῶν πεπληρωμένοι καὶ 20 τῶ σχήματι ταπεινοὶ, ἔζοντο παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς Ἑλένης, ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, πεφραγμένοι ξίφεσιν. B.M.I.

οἱ δέ: ἀντὶ τοῦ οἴτινες. Gr. Fl. 17. οἱ δῆ. Gu.

1408. ἔσω μολόντες: ἔσω μολόντες πρὸς τοὺς θρόνους τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγρημε ὁ τοξότης Πάρις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 25

1409. ἄς ἔγρημ': ἀντὶ τοῦ ἡστινος γυναικὸς ὁ τοξότης Πάρις ἔγρημε. B.M.

1410. πεφυρμένοι: ἀντὶ τοῦ πεφυρμένον, τουτέστι μεμιγμένον, ἔχοντες τὸ ὄμμα τοῖς δακρύοις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1. σίγα om. B.

4. τουτέστι τῇ σιγῇ] ἀντὶ τοῦ B.

5. ὀρμητικώτατος] ὀρμητικός Bar.

6. βοήθειαν] δύναμιν add. Fl. 6.

8. ἀντὶ τοῦ om. I.

11. ἡσυχος] ἔμπειρος I. In Gu.

haec sunt, φθειρέσθω οὕτω προνοούμενος

τῆς ἡσυχίας ἐπὶ κακῶ.

ib. κακῶ] κακοῖς M.

11. Ἄλλως om. B.

13. πάντα] πάντα M.

ib. τινὲς δέ] δὲ om. M.

18. ὁ σύνδεσμος ὁ δὲ om. M.

20. ὁ om. I.

τεταραγμένοι. Fl. 25. 34. μεμολυσμένοι. Fl. 33. ταπεινοί: μετὰ ταπεινώσεως, ἐπιρρηματικῶς. Gr. Florr. iidem. ἤσυχαι. Gu.

1412. ἄλλοι: λέγω. Gr. Florr. iidem. πεφραγμένοι: τοῖς ξίφεσι δηλονότι ἠσφαλισμένοι. B. M. καθωπλισμένοι. B. ὦπλι-
5 σμένοι. (ἠσφαλισμένοι add. Gu.) Gr. Florr. iidem et 25. 33. 34.

1415. ἄμφω: ὁμοῦ ἀμφοτέροι. Cant. Gr.

1416. ἀνὰ δὲ δρομάδες: τὸ ἐξῆς. ἀνέθωρον δὲ πάντες, καὶ οἱ
θεράποντες ἀνεπήδησαν παραχρῆμα καὶ παρέθεον, καθάπερ δρομάδες
ἵπποι θορυβηθέντες. B. M. I. δρομάδες: ἀντὶ τοῦ δρομαίως. Gr. Fl.
10 6. 9. 17. 56. 59. 76. ἀμφίπολοι: ἀντὶ τοῦ πρόσπολοι. Gr. Florr.
δούλοι, θεράποντες οἱ ἀμφ' ἐκείνην ἀναστρεφόμενοι. ἀμφίπολος οὐ
μόνον ἢ δούλη, ἀλλὰ καὶ ὁ δούλος. Gu.

1418. προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον: εἶπε δὲ ἄλλος πρὸς ἄλλον.
Cant. Gr. πεσῶν ἐν φόβῳ: φοβηθείς. Gu.

15 1419. μή τις εἶη: τὸ μή τις εἶη ὁ λόγος ἄλλο κῶλον. M. μή:
ὅρα ἴνα. Gr. Cant.

καδόκει τοῖς μὲν οὐ: οἱ μὲν, φησὶ, τῶν οἰκετῶν οὐκ ᾔοντο ὁλόγον
εἶναι, οἱ δὲ ἐπεπιστεύκεισαν τὴν Ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου
δολοφονεῖσθαι, ὥσπερ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν· ἄρκυς γὰρ τὸ λίνον.

20 B. M. I.

1420. τοῖς δ': ἐδόκει. τοῖς δὲ ἐδόκει Ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ
δικτύων μηχανῇ καὶ περιβλήματι λίνου ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν
Ἑλένην εἰς ἄρκυστάτην μηχανήν, καὶ ὡς περίβλημα λίνων, οἷον εἰς
δολοφονίαν· ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυον. B. M. I. ἄρκυστάταν: ἀπὸ τοῦ
25 ἄρκυς τὸ δίκτυον. Gr. ἄφυκτον, ἀσφαλεστάτην, δικτυσειδῆ. Gu.
μηχανάν: δολοφονίαν. Gu.

1424. μητροφόντας δράκων: ἤγουν ὁ Ὀρέστης ὁ τὴν μητέρα
φονεύσας. Gr. διὰ τὸ φονικόν. Gu.

1425. σὺ δ' ἤσθα: σὺ δὲ παρῆς τοῖς γινομένοις, ἢ ἀκούσας παρ'

8. παρέθεον] προέθεον I.

9. θορυβηθέντες] φραβηθέντες I.

ib. δρομαίως] δρομαίως Gr.

19. ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν] ἐν ζω-
γραφεῖσαν M.

21. ἐδόκει. τοῖς δὲ ἐδόκει] ἐδόκει
om. B., τοῖς δὲ ἐδόκει om. M.

23. εἰς ἄρκυστάτην Matth. οἷον εἰς
ἀρκυστάτην B. M. I. Mox ἂν εἰς δ.—
δίκτυον hic om. M., sed habet scho-
lion brevius in marg. altera ἔστιν
εἰς δολοφονίαν. ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυόν ἐστι.

29. σὺ δὲ] οὐδὲ M.

ib. ἀκούσας] ἤκουσας I.

έτέρου πάλαι πέφευγας έκποδών. B.M.I. Ἄλλως. σὺ ποῦ ὑπῆρχες; ἢ ἐκ μακροῦ φεύγεις ἐν φόβῳ γενόμενος δηλονότι, ἃ δὲ λέγεις δηλονότι παρὰ ἄλλου ἤκουσας; I. δυοῖν ὄντων τοῦ παρεῖναι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ὄραν, καὶ τοῦ πρότερον ἐξελθεῖν καὶ ἀπεῖναι ὅτε ταῦτα ἐγένετο, ἐρωτᾷ ὁ χορὸς, ποῦ ἦσθα, πρὸς ἀμφότερα ἀποβλέπων, εἶτα ὀφείλων 5 εἰπεῖν διαιρῶν, ἐκεῖ ἦσθα, ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; ὁ δὲ τῷ ἐνὶ σκέλει χρησάμενος τῷ ἢ πάλαι φεύγεις ἀρκεῖται· ἀπὸ γὰρ τοῦ έτέρου δυνατὸν ἐστὶ συνυπακούεσθαι καὶ τὸ έτερον. Bar. Gr.

1426.—1437. Φρυγίους έτυχον: έτυχον ἐν συνηθείᾳ Φρυγῶν, ἐν συνηθείᾳ βαρβαρικῇ κινῶν εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ, ἤγουν ριπίδιῳ, 10 αὔραν ἐπὶ τὸν βόστρυχον τῆς Ἑλένης πρὸ τῆς παρηίδος, ἀντὶ τοῦ τῆς παρεΐας. ἢ δὲ, ἤγουν ἢ Ἑλένη, ἐνετύλιττε διὰ τῶν δακτύλων λίνου τῇ ἡλακάτῃ, τὰ νήματα δὲ ὥρμα πρὸς τὸ πέδον, θέλουσα κατασκευάσαι ἀναθήματα ἐπὶ τὸν τύμβον τῷ λίνῳ τῷ ὄντι ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν Φρυγίων, λέγω φάρεα, ἤγουν ἐνδύματα, πορφυρᾷ κατασκευάσαι 15 δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Cant. Gr. έτυχον ἐν Φρυγίσι καὶ Τρωϊκοῖς νόμοις αἴτσων καὶ πέμπων ἐν εὐπηγεῖ πτερίνῳ κύκλῳ αὔραν καὶ πνοὴν πρὸ παρηίδος καὶ ἔμπροσθεν τῆς παρεΐας τῆς Ἑλένης παρὰ τὸν βόστρυχον καὶ τὰς ἐν μετώπῳ αὐτῆς τρίχας, τουτέστιν ἐξ ὅτουπερ εἰς Τροίαν ἦν αὕτη, ἐτάχθην ἔμπροσθεν αὐτῆς ἴστασθαι καὶ 20 πρὸς τὸ θάλπος αὔραν αὐτῇ μηχανᾶσθαι καὶ τὰ λυποῦντα ἐλαύνειν, μυίας φημὶ καὶ κῶωπας. Bar. Gu.

1427. παρὰ βόστρυχον: τὸ παρὰ βόστρυχον καὶ τὸ πρὸ παρηίδος ταυτὸν ἐστίν. Bar. Gu.

παρὰ βόστρυχον: παρὰ τὸν βόστρυχον, φησὶ, τῆς Ἑλένης πλη- 25 σίον τῆς παρηίδος αὐτῆς αὔραν ἔπεμπον τῇ ριπίδι. πτερίνῳ δὲ εἶπε, παρόσον αὐται ἐκ πτερῶν ὑπάρχουσι συντεθειμέναι. εὐπηγεῖ δὲ

1. πέφευγας έκποδών (ἐκ ποδῶν M.) addidi ex B.M. Post έκποδῶν B. pergit, ὁ δὲ παρὰ τὸν βόστρυχον etc. (schol. v. 1427.)

4. ἐγένετο] ἐγένετο Bar.

11. αὔραν (sic) ἐπὶ Gr. αὔραν περι Cant. Et sic infra quoque αὔραν.

14. τὸν τύμβον] τὸν om. Gr.

16. ἐν om. Gu.

17. ἐν εὐπηγεῖ—κύκλῳ om. Bar.

18. καὶ ἔμπροσθεν τῆς παρεΐας om. Gu.

20. καὶ πρὸς—μηχανᾶσθαι om. Bar.

25. παρὰ τὸν—] In M. hoc scholion in aliam formam redactum est,

παρὰ τὸν βόστρυχον τῆς Ἑλένης—αὔραν πέμπων. πτερίνῳ τῇ ριπίδι παρόσον πάντα τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς καλύμματα πτερὰ ἔλεγον, οἷς δὴ καὶ ριπίσι (sic) ἐχρῶντο. κυκλωτέρας γὰρ—ριπίσι. ἢ δὲ πρό—ἐκπέμπων:—

κύκλω ἦτοι καλῶς πεπηγμένῳ καὶ συντεθειμένῳ. κυκλοτερῆς γὰρ ἢ ἐκ τῶν πτερῶν ριπίς. ἢ δὲ πρό αὐτὴ τῆς κατά, ὅ ἐστι κατά τοῦ πρῶτου αὐτῆς πνοῆν ἐκπέμπων. τὸ γὰρ ἐξῆς, αὔραι αἴστων, αὐτὴ τοῦ πνοῆν ἐκπέμπων. B.I.

5 1428. εὐπαγεῖ: εὐκατασκευάστῳ, εὐπλόκῳ. Gu.

1430. βαρβάρους νόμοισι: ἐν συνηθείᾳ βαρβαρικῇ. Gr. τοῦτο καὶ τὸ Φρυγίους νόμοις ταυτόν ἐστι. βαρβαρικοῖς. Gu.

1431.—1436. ἀ δὲ λίνου: ἢ δὲ ἐν τοῖς δακτύλοις ἔλισσε λίνον ἐν τῇ ἡλακάτῃ, τὸ νῆμα δὲ ἴετο ἐν τῷ πῆδῳ, χρῆζοντα ἐν τῷ λίνῳ
10 ἐπὶ τὸν τύμβον τῆς ἀδελφῆς στολίσαι φάρεα καὶ πέπλους, πορφύρεα δῶρα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ἀγάλματα καὶ λαμπρότητας καὶ τρυφᾶς τῶν Φρυγίων σκύλων. Bar. Gu.

λίνου: λίνου ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὴν μέταξαν λέγει. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι δῆλον ἐκ τε τῶν Φρυγίων σκύλων καὶ τοῦ βούλεσθαι τῇ
15 ἀδελφῇ πέπλον ὑφάναι πρὸς τὸν τάφον δῶρον· οὔτε γὰρ ἦν εἰκὸς ἐκ λίνου καὶ μὴ ἐκ μετᾶξης τῇ ἀδελφῇ δῶρον κατασκευάσαι πέπλον, οὔτε φαῦλα σκύλα καὶ οὐδενὸς ἄξια ἐκ Τρώων λαβεῖν, ἀλλὰ λίνου ἐνταῦθα καταχρηστικῶς καὶ οὐ κυρίως τὴν μέταξαν λέγει. ἐγχερεῖ δὲ λέγειν καὶ νῆμα λεπτὸν καὶ ἀερῶδες εἶναι τὸν λίνον καὶ οὐ μέτα-
20 ξαν, καὶ οὐδὲν ἐμποδῶν ἴσταιται τὸ σκύλων Φρυγίων, οὐδὲ τὸ πέπλον ἐκ τοιούτου θέλειν ὑφαίνειν τῇ ἀδελφῇ. εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ σκύλων τοιούτο τι νῆμα λαβεῖν, καὶ πέπλους ἐκ τοιούτου ὑφαίνειν. Bar. Gu.

1433.—1436. ἴετο πῆδῳ: μετὰ σπουδῆς ἐχαλάτο κατηπειγμένως. M. νήματα: τὰ δὲ νήματα ἴετο, αὐτὴ τοῦ κατηπειγμένως
25 ἐχαλάτο ἐν τῷ πῆδῳ διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς Κλυταιμνήστρας ὀηλεῖ. ἀγάλματα δὲ αὐτὴ τοῦ ἀγάλμασι καλλώπισμα γὰρ ἐστὶν ἢ κηδεῖα τοῦ νεκροῦ σώματος. ἢ δὲ λόγος, τὰ δὲ

1. In Gr. εὐπαγεῖ κύκλω, ἦγειν ριπί-
δίφ πτερῶν κυκλοτερεῖ καλῶς πεπηγμένῳ.

8. λίνον ἐν τῇ ἡλακάτῃ] Verba τὸ
λίνον ἐν τῇ ἡλακάτῃ habet M.

9. τὸ νῆμα] τὰ νήματα Bar.

ib. ἴετο] ἴετο Gu. omisso δέ.

ib. τῷ λίνῳ] τῷ om. Bar.

15. τὸν τάφον] τὸν om. Gu.

16. δῶρον] δῶρα Bar.

ib. πέπλον om. Bar.

18. λέγει] λέγειν Bar.

21. σκύλων] σκύλων Gu.

22. τι νῆμα om. Bar.

ib. καὶ πέπλους—ὑφαίνειν om. Bar.

24. τὰ δὲ—ἀπὸ δὲ τοῦ] ἐπὶ τύμ-
βον αὐτὴ (adde τοῦ) διὰ τὸν τύμβον,
ταυτέστι τὰ δὲ νήματα ἴετο τῷ πῆδῳ
διὰ τὸν τύμβον. ἀπὸ δὲ τοῦ M. In B.I.
hoc scholion legitur post proximi-
um, praeefixo ἄλλως.

ib. κατηπειγμένως B. κατέπεμπε καὶ
κατηπειγμένως I.

νήματα καὶ τὰ λῖνα τὰ ἐκ Φρυγίας εἰργάζετο διὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα, ἵνα τοῦτο συστείλῃ καὶ κηδεύσῃ αὖθις λαμπροῖς ἱματίοις καὶ φάρεσι πορφυρέοις. B.I.

νήματα: τοῦτο διὰ μέσου. Gu. ἴετο: ὄρμα. Gr. ἐπέμπετο. Gu.

1434. σκύλων Φρυγίων: ἀντὶ τοῦ τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα καὶ λῖνα, ἥτοι ἀπὸ τῶν Φρυγίων σκύλων βουλομένης συρράφαι ἐνδύματα πορφυρᾶ, ὅπως ἐπὶ τὸν τάφον ἀναθῆ τῆς Κλυταιμνήστρας. B.M.I. τῶ λίνῳ τῶ ὄντι δηλονότι ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν Φρυγίων. Gr. μὴ λάβῃς εἰς τὸ σκύλων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' 10 ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἀγάλματα. Gu. Bar.

1438.—1444. προσεῖπε: πρὸς τὴν Λάκαιναν δὲ κόρην, ἣγουν τὴν Ἑλένην, εἶπεν ὁ Ὀρέστης, ὃ παῖ τοῦ Διὸς, ἀποστᾶσα τῆς καθέδρας θῆς τὸν πόδα ἐπὶ τῶ πέδῳ δεῦρο ἐπὶ τὴν ἔδραν τῆς πάλαι κατασκευασθείσης οἰκίας τοῦ Πέλοπος τοῦ προπάτορος, ἵν' εἰδῆς τοὺς 15 ἔμοὺς λόγους. Cant. Gr.

1439. θῆς ἴχνος: ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, οὗ ἐκάθητο, εἰς ἕτερον τόπον, ἐκκλῖναι βουλόμενος τοὺς παρεστῶτας οἰκέτας. τούτου οὖν, φησὶν, ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἔλθῃ ἐπὶ τὴν Πέλοπος καθέδραν, ἥτοι ἔνθα εἰώθει διατρί- 20 βειν ὁ Πέλαψ. B.M.I. ἀντὶ τοῦ ἀποστήσαι γὰρ αὐτὴν ἤθελον τῶν παρεστῶτων θεραπόντων. M.

1444. ἄγει: ἀντὶ τοῦ ἤγεν, τουτέστιν ἐπειράτο ἄγειν ἢ δὲ ἐπηκολούθει. Cant. Gr.

1445. πρόμαντις: οὕσα δηλονότι. Gr. ὦν ἔμελλεν: πείσεσθαι. 25 Gr.

1446. ὁ δὲ συνεργός: τὸ σύν κατὰ κοινοῦ, τουτέστιν ὁ δὲ συνεργός συμπράσσω τῶ Ὀρέστῃ, ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεὺς, τοιαῦτα εἶπεν λέγει δὲ τὸν Πυλάδην. B.M.I. ὁ δὲ συνεργὸς ὁ κακώτροπος Φωκεὺς,

1. λῖνα] Scribebatur λῖνα hic et infra.

7. ἥτοι om. M.

ib. βουλομένης] βουλόμενος M.

8. τὸν τάφον] τοῦ τάφου I.

ib. ἀναθῆ] ἀνωθῆ M.

18. τούτου addidi ex M.

ib. ἐκκλῖναι] ἐγκλῖναι M.

19. οἰκέτας M. οἰκέτας B. ἰκέτας I.

ib. τούτου] τοῦτο I.

ib. φησὶν om. M.

20. ἥτοι om. M.

29. λέγει δὲ τὸν Πυλάδην om. I., addit vero οὐκ ἐκ ποδῶν καὶ τὰ λοιπά.

ἤγουν ὁ Πυλάδης, ἄλλα ἰὼν ἔπραττεν. Gr. Cant. κακὸς Φωκεὺς: λείπει τὸ τοιαῦτα λέγων. B.M.

1447. οὐκ ἐκποδῶν ἴτε: τουτέστιν, οὐ μακρὰν ἀπέρχεσθε, ἀλλ' αἰεὶ ἀπαιδεύτως ἔχετε· ταῦτο γὰρ τὸ κακόν. ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ταῦτα, 5 ὡς ᾄθην Ὀρέστου μυστήριον λέξοντος τῇ Ἑλένῃ, ἴνα, ἐκποδῶν ἀπελθόντων, μόνην συλλάβωσιν αὐτήν, ὡς μηδενὸς αὐτοῖς ἀνταίριτος. Bar. Gu. ἴω τὸ πιρεύμαι. ὁ β' ἀρίστος ἴου, ἴεσ, ἴε, καὶ τὸ προστακτικὸν ἴε, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ ε εἰς θι καὶ τριπῆ ἴθι ἴτω, ἴτον ἴτον, ἴτε ἴτσαν· μεταπλασμὸς δὲ ἐστὶ μετάθεσις καὶ σχημα- 10 τισμὸς λήξεως καὶ λέξεως εἰς συγγενὲς τελικὸν τοῦ αὐτοῦ εἴτε ὀνόματος εἴτε ῥήματος· ὀνόματος μὲν, οἷον τῷ κλάδῳ τῷ κλαδί, τῷ δένδρῳ τῷ δένδρεϊ, τῷ ὄσσω τῷ ὄσσε· ῥήματος δὲ, αἶον ἴε ἴθι, ἔθι ἔσο, κλύε κλύθι, πῖε πῖθι, ποιίμην ποιίην, καὶ ἕτερα. Gu. κακοὶ Φρύγες: λέγων μετὰ ἐπιπλήξεως κακοὶ Φρύγες, ὡς ματαίως ᾄθην ἐν 15 δειλία γενομένων τῶν περὶ τὴν Ἑλένην Φρυγῶν, τοῦτό φησι. Gr. Bar. κακοί: ἤγουν δειλοί. Gr. ἀπαιδευτοὶ ἐστέ. Gu.

1448. ἐκκλήϊσε: ἐκ τῆς στέγης δὲ ἄλλον ἄλλοσε ἀγαγὼν ἐκκλεισεν. Cant. Gr. ἡσφάλισεν. Gu.

1449. σταθμοῖσιν: τῷ κινῶς σταύλῳ. Cant. Gr. σταθμοὶ λέγονται καὶ αἱ παραστάδες. Gu. Fl. 6.

1450. ἐν ἔδραισι: ἐφ' ἧς ἕκαστος ἐκαθέζετο. M. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀποπάτου. Gr. I. ἀφοδευτηρίαις, παρακελλίαις. Gu. τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκείθεν: ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους εἰς ἐκεῖνο. Cant. Gr. ἄλλον ἄλλοσε: ἄλλον ἀπ' ἄλλου μέρους εἰς ἄλλο. Cant. Gr.

25 1451. ἀπόπρω: πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας ἀντὶ τοῦ προσαρμόσας καὶ συγκλείσας. ἀπὸ τοῦ διαρμόσας δὲ τὴν ἀδιάλειπτον παραμῶν τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης. B.M.I. διαρμόσας: χωρίσας. Gr. κλείσας, ἀσφαλίσας, διαστήσας, ἢ δια-

6. μόνην] μόνον Bar.

14. λέγων—] Apud King. priora, λέγων (pro quo conjicit λέγω) μετὰ ἐπιπλ. in paraphr. e Cant. una cum scholio, ὁ δὲ συνεργός—ἔπραττεν, enotata sunt. λέγων μετὰ ἐπιπλήξεως, ἤγουν μακρὰν ἄπιτε sunt etiam in Fl. 6. 9. 17. 21, 56. 59. 76. sed in Gu. ea quae dedi, in margine, ἤγουν

μ. ἄπ. in Gr. inter versus scripta sunt. MATTH.

21. In I. ἦτοι ἐν οἴκοις ἀποπάτου.

22. παρακελλίαις] De hoc voc. v. Ducangii glossarium vol. 1. p. 630.

25. πόρρωθεν] In M. etiam gl. interl. ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν. προσαρμόσας, συγκλείσας ἐστί.

26. δὲ om. M.

χωρίας. Gu. απόπρο δεσποίας: ἄπωθεν, κατ' ἐπίτασιν τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορείας. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. γρ. ἀπο πρό, δηλούσης τῆς πρό τὸ ἐκτός. Gu.

1452. τί τοῦπὶ τᾶδε: τί τῆς συμφορᾶς, ἀντὶ τοῦ ποία συμφορὰ κατὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐγένετο; Cant. Gr. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. M. 5 Gu.

1453. Ἰδαία μήτηρ: Ἰδη ὄρος ἐστὶ Τροίας, ἔνθα τετίμηται ἡ Ῥέα. ἴσως οὖν ὡς ἐγγχωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ εὐνοῦχος. ὀβρίμαν δὲ αὐτὴν φησιν, ἐπεὶ λέουσιν ὀχεῖται, ἢ ὅτι ἐνίσταται τοῖς αὐτῇ συντυγχάνουσιν. μέλλων δὲ διηγεῖσθαι ὁ Φρυξ ἄπερ ἐτεθέατο ἔνδον τὴν Ῥεαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον. Ἰδαίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρεινῆν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβερὰν. ὁ δὲ λόγος, φεῦ φεῦ, τῶν ἀνόμων κακῶν, ᾧ μήτηρ Ῥέα, ἄπερ τεθέαμαι ἔνδον κατὰ τοὺς οἴκους. καλεῖται δὲ καὶ ἀνταία· τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὑπαντῶσα φοβερὰ ἐστίν. B.M.I. 15

Ἰδαία: ἡ τιμωμένη ἐν τῇ Ἰδη. Gu. μᾶτηρ: τῶν θεῶν Ῥέα. Gu. ὀβρίμα: ἰστοροῦσι γὰρ αὐτὴν ἐποχουμένην λέουσιν· ὄθεν καὶ πρὸς αὐτὴν ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς φοβερὰ ἰδῶν. καὶ οὗτος μὲν ὡς Φρυξ τὴν παρὰ Φρυξὶ τιμωμένην θεὰν ἐπιβοᾷται· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες Ἡρακλῆν τὸν Διὸς, λέγοντες ἐπὶ τοῖς παραπίπτουσι: 20 δυσκόλοις αἰεὶ, ᾧ Ἡράκλεις· ἐνιοὶ δὲ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε. Bar. Gu. ἰσχυρὰ, φοβερὰ. Gr.

1455. φονίων παθέων: ἔνεκα τῶν φονικῶν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀνόμων: παρανόμων. Gu.

1456. ἔδρακον: εἶδον. Gr. ἔθεασάμην. Gu. 25

1457. ἀμφὶ πορφυρέων: τὸ ἀμφὶ πορφυρέων ἢ ἐν μέρος λόγου νόει· ἀμφιπόρφυρα γὰρ ἱμάτια φαιμέν τὰ ὀλοπόρφυρα, ὥσπερ καὶ ἀμφίχρυσα τὰ ὀλόχρυστα· ἢ τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ σπάσαντες νοητέον, ἢ ἢ ἀμφισπάσαντες ἀντὶ τοῦ περιλαβόντες· ἢ τὸ ἀμφὶ ἔμφασιν ἔχει διὰ τὴν Ἐλένην, οὕτως· ἀμφὶ τὴν Ἐλένην δηλονότι σπάσαντες 30 καὶ λαβόντες ξίφος ὑπὸ σκότου τῶν πορφυρέων πέπλων, ἤγγουν ἂ ὑποκάτω τῶν ἱματίων εἶχον, ἐν ταῖς χερσὶν ἄλλος ἄλλοσε δῖνασεν.

7. τετίμηται] τιμᾶται I.

10. ἐτεθέατο] ἐθεάσατο B.I.

13. ἀνόμων] ἀλόγων I.

20. Ἡρακλῆν τὸν] Ἡρακλῆα τοῦ Bar. Bar.

26. ἐν μέρος λόγου] ἐνὸς μέρους λόγου Gu.

28. ἢ τὸ ἀμφὶ — παραλλήλου om.

ἢ τὸ ἀμφί πρὸς τὸ ἐν χερσίν. ἢ ἢ τὸ ἀμφί καὶ τὸ ἐν ἐκ παραλλήλου. Bar. Gu. ἀμφί: ἀπό. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἰπὸ σκότου: ἰπὸ ἀφανιάς. Gr. Florr. iidem. σκοτισμοῦ. Fl. 33. ἔνθα ἄρχεται ἐξηγηῆσθαι. B.

5 1458. σπάσαντες: σπασάμενοι. Gr. Florr. iidem. περιλαβόντες. Gu.

1459. θίνασεν: ἔστρεψεν. Gr. Florr. iidem. συνέστρεψεν. Gu. Fl. 33. παρὼν τύχει: ἔτυχε παρὼν ἀντὶ τοῦ παρεῖν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76.

10 1460. ὀρέστεροι: ὀρεινοί. Cant. Gr. ἐν τῷ ὄρει ἀναστρεφόμενοι. ἄγριοι. Gu.

1461. ἀντίοι σταθέντες: ἐναντίον, ἔμπροσθεν στάτες. Cant. Gu.

1462. ἐνέπουσι καταναεῖ: εἶπον, ἀποθανῆ. Cant. Gr.

1463. κακός σ' ἀποκτείνει: γρ. ἀποκτενεῖ. M. ὁ σὸς ἀνὴρ ὁ κα-
15 κότερος ἀποκτείνει σε. Cant. Gr.

1464. τοῦ κασιγνήτου: τοῦ ἀδελφεῦ αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἐγκαταλι-
πὼν ἐν τοῖς Ἀργείοις, ὥστε θανεῖν. Cant. Gr.

γόνου: τὸν Ὀρέστην. B. rec.

1465. ἴαχεν: ἐβόησεν. Gr. ἀνεβόησε μεγάλως. Gu. ὦμοι
20 μοι: λέγουσα. Cant. Gr.

1466. λευκὸν δ' ἐμβαλιῦσα: τὰς λευκὰς δὲ χεῖρας ἐμβαλιῦσα
τοῖς στέρνεσι, ἤγουν συναγαγῶσα ἐπὶ τοῖς στέρνεσι, ὡς σύνηθες ταῖς
γυναῖξιν, ἔπαισε τὴν κεφαλὴν ἀθλίαν πληγῆν. Cant. Gr.

1467. κτύπησε: μετὰ τῶν στηθῶν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε.
25 B.M.I.

1468.—1472. φυγῆ δὲ ποδί: φυγῆ δ' ἔφερε τὸ ἔχρος τοῦ πο-
δὸς τὸ χουσεσάδαλον ὁ Ὀρέστης δὲ περιφθάσας τὸν ὄρομον αὐτῆς,
ἐμβαλὼν τοὺς ἑαυτοῦ δακτύλους εἰς τὰς κόμας αὐτῆς τῇ ἀριστερῇ
χειρὶ ἀναστρέψας τὴν ὄρην ἔμελλεν εἶσα τοῦ λαιμοῦ παῖν τὸ μέ-
30 λαν ξίφος. Cant. Gr.

φυγῆ δὲ ποδί: ἢ Ἐλένη, φησὶ, διαναστάσα φυγῆ τὴν σωτηρίαν

8. παρεῖν] παρῆ Fl. 33.

20. λέγουσα] λέγων Cant.

28. ἐμβαλῶν — κόμας αὐτῆς om.
Cant.

31. φ. τὴν σωτηρίαν] τὴν πορείαν

φ. I. Post πορίζεται B.M.I. per-
gunt μικρῶσα δὲ ἀρβύλην—δηλοῖ. τὸ
δὲ δικὸν ἀντὶ τοῦ etc. Separavit
Matth.

πορίζεται. B.M.I. ποδί: τοῦ ποδός. Gu. χρυσεοσάνδαλον: τὸ χρυσοῦν σανδάλιον φοροῦν. Gu.

1469. δικών: ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλόν. ὁ δὲ Ὀρέστης, φησὶ, παραχρῆμα προβάς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ λαβόμενος τῆς κόμης ἔμελλεν αὐτὴν παῖειν τῷ ξίφει. B.M.I. δικών: ἐμβαλόν. 5 Gr.

1470. Μυκηρίδ' ἀρβύλην: τὸν πόδα φησὶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵποδμήματος τὸν πόδα δηλοῖ. B.M.I. τὸν πόδα, ἤγουν τὸν δρόμον αὐτῆς. Gr. τὸ γυναικεῖον ὑπόδημα ἢ τὸν πόδα αὐτῆς, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Gu. προβάς: προφθάσας. B. Gr. Bar. προβάς: λείπει ποδί. M. 10

1471. ὦμοις ἀριστεροῖσιν: ἀντὶ τοῦ τῇ ἀριστερᾷ χειρί. B.M. Gr. I. ἀνακλάσας: ἀναστρέψας. Gr. ἀνακλίνας, ἀνανεύσας. Gu.

1472. παῖειν: ἐμβάλλειν. Gu. Fl. 6. 33.

λαϊμῶν ἔσω: ὥσπερ ἐστὶ τὸ Ἴλιον εἶσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Ἴλιον, οὕτω καὶ τὸ λαϊμὸν εἶσω ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν λαϊμόν. Gu. τοῦ εἶσω 15 ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως λαμβανομένου, ὡς καὶ τὸ ἀνάπαλιν εὔρηται· ὁ γὰρ ποιητὴς αὗτος τὴν εἰς πρόθεσιν ἐν τῷ τρίτῳ δράματι ἀντὶ τοῦ εἶσω λαμβάνων φησὶ “τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων.” Gu. μέλαν ξίφος: τὸ μελανητόμενον. B.M.I. μέλαν: ἢ ὡς σιδηροῦν, ἢ ὡς παρεκτικὸν σκοτούς. Gu. 20

1473. ποῦ δῆτ': ἦσαν ὥστε. Gr. ἀμύνειν: βοηθεῖν αὐτῇ. Gu.

1474. ἰαχᾶ δόμων: ἰαχῆς, φησὶ, καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν, τὰς θύρας τῶν σταθμῶν, ἔνθα ἤμεν συγκεκλεισμένοι, ἐκσπᾶσαντες τοῖς μοχλοῖς ἐξήλθομεν βοηθήσοντες. B.M.I. σὺν κραυγῇ τὰς θύρας καὶ τὰς παραστάδας τῶν δόμων, ἔνθα ἐμίνομεν, μοχλοῖς 25 ἀνασπᾶσαντες, βοηθήσοντες ἐτρέχομεν, ἄλλος ἀπ' ἄλλου μέρους τοῦ οἴκου. Cant. Gr. ἰαχᾶ: ἐν τῇ βοῇ τῆς Ἑλένης. Gu. τῇ ἡμῶν μετὰ θρήνου. Gu.

ἐκβαλόντες: συντρίψαντες. Gu. ἐμίνομεν: ἤμεν συγκεκλεισμένοι. Gu. 30

3. βαλόν] λαβόν M.	23. συγκεκλεισμένοι] συγκεκλειμέ-
νοι M.
4. τῆς κόμης Matth. τῆς κόπης B.	ib. ἐ. τοῖς μ.] τοῖς μ. ἐ. B.I.
I. ταῖς κόπαις M.	24. βοηθήσοντες] καθήσοντες I.
5. παῖειν] κτεῖναι B.I.	26. ἐπ' Gr. sed idem supra ver-
sum ἤγουν βοηθήσοντες ἐτρέχομεν ἀπὸ
ἄλλου μέρους τῆς οἰκίας:—
11. ἀντὶ τοῦ] ἐν I. ἀντὶ τοῦ om.	
Gr.	
18. φησὶ] Phoen. 451.	

1476. ἀγκύλας: τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι, ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέσον ἀγκύλης λαμβανόμενοι ρίπτουσιν. B.M. Gu. I.

1477. πρόκωπον: μεγάλην κόπην καὶ ἰκτεταμένην ἔχον. B.M.I. ἤγουν σπάθην, ἣτις ἔχει τὴν κόπην προβεβλημένην. Bar. Gr. σπά-
5 θην τὴν ἔμπροσθεν κόπην καὶ λαβὴν ἔχουσαν. Cant. Gu.

1478. ἔναντα: ἐξεναντίας ἡμῶν. Cant. Gr.

1479. ἀλίσστος: ἀντὶ τοῦ ἀτρεπτος καὶ ἀφευκτος ἐν ταῖς μά-
χαις, ἢ ἀκατάπαυστος, ἢ ὃν οὐκ ἔστι λιάσαι καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι.
B.M. Gu. I. ἄφοβος. B. ἄφυκτος. Gr. ἀέμπληκτος, φοβερὸς,
10 θαρσαλέος. Gu. ἀθούρητος, ἄφοβος. Fl. 21. ἀνδρείος, φοβερὸς.
Fl. 2.

1480. τρικόρυθος: ὁ μεγάλην ἔχων περικεφαλαίαν. B.M. Gu. I.
ὁμοιον δέ ἐστι τῷ τρίπτυχος αὐλώπις. ἢ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλό-
φους ἐχρῶντο. B.M.I. ἢ τρικόρυθος ὁ τριλόφῳ περικεφαλαίᾳ χρώ-
15 μενος. Gr. Cant. γέγραπται τρικόρυφος. Cant.

1481. ὄν: Αἴαντα. Cant. Gu. Πριαμίσιον: ταῖς τοῦ Πριάμου.
Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1482. ἀκμάς: τὰς ἀξυτήτας. Gr. Fl. iidem. φασγάνῳ—ξυνή-
ψαμεν: ἤγουν εἰς πόλεμον ἡμεῖς τε κάνεινι κατέστημεν. Cant. Gu.

20 1483. τότε δὴ τότε: ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην πολέμῳ ἐφάνημεν
διαπρεπόντως δειλοὶ οἱ Φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ. Ἄλ-
λως. τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες, ἀντὶ τοῦ ἐκόημι τὴν
δειλίαν καὶ ἐξεληλεγμένοι, φησὶν, ἐν τῇ συμβολῇ τῇ πρὸς τὸν Ὀρέ-
στην καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην ἐφάνησαν οἱ Φρύγες, πολὺ τῶν Ἑλλή-
23 ῶν ὄντες ἀσθενέστεροι, καὶ ὅσον ἤμεν ἐλάττωσιν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς
τοὺς Ἑλληνας κατὰ τὴν Ἰλιον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς

1. τὰ ἀκόντια] ἀγκύλη τὸ ἀκόντιον
Gu.

ib. ἐπηγκυλίσθαι] ἐπηγκυλίσθαι M.
ἐπηγκυλῆσθαι B. ἐπαγκυλίσθαι Gu.

2. μέσον] τὸ μέσον Gu.

7. ἀλίσστος] ἀλίσστος δὲ B.

ib. ἀντὶ τοῦ om. Gu. I. καὶ om. Gu.

8. ἢ (ἢ hic et ante ἀκ. om. Gu.)
ἐν οὐκ ἔστι B.M. Gu. ἢ ὃν οὐκ ἔχει I.

ib. εἰς φυγὴν τρέψαι] ἐκφυγεῖν καὶ
τρέψαι Gu., e quibus illud proprius
ad aliorum grammaticorum expli-
cationem accedit, ut Etym. M. p.

63, 22. ὃν οὐκ ἂν τις ἐκκλίνει. cf. He-
sych. Apollon. MATTH.

12. μεγάλην] ἢ τρίλοφον add. Gu.

13. τῷ] τὸ M.

22. τότε δὴ τότε addidi ex M. qui
om. Ἄλλως.

ib. Φρύγες om. B.I.

23. ἐν τῇ — Πυλάδην] ἐν τῇ πρὸς
(τὸν addit B.) Ὀρέστην καὶ πρὸς τὸν
πυλάδην συμβολῇ B.I.

25. ὄντες om. I.

26. αὐτὰ] αὐτοὺς M.

ib. πρὸς addidit Matth.

τὰ ἐν Ἰλίῳ, λόγου παρεκβάσει χρησάμενος· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν οὕτω πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας ὡς καταλέγειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος· κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς τὸν Ὀρέστην κατὰδῆλοι γεγόνாமεν ἀσθενεῖς ὄντες οἱ Φρύγες. B.M.I.

5

1484. ἐγένοντο· ἐμοὶ δηλονότι. Gr. et Gu. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. Ἄρεως ἀλκάν· κατὰ τὴν ἀλκὴν τοῦ πολέμου. Gr. μὴ λάβης εἰς τὸ ἀλκὰν ἔξωθεν κατά, ἀλλ' ὥσπερ φάμεν “δυνατός εἰμι τοῦτο” καὶ “σοφός εἰμι τὰ θεῖα,” οὕτω καὶ “ἐλάττων εἰμι τοῦτο.” Bar. Gu.

1485. ἦσσοις Ἑλλάδος· εἰκότως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐν 10 Ἰλίῳ, ἢ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἠττήθησαν, ἠνίκα ὁ μὲν ἦν φυγὰς, ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο, ἄλλος δὲ τραυματίας ἦν, ὁ δὲ ἰκέτης προσέπιπτε, τὸν ἔλεον θηρώμενος, καὶ τέλος ὡς ὑποσκότιοι γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαλλομένων βελῶν εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα. καὶ οἱ μὲν ἐπιπτον τιτρωσκόμενοι, οἱ δὲ πίπτειν ἔμελλον, οἱ δὲ ἦσαν νεκροί. καὶ μέχρι 15 μὲν τούτου ἢ παρέκβασις. τὰ δὲ ἐξῆς γενόμενα κατὰ τὴν οἰκίαν ἐστὶν, ἅπερ κατὰ ἐπανάληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, φασγάνων τε ἀκμὰς συνήψαμεν, καὶ ἠττήθημεν κατὰ κράτος, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἴλιον πολέμῳ ἦν, καὶ ταῦτα συμβέβηκεν ἅπερ κατέλεξεν. ὡς δὲ ἠττήθημεν τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην, ἦλθεν ἡ Ἐρμιόνη. δύνα- 20 ται δὲ καὶ ἐπὶ οἰκίας ταῦτα γενόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν καὶ φοβερὰ ποιεῖν, ὥσπερ νῦν ὁ Εὐριπίδης. B.M.I. ταῦτα ὡς περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγει τεθορυβημένος καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες πολλοὺς φήθησαν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην ἀπολωλέναι. 25 ἂν μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ λέγοιτο, ἔσται τὸ ὑπὸ σκότον ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν ἐφεύγομεν· ἂν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς

4. γεγόνாமεν] γεγόνασιν I. οἱ om. B.M.

12. προσέπιπτεν om. I. [προσέπεσεν est in B. Mox ὑποσκότιον M.

13. τῷ ἢ τῷ M.

14. μὲν om. M.

16. τὰ δὲ ἐξῆς M. τὸ δὲ ἐξῆς B.I.

ib. κατὰ] τὰ κατὰ I.

20. τῶν περὶ τὸν Ὀρέστην om. I.

21. γενόμενα] γινόμενα B.I.^a

22. μικρὰ] μακρὰ M.

ib. Post φοβερὰ (omisso ποιεῖν

ὥσπερ) M. pergit, νῦν ὁ εὐριπίδης, ὥσπερ πολὺ τῷ ἀλέθρῳ θεραπόντων τὸν λόγον:— ὁ μὲν οἰχόμενος· ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐπ' Ἰλίῳ νοητέον, οἱ δ' οὐ νοήσαντες ὑπέλαβον ἐν τοῖς βασιλείοις τοσοῦτος τεθνήαισι:— ταῦτα ὡς ἐπὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ etc.

23. ταῦτα ὡς M. ταῦτα δὲ ὡς B.I.

25. ἀπολωλέναι] τεθνήαισι B.I.

26. ἂν] κἂν B.I.

ib. οὖν περὶ τῶν et λέγοιτο om. M.

ib. ἔσται] ἔστι B.M.

τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν. B.M.I. Ἑλλάδος : Ἑλληνικῆς αἰχμῆς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. αἰχμᾶς : κυρίως ὁ σίδηρος τῶν δοράτων, καταχρηστικῶς ὁ πόλεμος. Cant.

1487. λισσόμενος : ἀντὶ τοῦ ἵκετο ὑπὲρ τοῦ θανάτου προσβαλ-
5 λόμενος καὶ ἱκετεύων. B. ὁ δὲ παρακαλῶν παράκλησιν ἕνεκα τοῦ θανάτου ἄφειλεν· λέγει δὲ λισσόμενος προβολῆν, ἐπεὶ οἱ παρακα-
λοῦντες προβάλλουσιν ἑαυτοὺς παρακαλοῦντες καὶ προπίπτουσιν.
Cant. Gr. ἐπικαλούμενος, ἱκετεύων ταχέως ἐπέλθειν τὸν θάνατον
διὰ τὴν προσοῦσαν ἐκ τραυμάτων δυσχέρειαν. Gu.

10 1488. ὑπὸ σκότον : ἤγουν ἵνα ὑπὸ τὸ σκότος γενόμεθα, τουτέστιν
εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη τῶν οἴκων. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1489. ἔμελλον : πίπτειν. Gr. πεσεῖν. Gu. Florr. iidem.
ἔκειντο : πεσόντες. Gr. πάλαι τεθνηκότες. Gu. Florr. iidem.

1490. ἔμολε : ἤλθε. Gu. ἐπήλθε. Fl. 33.

15 1491. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ : θορύβου, φησὶ, γενόμενου ἤλθεν ἢ
Ἑρμιόνη χαμαὶ οὔσῃ τῇ Ἑλένῃ καὶ μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φου-
νευθῆναι. Ἄλλως. ἢ τεθορυβημένος ὧν οἶεται αὐτὴν πεπτωκέναι, ἢ
χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι. B.M.I. χαμαιπετεῖ οὖν ἢ τῷ
μέλλοντι πεσεῖν, ἢ τεθορυβημένῳ. οὐκ ἀκριβολογεῖται. M. Ἄλλως.
20 οὐ τῷ πεσόντι ἐπὶ γῆς· οὐδὲ γὰρ ἐφόνευσαν αὐτὴν, ἀμέλει μετὰ
μικρὸν φησιν ὅτι διωκομένη ἀφανὴς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο. B.I.

χαμαιπετεῖ : τῷ χαμαὶ κειμένῳ τῆς μητρὸς, ἣτις ἢ τλήμων ἔτε-
κεν αὐτόν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τῷ χαμαὶ ταύτην
πεπτωκέναι ποιήσαντι. Gu. Fl. 6.

25 1492. ἄθυρσοι : ἢ κακόθυρσοι, ἢ θύρσων δεόμενοι μόνον πρὸς τὸ
εἶναι Βάκχαι· ἢ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν, ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μετὰ θύρσων
βακχεύουσι. B.M.I. . . . ἐπέλεγον. ἔστι δὲ αὐτὴ σκυθρὸν φωνὴ
ἐξελληνιζομένη, ᾧ οὐῖς καὶ υἱὲ τοῦ ἄτις καὶ τοῦ Διός. εἶχον δὲ ἀνά

7. προπίπτουσιν] προσπίπτουσι Cant.

16. καὶ om. M.

17. Ἄλλως addidi ex B.M. Lem-
ma χαμαιπετεῖ repetit I.

ib. τεθορυβημένος ὧν] τεθορυβημένου M.

25. θύρσων δεόμενοι μόνον] μόνον δε-
όμενοι M., omisso θύρσων.

27. ἐπέλεγον] Scholion ab initio
defectum, ut apparet ex A. in quo
folium 59^a in summa margine in-

cipit ab ἐπέλεγον, quo continuantur
quae in fine folii antecedentis nunc
perditi, ut ad v. i 205. diximus, scri-
pta fuerunt.

ib. αὐτὴ σκυθρὸν—ἄτις] Corrupta
haec spectant ad acclamationem
ὑῆς (vel ὑῆς) ἄττις, ἄττις ὑῆς, de qua
dixi in Thesaurο vol. 8. p. 69.
Apparet ex his ante ἐπέλεγον eam-
dem illam formulam lectam fuisse.

χειρας οἱ τοιοῦτοι βάκχαι θύρσους ἤτοι νάρθηκας ἀντὶ κλάδων, τουτέστι ἐπιφερόμενοι εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. ἐδόκουν δὲ τοῖς ὄρωσι μαίνεσθαι, τῇ δ' ἀληθείᾳ φιλόθρωποι ἦσαν. διὰ γοῦν τὸ δοκεῖν ἐκείνους μαινομένους εἶναι ὁ Εὐριπίδης τὸ ἄθρσοι Βάκχαι ἀντὶ τοῦ μαινόμεναι ἐξέλαβεν. Α. σημείωσαι δὲ τὸ θύρσος πῶς ἐκλήθη νάρθηξ. 5 θύρσος μὲν γὰρ τῷ φυτῷ τὸ παλαιὸν ὄνομα, παρόσον αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ γεωργοὶ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς τῶν λειμῶνων καὶ τῶν κήπων καὶ τῶν θειλοπέδων καὶ ἀμπελώνων. ὕστερον δὲ ἐκλήθησαν νάρθηκες, ὅτι ἐχρήσαντο αὐτοῖς οἱ τῶν παιδῶν ἀλείπται καὶ παιδοδιδάσκαλοι πρὸς τὸ πλήττειν τοὺς νέους. νάρθηξ γοῦν ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τοὺς 10 νεαροὺς θήγειν, ἤτοι τοὺς νεοὺς παῖδας ἀκονᾶν καὶ παρορμαῖν πρὸς τὰ μαθήματα. Α. Fl. 33.

ἄθρσοι: δραμόντες δὲ καθὰ Βάκχαι ἄθρσοι, ἤγουν χωρὶς θύρσων, συνήρπασαν αὐτὴν ὡς σκύμνον ὀρείαν. Cant. Gr. μυθεύονται τὰς Βάκχας ἐν ὄρεσι μετὰ Διονύσου χωρούσας παίειν μὲν τὰς πέτρας ἐν 15 νάρθηξι, καὶ μέλι καὶ γάλα ἐνταῦθα λαμβάνειν καὶ τὰ θηρία χειροῦσθαι. Bar. Gu. κλάδους κισσοῦ αἱ Βάκχαι καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος ἔφερον ἐν ταῖς χερσίν, ὅτι, ὅτε ἡ μήτηρ αὐτοῦ Σεμέλη ἐκεραυώθη, τοῦτον πρὸς βίαν ἀποκυήσασα, κισσὸς περιέλιξεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν δῆθεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δράματι αὐτὸς φησιν ἐν τῷ χορῷ 20 τῷ “Κάδμος ἔμολε.” Gu.

1494. πάλιν δὲ τὰν Διός: συλλαβόμενοι δὲ, φησὶ, τὴν Ἑρμιόνην, οὐδὲν ἤττον πάλιν ἐπέδιωκον Ἑλένην ἐπὶ φόνῳ. B.M.I. τὰν Διός κόραν: ἤγουν τὴν Ἑλένην. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1495. ἔτεινον: εἶλκον. Gr. Florr. *idem*.

25

1496. διάπρο: διόλου. Gr. Florr. *idem*.

1497. ᾧ Ζεῦ: τὸ μὲν Ζεῦ λέγει, διότι πατὴρ αὐτῆς ἦν, τὸ δὲ γῆ, διότι ἐν γῆ οὔσα ἀπῆλθε· τὸ φῶς, διότι ὀρωμένη παραχρῆμα ἠφάνισται· τὸ δὲ νῆξ, διότι ἐν ὄσφῳ ἐβλέπετο ὡσπερ νυκτὶ καλυφθεῖσα ἀφαντος γέγονεν. Bar. Gu.

30

5. σημείωσαι δὲ Α. σημείωσαι καὶ —ὄρμαν Fl.
 Fl. 20. τρίτῳ δράματι] Phoen. 638.
 6. τὸ παλαιὸν Α. τῷ ἀπαλῷ Fl. 22. φησὶ om. B.I.
 8. θειλοπέδων Α. εἰλοπέδων Fl. 23. ἐπὶ φόνῳ (ἐπιφόνον B.) om. I.
 10. γοῦν] οὔν Α. 29. δὲ om. Gu.
 ib. παρὰ τὸ τοὺς νεαροὺς—νεοὺς— ib. ἐβλέπετο] ἐδύνατο Gu.
 παρορμαῖν Α. ἀπὸ τοῦ νεαροὺς—νεαροῦς

1498. φαρμάκισσι: τούτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι παρόσον
παρὰ τῆς Θῶνος γυναικὸς δοκεῖ πλείστα φάρμακα εἰληφέναι ἢ
Ἐλένη, ὡς Ὅμηρος "τά οἱ Πολύδαμνα πόρον Θῶνος παράκισσις.
Αἴγυπτίη, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ." B.M.I.
- 5 φαρμάκισιν: φάρμακα τὰ διὰ βοτανῶν καὶ τινων ἄλλων ὑλῶν
γινόμενα κακουργήματα, μαγείαι δὲ τὰ δι' ἐπιφθῶν. Fl. 21. Gu.
1498. τὰ δ' ὕστερον: τὰ μέλλοντα γενέσθαι, πραγθέντα. Gu.
οὐκέτ': σὺδαμῶς. Bar. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
1499. δραπέτην: ἤγουν λαβὼν γὰρ ἐκ τῶν δόμων ἔξω ἔφυγεν.
10 Bar. Gu. et Gr. φυγάδα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐξέ-
κλεπτον: ἀπέδρων γάρ. B.I.
1501. ἀνασχόμενος: ὑπομείνας, καρτερήσας. B. ἀνασχῶν, ὑπο-
μείνας. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
1502. ἀνόητον: ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως. B.M. ἀνοητότερον. I.
15 ἀνόητως, ἀνωφελῶς. Cant. Gr. μάταιον καὶ ἀνωφελῆ (ἢ ἀνόητον
add. Bar.) παρόσον οἱ ἀνόητοι οὔτε σφᾶς αὐτοὺς οὔτ' ἄλλους ὠφελεῖν
δύναται. Bar. Gu. δέον ἀνόητως εἰπεῖν, ὃ δὲ ἀνόητον πρὸς τὸ γάμον
ἐξήνεγκεν. Gu.
- τὸν Ἐλένας γάμον: ἀντὶ τοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν Ἐλένην.
20 Bar. Gr.
1503. ἀμείβει: ἀντὶ τοῦ διαδέχεται. B.Gr. ἔρχεται. Gu. και-
νῶν: παραδόξων, νεωτέρων. τὰ δὲ ἦν ὁ τῆς Ἐλένης ἀφανισμός. Gu.
Bar.
1505. ἐπτοημένῃ: σπουδαίῳ. I. ἐπτοημένῃ ποδί: τεθερευθημένη
25 πορεία. Cant. Gr. τεταραγμένῃ, συντόμῃ, ἐμφόβῃ. Gu. ἐτραγῆ-
δει ὁ Φρύξ. M.
1507. νόμισσι: ὁ νόμος γὰρ οὔτις βαρβαρικός. ἐπειδάν τις αὐ-
τοὺς κτείνῃ, προσπίπτειν καὶ δεῖσθαι. Cant. Gu. προσπίπτων: προσ-
πεσῶν κατὰ συνήθειαν βαρβαρικήν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 30 1508. τὰδ' ἐστίν: (καὶ ταῦτα, ἅπερ πειεῖς, ἤγουν add. Florr.)
τὸ προσκυνεῖν, ἔμβα ἂν δηλονότι ἀπὸ ἀπλάγῃς προσκυνῶν. Gr. et Gu.
Cant. Florr. iidem.
1509. τοῖς σάφροσιν: τοῖς φρονίμοις. Gr. Florr. iidem.

3. Ὅμηρος] Od. 4, 228.

5. ὑλῶν om. Gu.

11. γάρ om. I.

21. ἀντὶ τοῦ om. Gr.

27. ὁ om. Cant.

28. κτείνῃ] κτείνειν ἀπειλεῖ Cant.

1510. οὔτι που: οὐδαμῶς. Gu. που: ἴσως. Gu. ἀντὶ τοῦ οὐ διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐβόησας, ὥστε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν; Ἄλλως. οὐκ ἄρα που μεγάλη φωνή τὸν Μενέλεων ἐκάλεσας ὥστε βοηδρομεῖν; A.B.M.I. Ἄλλως. ἀνάξια καὶ τραγηδίας καὶ τῆς Ὀρέστου συμφορᾶς τὰ νῦν λεγόμενα. A.B.M. Fl. 33. 5

1511. σοὶ μὲν: λείπει τὸ βούλομαι, ἢ ἔτοιμός εἰμι. σοὶ μὲν ἐγὼ βοηθεῖν ἔτοιμος· τιμιώτερος γὰρ ὑπάρχεις. I. ἀξιώτερος: καὶ δικαιοτέρος. Fl. 59.

1512. ἐνδίκως: δικαίως ἄρα ἢ Τυνδαρίς διεφθάρη; I. ἡ Τυνδάρειος: ἀντὶ τοῦ ἢ τοῦ Τυνδάρεω παῖς, ὅμοιον τῷ Λητώα κόρη. 10 Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1513. ἐνδικώτατα: δικαιοτάτα, εἴπερ ἐκέκτητο τρεῖς λαιμούς, ὥστε ἀποθανεῖν. I.

1514. δειλία: νῦν, φησὶν, ἔοικας ὑπὸ δειλίας τὰ ἔνδον ὑποκρίνεσθαι τοῖς λόγοις, ἕτερα κατὰ τὴν ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν. A.B. 15 M. Fl. 33. ὑπὸ τῆς δειλίας χαριτογλωττεῖς, ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν. I.

1515. οὐ γάρ: οὐ γὰρ δίκαια ἔπαθεν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα σὺν αὐτοῖς Φρυξὶν ἐβλαψεν; I. ἀντὶ τοῦ οὐ πρὸς χάριν, ἀλλ' ἀληθῶς λέγω ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν, ἥτις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καὶ τὴν 20 Φρυγίαν ἠφάνισεν. B.I. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπώλετο, ἥτις διελυμήνατο τοὺς (Gr. τὰ) ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος σὺν αὐτοῖς τοῖς Φρυξίν; Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. διελυμήνατο: ἐφθειρε. Fl. 6.

1516. ὁμοσον: ὁμοσον, φησὶν, ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις, οὐδὲ ὑποκρινόμενος, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ οὕτω φρονεῖς. λείπει 25

1. που] ^ωπου Gu. in textu.

ib. ἀντὶ τοῦ om. I.

3. ἄρα που (ποῦ A.B.M.)—ὥστε] οὐκ ἄρα (ποῦ addit B.) φησὶ μεγάλη φωνεῖς τὸν μενέλεων ὥστε B.I.

4. Ἄλλως A. ἐνδίκως lemma (v. 1512.) in ceteris.

ib. ἀνάξια] ταῦτά φασι addit B.

ib. καὶ τρ. καὶ τῆς δ. (τοῦ δ.) A.B. τῆς τρ. καὶ τῆς τοῦ (τοῦ om. M.) ὁ M. Fl.

5. τὰ νῦν (νῦν om. M. Fl.) λεγόμενα om. B.

6. λείπει τὸ βούλομαι etiam B.M.

SCHOL. EURIP. II.

14. τὰ ἔνδον] τάνδον A.M.

16. Flor. 33. νῦν, φησὶν, ἔοικας ὑπὸ δειλίας τὰ ἔνδον ὑποκρίνεσθαι τοῖς λόγοις, ἕτερα etc. Florr. septem et Gr. διὰ δειλίαν χαρίζη τῇ γλώττῃ, ἡγουν χαριτογλωττεῖς:— nisi quod Florr., ut videtur, χαριτογλωττίζεις, quod Matth. per errorem etiam ex Gr. affert, qui χαριτογλωττεῖς habet.

ib. χαριτογλωττεῖς] χαριτογλωττίζεις I.

19. ἀντὶ τοῦ om. I.

24. φησὶν om. A.

δὲ ἢ εἰς, εἰς ἐμην χάριν. A.B.M.I. ὅτι ἐνδικάτατα διώλετο, ἢ ὅτι ὅσα σου ἢ γλώσσα λέγει, ταῦτα καὶ ἡ ψυχὴ σου. Gu.

1517. τὴν ἐμὴν ψυχὴν: τὴν ἐμὴν ζωὴν κατὰ μωσα, ἢ ἐπικαλιῶ, εἰς ὄρκον λαμβάνω. I. ἦν ἂν εὐσεβεῖν ἐγώ: ἀληθῶς ὀμνύμι. φυλάξω. 5 Gu. ἦν ἂν ἐγὼ καλῶς, ἤγγιον ἔξω κακοτριπίας, εἰς ὄρκου περιβαλοίμην. Gr. ἀληθῶς ὀμνύμι, τουτέστι δι' ἃν ζῆν ἡρετισάμην, διὰ τούτων ὡσπερ δι' ὄρκου ἔδειξα ὡς ἀληθῆ ταῦτά φημι. εἰ δὲ τὸ κατὰ μωσα ἀντὶ τοῦ ὀμνύω λέγοντες οὐ καλῶς λέγουσιν. Gu. Bar.

1518. ᾧδε κὰν Τροίη: καὶ ἐν Τροίᾳ, φησὶν, ὁ σιδήρος οὕτως ἦν 10 φοβερός τοῖς Τρωσίν, ὡς σὺ νῦν ὄρων τὸ ξίφος φῆς θάνατον ἐνοπτρίζεσθαι; A.B.M.I. ἰδὼν ὁ Ὀρέστης ὅτι παρασχῆμα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ᾤμοσεν ὁ Φρυξ φεβηθεὶς τὸ ξίφος ταῦτό φησιν. Gu. ᾧδε: οὕτως. Gr. σιδήρος: ὁ ἀπὸ σιδήρου θάνατος. Gu. φόβος: ἀντὶ τοῦ φοβερός. Gr.

1519. ἄπεχε: γρ. ἄπαγε. M. ἄπεχε φάσγανον: μακρὰν ἔχε 15 τὸ ξίφος: πλησίον γὰρ ὃν φοβερὸν φόνον ἀντιλάμπει. I. μακρὰν ἔχε. Gr. πόρρω ἐμοῦ. Gu. ἀπέχω ἐγὼ καὶ ἀπέχω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα. Bar. Gr. ἀνταυγεῖ: ἀποστίλβει. Gr. ὑπεφαίνει ἐμοί. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

20 1520. μὴ πέτρος: ἵνα μὴ ἀπολιθωθῆς φεβῆ, ὡσπερ τὴν Γοργόνα θεασάμενος. I.

1521. μὴ μὲν οἶν: μᾶλλον μὲν οἶν δέδοικα μὴ νεκρὸς γένωμαι. B.M. Gr. I. Γοργόυς: λέγεται καὶ ἡ Γοργῶν τῆς Γοργόυς, καὶ ἡ Γοργῶ τῆς Γοργόυς καὶ Γοργόυς. Cant. Gr.

25 1522. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν: ἐλευθερώσει τῶν ἐκ τῆς δουλείας κακῶν. Bar. Gr.

1523. ἀφείσαι: ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησὶν, ἀφίημί σε, ἕστερον δὲ βουλευέσσομαι περὶ σοῦ. B.M.I. ἀπάλλαξαι. M. πρὸ τέλους ὁ τόνος: προπερισπᾶται γὰρ παρακείμενος ᾧ. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἀπὸ τοῦ

1. δὲ ἢ εἰς] τὸ εἰς A.

7. ὡσπερ] ὅπερ Gu.

8. οὐ καλῶς λέγουσιν] μάταια Bar.

9. σιδήρος—σὺ] σιδήρος πᾶσι φριξὶν εἴτως ἦν φοβερός ὡς καὶ σὺ A.

10. ἐνοπτρίζεσθαι] ἐνοπτρίζομαι A. M.

22. μᾶλλον μὲν οἶν om. B.M.

ib. δέδοικα] δέδοικα ἵνα Gr. I.

ib. νεκρὸς γ. B. Gr. γ. νεκρὸς M.I.

25. τῶν ἐκ et κακῶν om. Gr.

28. πρὸ τέλους] ἔστι δὲ πρὸ τέλους I.

29. θεοδόσιος M., omisso δέ. θεοδορος B.I.

ἔω φησὶν αὐτό· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἴημι, προπαρωξύνετο, φησὶν, ὡς τρισύλλαβος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἴημι, ἦσω, ἦκα, ἔμαι καὶ εἶμαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ὡς τὸ τέθειμαι, καὶ εἶσαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀφεῖσαι. φυλάττεται γὰρ ὁ τόνος τῶν ὀριστικῶν, ἐπὶν μετὰ προθέσεως συντεθῆ καὶ μὴ ἀποβάλλωσι τὴν μακράν. B.M.I. ἄφειμι, ὁ μέλλων 5 ἀφήσω, ὁ παρακείμενος ἀφῆκα, ὁ παθητικὸς ἀφεῖμαι ἀφεῖσαι. C. ἡλευθέρωσαι. Gr. ἀπολέλυσαι τούτου. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76.

1526. μεταβουλευσόμεσθα: μεταμελησόμεθα. Fl. 59. τὸ μεταβουλευσόμεσθα λέγει, ἢ ἂν ὁ Φρύξ φανῆ κακὸς, ἢ ἀστειεύόμενος. 10 Gu.

1527. μῶρος εἶ: μῶρος εἶ, φησὶν, εἰ δοκεῖς με ὅλως ἀξιῶσαι φονεῖν σε. τινὲς δὲ εἰς τὸ μωρὸς στίζουσι καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. M. τινὲς οὕτω στίζουσι, καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον· τινὲς δὲ οὕτως, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ ἀνόητος εἶ, ἢ ᾗ κατ' 15 ἔλλειπιν. B. Gu. I.

1528. οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας: δύναται μὲν καὶ ἐπὶ εὐνούχου ταῦτα λαμβάνεσθαι, δύναται δὲ καὶ ὅτι γύννιδες εἰσιν οἱ Φρύγες. B.M.I. οὔτ' ἐν ἀνδράσι: εὐνούχος γὰρ ἦν. I. οἱ εὐνούχοι τὸ θερμὸν ὀλίγον ἔχουσι. C. 20

1529. τοῦ δὲ μὴ στήσαι: ποιῆσαι σε κραυγὴν ἐξηλθον τῶν δόμων. στενούμενοι οἱ πόροι τῆς διεξόδου ἀποτελεῖται ἡ φωνὴ ὀξεῖα καὶ λεπτή. C. ἔνεκα δὲ τοῦ μὴ ἐγειραί σε κραυγὴν ἐξηλθον τῶν δόμων. B. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1530. ὀξὺν γὰρ: ταχὺ, ὀξεύς. Gu. ἀντὶ τοῦ ὀξεύς ἐξεγείρονται 25 οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὶν βοῆς ἀκούσωσιν. ἐκεῖνο, φησὶν, ἐφοβούμεν καὶ

1. ἔω] ἔω libri et sic reliquae quoque quae sequuntur formae omnes cum spiritu leni scriptae sunt.

ib. προπαρωξύνετο] προπαροξύνετο B. I. προπαροξύνεται M.

2. τρισύλλαβος] ἀπὸ τοῦ εἰομι (sic) addit M.

3. τοῦ ι om. M.

ib. ὡς τὸ] τὸ om. B.I.

ib. ἐξ αὐτοῦ om. M.

5. ἀποβάλλωσι] ἀποβάλλωσι I.

14. καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον om. Gu.

17. δύναται—ταῦτα] τοῦτο δὲ δύνα-

ται μὲν ἐπὶ εὐνούχου B.I.

18. γύννιδες] γύνιδες B.M. γυνίδες I.

21. ποιῆσαι] Supplendum e textu, cui haec annotatio superscripta, τοῦ μὴ ποιῆσαι etc.

22. στενούμενοι οἱ πόροι] Nominativi absoluti, ut ad v. 1392. in scholio codicis C. ὁ Γανυμήδης ἄνθρωπος ὃν ἠράσθη αὐτοῦ ὁ Ζεὺς.

23. ἔνεκα δὲ τοῦ μὴ] ποιῆσαι μὴ (sic) B.

25. ἐξεγείρονται—ἀκούσωσιν om. M.

ἰφωραμην. μὴ ἄρα σὺ κραυγὰς ἐξαναστήσης τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ γὰρ τοῦ Μενελάου οὐδεὶς λόγος· ἐνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος δυσησύμητα περιγενέσθαι, ὥστε ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει μόνου ἰπερειδόμενος. εἰ δὲ τοὺς Ἀργεῖους πάντας ἐπαγόμενος ἔλθῃ, ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, καὶ μὴ ἐβλήσῃ σώζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομαι τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἑρμιόνην. B.M.I.

ὄξυ γὰρ· θεὸν ὄξέως εἰπεῖν, ὄξυ εἶπε πρὸς τὸ Ἄργος, σίναπτε δὲ πρὸς τὸ ἐγείρεται. Bar. Gu. Ἄργος ἐξεγείρεται: ἀπὸ τοῦ οἱ Ἀργεῖοι ἐξεγερθήσονται. Cant. Gr.

10 1531. Μενέλεων: οὐ φόβος δὲ λαβεῖν τὸν Μενέλαον τοὺς Ἀργεῖους θηλειότι εἴσω ξίφους, ἤγουν πηλέμον καθ' ἡμῶν, ταυτέστιν εἰς πόλεμον καθ' ἡμῶν. Bar. Gu. εἶν ὑποδέξασθαι τὴν πρὸς Μενέλεων μάχην, εἰς πόλεμον αὐτῷ καταστήναι. Gu.

1532. γαυρούμενος: σοβαρευόμενος. Gr. ἐπαιρόμενος, σαβῶν. Bar. Gu. ἀλαζονευόμενος. Fl. 33. εἶν γαυρούμενον ἐπὶ τῇ κόμῃ. M.

1533. εἰ· γὰρ Ἀργεῖους: εἰ γὰρ Ἀργεῖους λαβῶν ἄξει ἐπὶ τοῖσδε τοῖς δώμασιν, ἤγουν κατὰ τούτων τῶν δωμάτων. Gr.

1534. τὸν Ἑλένης φόνον: τιμαρούμενος διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον. διώκειν γὰρ ἦν τὸ εἰς δικαστήριον ἔλκειν ἄλλους, καὶ διώκειν κυρίως τὸ κατηγορεῖν. κεῖται δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λόγος, ἐπεξιῶν διὰ τὸν Ἑλένης φόνον. A.B.M.I. διώκων: ζητῶν, ἀπαιτῶν. Gr. ἐγκαλῶν ἐμοί. διώκειν κυρίως τὸ εἰς δικαστήριον ἔλκειν. Gu. καμὲ μὴ σώζειν θέλει: γρ. καμὲ μὴ σώσῃ θανεῖν. B.M.

25 1536. παρθένου: τὴν Ἑρμιόνην. Gr. δάμαρτα: γυναῖκα. Gr. πῶς λέγει τὴν δάμαρτα: οὐ γὰρ τέθνηκεν. ἢ δὴλον ὅτι τὸ γενέσθαι ἀφαντον ταύτην ὅμοιον ἦν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ νεκρὰ ἐγεγόνει. Gu.

1537. τύχα: δυστυχία. Cant. Gr. ἕτερον εἰς ἀγῶνα: εἰς ἕτε-

3. ἡκέτω] ἡκέσθω M.

8. οἱ om. Gr.

10. αὐ φόβος δέ] ἡμῶν add. Bar.

11. ξίφους] τοῦ ξίφους Bar., et τοῦ πηλέμον.

ib. ταυτέστιν] τὸ δὲ ἴστιν Bar.

12. εἶν —] In A.M. εἶν — μενέλεων (τὸν μενέλαον A.) μάχην εἴσω αὐτῶν (αὐτὸ A.) τὸ ξίφος λαβεῖν, in B.

εἶν ἀναδέξασθαι — μενέλαον μάχην οἱ δέδοικα: —

18. τιμαρούμενος] μὲν addit A. et om. τῆς.

19. φόνον — κατηγορεῖν] φόνον. ἔλκειν καὶ ἄλλους διώκειν. κεῖται ἐπὶ τῇ κατηγορεῖν I.

ib. δικαστήριον] τὸ δικαστήριον A.

21. φόνον] φόβον I.

ρον κίνδυνον πίπτει ὁ δόμος φαβερὸν περὶ τοὺς Ἀτρείδας. Caut. Gr. ἤγουν δυστυχήσας πολλάκις οὗτος ὁ δόμος διὰ τοὺς συμβάντας ἐν αὐτῷ φόνους, εἰς ἕτερον πάλιν ἀγῶνα καὶ κίνδυνον χωρεῖ, εἰς τὸ κινδυνεύσειν λέγω Ὁρέστην καὶ Ἡλέκτραν δι' ἃ εἰργάζοντο δυσχερῆ ἀμυνεῖται γὰρ ὁ Μενέλαος μετὰ τῶν Ἀργείων διὰ τε τὴν γυναῖκα 5 καὶ τὴν θυγατέρα. Bar. Gu.

ἕτερον εἰς ἀγῶν': ὁ δόμος ὁ περὶ τοὺς Ἀτρείδας ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν Ἀτρεϊδῶν οἶκος εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. A.B.M.I.

1539. τί δρῶμεν: μερίζεται τὴν γνώμην ὁ χορός· δέδοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῆί κρύψας. B.M.I. τί βούλει ἵνα δρῶμεν. Gr. 10 et Gu.

1540. ἢ σῖγ' ἔχωμεν: ἢ σιωπήσομεν καὶ μηδὲν ἐξείπωμεν τῇ πόλει; B.

1541. ἴδε προκηρύσσει: ἰδοῦ, φησὶν, ἀναπηδῶν ὁ καπνὸς ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πραττόμενα. B.M.I. προκηρύσσει: 15 προδήλως βοᾷ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προμηνύει. Gu.

1542. θαάζων: τρέχων, ἔρπων. Bar. τρέχων. Gr. ὥσπερ βοῶν. Gu. ἰδοῦ, φησὶν, ὁ ἀναπηδῶν καπνός. Gu.

πέυκας: δᾶδας. Bar. Gr. πυρώσοντες: ἐμπυρίσοντες. Gr. καύσοντες, πυρπολήσοντες. Gu. 20

1544. ἀφίστανται: χωρίζονται. Bar. φόνου: τοῦ τῆς Ἑρμιόνης. Bar. Gu. Fl. 6. γράφεται πόνου. Fl. 6.

1545. τέλος ἔχει: ὁ θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις ὅποι θέλει τὸ τέλος. I. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέλος ἐν θεῷ ἐστίν. Ἄλλως. αἰεὶ, φησὶν, ὁ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ἐπι- 25 τίθησι. B.M.I. Ἄλλως. ὡς ἐν ὀλίγῳ τοῦτό φησιν ὅτι τὰ πράγματα τὸ τέλος καὶ τὴν ἐκβασιν ἔχει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. A. ἤγουν

4. λέγω] λέγει Gu.

ib. εἰργάζοντο] ἐργάζονται Gu.

7. ὁ δόμος om. I. In M. est ὁ δόμος ὁ περὶ τοὺς ἀτρείδας ἀντὶ τοῦ τῶν ἀτρεϊδῶν δόμος εἰς—μεταπίπτει. In B. ὁ περὶ τοὺς ἀ. δόμος etc.

9. μερίζεται τὴν] μετεωρίζεται δὲ τὴν I. In Fl. 33. est μερίζεται δὲ τῇ γνώμῃ.

15. τὰ ἐνταῦθα] τανθάδε M.

24. ἀντὶ τοῦ M. ἄλλως I. Neutrum in B. In A. haec leguntur. τέλος ἔχει δαίμων: τῶν ἀνθρωπίνων, φησὶ, πραγμάτων τὸ τέλος ἐν θεῷ ἐστίν. ἄλλως. αἰεὶ φησὶν ὁ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ἐπιτίθησι. In C. τίς (corrige τέλος) φέρει καὶ ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρωπίνους πράγμασι ἐπιτίθησι.

ib. ἐν θεῷ] ἐκ θεῶν I.

25. αἰεὶ, φησὶν om. I.

οὓς ἂν ἐθέλῃ ἢ τύχῃ τελείως ἀφανίζῃ. Gu. ταῦτα δὲ εἶπε δι'
 Ἀγαμέμνονα καὶ τοὺς αὐτοῦ, ὅτι μεγάλως δυστυχήσαντες οὖν κιν-
 δυνεύουσι τελείως ἀπολέσθαι. τί γὰρ οὐκ ἂν ἤρασῃ Μενέλαος ταῦτα
 πυθόμενος; δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, ἢ δι' ἀλαστόρων δέ τις δύναμις με-
 5 γάλως ἔπαισε τὰ μέλαθρα, μεγάλη εἶπε πρὸς τὴν δύναμις. Bar. Gu.
 ἔχει: παρέχει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπιφέρει. Fl.
 33.

1546. ὅπα: ὄπου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

δύναμις: τῶν θεῶν. Gr. ἢ ὄργῃ. Gu.

10 δι' ἀλαστόρων: διὰ δαιμόνων κακοποιῶν ἦλθε τάδε τὰ οἰκήματα
 διὰ φόνων διὰ τὸ πτώμα τοῦ Μυρτίλου τὸ ἐκ τοῦ θύφρου. Bar. Gr.
 ὑπὸ τῶν φθονερῶν δαιμόνων, φαρτικῶν θεῶν. Cant.

1547. ἔπαισε: εἰάν μὲν διὰ τοῦ εἶ τοῦ ἔπαισε, οἰονεὶ ἐπλησίασέ
 τις τοῖς οἴκοις φονικὸς δαίμων, δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ
 15 πτώματος τοῦ Μυρτίλου· εἰάν δὲ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ
 ἔκρουσεν, εἰάν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος. A.B.M.I.

ἔπαισ': κατέβαλεν, ἠφάνισεν. Gu. Fl. 6. καὶ ἦλθε καὶ διέβη-
 σαν. Gu.

1550. ὀξύπουν, ἠσθημένον: ἀπὸ τοῦ ἀκούσαντα παρά τινος τῆν
 20 παροῦσαν δυστυχίαν ἐν τοῖς οἴκοις. B.M.I.

1551. οἰκέτ' ἂν φθάνετε: οὐκ ἂν προλαβόντες συναρμόσητε διὰ
 τῶν μοχλῶν τὰ κλεῖθρα, ᾧ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι; Cant. Gr.
 κλεῖθρα συμπεραίνοντες: ἀπὸ τοῦ συμπερῶντες, συνδέοντες. συγ-
 κλείοντες, πέρασ ἐπιτιθέντες τοῖς μοχλοῖς, ταυτέστι ταῖς θύραις.
 25 A.B.M.I. συνάπτουτες. Gu.

1552. ᾧ κατὰ στέγας: τὸ Ἀτρεΐδαι ἢ διὰ μίον τὴν Ὀρέστην
 λέγει, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρους· φασὶ γὰρ ὡς ἢ τοῦ Πυλάου μήτηρ

2. οὖν om. Bar.

ib. κινδυνεύουσι] κινδυνεύουσι Gu.

4. ἢ δι'—δύναμις] δύναμις δέ τις δι'
 ἀλαστόρων Bar.

12. In Gu. nihil praeter φαρτι-
 κῶν θεῶν.

14. δαίμων] δράκων A.

16. εἰάν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος delevit
 Kingius nec ego quid sibi velint
 assequor. MATTH.

19. ἀπὸ τοῦ A.B.M. ταχύπουν ἀπὸ
 τοῦ ταχέως I. Excidit ἐρχόμενον. Gl.
 ταχέως ἐρχόμενον est in Gr. Fl. 6. 9.
 17. 21. 56. 59. 76. MATTH.

23. ἀπὸ τοῦ συμπερῶντες om. A.M.,
 συμπερῶντες om. B.

24. ἐπιτιθέντες] ἐπιθέντες I.

ib. τοῖς μοχλοῖς—ταῖς θύραις A.
 ταῖς θύραις—τοῖς μοχλοῖς B.M.I.

Κυδραγόρα ἀδελφὴ ἦν Ἀγαμέμνονος. διὸ καὶ πρόσθεν φησὶν, ὧ συγγένεια πατρός. Bar. Gu. τρόπος ἢ σύλληψις. Fl. 33. δεινὸν εὐτυχῶν: δεινὸν, φησὶ, καὶ χαλεπὸν ἀνὴρ εὐτυχῶν, ὅταν ἔχη ἔχθραν πρὸς δυστυχοῦντα· ἰδοὺ γὰρ, φησὶ, καὶ σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς ἔχθραν ἔχων πρὸς εὐτυχοῦντα. ἀνὴρ γὰρ εὐτυχῆς πρὸς δυσδαίμονα 5 μαχόμενος ἐπικρατέστερός ἐστι. καὶ Ὅμηρος “μῆδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνου φωτὶ μάχεσθαι.” A.B.M.I.

1554. ἦκω κλύων: ἦλθον ἀκούσας τὰ χαλεπὰ καὶ τολμηρὰ καὶ αὐθαδῶς εἰργασμένα. I. τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια: ὅ ἐστι τὰ χαλεπὰ καὶ δράματος ἄξια. τὸ γὰρ δρᾶσαι ὡς ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ 10 τάσσουσι. A.B.M.I. κατὰ τὸ σιωπώμενον δὲ εἰκὸς ἀπηγγέλλαι τῷ Μενελάῳ τὰ κατὰ τὸν οἶκον γινόμενα. B.M.I. βάζειν ἀντὶ τοῦ φήμην. ἐνόμισε γὰρ τινα πεπλακέναι ταῦτα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἦν φόβῳ σφαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἦντινά τις διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας ἠγγειλεν. B.M.I. 15

1554. ἔως τέλους ὑποκρίνεται ὁ Μενέλαος. B.M. δραστήρια: καὶ τὰ τολμηρὰ. Gr. δραστήριος ὁ βίαιος καὶ δυνάστης. Cant.

1555. οὐ γὰρ ἄνδρ’: ἀλλὰ μαιφόνους θήρας. Bar. Gu.

1556. ξυνάρον: σύζυγον. Gr. ὅμοιον τῷ “εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῆ.” Gr. 20

1557. ἀλλ’ ἄφαντος: ἀλλ’ ὅτι ὤχετο ἄφαντος γενομένη. Gr.

1558. κενὴν: ματαίαν. Gr. ψευδῆ· οὐ γὰρ πιστεύεται. Gu.

Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. βάζειν: ἀγγελίαν. Gr. βοήν. Gu.

Fl. 6. φόβῳ σφαλεῖς: ὑπὸ φόβου ἀπατηθεῖς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21.

56. 59. 76. τοῦ καθεστηκότος παρατραπέεις. Gu. ἀπατηθεῖς. Gr. 25

Bar.

1559. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου: οἶεται ὅτι Ὀρέστης ἔσπειρε φή-

4. δυστυχοῦντα (δυστυχοῦντας A.B. M.) ἰδοὺ—ἔχων πρὸς om. I.

5. εὐτυχοῦντα] εὐτυχοῦντας I.

6. Ὅμηρος] Il. 7, 111.

9. τὰ δεινὰ κ. δ.] ἄλλως I.

ib. ὅ ἐστι τὰ] ὅ ἐστι om. I., τὰ om.

B.M.

10. τὸ γὰρ] τὸ δὲ γὰρ I.

ib. ἐπὶ (καὶ ἐπὶ M.) τοῦ] τοῦ om. I.

Post χαλεποῦ A. addit καὶ δεινοῦ.

12. βάζειν] βάζειν δὲ I.

13. γὰρ] δέ I.

ib. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ et ἀντὶ τοῦ om. M.

15. ἠγγειλε] Addit M. ἐνόμισε γὰρ τινα πεπλακέναι ταῦτα, B. ἐνόμιζε γὰρ, ὡς εἴρηται, τινὰ ταῦτα πλάσασθαι. Et sic I. quoque, nisi quod ταῦτα om. et typhothetae errore habet πλάσασθαι. Verba ἦντινά τις διὰ φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας ἠγγειλεν habet A. cum lemme φόβῳ σφαλεῖς (v. 1558.)

26. ὅτι Ὀρέστης ἔσπειρε] ὡς ὁ Ὀρέστης διέσπειρε A.

μη ὡς ἄρα ἠρπάγη ἢ Ἑλένη μέλλουσα τελευτᾶν ἰπ' ἐμοῦ. "Ἄλλως. τοῦ Ὀρέστου, φησὶ, φινεύσαντος ἢ κρίψαντος, ἵνα μὴ ταράξῃ, ὑπέθετο αὐτὴν ἠρπάζθαι. A.B.M.I.

1560. τεχνάσματα: εἶπᾶν τεχνάσματα ἐπάγει ὡς ταυτὸν "καὶ 5 πιλὺς γέλως," ἤγουν τοῦ μητροκτόνου ἐστὶ ταῦτα τὰ τεχνάσματα. ταυτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν, καὶ πιλὺς γέλως. Cant. Gr. μηχαναί. Gr. ὑποδοχαί, πανουργαί. Gu. ταῦτα: τὰ γεγενητά. Gr. ὅτι ἄφαντος ἢ Ἑλένη γέγονεν. Gu.

1561. προσπόλους λέγω: τοῖς προσπόλοις λέγω ὄθειν τὰς πόλεις 10 τάσδε. Gr.

1562. ὄθειν: ἀνοίγειν. Bar. Gu. ἀποπέμπειν. Fl. 33. ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμῆν: εἰ καὶ μὴ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ καὶ τὴν παιδα ῥύσωμαι. A.B.M.I. ἐπειδὴ οὐκ ἐσώσαμεν τὴν γυναῖκα. Bar. Gu.

1563. ῥυσώμεθ': ἤγουν ἐλευθερώσαμεν. Fl. 17. σώσωμεν. Fl. 6. 15 μαιαιφόνων: φονικῶν, αἰμοχαρῶν. Cant. ληστῶν. Gu.

1565. ἦ δεῖ: πρέπει τῇ Ἑλένῃ διὰ τῆς χειρός. B. γυναικὶ Ἑλένης. Gu. ἦτις τῇ Ἑλένῃ δεῖ τοὺς φινέας αὐτῆς ἰπ' ἐμοῦ συναναيرهθῆναι. A.B.M.I. ἦ δεῖ: γέγραπται ἦ δεῖ, ἀπὸ τοῦ εἰ δὲ μὴ. Cant. δεῖ: χρεῶν. Gr. ἀπόκειται. Gu. ἐμῇ χειρί: διὰ τῆς 20 ἐμῆς χειρός. Gr.

1566. τοὺς διυλέσαντας: φινεύσαντας. Fl. 6. διαφθειράντας. Fl. 17.

1567. οὗτος σύ: ταῦτα ἄνωθεν Ὀρέστῃ ἐκ τοῦ δάματός φησι. B.M. Gu. I. προσφώνημα καταφρονητικόν. C.

25 1568. πεπύργωσαι: ἐπῆρσαι, πέφραξαι, ὑβώθῃς εἰς μάχην παραγεναιμένον. B.M.I. ἐπῆρμένον εἰ καὶ μετέωρον διὰ τοῦ θράσους. Gr. ὡς πύργος. Gu. ὡσπερ ὁ πύργος. Bar. Gr. διὰ τοῦ θράσους. Bar. πέφραξαι, καθώπλισαι, ἢ δίκην πύργου σεσάδῃσαι. Gu. δίκην πύργου ὑψοῦσαι τῷ θράσει. Fl. 6.

30 1569. ἦ: εἰ δὲ μὴ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τῷδε

1. ἠρπάγη ἢ (ἢ om. B.) Ἑλένη] Ἑλένη ἠρπάγη I.

ib. ἐμοῦ] αὐτοῦ I.

2. Ὀρέστου, φησὶ, φινεύσαντος ἢ κρίψαντος (κ. ἢ φ. B.), ἵνα] Ὀρέστου φήσασαιτος ἢ φινεύσαντος, ἵνα I. Cum A.M. consentit Flor. 33.

ib. μὴ Flor. 33. με ceteri.

3. ἠρπάζθαι] ἠπαχθαι I.

12. ῥύσωμαι om. A.M. ῥύ B.

17. τῇ Ἑλένῃ A. τῇ om. ceteri.

18. συναναيرهθῆναι post δεῖ B.I.

25. εἰς μάχην παραγεναιμένον om. B.I.

θριγκῶ: θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν δωμάτων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γεῖσσα. B.C.M. Gr. I. τῷ τοῦ περιβόλου τμήματι. Bar. Gu. λίθῳ. Fl. 33.

1570. ῥήξας: ἀνασπάσας, τεμών. Gu. γεῖσσα: λέγονται νῦν καὶ αἱ στεφάναι τῶν οἴκων. B.M.I. ἄκρα, στεφανώματα. Gu. 5 γεῖσσα κυρίως τὰ θεμέλια. ὅτι οὖν ἄκρα κάκεινά εἰσι, καταχρηστικῶς ἐνταῦθα τὸ γεῖσσα εἴληπται. Gu. καὶ γεῖσσαι τὸ αὐτὸ, ἤγουν τὸ πρέχον τοῦ ὑπερθύρου. Fl. 59. καὶ θεμέλια. κυρίως δὲ τὰ κοινῶς στηθαῖον. Fl. 59. πόνον: τὸ ἐπιτήδευμα. B. τὸ ἔργον. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. 10

1571. ἄραρε: ἤρμουςται. Gr. Fl. 59. βοηδρόμου—εἶρξει: τῆς εἰς μάχην σπουδῆς ἀποπαύσει καὶ ἀποκωλύσει σε καὶ τοῦ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν. B.I. ἔνεκα τῆς σῆς ἐπὶ βοηθείᾳ σπουδῆς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

1572. ἅ σ' εἶρξει: λείπει ὁ καί, ἅ σ' εἶρξει τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ 15 περᾶν ἔσω τῶν οἴκων. B.M.I.

1573. ἔα: κάτωθεν ἀναβλέψας ὁ Μενέλαος ὄρᾳ πῦρ ἀναπτόμενον καὶ ξίφος ἐπικείμενον τῷ τῆς Ἑρμιόνης αὐχένι. A.B.M.I. ἔα: ἐπὶ ἐκπλήξεως. Bar. Gr. τί χρῆμα: τί ἐστι τὸ πρᾶγμα. Gr. σέλας: λαμπηδόνα, αἴγασμα. Gu. 20

1574. ταῦσδε: Πυλάδην καὶ Ὀρέστην. Bar. Gu. πυργηρουμένους: δίκην πύργου ἐστῶτας. B. ἐνόπλους, κατὰ τοὺς ὄχυρους καὶ ἐν κύκλῳ στρεφομένους πύργους. Bar. Gr. περικαθημένους. Bar. Gu.

1575. ἐπίφρουρον: ἤγουν πλησίον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυλατ- 25 τόντων. Gr. ἐπικείμενον, ἢ ἐπὶ τούτῳ φρορούμενον καὶ φυλαττόμενον καὶ κατεχόμενον, ἐφ' ᾧ ταύτην ἐκκόψαι. Bar. Gu. ἐπικείμενον καὶ φυλάσσον τὸν λαιμὸν τῆς ἐμῆς θυγατρὸς. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34.

1. θριγκοὶ καλοῦνται] καλοῦνται om.
C. οὕτω λέγονται Gr. idque infra
post οἴκων:

ib. δωμάτων] οἴκων Gr. I.

2. τὰ αὐτὰ] ταῦτα M.

ib. γεῖσσα] γεῖσαι B M.

4. νῦν καὶ om. M.

5. στεφάναι] φάναι I.

ib. στεφανώματα etiam B.

12. σε καὶ] καὶ om. I.

16. οἴκων] Pergit B. ἄλλως, ἃ κλείθρα τῆς εἰς μάχην etc. (schol. v. 1571.)

17. ἀναπτόμενον—τῷ τῆς] ἀναπτόμενον ἐκ τῆς οἰκίας καὶ τὸ ξίφος ἐπαρτῶντα τὸν ὀρέστην τῷ τῆς A. Sic etiam Fl. 33. nisi quod τὸν ὀρέστην post τῆς οἰκίας collocat.

ἐπίφρουρον ἐπικείμενον, παρ' ὅσον οἱ φρουροῦντες ἐπικείνται τοῖς φρουρουμένοις. A.M. Fl. 33.

1576. ἀνάγκη: σὺ γὰρ ἰσχυρότερος ταῦν αὐτοῖσι καθήμενος. Bar. Gu.

5 1577. οὐδέτερος: οὔτε ἐρωτᾶν ἤθελον οὔτε ἀκούειν, ἀνάγκη δὲ βιάζει με τοῦ ἀκούειν. B. οὐκ ἦν χρεία ἐρωτήσεως, ἢ ἀνάγκη δὲ πείθει με ἀκούειν. C.

1580. εἰ γὰρ: εἶθε. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἄνποτε. Fl. 33. κλεφθεῖς: ἀφαιρεθεῖς. I. κλεφθεῖς: ἀπατηθεῖς, ἀφαιρεθεῖς
10 ταύτην. Gu.

1581. κάψ' ὕβρει: καὶ ἐφ' ὕβρει, ἤγουν δι' ὕβριν. Gr. καθ' ὕβριν, δι' ὕβριν. I. λέγεις ταῦδε: ὅτι ἐκλάπης αὐτήν. Bar. Gu. γέλωτος. Fl. 33.

1582. λυπράν: λυπηράν ἄρνησιν ἀρνοῦμαι. εἶθε γὰρ ὄφελον
15 φονεῦσαι αὐτήν. I. ἀντὶ τοῦ λυποῦμαι ἀρνούμενος, τουτέστιν ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπηράν. B.M.I.

εἰ γὰρ ὄφελον: τὸ ἐξῆς, εἰ γὰρ ὄφελον τὴν τῆς Ἑλλάδος μιάστορα εἰς Ἄιδου βαλεῖν. A.B.I. εἰ γὰρ: εἶθε γὰρ ὄφελον. οὐ μήπω ἀποδοθέντος ἐπάγει ὁ Μενέλαος πρὸς αὐτὸ "τί χρῆμα θραῖσαι: πρὸς ὃ
20 πάλιν ὁ Ὀρέστης "τὴν μιάστορα τῆς Ἑλλάδος," ἤγουν τὴν Ἑλένην τὴν διὰ τὸν παρ' ἑαυτῇ μiasmὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα μιάνασαν εἰς Ἄιδου βαλεῖν. Bar. Gr.

1583. τί χρῆμα: ποῖον, φησὶ, πρᾶγμα ὄφειλες δεδρακέναι; φουβείς με γὰρ τοῦτο εἰπών. B.M.I. παρακαλεῖς: ἔλκεις ἡμᾶς. Gr.
25 ἄγεις. Gr. παρακινεῖς. Fl. 33.

1584. τὴν Ἑλλάδος μιάστορα: τὴν καταισχύνασαν τοὺς Ἕλληνας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1585. ὅπως ἐν τάφῳ χῶσω: ἤγουν ἐνταφιάσας χῶμα ἐπ' αὐτῷ ποιήσω. Gr. Florr. *ibidem*.

1. ἐπίφρουρον] δὲ ἦτοι add. Florr. 33.

3. ἰσχυρότερος] ἰσχυρὸς Gu.

12. ἐκλάπης] ἐκλαπες Heath.

15. ἀντὶ τοῦ B. τουτέστιν M. ἀλλως I.

17. τὸ ἐξῆς] τὸ δὲ ἐξῆς B.I. omisso lemmate.

ib. τῆς Ἑλλάδος] τῆς om. A.B.

ib. εἰς Ἄιδου βαλεῖν om. A.

23. ποῖον] ποῖον γὰρ A.

ib. ὄφειλες] ὄφελος I. In M. etiam aliud scholion, εἰς Ἄιδου βαλεῖν: τὸ ἐξῆς, εἰ γὰρ ὄφειλον τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἄιδου βαλεῖν.

24. με γὰρ B.M. γὰρ με A. γὰρ καὶ ἔλκεις εἰς φάβον I.

1588. ὁ πατὴρ ἀμύντωρ: ὁ ἐκδικητὴς τοῦ πατρός, ὁ Ἀγαμέμνωνος βοηθός. λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι τῇ ἀνελεύσῃ αὐτὸν ἐσπούδασε βοηθῆσαι, καὶ οὐχὶ τῷ Ὀρέστῃ. B.M.I. ὄν: ἤγουν ἐμέ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προὔδωκας: ἐγκατέλιπες ὥστε θανεῖν. Gr. Florr. iidem et 25. 34. 5

1589. τὸ παρὸν αἷμα: ὁ παρακείμενος φόνος τῆς μητρὸς τῆς σῆς δηλονότι. δηλοῦται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπαγομένου. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ μητέρος ἢ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν νόει, ἢ διὰ τὴν Ἑλένην τὴν μητέρα τῆς Ἑρμιόνης. Gu.

1590. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰεί: οὐ γὰρ καὶ τὴν 10 Ἑρμιόνην λέγει κακὴν. Bar. Cant. Gr. Florr. iidem. κάμοιμι: παύσαιμι, ναρκήσαιμι. Gu. ἀποναρκήσω. Fl. 33. τὰς κακὰς: γυναῖκας ἢ μητέρας. Gu. ὅποια ἦν ἡ σὴ γυνή. Fl. 6.

1591. ἦ καὶ σύ; ἄρα (ὄντως add. Bar.) καὶ σὺ, Πυλάδῃ, κοινωνεῖς, αὐτῷ δηλονότι, τοῦδε τοῦ φόνου, ἤγουν τοῦ πρὸς τὴν Ἑλένην 15 καὶ τὴν Ἑρμιόνην. Bar. Gr.

1593. ἀλλ' οὐτι: οὐδαμῶς. Gr. Florr. omnes. χαίρων: λέξεις. Gr. Florr. omnes. ποιήσεις τοῦτο. Gu.

1594. ἀνάψομεν: κατακαύσομεν. Fl. 6.

1595. πορθήσεις: καύσεις, ἀφανίσεις (Fl. 33.), καταβαλεῖς. 20 (Fl. 6.) Gu.

1596. ὡς μὴ γ' ἔχῃς: πορθήσω, φησὶ, τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ τοῦτον ἔχῃς· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτην τῷ πυρὶ, τουτέστι τῷ πυρὶ πρήσω τὸν οἶκον μετὰ τὸ ἀποκτείνειν τὴν Ἑρμιόνην. B.M.I. ναὶ πορθήσω, ἵνα, ὥσπερ ἐγὼ οὐκ ἔχω, μήτε σὺ 25 ἔχῃς. Cant. Gr. ἐπισφάξας: μετὰ τὸ πρῆσαι τὸν οἶκον σφάξας αὐτήν. Cant. Gu.

1597. τῶνδε: ὧν εἰς Ἑλένην καὶ αὐτὴν ποιήσεις. Gu. Fl. 6

1598. ἔσται τὰδ': ὅτι κτενῶ ταύτην. Gu. Bar. ἄ ἄ ἐφεκτικὸν ἐπίρρημα. Gr. Bar. 30

1599. νῦν: δῆ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀνέχου: ὑπόμενε. Gr. Florr. iidem. ἐνδίκως πράσσω: δικαίως πάσχω. Gr. Florr. iidem. δικαίως δυστυχῶν. Fl. 21.

1. ὁ ἐ. τοῦ πατρός om. B.M., βοηθός λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι om. M. In A. φησιν ὅτι τῇ ἀνελεύσῃ αὐτὸν ἐσπούδασε βοηθῆσαι—ὄρέστῃ.
hoc scholion, ὁ ἀγαμέμνωνος, τοῦτο δὲ 3. αὐτὸν om. I.

1602. εὖ γ' οὖν θίγεις: ἐν ἤθει, ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἔθουν. ἐὰν οὖν φησί, βασιλεύσης ὅσως καὶ οὐκ ἐναγῶς ἄψῃ τῶν χειρίβων, πῶς ἔχεις θυσίαν ποιεῖν καὶ πῶς, φησὶν, οὐκ ἀσεβὲς ἐναγῆ σε ὄντα χειρίβων ἄπτεσθαι καὶ θύειν θεοῖς; A.B.M.I. κατ' εἰρωνείαν. ἐν 5 ταῖς θυσίαις παρελάμβανον τὰ χέριβια. ἀπὸ τούτων δὲ θέλει δηλοῦν τὰς θυσίας. Bar. Gr. τί δὴ γὰρ οὐ: διὰ τί, φησὶν, οὐ δικαίως θίγοιμι τῶν χειρίβων; A.B.C.M.I.

1603. καὶ σφάγια πρὸ θυρός: ὑπὸ θυρός, ὃ ἐστὶν ὑπὸ ξίφους. B. M. εὖ γὰρ καὶ σφάγια καταβάλλεις. πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ἠθικῶς. πρὸ 10 θυρός δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολέμου· εἰώθασι γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξίνασι θύειν τοῖς θεοῖς. A.B.M.I. τὸ πρὸ θυρός καὶ πρὸς τὸ θίγεις ἂν χειρίβων καὶ πρὸς τὸ καταβάλλεις σφάγια ῥητέον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Μελέαιος πρὸς τὸν Ὀρέστην εἰρωνευόμενος, θεικῶς ὡς οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς, ὀπηρὶκ' ἂν πολεμεῖν δέη, πρῶτον θύουσι 15 τοῖς θεοῖς, σὺ δὲ ἄρξας τῆσδε τῆς γῆς, ἠήκα χρεῖα τούτου παρέσται. πῶς ἄψῃ θυμάτων ἀκάθαρτος ἦν; Gu. Bar. σὺ δ' ἂν καλῶς: σὺ δ' ἂν, φησὶ, θύσειας ἀγῶς ὡς μὴ μιαρὸς ἦν. A.B.I. σὺ δὲ ἀγῶς ποιήσεις τὰς θυσίας μιαρὸς ἦν. Gu.

1604. ἀγῶς γὰρ εἶμι χειρας: τοῦ φόβου τῆς μητρὸς δηλονότι. 20 A.B.M.I. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας: ἀλλ' οὐ τῆ λογισμῶ διὰ τὸ μὴ βεβοηθηκένοι τῷ πατρί. I. ὡς βουλευθεῖς προδοῦναι ἡμᾶς καὶ μὴ βοηθῆσαι. A.

1. ἐν] ὡς ἐν I. ὡς om. etiam Fl.
33. qui in sequentibus βασιλεύσης ὅσως καὶ οὐκ ἐναγῶς ἄψῃ (ἄψῃς I.) τῶν χ. πῶς ἔχ. (φησὶ om.) θ. ποιεῖν; καὶ πῶς φησὶν οὐκ εὐσεβὲς ἐναγῆς ἔόντα χ. ἀ. ἢ θ. θεοῖς.

ib. οὖν—ἐναγῶς] γῶν—ἐναγῆς A.
2. ὅσως B. ὅσως A.M. οὕτως I.
3. ἔχεις] φησὶ add. B.I.
ib. ποιεῖν] τελεῖν I.
ib. καὶ πῶς φησὶν A.M. ἄρα γὰρ B.I.

4. καὶ θύειν] ἢ θύειν M.
ib. θεοῖς] τοῖς θεοῖς I.
5. παρελάμβανον] παρελαμβάνοντο Gr.

6. διὰ τί] γὰρ addit A.
7. χειρίβων] θυσιῶν I. In B. etiam

gl. interl. τίνων ἢ θυσιῶν.

9. σφάγια] σφάγια πρὸ τοῦ πολέμου I. Verba εὖ γὰρ—καταβάλλεις om. A. Brevius scholion in C. supra versum, πρὸ τοῦ πολέμου ἀντὶ τοῦ πολέμου. ἐξίοντες γὰρ εἰς τὸν πόλεμον ἔθουν.

10. ἀντὶ—πολέμου om. I.
ib. εἰώθασι γὰρ] ἐπεὶ εἰώθασιν I.
11. θύειν] πρότερον θύειν A.B.
12. ῥητέον —] Bar. ab initio utrumque πρὸς omittit: tum legit ῥητέον ὅτι ὁ Μεν. λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ὀρ.—ὀπηρὶκα ἂν π. ἔθουν.—ἠήκα τούτου χρεῖα ἦ.

17. σὺ δ' ἂν, φησὶ, θύσειας B. et qui σὺ δὲ φησὶν A.B. σὺ δ' ἂν θύσειας I. In C. σὺ δ' ἂν θύσειας ὡς ἀγῶς ἦν.

1605. προσείποι: προσαγορεύσαι, χαιρετίσαι. Gr. et Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. χαιρετίσαι σε. C. ὡς μιαρὸν δηλονότι. M. φιλοπάτωρ: τουτέστι διὰ τὸ βεβοηθηκέναι με τῷ πατρί. A.B.M.

1606. εὐδαίμων ἔφω: καλὴν γὰρ οὔσαν, τιμὴν δηλονότι. ἐγὼ οὖν μὴ ἔχων καλὴν ἀπέκτεινα: διὸ καὶ ἀτυχῶ. A.B.M. ἤγουν μακάριος, ὅτι δηλονότι καλῆς ἔτυχε μητρὸς καὶ τιμῆς αὐτήν. ὁ δὲ Μενέλαος πρὸς τὸ μακάριος μόνον ἀπαντᾷ καὶ φησὶν “οὔκουν σύ γε,” μακάριος δηλονότι. εἶτα ὁ Ὀρέστης ὡσπερ ἑαυτὸν ἐρμηνεύων ἐπάγει “οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.” ἤγουν ναὶ, οὐκ εἰμὶ εὐδαίμων, φημί κἀγὼ κακῆς γὰρ ἔτυχον μητρὸς, ἣν οὐκ ἀνασχόμενος οὐκ ἐτίμησα. 10 Bar. Gr.

1607. οὔκουν σύ γε: εὐδαίμων εἶ δηλονότι. I. οὔκουν: οὐδαμῶς. B.M. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν: αὕτη γὰρ ἡμαρτε, φησί: διὸ κἀγὼ οὐκ εὐδαιμονῶ. A.B.M.I. τὸ οὐ γάρ μ' ἀνδάνουσιν ἢ μοι νόει, ἢ με· τὸ γὰρ ἀνδάνουσι καὶ πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν εὔρηται, ὡς καὶ τὸ 15 ἀρέσκω. Bar.

1608. ἄπαιρε: ἄρον ἀπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς τὸ ξίφος. Gr. I. ἀπόστησον. Gu. ψευδῆς ἔφω: ἀντὶ τοῦ ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος. B.M.I. ἤγουν ἡπατημένος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἡπατημένος ὑπῆρξας εἰς τοῦτο. Bar. 20

1609. ἀλλὰ κτενεῖς: ἀλλὰ φονεύσεις μου τὸ θυγάτριον. I. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἶ: οὐκέτι ψευδῆς ὑπάρχεις. Gr. I.

1610. οἶμοι, τί δράσω: παροιμιῶδες τὸ ἡμιστίχιον. A.B.M.

1611. πειθῶ τίνα: αὐτοὺς, ἢ ποίαν κατὰ πείσιν. Gu. τίνα: πράγματα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. αἰτοῦ: αἶται, ἀξίου. 25 Fl. 6. ζήτηι. Fl. 33.

1612. ἢ παιδά μου φονεύσεθ': εἰ μὴ τοῦτο ποιήσω δηλονότι. B.I. ὡδ' ἔχει τᾶδε: ἐὰν μὴ πείσης, οὕτω κέκριται. B.M.I. οὕτως. Gr. ὡς λέγεις, ὅτι φονεύσομεν. Gu. Bar.

1614. σοὶ σφάγιον: τὸ σφαγιασθῆναι αὐτὴν ὑπ' ἐμοῦ. Gr. (τὸ 30 ἐξῆς add. Florr.) σοὶ σφάγιον ἐκόμισα ἐκ Φρυγῶν, πόνους πονήσας

1. χαιρετίσαι] τοιοῦτον ὄντα add. Gu.

3. τουτέστι om. A.

4. καλὴν γὰρ οὔσαν, τιμὴν δηλονότι (δηλονότι τιμὴν A.)] Sic A.M. καλὴν γε οὔσαν τιμῶν εὐδαίμων ἔφω δηλονότι B.

13. διὸ] δι' ἣν A.

23. παροιμιῶδες] Hoc ad alteram versus partem referendum videtur, πειθ' ἐς Ἀργείους μολῶν. Lemma in libris nullum.

μυρίους, ἤγουν σοὶ ἐκόμισα αὐτὴν ἐκ Φρυγῶν, πότους πυνήσας μυρίους, σφάγιον γενήσεσθαι δηλονότι, ταυτέστι σοὶ ἤγαγον αὐτὴν εἰς τὸ σφαγιαῖσαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἰ γάρ: αὐτὶ τοῦ εἶθε γάρ. B. Gr.

5 1615. πυνήσας: κοπιάσας. Fl. 17. πλήν γ' εἰς ἐμέ: οὐκ ἐπόνησας δηλονότι. Gr. οὐκ ἐποίησας. Gu. οὐδ' ἕνα πόνου. Fl. 33.

1616. πέπουθα δεινά: χαλεπά. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐπὶ τῇ γυναικί, ἣν ἐφόνευσας, καὶ τῇ θυγατρὶ, ἣν μέλλεις φουεῦσαι. Gu. Bar. τότε γὰρ ἦσθ: ὅτε σε ἤξιον βοηθήσαι μοι. B. Gr. I.

10 1617. ἔχεις με: κρατεῖς με. Gu. ἐνίκησάς με. Gr. I. ἀντὶ τοῦ περιγέγονάς μου, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. ἔχεις με: ἔσω. τοῦτο δὲ εἶπεν αὐτως, ὅτι χειρώσατο τὴν Ἐρμιόνην. A.B.M.I. σαυτὸν σύ γ': σὺ σαυτὸν δυνάμει κατηγωνίσω, κακὸς γενόμενος πρὸς με. B.M.I.

1618. εἰ: ἄγε. Cant. Gr.

15 1619. σύ τ', ᾧ φίλων: καὶ σὺ, ᾧ Πυλαῖη, ἀληθέστατέ μοι τῶν φίλων τῶν ἐμῶν, πυρπόλει τὰ γεῖσσα τῶν τειχῶν τῶνδε. Cant. Gu.

1620. κάταιθε: κατάκαιε. Gu. Fl. 33. γεῖσα τειχέων τάδε: γρ. γεῖσα τεκτόνων πόνου. M.

1621. ᾧ γαῖα Δαναῶν: ᾧ Δαναοί. Gu.

20 κτίται: ἀντὶ τοῦ οἰκήτορες. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ “σὺς ὀρκίτου” παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοῖκου, καὶ τὸ εὐκτιτον ἄστν Ὀμηρος ἀντὶ τοῦ εὐκατοίκητον πόλιν. A.B.M.I. κατοικηταί. B.

1622. οὐ βοηδρομήσετε: οὐκ ἔλθετε ἐν βοηθείᾳ. I. ἐνόπλῳ πεδί: οὐκου ἐνόπλῳ δρόμῳ βοηθήσετε, ἤγουν μεθ' ὅπλων δραμόντες βοηθήσετε; ἐνόπλος γὰρ δρόμος οὐχ ὁ ὀπλισμένος—ἀσύνετον γὰρ τοῦτο—ἀλλ' ἐν ὀπλισμένοι τινὲς τρέχουσιν. Cant. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. βοηδρομήσετε: ταχέως ἐλεύσεσθε. Gu. Fl. 6.

5. οὐκ ἐπόνησας etiam in I.

9. ὅτε σε] σε om. B.

10. ἀντὶ τοῦ om. I.

11. ἐν τῇ συνηθείᾳ A. ἐπὶ τῆς συνηθείας B.M.I.

ib. ἔχεις (ἔχει B.M.) με ἔσω addidi ex A.

12. τοῦτο—αὐτως A. τοῦτο δὲ λέγει I., om. B.M.

13. δυνάμει addidi ex M.

20. ἀντὶ τοῦ οἰκήτορες] οἰκήτορες ἀντὶ τοῦ οἰκηταί A.M. “ Gr. Fl. 6. 9. 17.

21. 56. 59. 76. post οἰκήτορες, κατὰ τοῦτο καὶ εὐκτιμένη πόλις παρ' Ὀμήρῳ ἢ καλῶς ἔχουσα δηλονότι ἕνεκα τῆς οἰκήσεως:—

ib. δὲ ἔστι] δέ om. I.

21. Πινδάρῳ] Pindari loco (fragm. 267.) utitur schol. Phoen. 683.

ib. καὶ τὸ—ἄστν Ὀμηρος] ὄμηρος—ἄστν A. Idem πόλιν om.

23. ἔλθετε] Immo ἐλεύσεσθε ut infra, vel saltem ἔλθετε.

1623. ὄδε βιάζεται πόλιν: οὐδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος ζῆν, διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτείνειν, οὗτος βιάζεται ἀδίκως ἅπασαν τὴν πόλιν, ὥστε τυχεῖν τοῦ ζῆν. A.B.M.I. βιάζεται: ἀναγκάζει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1624. ζῆν: ὥστε ζῆν. I. αἷμα: φόνον. Gr. Fl. iidem. μν-5 σαρὸν: βδελυκτόν. Gr. Fl. iidem et 25. 34. ἀνόσιον. Gu.

1625. Πρόσωπον εἰσάγει παρουσίας θεοῦ ἢ ἥρωος καὶ τῆς μάχης γίνεται διάλεκτος. οὕτως ἐνταῦθα μαχομένων τοῦ τε Ὀρέστου καὶ Μενελάου φαίνεται Ἀπόλλων καὶ λύει τὴν μάχην. C.

παῦσαι: παῦσαι ὀργιζόμενος, ᾧ Μενέλαε, σύ τε, Ὀρέστα, ἵνα ἀκούσης οὓς ἤκω κομίζων λόγους. B.M.I. λῆμα: φρόνημα. B. Gr. Florr. omnes. τεθηγμένον: θρασύ. Gr. ἠκονημένον. Gu. ἐπρη- μένον, ἠγριωμένον. Gu.

1626. Φοῖβος: ἐγὼ οὗτος ὁ Φοῖβος, ὁ παῖς τῆς Λητοῦς, καλῶ σε ἐγγὺς ᾶν, καὶ σὺ, ᾧ Ὀρέστα, παῦσαι. Gr. Cant. ξιφήρης: 15 μετὰ ξίφους. Gr. Cant. τὸ ξίφος φέρων. Fl. 33. ἐφεδρεύεις: προσεδρεύεις. Gr. Cant. παρακάθησαι. Gu. Fl. 6. 33.

1628. ἤκω: καὶ ἤλθον. Fl. 17.

1630. ἤμαρτες: ἀπέτυχες. Gr. Florr. omnes. ὀργῆν: διὰ τὴν ὀργῆν τὴν πρὸς Μενέλαον. B.M. ὀργῆν ποιούμενος τῷ Μενέλεω, 20 ἤγον ὀργιζόμενος τῷ Μενελάω. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς: ἐν τῇ τοῦ ἀέρος κοιλότητι. Gr. Florr. omnes. ἐν γὰρ τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ κατηστερῶσθαί φασι αὐτὴν διὰ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἐν τῇ συστροφῇ τοῦ οὐρανοῦ ποτὲ μὲν φαινομένων, ποτὲ δ' οὐ, τὸ τῆς Ἑλένης ἄστρον, ἦν ἰδιω- 25 τικῶς φασι Τραμουντάναν, ἅτε ἐν μέσῳ τῆς σφαίρας ὄν, ἀεὶ πᾶσιν ὀράται. τοῦτο δὲ καὶ ναῦται ὀρῶντες ἴσασιν ἃ δεῖ. Bar. Gu.

1. οὐδενὸς —] In M. πᾶσαν γὰρ ἡμῶν οὗτος πόλιν βιάζεται διὰ τὸ ζῆν καὶ αὐτοῦ μηδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος. ἄλλως. οὐδενὸς αὐτῷ συγχωροῦντος ζῆν οὗτος βιάζεται ἀδίκως τούτου τυχεῖν βουλό- μένος τοῦ ζῆν: — In A. est, πᾶσαν γὰρ ἡμῶν. οὐδενὸς αὐτὸν συγχωροῦντος ζῆν οὗτω βιάζεται ἀδίκως τούτου βουλό- μενος τυχεῖν τοῦ ζῆν: —

8. διάλεκτος] Corrigendum δια- λυσις. Legitur autem hoc scholion

in C. post scholion v. 1637., utrum- que sine lemmate.

9. φαίνεται scripsi pro φέρεται.

23. κατηστερῶσθαι] In Gu. litterae ᾧ superscripta est ἢ, sicut Bar. legit κατηστερίσθαι. Baroc. ab initio et- iam habet ἐν ταῖς κοιλότησι τοῦ οὐρα- νοῦ et om. γάρ. MATTH.

24. ἀστέρων] ἄστρον Bar.

26. Τραμουντάναν] Hinc Tramon- tanam perdere dicuntur qui cursu

1033. ἐγά νιν ἐξέσωσα: ἔσωσα, ἤγουσ ἐρρυσάμην, καὶ ἀπὸ τοῦ φασγάνου τοῦ σοῦ ἤρπασα κελευσθεὶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Διός.
Bar. Gr.

1635. οὔσαν: θυγατέρα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
5 ἄφθιτον: ἀφθάρτως. Gr. ἀθάνατον, ἀφθαρτον. Gu.

1637. σύνθακος: συγκάθεδρος. Gr. σύνθρονος. Gu. Bar.
ναυτίλοις σωτήριος: ὅτι καὶ ἡ Ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλασσαν ἐπήκοός ἐστι κατὰ Εὐριπίδην σεσημείωται ὁ μέντι Σωσίβιος ἔμπαλιν οἶεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι. Πολέμων
10 δὲ καὶ ἐν τῷ δ' τῶν πρὸς Ἀναξανδρίδην τὴν μὲν τῶν δύο ἀστέρων ἐπιφάνειαν τῶν Διοσκουρῶν ἀνομοιογεῖσθαι, τὴν δὲ τῶν λεγομένων Ζοβείρων. A. B. M. Fl. 33. I. ἐπεὶ ὁ Ὀμηρος πάντων τῶν ποιητῶν ἀρχὴ καὶ ρίζα καθίσταται καθ' ὅσον αὐτοῦ ἐφικτὸν λαμβάνουσι καὶ τὰς ἀφορμὰς ἐξ ἐκείνου καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος μαχομένου τῶν β'. Σωσί-
15 βιος ἐπὶ κακῷ αὐτὴν οἶεται φαίνεσθαι. εἰδὼς οὖν σωτήριόν φησιν αὐτὴν ὁ Εὐριπίδης. C.

1639. ἐπεὶ θεοί: ἐπεὶ οἱ θεοὶ ἄπερ ἤθελον δι' αὐτῆς ἐπλήρωσαν, καὶ οὐκέτι ἦν χρεῖα εἶν αὐτὴν σοί: οὐ γὰρ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἔδωκαν.
Gr. Bar. τῷ τῆσδε καλλιστεύματι: τῇ ἡραιότητι ταύτης. I.
20 λέγω τῷ καλλιστεύματι αὐτῆς, ἤγουσ τῷ κάλλει, τουτέστι διὰ τοῦ κάλλους αὐτῆς, συνήγαγον εἰς ἐν Ἑλληνας καὶ Φρύγας, καὶ θανάτους ἐποίησαν, ἵνα κουφίσωσιν ἀπὸ τῆς χθονὸς τὴν ἀλαζονίαν τοῦ ἀφθόνου πληρώματος τῶν ἀνθρώπων. Gr. Bar. ὦρα. καλλίστευμα οὐ μόνον τὸ κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ καλλιστεῖον. Cant. Gu.

25 1640. εἰς ἐν: εἰς τὸ μάχεσθαι δηλονότι ἀλλήλοις. Fl. 21. συνήγαγον: ἤγουσ συνέφορον. Fl. 17.

1641. θανάτους τ' ἔθηκαν: ἐν ἀμφοτέροις. Gu. Fl. 6.

ὡς ἀπαντλοῖεν: ἰστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρουμένη τῷ πλήθει τῶν
excidunt. LOBECK. Aglaoph. p. scripserat.

1205.

7. ὅτι καὶ] καὶ om. I.

8. θάλασσαν] θάλατταν I.

ib. ἐστι] ἔσται A.

9. Πολέμων—Ζοβείρων om. I.

10. τῷ δ' τῶν Cobetus pro τῷδε τῷ.

ib. Ἀναξανδρίδην] ἀλεξανδρίδην Fl.

ib. τῶν δύο ἀστέρων A. τῶν δισῶν ἀστέρων ceteri. τῶν δισῶν ἀστέρων Cobetus. Et sic Polemo fortasse

11. ἀνομοιογεῖσθαι (ἀνομοιογεῖσθαι Cobetus) — Ζοβείρων om. B. M. habent A. et Florr. 33. Locum in fine mutilum esse monet Cobetus. Ζοβείρων nomen ex Καβείρων corruptum esse recte coniecit Mueller. Fragm. Histor. vol. 3. p. 137.

27. ἰστορεῖται —] Gu. et Bar. sic: ἐπειδὴ ζῆν νιν ἀφθιτον χρεῶν εἶπεν, ἐπάγει τὴν αἰτίαν ταύτου, λέγων αὐτὴν

ἀνθρώπων ἤξιωσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βᾶρος. τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τὸν τε Θηβαικὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἐτέραν οὖν, φησὶν, ἄγε νύμφην, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην ἀνειλήφασιν, ἣν αὐτοὶ τότε κατέπεμψαν, ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον 5 Ἑλλήνων καὶ Φρυγῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρουμένων ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῆ τὸ τῶν ἀνθρώπων βᾶρος. B.M.I. ἀπαντλοῖεν: ἐκβάλοιν, κενώσειαν. Gu.

1642. ὕβρισμα: τὴν ἀλαζονείαν. Gr. ἀμαρτίας, μιάσματα, ἀδικίας. Gu. ἀφθόνου: πολλοῦ, ἀναριθμῆτου. Gu. πληρώματος: 10 πλήθους. Gu.

1643. ᾧδ' ἔχει: οὕτω διάκειται. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1644. ὑπερβαλόντα: διαβάντα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 76. ὑπερδραμόντα. Gu. Fl. 6. διαβαίνοντα. Fl. 59. 15

1645. Παρράσιον: τὸ Παρράσιον οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν

αἰτίαν γενέσθαι τοῦ τῆς ἐν γῆ ἀμαρτίας κουφισμοῦ. ἔχει δὲ οὕτως φασὶ τὴν γῆν βαρυνομένην τῷ τῶν ἀνθρώπων πλήθει, καὶ τὰ μιάσματα ταῦτα οὐ φέρουσιν, ἀξιῶσαι τὸν Δία κουφίσει αὐτῆς (Bar. αὐτῇ) τὸ βᾶρος: καὶ τὸν, δεξάμενον τὴν αἴτησιν, συγκρ. τὸν τε Θ. πολ. καὶ τὸν Τρωϊκὸν, ἵνα τῶν πολεμούντων ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἐνταῦθα δὲ ὁ Εὐριπίδης (μόνου add. Bar.) τοῦ Τρωϊκοῦ μέμνηται, καὶ διὰ τούτου (τοῦτο Bar.) φησὶ γενέσθαι τὸν τῆς γῆς κουφισμὸν. MATTH.

P. 336. l. 28. βαρυνόμενη] βαρυνόμενη B.C.I.

1. ἐλαφρῦναι] ἐπελαφρῦναι A.

3. Ἰλιακὸν] Ἰλιαῖον M.

ib. πολλῶν] τῶν πολλῶν A.B.

4. ἀνειλήφασιν] εἰλήφασιν B.I.

6. ἀναιρουμένων A.M. ἀναιρεθέντων B.I. In A.M. etiam brevius scholion est, τοὺς θανάτους τοὺς ἐν τοῖς πολεμίοις (corrige πολέμοις) γενομένους (ἐν τῷ πολέμῳ γινόμενους A.), ἵν' ἐπικουφίσαιαν οἱ θάνατοι τῆς γῆς τὸ βᾶρος τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, ἣ αὐτοὶ ἢ θεοὶ ἐπικουφίσαιαν (καὶ ἀφαιροῦντο ad-

dit A.) διὰ τῶν θανάτων τὸ βᾶρος τῆς γῆς: — Et in C. ἡ γῆ βαρυνομένη ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν θνητῶν ἐδεήσατο τοῦ διὸς ἵνα ταύτην ἀπαιτήσῃ τε καὶ ἀποκουρίσῃ. ὁ δὲ ταύτης ἀκούσας ἐλένην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τοῖς ἀνθρώποις φέρων δέδωκε καὶ οὕτως ἡ γῆ ἄνεσιν ἐλαβεν: —

7. τῶν ἀνθρώπων om. A.

16. τὸ Παρράσιον om. I. Prima scholii verba etiam in Gu. sic, πόλις ἢ χώρα ἀρκαδίας ἀπὸ παρρασίου τοῦ πελασγοῦ ὀνομασθεῖσα. Eadem pars scholii τὸ Παρράσιον — ὀνομασθεῖσαν est etiam in A. qui pergit, ἔστι μὲν τοι τῆς ἀρκαδίας. τὸ μὲν δρέστειον τῆς παρασίας κεχώρισται καὶ αὕτη ἡ πόλις κληθεῖσα ἀπὸ . . . (literae nunc evanidae fuerunt παρασίου) ἀρκαδὸς καθάπερ φησὶ φερεκίδης. ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν δρέστην αἱ ἐρινύες διώκουσιν, ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος: εἰς δρέστειον καὶ ἕξει ἰκέτης — ἐπ' αὐτὸν μέλλουσαι ἀποκτεῖναι καὶ αὐτὰς ἐρύκει ἡ ἀρτεμις καὶ καλεῖται δρέστειον: — ἐνιαυτοῦ κύκλον: ἰδίως ὁ εὐριπίδης ἐνιαυτίται τὸν δρέστην ἐκεῖ φησιν: — Brevius scholion est

εἶναι φασιν, ἀπὸ Παρρασίῳ τοῦ Πελασγοῦ ἀναμαρθεῖσθαι. δε συνή-
κισε τοὺς Ἀρκαδας καὶ Πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ὁ δὲ
Ἀσκληπιάδης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ἄφρων ἀναιρεθῆναι
ἐβδομήκοντα ὄντα ἐτῶν. B.M.I.

- 5 ἐνιαυτοῦ κύκλῳ: ἰδίως ὁ Εὐριπίδης ἐνιαυτίσαι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ
φησιν. Ἄλλως. ποιήσαντα κύκλῳ ἐνιαυτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης
ἐθάδε ἐξενιαυτίσαι τοὺς κατεχομένους ἐπιλύσει, ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης
ἱστορεῖ ὑπὸ ἄφρων δηχθέντα αὐτὸν ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ Φερκαύδης,
ὅτι καὶ ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐρινιές διάκυσιν, ὁ δὲ καταφύγει
10 εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἵζει ἰκέτης πρὸς τῷ βωμῷ, αἱ δὲ
Ἐρινιές ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλνυται ἀποκτεῖναι, καὶ ἱρᾶκει αὐτὰς ἡ
Ἄρτεμις· ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειν καλεῖται ἀπὸ Ὀρέ-
στου. A.B.M.I. τὸ δὲ Ὀρέστειν τῆς Παρρασίας κεχώρισται καὶ
αὕτη πόλις οὔσα τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἐκλήθη ἀπὸ Ὀρέστου. B.
15 ἐνιαυτοῦ κύκλῳ: ἐφ' ἑνα χρόνον. (κύκλῳ. Fl.) Gr. Fl. 6. 9. 17. 21.
56. 59. 76.

1647. Ἀζᾶσι: Πελασγὸς αὐτόχθων ὁ Ἀργεῖος ὁ τοῦ Ἀρόστου
τοῦ Ἰάσου ἐλθὼν εἰς Ἀρκαδίαν θηριώδεις ὄντας τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ
ἡμερῶτερον μετέβαλε, καὶ πόλιον ἔκτισεν, ἣν Παρρασίαν ἀνόμασεν.
20 γυναῖκα δὲ ἀγαγόμενος ἐπιχωρίαν Κυλλήνην, ἀφ' ἧς τὸ ἄρσι οὔτω
καλεῖται, νῦν ἔσχε Λυκάονα, ὃς τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν εἴσατο
ἐν Παρρασίᾳ καὶ παῖδα ἔσχηκώς ἐξ Ὀρθωνίας Νίκτιμον τὴν ἀρχὴν

in C. παρασία πόλις ἀρκαδίας ἀπὸ πα-
ράσου καὶ νῦν πελασγοῦ ὡς ἐνόμισεν τοὺς
ἀρκαδας καὶ πελασγοὺς ἀνόμασεν:—

2. ὁ δὲ (ὁ δὲ om. I.) Ἀσκληπιάδης—
ἐβδομήκοντα (addidi ὄντα) ἐτῶν] Haec
in I. infra leguntur post ἀπὸ Ὀρέ-
στου, habetque etiam Gu. cum articulo
ὁ ante ἀσκληπιάδης et verbo
ἀναιρεθῆναι ante ὑπὸ ἄφρων collocato.

5. ὁ Εὐριπίδης] ὁ om. I.
ib. ἐκεῖ φησιν—ποιήσαντα] φησὶν
ἐκεῖ, ἦτοι ποιήσαντα B.I. In A. est
ἐνιαυτοῦ φησὶν τὸν Ὀρέστην.

6. καὶ (ὡς M.) ὁ μὲν—ἐπιλύσει]
Haec addita ex A.M.

7. τοὺς κατεχομένους ἐπιλύσει. ὁ δὲ
Ἀσκληπιάδης] τοὺς κατεχομένους ἀνομι-
σει. ἀσκληπιάδης δὲ A.

8. δ. αὐτὸν] αὐτὸν δ. B.I.

ib. αὐτὸν ἐκεῖ et quae post τελευ-
τῆσαι sequuntur om. A.

9. Hic et paullo post ἐρινιές B.
αἰρινιές M. ἐρινιές I. ut ubique.

17. Πελασγὸς—Ἰάσου] πελασγὸς ὁ
αὐτόχθων ὁ ἀργεῖος ὁ τοῦ ἀρόστου (sic)
τοῦ Ἰάσου A.

18. ἄνδρας] ἀρκαδας I.

20. ἀγαγόμενος ἐπιχωρίαν Κυλλήνην
—ἄρσι] ἐπιχωρίαν ἀργεῖος Κυλλήνην
—ἄρσι] A.

ib. Κυλλήνην om. I.: habent non
solum A.B.M., sed etiam Fl. 33.
Conf. Apollod. 3, 8, 1.

21. εἴσατο] ἐρίσατο B.I.

22. ἐσχηκώς ἐξ ὀρθωνίας] ἔσχηκεν ἐξ
ὀρθωνίας A.

αὐτῷ καταλείπει· ἐφ' οὗ ὁ κατακλισμὸς ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς υἱὸς Εἰκαδίου καὶ Κορωνείας. οὗτος ἐξ Ἀργείας ἔσχε Παρθίονα. οὗτος ἐξ Ἀρχιλόχης Κητέα καὶ Πάρον, Κητεὺς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε Καλλιστώ. ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι· ὃς ἄρξας τῆς χώρας Ἀρκαδίαν ὠνόμασε. γήμας δὲ Λεάνει-⁵ ραν ἔσχευ Ἐλατον, Ἀφείδαντα, Ἀζᾶνα. τούτων ἄρξάντων τῆς χώρας ὁ Ἀζᾶν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρκαῖδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο, μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες. Ἄλλως. τῷ μερικῷ τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζᾶν γὰρ μέρος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας. καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας, ὠνομασθὲν ἀπὸ Ὀρέστου οἰκή-¹⁰ σαντος ἐκεῖσε. A. B. M. I. Ἀζᾶσιν: Ἄζα πόλις Ἀρκαδίας, ἧς οἱ πολίται Ἀζᾶδες. Gu. Cant. Ἄζα μέρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ τὸ ὅλον δηλοῖ. Gu.

Ὀρέστειον καλεῖν: τῷ μερικῷ τὸ ἰδικὸν ἐπήγαγεν. Ἀζᾶνες γὰρ ἔθνος Ἀρκαδίας, καὶ τὸ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας ὠνομασθεῖσα¹⁵ ἀπὸ Ὀρέστου. A. ὥστε καλεῖν αὐτὸ Ὀρέστειον. Gr.

1648. ἐνθένδε τ' ἐλθών: περὶ τῆς Ὀρέστου κρίσεως ἐν Ἀρείφ πάγῳ ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος ταῦτα γράφων· τοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος ἐλθοῦσι καὶ τῷ Ὀρέστῃ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφρασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινοῦντων οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἔστησαν ἑνέα γενεαῖς. ὕστερον²⁰

P. 338. l. 22. τὴν ἀρχὴν] καὶ τὴν ἀρχὴν A. Idem ὁ om. post ἐφ' οὗ.

1. αὐτῷ] αὐτοῦ B. I.

ib. μετὰ δὲ] δὲ om. A.

2. Κορωνείας] κορωνίας A. M.

ib. ἀργείας B. ἀργίας A. M. I.

3. παρθίονα M. παρθίονα A. Fl. 33. παρθίονα B. I.

ib. Ἀρχιλόχης] ὄρχιλόχης A. Fl. 33.

4. φασὶν] φησὶν A. B. M.

ib. Ἀρκάδα] ἄρκαδαν M.

6. Ἐλατον] ἔλαστον Fl. 33. ἐλά-
την I.

ib. Ἀφείδαντα M. Fl. 33. ἀρεί-
δαντα B. ἀρείσαντα I. Ἀφείδαντα
om. A. Vid. Apollod. 3, 9, 1. Pau-
san. 8, 4.

ib. Ἀζᾶνα] ἐξανᾶν M. ἀζαίαν A.
Idem mox ἀξᾶν (sine ὀ) ἀφ' ἑαυτοῦ
τὴν ἰδίαν μοῖραν ἀναξίαν ὠνόμασεν. καὶ
ἀρκαῖδες οὖν πάντες ἐκαλοῦντο, μέρος δέ

τι αὐτῶν ἀξῖνες:—

7. Ἀζανίαν] ἀζαδίαν Fl. 33.

8. Ἄλλως om. M.

9. τῷ μερικῷ] τούτο μερικὸν M.

ib. ἐστὶ τῆς om. M.

12. Ἀζᾶδες] Immo Ἀζᾶνες. In
Cant. ἀξῖνες.

18. Ἑλλάνικος] De loco Hellanici,
in quo plura corrupta sunt, dixit
Mueller. in Fragm. Histor. vol. 3.
p. 375.

ib. ταῦτα γράφων] γράφας ταῦτα A.

19. ἔφρασαν A. B. M. ἔφασαν I.

20. ἔστησαν B. M. ἔστασαν I.
ἀνέστησαν A. Muellerus haec sic
redintegrare conatus est, οἱ Ἀθη-
ναῖοι τὴν δίκην (sc. de Oreste) ἔστα-
σαν ἑνδεκα γενεαῖς ὕστερον ἢ Ἀρης καὶ
Πουσειδῶν περὶ Ἀλιρροβίου δίκην ἔφηνον.
εἶτα—ἀποκτανθεῖσα τρισὶ γενεαῖς ὕστε-
ρον συγκροτηθῆναι etc.

δὲ Ἄρης καὶ Ποσειδῶν περὶ Ἀλιρροθίου δίκην, εἶτα Κέφαλος ὁ Δηϊονέως, ὅστις τὴν Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔχων γυναῖκα καὶ ἀποκτείνας, ἐξ Ἀρείου πάγου δίκην ὡς δικασθεὶς ἔφυγεν ἐξ γενεαῖς ὕστερον. μετὰ δὲ τὴν Δαιδάλυ δίκην, ἀδελφιδῶν τὸν Τάλων ἀποκτείναντος
 5 δολόντι θανάτῳ, καὶ φυγόντος δίκην, τρισὶ γενεαῖς ὕστερον αὕτη ἢ Κλυταιμνήστρα ἢ Τυνδάρω Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνασα, καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα, συγκροτηθῆναι δίκην τῷ Ὀρέστῃ ὑπο Εὐμειδῶν παρεσκεύασεν, ὡς μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἄργους ἐβασίλευσεν. ἐδίκασαν δὲ Ἀθηναῖα καὶ Ἄρης. A. B. M. I. ἐνταῦθα πρῶτον μὲν Ἄρης καὶ Ποσειδῶν ἠγωνίσαντο, δεύτερον δὲ μετὰ τρεῖς γενεαὶς Κέφαλος Δηϊόνος ἐπὶ γυναικὶ Πρόκριδι καὶ μετὰ τρεῖς Δαίδαλος ἐπὶ τῷ ἀδελφιδῶν Τάλῳ, εἶτα μετὰ τρεῖς Ὀρέστῃς, ὡς Ἑλλάνικος. A. M. Ἄλλως. Ἀθήνησιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέστη ἡ κρίσις πρὸς Εὐμειδῆος τῷ Ὀρέστῃ ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ
 15 μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν Ἄργους ἐβασίλευσεν. ἐδίκασαν δὲ Ἀθηναῖα καὶ Ἄρης. ἐξ αὐτῶν γίνεται Τισαμενός. A.

1649. δίκην ὑπόσχεσις: οὐ μόνον τὸ δίκην δίδωμι ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι φαρμὲν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν κρίσει καθίσταμαι καὶ ἀπολογίαν ὑπέχω, ὥσπερ κἀνταῦθα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Θουκυδίδης λέγων
 20 “δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφοτέ-

1. Ἄρης καὶ Ποσειδῶν] μετὰ τῷ Ἄρει καὶ ποσειδῶνι M. In A. est ὕστερον δὲ τὴν Ἄρει καὶ ποσειδῶνι περὶ ἀλιρροθίου δίκην, μετὰ δὲ τὴν κεφαλῆν ὁ δηϊόνος etc.

ib. εἶτα] εἶτ' M.

2. τὴν Πρόκριν] τὴν om. B. I.

3. δικασθεὶς] δικαστῆς A.

4. ἀδελφιδῶν τὸν Τάλων Meursius de Areop. c. 10. in Gronovii Thes. Antiq. vol. 5. p. 2125. ἀδελφιδῶν τάνταλον B. I. καλοσφίας περιαγομένου ἀδελφιδῶν A. M., omisso τὸν τάνταλον.

5. Ante αὕτη in M. est compendium ὅτι significans.

6. κλυταιμνήστρα ἢ τυνδάρως (correxī Τυνδάρω) B. κλυταιμνήστρα τῆς τυν^Δ M. τυνδαρὸς κλυταιμνήστρα I. In A. est αὕτη ἢ τῆς κλυταιμνήστρας τῆς τυνδάρως.

ib. ἀποκτείνασα] ἀποκτεινάσης A. M.

7. Ὀρέστου] ὀρέστου δίκη ἐγένετο:— A. M., reliquis ἀποκτανθεῖσα—καὶ Ἄρης omissis.

9. ἐδίκασαν B. καὶ ἐδίκασεν (sic) I. ib. ἐνταῦθα] Areopagum dicit scholiasta, cujus annotatio ad verba πάγουσιν ἐν Ἀρείοισιν adscripta est.

11. Δηϊόνος] Sic hoc nomen etiam apud Apollod. 1, 9, 3. et 3, 15, 1. scriptum. In scholio superiore est Δηϊονέως.

ib. γυναικὶ] τῇ γυναικὶ A. Idem mox μετὰ τρίτην pro μετὰ τρεῖς pariterque supra μετὰ τρίτης γενεαῖς, et infra μετὰ τρίτην.

12. τάλῳ A. ταντάλῳ M.

19. Θουκυδίδης] 1, 28.

20. δοῦναι] δίδοναι Bar.

ib. αἷς ἂν] αἷς δὲ Gu.

ροι ξυμβῶσιν." Bar. Gu. δός. γέγραπται ὑφέξεις, δώσεις. Cant. αἵματος μητροκτόνου: ἔνεκα τοῦ φόνου τῆς μητρός. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἤγουν κρίσις σοι πρὸς τὰς θεὰς ἔσται καὶ ἀπολογία περὶ τοῦ φόνου. Gu. Fl. 6.

1650. θεοὶ δέ σοι: ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀθηνᾶ. B. οἱ θεοὶ δὲ, οἱ τοῦ 5 δικαίου βραβεῖς δίκην ἐξοίσουσί σοι ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ εὐσεβεστάτην. Bar. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. μετὰ τὸ πληρῶσαι χρόνον ἕνα εἰς τὸ Παρράσιον ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας Ὀρέστης καὶ ἀγωνίζεται πρὸς Ἐρινύας ὑπὲρ τοῦ φόνου τῆς μητρός· ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων οἰκτείρασα ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον παρ' ἑαυτῆς ἐνέθηκε μίαν 10 ψῆφον, ἥτις ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ ἱερὸν οὗτος ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τῶν θεῶν ἰδρύσατο, ἐξιλεούμενος αὐτὰς μετὰ τὴν νίκην εὐμενεῖς αὐτὰς τοῦ λοιποῦ καθίστασθαι. Bar. Gu. δίκης βραβεῖς: τῆς κρίσεως διοικηταί. I. δίκης: δικαιοσύνης, ἤγουν κρίσεως. Gu. βραβεῖς: παροχεῖς. θεοὺς γὰρ κριτὰς εἶχεν. Gu. Fl. 33. 15

1651. πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν: Ἄρειος πάγος ἐκλήθη διὰ τὸ δοῦναι τὸν Ἄρεα ἐκεῖ τῷ Ποσειδῶνι δίκην, ἀποκτείναντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλιρρόθιον, φθειράντα τὴν θυγατέρα τούτου Ἀλκίππην. ἐπεκράτησε δὲ ἐξ ἐκείνου δικαστήριον εἶναι φόνων ὁ τόπος. ὄρος δὲ ἦν διὸ καὶ πάγος καλεῖται. Bar. Gu. 20

1652. διοίσουσ': ἀντὶ τοῦ ἐξάξουσιν. Gr. I. ἐκκομίτουσιν. Gu. ἔνθα: ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς κρίσεως τῶν θεῶν. Gu. et Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. χρῆ: ἀπόκειται. Gr.

1653. ἐφ' ἧς δ' ἔχεις: τὴν Ἑρμιόνην δὲ, ἧς ἐπὶ τῇ δέρῃ ἔχεις, ὧ Ὀρέστα, τὸ φάσγανον, πέπτρωταί σε γῆμαι, ἤγουν εἰς γυναῖκα 25 λαβεῖν. Bar. Gr. Florr. omnes. τὸ ἐφ' ἧ καὶ τὸ δέρη καθ' ὅλον καὶ μέρος. Bar. Gu.

1654. Ἑρμιόνην: Ὀρέστου καὶ Ἑρμιόνης Τισαμενός, Πυλάδου

1. δός—δώσεις] In Gr. δός, δώσεις, Gu. ὑφέξεις, sine γέγραπται. In B. ὑφέξεις cum gl. δώσεις. In C. ὑποσχ' (sic) in textu, superscripto γρ. ὑφέξεις et gl. λάβης.

3. ἔσται] γένοιτο Gu.

ib. ἀπολογία] ἀπολογῆσαι Gu.

5. οἱ τοῦ Florr. οἱ om. ceteri.

6. ἐξοίσουσι] ἔξουσι Bar.

ib. εὐσεβεστάτην om. Bar.

9. τῆς] τὸν (i. e. τοῦ) τῆς Gu. in quo hoc scholion ad v. 1645. adscriptum.

10. ἡ om. Gu.

11. οὔτος om. Gu.

17. τὸν Ἄρεα] τὸν om. Bar.

18. τούτου] αὐτοῦ Bar.

21. ἀντὶ τοῦ om. I.

καὶ Ἡλέκτρας Στρόφιος καὶ Μέδων. B.M. ὅς δ' οἶεται Νεοπτόλεμος: οὐκ ἐγάμησεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο, ὅτι τέκνα ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐρύπιδης διὰ τοῦτο ἀγροῦσθαί φησι τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὅτι παρεγένετο εἰς Δελφούς, δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευταῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δέ φησι περὶ παίδων χρησμὸν αἰτοῦντα τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι, γράφων οὕτως “ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἐρμιόνην γαμῆ τὴν Μενέλεω, καὶ ἔρχεται εἰς Δελφούς περὶ παίδων χρησόμενος· οὐ γὰρ αὐτῷ ἐγένετο ἐξ Ἐρμιόνης· καὶ ὡς ὄρῃ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφούς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοῦς, αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεὺς ὁ τούτων ἱερεὺς καὶ κατορίσσει αὐτὸν ὑπο μὲν τὸν οὐδὸν τοῦ νεῦ.” ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς. A.B.M.I.

ὁ Νεοπτόλεμος ἀπελθὼν εἰς Δελφούς καὶ μεμφόμενος τῷ Ἀπίλωνι διὰ τὸν πατέρα θανόντα ἐν τῷ αὐτοῦ ναῦ ὑπὸ Δηϊφίβου καὶ Πάριδος ἐφωκείθη ὑπὸ Ὀρέστου ὡς ἐν τῷ τῆς Ἀνδρομάχης εἴρηται δράματι. Gu. πέπρωται: μεμιραμένον ἐστί. Gu.

1657. δίκας Ἀχιλλέως: ἐξαιτοῦσι ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαιτοῦσι δίκας ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1658. ἤμεσας: καὶ συνεφώνησας. B. ἐπήμεσας. Gr. κατὰ ἀπεδέξω, ἤγουν συνεβιβάσθης. Gr. et Gu.

1659. ὁ δ' ἐπιὼν νιν: ἀντὶ τοῦ συμβιώσεται αὐτῇ μέχρι τέλους. M. τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς ἐπὶ πληθυντικῷ τάσσειν εἴωθεν ἢ ἐπὶ μόνου Πυλάου κεῖται. A.B.I. ὁ ἐπελθὼν, ὁ μέλλων. Gu. ὁ δὲ ἐπερχόμενος βίος εὐτυχῶς αὐτὸν θέξεται. Fl. 6. 9. 17. 21. 25. 34. 56. 59. 76. μετὰ ταῦτα. B. rec. μένει: ἤγουν προσκαρτερεῖ. Fl. 17.

1. Στρόφιος καὶ Μέδων] Hos Py-ladis ex Electra filios memorat Pausan. 2, 16 extr.

2. ἀπ' αὐτοῦ] δὲ καὶ ὁ γάμος addit A.

6. αἰτοῦντα om. B.M. In A. pro χρησμὸν αἰτοῦντα est χράμενον.

ib. γράφωμ οὕτως om. I.

7. Μενέλεω] μενελάου I.

9. καὶ ὡς ὄρῃ A. καὶ ὄρῃ B.M.I. Μοχ αὐτοῖς pro αὐτοῖς A.

10. αὐτὸν—κατορίσσει αὐτὸν] Le-

gebatur eautum δὲ κτείνει μαχαίρῃ. ὁ δὲ τούτων ἱερεὺς κατορίσσει αὐτὸν (αὐτὸν κατορίσσει A.). Emendavit Leopardus Emend. 20, 9. Conf. Strabon. p. 9. p. 421. Pausan. 10, 24. Eustath. p. 1479.

23. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς om. B. In A. τὸ νιν καὶ ἐπὶ μόνου πληθυντικῷ τάσσειν εἴωθασι ἢ—κεῖται:— In M. hoc scholion ita est oblitteratum ut paucae tantum literae appareant.

ib. τάσσειν] τάττει I.

1662. φερνάς: προΐκας. I. τὴν Σπάρτην λέγει, ἥτις εἰς προΐκα ἐδόθη αὐτῷ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φερνὴ καὶ προΐξ τὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς πράγματα, ἕδνα δὲ τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικὶ διδόμενα. Gu. Fl. 21.

1662. 1663. ἥτις—διήνυσεν: ἥτις αἰὶ μυρίοις πόνοις διδοῦσα 5 σε διήνυσε μέχρι τοῦ δεῦρο. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δεῦρ' αἰεί: δεῦρο ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου τοῦ χρόνου, ὡς καὶ ἐν Φοινίσσαις “ἔα τὸ λοιπόν· δεῦρ' αἰὶ γὰρ εὐτυχεῖς.” ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου· τὸ δὲ διήνυσεν ἀντὶ τοῦ κατηνάλωσεν. A.B.M. ἥτις σε, φησὶν, εἰς μυρίους πόνους ἐμβαλοῦσα μέχρι τοῦ παρόντος παρανάλωσεν. A. 10 ὧδε διόλου ἔφερε. I. διήνυσεν: ἐκόμισεν, κατέστησεν. σύνναπτε δὲ τὸ αἰὶ πρὸς τὸ διδοῦσα. Gu. παρήγαγε. Fl. 33.

1664. τὰ πρὸς πόλιν: τὰ ἀφορῶντα δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἐγὼ ποιήσω χάριν αὐτοῦ καλῶς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1665. ἐξηνάγκασα: παρεκίνησα. Gu.

15

1666. ᾧ Λοξία: ᾧ Ἀπόλλων μαντευτικῆ, ἕνεκα τῶν σῶν μαντευμάτων. I. μαντεῖε: μαντικέ. Gr. Fl. omnes. σῶν θεσπισμάτων: βαβαί. Gu. μαντευμάτων ᾧ μοι περὶ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου ἐθέσπισας. Gr. Fl. 6.

1667. οὐ ψευδόμαντις: οὐ ψευδῶς ἐνομίζου αὐτὸς διδοῖναι τοὺς 20 χρησμούς, ἀλλ' ἀληθῶς. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1668. καίτοι μ' ἐσῆει: περιδεῆς, φησὶν, ἦν ἐγὼ, μὴ ἄρα δαίμων τις ἢ τῶν ἀλαστόρων, καὶ οὐχὶ σὺ ὁ προστάξας με μητροκτονεῖν. νῦν δὲ, φησὶν, αὐταῖς ὄψεσι θεωρῶν ἔχω τὸ πιστόν. A.B.I.

καίτοι μ' ἐσῆει: τὸ εἰσῆει με δεῖμα λέγει διὰ τὸν πρόσθεν χρό- 25 νον, καθ' ὃν Ὀρέστης παρ' αὐτοῦ τὰς κατὰ τῆς μητρὸς μαντείας ἐδέχετο· ὥστε, εἰ τοῦτο εἴποις, τὸ δοξάσαι ἀντὶ τοῦ ἔδοξα νήσεις. φασὶ γὰρ ὡς, ἠνίκα Ὀρέστης ὑπ' Ἐρινύων βεβιάκχεται, λογισμὸν ἔλαβεν ὡς οὐκ Ἀπόλλων εἶη ὁ προστάξας τὸν φόνον, ἀλλ' ἀλάστωρ τις· εἰ γὰρ ἦν Ἀπόλλων, οὐκ ἂν μανῆσαι αὐτὸν εἶασεν. Bar. Gu. 30

2. καὶ προΐξ om. Fl. 21.

7. δεῦρο—κατηνάλωσεν] In M. hoc scholion ita oblitteratum ut quattuor tantum vocabula (γὰρ εὐτυχεῖς ἀντὶ τοῦ) legi possint.

ib. Φοινίσσαις] 1215.

9. κατηνάλωσεν] κατανάλωσεν A.

14. χάριν τοῦδε (sic) ποιήσω καλῶς est etiam in I.

22. ἄρα] ὄρα B.

23. ἦ] addidi ex A.B.

24. δὲ, φησὶν] δ' ἔφη B.

28. Ὀρέστης] ὁ ὀρέστης Bar.

29. ἔλαβεν] ἔβαλεν Gu.

1670. ἀλλ' εὖ τελεῖται: τὸ ἀλλ' εὖ τελεῖται διπλῶς νοητέον, ἢ τοῦτο, ἢ νῦν προστάτεις, ἢ ὁ φόβος, ὃν εἶχον περὶ σοῦ, δοξάζων ἀλάστορα, καὶ οὐκ αὐτὸν σέ, καλῶς τελεῖται, ἤγουν οὐχ ὡς φόβον ἐκβαίνει, ἀλλ' ὡς ἔχει τἀληθές. Bar. Gu. τελεῖται: τελεσθήσεται 5 καὶ γενήσεται τὸ σὺν πρόσταγμα. Fl. 59. τελεσθήσεται ἢ φωνῇ ἐκεῖνη. Gu.

1672. καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ': τὴν μετ' αὐτῆς συνόκησιν ἐπαινῶ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.

1673. ᾧ Ζηρός: ᾧ Ἑλένη, παῖ τοῦ Διός, χαίρει. Gr. Fl. 6. 9. 10 56. 59. 76. ζηλῶ: μακαρίζω. Cant. Gr. εὐδαιμονίζω. Gu.

1674. ὄλβιον: μακάριον. Gr. εὐδαίμονα. Gu. δόμον: οἶκον, ἤγουν τὸν οὐρανόν. Gu.

1675. κατεγγυῶ: ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω, ὃ ἐστὶν ἐπαγγέλλομαι δώσειν πρὸς γάμον· οὐ νῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ' ὕστερον, τοῦ Ὁρέστου 15 ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντος μετὰ τὴν Νεσποτόλεμον τελευτήν. A.B.M.I. ὑπισχνουῖμαι πρὸς γάμον, μνηστεύω. Bar. Gu.

1676. λέγοντος: προστάσσοντος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς: συνυπακούεται ὑπαρκτικῷ ῥήματος μετοχῇ, εἰ καὶ οὐ δύναται κἀνταῦθα ἐκφωνεῖσθαι, ὡς εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις, 20 διὰ τὸ κακοςύνθετον γίνεσθαι τὸν λόγον· δύο γὰρ ἐφεξῆς μετοχαὶ οὐκ ἔωσι τὸν λόγον εὐσύνθετον δοκεῖν. εἰ ἐκφωνηθεῖ δὲ ἐνταῦθα ἢ τοῦ ὑπαρκτικῷ μετοχῇ, δειχθήσεται αὐτόθεν ὃ λέγω· οἶον εὐγενῆς δὲ ἂν ἀπ' εὐγενοῦς γήμας. ἐξ ἀνάγκης δὲ συνυπακούεται, καὶ ἔχει ὁ λόγος οὕτως· εὐγενῆς δὲ ἂν γυναῖκα γήμας ἀπ' εὐγενοῦς γένους δηλονότι. 25 Bar. Gr.

1677. ὄναι: ἀπολαύσεις. B.M. ἀπολαύσαι, ὠφεληθείης. I. ὠφελείας ἀπολαύσαις. Gr. Florr. omnes. εἶθε ὠφεληθείης. Gu.

2. προστάτεις] προστάττειν Bar.

ib. δοξάζων] δοξάζειν Gu.

3. ὡς φόβον—τἀληθές] ὡς ἐφάμεν συμβαίνει, ἀλλ' ὡς ἀληθές Bar.

13. ὃ ἐστὶν ἐπαγγέλλομαι σοι δώσειν πρὸς γάμον habet Gu.

14. τοῦ Ὁρέστου] τοῦ om. I.

16. ὑπισχνουῖμαι πρὸς γάμον] πρὸς γάμον ὑπισχνουῖμαι Bar. μνηστεύω est in Gr.

19. εἰ καὶ οὐ δύναται κἀνταῦθα] οὐ

δύναται γὰρ ἐνταῦθα Bar.

21. εὐσύνθετον] ἀσύνθετον Gr.

ib. εἰ ἐκφωνηθείη—] Ultima haec habet Flor. 21. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὡς εἰ ἐκφωνηθείη ἐνταῦθα ἢ τοῦ ὑπ. μετ. ἐξ ἂν. προστιθήσεται καὶ σύνδεσμος, καὶ βηθήσεται οὕτως· εἴγ. δὲ ἂν καὶ ἀπ' εὐγ. γήμ. ὄναιο.

23. καὶ ἔχει] τὸ καὶ, καὶ ἔχει Matth.

24. ἂν Bar. Gr. cui sὺ add. Gu.

1678. οἷ: ἀντὶ τοῦ ὅπου ἡμεῖς προστάσσομεν καὶ κελεύομεν. M. ὅπως ἡμεῖς παρακελευσόμεθα. B. οἷ προστάσσομεν: Μενέλαος μὲν εἰς Σπάρτην, Ὀρέστης δὲ εἰς τὸ Παρράσιον δάπεδον. Bar. Gu.

1679. νείκους: τῆς φιλονεικίας. I. ἔριδος. Gu. Fl. 6. ἤγουν παύσασθε τῆς φιλονεικίας. Fl. Gu. 5

1680. κἀγὼ τοιοῦτος: οὕτω διάκειμαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καταπειθής. Gu. σπένδομαι: φιλιούμαι ταῖς συμφοραῖς σου, Μενέλαε, καὶ τοῖς σοῖς, ᾧ Ἄπολλον, προστάγμασι. I. σπένδομαι συμφοραῖς: λείπει ἢ ἐπί, ἐπὶ συμφοραῖς. A.B.M. σπένδομαι, φησὶ φιλιάν πρὸς σέ, ᾧ Μενέλαε, ἐπὶ συμφοραῖς, τουτέστι 10 μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ τοῖς σοῖς, ᾧ Ἄπολλον, πείθομαι κελεύσμασι. A.B.M.I.

τὸ “σπένδομαι συμφοραῖς σαῖς” τοῦτο λέγει, ἀντὶ τοῦ φιλίως καὶ ἀποδέκτως τὸ συμβὰν δέχομαι· ἢ οὕτω, σπένδομαι καὶ φιλιούμαί 15 σοι, ᾧ Μενέλαε, ἐν σαῖς συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσιν, ἤγουν συνεῖναί σοι θέλω καὶ συνομιλεῖν· ἢ οὕτω, σπένδομαι καὶ φιλιούμαι, ᾧ Μενέλαε, ταῖς σαῖς συμφοραῖς, ἤγουν ταῖς κατὰ σοῦ αἰτίαις, τουτέστι, πρῶην μισῶν σε κακὸν εἰς ἐμὲ φανέντα, νῦν παύω τὸ μῖσος. Bar. Gu. ἢ σπένδομαι σοὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσι τοῦ Ἄπολλωνος· ἢ σπένδομαι σοὶ ἐν συμφοραῖς καὶ συνελεύσεσιν, ἤγουν 20 φιλιάν ποιῶ πρὸς σέ καὶ συνέρχομαι· ἢ σπένδομαι καὶ ἴλεως γίνομαι ταῖς συμφοραῖς καὶ δυστυχίαις ταῖς σαῖς. Gu. σπένδομαι: διαλλάττομαι. Gr. Florr. omnes. συμφοραῖς: ἐπί. Gr. συμβάμασι, συνελεύσεσιν ἢ ταῖς κατὰ σοῦ αἰτίαις. Gu. ἤγουν ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς 25 δυστυχίαις. Fl. 59.

1681. σοῖς: ἐπί. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. πείθομαι. Gu. θεσπίσμασιν: ἐντάγμασι. Fl. 6.

1682. ἴτε νυν: ἅπιτε καθ' ὁδὸν, ἣν προσέταξα δηλονότι, τιμῶντες τὴν Εἰρήνην τὴν καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ πλησιάσω τὴν Ἑλένην τοῖς οἰκῆμασι τοῦ Διὸς, διελθὼν τὸν πόλον τῶν λαμπρῶν 30 ἄστρον, ὅπου συγκάθεδρος οὔσα τῇ Ἥρᾳ καὶ τῇ Ἥβῃ τῇ γυναικὶ τοῦ Ἡρακλέους ἔσται θεὸς ἔντιμος ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις διὰ θυσιῶν σὺν

2. μὲν et δὲ et δάπεδον om. Bar.

11. καὶ τὰς ἀτυχίας om. A.
ib. καὶ τοῖς] καὶ om. B.

15. ἐν σαῖς] ἐν ταῖς Bar.

16. συνομιλεῖν] συνομιλῶ Bar.

ταῖς Τιταριδαῖς ταῖς νύκτας τοῦ Διὸς μετέουσα θαλάσσης καύταις,
ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν ναυτῶν θαλάσσης μεδέουσα καὶ ἄρχουσα. I.

1683. θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες: τοῦτό φησιν. ἐπεὶ ἐπὶ τὰ Πελο-
πινησιακὰ ἐπίσει ἡ Ἑλλάς· πρεσβευσαμένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων
5 οὐ προσήκοντο τὰς σπονδὰς εἰ Ἀθηναῖσι. B.M.I. τοῦτό φησι διὰ
τὸ κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν ἐπιστηκέναι τὰ Πελοπινησιακὰ· πρεσβευ-
σάμενοις γὰρ Λακεδαιμονίοις περὶ εἰρήνης οὐκ ἐπέισθησαν Ἀθηναῖσι.
A.M. Fl. 33.

1684. πελάσω: προσπελάσω. Fl. 17.

10 1685. ἐξανύσας: διαβάς. I. διαπεράσας. Gr. διελθὼν κατα-
λαβὼν, διαβιβάσας. Gu.

1686. Ἡρακλέους Ἡβη: Ἡβη ὠνομάζετο ἡ Ἡρακλέους γυνή.
λείπει δὲ τὸ οὔσα, πάρεδρος οὔσα. B.M.I. ἤγον συγκάθεδρος. ὁ
Ἡρακλῆς ἐπὶ Φιλοκτῆτου κενεὶς ἀνήλθεν εἰς Ὀλυμπόν, ἐν ᾧ τῆν
15 Ἡβην ἔγημε θυγατέρα τῆς Ἡρας. αὕτη δὲ θεὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
ἀλληγορουμένη εἰς τὴν Ἴσχύν. Bar. Gu.

1688. ἔντιμος: τιμαμένη θυσίαις σὺν Κάστρι καὶ Πολυδεύκει,
τοῖς Διὸς παισὶ, βασιλεύουσα τοῖς καύταις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. I.
ἤγον ἦν αἰεὶ ναῦται θυσίαις τιμήσουσι σὺν Πολυδεύκει καὶ Κάστρι,
20 ὡς ἔφορον πλοῦ. ἢ πρὸς τὸ αἰεὶ ὑποστικτέου, ἵνα λέγῃς οὕτω θεὸς
ἔντιμος ἀνθρώποις ἐν σπονδαῖς. Gu. ἔσται αἰεὶ θεὸς ὑπ' ἀνθρώπων
ἔντιμος σπονδαῖς, ἤγον ὑπ' ἀνθρώπων τιμαμένη διὰ σπονδῶν, ἧτι
θυσιῶν. Fl. 6. 9. 59. 76. Gr.

1691. ᾧ μέγα: ὁ χορὸς βοηθὸς ἂν τοῦ Ὀρέστου τὰ κατ' αὐτὸν
25 ἰδὼν ὥπως ἀπέβη ταῦτα φησί. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ χοροῦ, ὡς ἐκ προσ-
ώπου τοῦ ποιητοῦ ἐστίν, ὡς κηρύσαντες ἐπὶ τῷ δράματι. Gu. I. ᾧ
Νίκη μεγάλως σεμνὴ, εἶθε σὺνέχῃς τὴν ἐμὴν ζωὴν, καὶ μὴ πάσαις
στεφανοῦσα ἐμὲ δηλονότι. ᾧ μέγα: ᾧ μεγάλως σεβασμία Νίκη,
εἶθε τὴν ἐμὴν ζωὴν κατέχῃς, καὶ μὴ πάσαις στεφανοῦσα καὶ τιμῶ-
30 σά με. I.

4. Λακεδαιμονίων] Ἀθηναίων I.

5. εἰ Ἀθηναῖσι om. I. Conf. schol.
ad v. 361. 760. 891.

12. Ἡρακλέους] Ἡρακλῆος I.

13. πάρεδρος οὔσα om. M.

14. ἐπὶ Φιλοκτῆτου om. Gu.

15. τῆς Ἡρας] τῆς om. Bar.

24. ὁ χορὸς—] In Gu. sed diver-
sis locis, sunt prima, ὁ χορὸς—δρά-
ματι, et extrema, τοῦτο—κατὰ τὴν ἑσθ.

ὦ μέγα: τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐστι λεγόμενον ἀπὸ προσώπου τοῦ παιητοῦ. A.B.M.I.

Τοῦτο τὸ δράμα ἐκ τραγικοῦ κωμικόν· ἐκ γὰρ συμφερῶν εἰς εὐθυμίαν κατήνησεν. Gu. I.

Ἡ κατάληξις τῆς τραγωδίας ἢ εἰς θρῆνον, ἢ εἰς πάθος καταλύει, 5 ἢ δὲ τῆς κωμωδίας εἰς σπονδὰς καὶ διαλλαγάς. ὅθεν ὄραται τόδε τὸ δράμα κωμικῆ καταλήξει χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκῆστίδι ἐκ συμφερῶν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀναβιοτήν. καὶ ὁμοίως καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους ἀναγνωρισμός κατὰ τὸ τέλος γίνεται, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τρα- 10 γωδίᾳ εὐρίσκεται. A.B.C.M.

Πρὸς διάφορα ἀντίγραφα παραγέγραπται ἐκ τοῦ Διονυσίου ὑπομνήματος ὀλοσχερῶς καὶ τῶν μικτῶν. B. Cant. Gu. Fl. 6.

1. χοροῦ—προσώπου] χοροῦ λεγόμενον ὡς ἐκ προσώπου A.

3. τραγικοῦ] τραγωδικοῦ I.

5. ἢ εἰς θρῆνον] ἢ om. C.

ib. καταλύει A.M. καταλήγει ceteri, non A. de quo fallitur Cobetus.

6. τῆς κωμωδίας—διαλλαγάς B.C. M. κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνίφραται ceteri.

ib. τόδε τὸ δράμα] τὸ δράμα τόδε Gu.

7. διαλλαγαὶ—Ὀρέστην] διαλλάσσεται γὰρ πρὸς Μενέλαον ὁ Ὀρέστης Cobetus.

9. καὶ ἀναβιοτήν (ἀναβιώτην M. ἀναβίωσιν Gu.) καὶ ὁμοίως addunt B. Gu., om. ceteri. In C. καὶ ἀναβιοτήν ἐν τύροις ὁμοίως etc.

ib. Τυροῖ] τύροις Gu. τύροις B.C.M.

10. εἰπεῖν om. C.

12. Διονυσίου] διονύσου Gu. et ut videtur Cant. et Fl. 6. quorum in altero annotatum in marg. γρ. διονυσίου. Subscriptio ipsa ex antiquioribus codicibus servata in Byzantinis, etsi his parum convenit.

SPECIMINA GLOSSEMATUM

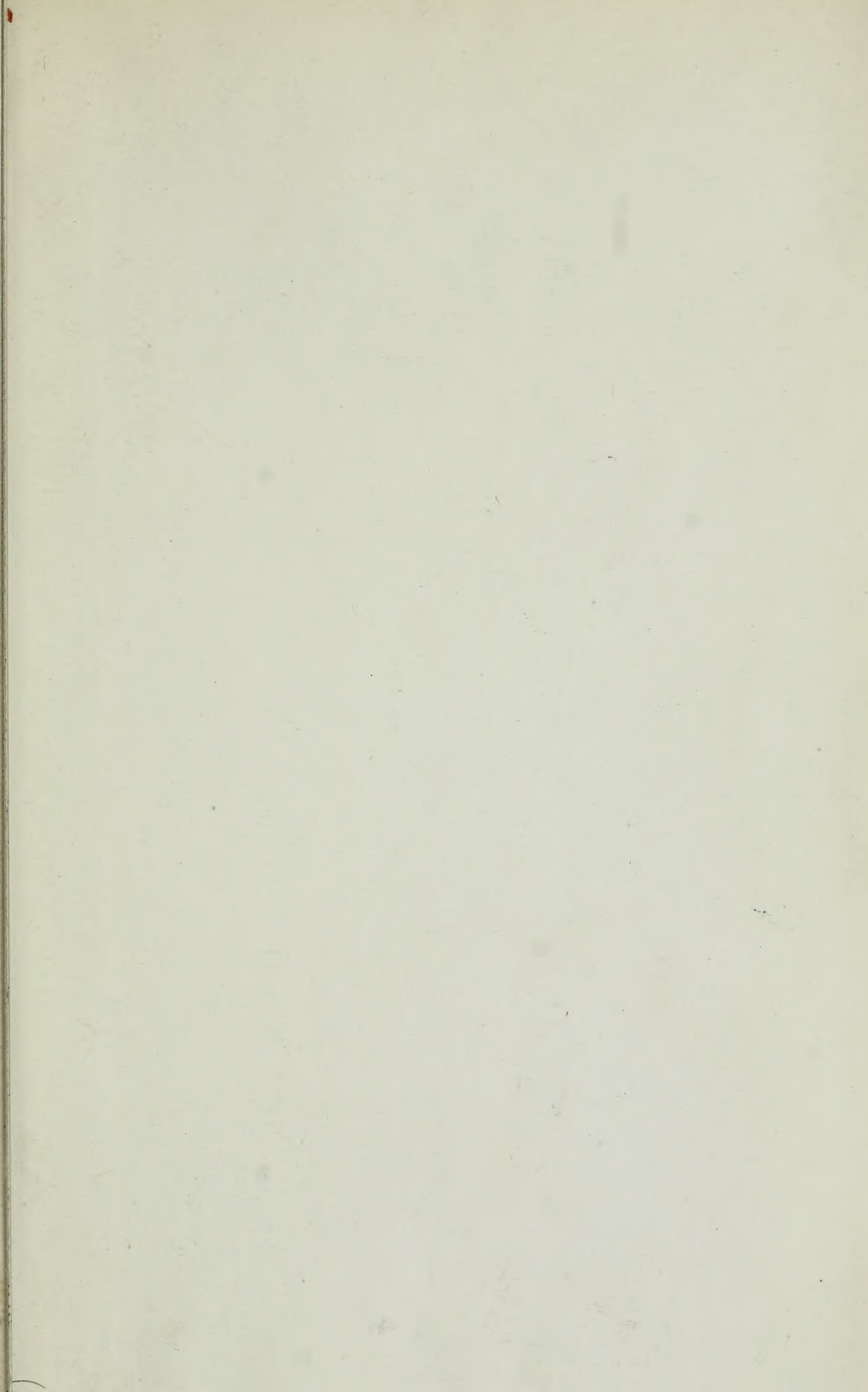
EX CODICE MONACENSI 560. (C.)

GLOSSEMATA IN ORESTEM.

1. Οὐκ ἔστιν—] Κατασκευή. [Est annotatio rhetorica, ut προδιόρθωσις, quod superscriptum versui 4. 548. ἄντιστροφον v. 118. 302.] θεῶν
 ἄδ' εἰπεῖν ἔπος] ἐπέρχεται. καὶ οὕτως ἐν συντόμῳ λόγῳ 2. ξυμφερά] δυστυ-
 χία ἢ ἐπελθοῦσα θεήλατος] ἀπὸ θεοῦ πεμπομένη 4. τύχας] τὰς
 5. Διὸς] ἀπὸ τοῦ πεφυκῶς] υἱός 6. κορυφῆς] αὐτοῦ τοῦ Ταντάλου
 ἱπερτέλλουτα] ἱπερκείμενον δειμαίνων πέτρων] ἠμυβοῦμενος λίθου 7. ποτα-
 ται] πέτεται τίνει] ἀνταποδίδωσι δίκην] καὶ τὴν τιμωρίαν 8. ἄν]
 καὶ ὑπάρχων 9. κοινῆς] ἕνεκα. τοῖς θεοῖς ἀξίωμ'] τιμὴν ἴσον]
 ὅμοιον 10. ἀκόλαστον] ἄσμενον αἰσχίστην] ἡχαλεπήν 11. οὗτος] ὁ
 Τάνταλος φυτεῖν] καὶ γενεῆ. Πέλοπα] τὸν τοῦ δ'] ἀπὸ τοῦ
 Πέλοπος Ἄτρεῖς] ὁ ἔφν] ἐγεννήθη 12. φ] καὶ τιμ (i. c. καὶ φ
 τιμ) τῷ Ἀτρεῖ ξείνας] καὶ προσεξένησα (voluit καὶ προσενήσασα) ἐπέ-
 κλωσεν] τὸν Ἀτρεία ἐπέθηκε, κατεσκεύασε θεά] ἢ Ἥρα 13. ἔριν] καὶ
 πολεμον ἐριστικόν ὄντι συγγόνῳ] καὶ ὑπάρχοντι ἀδελφῶ τῷ Ἀτρεῖ 14. θέ-
 σθαι] καὶ ποιῆσαι θέσθαι] ὥστε ἀναμετρήσασθαι] ἀναψηφίσασθαι τὸ
 πλήθος τῶν κακῶν 15. ἔδασε] εὐάχησε νιν] τὸν Θυέστην τέκνα] τὰ
 ἀποκτείνας] καὶ φονεύσας Ἄτρεῖς] ὁ 16. Ἀτρέως] ἀπὸ τοῦ τὰς
 γὰρ—] ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπώλετο τύχας] ἀτυχίας 17. εἰ δὴ]
 εἰ ἦν ποτὲ ἔφν] καὶ ἐγεννήθη 18. Μελέως] καὶ ὁ Κρήσσης] τῆς
 Κρητικῆς Ἀερόπης ἄπο] ἀπὸ τῆς 19. γαμεῖ] καὶ εἰς γάμον ἄγει
 στυγουμένην] μισητήν 20. Μελέαιος] ὁ μὲν Ἐλέην] τὴν ὁ δὲ]
 Ἀγαμέμνων 21. ἐπίσημον] τὸ περιβόητον ἐπίσημον ἐπὶ σωφροσύνῃ, ἢ
 διὰ τὴν μοιχείαν 22. φ] τῷ Ἀγαμέμνονι ἔφνμεν] ἐγεννήθημεν μιᾶς]
 μητρὸς Κλυταιμνήστρας 23. Χρυσόθεμος] ἢ Ἰφιγένεια] ἢ 24. ἄρ-
 σην] τὸ ἄρση Ὀμηρικὸν καὶ τὸ ἄνδρα μοι ἔνεπε Μοῦσα ἀνοσιωτάτης] μνα-
 φωτάτης 25. ἢ πῶσιν] καὶ ἦτις ἢ Κλυταιμνήστρα πῶσιν] τὸν ἄνδρα
 ἀπείρω] μὴ ἔχοντι πέρας περιβαλεῖσ'] σκεπάσασα ἰφιάσματι] ἐσθίασματι
 26. ἔκτεινεν] καὶ ἐφόνευσεν ἄν δ' ἕκατι] χάριν γέγονε ταῦτα παρθένου
 (sic in textu pro παρθένῳ)] ἐμοὶ οὔση 27. εἴω τοῦτ'] κατὰ παράληψιν

(corrige παράλειψιν) κατὰ παρασιώπησιν ἀσαφῆς] ἀγνώριστον σκο-
 πεῖν] ὥστε 28. Φοῖβου] Ἀπόλλωνος ἀδικίαν] τήν 29. πείθει]
 ἤγγυον ὁ Φοῖβος ἢ σφ'] καὶ ἦτις αὐτόν ἐγένετο] ἐγέννησεν. 30. κτεί-
 ναι] ὥστε 31. θεῶ] τῶ Ἀπόλλωνι 32. ὅα δὴ γυνή] μετὰ αἰδοῦς
 ἐστῶσα καὶ πεφρικυῖα. οὐκ αὐτὸ χεῖρα (corrige αὐτόχειρ), ἀλλὰ μετὰ συμ-
 βουλήs. φόνου] τοῦ 33. Πυλάδης] ὁ συγκατείργασται] ἐβουλεύ-
 σατο, συνειργάσατο τὸδε] καὶ τοῦτο 34. ἐντεῦθεν] καὶ ἀπὸ τοῦδε
 ἀγρίῃ] καὶ κακῇ συντακεῖς] καὶ δαμασθεῖς νόσφ νοσεῖ] παρήχησις
 35. ὁ δὲ] ἤγγυον ὁ Ὀρέστης δαμνίοις] κοίταις, στραμμαῖς 36. μητρὸς]
 τῆs νιν τροχληταεῖ] καὶ αὐτὸν δίκην τροχοῦ συστρέφει 37. μανίαισιν]
 μετὰ τῶν μανιῶν αἰδοῦμαι] ἐντρέπομαι θεάς] ὀνόματα Ἐριννίων Τισι-
 φόνης, Μέγαραι καὶ Ἀληκτώ. ἀλλ' Ὀμηρος ἄλλα φησί 38. Εὐμενίδας] ἢ
 τὰς Ἐριννιάs ἐξαμιλλῶνται] ταράσσουσι 40. μήτηρ] ἢ Κλυταιμνή-
 στρα καθήγισται] καθηγίωται (recte καθωσίωται in aliis codicibus),
 κέκασται τὸ σῶμα 41. ὦν—] διὰ ὦν ἡμερῶν ἔξ σῖτα] βρώματα
 δέρης] τῆs καὶ τοῦ λαιμοῦ ἐδέξατο] ὁ Ὀρέστηs 42. οὐ λούτρ'] καὶ
 λουτρά χρωτῖ] καὶ τῶ σώματι χλανιδίων] καὶ τῶν ἱματίων 43. σῶ-
 μα] τό νόσου] τῆs 44. ἔμφρων] γινόμενος δαμνίων] καὶ τῶν στρα-
 μάτων 45. πῶλος ἄs ἀπὸ ζυγοῦ] ὁ ἀποθεν τοῦ ζυγοῦ, ὃ ἐστὶν ἀδάμαστος, σύν-
 τομος ἄs καθά 46. ἔδοξε] ἤρεσεν Ἄργει τῶδε] ἦτοι τοῖς Ἀργείοιs
 τοῖσδε στέγαις] αὐτόν 47. πυρὶ (codex om. μὴ ante πυρὶ) δέχεσθαι]
 μήτε πῦρ ἐναεῖν. φωνεῖν. θυσία. ἐναεῖν. προσφωνεῖν] καὶ καλεῖν 48. μη-
 τροκτονοῦντας] τοῖs κυρία] τῇ καὶ τῇ ἄρισμένη 49. διοίσει] καὶ
 πληρώσει, ἐξενέγκη 50. θανεῖν] ἡμᾶs λευσίμφ] καὶ λιθασίμφ 51. θή-
 ξαντ'] δυϊκόν 53. ἦκει—] προφοιβάξει ἡμη^α εἰς τὸ ἄλλοs δηλονότι 54. λι-
 μένα] ἦτοι τὴν θάλασσαν Ναύπλιον (sic in textu) ὄνομα λιμένος ἐκπλη-
 ρῶν] ἐκπεπερακῶs πλάτῃ] κώπη Hic finitur folium 10^b. Sequitur
 folium 11^a, quod incipit ab v. 107. τί δ' οὐχί etc. Exciderunt igitur ali-
 quot folia. Glossemata ad v. 1.—54. speciminis caussa apposui inte-
 gra, etsi maxima ex parte puerilia. Ex reliqua fabulae parte ea tantum
 apposui quae non nimis futilia essent. Post v. 108. (εἰς ὄχλον etc.) le-
 gitur in codice versus etiam in aliis codicibus nonnullis recentioribus
 repertus κάγω γυναικῶν ἄφρον οὐχὶ παρθένος, praescripta ab rubricatore per-
 sonae nota ἡλέ, quae ante versum proximum repetitur, et superscripto
 ab glossatore αὐτος ὁ στοῖ^x (i. e. στίχος) ἀλλότριος 109. καὶ μὴν τίνου—]
 δίκαιον ἐπάρχει ἀναπαδώσει τῇ τεθνηκυῖα] ἀνθ' ὧν ἀνατρέφῃ ἐπὶ (corrige
 ἀνετρέφῃ ὑπ' ex Flor. 33.) αὐτῆs ἀμοιβὴν διδοῦσα 115. μελικρατ'] ῥύσιν
 οἴνου 119. εὐμενῇ] γρ. πρευμενῇ, ἤγγυον προσφιλεῖ καὶ πραεῖαν. Haec scri-
 ptura etiam in A.M. annotata est praefixo γρ. estque haud dubie vera.
 Nam adjectivo πρευμενῆs librarii etiam alibi usitatius illud εὐμενῆs substi-
 tuerunt ἀνωγέ νιν] παρακάλει, λέγε αὐτήν 120. ἐμοί τε —] καὶ πόσιν

ἐνταῦθα ἢ βελτίστη οὐδὲ τὴν θυγατέρα εἰς προέκριν. τοῦ γὰρ ἀνδρὸς μικροῦ δεῖν
 καὶ ἐπελάθετο. 123. ὑπισχνοῦ] ὑποσχέθητι 126. φύσις] εὐμορφία
 128. εἶδες ἀπ' ἄκρας —] ἴδοι τις ἂν καὶ θεάσασθε (corrigge θεάσασθε).
 133. φίλαις ξυφθῶ] προσφιλεῖς συντραγῶδοι, θρηνηδοὶ τάχα μ' ἀναστήσεισ'
 ὑπνοῦ] ταχέως ἐγεροῦσιν ἀπὸ — 137. μὴ κτυπεῖτε] γρ. μὴ σοφεῖτε (corrigge
 φοβεῖτε.) 139. ἐξεγείραι] ἐξυπνῆσαι (corrig. ἐξυπνίσαι) 140. λεπτόν] καὶ
 ἀψόφητον ἀρβύλης] ὑποδήματος 141. τιθεῖτε, μὴ κτυπεῖτε] ποιητικῶς
 ἀντὶ τοῦ θῶμεν (τί superscr., i. e. τιθῶμεν). εἰσελόγηθε δὲ ὁ χορὸς κατὰ τὴν ὑπό-
 θεσιν. Eadem fere in A. B. I. 143. ἀπόπροθι] γρ. ἀπόπρο μοι 148. φώ-
 νει] πρὸς τὴν πληθὺν λάλει 156. τί φῆς ᾧ τάλας] πρὸς τὸν Ὀρέστην στρέφει
 τὸν λόγον 163. ἔλακεν] γρ. ἄδικος (Pertinet ad v. 162. ubi codex ᾧ ἄδικ'
 ἄδικα 166. κινεῖ] γρ. κινεῖται 167. σὺ γὰρ νιν ᾧ τάλαινα] πρὸς τὸν
 χορὸν ταῦτα λέγει 179. δέμιν] γρ. γίνω 212. ἦδύ με] γρ. μοι ἐν
 δεόντί γε (sic)] καὶ χρῆζοντι. λείπει κυρῶ 219. ἐκ δ' ἔμμερον] ἀποσπόγγισιν
 220. ἀφρώδη πέλανον] τὸν πεπηγότα βύβρον ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ καὶ πελάζειν ἄνω
 221. δούλεμα] γρ. βούλεμα 222. ἀδέλφ' ἀδελφῆ] ἀδελφικὰ ἀδελφικῆ, τὸ
 ἀπλοῦν ἀντὶ τοῦ κτητικῶ 242. ἐν Ναυπλίῳ (sic)] ἐν λιμένι σέλασθ']
 αἱ ἀγκίραι, καθίσματα 256. φρακοτάθει.] βιά τὸ βλαστῆν λέγει αἱ: καὶ φρα-
 κοντάθει 261. ἱέραι] δουλεύτραι δειναὶ θεαί] αἱ τιμαρῶσαι 275. τί
 ὄητα μέλλετ' —] ᾧ Ἐρινύες, τί βραδύνετε; τὰ ἄκρα καταλαμβάνετε τοῦ ἀέρος καὶ
 παίετε τὸν αἰθέρα 284. ἐπένευσας] γρ. ἐπήνεσας 286. ἐσπάρας] γρ.
 ἐπάρας 294. ἀνακάλυπτι] ἀποσκέπασον 296. ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντα
 ἴδης] γρ. ὅταν δὲ τ' ἔμ' ἀθυμήσαντα ἴδης 303. χροῖ] γρ. χρωτί 312. καὶ
 φροβῶν] γρ. κἀφροβῶν 385. δέρκομαι] γρ. δέδορκα 390. ἔνομ'] γρ. ἔμμα
 391. παράλογον] γρ. περιλόγως (vultit παράλογως) παρὰ τὸ προσῆκον 393. φεί-
 δου] παῦε ὀλιγάκις] οὐδὲ ὅπως 406. Πυλάθης] πρωτεξάδελφος τοῦ Ὀρέστου
 414. ἀναφορὰ] μετάθεσις, ἀνακαχώη, συγγνώμη 491. πρὸς τόνδ' ἀγῶν τίς
 σοφίας κείται πέρι] γρ. ἦκει (pro κείται) τόνδ'] τὸν Ὀρέστην τίς] οὐ-
 δείς σοφίας] διαλέξεως 738. ἀπέδωκεν] γρ. ἀπέδοτο 1082. ὅμμ']
 γρ. ὄνομα 1149. ἦν δ' αὖ (sic)] γρ. εἰ δ' οἶν 1318. χροῖ] γρ. χροῖα.
 ἴλει δεδραμένον] πεπραγμένον

LGr
E89
.Ydi

5794

Euripides

Dindorf, Wilhelm (ed.)

Scholia graeca in Euripidis tragoedias.
Vol.2.

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

